

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

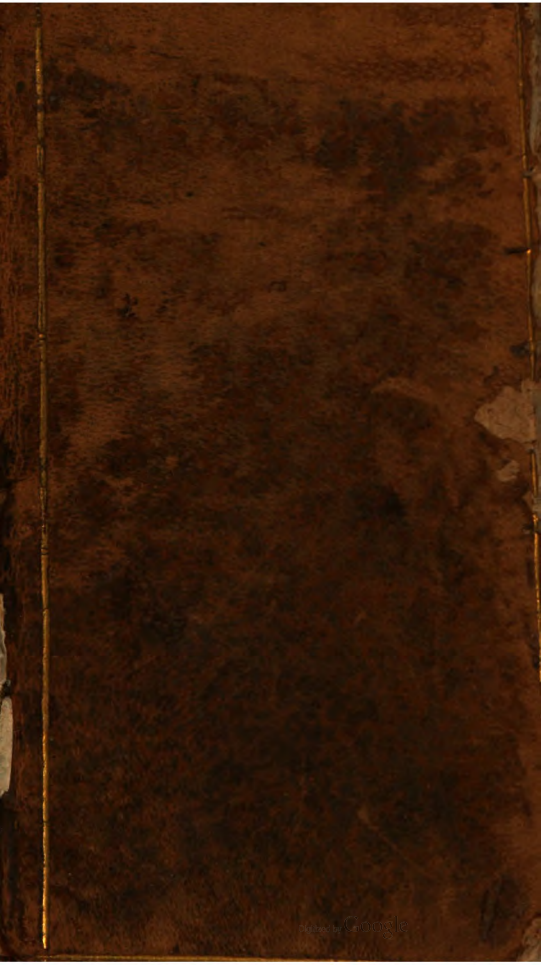
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

42-3-28

BIBLIOTECA

COMPLUTENSE.

E. 20. C. 4 N. 20

84-4

22-5-17

27 22

FLC

31514

24544

879.24

B 22

-1

31512

CASPARIS BARLÆ

Arverpiani

POEMATVM

PARS II,

ELEGIA RV M

ET

MISCELLANEORVM

CARMINVM.

AMSTELODAMI,

Apud IOANNEM BLAEV,

MDC LV,

Delaliba al Blº de
Compañía de Alcalá
ano al 109

Dono P. Antonio
Giereche

NOBILISSIMO,
 AC
 MAGNIFICO VIRO
 D. DANIELI
 SCHONCKIO,
 Poelgeestz Minoris Domino.

Accipe, Nobilissime Vir, Poë-
 matum meorum Partem alte-
 ram, quorum priorem credi-
 di tutelæ N. Zulechemii. æ-
 quum putavi vos jungi meis
 studiis & chartis, quos jun-
 git cognatio. Quoties præ-
 dium istud tuum illustre ac peramænum,
 quod ad Rheni ripam surgit, cogito, quo
 me ægrum, quo incolumem excepisti sæpius,
 in Tusculo mihi videor aut Formiis tecum vi-
 xisse. Hic non semel barbitum tetendi, & in-
 ter avium matutinos cantus cantillavi non se-
 guiter, veluti in Delo sua Phœbus, in Tibure
 Flaccus, in Avenionis ad Rhodanum monti-
 bus Petrarcha. Invitat me ed aëris mira salu-
 britas, & ad poëticas commentationes com-
 paratus planè loci situs. qui inter arborum do-
 ctos ordines & hortorum spatia ac pulvillos,
 sub salicis vel tiliæ umbra, eas elicit medita-
 tiones, quas à litterarum & philosophiæ cultore
 minimè alienas censes. Placent sua singulis stu-
 dia, & uti vitæ aliquod genus quisque sibi eli-
 git, vel χρηματιστικόν, vel δόπλουτικόν, vel πολι-
 τικόν, vel θεωρητικόν, ita in postremo hoc gene-
 re,

re, contemplationum artiumque delectu gaudemus. Mihi duæ maximè arrisere: Philosophia & Poësis. illa seria & ad vitæ hujus usum faciens, hæc magis ad delectationem. Illa *ἡσυχία* meum, hæc *παρρησία*. Ea ferè hominum conditio est, ut quotidianam sapientiæ professionem, suaviore otio diffundere ament, & postquam serii fuere, cupiant in amœniora secedere. Huic in deliciis exotica sunt. & ex alio orbe allatus simius, pistacus, bacilla, capsulæ. illi testacea, conchæ, turbines, cochleæ, rombi diem trahunt. alios veterum Græcorum vel Romanorum utensilia occupant, lychni, fibulæ, pelves, secures, urnæ. sunt qui felicitatis suæ summam putant canibus imperare & felibus. Quare non agrè à Te veniam impetravero, si furore poëtico plusculum commotior, hanc insaniam pergam insanire, quæ prima veterum philosophia fuit & sapientia. Nec enim fero illos, qui accerrimis imperiti convitiis, nullò offendantur magis, quam poëtæ nomine. quod aded venerabile arbitror, ut omnium dignitatum & appellationum titulos transcendat. Sane quanta fuerit horum æstimatio, Augusti Cæsaris exemplo constat, qui à reip. negotiis feriat, duorum poëtarum gaudebat contubernio, Maronis & Flacci. licet alter lachrymis & oculis lippis, alter suspiriis & tussi Imperatori gravis esset. Fas est artifici suam artem prædicare, sine aliorum inspectione. Poëtices laudes nemo capit, nisi poeta. Nemo propius ad Deos accedit, nemo cum iis familiarius agit, nemo indolem divinam magis refert. Invocamus Apollinem, Musas, modo omnes, modo singulas, etiam Minervam, & ad nutum adsunt. licet invita inter-

terdum

terdum accedat Minerva. Ioves, Martes, Veneres, Mercurios loqui nobiscum facimus, quod nec Iurisconsulto, nec Medico, nec Philosopho concessum. Non minus ubique sumus, quam Superi. & licet habitemus in terris, in intermundiis Epicuri, cum libet, scribimus. Est Deorum omnia nosse, & supra vulgus sapere. nec minus per universa oculos mentemque circumfert poeta. quam ob causam poësin Plato τὸ ἔλαιον vocabat. Commendat Superos iustitia. etiam vatem, qui versibus numeros, dictionem, decorum suum magna religione distribuit. tumultuamur cum tragicis, cum comicis incedimus lenius. jocamur cum Venere, cum Iove supercilium tollimus, crudeles sumus cum Marte, cum canimus *Bella per Æmæthios plus quam civilia campos*. Et quàm illud excellens. cum mechanicorum vix ullus, nisi ad Solem & lucis beneficio suum munus obeat, poëta spissis in tenebris & intempesta nocte Musis vacat, similis aviculis istis, quæ deficiolæ melius canunt. Cum novem virginibus nobis res est sub stragulis, remotis arbitris. iis in locis, quæ nunquam adspexit Sol, lineas poëticas ducimus. Vti Minos in inferiorum sedibus vitas hominum & crimina discit, nos nocturna caligine circumfusi eadem discimus & dicimus. Non impediunt Plutonis officia Furiarum flagella & latrans Cerberus. nec meditantem me turbant nocturni & horarii Stentores. Majoribus quoque fruimur indultis, quam mortalium ceteri. Cum mentitur cívís & maledicit, vapulat presbyteris. cum idem facimus poëtæ, & *Omne vaser vitium ridenti Flaccus amico* dicit,

455
~~42-3-28~~

BIBLIOTECA

COMPLUTENSE.

E. 20. C. 4 N. 20

~~84-4~~

22-5-17

ipse
 con-
 indu-
 cum
 theris
 c sem-
 as nul-
 es non
 & a-
 agros
 nos *us*-
 os ad se
 s medi-
 etarum
 ne agi-
 an, no-
 pitem &
 e, quos
 e. Si Lu-
 carminum
 us & pro-
 oriam ser-
 ni facimus;
 ora venera-
 n vultus su-
 ræ vel ad-
 scitur ille,
 cubæ, la-
 pigrammata
 & nunquam
 be. Plurima
 is nata sunt.
 . Ipse, cum
 poetica com-
 ea comitate,
 usione ample-
 cter

cit, lauream meremur. Apud Ethicos plus dicere, quam res est, in vitio positum, apud nos in virtute. Platonicas ideas, humanitates, animalitates, bovinitates ridet & explodit Alexandri præceptor. Nos cum ideis aulicis turgemus, & Regalitates, Cardinalitates, Principatus, Ducatus, Comitatus somniamus, à Regibus, Cardinalibus, Principibus ungimur. Solus post Deos miracula facit Poeta. mortuis vitam reddit, & immortalitate donat Achillem, Æneam, Scipionem. Cæcis visum dat, claudis gressum; paralyticis robur, inacileptis toros musculosque cum mediocriter doctos, probosque superlativis donat. Cum vellera aurea, mala Hesperidum, Chymæras, Geryones fabricat, cum ex fumo fulgorem dat, ex musca elephantum facit, Nioben in saxum vertit, Daphnen in laurum, creanti similis est. Nec abest à miraculo, grandem coeli machinam in Epigrammatis punctum contrahere, quod fecit Claudianus; numerosos Græcorum & Phrygum exercitus classesque terras omnes & insulas paucis pagellis complecti, quod fecit in Iliade Homerus; Romanorum res gestas jam inde à nutrice lupa ad Augustæa tempora, uni scuto insculpere, quod fecit Maro. Qui saccharias artes excutiunt, fallunt spectatorem. Etiam poetæ, cum Trojam equus capit, Æneas Carthaginem appellit, Augustus Divum genus est, Ilia ex Marte gravida est, fallunt nostram credulitatem. Pictores cum Pergamorum incendium, raptam Proserpinam, aut Deianiram pingunt, omnium in se oculos convertunt. at præivere pictores poetæ. Musicis & cantoribus præbemus aures attentissimas,

tissimas ; at poëtis Orpheo , Amphioni , ipsi
 leones & lapides. Mercator merces suos con-
 ditoriiis asservat , quæ magno precio condu-
 cit nos saburrâ omnem nostram nobiscum
 absque impensis portamus. Agricola ætheris
 favore , statis temporibus , fruuntur. nec sem-
 per seinentem faciunt aut messem. nobis nul-
 lo non tempore vacat vatibus esse. Miles non
 nisi hostem suum exercet. Nos hostes & a-
 micos Medici minus jucundè sanant ægros
 cataportis ad fastidium ingratis. At nos *μυ-
 λαποῦν* & carminum concentu furiosos ad se
 revocamus , quod noverat Asclepiades medi-
 cus. Philosophi in sectas abeunt. poetarum
 sectas nescio , quia ab eodem Numine agi-
 tantur omnes. Hujus ordinis cum sim , no-
 li averfari , Vir præstantissime , hospitem &
 hospites Musas. Fuere hujus scholæ , quos
 Scipiones , Lælii , Polliones amavere. Si Lu-
 canum non tulit Nero , ab invidia carminum
 fuit. Nulli graves sumus. delectamus & pro-
 sumus , dum benè factorum memoriam ser-
 vamus. Amicitias bonorum magni facimus ;
 loquuntur Elegiæ ad amicos. Sacra venera-
 mur ; loquuntur Sacræ. Principum vultus su-
 spicimus , prout se res dant prosperæ vel ad-
 versæ , prout nascitur hic , denascitur ille ,
 procantur Phyllides , nubunt Hecubæ , lu-
 strantur urbes , prædia , agri , Epigrammata
 fundimus. Hæc amicitia veteris & nunquam
 intermoritura novam tesseram habe. Plurima
 apud te , in tuis ædibus & agris nata sunt.
 quædam de te & tuis loquuntur. Ipse , cum
 serenus esse vis , spiritum per poetica com-
 menta feliciter præcipitas. Me ea comitate,
 benevolentia , ac animi propensione ample-
 cter

eteris , ut ignorare hoc Batavos meos nolim,
quorum uti plurimum consuetudine fruor , ita
tuâ respiro liberius: Vale. è Museo nostro Am-
stel. xx. Oct. cld Io cxlv.

Nob. Tuae addictissimus,

C. BARLÆVS.

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M
L I B E R I.

Qui sacras habet.

A

B L E.

DE CREATIONE
M V N D I.

*S*idera cum terris digestaque corpora
mundi,

Claraque ter magni Numinis orsa
canam.

Sat patria Batavisque datum; subli-
mior ausis

Accin te authori nostra Camœna suo.

Quaque levis toties cecinit praeconia fame,

Expendat fidei grandia verba meæ.

Magne Deus, dum cuncta creas, oreor ipse poeta;

Quodque creor vates, muneris omne tui est.

Tu me igitur tanto pressum sub pondere rerum

Erige, & immensum pande creator opus.

Da mihi te facilem, timidaque illabere menti.

Ingenium nutu statque caditque tuo.

Non caneris sine te, nec fas sine numine numen

Dicere: quæque Deum vox sonat, illa Dei est.

Principio totum tenebris immerberat orbem,

Et poterat sibi met displicuisse chaos.

Nullus in orbe decor, non fulgens ignibus æther;

Aut spatiis dirimens sæcla die'que suis.

Non sua fraternis opponens vultibus ora,

Signiferi medium Luna secabat iter.

Non Hælice pavidis fluctus signabat Achivis,

Visaque tum populis Parrhasis Arctos erat.

Imbiberat terram pelagus, nec flamma, nec ær

Seque suumque decus conspicienda dabant.

Semina natura nox intempesta premebat,

Officio nondum tunc patefacta suo.

Condiderat tanta genitor primordia molis,

Atque aliqua saltem parte creator erat.

Solique materies, faciesque informis abyssi,
 Nec distincta rudis Thetys Vesta fuit.
 Quis mihi perpetuo currentia secula motu
 Suggestat? & nullâ corpora facta manu?
 Cur numeros atomisque crepat delira vetustas?
 Aut placitis turgent docta Lycea suis?
 Cedant Parmenida veterisque oracula Melissi,
 Cedat Anaxagora Democritique furor.
 Cæca stupet ratio: nec, quæ nihil antè fuisse
 Credimus, hæc fieri, nescia, posse putat.
 Tota stupet Natura Deum, robustaque quamvis,
 Viribus in nihilo deficit agra suis.
 Ars stupet, & tanta spectans molimina dextra
 Hæret, & ipsa suas damnat egenæ manus.
 Una per immensum virtus diffunditur orbem.
 Orditurque suum dextra creantis opus.
 Namque ubi prima diem mundo concesserat Eos,
 Emicuit vultu lux speciosa novo.
 Non tenebra mersere chaos, sed clara diei
 Fax fuit, & nobis dissociata sua.
 Altera suspensum spatioso fornice cælum
 Vidit, & æthereas, corpora vasta, domos.
 Volvitur, & magno moles libratur inani,
 Et distincta suis orbibus alta ruit.
 Quo colitur rectore domus, fulcitur ab illo.
 Quosque sibi format, possidet ipse lares.
 Et licet occiduis omnes mergantur in undis,
 Tardius occiduis quilibet exit aquis.
 Non subit alternas cælestis machina mortes,
 Nec varia versant ista theatra vices.
 Una manet cunctis facies, decor omnibus idem;
 Et stabili pulchrum fœdere perstat opus.
 Tertia spumantis diffusa palatia Nerei
 Adspicit, & vasti regna profunda maris.
 Adspicit, & medio nascentes equore terras,
 Quæquæ prius latuit mersa, refurgit humus.

Ipse suas, magno quas non comprehenderat alveo
 Oceanus, vario gurgite clausit aquas.
 Pars Gades Calpenque subit. pars Caspia pulsat
 Littora. pars Gothici verberat arva soli.
 Illicet Ægeos fluctus absorpserat Halles,
 Et Tanai propior mixta Propontis erat.
 Pars hesit concreta gelu, supposita Baota:
 Forsitan ut Batavis sola negaret iter.
 Pars Arabum terras, calidos pars alluit Indos,
 Pars subit ingenti Persica regna sinu.
 Nec tamen ignotos fluctus sulcaverat Argo.
 Aut fragili Tiphys puppe magister erat.
 Nec prima va truci livebat sanguine tellus,
 Aut spatiis stabant regna dirempta suis.
 Sponte sua fruges, nullis vexata colonis,
 Nesciaque attriti vomeris arva dabant.
 Iam coryli, & nondum feralia signa, cupressi,
 Et salices petulans exeruerent caput.
 Floraque purpureos pratis expandit honores,
 Luxuriansque novo gramine risit ager.
 Creverunt virides ventura in premia lauri,
 Palmaque Olympiacis praeiipienda rotis.
 Aurea per laxos radiabant lilia campos,
 Nondum virginea lilia carpta manu,
 Et violæ, & regum signandi nomine flores;
 Iamque recens facta plus rubuere rose.
 Quarta coruscanti flammam insparset Olympo.
 Et tremula radiis emicuerunt faces.
 Explicuit roseos lampas Phœbeia vultus,
 Et vaga spumantes exit & intrat aquas.
 Per duodena suos impellens sidera currus,
 Meritur spatiis tempora fluxa suis.
 Quaque per obscura tranquilla silentia noctis
 Cornigero niteas lumine, Luna venis.
 Subdidit ipse suos Veneri Cyllenius ignes,
 Cessit & ingenti Martia stella Iovi.

Hunc Saturne praeis, & terris dira minatus
 Ingredieris lento per tua regna gradu.
 Nec minus innumeris illuxit ab ignibus aether,
 Coepit & obliqua signifer ire via.
 Hic pluvias fundebas Hyas; spirabat Orion,
 Parte alia rabido torruit igne Canis.
 Altera Hyperboreas spectabant sidera terras,
 Altera in Australes versa fuere plagas.
 Cuncta creatoris conformi & legibus ibant,
 Et sibi praescriptis quaque steterere locis.
 Quinta luce vagi verrebant aquora pisces,
 Et Venus in gelidis fervere coepit aquis.
 Grandia terribiles agitarunt corpora phoca,
 Et pistrinx spinis horruit ipsa suis.
 At medium aliger & sulcabant aëra turme,
 Argutaque loquax voce strepebat avis.
 Sed, nondum humanas edoctus reddere voces,
 Psittacus indocili gutture cantor erat.
 Sexta dies totum foetis animalibus orbem
 Donat, & innumerâ pascua prole beat.
 Hic quadrupes lascivit equus, spirasque retorquens
 Gramineo fallax delitet hydra thoro.
 Lanigerique greges ibant custode remoto,
 Nec Corydon timidas pastor agebat oves.
 Non lupo imbelli ferus insidiatus ovili est:
 Ambulat innocuo tigris & agna gradu.
 Tunc mundi sublimis apex, & cura laborum
 Ultima, totque operum gloria factus Homo est,
 Oceani terraque potens moderator, & heres;
 Cui data nascentis sceptrâ stupenda soli.
 Cujus ad imperium placidi tremuere leones,
 Et posuere suas horrida monstra minas.
 Nulla venenato nocuit cui vipera morsu,
 Et scelerum nondum poena cicuta fuit.
 Quaeque ferax thalamos numerosa prole bearet,
 Ipsa thori consors portio facta viri est.

Fecit.

*Peterat ista Deus, perfecta que machina mundi est,
 Et placuit vasta nobile molis opus.
 Iamque opifex magno dedit inter valla labori,
 Et lux inceptis septima finis erat.*

ELEGIA II.

ADAMVS PECCANS.

Cernite me, me degenerem spectate nepotes,
 Principium misera posteritatis ero.
 Sanguinis haeredes, pariter quoque criminis estis,
 Atque reum qua me, vos quoque causa facit.
 Cum ruerem, mecum ruitis, me stante steristis;
 Vnus ego vestram morsque salusque fui.
 Viximus infantes, & vos: peccavimus, & vos:
 Nec sine patre boni, nec sine patre mali.
 Sic placuit pepigisse Deo, lex prima parentem
 Et sobolem simili conditione ligat.
 Et potui peccare miser; voluique; quod unum
 Fas erat arbitrio me potuisse meo.
 Et potui non esse miser; nec velle; quod unum
 Dum volui, potui qui miser esse, fui.
 Libertas facis ista reum. si cogerer, essent
 Tuta patrocinio crimina tanta suo.
 Quid malus obtendam sceleris? tua, maxime rector,
 Nota fuit menti lex veneranda mea.
 Novimus & Superum pœnas, & labile cœlum
 Exemplum spretæ religionis erat.
 Quem peccasse pudet, didicit peccasse priores;
 Debuit & tantis caucior esse malis.
 Sprevimus audaces magni mandata parentis,
 Et potuit vetitum plus placuisse nefas.
 Nec mihi simplicitas, nec causa proderit error:
 Mens sapiens major simplicitate fuit.
 Credulitas scelerata mea est: & crimine in isto
 Livor, in hoc species impietatis erat.

Quin mihi divina sortis speratur imago,
 Et vanâ superos ambitione sequor.
 Ingrato peccare libet. cui vasta patebat
 Machina, praelatum non tulit ille Deum.
 Stultitia cœlum petii, magnique Tonantis
 Progenies cœlo noluit esse minor.
 Mille modi seclerum factis sociantur in uno,
 Et miser haud unâ sum ratione nocens.
 Femina seduxit miserum decepta maritum,
 Et mulier tanti criminis orsa facit.
 Auscultasse meum scelus est, thalamoque Deoque
 Debitor, illius falsus amore fui.
 Suaserat Eva malum; cur non dissuaserat Adam?
 Cur conjux facti facta ministra mei est?
 Cur magis illa dedit? cur tu minus abnuis Adam?
 Aut minus hoc vetui, quod magis illa jubet?
 Illa prior Ditis monitis: ego credulus illi
 Obsequor. Et titulo deteriore cado.
 Ordine peccatur; concessaque femina vita,
 Prima mihi mortis facta ministra fuit.
 An tanti pomum fuit, & praelata voluptas?
 Et potuit pomum vitior esse Deus?
 Cur frugum rerumque ferax mihi sorduit hortus?
 Et gula mandenti luxuriosa fuit?
 Quia concessa mihi est, vitam produxerat arbor;
 Accelerant vetita funera certa dapes.
 Me natura reum poscit, cœlumque, Deusque,
 Et furit in nostrum conscia terra caput.
 Quæ placido nuper ridebant sidera vultu,
 Intentant rigidas, jam truculenta, minas.
 Quæ tot sponte prius fundebat munera tellus,
 Vix eadem assiduo fracta labore dabit.
 Incolumis qui nuper eram, jam languidus erro,
 Extremumque vehet pigra senectâ diem,
 Quæ mihi mansuetâ domino parere solebant,
 Turba ruunt in me, sed nocitura, fera.

Mergor

Mergor aquis, uxor flammis, sublimia terrent.
 Nasctur ad pœnam qualibet herba meam.
 Ipsa quoque emoritur decoris cœlestis imago,
 Et melior nostri pars scelerata nocet.
 Me tenebra, mentemque frequens obnubilat error.
 Et periit priscus religionis amor.
 Exulat & pietas, candor, probitasque, fidesque,
 Et subeunt animum crimina mille meum.
 Peccati vexilla sequor, sum verna malorum:
 Totus & imperio sordidiore regor.
 Heu pudet, & tanti sceleris mihi conscia mens est,
 Dumque pudet, membris tegmina quero meis.
 Quin Deus ultor adest, Nemesisque fatigat euntem,
 Dum fugio, tacito me pede pœna premit.
 Quæ latebras mihi tesqua dabunt? quò noxia ver-
 tam
 Lumina? quæ vultus nox teget atra meos?
 Cor tremit, occultusque quatit prœcordia liëtor,
 Et mea perpetuus pectora tortor habet.
 Antè oculos Stryx ipsa subit, manesque prœfundi,
 Quasque nocens potui promeruisse neces.
 Precipitat mors sœua gradum: gladioque coruscans
 Arcet vivifico limine dextra reum.
 Sic peri peccans, & rupto federe mundi
 Irruit in fontes terra polusque duas.
 Ipsaque posteritas fati innexa parentum
 Flagitio debet velle perire meo.

ELEGIA III.

ORATIO CAINI,
occiso fratre Abele.

P Ecce vi, Superùm rector, primique parentis
 Crimina flagitio deteriore sequor.
 Imbibimus partem sceleris, veniensque propago
 Hos etiam fructus impietatis amat.

Fraterno fontes maduerunt sanguine terra,
 Et nova germanus polluit arva cruor.
 Dextra nocens mea facta mihi est, me me aspice son-
 Hac manus, hac primi sica latronis erat. (tem,
 Nec solum manus ista nocet. peccavit Olympus,
 Et partem culpa tu quoque Numen habes.
 Cur mea spectanti sordent altaria cœlo?
 Primitiæque meis displicuere focis?
 Cur magis hic Superis potuit, minus ille placere?
 Et Deus in partes, arbiter orbis, abis?
 Sors eadem genuit geminos, sors extulit una,
 Debebam simili posse favore frui.
 Hinc subit gravis ira mihi, nutrixque furoris
 Livor & ultrices invalere mina.
 Addita vis sceleri est, & dum furor arma ministrat,
 Ausibus ingemuit conscia terra meis.
 Dicat posteritas, fratrum quoque gratia rara est;
 Hac etiam mundi culpa sequentis erit.
 Sensimus invidiam, venturus sentiet orbis;
 Qui veniet post me, fecerit ista nepos.
 Tunc quoque, qui stricto minuetur vulnere ferro,
 Et madeat diro sanguine, frater erit.
 Alteraque Ausonia mulier subvecta quadriga,
 Per patris attonitos corpora ducet equos.
 Et tenera victrix occurrens dextra sorori,
 Crudeli Latiam funere tinget humum.
 Tunc quoque terribiles recoquent aconita noverca,
 Et ruet in patrios sæva puella thoros.
 Non hac cede furor, non hac satiabitur umbrâ;
 Horrescent alia sedæ futura nece.
 Culpam culpa trahet, crescent secunda malorum
 Semina, mille dabit noxia dextra reos.
 Nunc mihi, quod vitæ superest, sit mortis imago,
 Promittit jugulo vulnere quisque meo;
 Invisusque mihi, superis invisus, & orbi,
 Anxius huc, illuc, & trepidanter eo.

Tolle

*Solle reum, Rex summe, vel hac mihi terra dehi-
Diluat hoc nostrum gratia nulla nefas. (scat;
Non locus est venie, nec sperat causa favorem.*

*Esse nocens credor, tu minus esse bonus.
Vota nec in ventos nil proficiencia fundam.*

*Nil superest, prater posse timere, mihi.
Cum cernuntur aqua, vicinaque flumina, nobis
Flumina cuncta notas insidias habent.
Occursant silva: silvis nocitura figura est.*

*Si scopulus: praeceps cum ruit ille, tremo.
Iamque truces fremitu terrent immane leones,
Et, mea quae laniet viscera, tigris adest.*

*Suspicio coelum. caelo diffidimus ipsi.
Qua repetet fratrem, vox gravis una mihi est.
Fulmina me terrent, me rauca tonitrua terrent,
Conscia terra mei signa pudoris habet.*

*Nunc pluviae capiti, nunc horrida grando minatur:
Saepe exanimum vel levis aura facit.
Nunc magis astrorum, nunc sum metuentior unda;
Cogit & insanus cuncta timere timor.*

*Omnia subscribunt offensi numinis ira,
Meque, premente Deo, machina tota premit.
Nuper & ad tremuli trepidabam graminis umbram,
Quoque jacet frater, crimina dixit ager.*

*Quos dabat hic gemitus moriens, exasperat Echo:
Clamor adhuc aures personat iste meas.
Inde sub aurora, & surgentis luce diei,
Ora cruore madens est mihi visus Abel.*

*Lumina cum primo defessa sopore remitto,
Hac iterum facies, hac mihi forma subit.
Crudeles somni vigilem tenuistis, & agrum,
Quem semel aeterna nox premet atra die.*

*Omnia cum timeam, plus hoc fortasse timebo,
Funere ledatur ne manus ulla meo.
Conscia mens tacito praebeat fomenta dolori,
Incitat & morsus poena scelusque pares.*

*Quid facias terror? torquet sua culpa Cainum,
 Et Nemesis celeri me pede iusta premit.
 Has fugiam terras? fugiam per saxa, per urdas?
 Terra alibi dicet, dicet & unda reum.
 Sic miser & trepidans erro, sceleratus, & exul,
 Et litrocinii signa natosque gero.
 Latro fui fratris, fateor, jam latro Cainus
 Ipse sui, poenas exigit usque suas.
 Illum dextra necat praeceps, me lentior atas,
 Suppliciumque mihi vitæ diesque trahunt,
 Dum superesse sinor, sinor huic superesse dolori.
 Longius & vivo, longius ut moriar.*

ELEGIA IV.

ORATIO NOACHI

Ad mundum Diluvio periturum.

I*mproba gens, ignara Dei, secunda malorum,
 Et nimium fati nescia turba tui;
 Ad mea, degeneres anima, praecepta venite,
 Quas scelerum ex omni parte cupido tenet.
 Discite sanari, qua fas est voce moneri;
 Optima virtuti proxima quæque dies.
 Dum licet, insani subeant fastidia seculi,
 Me duce mens aliud vestra sequatur iter.
 Publicus assertor lapsam reparare salutem,
 Et tantis veni pharmaca ferre malis.
 Discite, qua maneat sceleratas pramia terras,
 Extremumque vexas flebilis hora diem.
 Crimina dum vobis, pariter discrimina surgunt,
 Et socio vadunt poena scelusque gradu.
 Si peccare juvat, fuerit punire voluptas:
 Iudicis hæ partes, sed tolerantis, erunt.
 Lenta licet properens ad poenam numina, crescit
 Irritata sua maminis ira mora.*

Cernue,

Cernite, quæ pando texuntur ventre carinæ,
Ha tabula Superum signa furoris erunt.
Hac ratis, hac domus est, quæ desuper imbribus æther
Perpluet, hac mediis tuta feretur aquis.
Hac est diluvio mundi pereuntis imago,
Hac eadem terra scena natantis erit.
Nil aliud toto reliquum servabitur orbe,
Quasque vehet clausas unica puppis opes.
Qui videt hanc, discat prudens sua fata neceſque,
Et causam luctus colligat inde sui.
Dividet hoc cælum vitas & funera ligno,
Dividet hac fontes, dividet arca pios.
Distabit probitas vitiiſ ſecura profanis,
Quique bibit fraudes, mox bibet æthor aquas.
En Superum laxo pendentur cardine porta,
Inque caput veſtrum dira procella ruet.
Sideraque & fontes aderunt ultricibus undis,
Effundent pluvios nubila foeta ſinus.
Nec ſibi præſcriptis ſubſiſtet finibus aquor,
Quamque ſcelus latè, ſternet & unda viam.
Irruet in populos pelagus, camposque ſubibunt
Flumina laxatis exſpatiata vadis.
Alteraque Oceani facies erit, altera terra,
Obruèt inviſam jam modo pontus humum.
Tunc aliquis thalamo pavidus properabit amator,
Obvius & ſubitis fluctibus ibit amor.
Dumque volet ſolitis flammis exſtinguere flammis,
Exſtinguent vetitas aquora tota fices.
Tunc aliquis celſam mœchus ſublatus in ulmum,
Pellicis in mediis corpora cernet aquis:
Dumque tumefcentem circumſpicit undique portum,
Ingemît exitio cuncta parata ſuo.
Quaque ferent oculos mendax, perjurus, & exlex,
Præcipites adiget mors inopina gradus.
Ah, tenebris fruſtrâ raptor ſe condet opacis,
Non locus, aut timida ſpes erit ulla fuga.

Quique suas tinxit crudeli vulnere dextras,
 Sanguineum vasto gurgite credet onus.
 Dumque videt fessis se desperare lacertis,
 Occidet, & nullo subveniente natat.
 Tum, qua lata suo meretrix porrexit amanti,
 Lactabit liquido brachia lassa mari.
 Æmula quid celso struistis fastigia cælo?
 Hæc spoliū & pelagi præda furentis erunt.
 Cur picturatis fulgent aulae columnis?
 Splendidaque è solido marmore tecta nitent?
 Sedibus illa suis rabies convellet aquarum;
 Auferet avulsos ventus & unda lares.
 Nubitis, atque vago scelerata licentia lecti est,
 Vestraque non unum gaudia crimen habent.
 Cornua cur tollis dives? quid spernis egenum?
 Mox simili dabitur conditione mori.
 Cur lasciva, salax, petulans, improvida, deses,
 Immemor, indocilis, perfida facta gula est?
 Quid juvat infami lucres producere luxu?
 Distentisque fluunt ebria vina cadis?
 Turgida pampineos transcendunt stagna racemos,
 Opplebuntque truces ora bibentis aqua.
 Tunc serò similes vobis optabitis alnos,
 Nec, quæ vestra vehet corpora, puppis erit.
 Votaque discutient, & inania verba procella,
 Et levibus tradent diripienda Notis.
 Hac toties dixi: vitius patientia victa est.
 Quæ fecisse pudet, dicere sæpe pudet.
 Languet, & indocili silet auditore magister,
 Et fugit insanum spreta medela virum.
 Scilicet asserui jam me, victorque pericli,
 Tutus in hoc, socia conjuge, lentre vehar.
 Effugient nati, fugient discrimina nata;
 Rarus & à tanta clade redibit homo.
 His pauci tabulis, tectoque vehemur in isto,
 Parvaque natura portio sospes erit.

Æquore

*Æquore sic facili ventisque ferentibus utar,
 Moxque iterum nobis sicca resurget humus.
 Non mea detrectant placidi mandata leones;
 Hic aper, hic elephas ad mea iussa venit.
 Cernitis, ut lenes conscendant carbasa tauri?
 Et paridi vadant femina masque gradu?
 Ipsa fatiscentis metuens incommoda mundi,
 Ad monitus properat reptilis hydra meos.
 Quæque sibi patulo diffidit in aëre, compar
 His latebris etiam tutius haret avis.
 At non illa movent stolidas præfagia mentes,
 Et præfracta suum pectora marmor habent.
 Omnia mox fient, fieri quæ posse negatis,
 Nec mea falsi loqui vox monitoris erit.
 Improba gens, celeri casus circumspice mente,
 Et tua vicinis subtrahæ fata malis.
 Ah propera, nec te venientes differ in horas.
 Dum differs, scelerei das alimenta tuo.
 Sit monuisse satis. nos hanc conscendimus arcem.
 Fallor? an irato Numen ab axe pluit?*

ELEGIA V.

ABRAHAMÆ CHALDÆA

abeuntis

ORATIO.

I Bimus, & quò fata trahunt, retrahuntque, se-
 quemur:
 Nec profugum tellus vel remorantur aquæ.
 Chara vale Chaldæa, vale mea patria; quicquid
 In patria potuit dulce fuisse, vale.
 Thariades procul exul abit, properamus amici,
 Quò Deus & Superum iussa verenda vocant.
 Nec via, quæ ducar, nec quas ferar hospes in oras,
 Exilii vel quæ meta futura, scio.

Hic

Hic pater, hic tribus est, & nomina blanda, nepotes :
 Ludit & ante oculos turba propinqua meos.
 Hic domus, hic veteri congestum cespite culmen :
 Hic patrios colimus, numina prisca, lares.
 Hic mihi vicinâ praeceps admurmurat undâ
 Tigris, & Euphratis lene sonantis aqua.
 Hic ager aërii mellis coelestia dona
 Sufficit, & multo lacte capella tumet.
 Linquimus hac, quæ certa domi, non certa sequentes;
 Et tamen hac eadem spes mihi certa facit.
 Forsitan Assyrias Nilo mutabimus undas,
 Atque alibi Euphrates, Tigris & alter erunt.
 Forsan in Eo figam tentoria mundo,
 Forsan in occiduo me manet orbe locus.
 Omne solum natale piis, non semper iisdem
 Nubibus haeret avis, piscis inerrat aquis.
 Officii paxero mei est : sunt cetera cœli.
 Auspiciis magni Numinis ibit Abram.
 Hoc duce si tutus fuero, non ulla morabor
 Damna, nec invisum pes mihi sternet iter.
 Ille mihi currus, mecumque erit ille viator,
 Et comes, & tanta duxque reduxque via.
 Quæ mihi vox dixit ; Patrius è sedibus exi ;
 Hæc eadem dicet, quæ mihi terrâ vacet.
 Qui jubet, ut chara procul hinc à gente recedam,
 Leniet ignotis barbaræ corda viris.
 Innumerasque inter tollet mea nomina gentes,
 Nec fines aut cultus, aut sua verba mori.
 Erige me non fracta Fides, da robur eunti ;
 Atque animo subeant altera secla meo.
 Hic pereunt anni, pereunt hic regna, domusque ;
 Vitaque, quam miseri vivimus, ista vaga est.
 Cessit in hospitium mundus, novus advena veni ;
 Vespera cum fasti venerit, ibo foras.
 Vita data est utenda, alibi meliore fruemur ;
 Patria non hic est ; queritur illa mihi.

Non

Non dabit hanc Babylon, non hanc dabit Assur, & Ha-
Non Canaan semper, non Pharos ipsa placet. (nam,
Æthereas speramus opes, speramus & arces;
Et quæ non teneo sidera, vota tenent.
Quam non fessa manus, sed condidit arbiter orbis,
Ista mihi sedes, ista futura domus.
Hic vagor incertus, nunc huc, nunc avocor istuc,
Quæque via, vita circulus ille mea est.
Nec tamen extorrem trimen facis, aut malus erro
Indignus patriâ cogor abire meâ.
Te sequor, ô Superum rexor; quò jusseris, ibo.
Gaudeat hoc tellus hospite, civis polus.

ELEGIA IV.

A B R A H A M I

filium Isaacum immolaturi Oratio.

Quam mea me variis virtus exercita facis
 Intrepidâ nexum religione probas!
 Liquimus Assyrios, Chaldaas liquimus urbes,
 Et procul externo jam lare tutus ago.
 Deserui patriam, nec tot charissima nobis
 Pignora mandatis prævalere Dei.
 Altera nunc cælum fidei documenta reposcit,
 Altera jam pietas imperat ausa mihi.
 Cur Deus hoc mandas? cur non sinis esse parentem!
 Cur dominum vacuâ me cupis esse domo?
 Cur soboles jugulanda placet? cur funere tali,
 Cur his exequiis expedit esse pium?
 Mille mihi patulis errant in montibus agni,
 Multaque per Syriæ prata vagatur ovis.
 Sunt iuga taurorum, sunt victima crebra, capella;
 Et, qui te placet, pinguior hædus adest.
 Cur tua non istis fumant altaria donis?
 Nec cadit ante tuos icta juvenca focos?
 Cur potius nostro das argumenta dolori,
 Et repetis vita gaudia sola mea?

Cur

Cur lex natura contraria legibus ista est?

In jugulum nati cur ruet ipse pater?

An mihi peccanti vindex irascere ather?

Utque luam culpam criminis, ista jubes?

An aliquis superos, vel me, malus abstulit error.

Et vana legis credulitate fruor?

An Abrahæ tentanda fides, totiesque probatum

Robur, & obsequiis officiosus amor?

An, quod velle potest, juste voluisse putabo

Numen, & hoc facti regula velle mei est?

An mea vis feri repetant exempla nepotes?

Et pater invicta religionis ero?

Quicquid erit, tua, magne Deus, mandata capeſſam.

Hac est servitio dextra parata tuo.

Hic puer est; hac ista strues, bustumque, rogiſque,

Hic locus, hoc soboles hostia monte cadet.

Stringimus, & nati jugulo sic abdimus ensem.

Heu nimium cur es tarda reperta manus?

Si pater appellor, mihi cur mactaberis Isaac?

Et cur, si placeas victima, sospes eris?

Cum genitrix effœta subit, mihi dextera languet,

Cum subit obsequii gloria, dextera ferit.

Si pereas, perit Abramidum sperata propago;

Ni pereas, fidei laus violata mea est.

Si jugulem, non te, fili, præſumar amasſe.

Ni jugulem, minus, hic credar amasſe Deum.

Suadet amor, dissuadet amor natique Deique;

Spes tamen & curas & fugas una metus.

Spes superat, superat grandis fiducia coepti,

Et quæ non cernit, credit adesse fides.

Tu præſtare Deus poteris promissa clienti,

Tu facies verbis pondus inesse tuis.

Tu cineres animare pios, tu reddere vitam,

Secula tu soboli reddere rapta potes.

Quin mihi progenies busto nascetur ab ipso,

Et fuerant vitæ quæ bona, mortis erunt.

Vidimus

*Vidimus hanc sobolem, te solum dante, Creator ;
 Reddimus hanc iterum, te repetente, tibi.
 Illatum munus, tuus est labor, accipe donum,
 Primitiasque mei rursus amoris habe.
 At tu nate, mea vices, mea sola voluptas,
 Delicium patriæ subsidiumque domus,
 Exue sollicitas, num sit mihi viscina, curas,
 Autorem solum res habet ista Deum.
 Ille potest longe positum spectare futurum,
 Et certum dubiis casibus urget iter.
 Illius ante oculos, quæ non sunt, esse videntur,
 Ille diem mediis fenerat è tenebris.
 Quam memini, tunc cum reges & castra fugarem,
 Auxiliatrices accelerasse manus !
 Quam memini Pharium mihi conciliasse tyrannum,
 Cum conjunx thalamo reddita Sara meo est !
 Quam memini nostrâ suspensam gente salutem,
 Fœdera que in populos continuanda meos !
 Quare age nostra truces jam nunc manus imbuat a-
 Et pater in fœtus saviat ipse suos. (ras,
 Aut sua, qui dederat, mandata resinget Olympus.
 Aut iterum, filii, mox redi vivus eris.*

ELEGIA VII.

ORATIO IOSEPHI

ad uxorem Potipharis.

Q*uid malefana meos princeps exposcis amores
 Femina ? quid veritas expetis agra faces ?
 Exigis officium ? scelerum mandata retracta.
 Obsequium tanti criminis odit amor.
 Vis sam illum ? meliora jube. vis esse ministrum ?
 Servitii ne sit pars scelerata mei.
 Debetur mens casta Deo, pietasque petitis
 Abnuat, & fœdas respuit illa preces.*

Hanc

Hanc dum sector amans, dominam detestor aman-
 Alteriusque faces discuit alter amor. (tem,
 Hospitii sum verna tui: sic credar adulter,
 Nec thalami custos, sed violator ero.
 Non ego, si tellus careat rectore, vel ather;
 Negligat aut tantum terra polusque nefas:
 Tam grandis reus esse mali speremque, velimque,
 Aut fidei violam iura decusque mea.
 Non velit hoc Potiphar: nec fadus improbus ausis,
 Ut placeam domina, displiceam domino.
 Quem premit ille thorum, pudor est conscendere ser-
 Nec patitur socios nupta pudica viros. (vum:
 Tristia si subeant vacui fastidia lecti,
 Quae mihi Sponsa fidem libera juret, erit.
 Foeta puellarum Pharos est, fecundaque Nili
 Ostia, virgineos quae peperere sinus.
 Hic castas adamare licet; tibi crimine jungar,
 Et precium sceleri perfidus addet amor.
 Improba quid juvenem, quid me lasciva laceffis?
 Egelidum prorsus me tua flamma facit.
 Qui te acuit Veneris furor, in me totus hebescit:
 Petraque sum, quo tu mollis ab igne liques.
 Ac velut adversis scopulus non frangitur Euris,
 Surdui ad voces mens generosa tuas.
 Cur aliena meis conjux amplexibus haeres?
 Longius amplexu me facis ire tuo.
 Basia si speras, referam suspiria mæstus,
 Excipiet noster gaudia vestra dolor.
 Brachia tu stringis, mihi virtus brachia solvit:
 Nec mea respondent ausibus ausa tuis.
 Non mihi caesaries, non compti lege capilli,
 Collaque, non facies, non placet ille decor.
 Dissuadent hac ipsa nefas. formosior esse
 Dum cupis, hoc ipso turpis amore mihi es.
 Dum subeunt vultus, vultus subit ecce creator,
 Et timidum tanti numinis horror habet.

Con-

Conjugis omne decus solo censetur honesto,

Nec, nisi qua casta est femina, pulchra nitet.

Rideat, & nostris insultet vocibus aula,

Et dominæ spectos exprobet illa sinus.

Gens secura Dei scelerum mala nomina spernit.

Et pietas isto iudice victa cadit.

Me Deus, & patrum veneranda exempla meorum,

Invictæque movet religionis amor.

Ite Dionæ legum post sacra catelli,

Cedite Acidali turba profana chori.

Tu quoque, tu nostrum mulier contingere corpus

Desine, nec lachrymas, nec superadde minas.

Non flector lachrymis, nec amantum cedo querelis:

Cur? speciem lachrymæ decipientis habent.

Quin potius restingue feros plorantibus ignes,

Istaque flagitium diluat unda tuum.

Nec promissa moror, nec qua mihi sæva minaris:

Sis mala, sis facilis, luxuriosa noces.

Conscia mens proprii nutrit fomenta doloris,

Pœnaque peccatis ita comes illa suis.

Luxuries, prædulce malum, blanditur & angit:

Quemque joci reficit blanda, severa necat.

Non hoc, non magno narrabis fama Iacobo,

Audiet aut nati facta nefanda sui.

Sufficiat lasciva Thamar, non alter avitæ

Gentis & Isacidum stirpis adulter ero.

Non ego debobo Phariis ludibria terris

Improbis, aut faciet me mea culpa reum.

Te redamem? subeam potius færale sepulchrum;

Membraque dem rapidis dilaceranda rotis.

Te redamem? tunc cum fontes remeabit ad ipsos

Nilius, ero propria servus amator heræ.

Instat amans mediet, sequitur, trahit, urget, inhæret;

Excipit & longas vis rabiesque preces.

Invenium quid iniqua trahis? cape pallia, non me:

Istaque servati signa peccatoris habe.

Q. R. A.

ELEGIA VIII.

ORATIO IOSEPHI

fratres in Ægypto agnoscentis.

Ille ego sum nuper patriis extorris Ioseph
 Sedibus, & nostra portio spreta domus.
 Ille ego sum vestro frater de sanguine, quem rex
 Imperio late vult dare iura suo.
 Cura patris nocuit puero, patrique placere
 Cui nocuit, cura plus fuit ille Deo.
 Extulit huius amor, quem fratrum presserat ira;
 Vna salus vobis displicuisse fuit.
 Quam mea dissimili se iudice cæssa tuetur!
 Quam distant studiis terra Deusque suis!
 Vos mea, vos rigidis strinxistis brachia viridis;
 Ille meum clavo cinxit honore caput.
 Qua Pelusiæ fecistis serva colonis,
 Reddidit illa mihi libera colla Deus.
 Non hic cæca suos jactet Rhammusia vultus,
 Aut rotet instabiles ficta puella vices.
 Casus abest, nec fors venturi incerta vagatur,
 Aut hominum nullis finibus errat opus.
 Dirigit hac, totum nutu qui temperat orbem,
 Reflor, & occulto numine corda movet.
 Ac veluti tacitis subterlabentia terris
 Flumina, cæca quidem, sed tamen apta, fluent:
 Permeat ad fixos Superum sapientia fines,
 Quæque latent, magnâ cum ratione facit.
 Illa nefas, scelerumque vias vestigat, & ortus,
 Quo ruat & quantum possit iniqua manus.
 Iam visio sapiens laxat, jam stringit habenas:
 Quæque vetat, fieri provida sæpè sinit.
 Impedit, & prohibet: pœnas infligit & aufert:
 Dura malis, precibus flexilis, aqua bonis.

Incl. 151

*Inclusi spatii fremdenti sceleratus & exlex,
 Nec se posse dolent, quæ voluisse queunt.
 Cernite me, variæ exemplum memorabile sortis,
 Cernite me, vitæ cernite fata meæ.
 Qui modo pauper eram, regum palatia scando :
 Quem produit fratrem dicere, sceptrâ colunt.
 Quem modo captivum mulier lasciva tenebat,
 Emicat, & decori redditus ille suo est.
 Dum furit improbitas, dum fratrum gratia rara est,
 Nostra per augustum gloria tendit iter.
 Me beat exilium, me vestra opprobria tollunt,
 Et meus è turpi carcere crevit honos.
 Heu lachrymor, fratres, & conscia pectora cernens,
 Injiciam timidis pectora pectoribus.
 Oscula defigam trepidis, sed blandula, labris :
 Non alius vestri criminis ultor ero.
 Quos gerimus, vobis etiam debentur honores,
 Pars etiam vestra nostra saluti erit.
 Sumite congestis Cerealia munerâ saccis,
 Is acidumque meo vivat amore domus.
 Ne pereant tanti miseranda morte nepotes,
 Præviis hæc adii regna beata nepos.
 Vos titulos natique vices narrate Iacobo,
 Decrepitumque levem nuncia lata senem.
 Nos genitor fecit miseros, sed fecit amando :
 Nos rapti miserum fecimus esse patrem.
 Nunc amor ille mihi, nunc sors adversa parenti,
 Nunc vobis in me profuit esse malis.*

ELEGIA IX.

ORATIO IEPHTHÆ

filiam immolaturi.

CUr victor mea nata vocor ? cur vincitur Am-
 Si tua sunt laudi funera juncta mea. (mon ?
 Incluta

Inclyta qua patrios investit laurea crines,
 Hac eadem fati nuncia facta tui est.
 Quos meruit plausus, meruit quos dextra triumphos.
 Dedecorat voti prodiga lingua sui.
 Castra foris sunt salva mihi, milesque, ducesque.
 Vnica non sospes tu mihi nata domi es.
 Quam mihi blandia Duci peperit fortuna salutem,
 Eripuit misero vox malefana patri.
 Nunc hostes periere mei, plus tu hostibus una es :
 Dumque peris, tecum victor & ipse perit.
 Vincimur imbelles ambo, qui vicimus armis :
 Ammonios gladius, te mea vota necant.
 Vota necant, sed stulta; necant improvida. nec cum
 Stulta sient, ausim facta negasse Deo.
 Cur aliquid dixi? cur lumina noxia feci?
 Et victrix titulos polluit hora meos?
 Te quo Deumque inter dubius decernere cogor;
 Impius, an cupiam perfidius esse pater.
 Si peragam promissa, meis mactabere iussis,
 Et dilecta mihi victima nata cades.
 Si Domino promissa negem: perjurus habebor.
 Et repetent nostram numina lesa fidem.
 Altera lex sobolem, commendat: & altera votum;
 Et geminâ pietas lege, quod odit, amat.
 Te mactasse odii est, te non mactasse favoris;
 Hic illæ species religionis inest.
 Lex sobolem mactare vetat: sed vota reposcit :
 Sic premit ambiguus pectora nostra dolor.
 Irrita vis faciam, quæ vovi nescius? at me,
 Inconsulta licet, solvere vota decet.
 Irrita vis faciam, quia vovi turpia? multo
 Turpius est Domino vota negasse suo.
 Si natam mactare nefas cur busta rogumque
 Thariadès nato conficit ipse suo?
 Iusserrat omnipotens: sed me quoque reddere vota
 Iussit, & hæc magno vota probata Deo.

Illis

Illius obsequium sero celebrabitur aro :
 Nunc etiam mundo nostra probanda fides.
 Quod uovi, scelus esse scio : sed uovimus illud ;
 Uovimus, & voto nulla medela meo est.
 Dum miser atque orbus vivo, mea vita scelestæ est,
 Dumque scelus præsto, sum magis ipse miser.
 Quod facio, patior facinus : cadensque trucidor :
 Mortua tu, Iephthes hostia viva cadam.
 O utinam, tunc cum bello succumberet Ammon,
 Hostili genitor casus ab ense forem.
 Non jam barbarici spectator funeris essem,
 Ingemeretque meis flebilis ara malis.
 Nec, si me reducem merisissent tartara patrem ;
 Stultitia lueres præmia dira mea.
 Phæbe tuos, vestros abscondite sidera vultus,
 Nec videat foedas lux speciosa neces.
 Ite procul famula ; satis est spectare parentem,
 Solus ego tanti funeris author ero.
 Da veniam ludæa mihi ; patriæque, tibi que,
 Hoc etiam constat tuta cruore salus.
 Quid genitrix irata doles ? tibi debeat illa,
 Debebit patri plus tamen illa suo.
 Nata tua est ? magis illa mea est, ego perdere possum
 Qui genui ; nostri filia iuris eris.
 Si renuas, me perjurum amplexare maritum :
 Si renuas, facies me magis esse reum.

ELEGIA X.

EPISTOLA AMMONIS

Ad Thamaram Sororem.

SÆpius hæc scribo, nec sum tibi, femina, tanti,
 Ut mihi rescribas, plus minus ipsa faves.
 Quo titulo scribas, placeam quo nomine frater,
 Non moror, hoc unum, te redamasse, moror.

Quò germana magis fugis, hoc plus diligit Ammon;
 Accendunt vetita pectora nostra faces.
 Vror, at occulto stimulum tu subdis amori,
 Votaque dum spernis, plus voluisse facis.
 Te facilem simula, potero te segnis amare :
 Difficilis cum sis, cogor amare magis.
 Nam licet infestis percussa bipennibus illex
 Perstet, ad extremum sapius ista ruit.
 Tu quoque, dura licet, poteris prece dura moveri,
 Et cupies sorti condoluisse mea.
 Non formosa tibi es, nobis decor iste creatur ;
 Forma tua est, soli cernitur illa mihi.
 Pulchra soror fueris, vultus vilescit imago,
 Ni liceat vultu luminibusque frui.
 Alterius dos ista viri est : plus fulget amando,
 Et decus in thalamis exerit illa suum.
 Quos solers natura tibi formavit ocellos,
 Non domina, verum lusus amantis erant.
 Quaque tibi frons est, nostro festiva furori
 Annuit, eque tuo corpore vita reddit.
 Quæ debes aliis, fratri invidisse scelestum,
 Da mihi, da formæ gaudia prima tuæ.
 Elige, si cupias, juvenem de gente tuorum ;
 Non tibi, qui Thamar am sic amet, ullus erit.
 In facie pallor, macies in corpore toto est,
 Inque dies te dum depereo, pereō.
 Genua labant, crebrisque madent ploratibus ora,
 Nec mihi nox vultus subtrahit atra tuos.
 Membra mihi querulo recubant exanguia lecto,
 Hoc unum credor sanus, amare queo.
 Redde precor vitam, vel si mihi reddere non vis,
 Per populos lethi causa ferere mei.
 Tunc tibi, sed serò, tot verba precesque subibunt,
 Et lachryma, & fratris tristitia fata tui.
 Tunc aliquis dicet : Iacet hic despectus amator ;
 Causa soror miseri fueris una fuit.

*Ante tuos mea tunc oculos versabitur umbra,
 Nec tibi tranquilla noxque diesque fluent.
 Si tibi virginitas cura est; quot sorduit illa
 Matribus? hæc poterit cura nocere tibi.
 Si fratris te terret amor, vetisque hymenai:
 Non aliter frater, quam peregrinus amat.
 Eripe fraternum mihi nomen, & altera finge
 Nomina. sæpe sibi somnia fingit amor.
 Quos horret natura thoros, invadit amanti.
 Nec tibi quæ genitrix, hæc fuit una mihi.
 Est pater ambobus non alter, at altera mater.
 Hoc ergo poteris non soror esse modo.
 Quæ vetuit nostros lex inviolabilis ignes,
 Dat veniam jussis sapius illa suis.
 Callida magnanimum quondam Thamar arsit Iu-
 Et tamen hic illi tunc socer, illa nurus. (dam,
 Ipse pater thalamos Vria conscendit adulter;
 Cur mea, cur juvenum crimina tanta putas?
 Haud puduit Lothum natarum amplexibus abdi:
 A finis tali non mea culpa malo est.
 Regia res scelus est; levius peccare putatur,
 Augusto quisquis sanguine natus erit.
 Scilicet hæc teneram comitantur fata juventam,
 Nec possum flammis non caluisse meis.
 Cogor in obsequium Veneris, te cogor amare,
 Imperat arbitrio tuque furorque meo.
 Si formosa fores minus, en, minus Ammon amarem,
 Audacem vultus me facit esse tuus.
 Audacem faciunt gressus, & eburnea colla,
 Quæque meo cupiam membra jacere thoro.
 Vidimus Hebræas, sed non placet ulla, puellas.
 Femina præ Thamarâ sordida quæque mihi est.
 Aut mihi te cupiet jungi fortuna, vel artem
 In vultus frustra contulit illa tuos.
 De breve sævitie spatium; lenire furorem
 Sola potes, nostri sola medela mali es:*

Non decet inuita fieri, quod dulce volenti est.

Armatas fugiunt oscula blanda preces.

Si fratrem redamas, pergam te frater amare,

Si renuas, forsam peior amator ero.

Quod nequeo precibus, docto tentabimus astu,

Crede soror. valde est ingeniosus amor.

Et licet incuses, fuerisque irata minanti,

Nil moror, in tanto crimine fructus adest.

Damna libens patiar. nostras veniemus ad artes;

Iratâ satis est posse sorore frui.

ELEGIA XI.

RESPONSIO THAMARÆ

Ad Aminonis epistolam.

HÆc tibi rescribo, quamvis diversa petenti:
Crimine te nolo demeruisse meo.

Te possum redamare soror, sed dispare lecto:

Consortem thalami te redamare nefas.

Scire cupis causam? titulo tibi denegor uno.

Sum soror; hoc caream nomine, amare velim.

Sim tibi difficilis; talem nunc expedit esse.

Argue morosam; dum tibi casta vocer;

Si tibi forma placet Thamaræ, si vultus ora,

Cur hæc flagitio vis temerare tuo?

Folle decus fama, periit vultusque colorque,

Nulla est amissa forma pudicitia.

Pulchra tibi videor; quam vellem fœda viderer!

Quam vellem arbitrii res foret ista mei!

Pulchra tibi videor; pulchrâ tu discere carere;

Quæ tanto constant crimine pulchra, nocent.

Cum suberent animum temeraria vota petentis,

Ingenue nobis erubere gena,

Conjugium, thalamique fidem, non improba posco

Fœdera; mella tibi basia lena dabo.

Me

*Me pudor absterret timidam, te terreat idem.
Convenit ille mihi, convenit ille tibi.
Heu meminisse pudet, faciliq; in imagine pecco,
Et rea sit tanti mens memor ipsa mali.
Non mihi tu frater, non crederis amplius Ammon,
Nec mihi qui pater est, debuit esse tibi.
Quæ non Davidicis inferis opprobria testis?
Quam tua tot proavum crimina sceptrâ luent!
Et tamen hac coeptis præfers exempla profanis,
Ipsaque peccato queritur ansa tuo.
Qui te morbus habet miserum, febrisque calorque,
Astuti fraudes fors an amantis erunt.
Aut tibi si veri dissolvunt membra dolores,
Iste nocens poterit sic periisse dolor.
Non scelus est agrum proprio jacuisse cubili,
At scelus est thalamo te jacuisse meo.
Non hic blanda quies fessis irrepât ocellis,
Præbeat aut placidas nox scelerata moras.
Ipsa suos à me vertant ultricia vultus
Sidera, & astonitos Cynthia spectat equos.
Virginitas intacta mihi est, totoque Sione
Illæsa colitur virginitate Thamar.
Præstat ut alterius flagres sine crimine flammis,
Quàm ruat infando noster amore pudor.
Sit mea virginitas ignoti præda latronis,
Solabor casu deteriore malum.
Tu rapere innupta cupias, fraterque sorori?
Et scelus incestu conduplicare tuum?
Improbe amor, quo non mortalia pectora cogis!
Nec tamen hac eadem pectora cogit amor.
Dum tibi vim simulas, dum cogi dicis amantem,
Prætextum vitio quaris; amare cupis.
Ista licet teneras depascât flamma medullas,
Obnuere hanc sola religione potes.
Aut canibus sectare feras, venabula torque,
Aut procul à Thamarâ rus geniale colo.*

Colla doma spumantis equi, frenabis amorem,
 Officiiue tui pars erit iste labor.
 Otia dum captas, scelerata negotia tractas,
 Quodque velis, superest, præter amare, nihil.
 Si tibi non parcis, patri, generique, mihi que,
 Flagitii vindex Absalon unus erit.
 Tamen mihi si fraudes, si perfida vincula noctis,
 Excipiet fraudes forsitan ille tuas.
 Non fallax tu solus eris, scit fallere & ille,
 Materiemque dolis dat dolus ipse novis.
 Interea, quam turpis amas, te casta monebit,
 Ne Thamaram posthac frater & Ammon ames.

E L E G I A XII.

I O B I Q V E R E L Æ.

Multa diuque tuli: tandem patientia victa est:
 Et labat innumeris mens mea pressa malis.
 Culpa minor vitio est, graviores crimine poena,
 Pluraque, quam potui promeruisse, fero.
 Nil mihi jam reliquum tellus facit; omnium egenus
 Mitia que fuerant, aspera fata queror.
 Cuncta mihi dederat coelum, jam cuncta reposcit;
 Et dolet hoc, donis tot potuisse frui.
 Plus miser est, quisquis vixit sine labe beatus,
 Nec, nisi que fluxit prospera, vita mala est.
 Hac mercede Deo longos servivimus annos?
 Esset ut exitii causa, fuisse pium?
 Et mihi simplicitas nocuit, candor que, fidesque?
 An scelus audenti gratia major erit?
 Proderit esse malis, quam sic coluisse Tonantem.
 Ah, piget intactas cadibus esse manus.
 Si latro, si raptor fuerim, placabitur æther..
 Integra si fuerit mens mihi, poena subit.
 Et potius mendax, potius laudabor adulter,
 Si minus à culta religione probor.

Cur toties sacras humilis prosternor ad aras ?
 Inque meis fumit pinguior agna focus ?
 Si pietas gravis ista mihi est : peccemus inultri ;
 Impietas cœlo iudice tuta viget.
 Bella gerunt Arabes, & gens inimica, Sabæi,
 Et spoliū de me quilibet hostis habet.
 Assur adest, raptorque meos populare penates
 Venit, & immisso milite vastat agros.
 Mille mihi nuper tondebant prata capelle,
 Plenaque tardigradis pascua bobus erant.
 Ingemuerē meo centum sub vomere tauri,
 Lanigerique gregis copia magna fuit.
 Undique triticea complebant horrea messes.
 Et latice tellus officiosa dabat.
 Ad mea veloces properabant iussa ministri,
 Hic agili dextra promptior, ille pede.
 Sidonioque mihi redolebant murice vestes,
 Tinxerat & nostras purpura vara togas.
 Turba salutantum foribus fervebat in ipsis.
 Ibat in Eoas didicta fama plagas.
 Omnia quæ tenui, non hoc superesse fatebor.
 Ut possim sanus dicere : dives eram.
 Non bos in stabulis, non taurus mugit in agris.
 Nulla mihi tremulo gutture balat ovis.
 Et pariter pueri, pariter periire puella,
 Et superest tanta è posteritate nihil.
 Despiciunt dominum famuli, famulaque, miserque
 Tot careo, potui quot satur esse, bonus.
 Afflictum fugiunt omnes, nec noscor ab illis,
 Tempore qui fuerant candidiore mei.
 Nudus inopisque vagor, sine nomine, tegmine, cultu;
 Et scabies toto corpore fœda riget.
 Membraque liuenti sordent languentia tabo,
 Nec satis est uno me periisse modo.
 Deferor amissis opibus, soboleque, domoque,
 Coniuge. qua nobis omnia sola fuit.

Conspirant in me tellus, Acheronque, polusque ;
 Viscera nostra, mea diripiuntur opes.
 Improba nunc Eliphaz loquitur, nunc frendet Elix,
 Et Baldad fatis asperat ora meis.
 Ipsa thori conjunx, & nomina blanda, nepotes
 Ultimus accedunt ad mea damna dolor.
 Numen ubi est ? ubi sunt Superi ? contendere possum.
 Ingentis speciem fors mea juris habet.
 Vive pius, patiere tamen ; colo sacra, colentem
 Sors tamen in lachrymas invidiosa trahit.
 Quod si fata bonos vexant, magis aqua profanis,
 Penè loquar, nullum dicere jura Deum.
 Ista manus poenas, hæc ponderet altera culpas,
 Dissimilis culpa poena futura mea est.
 Et loquar hoc : Tantæne animis coelestibus ira ?
 Ut cupiant uni bella parare viro ?
 Egregiam verò laudem & spolia ampla reportent,
 Si luteas sternant fulmina celsa domos.
 Stringitur in teneras gravior censura columbas,
 Et facile innocuum vastat ovile lupus.
 Perdere me facile est, si sit nocuisse voluptas,
 Et quæ me fecit, tollere dextra potest.
 Ut stipula Boreas, foliis irascitur Euris,
 Irruit in nostrum numinis ira caput.
 At facies, at dextra tua est, quæ sanguine livet :
 Dedecoris partem, magne Creator, habes.
 Sunt tua quæ foedâ sordent mihi corpora crustâ ;
 Aut mihi dic, quamam sim tibi lege reus.
 Crimina dic, dic quæso mea deliria vite.
 Quod scelus est, vel quo sum tibi teste nocens ?
 Cur premis infontem ? cur non placaris amico ?
 Cur tua sunt nostris lumina clausa malis ?
 Tu scelerum formas, numerosq; expendis ad unguem,
 Et potis es gressus & numerare pedes.
 Cur mihi perpetuâ involvis caligine lucas ?
 Et Stygios vitum cogis adire lacus ?

Vita vices morientis habet, tumuloque superstes
Claudor, & extincti sum levis umbra rogi.
Quo pede per terras, gradior Phlegethonta per ipsum.
Deficit ad funus praefica sola meum.
Cruda renascentes praebent alimenta quarela,
Et reliquum vita nox tegit una diem.
Hac si non merui, mihi cur succenset Olympus?
Si merui, causam vindicet ille suam.
Hec coeli terraeque pudor! vixisse perisse est,
Totaeque supplicio vita parata meo est.
Quis mea praeteritis expunget tempora fastis?
Atque istum poterit surripuisse diem,
Quo me fatales genitrix produxit in auras,
Primaque principium funeris hora fuit.
Non erat, ut tanta lux hac praeiuncta cladis,
Flammiferis populos irradiaret equis.
Hanc chaos antiquum caecis moruisse tenebris
Debuit, & fixum detinuisse Nihil.
Cur qua sum genitus, non sum detentus in alvo?
Quaeque domus, tumultus non fuit illa mihi?
Cur me lata sinu mater, cur fovit in ulnis?
Hec ipso poteram tunc perisse sinu.
Brachia qua toties puero supposita fuere,
Hac artus poterant dilacerasse meos.
Oscula cur fixit? cur lumina blandula dixit?
Lumina tot lachrymis, tot misera mala.
O utinam tunc cum tenera per colla parentis
Reptabam, collo pondera lapsa forent!
Non ego jam longo traherem suspiria luctu,
Nec quererem miseros lentius ire dies.
Nec mihi quarenti facilis solatia somni,
Turbaret noctes cura dolorque graves.
Saepe dolens inopes atque ora famelica pavi,
Pauperesque mea saepe levata manu est.
Me vidui coluere lares, ego promior illos
Solatus studiis alloquioque fui.

*Non amor argenti, nec habendi sæva cupido
 Subdidit infami pectora nostra jugo.
 Hoc studui: sacros opibus non tradere mores,
 Totque Dei donis auctior, esse bonus.
 Ad mea cum fessus properaret tecta viator,
 Hospitis officiis obsequiosus eram.
 Objice, qui poteris, falsa perjuria lingua,
 Nostra fuit laudis lingua ministra tua.
 Exige, qui poteris, servilis premia dextra,
 Iratum credam justius esse Deum.
 Tu quoque lase pudor, si laseimus, exige pœnas,
 Fœdera si thalami nos soluisse putas.
 Has lobum meruisse vices dixistis amici.
 Dicitis: in culpas area lata patet.
 Causa mea est melior: nec enim tam dira peregi,
 Aut par delicto est numinis ira meo.*

ELEGIA XIII.

ORATIO DANIELIS

in lacum leonum detrusi.

M Agne maris coelique Deus, dum vota super-
 sunt,

*Excipe, quos querulo fundimus ore sonos.
 Neve precor tanti regis subscribe furori;
 Sit satis Assyriis Principis ira mihi.
 Tu Deus Isacidum toties pro gente stetisti,
 Cum Pharios ultrix mergeret unda duces.
 Tot a tibi patuit Canaan, concessit Idume,
 Quotque aderant, hostes tot cecidere tui.
 Sæpe ferox petiit Iesseum Saulus alumnum,
 Sapius ille tuo numine tutus erat.
 Ingreditur medios pietas secura per ignes,
 Nec poterant flamma vel nocuisse faces.*

*Te cecinere viri : rabidaque intacta favilla,
 Tunc fuit in laudes lingua diserta tuas.
 Respice me, famulique tui miserere creator :
 Subveniant satis altera fata meis.
 Quam ferus est Assur, tam sis mihi mitior illo.
 Perdere quem vellet, ne periisse velis.
 Oras opem Daniel, vastum demissus in antrum,
 Et media veluti de Styge verba facit.
 Undique me Libyci terrent immane leones,
 Et tot Marmarici monstra stupenda soli.
 Iam timeo rictus, & murmura sava ferarum,
 Lumina sunt oculis ista tremenda meis.
 Terribilesque jubas, atque ora famelica cerno.
 Quaque rigent toto spuma cruorque specu.
 Iam metuo villos, & tenta verbera cauda,
 Quaeque meo recubant barbara membra thoro.
 Hic mihi terrificis aliquis rugitibus instat,
 Hic alius tunicâ contegit ora meâ.
 Ille truces capiti dentes, hic admovent ungues,
 Lambit & imbelles horrida lingua manus.
 Cum subeunt pugna, cum bella immania surgunt.
 Quam metuo, ne mox dilacerandus agar !
 Nec mihi tuta quies : omnes vigilamus in horas.
 Et placidus tenero corpore somnus abest.
 Atque ego dum nequeo, letor dormire leones.
 Et recreat miserum, tunc timuisse minus.
 Vivimus hos inter comites : hac vivimus aula :
 Istaque supplicio scena parata meo est.
 Sanguine cuncta madent : & squalent limina tabo.
 Quaeque famem nequeant ossa domare, jacent.
 Tu Deus indomitis compeste leonibus iras,
 Ingentesque tuo numine frange minas.
 Tu loquere : & rabies stomachi sedata fatiscet,
 Induet & mores bellua jussa novos.
 Non fortuna reum, non sors facit illa nocentem,
 Ista tuus fidei pramia cultor habet.*

Non ego fallacis colui ludibria Beli,
 Nec stolidi supplex cum Babylone fui.
 Sprevi ligna Deos, & inania nomina mystas,
 Nec reor in saxis numen inesse tuum.
 Omnia qui condis, non es pars condita rerum,
 Artificique suo tam rude distat opus.
 Quem nec terra patens, nec machina claudit Olym-
 Non faber Augusto claudat in are Deum. (pi,
 Lumina cur venerer cæcis damnata tenebris?
 Exanimisque pedes, & sine mente caput?
 Cur aures venerer? non est vigor auribus ullus:
 Nec capit humanas machina tanta preces.
 Os vidi, sed voce carens: sine rotæ nervos,
 Nec rigida motus dant documenta manus.
 Stat super excelsum moles erecta colossus,
 Stat lapis, & cultus non capit ipse suos.
 Hunc gentes populique furor malesanus adorat,
 Et demens tangi credit amore sui.
 Regia majestas vetitis advolvitur aris,
 Et scelus exemplo splendidior probat.
 Gensque sacerdotum paribus se pollicit ausis,
 Hosque habet auctores fabula ficta suos.
 At non ista mea placuit vesania menti,
 Nec lapidi dixi: Tu mihi numen eris.
 Frangere quod possum, vel sævis urere flammis,
 Cur ego, cur pietas officiosa colas?
 Nec coluisse libet squamosi colla Draconis:
 Cur? potuit nostris occubuisse dolis.
 Et jam strata jacent mediis immania templis
 Corpora, disrupto bellua ventre patet.
 Sic gemini periere Dei. jam ringitur Assur,
 Et veteri excussus religione dolet.
 Et dolet insana vacuus mercede sacerdos,
 Solamenque mali funera nostra putat.
 At tu praesidium misero es, tu sola salutis
 Anchora, promissi tu memor usque tui es.

Sunt

*Sunt mihi jam faciles, sed te mandante, leones,
 Ludit & antè meos effera turba pedes.
 Africa terribiles mansuetior exiit iras,
 Et soboles terra degener ista sua est.
 Sic ubi se nondum vitius involverat orbis,
 Credibile est astus detumuisse feros.
 Et mihi nescio quis peregrè pulmenta ministrat,
 Et recreant subita corpora fracta dapes.
 Ite procul cura. vati famulatur Olympus,
 Nec, qui non possunt non nocuisse, necent.*

ELEGIA XIV.

*Iuditha è castris Assyriorum redux, inter-
 fecto Holoferne.*

V*icimus, atque uno patriam defendimus ictu,
 Istaque Iuditha gloria, nulla viri est.
 Vidimus, & tanti, Cives, dux femina facti,
 Materies docta posteritatis ero.
 En caput, en dira vultus cervice recisos;
 Hac sunt militia prima trophæa mea.
 Hac mihi victrici pars cessit, at altera castris:
 Dividit Assyrium dextera nostra ducem,
 Hoc munus ferale damus. cape patria sacrum:
 Plus tibi, quam casi Principis ora, damus.
 Hoc precio viâs iterum mercabimur urbes,
 Hoc spoliūm trepidis hostibus horror erit.
 Ite viri, properate duces, cape tela juventus,
 Excipiant ausus prælia vestra meos.
 Nec jam terribilis faciem spectate tyranni;
 Non poterunt veteres plus nocuisse mina.
 Cernitis, ut tumeant hesternò inflata Lyæo
 Lumina? adhuc tepido Bacchus in ore natat.
 Cernitis adspersos nocturnâ cade capillos?
 His mihi correptus Barbarus iste fuit.*

Quæ situit nostrum rabies vesana cruorem,
 Pocula suo moriens sanguine plena bibit.
 Callida me volui capiti promittere diro,
 Pollicitisq; meis ingeniosa fui.
 Basia dum querit, stricto persolvimus ense.
 Quam sunt concubitus aspera fata mei!
 Quot miser à nostris speraverat oscula labria,
 Vulnere tot valida certa dedere manus.
 Quique meo caluit modo vespertinus amore,
 Iam calet, atque suo membra cruore foveat.
 Arsit amans, nos flagrantem restinximus ignem,
 Quæque caput, pariter sustulit ira faces.
 Dum mihi philtrea parat, mihi dum propinat amara
 Funus amatori femina sava parat: (tor,
 Effet ut officii merces celeberrima tanti,
 Et veniens, abiens, hospes & hostis eram.
 Quemque thorum mecum Princeps pressisset iniquus,
 Solus, & infelix, exanimisque premit.
 Ἀχιλλεύς mediis Venerem jam quarat in umbris,
 Atque aliquam ex imis manibus Assur amet.
 Non mihi Manassis subiere obliuia chari;
 Dum putor Eunuchos sordida, casta fui.
 Nec precio venalis eram, nec veste, nec auro:
 Et tamen hac probitas dissimulanda fuit.
 Integra fama mihi est, vici sine crimine Medum,
 Nec lesi titulos ille pudoris habet.
 Peccassem fateor, si delinita fuisset;
 Nunc volui verbis pondus abesse meis.
 At corpus scelere intactum, pectusque pudicum
 Cum mihi servarim, perdere verba leve est.
 Peccavi mentita? fui mentita tyranno:
 Hoc dudum Pharia me docuere murus.
 Cui nocui mentita? Duci. sic vicinus hostem.
 Hæc bona sunt dubiis anteferenda malis.
 Patria salva mihi est: tota est Bethulia sospes;
 Discedent muris impia castra meis.

Hæc

Hac dixi mercede aliquid, quod dicere nollem
Libera : sic culpâ lingua carere potest.
Causa subest facto, cûsâ mentimur honestâ,
Invidiam noxa detrahet illa mea.
Is acida laudate Deum, puerique, senesque,
Et celebrent ausus secula sera meos.
Clara fuit Debora virtus, plus fortis Iaël,
Accedam tantis ultima nominibus.
Vos illud librate caput, procul horreat hostis :
Et discant dominum castra timere suum.
Inveniet reliquam, partem dum spectat ademptam
Barbarus, & lacerò Principe terga dabit.

ELEGIA XV.

O R A T I O

Matris Iudaicæ, crudeli supplicio una cum
filiis septem sub ANTIOCHO
extinctæ.

S *Tabat, & excoctas mater Iudæa favillas*
Dum videt, & natis busta parata suis,
Talibus immitem dictis fuit ulta Tyrannum,
Suppliciumque suum leniit ore dolor.
Quid furis ? & nostris acuis cruciatibus ignes ?
Barbaricasque ferâ protrahis arte neces ?
Hac patiar pro lege libens. non flamma, nec ensis,
Me poterunt Domino surripuisse meo.
Vre ; pium flammæ rabies accendit amorem.
Vre ; Deum noster fortius ignis amat.
Vre ; sacrosanctas subdunt incendia flammæ.
Vre : sacer diro crescit ab igne calor.
Iam miser a licet esse mihi, licet esse beate ;
Et subeunt animo morsque salusque meo.
Huc tua jussa vocant ; alio mandata Tonantis ;
Et dispar voto rexque Deusque suo est.

Obs-

Obsequor Antiocho : flammæ munitabitur æther.

Obsequor huic : flammæ rex truculente parat.

Obsequor Antiocho ; patria sum transfuga legis.

Obsequor huic : miserè dilacerata trahor.

Libera si reddar : Iudæis perfida credar.

Libera si non sum, jam rea facta secor.

Suadet amor vitæ vitium : dissuadet honesti.

Ira Ducis terret, sed magis ira Dei.

Plus Superum potuere mina. cape, magne Creator,

Obsequio tantum dedita membra tuo.

Corpora quæ lacerat licitor, tu tota creasti;

Reddimus hac eadem jam mutilata tibi.

Cum nihil ipsa forem, fecit tua dextra quod essem;

Colliget hæc artus post mea fata meos.

Impietas, discinde manum : mihi secula reddent

Altera ; nec flammis desinet esse tuis.

Scinde pedes : citius cunctos penetrabimus orbes,

Dum miseram prohibes ire, volare facis.

Exime, quæ Superum cecinit præconia, linguam,

Accinet auctori mox reditura suo.

Exue me proprio nudatam tergo matrem :

Hac iterum cœli filia pelle tegar.

Frustratim laniasse juvat : sed tota resurgam,

Tota loquar sceleri verba severa tuo.

Hos mihi religio reddet servata triumphos, |

Et vitam pietas intemerata dabit.

Vos quoque, vos septem nostro de sanguine nati,

Respuite inuisas, pignora chara, dapes.

Displaceant epulæ, quæ displicuere Tonanti,

Nec violet patrum iussa priora nepos.

Non ego peccantes, infartaque viscera porcæ,

Aut rea flagitii nomina mater amem.

Plus ego disceptos mater venerabor ; & ille,

Regia qui fugit crimina, natus erit.

Ah, miseros jam flamma coquit. miserere tyranne,

Redde meos, sobolem rex mihi redde meam.

Red-

Reddere Rex noli; rursum mea vota retracto.
Et pia quod genitrix nolo, miserta volo.
Ambiguus lactatur amor pietasque querelis,
Ille dolens sobolem diligit, illa Deum.
Ite mei partus, medios descendite in ignes,
Septemplex Domino victima cuncta cadet.
Sic decet Isacidum veros peruisse nepotes,
Qui renuet, stirpi degener ille sua est.
Vos mea, vos eadem nascentes edidit alvus,
Et mater vita manera prima dedi.
Nunc eadem cunctis facta est sartago sepulchrum;
Vnaque victuros concoquit urna viros.
Vna dies iterum coelo vos reddet, & astris.
Et decor eximiis fratribus unus erit.
Non lachrymor: majora malis quia gaudia restant;
Elidunt gemitus spesque fidesque meos.
Non lachrymor: quia vestra sequar vestigia mater.
Me quoque sors poscit, qua modo vestra fuit.
Qua patiar, scindar, coquar, urar, sola super sum.
Heu quam martyrii sera corona mei est!

ELEGIA XVI.

RACHIEL

Plorans Infanticidium Herodis.

C*Rudeles Solyme, (quid enim, nisi dira, precabor)*
Accipite hac luctus conscia verba mei.
Et veniam nostris concedite questibus; isto,
Non alio, possum lisa nocere modo.
Vliscar gemitu facinus, ploratus enses,
Nec fueris soboli condoluisse nefas.
Quam tua iussa necant, luget, Rex improbe, mater,
Materiaeque meis dant tua sceptrum malis.
En lachrymis funesta rigor, precordia planctu
Verbero, & extinctum brachia pondus habent.

Oscula

Oscula vulneribus, jam basia figo labellis,
 Effigies miseri cernitur una rogi.
 Abluitur sanies, & quod latus hauserat ensis,
 Occupat officiis obsequiosa manus.
 Hac est Abramidos natum plorantis imago,
 Sic ira videor posse placere tue.
 O utinam tanti sceleris spectator adesses,
 Herodisque oculis conspiceretur opus!
 Induerem furibunda virum, jamque ora tyranno
 Feminæ posset dilacerare furor.
 Et quererer coram, propiusque irata minarer,
 Quæque ferat secum frustra cruenta darem.
 Et qui Sidonio totus discumbit in ostro,
 Impia sanguineis tingeret ora notis.
 Purpuraque hunc ipsum hiberet vesana cruorem,
 Signaque sævitiæ cerneret ista sua.
 Improbe, (sic loquerer) tibi non mansuescere docta
 Mater, at immani tigride nata fuit.
 Vberaque admôrunt Hircana dira leona,
 Aut si quid sitiens Africa pejus habet.
 Latrantesque inter scopulos & saxa Charybdis,
 Edocuit mores horrida Scylla suos.
 Sævior Antiocho es, dominoque ferocior illo,
 Quæ rabido sacros torruit igne viros.
 Quid puer hic meruit, tam paucis editus horis?
 Quæ potuit sceptris noxius esse tuis?
 Prima dies vita, mortis sit prima cruenta,
 Et moritur lucis nescius ipse suæ.
 Nec te vagitus, nec femine ululatus
 Fletere, non lachryma, non potuere preces.
 Non teneri infantis risus, sine fraudibus ætas,
 Membraque non ullo contemnerata malo.
 Quin meus arrisit missis latronibus infans,
 Autoresque sua nesciit esse necis.
 Risit, & ut gladios vidit fulgere coruscos,
 Credidit ista sibi gaudia posse dari.

Cur miserum genui? vel cur improvida nupsî?
Cur steriles cœlum non dedit esse sinus?
Non hos te, fili, in casus, & fata tulissem;
Esset ut exitio vita parata tuo.
Triste patris nomen, nomen miserabile matris,
Flebile plus nostro nomine, nate, tuum.
Nec tamen aut genitrix ultra genitorque supersunt;
Nomina tu nobis, dum cadus, ista rapis.
Nubite Iudæa meliori sorte puella,
Sideraque in vestros sint magis aqua thoros.
Vnica crudeles Bethlemlia sentiat enses,
Solaque regales eximat illa metus.
Scilicet hunc potuit regi suasisse furorem
Sceptorum rabies, imperique furor.
Quique suis latè populis, non imperat ira.
Et pueri metuit sceptrâ verenda Dei.
Ille tamen Phariis vivit securus in oris,
Exitioque Deum vindicat ipse Deus.
Nec fera barbarici manus huic nocitura tyranni est.
Aut fodiet sacrum dextera iussa latius.
Insentes petimur, nec regnis nata juventus
Clara Redemptoris nomina morte luit.
Ah infelices cunas nascentis Iesu,
Tot quibus & matres & doluere patres!
Felices iterum cunas, obitusque beatos!
Hæc est martyrii gloria prima mei.
Illa per æthereos soboles spatiabitur hortos,
Et referet mortis præmia clara sua.
Illa salutiferos Christi spectabit ocellos,
Angelicæque ibit consociata choris.
At mihi nunc orba subeunt mala plurima matri,
Pluraque, dum nequeo mæsta silere, queror.
Cur hæc fatidicis oracula prodita chartis,
Esset ut his nostris rex oriturus agris?
Parvula cur laudes Bethlem servaris in istas?
Et simul una meis crederis apta malis?

Cur

Cur finit hoc coelum, cur non fera militis ora
 Inter terrificas obriguere neces?
 Cur non fulmineum stringentiæ brachia ferrum
 Illicet ad plagas obstupere suas?
 Fulmina cur servat vitiis levioribus ather?
 Nec furit in tantum numinis ira scelus?
 Cum subit illius facies tristissima lucis,
 Qua ferus in nostros irruit ille lares,
 Cum subeunt planctus, & tot lamenta parentum,
 Sparsaque per cunctas membra tenella domos:
 Has ipsas inter mortes, & funera versor,
 Atque iterum ante oculos miles & ensis adest.
 Iamque loquor: sine me Deus hanc effundere vitam,
 Aut mihi tu vita stamina rumpe mea.
 Vivere qui cupiam mater, sine prole superstes,
 Aut miseros optem sapè redire dies.
 Parve puer, quoties hoc nostro corpore corpus
 Teximus, atque ista fregimus arma manu.
 Occului gremio, gremio tu raptus ab ipso es,
 Bisque mihi victo milite raptus eras.
 Ipsa cruentatos decussi fortior enses,
 Masculaque iratus robora sumsisit amor.
 Tunc animus fuit ire mihi tela omnia contra.
 Et nocui, potui quot nocuisse modis.
 Sanguine permixta lachryma per tecta fluebant,
 Et duplex gladios tinxerat unda feros.
 Vidi ego, quæ fugiens per inaccessas ambages
 Præcipiti mulier sederat alta domo.
 Vidi ego, quæ puteos sobolem demisit in ipsos,
 Immunem hunc gaudens cadibus esse locum.
 Vidi ego, quæ sylvis latebrisque recepta ferarum,
 Plus faciles illic senserat esse feras.
 Atque aliqua, ut potuit palmarum frondibus abdi,
 Arboreis textit pignora chara comis.
 Serviit in reliquam crudelis dextera turbam,
 Et meus, heu, periit casus ab ense puer.

Hinc

Hunc adigas, dixi, mea per praeordia, miles,
 At soboli clemens obsecro parce mea.
 Me serias matrem, minus hic crudelis habebis,
 Istaque mors nobis muneris instar erit.
 Ille tamen teneris atræ ericibus instat,
 Ceu rabidus praevidum vastat ovile lupus.
 Quosque ego mox foris, furibundus dissecat artus,
 Ferre nec poterant corda movere preces.
 Sic mihi posteritas, venturorumque nepotum
 Spes ruit atque animo damnata futura sequor.
 Hoc fuit, hunc dixit mihi nox praesaga dolorem,
 Signaque tristitiae praevia multa dedit.
 Somnia turbabant placidam funesta quietem,
 Visaque, ceu vigili, trux Libitina fuit.
 Funereos audire sonos, lessoque videbar,
 Ingemuitque meo praefica mœsta thoro.
 Hic vidi tumulos, illic sine veste cadaver,
 Et supposita suis fulcra cadaveribus.
 Incubuit querulo mulier non una feretro,
 Quaque oculos flexi, mortis imago fuit.
 Non ultra vanas immittere Morpheae curas
 Crediderim; somni fabula vera mei est.
 Quem vidi tumulum, nati fuit ille cadentis;
 Illius hi gemitus, ille cadaver erat.
 Nuper & in curiis (nunc omnia laeva recordor)
 Visa est sanguineis culcitra tincta notis.
 Nec, velut antè, leves placidis vagitibus auras
 Traxit, at hos subiti corripuere metus.
 Tollite me Superi, cupio comes ire sepulto,
 Forsitan adventum sentiet umbra meum,
 Afficietque pios matris praesentia mœnes,
 Et mala sic levius, vel mala nulla feram.

E L E G I A

In Nativitatem Salvatoris nostri

I E S V C H R I S T I,

Ad

D. E W A L D U M S C R E V E L I V M,

Medicinæ Professore.

Non tibi Bilbilicæ vilissima munera chartæ,
Et, quamvis multum lemnata docta,
dabo.

Tessera, turriculæ, graphiaria, theca, coronæ
Vilia sunt; sordent scrinia, pecten, acus.
Mattiacæque pilæ, venabula, fistula, follis,
Corvus, pica loquax, psittacus, accipiter.
In precio fuerint tunicæ, manicaque, togæque
Et cervical olens, strataque pluma thoris.
Omnibus his præsepe tuum plus præstat Iesu,
Plus precii Cunæ nos redimentis habent.

E L E G I A XVII.

I. Te procul veteres, Parnassia numina, Musa :
Ite procul studiis turba profana meis.
Sola salutiferum destillent pectora Christum,
Et latices sacro nunc Helicone fluant.
Cyrreha vale, Phœbique domus, non Castalis armis,
Non levat ipsa meam Phocidos unda sitim.
Tu mihi virgineos aperi sanctissima partus
Calliope, & pueri tempora prima Dei.
Dic mihi Musa virum, celsò qui missus Olympo,
Isacidumque satus sanguine, factus homo est.
Mutatur jam terra polo, & venerabile coeli
Deposuit mundi machina vilis habet.

Quas

Quas atber servabat opes, sibi servat Idume :
 Accipit authorem gens malefana suum.
 Ne pereas peccator homo, sunt numina presto :
 Lasque pars culpa subvenit ipsa tua.
 Ecce patris magni soboles, cunctorumque Tonanti
 Filius, humana conditione meret.
 Ipse hominem, nostrosque Deus superinduit artus,
 Et duplici clarum nomine nomen habet.
 Cælo terra coit, nec pars aeterna caducam,
 Aut sociam Superum gloria spernit humum.
 Quique Deus fuerat, Deus est, nec desinit esse :
 Aut decori gestat noxia membra suo.
 Et caro qui nunquam fuerat, vestitur ab illâ :
 Nec Deus huic, ipsi nec gravis illa Deo est.
 Vna Redemptoris facies, rex unicus orbi est ;
 Quemque hominem, pariter dixeris esse Deum.
 Occulitur sub carne Deus, dumque adspicis illam,
 Regia majestas dissimulata latet.
 Magne Puer, tibi natales gratamur, & ortum,
 Et canimus cunis carmina fausta tuis.
 Ingredere auspiciis nostrum felicibus orbem,
 Et redeat tanto vindice parta Salus.
 Quâ Deus es, patrium potis es lenire furorem,
 At caro mortales sentiet agra vices.
 Crux hominem, Disque Deum certamina poscunt ;
 Ut quibus ille malis succubat, ille levet.
 Mors hominem, mortemque Deus calcabis, & illi
 Eripies spoliū funeris ipse tui.
 Sunt divisa Dei, diisique munia carnis,
 Nec socias renuunt ille vel illa manus.
 Sic terris promissus ades, sic tota vetustas
 Emicat, & legis clarior umbra tua est.
 Hac Patribus sperata dies, hac secula vidit
 Eminus, & multum tunc oculata fides.
 Tu, quod Tartarei diffringet colla colubri,
 Magnaque fatorum robor a, semen eras.

Tharidæ

Thariades te vidit ovans : tu virgula Iesse,
 Tu leo, Iudææ spes rediivi va tribus.
 Virginei tu ventris onus, tu stella Iacobi,
 Davidicæque puer progenerate domo.
 Te dominum supplex, te regem nata Sionis
 Nuncupat, & prisco non sine teste venis.
 Cum suæ morigerus portaret busta puellus,
 Illa tui species busta fuere rogi.
 Sanguineis tum lata Pharos sua limina guttis
 Tingeret, illa tua mortis imago fuit.
 Crebra Palestino cecidisti viscima templo,
 Et typus effusi sanguinis unus eras.
 Tu sanctorum penetrabile subis; tu vota sacerdos
 Excipis, & populi tristitia verba tui.
 Quisque dator vitæ serpens trabe tollitur altæ,
 Prævia ventura tollitur umbra crucis.
 Sancte puer, non te genitoris conscia mater
 Edidit, aut patrio sanguine foeta parens.
 Non Maria thalamum adspersit foecunda voluptas;
 Qui genuit, coeli Spiritus ille fuit.
 Sic tibi natales alii sine matre supersunt;
 Hos tibi natales dat sine patre pater.
 Nasceris intactâ melior de virgine proles,
 Abluat ut cunas rex sine labe meas.
 Nasceris, & Latine gustas longa ociæ Roma.
 Auspiciis pacis pax fuit ista tua.
 Altera bella silent, Sathanæ dum bella resurgunt:
 Et domito Stygius vincitur orbe Deus.
 Nasceris, & tuguri congestum cespitem culmen
 Servitii pandit limina prima tui.
 Hæc talum tibi fata parat, sed, maxime Iesu,
 Paupertas alias spontet egenæ vices.
 Sic Patri placuisse cupis; damnaque atræ spernis
 Splendida, cælestes Christe mereris opes.
 Respice peccantem, frater sine crimine, fratrem:
 Nec pigeat sorti condoluisse mea.

Respi-

*Respice, meque tui consortem sanguinis audi,
 Nec pudeat carni condoluisse tue.
 Quas tibi tendo manus, quæ supplex lingua precatur,
 Quod tibi flecto genu, sanguinis omne tui est.
 Sic tibi quæ vitam, mihi lux feret ista salutem,
 Mixtaque erunt cunis gaudia tanta meis.*

E L E G I A

ad CHRISTVM in Cruce pendentem:

Ad

ARNOLDVM BVCHELIVM,
 Iurifconsultum, Ultrajectinum.

DOcte senex, quæ sacra fero, cape federis
 arrham;
 Quam meus è casto pectore mittit amor.
 Non scopulo fixam Andromedam, pœnasque
 Promethei,
 Hippolytiq; obitus, raptaque membra leges.
 Non Tityi jecur, aut rapidos Ixionis orbes,
 Titanumque graves, Euceladique vices.
 Illa meis aberunt vatum mendacia chartis,
 Exhibet afflictum pagina nostra Deum.
 Si qua tibi tulerint humiles solatia Cunæ,
 Discutiet cunctos Crux veneranda metus.

ELEGIA XVII.

Nunc, ô Christe, tuas humilis prosternor ad aras,
 Et veneror mortis celsæ theatra tua.
 Tu pateris, sed culpa mea est: tu criminis expers
 Supplicii pendis tristia fata mei.
 Se per agit natura ream, tu victima liges;
 Alterius scelus est, alteriusque dolor.

C

Nomi

Nomina debemus, sed tu vadimonia præstas;

Nostraque sat facilis debita sponsor habes.

Dextra tibi perfossa riget; mea sola scelestæ est;

Nec sentit poenam noxia dextra suam.

Innocuum qui mucro latus transfigit, aberrat.

Debentur lateri vulnus & hasta meo.

Improbis immitti linguam tibi lauit aceto

Miles; at hæc nostram proluat unda sitim.

Spineæ regalem tibi cingit adorea frontem.

At pudor humani nominis illa fuit.

Cur secat immerita tergus vibice flagellum?

Et cruor à sacro corpore fusus abijt?

Hoc tergus Iudæ feri. mea perfida vita est,

Perfida mens, studiis perfida lingua suis.

Exspuit in sacros vultus sceleratus Apella.

Conspue me: frontis gloria nulla mea est.

Heu, strinxere tuas adamantina vincula palmas,

Brachia erant vinculis nostra liganda tuis.

Quid captive gemis? damnati carceris umbra

Me tegat, & fraudes abdat opaca meas.

Latro datur socius, mihi lupus assidet agno,

Et numerum impietas cum pietate facit.

Iste latro collega mihi, consorsque meorum est,

Talis ego merui parte sedere chori.

Iudicis ipse tui toties absolueris ore.

Sum sceleris iudex, testis & ipse mei.

Heu miser, infamis libras mala pondera ligni,

Et propriis portas busta futura rogi.

Me grave lassat onus; vitiis succumbere doctus

Debebam merita succubuisse cruci.

Christe, quid exanimi ducis suspiria planctu?

Verberat & patris mœsta querela lares?

Me me, adsum, qui feci, in me converte furoris

Fulmina, me media desere morte Pater.

Quid pia, quid moriens claudis tua lumina Iesu?

Sola fuit soni hæc debita pœna mihi.

Cruce

Crux salve veneranda, mei medicina doloris,
 Spes mea, peccantium portus, & ara precum,
 Præsidium miseris, fides tutela labantis,
 Unica Christadum gloria, vita, salus.
 Hoc ligno nos Christe beas, altare, sacerdos.
 Victima: cuncta unus jam minor ipse Deo es.
 Ora tibi prono pendens proclivis vultu:
 Oscula vis populo figere blanda tuo.
 Sunt expansa tibi totum amplexantia mundum
 Brachia; & hic speciem gestus amantis habet.
 Dextera Iudæos invitat, at altera gentes:
 Sic moriens cunctos vivere posse cupis.
 Destillat madidis lachrymarum flumen ocellis,
 Abluat ut lachrymas flebilis unda meus.
 Et qui fœda lavat peccantis crimina mundi,
 Sanguinis ex isto corpore rivus abit.
 Gaudia nostra dolor, peperis que infamia famam,
 Et mea capti vus libera colla facis.
 Quate flagra premunt, flagris me absolvere possunt.
 Et ne cadat homo, caderis ipse Deus.
 Cingit spina caput, sed qua marcescere nescit,
 Facta meo capiti spina corona fuit.
 Gestat arundineum regal's dextera sceptrum,
 Ne desint titulis sceptrâ futura meis.
 Deferoris, ne me pereuntem deferat ather;
 Et tua sit questus meta querela mei.
 Mors tua vita mihi est, atque isto funere nascor,
 Quemque tibi rapiunt, dant mihi fata diem.
 Cur timeam? fidei una mea fiducia Crux est.
 Cur timeam? rigidas crux fugat una minas.
 Cur peccem? tanti Sponsoris morte redemptus?
 Cur peccem? gemitus cum subit hora tui.
 Hac facies, hæc mæsta Dei pendennis imago.
 Nec me peccantem, nec finit esse ream.

ELEGIA XIX.

O R A T I O

Iudæ Iscariotæ suspendium sibi parantis.

Q Visquis in hæc cernes infelix arbore pondus,
 Me fuge, nec propius fleste, Victor, iter.
 Forsitan & poterit dirum nocuisse cadaver,
 Solaque te faciet corporis aura reum.
 Ite procul scelerum ignari, neque conscia fraudum
 Peccata, nec sacram fallere docta fidem.
 Cedite matrone, castosque avertite vultus,
 Ne fontis videant ora nefanda vii.
 Hoc virtus pietasque loco candorque facesse,
 Et quicquid laudem religionis habet.
 Non una sum lege nocens; Dominumque Deumque
 Prodidit, & facto perfida lingua suo est.
 Quique mihi vultus fuit, & quægestus amantis,
 Cuncta notæ famuli decipientis erant.
 Ipse dedi summis malum per amica labellis
 Oscula, sed tacitis insidiosa dolis.
 Auxinus ingenio ficinus, doctæque fefelli;
 Ne crimen levis simplicitate foret.
 Vendidim usque Deum precio, servique redemptor
 Ipse factus merx scelerata fuit.
 Traditur infami mercabilis ære creator,
 Et cedunt licro nomina tanta meo.
 Polluit una meos obscæna pecunia mores,
 Et sacæ argenti suavit iniqua furor.
 Tristis avaritiæ rabies dæm colligit aurum;
 Hunc quoque cum posset vendere, vendit hominem.
 Dicite Pontifices, sacrisque operate sacerdos,
 Flagitio semper turba pudenda meo:
 Cui placuit vobis cælum venale, Deusque?
 Quæque reum faciant, annumerastis opes?

Si volui peccare prior, quoque culpa probantum est;
 Et precio facinus qui fovet, ille facit.
 Hec quid agam? durum est sortis meminisse prioris
 Hinc timor, hinc sceleris me premit ipse dolor.
 Iamque animo dulces monitus reminiscor liſi;
 Actaque cum domino vita diesque subit.
 Nunc fora, nunc ades, nunc publica templa revolve;
 Omnia qua sacris personuere sonis.
 Nunc in gramineis pendente ora cula campis,
 Et pia littoreis verba recordor agris.
 Hec audire mihi fuit & didicisse voluptas;
 Vocibus his licuit colloquiſque frui.
 O quoties dixi, vox hac placidiſſima cæli eſt;
 Vive, nec extremum dent tibi fata diem.
 Hec ſcelus, iſta ſilet noſtra facundia culpa,
 Illa meo ſolum crimine muta ſtupet.
 Voſque mei quondam, chariſſimi turba, ſodales,
 Non ultra veſtri cernitis ora ducis.
 Haſtenus eſſe pius licuit. nunc cade magiſtri,
 Et diſpar titulo proditionis ero.
 En caput, en Dominum vinclis ac compede ſtrinxī,
 Indicioque meo proditus ille latet.
 Tinximus innocuo ſcleratas ſanguine dextræ,
 Nec ſine me Solyma miles ad arma ruit.
 Squallida nunc illum tenebroſi carceris aula
 Abdit, & immenſum vilior umbra Deum.
 Iam gemit, & patrius infert ſuſpiria teſtis.
 Et famuli queritur facta nefanda ſui.
 Tuque parens dilecta tui crudelia nati
 Funera nequitiæ pignora crede mee.
 Sit funeſta dies, qua me dignatus amicum eſt;
 Et voluit ſociis annumerare ſuis.
 Ah graviter cecidi: quid enim mirabile, ſi quis
 Taſtus avaritia vulnus amoris habet.
 At mea nunc ultor commercia devovet æther.
 Et male ſollicitum numinis ira premit.

Desperasse iuvat : nec enim placabile cœlum est,
 Ignoscique meum cor mihi posse negat.
 Non Styx una mihi, Phlegethon non sufficit omnis,
 Nec satis ad pœnam est tota gehenna meam.
 Mitior est Acheron, nec crimina nostra piabunt
 Tartara, nec flagris sæva Megæra suis :
 Nec quæ perpetuis Nemesis cruciatibus instat,
 Flammarumque dolor, præcipitesque rota.
 Hac ego cum timeam, potui maiora mereri,
 Quodque malum fingat mens mea, majus habet.
 Saviit in proprium quondam fera dextera fratrem,
 Et sceleris pœnas pertulit illa sui.
 Qui toties puero fuit insidiatus Iëssa,
 Vincitur, atque suo casus ab ense cadit.
 Saviit in patrem sceleratus Absalon ausis,
 At miser è quercu triste pendit onus.
 His quoque jam Nemesis miserum suspendit Iudam
 Frondibus ; hæc testis criminis arbor erit.
 Adsum licetor, & ipse mei libitina sepulchri,
 Exequiasque mihi præfica nulla canet.
 Non nova me circum protrudet gramina tellus,
 Nullaque purpurei gloria veris erit.
 Non stillante mei madescient rore capilli,
 Ipse meum fugient ventus & aura caput.
 Umbra loco feralis erit, frigusque tremorque.
 Hinc radios Phœbus, Cynthia flectet equos.
 Aëre librabor, terris secretus & astris,
 Fabulaque & lusus prætereuntis ero.
 Quaque reum occulto tellus irata fatigat
 Verbere, suspenso non erit illa gravis.
 Cur ultra vitæ custos invisus amara,
 Contineam pronas in mea fata manus ?
 Cur doleam ? pudor est Superùm sperare favorem.
 Aut numen precibus flectere velle neis.
 Cur doleam ? cerno præsens hac arbore funus,
 Istaque jus fati fascia vilis habet.

Culpa

*Culpa mea est : in me commissi pœna redundes :
Sint capitis damno damna soluta mei.*

Clarissimo Viro

D. ARNOLDO BUCHELIO,

Jurisconsulto apud Ultrajectinos.

Prima tibi magni scripsit cunabula Christi,
Nascentemque Deum, & reparantem fœdera
                                mundo

Calliope percussa virum. stupuere superba
Pauperiem cunasque nurus, & conscia fastus
Terra sui solito timuit splendescere cultu.
Altera languidulis Christi morientis ocellis
Indoluit lachrymans, & chari luxit Iesus
Funera, fatalemque trabem, & violabile letho
Terrarum sublime caput. nos crimen in illo
Quisque suum, & veteris mœsti vestigia culpa
Flevimus, infandosque gula ploravimus ausus.
Nunc idem plorare vetat, quem flevimus. atros
Discussit lux ista dies, quâ tartara victor,
Et Phlegethontæ acies, ipsosque profunda
Perdomuit mortis thalamos, & sidera scandit
Induperator ovans. magno coelestia plausu
Templa sonant, aliamque Deus subvectus in orbem,
Aërios suprâ tractus, & nubila cœli,
Peccantem fastidit humum. tibi consciæ rerum
Illustres repetit, Bucheli venerande, triumphos
Mens afflata Deo, & languentilata reponit
Verba seni, vastique fores jam pandit Olympi.
Quaque per æthereos tandem defessa quiescant
Membra domos, animæque tuæ sincera bonorum
Sors erit, æternique fluent in secula menses,
Fatidica monstrant, Christo præeunte, Camœna.

Ascensum CHRISTI in cœlum.

M Agne triumphator Stygis, & pallētis Avernī,
 Qui novus extincto victor ab hoste redīs;
 Maxime fatorum domitor, quem Tartara, manes.
 Et Phlegethontæ pertremittit aula Dei:
 Scande redūx Superūmq; domos, patriosq; penates,
 Et repete imperii pristina jura tui.
 Exue languentes crudeli funere vultus,
 Exue flagitio membra cruenta meo.
 Exue, queis frontem spinis redimivit Apella,
 Exue purpureæ ludicra spectra togæ.
 Iam tibi cœlestis circumdat laurea crines,
 Et turgent titulis regna paterna novis.
 Iam tibi promissos Genitor largitur honores,
 Sceptraque dat sceptris subicienda suis.
 Talis, ubi invisī suggeret consortia mundi,
 Primævus petiit tecta beata pater.
 Talis siderei flammantia mœnia templi
 Thesbius, humanis sedibus exul, adit.
 Quique Palæstinum subit penetrabile sacerdos,
 Clara saluti ferī principis umbra fuit.
 Quid mihi prisca tuos obiectas Romæ, triumphos?
 Quem canimus, cœlo iudice, victor ovat.
 Tu facilem vinci Cimbrum, Persenque superbam,
 Et subigis frameis barbara castra tuis.
 Hic trasis excuvias Erebi, noctisque profunda,
 Et spoliū victo de Phlegethonte refert.
 Tu currus tumidasque paras generosa curules:
 Hunc dominum nubes officiosa vehit.
 Illa leves tantum recreant stectada Quirites:
 Hic sua Christigenū gaudia mandus habet.

Illic

Illic captivi plorant sua vincula reges :

Hic captiua gamunt Crimina, Mors, Phlegethon.
Immoriturque suis sati violentia bustis,

Et proprios ridet mors superata rogos.

Tunc sua gavisus fremuit praeconia miles :

Nunc strepit Angelicis turba beata sonis.

Excepere Duces promo Capitolia vultu :

Excipit hic reducem clarior aula Deum.

Succubere truci veterum tot nomina letho,

Et tumultus magnos condidit Æmilios,

Scipiadæque duos, & Martia fulmina, Drusos,

Tantaque victorum corpora terra tegit.

Hic ubi calcati damnavit jura sepulchri.

Sub pedibus terras, & sua busta vides.

Larga triumphator diffundit munera Caesar :

Munera sed brevior sustulit ista dies.

Hic mihi divitias, totumque reclusit Olympum,

Et, quæ cuncta ferant secula, fundit opes.

Sic abiens, Salvator, ades. sic magne redemptor,

Non moritura tibi gloria sternit iter.

Viderat obsequium, jam confert præmia coelum.

Metaque servitii lux fuit ista tui.

Mox humilis, jam clarus ovæ; contemptaq; pridem,

Alta supergressus sidera, colla levas.

Arripis imperium, toties parere paratus ;

Dividit officium terra polisque tuum.

Sic servus, dominusque places : magnique parentis

Iussa jubes major, quæ minor ipse facis.

Macte anime : hæc etiam tibi per vestigia curras,

Et fidei constans perimet astra labor.

Macte anime : & vilis spernens proscenia mundi,

Æthereas toto pectore scande domos.

Hæc penetra : quæque ille tuus palatia sponsor

Occupat, hæc eadem lumina mente subi.

Indivisa colit sponsa penetralia sponsus,

Et pudor est membris dissociasse caput.

E L E G. X X I.

De Iudicio extremo.

Vix tuba terribili sonitu dispersa cœgit
 Agmina, & ingentes perstrepuere plaga,
 Christe redis, tandemque tuos visurus amicos,
 Clara triumphantis iudicis ora refers.
 Scilicet hac abiens dederas promissa redemptor,
 Solatus reditu tempora nostra tuo.
 Nec jam vilis ades, vel iniqui victima mundi,
 Abramidumque odiis dilacerande venis.
 Quin trepidi adspicient clavo transfixa trabali
 Brachia, & invidia tot documenta sua,
 Transfixumque latus, quod militis hauserat hasta,
 Ultoremque tremot gens scelerata Deum,
 Quam facies mutata fori est! quem fecerat antè
 Terra reum, partes iudicis ille tenet:
 Etque reus iudex; testesque coarguit ipsos,
 Qui modo mendaci pressus ab hoste silet.
 Occupat augustum cum maiestate tribunal,
 Quaque prius latuit regia forma, patet.
 Stat Caiphas, tantosque stupet percussus honores.
 Iamque suas discit nil valuisse minas.
 Pontius Ausonii postponat Caesaris iram,
 Et serò innocuum vult abiisse caput.
 Cum subit illius tristiissima noctis imago,
 Somnia, sollicita conjuge, spreta dolet.
 Omnis in adversas secessit machina partes,
 Totaque stat factò terra dirempta suo.
 Opposita est virtus sceleri, gens turpis honesta,
 Et lateri pietas impietatis abest.
 Quos tegit una nocens, hos latior altera vultus
 Explorat; hac cœlos suspicit, illa timet.
 Consicia mens ut cuique sua est, vel premia gaudens
 Concipit, aut taciti signa doloris habet.

Vra

Vna dies fatis est : sed non tamen omnibus una.
Dissociat trepidos flebilis hora viros.
Non reges sua sceptrâ iuvant , milesque, ducesque.
Et, qua terruerant nomina, victa pavent.
Hic sua crudeles deplorant fata Neronēs,
Et queritur fraudes trux Catilina suas.
Ille memora pavida versans incendia Romæ.
Illasum foedo cernit ab igne Deum,
Hic patriis dum dira focis arisque minatur,
Iam dolet infandos plus patuisse dolos.
Non Marium jam Sylla timet, reus adstat uterque:
Nec genero indicit perfida bella socer.
Tarquini Brutique silent : ultrixque pudoris
Femina flagitio tristior ipsa suo est.
Et qui tela Iovis flammâsque imitatur Olympi,
Iam nimis insana despicit ausa manus.
Quique dies Latium Caesar digessit in annum,
Longius hunc fastis optet abesse diem.
Hic quoque cui domitus regi non sufficit orbis,
Iam miser in toto possidet orbe nihil.
Spernit opes pauper Crassus, Capitoliæ Paulus,
Nec Cato se solitâ jam gravitate tegit.
Respicit, & spatius aquilas desiderat amplius,
Nec, quæ succurrant, agmina Drusus habet.
Spreta prius, serò metuit jam numina Poenus,
Torvaque contempti Iudicis ora videt.
Stant dites inopesque simul, doctique rudesque,
Miscentur tituli sordibus, arma togis.
Stant Struma, juxtaque Solon; cum consule fullo.
Nec fors ingentes disgregat ulla Duces.
Non hæc audaces perturbent rostra tribuni,
Aut rigidum flectat lingua diserta forum.
Non hic fallaci iudex subvertitur ære,
Aut poterit causâ plus valuisse favor.
Tros Italusque Deo nullo discrimine habetur,
Nec titulo pauper deteriore venit.

Qui vitas scelerumque modos & crimina discat,

Nec prece, nec precio conveniendus erit.

Felices animæ, quas fratrum flexit egestas.

Pauperies totum foenerat illa Deum.

Felices animæ, captis miserescitis ultro.

Istaque jam pietas athere tuta manet.

Quæ sitiens quondam petiit sibi pocula Christus,

Præbuit illa libens pocula vester amor.

Præbuit ille dapes, nudosque investit artus,

Primæque laus, agris condoluisse, fuit.

Nunc vos turba domos Superum, sedesque beatas

Scandite, & Angelicis vivite mixta choris.

Profuit esse bonis. ista mercede laborat,

Hoc precium facti religiosus habet.

At vos immites, agrestia pectora, turba,

Qui miserum surda spernitis aure preces,

Ite procul: vos Tartarei domus atra profundi,

Vos manet inferni tristior aula Dei.

Sic fuit, & totus meritis discernitur orbis,

Quosque capit fines, hos sine fine capit,

C. BARLÆI
ELEGIARVM
LIBER II.

Ad Amicos.

E L E G I A

Ad Nobilissimum Virum,

D. G O D E F R I D V M

H A E S T R E C H T,

quâ causas dat auctor, cur ob grassantem
Leydæ pestilentiam, Ultrajectum
non concedat.

*Vem toties docto vatem sermone sa-
lutas,*

*Cogitur ad plausus esse poëta tuos.
Excitat ignavas virtus laudata Ca-
mænas,*

*Atque animos tanto praside Musa
Sic, ubi Myrmidonum bellator classibus instat, (capit.
Acrior Iliadum laudibus Hector erat.*

Sapè Venusino sonuerunt barbita plectro,

Cum facilis magni Caesaris aura foret.

Altior in pugnas, hoc ipso Principe, surgit,

Romano Phrygium qui canit ore ducem.

Tu quoque cum Zephyris adflas mea carmina blan-

Erigis Aonias, numina lenta, Deas. (dis,

Vera loquar, neque enim fas sacros fallere vates.

Me tua, quod possum, gratia posse facit.

Ne tibi dispiceam, merear vel nullus haberi,

Pieriis conor reddere verba sonis.

Et licet hanc fugiant doctorum insignia frontem,

Ambiat aut nostras laurea nulla comas :

Non tamen aversis hac fallimus oia Musis:

Atque aliquis nobis proluit ora Deus.

Quin tibi cum placeant steriles commenta poëta,

Autori poterunt fortè placere suo.

Sed

*Sed vatem cur possis amans, Batavumque reliclis
Sedibus ad sedes vis properare tuas?
Fortius absentem constans amor optat amicum,
Quoque frui semper non datur, alter amat.
Cur Ithacum toties coniunx poscebat Vlysem?
Scriptaque cur toties littera? lentus erat.
Sestus Abydenos non sic arsisset amores,
Ni geminos Helle dissociasset aquis.
An metuis, ne pestifera male ledar ab aura?
Et tibi dilectum vis superesse caput?
Incidat in Scyllam, cupiens vitare Carybdim.
Hic mea nos tollunt sidera, vestra necant.
Vis fugiam pedibus? pedibus mors ocius instat.
Vis fugiam penna remige? & illa volat.
Vis abeam rapidis in moenia tuta quadrigis?
Præcipites adigunt fata severa rotas.
Vis mea lethæis subduci carbasa stagnis?
Ipse Charon celeri carbasa lintre premet.
Qui fugit, hunc sequitur. timidos furiosius urget;
Ipse timor certus funeris autor erit.
Spreverit hanc quisquis, fugiet securior, auram.
Sed parido fugiet qui pede, lasus abit.
Nec quam tuta sient istis habitacula terris,
Quin potius, quam non sint ea tuta, scio.
Hic Batavæ conscendo frequens auditor Athenas,
Et percussa meâ pulpita voce premo.
Hæc spectare libet docta certamina turba,
Verbaque in alternas iussa redire vices.
Non illic placida fixere palatia Musa.
Non Helicon isto Cyrrhaque sacra loco est.
Hic mea purgatis figo vestigia plantis,
Nullaque quò vadant dant documenta pedes.
Tu nisi magnanimas circumdes tergore suras,
Cruæque terribili mascula pelle tegas;
Iam tuâ viscoso librabis pondera coeno,
Occid. 10que illic Sole lutosus eris.*

Illic

Illic in vacuo traherem suspiria lecto,
 Hic recreat fessum Barbara nostra latas.
 Tu trahis, illa trahit. sed quæ me pertrahit, illa est;
 Obsequio servans proximior virum.
 Tu calamo, trahis illa manu; tu serius, illa
 Risibus, & madidis, quum volet ipsa, genis.
 Æsonidem Medea suum, Briseis Achillem,
 Andromache Phrygium sic remorata virum est.
 Hic, quæ sola meas laxant solatia curas,
 Ante meos ludit parvula turba pedes.
 Hi veneranda mei trepidant ad sceptrâ Quirites.
 Hic aries tanti dux gregis agmen ago.
 Huic leges, huic iura damus. sic Caesaris umbram,
 Sic speciem augusti cernimus imperii.
 Tu doctos illic versas industrius enses,
 Certa que venturis hostibus arma paras.
 Nil mihi cum gladiis, vel acuti fulmine ferri,
 Horret ad armatas mens studiosa manus.
 Musa meos, Bellona tuos proleat amores.
 Hac tibi, sed genio convenit illa meo.
 Cum Musa placuere, rotat tibi circinus orbes,
 Et toties scissum littera signat opus.
 Aut super æthereos raperis sublimior axes,
 Et propior summo crederis esse Iovi.
 Aut numeros statione locas: vel moenia pingis,
 Quæ valeant Marti dicere bella suo.
 Non mea tam grandi fulta est doctrina coturno.
 Nec meus ad curas surgit Apollo tuas.
 Carmen amor meus est, elegi labor, ensis iambus.
 Pes numerus, campus laus tua, mucro stylus.
 Cur veniam? pudor est doctæ concedere menti.
 Cur veniam? scelus est obstrepuisse tibi.
 Vis veniam? cedant pluvie, mala frigora, pestes.
 Verna mihi reddas tempora, jam veniam.

Nobi-

Nobilissimo Viro, ac Domino,

IACOBODYCKIO,

Civitatis Gottenburgicæ in Suecia
Præfecto.

B Attavie dilecte mea, dilecte Batavum
Vatibus, & Regi, vir generose, tuo,
Gujus Hyperboreis loquitur facundia terris,
Et procul externo poscitur orbe labor:
Si tibi, qui quondam, placeant, gens sacra, poeta,
Atque aliquod precium carminis esse putas,
Nec tibi Parrhasio sordent sub frigore Musæ,
Quæque mari, genio non nocet aura tuo:
Hos lege Barlai numeros, clarissime Dycki,
Paucæque Battavici carmina vatis habe.
Mittimus hæc Chaucos ultra, Cimbrosque, Getasq;
Balthica quæ Gothicum verberat unda solum,
Atque veliferos adspectant culmina portus,
Et nova regalis mœnia lambit honos.
Nec mora longa via, fluctusque vel aquora terrent;
Quò magis hinc distas, quò magis urget amor.
Dumque silent veteres, jam turba elinguis, amici:
Obstrepat officio nostra Thalia suo.
Forſitan & poterit gelidum transmissa sub ænem
Littera porticibus gratior esse tuis.
Et quæ rara venit, potius tibi Musa placebit:
Scriptoris novitas non leve pondus habet.
Non tua Grotiades exul, non limina pulsat
Heinsius. ingentes conticuere tuba.
Hic fama laudumque satur, satur ille malorum.
Quàm dispar vates causa silere facit!
Sic dum thura negant illi, laticeſque Sabaes,
Vile tuis cogor far adolere focis.
Quin & parva placent Superis, modò casta; nec illis
Semper inauratâ viçtima fronte cadit.

Et

Et licet ingenium vatis vel sordet author,
 Respice, quos cecini, nomina magna, Duces.
 Bella leges totum latè cantata per orbem,
 Clara per Eoas Occiduasque plagas :
 Auriacos cineres, & magni Principis umbram,
 Et mœsta ad celebres verba ululata rogos.
 Altera magnanimo debetur pagina Fratri,
 Et patrio crescens cingit honore caput.
 Nassovios canimus : præceptaque laurea fato
 Rursus in alterius vertice ludit ovans.
 Imus, & immensum audaces transcendimus aquor.
 Atque alibi Musis personat aula meis.
 Nec pudor est nobis Regi dixisse salutem,
 Et mea sunt Caroli carmina tacta manu.
 Materies augusta mihi est : involvimus ostrum
 Versibus, & Regum sceptrasuperba cano.
 Sic mihi, sic plausum potuit meruisse pœta,
 Et facit ad laudes purpura dicta mens.
 Haud aliter Procerum vultus, & lumina regum ;
 Ac Latios sculptor fingit in are Deos.
 Scilicet illa rudes commendant nomina merces,
 Et precium nugis Caesaris ora dabunt.
 Dum faber efformat preciosi dona metalli,
 Sapius indoctum spernitur artis opus.
 Nec tamen hac rutilo prorsus vilescit in auro ;
 Perplacet augusta frontis amicus honos.
 Dum canimus vili Heroum præconia cantu,
 Musa rudis titulo splendidiore placet.
 At tu, qui geminam spectas vicinior Arcton,
 Accipe Battavico carmina nata solo.
 Dumque procul vasto jactatas aquore puppes
 Adspicis, & Gothicâ fallis in arce diem ;
 Nassovios mirare duos ; fascesque Britannos,
 Quosque colis, chartis jam venerare meis.
 Forsitan & trepidos exammans dextra Borussos
 Materies nostri digna laboris erit.

Ad

GREGORIVM PLASSIVM,

Medicnm Harlemensem, qua Heemstedii
amoenitates describuntur.

SI vacat à morbis nostras audire Camœnas,
Nec nimius medicam postulat ager opem,
Accipe, quæ faciles scribunt tibi carmina Diva,
Nec mihi qua levis est, sit tibi Musa gravis.
Scilicet hoc precio doctos mercamur amicos,
Et dilecta mihi nomina jungit amor.
Tu quoque Niliaca domitor fortissime gentis,
Nunc etiam in leges & mea iura venis.
Fervidus arentes dum torret Sirius agros,
Et sociam Phœbo gaudet inire viam,
Te duce vicinas, animi solatia, villas
Vidimus, & vestri gaudia rara soli.
Arx ubi sublimes aperit validissima portas,
Lataque Romanum fossa laceffit opus.
Mirabar celsas expanso culmine fagos,
Grataque populei tegminis umbra fuit.
Mirabar fecunda suis pomaria donis,
Septaque qua docta flexerat arte manus.
Hic ager innocuos pascebat fertilis agnos,
Illic Sparsa suis lene fluebat aquis.
Inde frequens sparsis exurgens collis arenis
Præbebat timidis subdola tecta feris.
Parte aliâ nigros sulcabat navita fluctus,
Et patrium streperâ voce canebat epos.
Najades hic, illic ducebant agmina Fauni.
Hic Corydon, illic Thyrsis agebat oves.
Lata Pales herbas pecori, lac Thestylis agnis,
Agricolis Ægon pocula plena dabat.

Fla-

Flaventes à Sole Ceres stringebat aristas,
 Triptolemusque suo munere dives erat.
 Crede mihi, Bæjis locus hic prælucet amœnis,
 Nec meliore jacet Thessala terra situ.
 Terra famem, levat unda sitim, fugat umbra calorẽ,
 Currus agros, vitreas cymba pererrat aquas.
 Si juvat in viridi vestigiæ ponere prato,
 Est via, quæ faciles ducit ab urbe pedes.
 Si juvat audacis rabiem frenare caballi,
 Huc quadrupes cursu liberiore ruat.
 Si juvat infestis leporem mactare molossis,
 Hic quoque, quæ campos transeat, Argus habet.
 Si juvat aligeræ voces audire catervæ,
 Hic vaga dulcisono guttore vernat avis.
 Si juvat expansis Nymphas lassare lacertis,
 Hic, quæ docta regat brachia, Najas erit.
 Si juvat aut nassâ, vel arundine fallere pisces,
 Hic reficit tetricas spes opulenta moras.
 Adfiscis è tumultis, mediis ut Tiphys in undis
 Solerti fragilem dirigat arte ratem.
 Ut modò pacatis subsidant stagna procellis,
 Præbeat & placidus tergora plana lacus.
 Hic aliquis sociâ vadens cum Phyllide pastor,
 Audeat, amotâ matre sive nefas.
 Hic aliquis Clariâ vates se proluat undâ,
 Et procul à strepera concinat urbe moles.
 Hoc Helicon, hoc Cyrrha situ, Parnasia rupes
 Non alio certè debuit esse loco.
 Iuppiter ipse suos hic tuto celet amores,
 Nec Veneris rutilans detogat ausa Deus.
 Hic Ledaæ Parim soboles, hac seriùs umbra
 Detineat Phrygium mollis Elisa ducem.
 Huc Cytherea suum secura invitet Adonin,
 Nec ferus infesto dente nocebit aper.
 Pyramus hic fugiens Thisben exoptet amantem,
 Non dabit hic tristes visa leana neces.

Elysias

*Elysios mendax miretur Gracia campos,
 Oenotrios tellus Italia jactet agros.
 Nil ista regione prius. quæ divite cornu
 Præbet Amalthæa doni benigna cæpra.
 Non ego crediderim morbo: hac sede morari,
 Membraque quæ frangant fer vidiora faces.
 Nescio num medicæ poscat solatia dextra,
 Audiat aut Coe tristitia jussu schola.
 Ipse sibi medicinæ locus. quin fata moratur,
 Pocula cum pressi lætis Alexis habet.
 Pharmaca sunt molles offensus abdomine malva,
 Betaque, vel propriis mella coacta favis.
 Non hic ventosa tulerint fastidia senna,
 Vel procul ignoto semina nata solo.
 Pocula contemnit centum decocta manipulis,
 Et mixtum adversis viibus odit olus.
 Simplicitas in rure placet. nimis anxiam mundum
 Cunctaque terrarum gramina cura bibit.
 His ego tunc tecum, Plasi, spaciabar in oris,
 Dum calidi fallo tempora longa Canis.
 Ocia nostra comes docto sermone levabas,
 Signaque amicitie non temerata dabas.
 Quid referam? cape sinceri leve pignus amoris,
 Atque aliquod precium carminis esse puta.
 Si placeant elegi, vales tibi jure placebit.
 Displiceant, non tu displicuisse potes.*

Ad

IACOBVM vander BVRCH,

ET

IOANNEM BROSTERHVYSIVM,

quos à Belgicæ Poësis studiis ad Latinam
 & Græcam hortatur author.

P Alladii Iuvenes, gratissima pectora Phœbo,
 Quos toties scripti junxit amoris amor:

Par.

Par socium, sine felle probum, sine lite modestum,

Et nunquam rupti biga sodalitiū;

Dicite, cur Batavis tantum placet esse Poëtis,

Nec nisi Teutonica plectra movere lyra?

Cur nimium tritas loquitur Venus aurea voces,

Ludit & in nostris vester Apollo sonis?

Credite, non nostro genita est Cytherea sub axe,

Fervida nec gelido sidere nata Dea est.

Orta alibi Venus est, multum cantata Pelasgis

Vasibus, & Grajâ nobilitata chely.

Hanc cecinit Latine celebris facundia lingua:

Hoc etiam nobis gestiat ore loqui.

Quis calidos olim Leandri dixit amores?

Invida quis scripsit flumina? Grajus erat.

Quis Venarum Anchisæ, Æneam quis miscet Elisa?

Quis Paridis cecinit furta? Latinus erat.

Quis canit iratum raptâ Briseide Achillem?

Quis canit Andromaches vota? Pelasgus erat.

Quis tragico narrat crudelia ferclæ cothurno,

Hippolytique docet fata? Latinus erat.

Quis magicas doctis donavit versibus artes,

Quas docuit Colchis femina? Græcus erat.

Quæ cœli thalamos, superaque exordia gentis,

Totque Deum stirpes expedit, Ascræ fuit.

Palladium clara despondet Musa Serena,

At tamen hæc vatis Musa Latina fuit.

Flaminius Strozæque suos cecinere furores,

Sed fuit Ausoniis dicta puella modis.

Battavico petulans cantata est Iulia vati,

Et sua quæ laudet colla Secundus habet.

Lernutius blandos Hyados commendat ocellos,

Nec tamen hæc eadem carmina scrivit Hyas.

Heinsius argute transcribit basia Rosæ,

Nec tamen hæc eadem basia Rossa leges.

Non decet indoctam vaturn sapientiæ turbam,

Et nimium vestro vulgus ab ore sapit.

Cerni-

Cernitis, ut viles scandant Heliconæ puellæ?
 Feminæumque riget Castalis unda chorum?
 Anna facit versus, & quos facit Anna, probamus;
 Quodque viris proprium credimus, Anna facit.
 Vos decus Apollinum, Latineque arcana Camæna
 Panditis, & quicquid Roma vel Hellas habet.
 Gloria nulla viri est. feriunt quoque barbata matres,
 Simplicibusque datur lævæ virginibus.
 Mistat amans lepidæ modulamina docta puellæ,
 Reddet amatori nostra puella suo.
 Heu, scelus est omnes Chæritum patuisse lepores,
 Tot sine dente sales, tot sine fraude jocos.
 Est aliquid, solos quod vult sciuisse Poetas,
 Est aliquid, rarum quod cupit esse Venus.
 Nempe nurus Batavas facere hoc non dicere, præstat,
 Quod vates præstat dicere, vel facere.
 Quod si digna nova captatis præmia famæ,
 Vestraque succrescens nomina poscit honos:
 Major ab Ausonio consurgit gloria cantu,
 Clarius Oenotrio nascitur orbe decus.
 Sic Verona suum jactat facunda Catullum,
 Non alia fari voce Tibullus amat.
 Vivit, & æterno Flaccus memorabitur ævo,
 Lydia Romano cui pedè juncta fuit.
 Quid loquimur Belgæ? peregrina verba loquela.
 Edita Cættorum semine turba sumus.
 Nescio qua profugos fors has perduxit in oras,
 Rhænus ubi æquoreis flumina junxit aquis.
 Quin potius placeat veterum vox sacra Quiritium,
 Diæque, qua prisco perplacuisse Numæ.
 Hic hic Romulidæ posuerunt castra potentes,
 Et toties Latio carmine miles ovans.
 Victricesque aquilas, fidibusque aptata Latinis,
 Hoc nostro voluit signa sub axe legi.
 Quæ canitis Batavi, Latius sunt debita Musis;
 Quæ canitis, Graje sunt documenta scholæ.

Tithoni

Tithoni sociam rythmis includitis arctis,

Et fessos longo tramite Solis equos :

Neptuni spatia, & vasti vada coerula ponti,

Vndi vagasque rates; Naiadumque domos :

Ut sua jam sumat, jam ponat cornua Phæbe,

Pictaque fecundas imbibat Iric aquas.

Nunc calamos inflat Corydon, nunc Phyllis amica est,

Nunc teneras aliquis pascit amator oves.

Nunc canitis Faunos, & agrestia numina, Panes,

Semi virosque capros, semicaprosque viros.

Illa sed Andinam sapiunt commenta Poësin;

Omnia sunt Latii docta reperta soli.

Quare agile, & patrios tandem dediscite cantus,

Et numeris currat vestra Thilia meis.

Scribite foemineis aliquid sublimius aësis;

Pangite, quod virgo non queat ulla, melos.

Agnoscat precium Romana Belgica lingua,

Quæ Roma dominos est venerata suos.

Ad doctissimum Iuvenem,

D. I O A N. de I O N C H E R E,

De Publicis Iudiciis disputantem.

A Vrea cum primis flueret mortalibus atas,
Lataque Saturno secula rege forent :

Candida simplicitas teneris eluxit in annis,

Nec sceleri Iudex aut gravis ultor erat.

Ignorare suas voluit facundia ludes,

Nec fuit in trepidos lingua diserta reos.

Curia tunc strepitu, tunc aures lile vacabant.

Et nondum cupidus senserat aula manus.

Non Tabula scripsere minas, pœnasve Decemvir,

Vinxerat aut fontes sava numella pedes.

Mox ubi sub duro mores riguere metallo,

Cœpis & adversa crescere lege nefas :

Curia,

Curia, rostra, forum, carcer, vadiumonia, liſtor,
Nomina temporibus nata fuere malis.
Hicet irata Metium rapuere quadriga,
Subditaque infami colla fuere iugo.
Iura dedit populi poſito vix prator aratro,
Et poterant lapides & placuiſſe ſaba.
Signantur preſſo miſeranda ſtigmatate frontes,
Beſtiaque in poenas ſapè vocata fuit.
Aut damnata truces expeſtant corpora Scala,
Clauditur aut Gyro femina virque brevi.
Hunc celeres torſere rota, & crudelibus uncis
Rapta fuit medio purpura ſpota foro.
Vibravit rigidas Manli cenſura ſecures,
Fasciaque in jugulo ſtricta Cethege tuo eſt.
Exulat, & poenas Naſo perſolvit Amori,
Et potuit vates verſibus eſſe miſer.
Atque alibi celebres dictant conſulta Lycurgi;
Et vitiis ſcribit verba ſevera Solon.
Improbitas irata dolet, legumque cataſtas
Horret, & ultores credit aſeſſe Deos.
Hac Batavos, Ionchere, doces, ſocioſque Sicambros,
Et patria preſtas ſceptra tremenda tua.
Nec tamen aut duri laudas Buſiridis aras,
Aut ſecum Phalarim, Tantalidaſque probas.
Temperat Auſonias facilis Clementia leges,
Et tua delicto eſt credita poena minor.
Debeat excellens aliis ſua pramia virtus:
Per te ſecuris non licet eſſe malis.

Ornatissimo, Doctissimoque Viro
 D. I A C O B O P E T I T I O,
 I. V. Doctori,
 S P O N S O.

C Vi placuit nullo violata Cupidine Pallas,
 Et potior casta Pallade diua Themis :
 Cur jam virgineos, coelestia numina, coetus
 Despicias, & possunt displicuisse Dea ?
 Cur Phœboprefers thalamos, cur basia chartis,
 Et victrix de te premia sponsa capis ?
 Scilicet aërias nuper subvectus in Alpes,
 In Paphio recreas corpora fessa sinu.
 Qui calidos persers Rhætorum in montibus astus,
 Nunc quoque, sed flamma fervidiore, cales.
 Qui miranda stupes veteris vestigia Roma,
 Sola stupes domina lumina blanda tue.
 Non juvat ingentes ultra spectare colossos,
 Nec spolia inuisi temporis exul amas.
 Laocoon docto tor sit tibi brachia flexu :
 Jam, tua quod flectas brachia, dicet Amor.
 Dicit Amor, Dircen simul atque Amphionæ sperne,
 Et varium Rhodæ sordeat artis opus.
 Hic, tibi quam format solers natura figuram,
 Adspice, & Amstelæ candida colla Deæ.
 Adspice Romanis aliquid præstantius ausis,
 Mobile quod toto corpore pondus habet.
 Fortia quid spectas dormitoris membra ferarum ?
 Herculeas damnant jam tua bella manue.
 Perfacilis labor est agram domuisse puellam :
 Lenior hoc monstrum subdere cura potest,
 Exuvias quoq; Cypris amat, clavamq; manumque
 Blanda sed obsequiis commodat arma suis.

Maxi

*Maxime lustrator terra, cœlique marisque,
 Adspice, quæ possint perplacuisse domi.
 Iam peregre vixisse satis. solacia tandem
 Sufficiat gremio sponsa Batava suo.
 Vasta nimis mundi jam contrahere regna, tuamque
 Includas circo, sed brevior, viam.
 Sæ, ubi ab Hesperius rediit Tirynthius oris,
 Hæsit in amplexu Deianira tuo.*

Ad

BALDVINVM HAMÆVM,

Medicum, Britanniam repetentem.

*D*um procul opposito divisos orbe Britannos,
 Regnaque jam Carolo rege beata petis :
 Accipe, quæ medicis subscribo carmina chartis,
 Carmina Barlæ signa futura tui.
 Forset an Oceani, forset an fastidii terra
 Desuetiet vatis charta notata manu.
 Aut placidos inter telegens hac disticha fluctus,
 Adspicies fama scripta trophæa tuæ.
 Quin etiam, veteris si fas meminisse magistri,
 Hos elegos mediis pignus habebis aquis.
 At vos Æolii fremitus compefcite fratres,
 Ne violet clarum dira procella caput.
 Qua vehitur meus ille rati, servatur Apollo,
 Depositumque poli nobile puppis habet.
 Cui suæ Phillyrides, Amythæoniisque Melampus,
 Cui suæ Pergameus credidit ausa senex.
 Sacraque præclarus pandit consultæ Machæon,
 Et veteres Græjæ terra reclusit opes.
 Parcite bellaces Morini, dum transeat hospes.
 Nuncupet & patrius debita vota focus.
 Innoxa repetunt Brittonum littora Musa,
 Nec manus Hesperii sanguinis ista res est.

Cur nocent placido belli solenniæ Phæbo,
 Martiaque imbelles exigat ira viros?
 Non onerant nostras Eoa monilia dextras,
 Fulva nec aurifero pondera raptæ Tago.
 Doctorum fatale malum sat parvula dos est,
 Pauperiesque bonæ mentis iniqua soror.
 Audiat Austriacus; debentur libera nobis
 Æquora, nec Pallas partibus aqua studet:
 Audiat Auriacus: scelus est vincere Camœnas.
 Hic speciem Mavors impietatis habet.
 At tu leta tuum generosa Britannia civem
 Excipe, Battavica nomina prima schola.
 Quales Cecropiis redeuntes Roma salutat
 Sedibus, & plausus commodat ipsa suos..
 Si caruisse dolor fuerit, matura rependet
 Consilia, & celeres protrahet arte colos.
 Opprobrium fatis faciet, nec vindice tanto
 Negliget in leges Atropos ire novas.
 Morborum genus omnipotens Medicina fugabit;
 Quos Tamesis restituis in mare mittet aquis.
 Sic ubi Tarpeias serpens Epidaurius arces
 Appulit, afflictâ cessit ab urbe lues.

I N O B I T V M

T H O M Æ E R P E N I I,

Linguarum Orientalium in Academia
 Lugdunensi Professoris eximii.

Quid ut medicos miser ploravi carmine manes,
 Et magno solvi debita iusta feni;
 Nunc iterum in lachrymas, iterum in suspiria cogor;
 Nec potuit simplex, qui nocet, esse dolor.
 Nulla caret mors morte, nec est sine funere funus;
 Ploranteisque trahunt spissa feretra viros.
 Quo superis jam thure miser placabitur orbis?
 Quæ pia difficilem lenior ara Deum?

Gens vitæ secura sumus, mactamur iniqui,
 Nec rea quid iuste terra queratur habet.
 Lurida terribili lætè grassata flagello,
 Pestiferas quassat triox Libitina faces,
 Quà latius quondam steterat gens Martia castris,
 Æquore æque bibit Rhœnus ambelus aquas.
 Nunc ubi Thymbræo fumant altaria vari,
 Et veneranda sibi limina Pallas habet.
 Non flectunt rigidas doctorum nomina Parcas,
 Nec juvat in tantis plus sapuisse malis.
 Lugent Pierides, & magnis orba magistris
 Iam tacitos moerent pulpita muta sonos.
 Occidit Eoi interpretes sacundi mundi,
 Notaque Barbarico lingua sub axe silet.
 Quæ Batavium populis Arabas confudit, & Indos.
 Atque uno patriam noluit ore loqui,
 Illa Caledonios super exaudita recessus,
 Nescivit spatii Belgica stare tuis.
 Illa per Hesperias fundens sua commoda terras,
 Clarus in viso nomen ab hoste tulit.
 Tota renascentes stupuit Germania voces,
 Et decus hoc doluit non peperisse sibi.
 Adspice, quæ geminas jaciditur Cynthius umbras.
 Cunctaque quæ surgunt sidera, cuncta cadunt.
 Adspice, quæ Cancris chelis supposita Syene
 Sistit Apollineas, ultima meta, rotas.
 Aut ubi Fessanos Numidasque amplectitur Atlas,
 Crebraque Erythræis puppis inerrat aquis.
 Hic potuit vox illa loqui, neglectaque primum
 Scripsit in Occiduo Turcicæ verba solo.
 Iamque procul positum Rhœnus compellat Orontem,
 Et nova miratur nomina factus Arabs.
 Iam sua Sultano transmittit federa Belgæ,
 Et socias jungunt Punica regna manus.
 Iam Mahumetana prostant deliria sæcæ,
 Et male confusa religionis opus.

Quasque vaser fuerat commentus Sergius artes.

Mixtaque Idumeis dogmata nostra sacris.

Quæ sapimus reliqui, sapimus vulgaria multi:

Quæ sapuit mens hæc, rarior illa fuit.

Illæ Palestinis accendit lampada chartis,

Et docuit punctis verba notata suis.

Edidit Hollandis recutitum pervigil orbem.

Atque Syros alio fecit in orbe legi.

Cur moreris vir magne, tuosque incidis honores?

Cur leve nos Batavos deseruisse putas?

An ferus & jaculis fatalibus acer Apollo

Hæc etiam nobis parte nocere cupit?

Quod potuit mea Leida nefas? quæ numine læso

Tam grandis culpa credimur esse rei?

An meliora rapit rigidi inclementia fati?

Seraque quos optent secula, prima necat?

Non trahit in levibus pelagi suspiria dæmnis

Navita, sed magnas naufragus optat opes.

Memnonæ Dardanidum pubes dum plorat adempt-

Incolumi perstans Hectore bella gerit. (ptum)

Tu moreris, pariterque tuo cum funere condis.

Proh dolor, ingenii pignora rara tui.

Sed qui tanta novis jam libret pondera curis,

Vix aliquem mœsta das superesse scholæ.

Abstulit Occasus, quas linguas protulit Ortus,

Et tumultus laudēs nunc Orientis habet.

Scilicet unus Arabs potuit te stante renasci,

Vnus Arabs voluit te moriente mori.

I N O B I T V M
P E T R I P A V W I I,
A N A T O M I C I.

Prosopopceia Mortis.

Illa ego, quam fari mirabile, vivere falsum,
Non tamen è tumultu Mors redi viva loquor.
Credite mortales, fingunt contraria vates,
Inque caput nostrum jus quoque Phœbus habet.
Mutarunt en fata vices. loquor ipsa; silet que,
Cui precium laudis non leve lingua dedit.
Ille triumphatâ toties de morte disertus,
Cum spoliâ pellēs, ossa, cadaver erant,
Hac dextrâ cadit, & fatalibus occubat umbris.
Nec potuit nostra fallere tela manus.
Savus in imbelles toties qui servit artus,
Et spectacula meas publica fecit opes.
Exuvias miserorum, & siccâ morte cadentum.
Iamque semel poenam corpora passa suam.
Vidi ego, cum plenis portaret cruda canistris
Fercula, crudeli dilacerata manu.
Vidi ego viventes extracto viscere dexteras,
Vique jacens stanti fabula factus homo est.
Parcite, Di, dixi, defunctis parcite membris,
Et pereat solers in mea frustra caput.
Terra tegat totum; post vitæ damna, cadaver.
Supplicia à miseris posthumâ nulla peto.
At quories vivos, licet arte, resolveret artus,
Raptaque de calidâ matre catella foret,
Non secus ac placidam tigris Gangetica cervam
Diripit. aut proprium perfida mater Ityn:
Indoluit tam dura scholis documenta parari,
Et tam barbari: à commoda cade peti.

Ipsa ego, quæ toti sum terror maximus orbi,
 Facta viro risus publica causa fui,
 Dum me ridiculi moderantem frena caballi,
 Aut bovis in pigro tergo stare facit.
 Vera loquor, quæ visa sibi testabitur hospes,
 Osseæ ubi circis clauditur aula suis.
 Desine mirari. ridet, quæ seria, mundus,
 Ludicraque attonita cum gravitate stupet.
 O utinam tantum nesciret fama magistrum,
 Quæque tenet cineres, clauderet urna virum!
 Nunc super Ansonios, super exauditus Iberos
 Nominis augusta nobilitate viget.
 Effugit secunda meum Mens sola furorem,
 Et post exequias clara superstes agit.
 Stat decus ingenii. fateor, cogorque fateri;
 Non habet in tantum jus Libitina caput.
 Morborum vel mille vices, tot dædala terra
 Gramina, naturæ luxuriantis opes,
 Quæ Coi docet arcta senis, quæ fusa Galeni
 Pagina, quæ medicus pharmaca scripsit Arabs,
 Quicquid fatales potuit tardare sorores,
 Lentius & nostrum jussit adesse diem,
 Et quid quæque ferat regio, quid ferre recuset,
 Norat, in exitium cuncta reperta meum.
 Sed quoniam invidia major post fata perennat,
 Vindicta in solo corpore signa dabo.
 Quique meos tories doctæ excoriarvit alumnos,
 Deque cadaveribus raptæ trophæa tulit,
 Hac pœnam mihi parte luat. quæ dextera cades
 Fecit in exuvias ingeniosa meas,
 Rursus Anaxagoras atomos dissolvat in omnes,
 Et secet in similes singula particulas:
 In causas facunda meas quæ lingua locuta est,
 Democritus Plenum findat & in Vacuum.
 At caput, in visas nuribus quod prodidit artes,
 Pythagoras denos dissecet in numeros.

Vosque

*Vosque anima, quarum laxavit corpora Doctor,
 Infesti vobis cor refecate viri.
 Rarum aliquid, ni fallor, erit. quæ membra super-
 Terrigenum sætrix excoriabit humus. (sunt.
 Sorte pari pereat. Nemesis justissima vox est:
 Æqua refert, quisquis, quod facit ipse, refert.*

I N

Anum nubere parantem.

E Cquid adhuc tenero petulans illudis amori,
 Et Paphio tentas bella movere Deo?
 Oscula poscis anus, legesque invertis amantum.
 Et cupis exemplo nubere monstra tuo.
 Duceris in mœstum, gressu titubante, cubile,
 Sponsaque fis, nunquam quæ potes esse parens.
 Non præeunt tibi lætus Hymen, lætæque puella,
 Deserit accensas arida flamma fates;
 Non Lucina tuis aderit placidissima votis,
 Nec gemitus, quales parturientis, erunt.
 Et cur hoc nequeas, possum tibi dicere causam.
 Delassare virum, non red amare potes.
 Te Paris adspiciens laqueo se stringat amator,
 Leander mediis mergier optet aquis.
 Ipse tuis furias flammis præponat Orestes,
 Te nisi spe mortis Proteusilaus amet.
 Eligat in rabidam Theseus descendere taurum,
 Quam gremii indignâ parte jacere tui.
 Amphitryoniades Nessi sibi toxica poscat,
 Quam te victori succubuisse sibi.
 Quin ruere Æneas malit per saxa, per ignes,
 Saucia quam telis pectora ferre tuis.
 Si tales fuerint, Briseida spernat Achilles,
 Hippolytus Phædræ, Phyllida Demophoon.
 Te Linus adspiciat, mox detestetur amorem,
 Nec sua basiolis polluat ora tuis.

Ridet Amor, videt stolidos Cytherea labores,

Et sua prostitui sacra Cupido dolet.

Miratur calidâ Veneris flagrare favillâ

Pectora Sithoniâ frigidiora nive.

Et stupet obtusas tantum valuisse sagittas.

Et vulnus nulla cuspide posse dari.

Nunc arcus periere mei, nunc tādâ laborat,

Nunc precium nostri sordet honoris, ait.

Oscula libantur fœdis graveolentia latris,

Aptaque candidulis basia virginibus.

Brachia lasciva circumjicienda puella,

Proh dolor, extinctum penè cadaver habent.

Prensantur putres, exanguia pondera, mamma.

Collaque mendaci dix speciosa luto.

Vivere vult alios de se, quæ proxima morti est,

Et thalamos optat, debita quæ tumulto est,

Quam plorare gravi debebat præfica lessu,

Nunc mea sed moriens carmina cantat anus.

Non hanc aurifero redimat sibi Iuppiter imbre,

Heu, nimis ignavos sperneret ille sinus.

Non illam viridi Daphne commutet Apollo,

Si fugiat; jam mox arida quercus erit.

Non foliis illam cingit viridantibus ætas,

Aut tenerum facies ornat honora caput.

Omnia marcescunt, oculi, frons, colla, lacerti,

Tempora, pes, gremium, pectora, lingua, genæ.

Exequias hæc festa puta, Sponsamque cadaver,

Quoque thoro flammæ expetit, esse rogam.

Ad

CONSTANTINVM HUGENIVM EQVITEM,

Cum à castris reduci Epithalamium Blyen-
burgianum ipsi offerret.

I Am dudum lituis, bellique immixte periclis,
Spectasti patria castra Ducesque tua.
Et circum horrissono strepuerunt classica cantu,
Præliaque imbellem detinere virum.
Sit satis Auriacis oculos donasse triumphis,
Exigit ad curas te tua nupta novas.
Quosque legas blandos offert Barlaus amores.
Carminaque in molles officiosa thoros.
Bella gerant alii, Veneris nos scribimus ignes,
Quosque velim ludos dedidicisse, cano.
Ne tamen hæc facili noceat faciundia vati,
Aut toties dictos credas amare jocos:
Scribimus inviti Paphia popysmata matris.
Et canit in thalamis non nisi iussa chelys.
Cogimur & blandè cupidis parere maritis,
Iamque petit versus iste vel ista meos.
Sic oneri mea Musa mihi est. sum verna Diones.
Et totum imperio mancipat illa suo.
Adspicit emeritus, quæ quondam exercuit, arma
Miles, & insolitum narrat & odit opus.
Sæpè senex cunas puerique crepundia versat,
Et Veneris tremula prælia voce canit.
Nos quoque languentes in nostro pectore tedas
Tollimus, & dudum gaudia spreta damus.
Stat chartis conclusus amor. non urimur ultra.
Crede, prociæ non est, garrula Musa mihi est.
At tu, sanguineo Martis subducte theatro,
Mascula Barlaa basia fige tua.

*Qualia in Andromaches defixit basia labris
 Hæstor, in Æmonio Laodameia viro.
 Forſan & hoc reduci carmen conducet amanti,
 Et ſtimulos addet pagina noſtra tibi.
 Dumque legis rigidi teneros Pratoris amores,
 Officii poteris mox meminiffe tui.*

Ad Doctiſſimum Iuvenem,

HVGONEM BOXELIVM,
 Artium magiſtrum.

D*Um patrios circum frendet Bellona penates,
 Iamque minax etiam Breda nocere poteſt ;
 Dum resonant mediis Mavortia classica portis,
 Et rediens belli premia jactat eques :
 Otia, Boxeli, & Batavi ſecreta Lycei,
 Et ſtudium placida nobile pacis amas.
 Phœbus amor tuus eſt, faciles ſolatia Muſæ,
 Ipſaque dum damnas prælia, docta paras.
 Succubat exutus titulis fallacibus error,
 Et verum ſpecie jam meliore nitet.
 Ingreditur priſco Grajùm ſapientia faſtu,
 Et ſua purgari dogmata Stoa ſtupet.
 Docta Cleantheam laſſat ſolertia turbam,
 Socraticaſque vigil cura reſormat opes.
 Sic patria vixiſſe cupis, ſic aſpera bellis
 Ingenio fiet mitior Hæuſda tuo.
 Audiet Odryſius tenera præcepta Minerva,
 Nec rigida ſolum caſſide tutus erit.
 Audiet indomitus tanti documenta magiſtri,
 Atque tuâ mores leniet arte ſuos.
 Illic innocuo ſi pinges pulvere vallos,
 Fictaque dimenſis caſtra locabis agris :
 Ipſe ſuum perdiſcet opus. ſi mœnia ſcribas,
 Exſtruet auſpiciis mœnia ſcripta tuis.*

Præ-

*Pralia si timidi fugiant, hortabere distis ;
 Fervida si tentent pralia, iussa dabis.
 Iam patris Ænea laudes, nunc Hectoris arma,
 Æmatioque canes bella peracta solo :
 Vel quibus Ausonios Cattus spoliaverit axis,
 Spreverit & Latios Belgica terra Deos.
 Omnia doctrina flectes sub legibus. ipsos
 Bellorum fas est subdere colla duces.
 Formant arma Scholæ : nec Martia Palladis hasta
 Negligit officii discere jura sui.
 Crescite Battavica tantis virtutibus urbes,
 Et galeas Clario condecorate Deo.
 Si neget æternos belli fortuna triumphos,
 Continuant vestrum pulpita nostra decus.*

Ad amplissimum virum,
 MATTHIAM OVERBEKIVM,

ruri , ad castra Albiniana , viventem , qua
 vitæ urbanæ & rusticæ discrimina
 describuntur.

Accipe, quæ doctâ tibi littera mittitur urbe,
 Rhœnus ubi fessas sistit æthelus aquas..
 Accipe, nec nostræ precum averfare Camœna,
 Et mea sint studiis otia grata tuis.
 Urbis ego, tu ruri amans, jam dispare vita
 Vivimus, atque alium ventilat aura Iovem.
 Illic celsa novo surgunt tibi culmina saxo :
 Et propius Superum limina lambit apex.
 Hic mihi vicino domus est non amula tecto,
 Nec meus excelsa vertice fumus abis.
 Illic coelicolum spaciofo fornice templa,
 Hic eadem nobis, sed magis arcta, patent.
 Illic demissam radunt tibi sidera terram,
 Hic oriens nunquam stella, sed orta micat.

Illic aquoreis citius Sol surgit ab undis,
 Atque Aurora suum deserit alma senem.
 Tardius hic vehit illa diem, lucemque moratur.
 Et tenebras citius vespéra mœsta refert.
 Non illic querulas tollit vicinia voces,
 Aut harent lateri garrula tecta tuo.
 Hic anus, invalidis licet enervata lacertis,
 Improba clamorâ jurgia voce ferit.
 Illic innocuâ figis vestigia plantâ,
 Hic Niobe teneros lădit iniqua pedes.
 Illic molle suos tibi ver ostentat honores,
 Hic nova purpurei gloria veris abest.
 Illic flaventes aëtas protrudit aristas,
 Hic eadem sterilis munera nescit humus.
 Illic fecundos Autumnus parturit hortos,
 Hic Pomona suas rara ministrat opes.
 Illic bruma nives terris aspergit, & agris,
 Hic eadem vultu sordidiore riget.
 Illic tardigradis incedit gressibus Io,
 Flexipedi calcans pascua lata pede.
 Illic lanigeris Corydon irascitur agnis,
 Atque aries tanti dux gregis agmen agit.
 Illic quadrupedum latos ferit ungula campos,
 Et patiens dum vomeris hinnit equus.
 Illic mane diem, & fugientis lumina Phœbi
 Nunciat in medio garrula rana lacu.
 Hic neque balat oris, nec tristi vacca boatu
 Ingemit, aut placidis rana coaxat aquis.
 Non hic Neptuni tellus percussa tridenti,
 Horrida qui spirent praelia, fundit equos.
 Illic aërii mellis cœlestia dona
 Ingeniosa suis sedibus abdit apis.
 Illic candidulum plenâ lac verberat urnâ
 Thestylis, & mixtas seligit arte dapes.
 Illic grata vocant fessum mulctralia Mopsus,
 Gramineoque jacet Nysa petulca thoro.

Hac

Hæc loca damnat apis, fastidit Thèstyliis urbem;
 Et quærenda foris fabrica lactis erit.
 Illic sublimi volitans strepit ardea quercu:
 Hic petulans celsa passer in æde salit.
 Illic præta virent, Zephyrusque tepentibus auris
 Florigeros pulchrâ veste coronat agros,
 Hic aliquis Tyrio maculavit murice vestes,
 Quodque alibi felis rara cacavit, olet.
 Ruri garrit anas, limosaque trinsat hirundo,
 Mæstaque jam moriens carmina cantat olor.
 Undique dulcisonis resonat concentibus æther,
 Et modulos docili gutture reddit avis.
 His sua vocalis vendit jentacula pistor,
 Aut merces diro carmine laudat annus.
 Tisiphonem simili credam mugire boatu,
 Et Stygius latret talia verba canis.
 Aut qui Caucasæa damnatus rupe Prometheus
 Supplicii queritur tristia fata sui.
 Illic grata quies, tacitique silentia ruris
 Ocia dant Musis inviolata tuis.
 Illic cornipedes, agrestia numina, Faunos,
 Et timidæ juxta cernis Hamadryadas.
 Hic neque Pan calamos inflat, nec gramine fusi
 Virginei fugiunt, Pane sequente, chori.
 Illic emptæ tuas fugiunt opsonia mensas,
 Hic varias præbent caræ macellæ dapes.
 Illic pestiferam diffiat locus amplior auram,
 Hic eadem, spatium sed brevior, furit.
 Cum tot ruricolis, cum sint tot gaudia vobis,
 Cur mea fors dispar cogitur esse tua.
 Scilicet Attalico turgent tibi scrinia censu,
 Attalica nobis non numerantur opes.
 Nulla gravant inopes vatum sestertia cistas,
 Quæque natat medio dæves arena Tago.
 Tu tibi rus geniale facis. si tinniat aurum,
 Ipse tibi poterit Caucasus esse domus.

In nomen uxoris B A R B A R Æ.

B Arbara nunc mihi tu, nunc sunt tua nomina
lusus;

• Hic mihi, sed forsitan gratior ille tibi.

Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis,

Sic tua Bilbilicus verba poeta canit.

Barbara dicta fuit Latia gens nescia lingua,

Barbara gens, quæ non Græca, vocata fuit.

Barbara forma potest vero distinguere falsum:

Barbara perfecta sit rationis opus.

Barbara virgineos inter celeberrima coetus,

Romana meruit religione coli.

Sub juga jam Seres, jam barbarus isset Orontes,

Æmæthii doctus carminis auctor ait.

Nec moritura canit divini Musa Tibulli

Barbara gypsatos stringere vincla pedes.

Barbara narratur venisse venefica tecum:

Hypsipyle charum scripsit ad Æsonidem.

Barbara respersa est puerorum sanguine Colchis,

Insontem jugulat barbara mater Ityn.

Barbarus est Phasis: studiis quoque barbara Thræe

Barbaraque Eoas vectat Erythra rates. (est.

Barbarus est Atlas: sunt barbara moenia Byrsa,

Barbarus est Phalaris, barbaricusque Scinis.

Barbara Barbaria loca sunt, vocisque ferina,

Totaque barbarie barbara terra riget.

Barbarico viguit Latii facundia bello,

Barbarus attonita sevit in urbe furor.

Ausonias audax cum frangeret Hannibal arces,

Moribus & victu barbarus ille fuit.

Barbara se peltis pugnans defendit Amazon,

Barbara Bellona est, Barbarus Antiphates.

Sunt & Barbarica chlamydes, ensesque togaque,

Barbaraque in Phrygio crine tiara nitet.

Barba-

Barbara Romulidum recreant spectacula mensas.
Barbaraque in Caveis bestia bella parat.
Barbara magnanimum timuit Germania Drusum.
Sensit barbaricos Martia Roma Getas.
Dardanida vincunt, dum restat barbarus Hector.
Sternitur astriclis barbarus Ister aquis.
Est ubi barbaries, & barbarus infrenis horror.
Luxuriat latis barbara Persis agris
O quoties doluit Rhenus, qua barbarus ibat!
Ponitur ad patrios barbara prada Deos.
Est quos servitutes accusat barbara, sunt quos
Naufragii damnis barbara Syrtis alit.
Barbara Romana discussit verba loquela,
Reddidit & priscas Vallæ latinæ opes.
Turba, Camœnarum Phœbique perosa lepores,
Nec quibus ingenium mite Minerva dedit,
Crudelis, nullaque ferox placabilis arte.
Barbara Palladiis creditur esse viris.
Pannonios crebrò populantur barbara fines
Agmina, Cæsareo gens inimica solo.
Littera frendentis rabiem testata molossi,
Bis mansueta tuum Barbara nomen habet.
Littera quam patulo gens Dorica clamat ore,
Pandit vocali ter tua verba sono.
Barbara regali celebrat convivia luxu
Magnificas jactans Persa superbus opes.
Barbara Idumæas jugularunt agmina cunas.
Barbara dum jussus miles in arma ruit.
Barbarus has segetes & culta novalia miles,
Et Melibœe tuos depopulatur agros.
Barbara crudeli satiantur viscera pastu,
Barbaraque Indorum funera ventre latent.
Quas sacer ille feras modulando leniit Orpheus,
Cadibus & victu barbara turba fuit.
Barbara Barbariam, & diffusos terminat Afros
Gadibus, & calidâ terra perusta Pharo.

Bar-

Barbara sic Grajis, sic Barbara nota Latinis.

Barbara, te vates scribit, & historicus.

Barbara, per cunctas resonant tua nomina terras.

Barbara, quàm seve crederis apta rei !

Barbara sed toto quamvis sis nomine, solum

Oscula cum non sint barbara, mitis eris.

Barbaries nihil ista nocet. si blandula frons est,

Blandula si vox est, Barbara nulla mihi est.

EPITHALAMIVM

In nuptias

IOHANNIS BOR,

Medici.

Q*Vem Batavis nuper medicum formavit Athenis*
Phœbus, & Aonides excoluere Dea,

Iam proprium sibi Cypris habet. procul ite Camœna;

Alter in Idalia poscitur arte labor.

Borriades domina subdit sua colla Diona,

Atque alia Musas virgine damnat amans.

Reddita pro Cirrha Paphos est, Helicone Citharon,

Quemque Claros tenuit, mollior Ida fovet.

Omnia sordescunt, herba, medicamina, morbi;

Iamque aliquis Veneris premia morbus habet,

Vna fugat veteres conjunx lepidissima curas,

Et facit egregias victa puella vices.

Gallia Daphneum capiti circumdedit orbem,

Nunc decorant pexas myrtea ferta comas.

Scilicet ista manent doctas redimicula frontes;

His Paris, his petulans cinctus Adonis erat.

Horrida Pergamei calcantur scripta magistri,

Et nova, quæ doceat, dogmata distat Amor.

Qualia inexpertam docuit Leander amicam,

Cum tumidis primum sospes abisset aquis.

Qualia

*Qualia in Hypsipyles thalamis recitavit Iason,
 Aut Paris Oenone dixit amica suae.
 Blanda placent, risus, oculi, thorus, oscula, tecta.
 Et si quid charum tectius esse solet,
 Expediturque Deum toties dignata cubili
 Fabrica, & in vultu dispere ludis Hymen.
 Illa, graves quamvis, expugnat forma Casones,
 Illa vel armatos coegit amare deos.
 Illa Panomphaeum celso pellexit Olympo,
 Et summum aurifero miscuit imbre Iovem.
 Illa suum tacitos virus diffundit in artus,
 Et placido tetricos fascinat ore viros.
 Pelias Argolicis cantata est vatibus hasta,
 Fabula mendacis sed fuit ista soli.
 Quae ferit, & laesos eadem per sanat amantes,
 Forma pisellarum Pelias hasta fuit.
 Hanc petit, hanc circum spaciosus volvitur orbis,
 Non haerent alio pondera nostra loco.
 Hac quoque, Sponse, tuis defixit spicula venis,
 Eque tuo certam vulnere sperat opem.
 Nec tibi jam prodest veteris sapientia Coi,
 Coëtaque millenis pharmaca simplicibus.
 Quid centum misces uno cratere maniplos?
 Imbibet hac medicum laesa puella suum.
 Quid lenire paras totidem, mala nomina, febres?
 Te quoque jam febris, sed reditura, tenet.
 Cur modo derivas, modo fluxus arte revellis?
 Crede mihi, hac ipsa sanior arte fores.
 Nunc agrum fodis ense latus, nunc lumina tractas;
 Nunc illi tremulo corde mamilla salit.
 Nunc aliis lento pectus torretur ab igne;
 Et tamen his csi in partibus ipse doles.
 Plurima dum sanas, dum totos porrigis hortos,
 Dic mihi, cur dominum negligit herba suum?
 An quia mollis amor solis sua gaudia saxis
 Invidet, atque hominem vult superesse sibi?*

An quia majorum sequimur vestigia nati,
 Et patrias artes nos quoque scire juvat ?
 An quia cum toto delirent numina coelo,
 Dedecus est puerum plus sapuisse deum ?
 An quia Acidaliâ volupe est caluisse favilla,
 Et tibi plus flamma hæc, quam medicina, placet ?
 An quia cum serus tibi deseret Hesperus Oetam,
 Phagmacta Machtildis non violenta dabit ?
 Sic tua non docta transcribis jura marite,
 Hippocratisque tui nescia sanat amans.
 Nec peccare puta ; magni secuta Galeni
 Nupta Machaonium si tua traâet opus.
 Tu titulos, tu jura dabis, tu pilea confer.
 Hoc quoque Doctorum nomina juris habent.
 Interea medius dum turbat fercula vates,
 Et mea festivus carmina ridet amor,
 Spumantem puerorum aliquis prælibet læchum ;
 Nam posuit siccis omnia dura Deus.
 Tuque anima pars magna mea, dulcissime Borri,
 Excute Machtildi vela recincta tua.
 Scande thorum, at qualem posita gravitate Catonem
 Conjugis in gremium credimus isse sua.
 Ipsa favens primas nox longius explicet umbras,
 Et veniat rutilo lentus ab axe dies.
 Surgat progenies non inficianda parenti,
 Patricias cingat crebra corona fores.
 Sic quoque languentis reparas dispendia mundi ;
 Incola nec nostri degener orbis eris.
 Fortè aliquem, sævum Belgis qui avertat Iberum,
 Deque tua Martis fulmina stirpe dabis.
 Adspicis, ut cunctis annixus viribus hostis,
 Iam patriam summo margine radat humum ?
 Objice, qua pugnent, animas, nova robora crescant ;
 Ne pereat belli gloria, Cypris amet.
 Pergama quod steterint, armis debetur, & ulnis ;
 Hectoris hic, Hecuba laus quoque magna fuit.

*Ni toties viduos auxisset Roma penates,
 Victor in hos colles Hannibal isset ovans.
 Basia si cessent, secundaque praelix vita,
 Auriacus nullo milite tutaretur.
 Solve fidem, tantus nec subtrahere pignora civis.
 Cum pater es, magni nominis orsa tenes.
 Tolle moras, spondet faciles Machiildis amores,
 Et sua non ultra vota timere cupit.
 Nec tamen ex illa redeas male notus arena:
 Nec nimium timidus, nec nimis acer ama.*

EPIGRAMMA

in eisdem Sponsos.

S*I Probitas unquam casto sociata Pudori,
 Iunctaque si Pietas cum Pietate fuit:
 Si Gravitas potuit blandos non spernere vultus,
 Forma que praeclara premia mentis amat:
 Si Venus & parili nectuntur federe Pallas,
 Et recubant uno Phoebus Amorque thoro:
 Adspice, quas geminos sociarunt Numina Sponsos,
 Exemplum dicta nobile pacis habes.*

Ad Amplis. Doctissimumque virum,

D. IACOBVM PETITVM,
L. V. D.

vitreorum munerum datorem.

Q*Vas mittis Venetum, gratissima munera,*
merces,
Accepit facili Barbara nostra manu.
Nunc erecta nitent mediis anathemata tectis,
Et sibi bis genitus sacra Lyas habet.
Tu fragiles transmittis opes, & dadala quantum
Artifici possit pollice dextra doces.

Cerni

Cernimus inflexum sinuosis orbibus anguem,
 Qui totum diro vertice fulcit opus.
 Scilicet hic nimii damnat carchesia Bacchi,
 Vinaque vipereum virus habere monet.
 Ne sapiens mediis cedat prudentia mensis,
 Insanum prudens bajulat hydra Deum.
 Et velut implicitus sua miscet corpora serpens,
 Sic mixto socios agmine Liber amat.
 Lucida dispersi depingunt membra colores,
 Vinaque dissimili sapè colore placent.
 Sunt hæc mundana fallacia gaudia vite,
 Nec nisi, quæ frangant numina, vitra sumas.
 Hæc mecum quoties cernis, dilecte Petii,
 Natales fragili è pulvere disce tuos.
 Flamma levis, levior genuit tua munera fumus,
 Et levis has Itali dextra rotavit opes.
 Flamma eadem, cautusque minus tua disjicit hospes
 Munera, nec magno nata labore cadunt.
 Sic vitreâ natus pariter de stirpe misellus
 Occidit, & morti se quoque debet homo.
 Altius ad dignas animo consurgere curas
 Nos decet, & superis figere corda locis.
 Te neglecta Themis, spretus te poscit Apollo,
 Et quondam studiis Pallas amica tuis.
 Sat Venetis Gallisque datum. jam Ciuria supplex
 Atque tuam meritò Patria sperat opem.
 Hoc age, & iratis tandem placare Camœnis,
 Et vitæ studeas præmia ferre tue.
 Sic tibi perpetuos virtus decernet honores,
 Quosque negat cæcus jam favor, illa dabit.
 Sic qua misisti, sed inania, pocula Bacchi,
 Huc veniens isto numine plena bibes.

Eximia eruditionis viro ,

QVIRINO à CANKEBEER;

I. V. Doctori.

Dum natura suos efficta recolligit ausus,
 Fessaque nascendo tempora trudit Hyems,
 Iamque suos abiens Autumnus damnat honores;
 Et pudor est nudum veste videre latus;
 Frigora dum gelidâ Boreas invitat ab Arcto,
 Et laxat famulas languida brumæ manus;
 Ecce triumphales agitat Sapiencia currus,
 Egregiasque vices cum Iove diva facit.
 Ipsa novos animos Pallas capit, ipsa labores
 Explicat, & laudes virgo patrima suas.
 Panduntur curarum ades, panduntur honorum.
 Vtraque, sed socio limine, templa patent.
 Abditus ingenii gliscit calor, ardor honesti
 Indyta magnanima pectora pubis agit.
 Vix transit sine vate dies. lux altera, rursus
 Altera Pegaseas lassat honora Deas.
 Æmula Battavicas virtus exercet Athenas.
 Invidiam credo nomina magna pati.
 Qualis Olympiæ miratus premia palma,
 Instat equus, si, quos occupet, ante videt:
 Hunc alius super, atque alius sequiturque premitque,
 Et rapidis fervent concita plaustra rotis.
 Viderat hæc dudum plaudentis signa Lycei;
 Meque trophæa manent illa, Quirinæ ait.
 Ibimus, & si quis meritis locus, ibimus, inquit;
 Materies laudis sit Themis una mea.
 Hac Minos, justusque Solon, hæc arte Lycurgus,
 Nec moritur a meus nomina Casar habet.
 Hac, Decius Paulusque vigent, & maximus Azon
 A serâ titulos posteritate refert.

Inve-

*Invenit mens docta viam. patet omnis eunti
 Iustitia, & vastos explicat illa sinus :
 Innumeras legum facies, & flexile verum,
 Iuraque clamosi litigiosa fori :
 Quid juvet heredem, quid spes eludat habendi,
 Ut trepidi possit causa placere rei :
 Quanta fides tabulis, & quali teste probentur.
 Quidque queat socios dissoluisse thoros :
 Temperet ut juris ratio decreta severi,
 Qua maneant sceleri debita poena suo :
 Cunctaque Casareis veneranda volumina sceptris,
 Aptaque bellantium litibus, apta toga.
 Suspice Laida virum, & tanta da debita fronti
 Premia, ne proprium sit sine teste decus.
 Ad te tota redit plenis spectata theatri
 Gloria ; communi semper honore meres.
 Sunt tua, qua defert insignia ; quaeque coronant
 Tempora, sunt cura Pileae signa tua.*

In Mausoleum

GVLIELMI AVRANSIORVM

Principis, quod Delphis visitur.

Adspecte Nassovii saxum regale sepulchri,
 Quisquis ad Auriaci nomen & arma stupes.
 Hac memor Austriacum patria indignata Philippū,
 Erigit Auriaco posthuma busta suo.
 Surgit in invidiam pulsus hoc marmor Iberis,
 Seraque virtutum premia Belga parat.
 Lustra oculis spectator opus, vultusque pererra,
 Quos labor & solers sculpsit in are manus.
 Incubabat Auriaco Auriacus, sed eburneus illi,
 Qui prius Albanum terruit ense Ducem.
 Sic jacuit dirâ stratum mercede cadaver,
 Cum manus innocuum sterneret emta caput.

Cernis,

Cernis, ut insideat lapidi fortissimus heros?
 Illa Patris patria prisca figura fuit.
 Talis erat, cum jura daret, cum vindice ferro
 Solveret Hesperio Belgica colla iugo.
 Suspice Pyramidum surgentes more colossos;
 Hoc aeterna Ducum gloria culmen habet.
 Undique funesta fera Mortis oberrat imago,
 Exuvisque suis imperiosa riget.
 Disce triumphantes Parcis succumbere dextras,
 Armaque, sed satis praeicipienda, geri.
 Stat Pietas, sacrumque manu veneranda volumen
 Gestat, & aethereas diva recludit opes.
 Hoc Pietas Duce tuta fuit, potuitque sub illo
 Non timida cælum religionem coli.
 Stat juxta Herculeo circumdata tergo virgo,
 Fortiaque invicto pectora Marte gerit.
 Hesperios sic ille Deos & castra fugavit,
 Et valida fregit Batava sceptrum manu.
 Tuque serenato Libertas aurea vultu,
 Hoc libertatis vindice, pulchra nites.
 Parte alia adversum sceleratis exerit enseni
 Iustitia, & leva ponderat ara manu.
 Talis Arausiades media inter praelia ductor
 Afferuit Batavi jura verenda fori.
 Unaque dum Marti, Themidi manus altera servit;
 Et geminos stricto vindicat ense deos.
 At quæ per cunctas fundat præconia terras,
 Belligeras inflat Martia Fama tubas.
 Hinc puer atque illinc lachrymis indulget acerbis,
 Et dolet extinctas, quas gerit ipse, faces.
 Diffluat in lachrymas & acerbos Belgica planctus,
 Dum subit extincti tristis imago Ducis.
 Quis paria Hispano faciet? tu maxime Fili,
 Ne moriari prius, quam moriatur Iber.

Illustrissimo

DOMINICO MOLINO,

Senatori Veneto, cum Hymnum in Christum, & Argo Batavam ipsi mitterem.

Vivis, & externam celebras, Moline, poetam,
 Et tibi dilectum pergis amare caput.
 Nec tua Barlaampralustris purpura cantica
 Despicit, & Musæ dona pusilla meæ.
 Prima salvisferum depingis pagina Christum,
 Ingentemque pio personat ore Deum.
 Altera barbaricè oneratas mercibus alnos,
 Hesperique canit grandia damna soli.
 Sic modo me tellus vatem, modo possidet æther:
 Nunc hominum laudes, nunc habet ipse Deus.
 Iamque feror medios acer bellator in hostes;
 Iam cano tranquilla nobile pacis opus.
 Iam me ficta juvant veterum mendacia vatum;
 Iam modulos adflat sanctior aura meos.
 Artifices distincta petunt. hic incubat auro,
 Et Venetiam rutilo sculpit in ære Ducem;
 Ille rates aptat pelago; docet alter amores:
 Eligit ingenio quilibet apta suo.
 Nobis cuncta placent, tellus, Acheronque, polusque;
 Ludicra cum gravibus; tristia cum salubus.
 Omnia sunt vatum, sunt unius omnia Phœbi,
 Militat ad nuntum machina tota meum.
 Imperium Veneti, patius diffunditis amplis;
 At meus in cælos altius Hymnus abis.
 Terminat Euganeos Rhætusque & Dalmata fines,
 Quæque jacet medio Candia vestra mari.
 At mea in Occiduis dominatur finibus Argo,
 Et spolia ex ipso Sole stupenda refert.
 Tis quoque, qui vastam curis prudentibus urbem,
 Consi-

Consiliisque regis transstra, ratesque tuis,
 In carmen Moline venis. tu magne Senator
 . Cogeris ad leges arctius ire meas,
 Quæ tibi si placeant, & si ventura placebunt,
 Aonias toto fonte bibemus aquas.
 Et mea, Molini nimium probo sera voluptas,
 Diffuset in laudes ebria Musa tuas.

Ad Doctissimum Virum

BALTHASAREM
 BONIFACIUM,
 Archidiaconum Tarvisiensem.

EVganei Patres, mediis qui scribitis undis
 Carmen, & Adriaco tingitis ora mari;
 Et tu Pegaseâ vates redimite coronâ
 Balthasar, ô Musa gloria sera mee:
 Dicite, cur viles pretium meruere libelli?
 Et Veneto nostrum teste probatur opus?
 Laurigerasque inter feris mea nomina frontes,
 Et favet applausu purpura vestra suo?
 Ausonii laus ista soli est, donasse poetas.
 Illo Helicon totus, totaque Cirrha loco est.
 Illic Naugerii faciles in carmina Musas,
 Et faciles in se sensit Hyella Deas.
 Illic Virgilio certasti, Bembe, Latino;
 Et clara Hippolyte Castilione fuit.
 Illic Cotta suam cecinit risitque Lycorim,
 Flaminique fuit dicta Turunda jocis.
 Aonios meruit Latio Toscanus honores,
 Et potuit vestro Carga sub axe legi.
 Hic Fracastorios, Zanchos, doctosque Camillos,
 Et geminos Strozas, Capiluposque tulit.
 Quaque Sadoletto, qua Lascare terra superbit,
 Qua dedit Ascanios, Italia terra fuit.
 Hic, Arioſte, tuos petulans modularis amores,

Et placido reges earmine Vacca canis.
 Hic per Apollineos Patearius ambulat hortos,
 Inque sua mores virgine Tonsus amat.
 Quos ego si taceam, Romam spectate canentem,
 Et quæ Tarpeia carmina rupe fluxunt.
 Lauriger Urbanus media Pater urbe Quirini
 Peiora Phœbeo tacta furore quatit.
 Hic hederæ, & sacra cœunt in Præsule mitra,
 Quique Dei, vatum præsidet ille gregi;
 Communesque mihi versat mens ardua curas,
 Et studiis dispar non cupit esse meis.
 Vestra est Calliope, Veneti, Tritonia vestra est.
 Numina tot vestris plus viguere locis.
 Definite in Batavum conferre encomia vatem,
 Qui rude Hyperboreo sub Iove pangit epos.
 Longius Aoniis, quam vos à fontibus absim,
 Longius à Cœruba, Castaliisque vadis.
 Longius à præcis vivo semotus Athenis,
 Mœoniæque procul patria vatis abest.
 Sum procul à magni cinis tumuloque Maronis,
 Nec fluvis in nostros Sulmo diserte lares.
 Me Vahalis, me Mosæ pater, me Rhenus inundat,
 Flumina Pegaseis non satis apta viris.
 Hinc Permessus abest. vobis vicinior ille est.
 Imminet Ionio Græcia tota mari.
 Phocidos amnis abest. vobis cum deficit ille,
 Totus Castalias Adria fundit aquas.

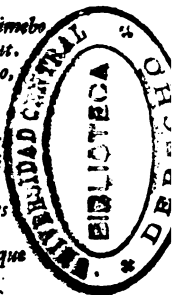
A D E V N D E M,

Immodicum Carminum meorum
 Encomiasten.

Non ego cum vestris ausim certare Camœnis,
 Balthasar, aut Batavis vatibus ire comes.
 Parce meis claras hederis postponere lauros,
 Aut hominem tantis equiparare Deis.

Parce

Parce pretor gracies ad sidera tollere Musas.
 Nec studiis dona grandia verba meis.
 Accola Tarvisi, sit fas mihi dicere, parce
 Invidiam fama conciliare mea.
 Tutius est humiles inter reptare myricas,
 Tutius Heroum nomina pone sequi.
 Cymbula, quæ tumidis pelagi conmissa procellis
 Navigat, has audax mergitur inter aquas.
 Non ego in Ægeopandam mea vela profundo;
 Navita, qui litus seligit, ille sapit.
 Non ego nubivagas Alpes, non Pelion altum
 Scandere, non istâ molior ire viâ.
 Pracipites metuo scopulos livoris iniqui;
 Ne noceant iterum, cui nocuere semel.
 Tutius in tacita gradiar convallibus Idæ,
 Et mea depressam pagina radet humum.
 Me Bavii terrent, spreteque opprobria Mævi,
 Et levis in tota Marzus Amazonide.
 Terreor indoctâ rauci Theseide Codri,
 Terrent Mygdonii tristia fata Mida.
 Et nunc Icarei subeunt discrimina fastus,
 Et male servato lapsus ab axe puer.
 Plurima cum timeam, plus hoc fortasse timebo
 Ne ruat in nostrum turba diserta caput.
 Turba poetarum, sedi, proh, tacta veneno,
 Impatiens ulli cedere, ferre parem.
 Sit satis ingenti non displicuisse Molino
 Carmina, & applausus emeruisse tuos.
 Sit satis, hoc gemino me dictatore probari
 Sit satis ad laudes gloria vestra meas.
 Testibus his poterunt de me dixisse nepotes
 Spreta domi potuit Musa placere foris.
 Dicit posteritas: inter Rhenumque Silinque
 Aonias blande continuasse Deas.
 Dicit posteritas: facili modulamine Mosam,
 Medoacumque sua perstrepuisse chely.

*Dicet posteritas eadem : Rhenumque Athesinque,
 Et Vahalin cantus confociasse suos.
 At brevis : vicina Pado permixta fuisse
 Carmine Battavici flumina fluminibus.
 Denique dicet & hoc : serò coisse suavi
 Barlaum & magnum federe Balthasarem.*

I N S A T Y R A M

quæ inscribitur Hieromastix,

A D

DOMINICVM MOLINVM.

F *Allor ? an hoc nostro frendet Lucilius ævo ?
 Pacuviosque iterum secula sera ferunt ?
 Horridulum quiddam dura de nare locutus
 Persius, haud alio carmine censor erat.
 Quique suis risit scelerum popysmata sannis,
 Et tot Romana probra nefanda toga :
 Perfudit simili Latium Iuvenalis aëto,
 Nec potuit populi crimina ferre sui.
 Mœchus, & obscena ceventes parte Quirites,
 Alpheus, indocto cum Labeone Glyco,
 Infamesque lupa, & precio nonaria prostant,
 Et quæ Socraticus membra cinxeris amat,
 Pamphilus, Hermogenes, & discunt templa pudere.
 Hæc mordax Bavios pagina dente notat.
 Hic Superos Divosque gerens in fronte sacerdos,
 Hic luit haud nimium Vesta perosa virum.
 Ne mirare novum, prudens Moline, poetam,
 Et Satyras vestro posse sub orbe legi.
 Difficile est Satyræ non scribere. desipit orbis.
 Materies Satyræ plurima quisque sumus.
 Pantolabos, Verres, Nomentanosque nepotes
 Cantaber, Arsonius, Belga, Britannus habent.
 Fabulæ decrepito non luditur altera seculo,
 Nec nova stultitia est scena, sed actor abit.*

I N

IN HISTORIAM

Clarissimi doctissimique viri

ISACII PONTANI,

De rebus Danicis.

GEntis Hyperborea dominos, populosq; Trionū.
 Sceptraque per Regum continuata manus:
 Et formidatam Tarpejis sedibus Arcton.
 Et tot Vandralico praelia gesta solo,
 Posteritas, te teste, leges Pontane, nec illud
 Nesciet, Augusto iudice, Cimber opus.
 Ingenio per regna, Duces, urbesque vagaris;
 Totaque jam Theiys, totaque Vesta patent.
 Sic studius diversa placent. nunc atera spectas,
 Et procul errantes contrahis arte Deos.
 Nunc patrios memoras intorto crine Sicambros,
 Et secum tenebris eruis omne suis.
 Ipse etiam, Occiduis nuper bellator in undis,
 Amstela, tam grandi vindice letus ovat.
 Hac scribis, vir docte, tuis. Iam longius actus
 Parrhasia celebras littora vasta plæge,
 Codanumque sinum solers metiris, & arces,
 Et quondam Batavis noxia rura meis.
 Scilicet hunc Regi iuvat impendisse laborem,
 Oceanique Deos demeruisse tibi.
 Vt si terra neget precium, submurmuret aq̃uor;
 Nec si Belga satis, plus tamen Arctos, amet.

In Historiam Belli Belgici

P E T R I B O R.

Quid toties vexata, furens quid Belgica possit,
 Quantum pro patriis atdeat illa focus:
 Sustineat quam dura pati mens conscia recit,
 Albano stupuit sub Duce savus Iber.

Milius ingenium regalibus addidit armis
 Italus, & docta profuit arte magis.
 Cessimus Hesperie, nostrisque erepta triumphis
 Oppida Cantabrica succubuerunt manu.
 Et mox percusso Libertas principe moerens,
 Indoluit populi fata suprema suis.
 Cum nova de patriis soboles augusta favillis
 Surgit, & Ariaci funeris ultor adest.
 Martitiumque sequi nostra cœpere cohortes,
 Istaque collapsum dextra capeffit opus.
 Gaudet Breda capi. devictas reddidit urbes
 Isala, stant Frisio castra subacta solo.
 Alta triumphanti paret Groninga Leoni,
 Casareaque vetus concidit urbis honos.
 Bruclerus & Salii nostra sunt nomina partis,
 Et Batavum laxis finibus arma ruunt.
 Iamque prior victis redit in præcordia virtus.
 Austriacasque ferox despicit illa minas.
 Hac venerande tuos, Borri vis scire nepotes,
 Bellaque tam claro plurima teste legi.
 It Ducibus tua dextra comes. tu prælii reddis.
 Pingis & in chartis Pergama nostra tuis.
 Quam cuperem sociis tua currere secula sedis
 Nassovii, & junctis gressibus ire duos.
 Ut victrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
 Tu quoque non cesses, maxime Scriba, loqui.

• Eximiae probitatis ac eruditionis Iuveni.
 ARNOLDO BEAUMONTIO.
 de Ultima voluntate disputanti.

Vltima, Beaumonti, morientium verba Quirina
 Tuta patrocinio vidimus esse tuo, (tum
 Et morti mandata dari, legesque sepulcris,
 Et dominum dubiis scribere iura bonis.

Scilicet.

Scilicet haredum dextras frenasse rapaces,
Et tanta dices expedit arte mori.
Non hic ad curas homini sua sufficit aetas,
Prospicit in seros anxia cura dies.
Et jam scire juvat, quæ sit fortuna nepotum.
Ac nimis ingrata posteritatis opes.
Venturasque vices tabulis spectamus in illis,
Quas pater, aut titubans scribere jussit anus.
Solliciti morimur, quales quoque vivimus ante.
Filia sit quantum, quantum habitura nurus.
Dumque graves loculos longos partimur in annos,
Credimur in terris hoc superesse modo.
Insanire libet. sequimur, quod linquimus, ærum.
Exanimæque ipso in funere iussa damus.
Et, ne de raptò dubitet mors corpore, septem
Testibus æterna mortis adimus iter.
Nec minus ex ipsis surgunt mox iurgia bustis.
Et querulos fratres charta relicta facit.
Et dum certa alibi poscunt oracula stulti,
Egregios census curia lenta vorat.
Tu meliora tuo suades, Arnolde, clienti,
Iuraque non multum litigiosa probas.
Sed causas ratione regis, pietate tribunal,
Et fallax socia religione forum.
Quam colis, illa Dea est. patria est, cui vivis, &
Ad laudes praeunt nomina tanta tuas. (æther:
Et super hac animum clari genitoris imago
Dum subit, hac sobolem fas erit ire via.
Sapius hos monitus, Beaumonti, in pectore versa:
Hoc tibi postremum Velle poeta loquor.

Ad Doctissimum Iuvenem

THOMAM HONERDVM,

Licentiatum.

Qui thalamos laudesq; ducum, regumq; tixas
 Et numeris cecini busta superba meis,
 Et lartessiacis fumantia littora flammis,
 Et tot Belgarum diruta transtra manu :
 Nunc, Honerde, tibi fessis praconia Musis,
 Pauculaque in laudes precipitata loquor.
 Materies non una mihi est. nunc inferor astris,
 Æthereasque alto vertice rado domos ;
 Nunc humilem me terra capit. sic partior orbi
 Carmina. nec solum terra, nec astra placent.
 Vatribus ingenium est in multas flexile partes,
 Nec sacer hic una stat regione furor.
 Nunc nova transactis. nunc miscent sacra profanis.
 Nunc homines gaudent, nunc celebrare Deos.
 Castra, duces, litui, fasces, diademata, reges,
 Busta, rogi, cineres, federa, sponsus, amor,
 Relligio, pietas, & tot cantantur amici,
 Et venit in modulos femina virque suos.
 Ipsa etiam heroo jam nunc mihi fulta cothurno
 Depugnat pedibus Martia Sylva meis.
 Nec Schola, nec nostris abeunt indicta Camænis
 Nomina, quæ Themidi, quæ placuere mihi.
 Tu quoque jam pulchro, Iuvenis, stectande theatro,
 Ingenii lusus cogeris esse mei.
 Dumque per egregias legum diffunderis artes,
 Consiliumque gravis precipis omne fori :
 Pilea cum titulis, cum maiestate triumphos,
 Et non in vivo carmina vate refers.
 Quæ tibi si placeant patriis virtutibus aucto,
 Non poterunt docto non placuisse patri.

In

In disputationem

D E

H Y D R O P E.

Belgica, quæ mediis vivis tranquillior undis,
 Belgica, quæ solis regna tueris aquis;
 Belgica, quæ Vaholim, & bellacis pocula Mose.
 Et latices Rheni prætereuntis amas;
 Adspice Battavia juvenem. cui docta papyrus
 Acris funestis prælia dicit aquis,
 Fatalesque obitus occultis imputat undis,
 Quasque probas, dicit displicuisse sibi.
 Dissidet à domina soboles, à matre propago,
 Nec loquitur votis congrua verba tuis.
 Scilicet objectis hosti servamur in undis,
 Tantaque sed fluxis regna tuemur aquis.
 At qui nostra premunt immoti corpora fluctus,
 Materiem lenta perditionis habent.
 Mille modis morimur. bibimus feralia vivi
 Pocula, nec lethi longius autor abest.
 Funereas haurimus aquas, immergimur undis,
 Fataque distento proxima ventre latent.
 Et pariter nobis urna sumus atque cadaver,
 Quique tumet, funus bajulat ipse suum.
 Hæc, vir docte, doces, & quæ tibi tanta paratur
 Gloria, damnatis tota paratur aquis,
 Sic aliis tellus, aliis bellacia debent
 Æquora, & exento carbasa raptâ mari.
 At gravis & tacitis crescens successibus Hydrops
 Invenit ingenio præmia digna tuo.
 Dumque sibi latices sitiens, tibi pilea poscit,
 Nec tamen aut titulis, aut saturatus aquis.

In honorem
FRANCISCI VOSSII, I.V.D.

Ad Clarissimum Virum,
GERARDVM VOSSIVM
Patrem.

T Andem etiam Batava subeunt palatia Musa,
Atque aliquis, Vossi, crederis esse foris :
Præmiaque ingentes solantur regia curas,
Et præcium, Carolo iudice, grande refers.
Sic scripsisse iuvat ; chartis cum purpura dives
Annuit, & fulgens otia donat ebiet.
Altera nunc iterum tibi gaudia parturit æther,
Dum patriam soboles æmula calcat iter.
Stat Iuvenis, totasque viris edisserit artes,
Et tetrica loquitur congrua verba foro.
Qualia legifer a dictant consulta tiara,
Aut Latia rostris exposuere toga.
Per titulos, laudesque tuas, natiq; vagaris,
Inque tuum cœunt dissita regna decus.
Auriferis alibi Tamesis tibi labitur undis :
Hic tua, quæ celebret, pignora Rhænus habet.
Diversa ratione places. prodesse paratus
In natis toties nasceris ipse tuis.
Supputet innumeras Romana potentia terras :
Supputet immensas Tullus & Ancus opes :
Hic sua diffusis numeret tentoria castris :
Hic vocet in censum jugera, rura, domos.
Vilescunt omnes numeri. cui docta propago
Personas Aoniæ limina, plus numerat.

C. BAR-

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M
L I B E R III.

Ad Varios, & varii argumenti.

Clarissimo viro

ADOLPHO VORSTIO,

Medico & Botanico, jam jam Leida
abiturus.

*Um fecunda novas tellus tibi partu-
rit herbas,
Et solitas fundit Palladis hortus
opes;
Iamque tuas vernans poscit Facun-
dia voces,*

*Verbaque vel toto vere diserta magis:
Nos alio Fortuna vocat, Batavumque Lyceo
Surripit, & charis invida nominibus.
Et veluti Pyladen charo subduxit Oresti,
Longius à vultu me cupit ire tuo.
Imus, at hoc, Vorsti, tibi dicimus, ire coacti.
Exilio similis sors mea pene mihi est.
Dumque dolens suetis vates avellor Athenis,
Ceu profugi speciem credor habere rei.
Non mihi jam placidis Rhenus pater obstrepet undis,
Savior ad fluctus marmurat Ya suos.
Non virides circum dabitur spectare Napæas,
Quosque Pales campos, quos habet alma Ceres.
Non, quos Leida fovet, doctis permixtus Achivis,
Palladia potero gentis honore frui.
Pandet inexhaustam nummis Cyllenius urbem,
Et studiis dispar diva moneta meis.
Omnia vendentes inter, nunc inter ementes
Omnia, nil habeo vendere, nil emere.
At tu, dum patriis animum virtutibus imples,
Hippocratisque tui verba severa legis,
Auguriis votisque jura mea vela secundis,
Et sorticipias non gravis esse mea.*

Quam-

*Quamvis in geminas fatis dispecimur urbes,
 Et geminis distent Rhenus & Yascholis;
 Attamen unanimis societ concordia mentes.
 Sic schola, sic sedes una duobus erit.*

Responsio ad Elegiam Nobilissimi viri
 D. GVILIELMI BARDESII;
 Domini in Warmenhuyfen, &c.

Venit, & Amstelios subiit tua litera portus.
 Venit & hac nostrâ tacta benigna manu est.
 Pierides, dixi, crescentem ornate poetam,
 Atque hedera doctum cingite fronde caput.
 En, novus ingreditur Phœbi delubra sacerdos,
 Et mediis vaturn gloria surgit agris.
 Stemmata jam sordent, prævumque ex ordine vul-
 Et numerat versus, qui numerabat avos. (tus,
 Ingenio sociantur opes, fortuna Minervæ,
 Et precium ex ipso sanguine Musa caput.
 Quid mihi degeneres objectas, Belga, poetas?
 Quæque canunt, vaturn nomina nulla putas?
 Quid totum laceris habitari Heliconæ puellis,
 Aut turba quereris sordidioris coli?
 Abstulit hunc nobis Bardesi Musa tumultum.
 Nunc titulo vases splendidior sumus.
 Nos quoque jam villas, nos prædia, rura tenemus.
 Hic famulis, illic imperitamus equis.
 Terrarum domini terras metimur & undas.
 Pandimus augustis limina porticibus.
 Lambunt æthereas vatis fastigia sedes,
 Ut Iove jam possit proximior frui.
 Dumque elegos scribit, pariter sua jugera scribit.
 Et patrio nitidum sidere condit epos.
 Desere pauperies Batavos invisa poetæ.
 Nobilitas versus ingeniosa facit.

Et

Et gaudent elegis, soliti gaudere caballis,
 Frena quibus Persei splendida mordet equus.
 Quique rotant celeres per rura, per oppida currus,
 Per Tenedon curru liberiore ruunt.
 Maxime Bardeſi, dudum mihi culta poëſis,
 Exemplo poterit plus placuiſſe tuo.
 Nec tecum poſthac elegas ſcripſiſſe pudebit.
 Quæque tua, laudis ſors erit illa mea.
 Nobilibus compar gradiar. communia magnis
 Heroum genũs ſacra Deoſque colam.
 Sic aliquis tandem Bataris populoque videbor,
 Cum dicent ſtudiũ me cõuiſſe tuis.
 Cum lateri comes ire tuo per compita cernar,
 Et pariter greſſus & ſociare manus.
 Mox ubi per ſteriles ibo venator arenas,
 Et canibus dabimus jufſa verenda tuis,
 Qualis ero. Dominum me Theſtylis eſſe putabit.
 Baſiolumque meo di uidet ore ſuum.
 Cum mihi ſuſpenſa pendeſcit arundine piſcis.
 Gaudia piſcanti piſcis & unda dabunt.
 Quà reſonant aribus circum virgulta canoris,
 Irruet in caſſes prada petita meos.
 Nunc ſpolium mihi terra feret, nunc alſior aſker,
 Nunc vitrea nobis donã feretis aqua.
 Tota ſuo vati facilis natura patebit,
 Quam toties cecinit verſibus ille ſuis.
 At tu, cum Sponſã cupies & amoribus uri,
 Irruet in thalamos noſtra Camœna tuos,
 Quique mihi donas cœlum, terrasque lacusque
 Heroo reſeres carmina ſulta pede.
 Quæ ſi non capiet. Anſarum neſcia virgo;
 Quæ capiet roſeis baſia ſigs genis.
 Aut ſi baſiolis quid gratias eſſe putabit,
 Officii nolis inmemor eſſe tui.

SUPER OBITU

Nobilissimi Juvenis

ARNOLDI vander MYLE,

Domini in Alblas,

Ad Nobilissimum virum

D. CORNEL. vander MYLE,

Patrem.

Maxime vir patrius clarum decus addite terris,
 Tot Bavovos inter conspiciende Patres.
 Cujus Apollineos illustrat Fama penates,
 Scriptaque non vano nomina vate tument:
 Pone modum lachrymis. nimium plorare recusat,
 Cui pietas lachrymas sufficit ipsa suas.
 Fles natum genitor. non vult Sapientia flere,
 Cum, quæ non patimur funera, facta probant.
 Quem luges, mundi spatii sublimior, annos
 Calcat, & æterna lege beatus agit.
 Non moritur, quisquis vixit bene. vivere solus
 Desinit, ignarus cui perire dies.
 Qui gemit, dolet extinctum. sed dedolet ille,
 Mortalem qui se scit genuisse sibi.
 Hoc ipsum lachrymat, quod non lachrymatur ab illo.
 Funera qui nati credit acerba sui.
 Sæperiit, nec jam terris ostenditur ultra;
 Virtutum memorem jam juvat esse patrem.
 Qui miserum sese esse putat, miser incipit esse,
 Et dolor ex ipsa pabula morte capit.
 Quem si nulla premit ratio; premit ille dolentem,
 Et propius tacito vulnere corda ferit.
 In stabulis raptâ matrem mugire juvencâ
 Cernimus. ad pastum latior inde redit.

Luget avis, quoties nido surrepta propago est;
 Attamen huic ipsi lux satis una malo est.
 Quid querimus miseri? nequeunt ablata reponi.
 Despicit humanas ferrea Parca preces.
 Et citius deerunt lachrymæ, quam causa dolendi
 Materies nunquam justa deesse potest.
 Plus homines inopina dolent. quodcunque futurum
 Novimus, hoc ipsum plangere velle nefas.
 Imus, magne Virum, quo dives Tullius & Ancus.
 Imus, & hac orbis vadit in orbe viâ.
 Nati lege sumus; qua desinat esse, quod esse
 Coepit, & exitio gaudeat omne suo.
 Cui semel accubuit mensa, se subtrahit hospes;
 Et tolli gaudet, quas amat ipse, dapas.
 Agricola sectis tandem letantur aristas,
 Et sua mox avidâ munera falce metunt.
 Nec perit tuus ille, Pater, Myliusque puerque.
 Quem tibi terra negat sordida, Numen habet.
 Hunc dederat prius, hunc repetit: concessa parenti
 Pascit inoffenso pignora jure Deus.
 Debitor es. sobolem cum reddis, nomina solvis.
 Quique tuus fuerat, plus erat ille Dei.
 Non repetit prope, sua qui, non nostra, reposcit.
 Non repetit prope, qui moritura rapit,
 Sat vixit, cui vita proba est. cui pessima fluxit,
 Ah, nimium mundo vixerit ille diu.
 Vivimus erronei cuncti. quid longius illum
 A patriis lugas occubuisse focis?
 Crassum Parthus habet, peregrinaque littora Ma-
 Et peregre ad Trojam tot cecidere duces. (nam,
 Si puncto stat terra brevi, jam patria ubique est.
 Nec moriens potuit non obisse domi.
 Vixit, & ingenium claras diffudit in artes,
 Et scivit, poterant quæ latuisse senes.
 Per cunctos animosa gradus doctrina cucurrit.
 Et stupuit gressus ocyus isse suos.

Secu-

*Securum nunc astra tenent. formidinis expers,
 Peccandi didicit dedidicisse modum.
 Sub pedibus Circenæ premit, fœdamque Calypsum;
 Totque catenato crimina juncta choro.
 Adspicit hinc dantem patria responsa parentem.
 Adspicit hinc faciles fratris ad arma manus.
 Hic atavos mediis rutilantes adspicit astris,
 Et fulgentis Avi suspicit ora nepos.
 Lux æterna beat juvenent. sors nescia sortis
 Implet inexhaustis pectora lata bonis.
 Et si quod Vatum precium est, soletur & illud:
 Arnoldum Bataro non sine Vate mori.*

Reverendo clarissimoque viro
 IOHANNI WTENBOGARDO,
 Ecclesiastæ quondam Hagienſi,
 nunc exuli.

M Agne vir, & patria quondam florentis ocelle,
 Milior Auriaci quum foret aura ducis;
 Tota cui faciles porrexit Curia dextras,
 Et fovit studiis nobilis Haga suis.
 Cum lituos, mediique inter fera classica belli
 Panderet athereos lingua diserta sonos;
 Et procul expansis figens tentoria castris,
 Victoris cuperet Mars meminisse Dei:
 Disce vices rerum, & placida solatia menti
 Suffice, neve tuis sis minor ipse malis.
 Excute cœlestes fœcundi pectoris artes,
 Nec desint domino mitia verba suo.
 Qua legit, atque avido servat studiosa colono,
 Sapius ipsa sibi mella ministrat apis:
 Nec quæ plena suis fundunt carchesia donis,
 Muneribus cupiant rura carere suis.
 Tu quoque, cui totum conuit facundia Christum,
 Imbibe doctrina tot documenta tua.

Sacra-

Sacraque sollicitam recreent oracula mentem,
 Et leve sit, Christo sic didicisse pari.
 Num peregrè novus exul agis, qui debitus astris
 Exulis in terris non nisi nomen habes?
 Cogitur ingentis rector secedere mundi,
 Quemque domi potuit pertimuisse, fuit.
 Exulat, & medio quarit cunabula Nilo,
 Exitioque Deum subtrahit ipse Deus.
 Assyrios exul sedit Iudæus ad amnes,
 Et bibit insolis advena tantus aquas.
 Seu tibi Mosa pater, seu flexus pocla ministras
 Sequana, num tanti fecerit ista Cato?
 Nec tibi nox gravior, nec lux minus aqua diei est,
 Seu Druidum spires aëre, seu Batavum.
 Omne solum natale pius. nec semper iisdem
 Nubibus haret avis, piscis inerrat aquis.
 Sors gravis exilii est, fateor. sed nescia culpa
 Qua fuit, illa tibi sors levis exilii est.
 Non tua communes præcidit dextera censeæ,
 Publicaque infamis diruit ara manus.
 Non tibi fallaci subrisit Iberia questu,
 Aut sacer argenti suasit iniqua furor.
 Non tibi Batavici quesita potentia regni,
 Aut potuit Christus displicuisse minor.
 Causa favet. solusque fuga prætexitur error.
 Si tamen hic culpam criminis error habet.
 Candida simplicitas nostro proscribitur orbe,
 Et sapuisse minus, creditur esse nefas.
 Sobrietas invisæ fuit, potuitque probari
 Ardua conscripto iudice tanta fides.
 At tu magne senex, seculi contemptor & avi,
 Hac animo sapiens suggere dicta tuo;
 Iam moriens adsuesce Deo. tibi Belgicæ tandem
 Sordeat, atque emptâ mobilis aula fide.
 Sperne leves Procerum vulnus, trabeasque, ducesque,
 Sperne paludata mollia verba toga.

Nec

*Nec te falsiloquæ moveant convitiâ turba,
 Aut nimis in laudes lingua diserta tuas.
 Sufficiat Christum populo monstrasse, nec ultra
 Hac mea vota tuis addere vota velis,
 Te recti soletur amor, me solor eodem.
 Convenit ille mihi, convenit ille tibi.*

PETRO BRUGMAN,

cum

I. V. D. publicè renunciaretur.

Continuant nostræ Iuvenium præconia Musa,
 Nec residem patitur Leida jacere chelyn.
 Poscimus ad cunctos, Phæbo indignante, triumphos.
 Iamque petit versus ille vel ille meos.
 Calliopes sum verna mea, & liberrima quamvis,
 Attamen officio mens mihi serva suo est.
 Sicelides Divæ, si me fecisse poetam
 Non pudet, hanc artem dediticisse velim,
 Auctori gravis illa suo est. vilescimus ultra,
 Et facilis vates arguor esse nimis.
 Sæpe, per Eleos meruit qui præmia campos,
 Liber ab Elæo pulvere currit equus.
 Hercules ad postem fixis Veianius armis
 Otiaque & longa tempora pacis amat.
 Non semper gravibus taurus desudat aratrus,
 Et reficit fessas languida bruma manus.
 Solve fatiscentem, rector Thymbræe, poetam.
 Sacramus foribus barbata nostra tuis.
 Reddo chelyn, reddo fidibus tibi plectra remissis,
 Reliquias istas vatis & artis habe.
 Dum Brugmanne, tuo applaudâ postremus honori,
 Amplius hoc Musas volumus ore loqui.

Nobilissimo viro
 FREDERICO GVNTHERO,
 Daniæ Regi à Secretis.

M Axime vir, quem Gallorum stupere do-
 centem
 Pulpita, & antiquo Cecropis ore loqui,
 Quàm tibi diversis nunc currit moribus ævum.
 Quàm placidis distant turbida sceptris scholis.
 Quàm tibi prælectus jam plus adamat Achilles,
 Dum similes format mens generosa Duces.
 Quàm sunt dissimiles Regum Phœbique labores.
 Quàm titulis surgit celsius aula suis.
 Nos tamen ad Cimbros imus, tenuisque professor
 Arctoum sterili carmine limen adit.
 Inter ebur, trabeas inter, proceresque Ducesque
 Ista leges curis inferiora tuis.
 Nil moror. hæc etiam regni majoris imago est.
 Ad mea Pegaseas iussa venire Deas.
 Scribere quæ cupias totumque effingere Phœbum,
 Et numeros castris disposuisse suis.
 Hac mea nobilitas, hæc nostra gloria Musa,
 Hæc sortis species ambitiosa mea est.
 Iam ride, vir summe, meus nugatur Apollo,
 Vt Boreum lepidò leniat ore Iovem.
 Vt Batavum discant salibus mansuescere Cimbri,
 Et mea non tristi carmina fronte legant.
 Si tua tot passim vacat indulgentia doctis,
 Barlæo liceat te quoque posse frui.

P V L E X

duorum amantium sanguine saturatus.

Pulex parve, meo toties inimice cubili,
 Pulex terribili Rhinocerote minor;
 Pulex Socraticis olim celeberrime chartis.
 Metiri saltus quæ potuere tuos;
 Qui celeres matrum fallax subterfugis ungues,
 Iamque oculos, savas jam fugis arte manus.
 Nuper acuta meis fixisti rostra labellis,
 Et saturum nostro sanguine corpus erat.
 Nuper acuta mea fixisti rostra puella,
 Innocuoque iterum sanguine pastus abis.
 Bis latio, me miserum primò, mox latis & illam.
 Ac gemini alternum vulnus amantis amas.
 Corpore sic nostrum corpus miscetur in uno,
 Alteriusque aliquid sanguinis alter habet.
 Cogimur amplecti propius propiusque coire,
 Concubituque in te proximior frui.
 Tangor & hic tango chara secreta Nearæ.
 Vrimur hic, spatio sed brevior, duo.
 Basia, complexus, lusus, captiva tenentur.
 Quo fugiat nusquam fessus amator habet.
 Tu leve prostibulum, tu dulce lupanar amantium es.
 Occulant Paphias membra pusilla faces.
 Parvule tu pulex, ades templumque Deorum es.
 Quo sociâ colitur matre tenellus Amor.
 Tu fieri amborum poteris ferale sepulchrum.
 Possumus hic ambo, te moriente, mori.
 Tu niger es, nigriquo refers palatia Dixi.
 Totaque fulgenti corpore gemma micat.
 Cum bibis, alteriusque trahis de sanguine sanguem.
 Vah, Anthropophagi, te sciante, fumus.
 Cum bibis, ulteriusque meo de sanguine sugis,
 Vah facinus, sis potus & esca mei.

Cum

Cum lascive salis, ego tunc et amica salimus.

Miramurque duos nos saluisse pedes.

Cum scelerate lates mammis, genibusque sinuque,

Credimur his etiam nos latitare locis.

Parvule tu, parvis pedibus subnixæ viator,

Bajulus es gemini corporis, ipse levis.

Parvule, cum caperis capimur, terimurque miselli.

Quaque tua est, eadem sors quoque nostra manet.

Quam vereor, vitro ne mox claudamur in uno,

Corpora quo cerni turgidiora solent.

Tunc ego, tunc sum spectanti fabula mundo,

Tunc poterit cerni mixta puella mihi.

Qualis cum Venerem vinculis strinxisset ahenis

Mulciber, illa Deum fabula facta fuit.

Quisquis es, hoc precor avertas à pulice cadem,

Hoc pignus digitis dilacerare cave.

Qui faxis, geminos audax homicida trucas.

Exime nos primum, mox homicida neca.

Si nolis, me latro neca. pars illa superstit

Pulicis, in qua vel sola puella latet.

Sic aliquid nostri forsan restabit in illa,

Et vitæ potero reddier ipse mea.

Omen habet casus. thalamo sociabimur uno,

Claudere quos uno pulice fata volunt.

Parte aliqua juncti, totis jungemur amantes

Corporibus. totos pars sua quæque trahet.

Pronubus hic pulex nostro præiudic amor.

Hic juncti salva virginitate sumus.

Lacius expandam, cum lectus amabit, amorem,

Qui nunc angusta pulicis ade latet.

Latius expandam mea brachia, brachia quæ jam

Se vix exili sede movere queunt.

Tunc erimus veri, non ficti in pulice, amantes.

Basique expansus mastula queret amor.

In Hollandiæ Australis,

à Doctissimo viro

JACOBO vander EYCK,

I. V. Doctore descriptæ, partem
aquis mersam.

Quilegis hac lector ; Batava dispendia terra,
Et proavum mœrens grandis damna legis :
Tot mersas pelago terras, populosque domosque,
Et male terrarum jugera tuta Deis.
Viderat has clades, & prisci incommoda secli
Eyckius, & patria naufraga busta sua.
Nominaque ut sensit tenebris & fluctibus abdi,
Et rerum memores vix superesse notas,
Surgite, ait, veteres, Faunorum pradia, villa,
Alteraque extinctis vita resurgat agris.
Quos mersistis aqua, chartis signantur in istis.
Præteritosque legunt secula nostra dies.
Si quid in has juris Thetys habet improba terras,
Imperium tanta diluet hora Dea ;
Temporaque amissas reddent venientia sedes,
Quæque natant, lucrum posteritatis erunt.
At liber hic tarde gradientes occupat annos,
Et decus antiqui contrahit omne soli.
Non ultra Neptune noces. quodcunque relictum est,
Aut periit, vultu non pereunte damus.
Scribimus hic Mervæ dominos, Mervæque fluentæ,
Totque paludati jura superba Ducis ;
Quisque capit fines, Roveri sub fascibus, Auster,
Multaque Battavia regna sepulta moe.
Sic pelagi rabiem, sic Divum eludimus iras,
Et profunt chartæ, dum nocuisti aquæ.

E P I G R A M M A T A.

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYLE,

Equiti, &c.

Cum libelli mea fata & casus enarraret.

D Vm mea ad Euganeas transmittis carmina
 Sola patrocinio carmina tuta tuo: (sedes,
 Invida vix natum damnat fortuna libellum,
 Et foliis virus credit inesse meis.
 Et jam pestiferâ Venetum male claudisur aulâ,
 Sordidaque Aonias umbra recondit opes.
 Quid primum, Vir magne, querar? gens Martia
 Non unâ nobis sit ratione nocens. (bello
 Dumque timet Superum pœnas, incusat eosdem,
 Et stolidâ Musas suspitione gravat.
 Quàm mea non facili se iudice causa tuetur,
 Quàm sunt ingenio fâta se vera meo!
 Impurus Bataro credor, Venetoque: priorque
 Indignè dominum vexat, at ille librum.

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYLE,

Equiti, &c.

M Agne vir, & Batavi celebris tutela Lycæi,
 Quo duce Palladiæ floruit artis honos:
 Qui genus & proavos claris virtutibus anteis,
 Et laudem docta nobilitatis habes:
 Accipe sed facili Parnassia munera vultu,
 Innocuumque tui protege vatis opus.
 Si Venetum spectasse patres regumque tiaras
 Laus fuit, & magnos visere Borbonios;

Iamque

*Iamque serenatâ Princeps tibi fronte Batavus
Annuit, & tantos pergis amare Deos :
Hoc precor : ut, voces inter Regumque, Ducumque,
Cum Musis etiam sit tibi cura loqui.*

*In nummos argenteos, Cæsarum imagines
exhibentes, nuper Voorburgi in ru-
deribus repertos.*

D*Um rudis effossa scrutatur viscera Vesta
Rusticus, & ditem versat anhelus humum.
Fruit antiquo celebrata numismata seculo,
Nesciaque occultas dextera prodit opes.
Adspicit ignotum priscis mortalibus orbem
Infami squallens Martia Roma situ.
Invida Casareos fœdarunt tempora vultus,
Et Latios caries rasisit iniqua duces.
Sordent Phœbeæ, victricia signa, coronæ,
Et fugiunt spatiis nomina trusa suis.
Non Princeps vultus ostendit Nerva serenos,
Nec nativa senex ora Severus habet.
Cernitur exesâ Batavis gens Flavia lauro,
Et patrio despirat Commodus ingenio :
Helvius imperii dudum aspernatus honores,
Polluit invisis tempora cæca notis.
Explicat ipse suos etiam Traianus honores,
Atque alium post se non sinit esse parem.
Quos venerata fuit dominos urbs celsa Quirini,
Cernimus, & nostro sceptrâ inimica solo.
Repperit hos Batavus, quondam quos horruit orbis,
Viktoresequè stupet Belgica terra suos.
Hos metuens aliquis speluncis abdidit atris,
Et secum voluit nomina tanta meri.
Non patitur Fortuna nefas. quo claruit orbe
Italus, hoc iterum cernit orbe cupis.
Debebit nummo precium, cui Cæsar amatur.
Quantula Romulidum præmia duxor habet.*

I. NEOPORTIO

in Galliam abeunti.

C Vigracitas perspecta domi est, moresq; severi.
 Verbaque Belgarum digna supercilio;
 Celtarum jam adsuesce sonis, faciliq; loquela,
 Aptaque amatorum gestibus ora refer.
 Quam distat Gallo Batavus! levis ille, celerq; est:
 Hic sua sed pigra pondera librat humo:
 Et numerat lente voces, quas Sequana fundit;
 Quaque rapit Ligeris nomina, Mosa trahit.
 Ille suis fecunda petit carchesia mensis:
 Huic super angusto garrula lingua mero est.
 Ille miser vacuam multum suspirat ad arcem:
 Hic salit, & quamvis sit levis ære, canit.
 Ille sacer Bromio, sacer alter Amoribus ardet.
 Et geminos perdunt vina Venusque viros.
 Hunc furor, illum armat ratio. morosior ille est,
 Blindior hic mores perficit arte suos.
 Nec leve discrimen faciunt braccæque comæque,
 Et caligæ, & doctâ barba resecta manu.
 Tunc florum Batavi mimi sumus: extera multum
 Gens placet: & sordent, qua placere domi.
 Iamque rediux patrios ignorat Belgica mores,
 Paucaque dedidit qua mala, plura refert,

Ad

EVERARDVM VOSCVYL;

ex Theologo-Medicum.

L Æta salutiferi docui præconia Christi,
 Primaque res Suprûm pendere cura fuit.
 Crimina dissecui, populo peccante, Machaon;
 Et medicam sensit plebs malesana manu.

Tunc

Tunc anima curator eram; divinaque nostro
 Affulsit miseris civibus ore salus.
 Languida nunc poscunt nostra solatia dextra
 Corpora, & humi nam plurimus ager opem.
 Sic sanare mihi semper, propriumque mederi est,
 Et, dum fors medicum non sinis esse, creor.
 Altera scripta placent, atque altera pharmaca, cœli
 Arbiter ex tardis fecibus optæ opes.
 Quid rides Fortuna? juvat concedere fas;
 Solamenque mali non leve, posse pati.

Ad Doctissimum Iuvenem

HENRICVM THIBAVTIVM,

I. V. Doctorem.

Cur rapidos, Natura, stupes Hyperionis ignes?
 Totque per æthereas sidera raptæ domos?
 Cur rapidum Tanain, rapidum miramur Araxem,
 Quasque ciet celeres grandius æquor aquas?
 Isthmia cur jactant veloces compita currus?
 Quoque ruant Hiero, Strepisadesque gradu.
 Cur celeres medio miramur frigore Finnos?
 Missaque Parthorum tela reorta manu?
 Hac sua mirari miracula desinat orbis:
 Quo spatio velox mens quoque currat, habet.
 Adspice, per vastas rapitur Thibautius artes,
 Et celer ingenio fervidiore ruit.
 Quem vix carceribus dimissum vidimus ipsis,
 Palladio adpersum pulvere metæ capit.
 Tempora sedulitas, ipsos prævertit & annos,
 Satque habuit studiis annumerasse dies.
 Non hunc currentem fallax remorata Calypso est.
 Sireniumque leves detinuere chori.
 Nec sua Titanis porrexit pocula Ci:ce;
 Aut Paphos in curas traxit amica suas.

f 3

Fraudis.

*Fraudibus Hippomenes rapidam Schœneida tardat,
 Ille suum rectus passibus urget iter.
 Quoque prior virtus, properat jam gloria cursis,
 Casareoque Themis cingit honore caput.
 Accipe praelari specimen, Toxander, Ephebi,
 Quemque tibi format terra Batava virum.
 Quæ distincta fluit, juveni confunditur ætas,
 Quique puer sapuit, prævenit arte senem.*

In Nisam, pro Nisa, elatam.

D*Um fera Palladium latè grassata per urbem
 Ipsa suis crescit mors furibunda malis,
 Accipe posteritas lepidos in funere casus;
 Materiam risus sufficit ipse dolor.
 Mortua funesto recubabat Nisa feretro,
 Et pullis aderat pompa vocata togis.
 Iam Nisa loculos fervens excusserat hares;
 Servatasque alibi sollicitarat opes.
 Quæ facerent latas Cerealia pocula mensas,
 Clauserat in serum provida cura diem.
 Iam Nisam tumulus, Nisam vespillo petebat,
 Poscebat pretium præfica mœsta suum.
 Cum pater extremum visurus funera Nisa,
 Attonitus Nisam pernegat esse suam.
 Altera defertur, simili sed nomine, Nisa,
 Alteraque exequias turba secuta facit.
 Ipsa thoro recubans, fallacis funeris offas,
 Et mortis gustat posthuma dona sua.
 Ipsa bibit vivens, quas hares exerat, undas;
 Quemque suo tumultum scripserat ære, fugit.
 Error habet gemitus, errant in funere sumptus,
 Falluntur tumulus, præfica, pompa, toga.
 Creditus abscedit: fit, qui non creditus, hares:
 Hic gaudet factus lautior, ille dolet.
 Sic tristem socco commutat Nisa cothurnum,
 Et tragicum lato sine coronat opus.*

Invida

*Invida si vivos mors fallere novit amicos,
Miraris vivis, Lector, abesse fidem?*

IN PHYSICAM
GILBERTI IACCHÆI
ad imitationem istius Claudiani:

Iuppiter in parvo cum cerneret athera
Virro, &c.

Iuppiter ut parvo descriptum in cortice mundum
Vidit, & immensas, quas habet orbis opes,
Ardua miratus docti molimina sensus,
Dixit ad indigetes talia verba Deos:
Hucine mortalis progressa scientia curat?
Iam meus, heu, vili venditur are labor.
Naturam, causa genios, metumque, locumque,
Et semper fluxus temporis articulos;
Mistaque, & aërio nascentia spectra theatro,
In tabulas sapiens transtulit arte suas.
Æmula decertant foliis elementa sub iisdem,
Alternantque suas morisque salisque vices.
Sanctius hic animal mentisque capacius altæ
Præsidet, & rerum sceptrâ capeffit Homo.
Infima cum superis cœunt, aterna caducis,
Vastæque natura corpora lector obit.
Iamque novi spectans Ratio compendia mundi
Gaudet, & exiguo tempore cuncta capit.
Quid miror solos humeris qui fulsiit axes?
Qui cœlum & terram fulsiit unus, adest.

In

METAPHYSICAM

Clarissimi Viri

GILBERTI IACCHÆL

Q Vi modo Natura spatium dimissus in amplū,
 Hanc dederas spatio, sed breviorē, capi,
 Nunc super ingentis flammantia mœnia mundi,
 Vastaque Natura corpora raptus abis.
 Ignea vis animi major se attollit in annos,
 Nec desiderii stat satur ipsa sui.
 Fastiditur humus, nec tantis sufficit ausis,
 Et novus in Superūm queritur arce labor.
 Angelicos regina choros Sapientia pandit,
 Et cœli tacitas diva reducit opes.
 Pulchra Boni facies, & sponte adamabile Verum,
 Cunctaque quæ crassa nomina mole carent,
 Hic referunt obscura suos te vindice sensus;
 Vixque aliud, quod jam mens meditetur, habet.
 Vnus adhuc toto restabat in orbe Creator,
 Et tua quod cuperet pagina, Numen erat.
 Scribitur ecce Deus, sed non nisi nomen & umbra;
 Discitur, at quid sit, nescia terra stupet.
 Qualis ad illustrem coecutit noctua Phœbum,
 Quemque videt clarum non capit agra diem,
 Omnia vestigas mortali pervia cura,
 Atque, aliqua saltem qua datur ire, xuis;
 In tua dum Iacchæ redis primordia, quique
 Principium est, Sophia sit quoque meta tua.

Ad

Ad

CONSTANTINVM
HUGENIVM,cum itinerarii sui Italici copiam mihi
fecisset.

Quas tu cunque vias pedibus, sum mente secutus,

Et potui peregrè lector, & esse domi.

Vidimus externas nullo discrimine gentes;

Nec mihi vel currus, vel fuit unda gravis.

Non coram infido tremui latrone viator,

Aut nocuit capiti roscida Luna meo.

Visa fuit mediis suspensa periscelis astris,

Illa Palatini fascia clara ducis.

Nec tamen aut gressus mansere pericula nostros,

Aut fessum timidi detinuerunt gradus.

Tecum Teutonicas etiam conscendimus Alpes.

Alpina nobis nec nocuere nives.

Et tetigi Allobrogas, nec noxia nomina Rebatos.

Nec fuit infestis Adria savus aquis.

Ora mihi videor Venetum spectasse Senatus,

Nec tamen absentes erubuerunt gens.

Hac ego dum lustris Batavis tranquillus in oris,

Et tua securum pagina monstrat iter.

Exili spatia ampla mei, Vir magne, tuique.

Et procul à patria dissita regna lego.

Vivimus extorres pariter, Superùmque remoti

Sedibus, in terris gens peregrina sumus.

Restat iter magnum. Cælum properamus ad unum.

Hac patria, hac totum possidet aula Deum.

Illæ perpetui current in secula menses,

Nec breve fastorum dextera scribet opus.

f s

Illic

*Illic sub pedibus, tellus, mare, sidera, reges,
Oppida, terra, duces, aula, Senator erunt.
Quique mihi narras levium spectacula rerum,
Adspicies vitæ non pereuntis opes.
Ipse ego, dum sedes istas & limina verso,
Alterius moneor jam meminisse via.*

In effigiem Caroli Quinti Cæsaris à
C O N S T A N T I N O
H V G E N I O
 metallo donatam.

Qualis laurigeras, victorica tempora, frontes
 Exhibuit populis urbs Tiberina suis,
 Seu fustum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos pressit in ære Duces :
 Talis apud Batavos veteres Hugenius artes
 Reddit, & hoc sæculo deteriore sapit.
 Ingenium nuper torni rapuere, rotaque,
 Et phialam doctæ & disposuere manus.
 Ipsa suas stupuit formas mutabilis arbor,
 Lignaue tum poterant plus placuisse sibi.
 Iam coeptis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atque novis artibus æra domat.
 Dexteræ Praxitelis, Polycleti industria, sceler
 Mentor in hoc uno nunc coiere viro.
 Adspice calato nostratæm Cæsara plumbo,
 Adspice, materiam nobile vincit opus.
 Quos timuit vultus Germania, Gallus, & Afer,
 Quos timuit vultus Roma superba, vides.
 Constantine, tibi Carolum debemus. at illum
 Fingere tu solus cum ratione potes.
 Scilicet ingentem qui Cæsara nomine reddis,
 Hoc titulo proprios reddi in ære Deos.

Ad

Ad Ornatiss. & Matheſeos peritiſſimum
Iuvenem,
D. IOANNEM HEVRNIVM,
I. V. D.

H Eurnius athereos studio dum permeat orbes,
Totque Deos geſtit noſcere, totque Deas;
Iamque hic Erigonem, hic clarum Cepheæ ſpectat,
Quasque micans numerat Caſſiopeja faces,
Et medio pulchram Andromedam miratur Olympo,
Proximaque Arctois Gnoſia ſerta locis,
Pleiadum jubar, & radiantes nocte capillos,
Sideraque in celebres officioſa nurus:
Totus in Aſtraa deſigens virgine vultus,
Subſtitit ad Domina præmia tanta ſua.
Teque ſequar Graja gentis decus, inquit: & illos,
Quos colis, affectat mens ſtudioſa lares.
Ibimus, & Decios illac, Paulosque ſecutus,
Hos etiam greſſus per tua regna feram.
Quà pater Alciatus, juſti dictator, & equi:
Marſilioque ſuum gloria ſtravit iter.
Quaque paludati referens decreta Senatus,
Curtius applauſu poſteritatis orat.
Dixerat, & ſpaciū Iuris dimiſſus in amplum,
Cæſareas leges, magnaſque verba capit.
Nec minus æternis gradientes legibus ignes,
Calicolūmque domos luſtrat, & ora Deūm.
Dumque per immenſos Themidos diffunditur hor-
Alter in Vrania poſcitur arte labor. (tos,
Sic gemina placuere Dea. nunc colligit ūnas
Præmia doctrinæ non peritura ſua.
Quique laboranti patriæ ſuffragia reddet,
Tandem etiam, calo iudice, ſidus erit.

In Appendicem ORTELII &
ATLANTIS editam à

GVILIELMO BLAEV.

Astra Deosque suis quondam cervicibus Atlas
Fulsiit, & tantum vertice gessit onus.
Herculeæ juvare manus, jamque iste duobus
Nixa fuit calæ machina semideis.
Ex illo tremuere humeri, cervixque duorum,
Roboraque heroas destituere suos.
Tertius accurrit portando Blæuius orbi,
Et gemina librat maxima regna manu.
Quod Mauri potuere leves, quod sedula Grajùm
Pectora, non Batavus, non sibi Belgæ negat.
At Batavo jam crevit onus. pars altera mundi,
Addita terrarum portio magna fuit.
Addidit Occasus Pariam, Chilënque, Peruque,
Trusaque in immensos æquora tota sinus,
Guianæque domos, dorsisque immanibus Andes,
Victæque jam nostrâ littora vasta manu.
Sustinuit mundum rector Maurusius unum,
Hic mundos audet sustinuisse duos.

Egregio ac Docto Juveni

D. NICOLAO BOGARDO,

Cum I. V. Doctor, circa Caniculæ
exortum, crearetur.

Magne minorque Canis, quorum jam lucida
surgunt
Sidera, & arentes flamma perurit agros;
Torrida dum vestris precium fervoribus æstas.
Accipit, & vultus induit illa novos:
Cernite Battavicâ juvenem de gente renasci,
Splendidaque in patrios nomina ferre lares.

Hum

Hunc etiam suus ardor habet, doctamque per urbem
 Nobilior laudum ventilat aura facem.
 Vritur Astraea soboles, nec dissidet astris,
 Dissimilesque sibi non sinit esse Deos.
 Respondet natura scholæ, mens fervida cœlo,
 Alter & alterius flagrat in igne calor.
 At postquam ingenio magni cessere labores,
 Actaque per Themidos templa juventa fuit:
 Premia restabant, & claris debita factis
 Pilea, & augustæ sarmata longa toga.
 Quæ tibi dum latis confert, Bogarde, triumphis
 Patria, & hos plausus, non sine vate, probat:
 Suspice, quos ardens Procyon tibi temperat, ignes,
 Et, quos jam cecini, plus venerare Canes.
 Nos decus in terris aliquod musamus; at illi
 Latratu titulus per sua regna ferent.

Amplissimo doctissimoque Viro
 D. IACOBO vander STRATEN,
 fervente mercatu Valckenburgico.

S Tat sonipes, laxisque ferox spectatur in agris,
 Multaque virtutis dat documenta sua.
 Curritur, & quamvis nullo fera buccina cantis
 Præcinat, audacis terga premuntur equi.
 Ille júbæ, aliisque annos examinat emtor,
 Collaque & argutum cum brevitate caput.
 Est cui lenta placent alto vestigia gressu,
 Quæque tegit totos pendula cauda pedes.
 Diversa ratione placent. merx ipsa caballus
 Hinnit, & hinnitu se probat ipsa suo.
 Fervent in stabulis opera, per compita fervent,
 Fitque forum pridem vomere scissus ager.
 Imus & immixti densis, Stratene, catervis,
 Grande tua passim cernimus artis opus,

*Quadrupedum rabiem, nec duris sueta lupatis
 Ora, nec in gyros currere docta suos.
 Certimus, at rerum ignari, tantique laboris,
 Ignari quâ sint frena regenda manu.
 Tu propera, gnarusque forum spectator oberra;
 Et medios inter sis mihi doctor equos.
 Tu mores geniumque doce, quid turpe, quid aptum,
 Quam bene venalis vel male currat equus.
 Quem deceant macula, cervix erecta, minaxque,
 Quem pes, quem feritas, quem sua crura probent.
 Qua bene si discam, potero mox Castor haberi,
 Si male, Bellerophon pulverulentus ero.*

In Psalmos Epico Carmine redditos
 à Doctissimo Viro

IEREMIA HOLTZLINGIO,
 exule.

I Essai numeros, & sacri carmina vatis,
 Et quondam profugi flebile Regis opus:
 Otia sceptrorum, facilesque in vota iaras,
 Aptavit fidibus Scotia docta suis,
 Et cecinit seris victura poemata sedis,
 Qualia majestas postulet ipsa Dei.
 Submisere suos Alpina cacumina cantus,
 Et voluit prestans se quoque Bex a legi.
 Barbata quin etiam Lesboâ tetenderat Auson,
 Flaminio dulces tunc iter ante modos.
 Ultima ne tantis desit Germania curis,
 Fatidicum, Holtzlingo vate, resumit opus.
 Et sancto cum Rege dolet, queriturque, gemitque,
 Et sortis repetit tristia fata sua,
 Regnorumque vices, raptumque è crinibus aurum,
 Verbaque sollicitum quæ pia fudit ebur.
 Exulis autoris liber est. ne spernite Belgæ,
 Materies domino convenit illa suo.

Linn

*Iam quoque proscriptis cedunt diadema & sceptris,
Et vates, profugo Principe, mœsta canit.*

I N N U P T I A S

Nobilissimi viri,
D. A D R I A N I M Y L I I,
Domini in Bleskens-grave, &c.

Et Nobilissimæ
A G A T H Æ R A E P H O R S T I Æ.

Bellægera cessate acies, cessate cohortes
Barbaricâ crudas tingerè cæde manus.
Poscit Amor belli veniam. non moribus istis,
Non opus ingenio, Mars furibunde, tuo.
En, Dux vester amat, placidique satellites amoris
Sub Paphiâ nullo militat ære Deâ.
Ducitur, armatas solitus ducere phalangas,
Et Veneris supplex poscit amator opem.
Imperiosa duci dux est. dominumque Dione
In sua, neglecto Principe, castra vocat,
Hic ubi basiliis cedunt imbellibus enses,
Terribilesque domant murmura blanda tubas.
Pugnat ubi peltæ oculus, sunt fulmina risus,
Iela joci, lusus prælia, signa fides;
Campus ubi laudum thorus est, victoria victi,
Et nutus speciem belligerantis habent.
Hæc meus insolitâ Mylius desudat arenâ,
Hic alias partes conjugis acer agit.
Non hic ad sævæ Marvortia mœnia Sylva,
Aut portas pugnat, Mosæ superbe, tuas.
Non lætus Ariaci jam claudit, & illa fatigat
Oppida, quæ magno succubere Duci,
Non illi bellator equus, non spicula cordi,
Quæque regat clausum cassis abena caput.

Hæstæ

*Hasta jacet, marcetque ferox rubigine ferrum,
 Nec gladios acuit, qui solet ante, furor.
 Diluit hos ipsos Raephorstia sola furores,
 Et Martem facili mitigat arte suum.
 Vna cataphractos virguncula latior arcus
 Exiit, & dicit, sic placuisse ducem.
 Qualis cum dormita rediit Tyrrhinus Hydræ,
 Iuit in amplexus, Deianira, tuos.
 Tunc arcus periere, truces periere sagittæ,
 Pigraque sub primo limine claua stetit.
 Talis, devicta post fata miserrima Troja,
 Demophoon pulchram Phyllida victor amat.
 Quam dispar, generose Myli, sors versat amantem,
 Quam distant studiis miles amorque suis.
 Nassevio parere labor; labor alter, amori.
 Hic jubet; & fieri quod volet, ille jubet.
 Ille focos patriamque tibi commendat & arbes,
 Hic causam timida virginitatis agit.
 Ille suos ciet are viros, ciet ille procando,
 Ille minax cuneis imperat, ille salax.
 Ille suos armatus obit, obit alter inermis.
 Nec timet has ipsas, quas timet ille, faces.
 Cum vigiles gaudet Fredericus ducere noctes,
 Horret ad audaces Cynthia mœsta manus.
 Cum tibi prescribit vigiles Cytheraia noctes,
 Ridet ad audaces Cynthia lata manus.
 Mane ubi purpureo Palantias exit amictus,
 Belliger obsessas verberat ille domos.
 At tibi formosos cum Phosphorus advehit ignes,
 Otia tranquillius pronuba lectus habet.
 Sapius Odrysiæ rubuerunt sanguine dextra,
 At Veneris nunquam sanguinolenta fuit.
 Nil huic cum gladius vel iniqui cuspide ferri.]
 Tela quatit facili non violenta manu.
 Quos tibi componit genialis cura capillos,
 Threicii turbat senior aura Dei.*

Qua geris in thalamis jam serica pulcher amator,
 Sunt nimium castris hac speciosa tuis.
 Hic tibi fulgentem succingit baltheus enses,
 Horridaque excelsa vertice crista riget,
 Hic tibi magnanimum circumdant vilia corpus
 Tergora & impavida pectora pelle tegis.
 Secula venturis Bellona nepotibus aufert.
 Unus amor curam posteritatis habet.
 Hoc precio bellator amas. non busta petuntur,
 Sed recubans lecto digna puella tuo,
 Sed faciles in amore oculi, risusque salesque,
 Atque aliquid, tacitus quod veneratur amor.
 His studiis Myliæ repara dispendia gentis,
 Et veteres soboles noscere discat avos,
 Mirarique senem, quo Praside Curia quondam
 Publica pro rostris verba locuta fuit;
 Mirarique senem, quo nuper vindice felix
 Floruit in medietate terra Batava malis;
 Mirarique patrem, qui nunc Patriæque suisque.
 Qui mihi, qui Musis, Nasseovioque vacat.
 Illa remascentes pelago sibi surgere terras,
 Et prisca videat nobilitatis opes,
 Submersosque Deos, everasque templa procellis,
 Et super infuso rura sepulta mari.
 Illa per ingenuas animum circumferat artes,
 Et discat, voluit quæ didicisse pater.
 Cum tibi facundi voces mea cura Lycei
 Panderet, & Graja dogmata multa Scholæ,
 Nunc mores hominum, nunc actos nubibus ignes,
 Quæque capit laxo machina vasta sinu,
 Et dubia rationis opus; quæ regula verum,
 Quæ notet argutos ingeniosa dolos.
 Hac tua progenies cum noverit omnia, dicam:
 Ille studet pulchrè filius, ille sapit.
 Hic reget egregius patrium virtutibus orbem,
 Et populis reddet iura severa suis,

Aut formidato frameas opponet Ibero,
 Et tumidi spernet iussa superba Tagi.
 Sic tua venturi relegend exempla nepotes,
 Quaque domus series, hac probitatis erit.
 Descendent Mylio Mylii, quos ipse probabit
 Livor, & in Batavum commoda nata fides.
 Interea totis Agatham complectere votis,
 Et dic: illa mei summa laboris erit.
 Illa Neara mea est. aliam non poscat Achilles,
 Hanc sibi Priamides postulet Andromachen.
 Hac prudens Tanaquil, hac est formosa Lacana,
 Hac erit amoto conjuge Penelope.
 Hac mihi per galeam libabit basia, tunc cum
 Fessus ab hostili strage redibo domum.
 Hac thoraca gravem digitis dissolvat & arma,
 Et gladios condet, barbarata tela, meos.
 Et dicet: mihi quem salvum jam redditis hostes,
 Salvus in imbelles involet ille sinus.
 Quisque alibi pugnavit, amst securus amantem,
 Et spolia in labris querat amica meis.
 Sic discerne Myli lituos, & amator amores.
 Non est hostis idem vulnus, amoris idem.
 Non acies, non palma eadem. diversa putantur
 Præmia militiæ, præmia conjugii.
 Hoc unum simile est. amat intervalla Cupido,
 Nec bene Mars semper, nec bene pugnat amor.
 Et Bellona suos amat & Cytherea receptus,
 Ista novos animos sumit, & illa novos.
 Quid jocos? expectant Sponsam pilenta rotæque,
 Totus & à vestro currus amore calet.
 Rura calent, ipsa circum torrentur arena,
 Et ruit in Veneres cerua lepusque suas.
 Qua graderis veherisq; chorus subsultat amantum,
 Ille rapit Dryopen ocyus, ille Chloën,
 Mopsus Cymoithoën, Galateam diligit Ægon.
 Flamma verecunda conjugis urit agros.

Afflat

*Afflat equos domini furor, & fervente magistro,
Acrius ad visam Cyllarus ardet equam.*

In obitum Clarissimi Viri

PETRI CHRISTIANI BOR,

Historiarum belli Belgici scriptoris.

Scripserat in cunctas dispersa volumina terras
 Borrius. exanguis scripserat ista senex.
*Bella, Duces, calamoque truce[m] titubante Philippum
 Scripserat, & tanti semina prima mali:
 Vexatamque fidem flammis, despecta Potentum
 Fœdera, quasque tumens respuit Aula preces;
 Et conculcatas Albano Præside leges,
 Et quæ vana sibi regna parabat Iber;
 Scripserat Ariacos & abacti Principis arma,
 Et Patria sensim colla levantis onus;
 Oppida victa manu, manantes sanguine campos,
 Et quas iusta sibi subdidit ira faces:
 Restabant placida[m] mississima tempora pacis,
 Quæque breves Martem detinuerè mora.
 Dum scribit, dum bella procul proscribit & enses,
 Dum pacata fuit pagina multa viro:
 Dum properat, speratque malis fixisse quietem:
 Et Patria letos commemorasse dies:
 Labitur è manibus calamus. jam jamque fatiscens
 Tranquilla nequit scribere pacis opus.
 Nempe vetant Superi. nec, quæ concessa senectæ
 Pax fuit, hanc chartis impetrat ille suis.
 Sic decuit, fluxæ meditantem tempora pacis,
 Æternâ fessum velle quiete frui.*

I N

I N N U P T I A S

Amplissimi viri,
D. IACOBI BICKERL,

Præstantissimæque Virginis
CHRISTINÆ de GRAEF.

P Rocedit cum Marte Venus. servamur utroque.
 Hac thalamos Batavis asserit, ille solum.
 Dum Princeps Dux castra movet, Bickere, procaris,
 Ordinisque novum latus amator opus.
 Hactenus Eois duxisti tempora curis,
 Et fuit officiis India tuta tuis.
 Defensisque lares Phœbi messesque Sabææ,
 Quæque Moluccarum fundit optimus ager.
 Publica curasti. jam, quæ non publica, curas.
 Et privata tibi Sponsa Venusque placet.
 Extera curasti & peregrinis nota sub oris.
 Nunc Sponso conjux queritur apta domi.
 Qui victam vidit Sol, te moderante, Malaccam.
 Iam videt Arctoo te recubare thoro.
 Blanda que Christinæ desigere basia labris,
 Basia vel summis invidiosæ Dîs.
 Quæ ratis Amstelias pelagi per carula merces
 Vexit, amatorum jam tibi monstrat iter,
 Et terras alias aperit, Cyprumque Paphumque,
 Quæque pharetratus possidet arva puer.
 Non hic thura Arabum, gemmasque aut cinnama
 Sed tenera gratas posteritatis opes. (Spera.
 Seu puer Ascanius primis tibi ludet in annis,
 Oscula seu matri parva Creïssa dabit.
 His opibus mox dives eris. sunt illa cubilis
 Præmia, & hoc voto credimur esse viri.
 Patritios veneror thalamos. hinc Filia magni
 Consulis, hinc frater Consulis alter amat.

• Exi.

Eximiiq; thoro fasces sociantur in uno,
 Laudatæque diu nunc coiere domus.
 Non solum vestra est hæc copula. jungimur una,
 Spemque sue cives utilitatis habent.
 Nubere, privatum est. sed cum misere regentum.
 Pignora, præsidium publica causa capit.

I N N V P T I A S.

Amplissimi viri,

D. I O H A N N I S.
 HEEMSKERKII,

I. V. Doctoris, Poëtæ eximii & Scabini,

& lectissimæ Virginis,

ALETHÆ BEVNINGIÆ.

I Am Venus, Heemskerki, celebrem respexit aman-
 Deq; suo tandem vate triumphat Amor. (tem,
 Vinceris Arcadia scriptor, thalamique professor
 Discis & in domina proficis ore tua.
 Qua monstrasti aliis nunc sunt tibi norma procandi.
 Doctor amatorum regula facta sui est.
 Quos risus sibi finxit, amat. que basia chartis
 Pinxit, ab insigni virgine vera capit.
 Quam mutat Cithærea viros. laudata poëtis
 Libertas toties, displicuisse potest.
 Me sequeris, vir docte. faces accendimus ambo.
 Et gessi, qua jam tu geris arma, prior.
 Expetit optatis stringi Doctrina catenus.
 Et miser est sapiens, quem puer odit Amor.
 Si Tibi Nasonis placuit, si blanda Catulli
 Pagina, si potuit Lesbia grata loqui;
 Si Fido Pastore tua fax subdita flamma est;
 Si Petrarca suis iussit amare modis;

Indis

*Julia si Batavi docuit te verba Secundi ;
 Si docuit modulos Rossa Britannia suos ;
 Omnibus his plus est Beuningia, Cypride virgo,
 Unica tot vatum syrmate plus Aletha est.
 Cujus in amplexu Venus omnis & omnis inerrat
 Gratiæ, nec pulchra dote Minerva gravis.
 Præfere thoro tituli, tedaque tribunal,
 Et Themis in laudes officiosa tuas.
 Iudicis hæc partes, partes dedit illa procantis,
 Et permixta toga nomina Sponsus habes.
 Sic das jura reis, sic das responsa marito,
 Nec simili cunctis conditione places.
 Vivere vult aliis, quisquis bonus audit. amando
 Profumus. & patriæ commoda nupta juvat.
 Quàm cuperem, Sponsam quàm tu bene semper ama-
 Tam te peccantes semper amare reos. (bis,*

Ad Præstantissimum Doctissimumque
 Juvenem,

D. IOH. ab HELLEMONT,

Cum I. V. D. publicè renunciaretur.

Sic Schola Arausiaco præludit nostra Lyceo,
 Formandisque vacant Rhænus & Ta viris.
 Primitias tibi, Leida, damus. Tu præmia messi
 Sufficis, & toto das Helicone frui.
 Amstelæ præfissubsidunt sedibus artes ;
 At tua sublimis culmina Pallas habet.
 Hic prætexta sapit. Tibi plenos imbuit annos,
 Et sua persuadet jura forumque Themis.
 It gradibus Doctrinæ suis. succeditur illi.
 Ingenioque puer, fit ratione senex.
 Talis in antiquas missus Romanus Athenas,
 Creditur in Grajis plus sapuisse Scholis.
 Quem Juvenem Sophia monitis præstruximus, illum.
 Leida, facis titulo splendidiore coli.

Casa-

*Cesareum munis, præstans Helmonde, tribunal.
 Ausoniosque aptas ad tua rostra Duces.
 Sic tibi, sic magna Batavum bis nasceris Urbi;
 Dum prodesse bonis vis, nocuisse malis.
 Ipsa tui testis jam nunc Astra laboris,
 Imponit capiti pilea digna tuo,
 Et cupit hæc cunctis augusta in luce videri,
 Quæ poterunt patriis perplacuisse focis.
 Est sua Majestas studiis, lux, pompa, triumphus.
 Doctoresque vehunt Famæ rotæque suos.
 Consil ades, doctique vides, Bickere, nepotis
 Præmiæ, & hoc natum grande sorore decus.
 Cum Tibi nutabit fessis cervicibus ather,
 Fas erit, hunc humeros substituisse novos.
 Et veluti mediis volucris Phæbæa favillis
 Surgit, & ex ipso pulvere vita redit;
 Post cineres Fax illa tuos clarescet, & ipsis,
 Verticibus laudum, celsior ibit avis.
 Exemplis serpit probitas, cognataque virtus
 Hæredes etiam gestit habere suos.*

Ad Amplissimum, præstantissimum
 doctissimumque Virum

D. CORNELIVM GRAEF,

cum secundis nuptiis uxorem duceret
 castissimam lectissimamque
 Virginem

CATHARINAM HOOFT.

O Prime, quique tuis, Gravi, mea tempora lenis.
 Vocibus, & jam nunc candidiora facis;
 Quam levis est fluxa de virginitate triumphus.
 Quam leve non tactas bis terigisse genas.
 Quam res parva sua vectigal solvere Sponsæ,
 Fæmineaque virum simplicitate frui.

Hoc

Hoc Corydon cum Rege potest. hanc calluit artem,
 Qui rudis indoctas pavit Alexis oves.
 Multorum est, pressisse thorum. sunt obvia cunctis
 Oscula. nec multum ponderis Hymen habet.
 Ludit in audaci facilis natura cubili,
 Quodque facit, nulla cum ratione facit.
 At thalami leges, & casta nosse marita
 Munia, quidque viro debeat illa suo:
 Et momenta domus & perspexisse labores,
 Hic Rhodus, hic saltus creditur esse tuus.
 Cuncta vides, Vir docte. vides permixta serenis
 Tristia, nec Zephyris jugiter ire ratem:
 Non semper ridere Deos, aut dura minari,
 Sed nudos aliqua nube rigere dies.
 Scis, ut frena manu gestet stimulosque Cupido,
 Nunc Veneris laxet, nunc remoretur opus.
 Scis, quàm blanda nova placeat facundia Sponsa,
 Quàm non austeri verba Catonis amet.
 Nec dominam servamque petis. partiris habenas,
 Sic tamen, ut titulo splendidiore regas.
 Cum laudanda facis, dices majora videri.
 At mala securus dissimulabit amor.
 Scis, qua cura pia sobolis, qua flectier arte
 Debeat Ascanii vis animosa tui.
 Scis, lecto nuptisque suum constare decorum,
 Presentemque thori partibus esse Deum.
 Est thalamis sua religio, sunt sacra precesque.
 Et Paphias adflat sanctior aura faces.
 Adspice. subridet tali Catharina marito.
 Et tacito secum, qua loquor, ore probat.
 Quam bonè se tenero prudentia junxit amor.
 Ut qua gignet amor pignora, cura regat.

IN NVPTIAS

Doctissimi Viri

D. IOHANNIS COLINII,

I. V. D.

Et Lectissimæ Virginis

IDÆ ANTONIÆ.

C Hare mihi semper, placida nunc charior Idæ,
 Scande maritalem, docte Coline, thorum,
 Nec tua Casarea remorentur tempora voces,
 Verbaque consultis imperiosa suis.
 Instituit te Sponsa virum, Digestaque format
 Altera, quæ Veneris comprobet ipse puer.
 Illa tibi mandata dabit, legesque cubili
 Sat faciles conjunx figet & accipiet.
 Pandectæ fordent veteres. nova jura resurgunt,
 Qualia in Idaliis dat Cithæra jugis.
 Codice jam misso, Paphias ducenda per artes,
 Mitius in Batarvis explicat Ida forum.
 Sunt regnis sua jura, rei, tutela, tribunal.
 Omnia quæ thalamis cernis inesse tuis.
 Sponsa rea est. Sponsa tu tutor amabilis. ipsa
 Conjugii gratum forma tribunal habet.
 Tu judex simul & gemini patronus amoris,
 Pro te, pro sociâ virgine verba facis.
 Ambo victores, ambo te præsede victi,
 Sic vinci cupitis, vincere sic cupitis.
 Lis brevis est, totam dirimunt cum basia litem,
 Et causam coram conjuge sponsus agit.
 Optima causidici fors est, ubi sponsa clientis
 Nomine causidicum nuncupat ipsa virum.
 Cum precium dictæ non sunt sestertia cause,
 Sed precium lecti tota marita datur.

*Cum Caesar pratorque silent, & Baldus & Azo,
 Solaque fit dubii regula juris Amor.
 Nil hæc rostra timent, aut si timuisse putantur,
 Hoc unum, gaudent quod voluisse, timent.
 At vos, qui geminos læti aspecta; is amantes,
 Hac mecum thalamis ingeminate novis.
 Ida. Themis sociant dextras, & fœdera jungunt:
 Hac laudata fori vocibus, illa thori.*

I N N U P T I A S

Amplissimi viri,

PEL. à GROOTENHVYSEN,

Et Lectissimæ Virginis

ELISABETHÆ DVNIÆ.

Quem pridem patriiis juvenē nutrevit in undis
 Amstela, quem nostra mox docuere Schola;
 Quem Themis immensos Iuris deduxit in hortos,
 Et valuit Latii Caesaris ore loqui:
 Iam nobis das, Haga, virum. sic serpere virtus
 Gaudet & ex magno nata parente trahi.
 Non satis est vixisse sibi. sic vivimus orbis.
 Quisquis obit partes conjugis, ille sapit.
 Castè nil vitæ pejus. nec terra nec æther,
 Nec pia posteritas, quod tibi debet, habet.
 Conjugis officium præstas? jam sperat Olympus,
 Quem beet, & civem Patria læta novum;
 Curia, qui lites dirimat; quæ castra sequatur,
 Mars pater. & causam posteritatis agis.
 Vinceris exemplis, Pelegromi, grandibus. & jam,
 Ecce, tuus, socio Principe, gliscit amor.
 Non sequeris pugnando Ducem, sectaris amando.
 Obsequiique gravem non cupis esse modum.

Dunia

Dunia si poterit formâ placuisse marito,
 Non poteris formâ displicuisse viri.
 Quin decus Astræ thalamis fulgebit in ipsis,
 Splendidiorque Patris nomine Sponsus eris.
 Inter rostra capis Sponsam. at fer ventior optet,
 Te Sponsi partes expediisse, cliens.
 Causa thori potior. fas expectare clientem.
 Hoc quoque, ius nupta reddere, juris opus.
 Tolle faces, Prætor, Paphias. jam pone secures.
 Ambulet Amstelia liber in urbe reus.
 Dum Venus amplexu gaudet, dum vita paratur
 Basiliis, homines non cupit illa mori.

I N N U P T I A S

Amplissimi Clarissimique Viri,
 CORNELII BOYI,
 Advocati, & Poëtæ,

Et Præstantissimæ Virginis,
 ANNÆ de BLOCKLANDT.

S At rostris Themidique datum. Nil liibus ultra
 Est opus, aut querulo, Boye diserte, foro.
 Nil nisi mihi decet Sponsos. Prescribat Adonis,
 Quæ placeant nupta mollia iussa tuæ.
 Casusque fileant voces. procul ite severi,
 Nomina per terras imperiosa, Duces.
 Non agitur jam causa rei, non scena clienti
 Panditur, aut dubium disputat Aula nefas.
 Certè aliam virgo te Dordraena salutat,
 Quæ Paphiæ tecum fœdera pacis amat.
 Lex amor est, lex cura thori, lex cura nepotum.
 His titulis surgunt altera jura tibi.
 Curia consulto Paphos est, Astræa Dione,
 Pro prætore Venus, Casare latus Hymen.

Mutat verba fori Blocklandia, mutat honores;

Et tanta columen te cupit esse domus.

Hac tibi dum nubit, Phœbo nupsisse videtur,

Et Themidis pariter virginitate frui.

Nubite vos alia, vulgari sorte, puella;

Sit satis hoc, homini se sociasse viro.

Quæ Phœbi Themidiſque, hæret complexibus Anna,

Una Deo conjux jungitur, una Dea.

I N N U P T I A S

Præstantissimi Viri,

D. IOHANNIS vander POL,

I. V. L.

Et Laudatissimæ Virginis,

ELISABETHÆ VOCKESTAERT.

Pollio, doctorum titulis involveris, & te
. Alius eximii gloria tollit Aui.

Cujus adorandum loquitur facundia Christum,
Et decus assertæ religionis habet.

Pollio, nobilium titulis involveris, & te
Kerckhovius clarum nobilitate facit.

Cujus Aræusiacæ virtus sese explicat Aula,
Et Batavos pergit demeruisse Duces.

Hæc aliena putas. viridi nunc pulcher in ævo,
Luminibus fulges, Sponse beate, tuis.

Et proprius latam thalamis inducis Elisam,
Et decus à tanta virginitate capis.

Dum Sol in Iaculis, tuus est in Virgine Titan.
Scilicet hoc hominum sidere gaudet amor.

Stat Venus, & nuptis geniales porrigit ignes,
Et sponsum propius vellet adesse sibi.

Luna jubet faciles vobis procedere menses,
Et mutes flammis Endymiona tuis.

Iuno

Iuno favet, vobisque volet Lucina vocari,
 Et sobolis castos implet amore sinus.
 Ipsa Themis, Iurisque tui germana sacerdos,
 Hunc tibi ab aethereo conficit axe diem.
 Dumque suo legum lances suspendit alumno,
 Intus Acidalias vibrat amica faces.
 Optime, tot superos inter jam Sponsus habetis,
 Et tuus ipsa Deum limina tangit amor.
 Cœlicolum sunt festa, quibus tibi ducitur uxor.
 Nomina virtutum numina quaque reor.
 Religio, doctrina, fides, candorque, pudorque.
 Hac sunt conjugii sidera clara tui,
 Dique Deaque omnes. quos inter ludere vates
 Carminibusque adsum dicere leta meis.
 Distinguunt nos, Sponse, Scholæ. distinguimur ambo
 Fluminibus, geminos Amstelæ Rhenus habent,
 Sed Sponso tibi gratari, bene velle, precari,
 Vnius officium credimus esse Scholæ.

I N N V P T I A S

Clarissimi Viri,

IOH. FRED. GRONOVII,

I. V. D. Historiarum & Eloquentiæ
 in Illustri Daventriensium
 gymnasio Professoris.

Non tibi jam celebris lustrantur pulpita Romæ,
 Aut legitur scriptis Bibliotheca suis.
 Impiger occultas non jam scrutaris in artes.
 Aut dubii petitur lectio rara loci.
 Non veterum cippos spectas & saxa viator.
 Quæque oculos fugiat littera cæca tuos.
 In sponsa labor & notis natura labellis
 Sudat & hic novitas officiosa placet.

Castâ, decens, facilis, res est rarissima, conjunx.

Et sua femineus gaudia cippus habet.

Gronovi, tabula est ingentis femina mundi.

Ingenio terras, sidera mente gerit.

Iupiter est & Luna suo mutabilis ortu,

Nunc aliquid Veneris, nunc Phætonis habet.

Saturam non leta refert, letissima Phœbum.

Mercurio similis lingua disertâ Deo est.

Tellurem fecunda refert. nunc igne & flammis

Æstuat & socio conjuge fervet amans.

Æquora sunt iraque breves & murmura. cum vult,

Blanditias nobis tota serena facit.

Laetæx flumen habet. gemini sunt ubera montes,

Cum sobolem genitrix parturit, hortus erit.

Sic, cum sponsa Tibi, totus simul obigit orbis.

Heret in amplexu machina tanta tuo.

Cum sponsus, mundi Dominus rectorque crearis,

Et nova, sed sociâ conjuge, sceptrâ capis.

Docte Vir, hac fruiere. & mundum dum perspicis il-

Nunquam lecta aliis, optimâ multa leges. (lum,

I N O B I T V M

Generosissimi Herois

MARCHIONIS de GESVRES,

ictu lapidis, in obsidione Theonvillana
infeliciter extincti.

Qualis in Æacidem quondâ mors invida Pyr-
Savit, & letho saxa dedere Ducem, (rhum

Cum debellatam rueret moriturus in urbem,

Sterneret & tantum sors inopina caput :

Talis in obsessas dum virtus Gallica portas

Fulminat, & trepidâ bella Theone gerit,

Viflorem fortuna rapit. non succubat hosti

Gevrius. infelix verberat ora lapis,

Quod

*Quod nequius Bellona, facit casusve Deurve.
 Fracta silex magno pernicioſa Duci eſt.
 Iam Mauors rationis eges. florente iuuenta
 Grande decus belii ſurripis ipſe tibi.
 Ante annos Fabiumque necas, Deciumque trucidas.
 Et ceptum fama ſiſtis iniquus iter.
 Luge Atrebas, Fontarabie lugete peremtum.
 Nuper ubi Getici crudelit ara Dei,
 Vulnereque illuſtri bis ſex in corpore fixit.
 Vulnere, Romanus qualia miles amet.
 Non fregere Ducem carcer, non vincula Ganda.
 Libera mens, ipſo in carcere, Regis eras.
 Succubere Duces Dulcibus. gravis Heſlor Achilli,
 Hic Paridi. Paridi, Pyrrhe, cruentus eras.
 Turno Troius Æneas. tua gloria Gevri eſt:
 Nullius in terris ſuccatuiſſe manu.*

I N N V P T I A S

Clariffimi Viri

D. M A T T H Æ I V O S S I I,

Hiftoriographi, & Bibliothecarii.

Quam tibi ſe Fortuna probat. quam juſtior ætas
 Nuncupat ingenio nomina digna tuo.
 Creſcis & in noſtri laudes attolleris ævi,
 Et variis docto vertice ludit honor.
 Iam tibi Palladia creduntur ſcrinia turba,
 Tutaque ſtat curis Bibliotheca tuis.
 Mox Batavum annales & priſcis eruta ſeculis,
 Totque Ducum, dubio iudice, fata notas;
 Et Procerum mandata facis. qui geſta ſuorum,
 Et Proavos cupiunt, te memorante, legi.
 Et Regum Comitum que dies & libera ſcribi
 Imperia, & validas in ſua bella manus.

Historici partes imple, calamumque disertus
 Per veterum tabulas & monumenta rapis.
 Nec pateris cæca mersum caligine verum,
 Publicaque infami facta jacere situ.
 Hos titulos Doctrina dedit. nunc munus amantis,
 Et placidi partes Sponsus amoris obis.
 Alteraque indulget per amica vocabula Cypris.
 Qualia Sponsæ tibi Protefilæ dedit,
 Andromachæque viro, & Thetidis gavisæ marito,
 Vel tibi Laërta, vel Menelææ tibi.
 Historiam jam nupta facit. virguncula mollis
 En, locuples, Vossi, Bibliotheca tibi est.
 Vultus ubi, facilesque oculi, risusque joticque,
 Basia & amplexus pagina grandis erunt.
 Qualibet officium tibi pars præscribet amandi.
 In sola vastum fronte volumen habes.
 Hic antiqua leges: quam sint sine litè marita,
 Cum cupidos aperit Vespera prima thoros.
 Quàm sit blanda mora impatiens & temporis uxor,
 Nec velit ex Ithaca longius ire virum.
 Quàm cupiant pulchræ matrès de prole vocari,
 Et natâ de se posteritate frui.
 Hic nova multa leges: seriemque & grata nepotum
 Nomina, basiolis lucra petita novis.
 Ut se casta, decens, verâ virtute Iohanna
 Explicet, & Frisio ventilet igne tuum.
 Nec sexus, nec stirpe, sue nec degener urbi,
 In celebres Soceri digna venire lares.
 Hac, Vossi, tuæ sunt. hæc volve volumina pernox
 Sponsa tibi Flaccus, Sponsa Catullus erit,
 Et facilis Naso & lepido sermone Tibullus,
 Cumque voles dulci carmine Callimachus.
 Felix, cui facit annales amplexibus uxor.
 Felix, cui tota est Bibliotheca thorus.

IN ANATOMIAM

Clarissimi Viri

ADRIANI SPIGELII,

Patavini Professoris.

H Orrida mortalis spectacula cernite scena,
 Frustraque, queis miserè dilaceratur Homo.
 Vita Salusque istis habitant in partibus, & qua
 Vita hominum, sese mors quoque parte locat.
 Adspice, qui temet nescis, ferale cadauer,
 Nexaque centenis ossibus ossa stape.
 Illa tua sunt fulcra domus, tabulata trabesque.
 Hac sum ingenii stamina dura tui.
 Exuviae tantaeque rigent velamina molis.
 Et quae cuncta tegit molliter ossa, cutis.
 Carneae compages sequitur, motusque magister
 Musculus & facili pondera lege movet.
 Currunt innumeris venarum flumina rivis.
 Et membris praebeant pabula lata suis.
 Viscera visceribus famulantur & ordine pulchro
 Officium varia quodlibet arte facit.
 Summa tenet Ratio, tunicis securae cerebri,
 Et quia sideribus proxima, sola sapit.
 Palpitat aeterno Cor implacabile motu,
 Et media prudens se regione locat.
 Est, quae bile tumet statio, quae nutrit amores.
 Est, ubi ren salsas ejaculatur aquas.
 Fecundos matrona sinus ostendit. & illa
 Humani generis capsula prima patet.
 Quae reges Priamosque habuit, Brutosque Ducesque,
 Et quos fullo suos dixerit esse lares.
 Singula miramur. stomachi jecorisque labores.
 Et distincta suis viscera mille locis.
 Hec supplex Natura vide, fabrumque potentem
 Suspice & artifices hic venerare manus.

*Pingite pictores tabulas, & pascite vestris,
 Deliciis domini, lumina imaginibus.
 Haec mundum sanant tabula. diversa Creator,
 (Vera loquor, gentes) Spigeliusque facit.
 Totum hominem Deus hos ipsos compegit in artus.
 Totum hominem nostro destruit ille bono,
 Et tantum dissolvit opus. ne spernite, quavis
 In tabula cerni se cupit ipse Deus.
 Has ubi scava, dolens, laevis conspexit ocellis,
 Credidit Impietas, se ratione regi.*

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri,
 D. IOHAN. ab HELMONT,
 I. V. D.

Et eximiae Virginis
 MARGARETÆ RÆPHORST.

I Am ridet pharetratus Amor. devota puella est.
 Non arcus Puero, non periere faces.
 Vince arces, Frederice pater, castella domosque.
 Victoris Sponsi gloria major erit.
 Invitos hostes subigis. Ræphorstia sponte
 Vincitur, & gaudet sic minor esse viro.
 Ingentem nuper complevimus ignibus Urbem,
 Gaudiaque innumeris incaluerunt focis.
 Nunc thalamis, Helmonde, tuis satis una duorum
 Flammula, nec facibus pluribus ardet Hymen. (est
 Flandria surreptas queritur sibi flebilis arces.
 Margaritis exultat se tibi Sponsa dari.
 Margaritis Amsteliae sidus geniale juventa,
 Et patriae primus Virginitatis honor.
 Adspice, ut ignotas Veneris suspiret in artes,
 Ut timeat casta simplicitate pudor.

Vt

Vt gravis innocuos morum reverentia vultus
Ornet, & illecebris forma decora suis.
Talis magnanimi quondam fuit Hectoris uxor
Andromache, Phrygios jam subitura thoros.
Talis erat clari conjux illustris Ulyssis,
Talis erat Latio Porcia nupta Duci.
Sint fuerintque Duces illa. meus aequat amantes
Amstela Cecropidum Romulidumque nurus.
Omnia concurrunt, virtus, fortuna, venustas.
Capsula multijugi Margaritis ista boni est.
Hac est forma Pudicitiae, candoris imago.
Emicat hoc ipso nubilus ore fides.
Maxime, qui tanta meruisti, Sponse, marita
Oscula, legales dic procul ire Deos,
Iuridicosque patres, & vestra arcana Minerva,
Murmuraque ingrati litigiosa fori.
Hac aliena suis credit Citherea puellas.
Longè aliud poscit pronuba virgo forum.
Cesar ubi nullas leges, sed dicitur amorum
Mater, & admota basia fronte capit.
Quisque sua est aëtor causa, non iudice litis
Hicopus, aut dicitis, Triboniane, tuis.
Omnis in amplexu vis est & gratia juris.
Et titulos faciunt basia mille novos.
Pandectas alias legis, insuetasque Novellas,
Et Digesta tuus mollia versat amor.
Verbaque amatorum repetit tibi. qualia quondam
Hypsiphyle charo scripsit Iasonida.
Penelope princeps Ithacus, Briseis Achilli,
Aut Grajo nubens Laodamia viro.
Gallia te pulchras nuper deduxit in urbes,
Perque Britannorum regna viator eras.
Lustrabas non visa foris. nunc extera sordent
Omnia. quæ possit sola placere, domi est.
Illa comes lateri, cupidis te adspectat ocellis.
Et toto cupiat te generosa frui.

Nunc niveos in te mores, nunc suspicit ipsam
 Pallada. nunc, veluti Cypris Adonin, habet.
 Iam Themidi nupsisse putat. jam forma procantem
 Afficit, & pulchri membra Phaonis amat.
 Tot fulges, speciose, bonis, tot cernis honesti
 Nomina, & à proavis stemma decusque capis.
 Vos titulos laudesque ambo confundite, donec
 Posteritas illas sentiat esse suas.

I N N U P T I A S

Amplissimi viri,

D. HENRICI IONCQVERS,

Et Præstantissimæ Virginis

M A R I Æ de G E E R.

D Vm tibi promissus bellacem puppibus Arcton
 Instruit, & Sueoni porrigit arma, Socer;
 Balthicaque adversis depugnant aquora transstris,
 Et minus à Bataro milite Cimber ovat:
 Te Veneris, Ionquære, puer, te mitior afflat
 Aura & in amplexus tradit inermis Amor.
 Nec te pugnantem tua Geeria, poscit amantem,
 Et Paridem propius gaudet adesse suum.
 Bella gerant alii. nobis jam, Sponse, Cupido
 Ventilet Idalias, te praeunte, faces.
 Nil furias Regumque minas irasque moramur,
 Et bellatrices fulmineasque rates.
 Suavius ingenium Sponsis. si fulmina nuptis
 Poscimus, haud atrox oscula fulmen habent.
 Arrident tibi vernantes in amoribus anni,
 Et peragit partes Gratia quaeque suas.
 Cypris tota tua est. oculi, vox militat illi.
 Et focus primo flagrat ab igne tuus.
 Ipsa luventa suis ardet generosa favillis,
 Non opus hic flabris, Æole save, tuis.

Tendi

Tenditur in nervos arcus jaculisque pharetra
Tuerget, & officium sponte puella facit.
Conspirant cuncta Veneres. sua qualibet arma
Sufficit, in nullas insidiosa neces.
Hac placidos donat mores, hac pabula amor
Porrigit, & doctis risibus illa fovet.
Illa verecundum suadet pingitque pudorem.
Hac nimios thalamo mandat abesse metus.
Quaque docet, qua vos ambos nescire negamus.
Et tamen hac jam vos sit simulare satis.
Albis in insignes alibi consentit amores,
Et totam vobis se volet esse Paphon.
Longius in Sueonum terras celeberrima vadunt
Basia & absenti perplacuisse Patri,
Qui dum se sceptri curis & jussibus usque
Occupat, hos optat latius ire dies.
Et genero Sponsam facilem, me Vate, precatur.
Quaque loquor tacita gaudia mente probat.
Optime, non Italum terras nec Gallica lustra
Regna, nec in longas, Sponse, vagare plagas.
In Maria totum tua sors jam possidet Orbem.
Quae spectasti alibi, sunt tibi cuncta domi.
Sponsa tibi coelum est. quod fas tibi volvere semper.
Sponsa tibi centrum, cum volet, Orbis erit.
Lumina sunt stella, quæis te perstringet amantem.
Luna, Venus tibi si queritur, illa tua est.
Terrarum sinus in gremio est. montesque mamilla,
Et fontes facient lactea membra suos.
Hoc calo, his terris habita. fecunda nepotum
Pullulet hoc ipso sidere posteritas.
Et me, qui viduus vagor & sic jactor, in Orbe
Persimili tecum vivere velle, puta.

Ad Nobilissimum
ADRIANVM PLOOSIVM,
cum filiam ipsi peperisset uxor.

SI te magne patrem, Ploosi, natura sefellit,
Et spes elusit filia nata tuas,
Non tamen illa tuum fallet fors læva pœtam.
Possum etiam cunis Virginis apta loqui.
Femina masque mihi nullo discrimine habetor.
Convenit hic Musis, nec minus illa, meis.
Filiola est. gaude genitor. fortè illa Catonis,
Forsitàn hæc Lali nobilis uxor erit.
Filiola est. ride genitor. pulcherrima res est,
In thalamis illam basia posse pati.
Filiola est. latere pater. nubente puella,
Mox profuga fies virginitatè socer.
Tu quoque jam pridem victuris aucta gemellis
Ploosia, femineæ nomina gentis ama.
Non illam tumidis mergent irata procellis
Æquora. nec savi militis ense cadet.
Matris cura sua charis adolesces in ulnis
Tutior, ad jussus officiosa tuos.
Turba salutantum foribus præludet in ipsis.
Teque volent centum demeruisse proci.
Illa tuo incedet lateri comes. illa labores,
Et placido curas diluet ore tuas.
Torva viris frons est. in blandis læta puellis
Frons nitet, & formâ nos meliore juvant.
Hanc cum conspiciet Veneri maturus amator,
Illa meis, dicet, moribus apta Venus.
His oculis patria radiat virtutis imago.
Omnis in hac fulget virgine matris honos.
Temperat innocuos generosa modestia mores,
Et facili mixtus simplicitate pudor.

Talis,

Talis, summe virum, voveo tibi filia crescat:

Sic, studeat patri, sic placuisse Deo.

At cum filiolum, Ploosi, genuisse vacabit,

Scribam filiolo mascula verba tuo.

Lusimus ob natam plectro levior puellam.

Gigne marem. gravius moliar autor epos.

Ad Illustrissimum

D. IOH. OXENSTERNIVM,

cum Legati munere apud Batavos &
Anglos fungeretur.

O Xsterni, mediis venit tua missa Britannis
Litera, amicitia nuntia fida tua.

Venit, & ut tetigi, ac cera labente reclusi,

Illam novi dixi pignus amoris erit.

Hic radat clemens Gothica virtutis imago,

Ingeniique fidem pagina docta facit.

Ter legi, & quoties legi, defixa tabellis

Oscula, ne dubita, terque quaterque dedi.

Sic ubi Mecenas Flacco respondit amicè,

Multa Venusini gaudia vatis erant.

Scriberet ingenti quoties Augusta Maroni

Dextra, Maronæ plus sonuere tubæ.

Tu me, tu tepidas jam pridem ad carmina Musas,

Alloquio recreas, vir generose, tuo.

Iamque aliquis videor, quem tu dignaris amare,

Et melior, tanto iudice, fama mihi est.

At mea qui facili perlustras otia vultu,

Et male qua nobis nata fuere, legis,

Excusa scriptum fato pejore libellum,

Cum fluerent studiis tempora dura meis.

Iam princeps me Belga colit. nunc indyta magni

Axeli soboles carmina nostra legit.

His ducibus feriam sublimi sidera vates

Vertice, & ulterius fortè poëta ferar.

Sceptriferos cecini reges, diademata, fasces.

Et Carolo potui non aliena loqui.

Ivimus in laudes nobis morientis Iēsa.

Materiesque fuit carminis ipse Deus.

Gustavi tumulos & grandem flevimus umbram.

Et lauris crevi, dux Frederice, tuis.

His tetricas fessi studiis discussimus horas,

Ha nobis artes, ha placuere scholæ.

Bella gerant alii, nos Martis scribimus iras

Tutius, & Phœbi dulce probamus opus.

Belligeras pernox exercet cura coronas.

Oppida nunc rapiunt, nunc sibi raptæ dolent.

Oppida nulla capit vates, nulla oppida perdis.

Securus Musas invocat ille suas.

Cumque vocat veniunt, illoque loquente loquentur,

Cumque cupit magna religione tacens.

Sic mihi vita fluit sic currunt suaviter anni,

Et videor fato liberiore frui.

Calliope regina mihi est, sunt carmina census,

Regna joci, calamus sceptræ, corona favor,

Et modica fama precium. si laurea desit,

Sufficiant fronti querceæserta mea.

Tempus erit, cum te thalamis & virgine pulchræ

Et Paphiis vinclis illaqueabit amor.

Tunc tibi Barlææ trans æquora vasta Camœnæ

Federæ conjugii prosperiora canent.

Tunc tibi blanda loquar, spatiisq; immanibus absens,

Arcessam Clarias in tua vota Deas.

Tum memorem mittam sinceri pectoris arrham,

O tibi si veniat latior ista dies.

Interea Legate redi, missisque Britannis

Ad Sueones remea, cum favet aura, tuos.

Illic si pigeat Batarum meminisse poetæ,

Nam tamen hic potero dememinisse tui.

Ad

ADRIANVM TOLL,
MEDICVM.

Quisquis in humano defigis corpore vultum
 Sospes, ab humano corpore disce mori.
 Vivimus, & vita miseri torquemur ab ipsa.
 Et dolor haud una nos ratione necat.
 Iam caput afflictum est, jam tinnit iniquior auris,
 Nunc oculos grando, nunc premit uva gulam.
 Hic gemit, hic presso gravius sub pectore tussit,
 Ille putrescentes bajulat ager aquas:
 Huic titubans lingua est. illi vestigia nutant.
 Hic riget, hic sitiens aestuat, ille tremat.
 Nunc natura foris, nunc intus fracta laborat.
 Et domino ad-versa est pars sua quaeque suo.
 Corpus iners trahimus centum cruciabile morbis,
 Membraque diversus singula tortor habet.
 Adspexti miseros, Tolli studiose, sagaxque
 Opposuit tantis se tua cura malis.
 Tu fera morborum sapiens examina pellis,
 Et vita nobis das meliore frui.
 Tu poena nos parte levas. tu tempora mortis
 Fatalesque tua protrahis arte dies.
 Nempe, cupis certis decurrere legibus aevum.
 Et nos, neglectâ conditione, mori.
 Sic sapis, & magnis sanas rationibus agrum,
 Et medici suades jussa probare sui.
 Hinc veterum libros attritaque verba repurgas,
 Consiliisque juvas secula pigra tuis.
 Ecquid opus Coïum mediis excire procellis,
 Pergameoque senem sollicitare solo?
 Ecquid opus Bataros Epidauro arcessere numen?
 Ista tuus per te numina Rhenus habet.

Ad
MARTINVM TOLL,
Iurisconsultum.

Siccine selectos, gratissima munera, flores
Mittis & in bulbis numina clausa suis?
Qualia ab Eois transmisit barbarus oris,
Et Phrygio primum nata fuere solo.
Qualia per rigidam distincta coloribus Hellen
Hellepontiacis luxuriantur agris.
Allobrogas tetigi, preciosaque verba Coronas,
Quique Gigantea flos gravitate tumet.
Aut titulis Sol magna, tuis radiisque superbit
Æmulus, & tantis vult comes ire Diis.
Singula dum lustro propriis distincta figuris,
Sollicita Gemmas mox tetigere manus.
Et dixi, non has dives mihi donat Hydaspes,
Sed Tolli bonitas officiosa mei.
Qua cum sapè mihi profunder gemmula gemmas,
Barbara non emptas nostra stupebit opes.
Per te dives ero, Pelopasque Midamque lacessam.
Et strepet ad flores lingua diserta tuos.
Inde loquor: qui mente capis cælumque Deosque,
Sideraque ingenio liberiore notas,
Qui numeros dubiique tenes tot dogmata quanti,
Et Themidos juxta jura severa legis,
Iam Superos Divosque tuis scrutaris in hortis,
Atque oculis coram numina picta vides.
Quotque mihi donas, non uno nomine, Tulpas,
Tot per te missos credar habere Deos.

In Historiæ Belgicæ

P E T R I B O R,

Tomum IV.

Quid longum vexata, furens quid Belgica possit.
 Quantum pro patriis audeat illa focis:
 Sustineat quam dura pati mens conscia recti;
 Albano stupuit sub duce savus Iber.
 Mitius ingenium regalibus addidit armis
 Italus, & docta profuit arte magis.
 Cessimus Hesperia, nostrisque erepta triumphis
 Oppida Cantabrica succubere manu.
 Et mox percusso Libertas Principe mœrens
 Indoluit populi fata suprema sui;
 Cum nova de patriis proles generosa favillis
 Surgit, & Auriaci funeris ultor adest:
 Mauritiumque sequi nostra cœpere cohortes,
 Istaque collapsum dextra cepessit opus.
 Gaudet Breda capi, devictas reddidit urbes
 Isala, stant Frisio castra subacta solo.
 Alta triumphanti paret Groninga Leoni,
 Casareæque vetus concidit urbis honos.
 Bruclerus & Salii nostra sunt nomina partis,
 Et Batavum laxis sinibus arma ruunt.
 Iamque prior vitilis redit in præcordia virtus,
 Austriacasque ferox dispicit illa manus.
 Hac Venerande tuos Borri, vis scire nepotes,
 Bellaque tam claro plurima teste legi.
 It ducibus tua dextra comes. Tū prælia reddis.
 Pingis & in chartis Pergama nostra tuis.
 Quam cuperem sociis tua currere secula sedis
 Nassovii, & junctis gressibus ire duos.
 Ut viatrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
 Tu quoque non cesses, maxime scriba, loqui.

In

In prælium Flandricum ab eodem

P E T R O B O R

descriptum, Tomo V.

Flandria, fatalem Morinam reminiscere cladem,
 Sparsaque per campos busta cruenta tuos.
 Cum pater Auriacus, cum toto littore turmas
 Cantaber, adversis opposuere globis.
 Cum levis angusto belli Fortuna theatro
 Visi fuit gemino summa fuisse Duci.
 Hinc tumulos inter, (nos Belga vidimus) inde
 Æquoreos inter castra stetero Deos.
 Non patuit pelago fuga. Vastis sistitur undis,
 Et Batavos iussa destituere rates.
 Cogimur in pugnam. & sic desperasse saluti est.
 Quamque negat Tethys, monstrat arena viam.
 Oceano dum miles abit, sibi vindicat agros.
 Et satis est, terra belligerante frui.
 Certavere acies, densisque hasere manipulis,
 Et pedes immixtis obstitit acer equis.
 Signa meant remeantque, premunt eademque pre-
 Et partes obeunt ordo furorque suas. (muntur,
 Linquimus à tergo solem ventosque ferentes.
 Obruitur nimio Flander Iberque die.
 Vincimus, & tantis Mavors successibus harens,
 Colligit Auriaco sparsa trophæa suo.
 Ante pedes vexilla jacent, aquilæque ducesque,
 Totæque dant victas castra subacta manus.
 Stat sonipes, Alberte, tuus. salvoque magistro,
 Se victi pignus Principis esse dolet.
 Iamque aliquis terras dum vomere scindit, in istis
 Ossa noiae proximum semisepulta locis.
 Hac memorat nostri bellatrix pagina Borri,
 Hac memoras senio deficiente senex.

Redde

*Redde dies, primamque refer Medea juventam.
Expedi, hoc veri vindice, bella geri.*

Ad Senatorem

R. H O N E R D U M,

eum Epigrammatis suis in Nummos Belgicos
patrocinium nostrum posceret.

NE pete Barlei, vates clarissime, plausum.
Ne pete de nostro lumine, Phoebe, facem.
*Qua tu summa putas, qua nubibus amula censes,
Sunt humili nobis carmina nata loco.*
*Ludimus hac inter medias, Honerde, paludes,
Hic ubi pro Clariis stagna bibuntur aquis,
Tu potius propior Superis, nunc praelia regum,
Nunc canis Aurinco parva trophaea Duci.
Aut Tarte'ssiaci convellis jura tyranni,
Et patriæ memoras spemque metumque tua.
Tu canis æternis inscripta poemata nummis,
Qua mea sunt, charta mox pereunte legis.
Non ego Tyndaridum sum sidus amabile fratrum,
Tyndaridum potius sum malefida soror.
Si sequeris, Syrtes inter peritura voraces
Damnabit cursus naufraga Musa meos.
Tun' Boream metuis? si carmina Zoilus afflat
Optima; tu flatus, Æole, sperne leves.
Qui totam recreas vatum concentibus aulam,
Vere novo spiras dulcius & Zephyro.
Sit tua, patroni, & Barlei causa, clientis.
Sic poterò à populo simplice fortè legi.
Si mihi sufficiet faciem sumsisse patroni,
Non ero: non satis est officiosa loqui.
Vera loquar.. post te Bata vos Honerde, relinquis,
Et tua quid vates carmina grande sonant.
Si regeras, hac me nimis officiosa loquutum,
Inveniam, nummo vera loquente, fidem.*

Ad

Ad

D O M I N I C V M
ABRAHAMI FEENSTRA,

cum I. V. D. renunciaretur.

Q Valis ab accenso volucris Titania busto
 Eoum nitido suspicit ore jubar,
 Et patriis surgit vultu meliore favillis,
 Et vegetum ex ipso pulvere robur habet :
 Talis in hoc, Frisii, genitor rediuius alumno
 Fulget, & ex ipso funere lucra capit.
 Excipit exstinctum soboles erecta parentem,
 Excipit atratos lux speciosa dies.
 Si cineres, si busta, gemens si praeusta sordet,
 Nunc comes ingentis gloria latitia est.
 Im gemitus compescit honos, tituliq; dolorem
 Et Themis, in laudes officiosa novas.
 Tu, qui iura reis & magna edicta loqueris,
 Hoc age, ne dicant te tua iura reum.
 Illas sperne manus, quae dant, ut plura reportent.
 Nec causa, Doctor, sit tibi cura male.
 Ne dominus studeas fari responsa duobus,
 Nec limen pulsant actor & inde reus.
 Dic justum, seu sceptrum velint spretique ligones.
 Paupertas zelo stet quoque tuta tuo.
 Iura etiam miseris maestus scripsit, & unum
 Diuitibus pandit pauperibusque forum.
 Sic sancta poteris Themidi placuisse, Feenstra.
 Et studium iuris, religionis erit.
 Sic coram magno cum dices Iudice casum,
 Te Pietas ultra non sinet esse reum.

In

ATLANTEM NOVVM

GVILIELMI BLAEV.

Clauditur angustis terrarum machina chartis,
 Et faciem mundi parva papyrus habet.
 Contrahit immensos hominum sceleris fines,
 Quaeque patent sp. uis grandibus, arcta notat.
 Incubat in Vestam Nereus, in Najada Faunus,
 Areaque aduersos continet una Deos.
 Sol oritur, tabuli,que iterum demergitur istis,
 Et Zephyros laeva respicit Vrsa suos.
 Discordes coiere plagae. non praelia gentes,
 Aut posita Mavors casside bellum gerit.
 Dissideant quamvis populi, non dissidet insons
 Pagina, nec diro sanguine charta madet.
 Ambulat hic profugo placidus lustrone viator,
 Et sicco tumidas tramite calcat aquas,
 Dumq; domi est, Rhodopen & celsas transilit Alpes,
 Et procul ingenio liberior e ruit.
 Cuncta videt, scriptumq; vigil diem permeat orbem,
 Hinc hominum curas suspicit, inde Dei.
 Aequora portari manibus miratur & urbes,
 Et mundum digito totaque regna geri.
 Atque ait: illa Deus fecit, manus amula sculpsit,
 Mens stupet, extrudit venditor, emptor habet.
 Non solam nunc terra Ducam est, pervenit ad omnes,
 Tot precio terras jam quoque pauper emit.

Pro:

Propempticon ad

I O A C H I M V - M
W I C H E F O R T I V M,
cum Hamburgum peteret.

Æ Ole parce meo, nec sis crudelis amico,
 Per vada, per fluctus, Æole, sterne viam:
 Parcite precipites, (sunt vatum vota,) quadrigæ,
 Nec dilecta mihi ladite membra rota.
 Quem vehitis, meus est. prasens hic delitet absens.
 Irruet in gremium sors nocitura caput.
 Sin minus ista movent, moveat te blandula conjux.
 Improba res, teneras ledere velle nurus.
 Parcite Boschardo. Borea si flabra nocetis,
 Quid meruit nullo tacta Maria viro?
 At tua cum, Smitthi, venient ad tecta sorores,
 Oscula cum dederis plurima, plura dabis.
 Sin renuas, in te stringam mea carmina vates,
 Et male te dicam parcere basioli:
 Si renuas, quacunque minus tu basia figes,
 Post reditum, salvis omnibus, ipse dabo.

Ad Legatos Federatorum Ordinum, componendis bellis inter Poloniae & Sueciae reges missos.

P Arcite Nereides, nostro dum littore solvunt,
 Quas placida pingit pacis oliva, rates.
 Neve procellosos in carbasa trudite fluctus,
 Ne violet sacros dira procella viros.
 Legatos, Neptune, vehis, dilectaque Belgi
 Corcula, tot patriæ lumina clara mea.
 Ne celebres exstingue faces. si murmurat unda,
 In Morinos potius murmuretur unda tuos.

Quos.

*Quos vectas, si jura capis, lasisse profanum est.
 Lex etiam summos obligat ista Deos.
 Cum Latia veherent Epidauri numina puppes,
 Composuisse suas dicitur aequor aquas.
 Has quoque, cum blanda promittant commoda pa-
 Fac, Neptune, Notis mollibus ire rates. (cis.*

Ad Illustrissimum Virum
ROCHVM HONERDVM
 Senatorem, Legatum.

Magna minorque fera, dubiis sperata carinis:
 Sidera, & ambiguo lumina fida mari,
 Pandite fulgentes meliori lampade flammæ,
 Et media clarum reddite nocte diem.
 Depositum prælustre damus. jam noster Apollo.
 Navigat & toto cingitur Oceano.
 Et terras urbesque videt cecidisse suorum,
 Littoraque ex oculis longius ire suis.
 Si Thamaræ vos fata movent, hoc vindicæ vivunt.,
 Et precium tanti criminis Ammon habet.
 Si tabulas frangi Superum vidistis ab alto
 Æthere, qui tabulas reddidit author, adest.
 Dum suus antennis labor est, dum mugit Orion.
 Et petulans summos verberat undæ foros,
 Scribit, & Aoniis permiscet fluctibus undas,
 Et Zephyros vates tensaque vela canit.
 Quæ mare, quæ moveant immania corpora cæssa,
 Quis ratibus timidæ sollicitarit aquas,
 Cur regat attentam virtus magnetica puppem,
 Cur ruat adversis pontus & aura plægis.
 Dum scribit, dum vela elegis spirantibus implet.,
 Currit inoffensa læta carina viâ.
 Et properat gaudetque suis succubibus, & se,
 Castaliis credit leniter ire vadis.

h

Nulla

Nulla ratim sentina premit, nec nautea sordet.

Cur? fontes aperit Pegasus ipse suos.

Carmina prora facit, jam dictant carmina puppes.

Iam gleam scandunt carmina, rostra legunt.

Versiculos tabulata sciunt, in funibus harent,

In tremula varium pyxide carmen habes.

Ludunt in transtris numeri. capis anchora vatem.

Ipse etiam tersum navita carmen olet.

Illustri Viro

A N D R E Æ B I C H Æ R O,

Legato ad Vistulam.

V Istula, si nostras Cererem transmittis in oras,
Si Batavum toties fert tibi lucra fames,

Si tecum Eoas mutat meus Amstelæ merces,

Et piter à nobis & pia thura refers,

Excipe pacato venerandum flumine pignus,

Et vitreas coram consule sterne Deas.

Dic: mea praeclarus tendit per regna Senator.

Dic: illo Themidis pectore sacra latent.

Dic: magnam placidis modera i legibus urbem,

Dic: studiis illum pandere templa piis.

Ingeniis monstrare viam, discernere Musis

Otia, nec Batavi spernere vatis epos.

Non alio magnus poterat sub iudice causam.

Sarmata, non alio dicere teste Gothus,

In quo cindor, amor patriæ coiere fidesque,

Consilium prudens, sollicitusque timor,

In quo sacra truce oburgat concordia Martem,

Non poterunt reges non coisse duo.

Ma-

Illustri Viro

IOACHIMO ANDREÆ,

Legato.

S Armata, qui laxis habitas fortissime campis,
 Et nunc Moschorum cade recente cales,
 Et vos, qui magno Sueones sub Principe nuper
 Alpinas clypeis penè bibistis aquas:
 Huic Cyneæ mansueta precor date tempora fandi,
 Et tanti memores pendite verba viri.
 Si pacis decreta placent, pro pace loquatur.
 Et gladios rastris obruet, arma togis.
 Sin rigidi placet illa ferox Marvortis arena,
 Scribet in hoc ipso pulvere: bella cave.
 Bella cave, quicumque cupis tibi tuta manere;
 Regna diu, & sceptris consuluisse tuis.
 Vos reges sapite, & dubiis ne credite factis.
 Ancipites jactus alex Martis amat.
 Certius imperii majestas pace tenetur,
 Libertas armis qua venit, arma timet.
 Hac Frisii consulta dabunt. advertite, Regum
 Qui volet alterutri cedere, victor erit.

Ad Illustrum Virum

R. HONERDVM,

Legatum.

C Vm pelago terraque tuas jam divide citras,
 Docte senex, pelago dum meditaris iter.
 Æquora te credant, quam vis minus apta, poetam.
 Consiliis sapiat Sarmatis ora tuis.
 Hic ludas, ubi Naiades cum Phorcide ludant.
 Et Siren lepidos audiunt aqua sonos.

h. 2

Hic

*Hic sapias, ubi regali sapit aula paratu,
 Et niveum fulgens purpura scandit ebur.
 Quà graderis, tanti duplex personæ Batavi est,
 Seu vatis partes, seu sapientis obit.*

A D

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensem.

I Am me Rhenus habet, jam me deserta Creûsa
 Detinet, & vultu fascinat una suo.
 Illa mihi mensam sternit, non emptâ reponit
 Fercula & innocuas officiosa dapés.
 Dat lapathum, Samiaque fabas opprobria mense,
 Et coctum lentè leta ministrat olus.
 Prandeo lactucas, quas parco adpersit aceto,
 Et quibus illecebras pinguis olivâ facit.
 Odimus hic madidas animantum sanguine carnes,
 Nec teneras sævi dilaceramus oves.
 Non petit insonis jugulum trux sicæ columba,
 Aut gallina mea victima cruda gula est.
 Pythagora normâ solis hic vivitur herbis,
 Nec mea barbarico mensa cruore madet.
 Hic ego versiculus horas distringo, meaque
 Hospitiis optato parcius ore fruor.
 Tessela cum vestros intrabit magna penates,
 Tessela cum vestrum sollicitabit ebur,
 Tessela cum docti referet tibi carmina Tassi,
 Tessela cum dicet, quid sit amare, Tibi,
 Tessela cum virides neetlet de fronde coronas
 Atque artes cupiet promere docta suas:
 Accurrâ, vidisæque manus amplectar amicæ,
 Basiolumque tibi Tessala blanda, dabo.
 Basiolum, quod Iuno mihi, quod Cypris & ipsa
 In cœlis magnus Iupiter invideat.

In masculos versus

A N N Æ M A R I Æ
S C H V V R M A N,

quibus Trajectinæ urbi novum Academiæ
decus gratulatur,

P Arturiunt jam bella scholas, lituosque tubasque
Inter, Apollineas fabricat Aula domos.
Nascitur, & mediis Sapientia gliscit in armis.
Nec Iove, sed Getico patre renascor, ait.
It Ducibus doctrina comes, cum milite Phœbus
Ambulat, & Clarias vindicat hasta Deas.
Ipsa novos juxta gradiens Bellona magistros,
Mitigat ingenii vim rabiemque sui,
Et cuperet pugnare minus; nisi templa focosque
Acer & indomitus sollicitaret Iber.
Exorsa est jam mitra loqui. ruit amula lardum,
Et validâ pubes ambitione calet.
Migrant in terras Superi, pietasque Themisque,
Ingentemque sonant pulpita sacra Deum.
Nec cessat Medicina loqui. formantur in artes
Pectora & effigiem cuncta scientis habent.
Nos fecit natura rudes. cultura, laborque
Expolit. hæc hominem cura secunda facit.
Bis gigni debet Sapiens. bis reddier orbi.
Nec nisi cum poterit se genuisse, sapit.
Quod stamus Batarvi, Phœbo debemus & armis.
Hanc geminam supplex Belgica poscit opem.
Auriacus quod servet, habet; quod servet, Apollo.
Hic animos nobis asserit, ille lares.
Trajectine, tuis ceptis intervenit Anna.
Annuit augurio nobilis Anna suo.
Iam redit & virgo. redeunt miracula terris.
Pone videt vates ire puella suos.

Desinimus nos esse viri. fit virgo, quod olim

Nos fuimus. vatam nomina virgo rapit.

Iupiter hanc dona sexu meliore puellam.

Vel dic, attonitis omnibus, esse Deam.

Pallada dic. non quæ tremebundam concutit hastâ,

Sed quæ nascentem concutit ore Scholam.

In prædium Amplissimi humanissi-
mique Viri

LAVRENTII BAECKII.

Pradia felicitis, Bataro sub sidere, Bæckî,
Pradia carminibus nunc celebranda meis,
Ruricolæ salve lares, salve penates,

Quis superum cunctas gratis donat opes :

Hic locus, hic divum domus est. hæc regna Napæa,

Hæc sociâ petulans Phyllide Faunus amat.

Hic Corydon, hic apta viro Galatæa procatur,

Et grave fastidit virginitatis onus.

Alma Ceres circum tumidis se tollit aristis,

Triptolemus totis luxuriatur agris.

Ipsa Pales herbas pecori, læc sufficit agnis,

Atque aries tanti dux gregis agmen agit.

Turgida secundis Pomona virescit in hortis,

Et niveum verno pingit honore caput.

Flora nitet, foliisque suos inscribit amores,

At Venus in propriis hæret amica rosis.

Quas dum mœsta videt, veteres reminiscitur ignes,

Exitioque dolet pulcher Adoni, tuo.

Lenes equoreis descendunt collibus unda

Et streperis torrens labitur inter aquis.

Torrens Naiadam labor & nutricida somni,

Quo cupiat cerni nuda Diana sibi.

Nec procul Arêtois Tethys admurmurat undis,

Nereaque amplexu basioliisque fovet.

Fun-

*Fundit Tya lacus & priscam verberat urbem,
 Qua vetus à Bavarum nomine nomen habet.
 Hac inter, venerande senex, dum numina vivis,
 Et senio donas otia tuta tuo,
 Dum spectare tuos concedis Vatibus hortos,
 Et tuus Aoniis rivulus exit aquis,
 Vive diu, nec enim fatis concedere fas est,
 Cujus habent cunctos rura beata Deos.*

Ad Senatorem

R. H O N E R D V M.

C*Vjus Hyperboreum nuper facundia Martem,
 Et reges potuit composuisse duos:
 Ad Batavos Honerde, redis, & Apolline plenus
 Sub Batavo placidum sidere condis epos.
 Plus me vate cales. nobis nunc omnia languent.
 Cum viduo jaceam sarcinæ pigra thoro.
 Barbara cum fatis cessit, cessere Camana,
 Pieriaque simul disperiere faces.
 Friget amor. frigent veteres sub pectore flammæ.
 Stringitur insolito mens thalamusque gelu.
 Hac vatis fortuna tui est. cum conjuge surgit.
 Imperat ingenio conjugis aura meo.
 Ite Senatores, Barleo quarite sponsam:
 Sic poterit vobis, sic caluisse sibi.*

In tumulum Nobilissimi Viri

G V L I E L M I de B E V E R E N ,

Consulis Dordrechtani, Toparchæ Strevels-
 houchii, Quæstoris Australis Hollandiæ,
 mortui xv. Kal. Sext. 1631.

C*onditur hoc tumulo probitas, prudentia busto.
 Et cineri pietas ingemit ipsa suo.
 Qua toties patriæ juvit facundia causam.
 Hic silet, & Beveri plus volet ore loqui.*

*Stant urna juxta proavum : quin marmore in isto
Heredem prisca nobilitatis habes.*

Quam, si stemma neget, poterat virtute mereri.

Non solum titulos invenit illa, facit.

Nunc Questura viro, nunc dives traditur Auster.

Nunc fasces offert urbs veneranda suos.

Lustra decem attonito dictat consultæ Senatus.

Vitaque Battavia, non fuit acta sibi.

Legatis responsa refert. per castra, per enses,

Auriaco vadit belligerante comes.

Iam pia civiles placide mens temperat æstus.

Publica mox moritis mollibus ara juvat.

Iam petit à sociis Marti stipendia terris,

Nassovioque parat robur & arma Duci.

Tempora sic belli, sic flexit tempora pacis,

Et modo plus lauri, plus placuere toga.

Ipse fatiscens Batavis cum cerneret annos,

Flevit, & hac tumulo posthuma verba dedit :

Quam leve collapsis patriæ decedere rebus !

Hic voluit Patriæ non nisi stante mori.

*In Barbari floris, quem Tulipam vocant,
variâ fortunam.*

S Tulitia gens sacra sumus. vilescimus omnes,
Dum precium vana credimus esse rei.

Nil magnum jam Persa dabis, nihil accola Gangis.

Sordet in Eoo gemma reperta mari.

Heliadum crustas grandi suspendimus auro,

Visaque quanti vis conchea bacca fuit.

Sardius in digitis micuit, preciosaque regum

Vicit honoratos purpura chrysolithos.

Nunc herba florisque decus prægrandè putamus,

Et citius vobis interitura placent.

Barbara res omni Batavis preciosior auro est.

Barbara res cunctas una laceffit opes.

Bar-

Barbara res non idum siliqua levior valore
Ponderat, atque atomos aestimat are suas.
Linea, segmentum, macula, color, area, thyrsus
Invidiam titulis nominibusque creant.
Non ignota loquor. census brevis adspicit in se
Hortulus, & Pelopum more talenta locat.
Invenit in foliis miros facundia sensus,
Et loquitur florum verba superba pater,
Scipiadasque Duces & tanta vocabula jactat.
Et venit in partes discolor Otto novas.
Quin numerat, qua luce cadat, qua creverit; & quot
Fecundâ truat pignora matre solum.
Dediscit textrina suas, quas noverat, artes.
Causidicus non vult floris amore loqui.
Cum fabro lapicida vacat. delirat arator,
Et mediis fullos segnis oberrat agris.
Nauta ratem damnat. pereunt tot munia civi.
Dum furor hos omnes unus & error habet.
Scilicet in vili crescunt sestertia testâ,
Et multum ignavis, ditibus esse licet.
Quæ dum cuncta videt fallax Rhamnusia in hortos
Exspuit, & dominos perdidit una suos.
Et flori precium & cunctos decussit honores,
Depositumque Deum nobile, vile fuit.
Mutantur cum flore togæ, textrina, labores,
Et resides lassat sordida lana manus.
Tum ridens ait; o cives, flos vota fefellit.
Non alia est fluxi scena futura boni.
Excidit è precio flos barbarus. excidit auro,
Qui stolidus dives conditione fuit.

Ad Amplissimum Virum
 IOACHIMVM
 WICHEFORTIVM,
 lætitiæ datorem.

Nunc alios, Ioachime, capit tuus Amstela fascēs,
 Nunc alio nobis Consule rostra patent.
 Cessant terribiles, vacuo Pratore, secures,
 Nec trepidos poscunt jura severa reos.
 Adspice, Pieria claudunt delubra sorores.
 Nec sua jam fessus verba professor amat.
 Delassata graves damnat Sapientia voces,
 Et mea, VVicforti, pulpita muta silent.
 Quid faciam? jam mensa tibi, jam sternitur, ecce,
 Inter Apollineos sobria mensa viros.
 Tu mea, tu facili recrea convivium vultu,
 Tu cupias cœtus Tullius esse mei.
 Laxet inoffensam locuples sacundia linguam,
 Et lentum docto murmure falle diem.
 Sic noster diceris amor. sic gratior hospes
 Pellicies Clarias in mea vota deas.
 Lætitiæ vinique dator, tua dona pitissa.
 Muneribusque velis lætior esse tuis.
 Dant superi, gaudentque datis. quæ vina Lyæus
 Et dedit, & primus repperit, ipse bibit.
 Quid mihi tu totum spumantia pocula Rhenum
 Sufficis & Bromio turgida vasa Deo?
 Blanda placet vindicta. tuis mergeris in undis,
 Inque tuum flectam munera missa caput.
 At mox, cum sociâ discedes conjuge, dicam:
 Maxime vir, carò stat tibi noster amor.

IN NUPTIAS
ANTONII MATTHÆI
IVRISCONSULTI,

Et Lectissima Virginis

ANNÆ PONTANÆ.

EN, gelidas inter fervet Citherea procellas,
Nec Veneris Fle vi temperat unda faces.
Et licet invisus rigeat sub Piscibus ather,
In medio gliscit Cypria flamma gelu.
Ipse sacer Themidis custos effeminat annum.
Et toto quamvis frigore cinctus amat.
Sic exlex grassatur Amor. non tempora brumæ.
Non rabidi tardant pronuba cœpta canes.
Omnia tempestitiva putat. glaciemque nivesque
Officiis credit non aliena suis.
Scilicet exacuant Paphias contraria flammæ,
Et calor opposito fortius hoste calet.
Dumque foris frigescit amans, plus æstuat intus.
Et magis in leva parte mamilla salit.
Ite laboratæ tetrico sub Consule leges,
Ite procul streperi verba se vera fori.
Præsul vester amat. dicit jam jura Cupido.
Et Venus à docta fronte tributa petit.
Curia fit thalamus, præses festiva Dione,
Materies litis basia, sponsa rea est.
Actoris partes sponsus capit. exigit Annam,
Et titulo dicit conjugis esse suam.
Non hic sollicitus differt responsa Senator,
Aut lento repunt improba jura gradu.
Prævertit Citherea moras. quam postulat, actor
Occupat, & coelo iudice victor habet.
Quam benè Palladii jam nubit filia patris,
Quam benè Palladio jungitur illa viro.

*Spes erit, ut, docti sociant dum federa, causas
Progenies nolit dissimulare suas.*

In Artem Nauticam

ELIÆ HERCKMANS.

Q Vos terras habitare Dii voluere, solumque,
Et sicca Numen vivere jussit humo,
Terribiles habitamus aquas; audaxque propago
Iapeti medio degimus Oceano.
Exprobrare Iovi libet, atque illudere fati,
Et formidata querere mortis iter.
Fluctus habet terra dominos, adspargimur undis,
Nostraque (prò) fragili pondera lentre natant.
Inter monstra, feras, & diri pignora Nerei,
Et tot vasta truci corpora nata mari,
Tot scopulos Syrtesque inter, dum sevit Orion,
Et Notus adverso turbine bella gerit,
Iactatur securus homo, & formidinis expers
Sideribus cingi se videt & pelago.
Trabs domus est, unda hospitium, ferus accola Triton,
Flabra viam monstrant puppibus, astra regunt.
Sic procul à patria longinquis sistimur Indis,
Et populi nobis & nova regna patent.
Hic pugnare iuvat, totisque occurrere castris,
Hic modicis bellæ Mars furit in tabulis.
Hic Bellona tonat, mergitque & mergitur una,
Et fragiles sorbet flamma inopina rates.
Adspice tantarum coram spectacula rerum,
Natalesque tuos, nauta severe, lege.
Dum grandes scriptor populis narrare labores
Incipit & puppis fata stupenda tua,
Dic mecum, quanta est humana industria mentis?
Quis labor & mediis vis animosa malis?
Per fluctus inventa via est. hoc restat, ut ipsos
Tandem aliquis pennâ tentet adire Deos.

In

In Librum

IOH. BEVEROVICII

de Termino vitæ.

N Ascimur & morimur, longos peccamus in an-
 Et tamen hos annos Parca severa secat. (nos,
 Succedit misera tandem sua Vespera vita,
 Et fugiunt avo deficiente dies.
 Bulla sumus, levis umbra sumus, ludusque Deorum,
 Quaque fluit, tacitis clepsydra fluxit aquis.
 Materiam lethi bibimus. cum vescimur, ecce,
 Pabula quæ vitæ, dant alimenta neci.
 Ipso mors sub dente crepat. quaque ambulat orbis
 Incola, se circum busta rogosque videt.
 Cuncta ruunt, gaudentque suis nascentia fati,
 Et circo redeunt vitæque morsque suo.
 Hæc inter magnas agitât discordia mentes,
 Et totas lassat fabula docta Scholas.
 Hic sua fatali suspendit stamina filo,
 Inque suas partes numen & astra vocat,
 Nec moritur sine lege Deum. metuentior alter
 Contrahit has ipsas amplificatque moras.
 Huic fati modus arbitrium est. moriturque caditq;
 Cum libet & vitam conditione tenet.
 Insignes anima, tantam decidere litem
 Quæis vacat, & docta pandere mentis opus:
 Vivite & extrema calamum donate senectæ.
 Nec grave sit vobis talia sæpe loqui.
 Vivite concordēs & ab ipsa discite morte,
 Optatæ toties pacis inire viam.
 Desinat adversas sectari Ecclesia voces,
 Atque animos Christo jungat amica fides.
 Seu fatum seu culpa diem determinet, æquum est
 Hæc quoque nobiscum iurgia posse mori.

IN · OBITVM
DIONYSII VOSSII,
ad Patrem.

I Am tibi Scaligeri donant solatia patres,
Docta quibus sopes occidit ante diem.
Iam sua pralustres objectant funera Douze,
Et prematurâ pignora rapta manu.
Magnorum fors illa virum est, clarissime Vossi,
Et lachrymas jungunt nomina tanta suas.
Sat vixit, misero quem virtus eximit avo,
Nec memor ingenii fama latere sinit.
Coeperat huic ingens Latium debere iuventa,
Et Taciti rerum maxima more loqui.
Gracia solertes tali sub vindice voces,
Priscaque dictabat verba disertus Arabs.
Vna Palestinos versans industria patres,
Nunc tibi Iudaeum, nunc dabat illa Syrum.
Chaldausque senex isto sapuisset alumno,
Maimonidesque suum mox stupuisset opus.
Confudit linguas Lachesis, quaque omnibus aequae,
Et poterat fari dissona, muta silet.
Quid juvenem fletu decoras? qui redditus astris
Iam propior Iunî suspicit ora nepos,
Et jam sub pedibus quicquid mortale beatus
Calcat & hoc ipsum, te lachrymare, vetat.
Si talem genuisse juvat, concede Tonanti.
Et magno pignus nobile crede Deo.
Praefecit spes ille tuas. sed spondet, eodem
Patre tibi rursus crescere posse novus.

Ad

I. W I L L I C H I V M,

Equitem Palatinum & poetam
Cimbrorum.

W Illichi, medios inter qui carmina Cimbros
 Scribis, & Arctoa frigora seva plaga :
 Inhere te vatem populis, rigidoque sub axe
 Palladia pergas gentis honore frui.
 Si tibi regali bellatrix purpura vultu
 Annuit, & precio nobilitatis ovas ;
 Lura Palatina si dantur splendida terra,
 Et mores Equitum regula prisca docet :
 Majus erit vatis precium. plus esse poetam,
 Thymbræoque patri perplacuisse, reor.
 Illa tibi possunt regum donare corona.
 Hac sunt magnorum munera sola Deum.
 Vatibus occultum gliscit sub pectore numen,
 Et sua coelesti semina stirpe trahunt.
 Sunt nobis Phoebus genitor, Musæque sorores.
 Castaliis vates ora rigamus aquis.
 Vina bibant reges. nobis Permessidos unda,
 Et toto lapsus fons Helicone fluit.
 Emineant sceptris reges. hac gloria nostra est,
 A nobis regum sceptra Deosque cani.

I N N V P T I A S

P E T R I . B O R R I,

Reip. Ultrajectinæ à secretis.

D Ic mihi, cur sociam, Borri, de rure maritam
 Poscis, & in mediis basia quaris agris ?
 Nec, qua turrigeras graditur matrona per urbes,
 In thalamis patitur gaudia prima tuis ?

*An, quia desertas habitarunt numina silvas,
 Credis in his ipsis sedibus esse Deas ?
 An, quia rura colit pulchrâ cum Phyllide Thyrsis,
 Hic quoque formosam Phyllida Thyrsis amas ?
 An strepitus aviumque inter modulamina censes
 Vestra magis tuto murmura posse tegi ?
 An tibi lascivus formam monstrabit amandi
 Passer & ad leges te volet ire suas ?
 An, ubi permiscet hederæ sua brachia, disces
 Brachia in amplexus illaqueare tuos ?
 Fortè vides illic cupidas errare capellas,
 Aut aries tanti dux gregis agmen agit.
 Aut sua dum nectunt insonites rostra columba,
 Exemplum raptæ virginitatis habes.
 Iudice me, vir summe, sapis. per rura, per agros,
 Frondes inter amet, quisquis amare volet.
 Seria scribe domi & pleno discussa Senatu
 In tabulas alibi publica verba refer.
 Illic nota fides patribus, prudentia, virtus,
 Et partes obeat dextera docta suas.
 Ruri sterne thorum, ruri tibi debeat Anna,
 Omnia sunt illic lusibus apta magis.
 Hic hic terra ferax & tot nutricula frugum
 Conjugibus mira fertilitate præt.
 Ambulet in clausa Consul vel Episcopus urbe.
 Liberior patulo sub Iove sponsus eris.*

I N N V P T I A S
 DANIELIS ARMINII
 Medici.

Legerat Arminius medica secreta Minerva,
 Et res Hippocrati sex placuisse suo.
 Has inter Venus alma fuit. Tu blandula, dixit,
 Tu mihi natura filia prima places.

Abdita

*Abdita discutiant modici contagia motus,
Et sua sit fessis partibus apta quies.
Aura fuget morbos, alimenta que seligat ager,
Et potu cupiat conveniente frui.
Insanas hebetet somni clementia febres.
Et sit quæ gignat, quæ levet ira malum.
Vna mihi poterit Sponso Ci:heraa mederi.
Vna mihi medio restat in igne salus.
Vulneribus sanor, savi que Cupidinis arcu:
Nec, nisi sic latus convaluisse queam.
Vt flammis Salamandra, meis in amoribus uror
Integer, & quanquam fractus amore, levor.
Cum mihi virginitas, cum flos arescet amanti,
Ordiam excussâ virginitate virum.
Cuncta placent, tede, thalami, cum matre Cupido,
Basiæque è teneris sæpe petita genis.
Dixerat hæc Sponsus, cum cincta potentibus herbis
Affatur medicum sic Medicina suum:
Longum vive tuis, Iuvenum doctissime, fati,
Et Mariæ studeas sæpe placere tuæ.
Sed Veneri diffide, precor. quæ lenta, probatur.
At brevis est, nimium quæ violenta fuit.
Interdum spectator eris, non actor amoris.
Hæc sunt doctrina dogmata prima tuæ.
Si longi poscunt placidissima pharmaca morbi,
Hic quoque rem poteris restituisse morâ.
Fabula sit populo medicus, cum factus amator
Ipse sua jam mox postulat artis opus.*

S O C I E T A S
I N D I Æ O C C I D E N T A L I S
C H R I S T O P H O R O
A R T I S O S K I O,

militiæ in Brasilia Præfecto, ob res feliciter gestas gratias agit.

P Vgnasti, Dux magne, domi, & te milite sensit
Sarmata Rex istas prævaluisse manus.
Te duce succrevit nostro fiducia Marti,
Et potiùt per te vincier hostis Iber.
Pro Batavùm imperio, pro libertate stetisti.
Quæque mihi, melior credita causa tibi est.
Hæc Europa tibi loquitur. nunc latius exit
Nuncia militia fama corusca tua.
Per mundos vexilla rapis. per sidera victor
Arma quatis totis dissita sideribus.
Expandis cum Sole decus. quibus occidit ille,
Altius Artisoski gloria surgit aquis.
Per te aliis terris, aliis habitamus in undis,
Atque alio patriam cernimus orbe dari.
Auspiciis patuere tuis portusque sinusque,
Et dominos arces deseruere suos.
Per te succubuerunt duces, castella, domusque,
Et veterem famulans despicit ora Tagum.
Te ductore rudis populus, te præside reâi
Barbaries coepit displicuisse sibi.
Littora, rura procul, fluvios amnesque tenemus.
Qua spatium sibimet fecit iniqua fames.
Iam Tarteßiaco per te deciditur auro.
Et tua regales cura flagellat opes.
Addita sunt nobis, perierunt lucra Philippo.
Non ultra Hispanis dulcibus esse licet.
Sacchara sunt juris Batavùm. non hostibus illa
Verna parat. Belgis colligit illa meis.

Hinc

Hinc taa in Occiduis scribuntur nomina lignis,
 Et peregrina tuum canna susurrat iter.
 Trans mare, trans fluctus extremâ vivis arenâ.
 Si possent, cuperent te quoque saxa loqui.
 Se victos gaudent populi. metuendus amaris.
 Quaeque prius timuit Barbarus arma, probat.
 Sic superasse pium est. sic regnavisse decorum.
 Cum pietas illum, qui regit, ipsa regit.
 Ast ego tantorum moderatrix summa laborum,
 Ante tuos pono fulgida dona pedes,
 Virtutis monumenta tua. circumdareis auro
 Condecoratque suum Curia nostra Ducem.
 Sis felix. Regique tuo dum redderis, arma
 Fac placeant illi; qua placuere mihi.

In Historiam Geldricam, à Clarissimo viro

D. IOH. ISACIO PONTANO
descriptam.

EN, vetus intorto rursus se crine Sicamber
 Explicat, & Latia cede cruentus ovat.
 Ausoniaeque aquilas & formidatâ Quiritum,
 Signa legens chartis erigit illa suis.
 Pugnant ad Vahalin populi, Rhenuisque bicornis
 Afferit antiqui iura verenda soli.
 Si cadit, Augusti dextra cadit. incluta gaudet
 Geldria Romano succubuisse Duci.
 Et mundi Domino fasces submittit & arma,
 Nec nisi devicto vincier orbe cupit.
 Qui Cimbros scripsit calamus, regesque Trionum,
 Iam terra scribit sceptrâ Ducesque sua.
 Et vultus regni varios mutataque narrat
 Nomina & autores Gelduba prisca tuos.
 Scilicet haud uno celebris sub Principe tellus
 Paruit. illa Ducis, Caesaris illa fuit.

*Imperio differt populus. Tu, maxime scriptor,
 Prælia, fortunas, tempora, gesta notas.
 Vincitur, & toties victrix inclauit armis
 Geldria, sed Geldro defuit, illa legi.
 Cum Marvorte decus fama partiris. & urbes
 Expugnasse Ducum est, scribere posse Tuum,*

Ad Illustrem nobilemque Virum

IOHANNEM SCOTVM

Tarvasium, Cancellariæ Scoticæ directorem, cum Poëtas Scotos edi curaret.

S Cote, Caledonii sidus venerabile regni,
 Celsior, hoc dici, quod minus esse putas,
 Os Caroli, Borei locuples facundia sceptri,
 Quo tria vel possent regna loquente loqui:
 Quam tua nunc nostris illuxit gloria terris,
 Quam volupe est Bataro te quoque teste legi.
 Ecce, renascentes cœunt, ceu federe, Musa,
 Et vario pulchrum carmine surgit opus.
 Quod loquitur, natale solum est. tua Scotia Cirrha
 Exulat hoc omnis vox peregrina libro. (est.
 Per te Parrhasiis Helicon conscenditur oris,
 Aoniiue faces ordinis Vrsa quatit.
 Tu Phœbi delubra moves. tu pectora vatū
 Concutis, & motu fervidiore rapis.
 Permissis se lymp̃ha tuis abscondit arenis.
 Barbara nec veterem Gracia Delon habet.
 Transfers, Scote, Deos. transfers loca, numina, mon-
 Te propè jam Tenedon quarit Apollo suam. (res.
 Ac veluti Dictynna vagis prelusitat astris,
 Ducis Apollineum Phosphorus ipse chorum.
 Quam gaudent se regna regi. cum Regis & uni
 Credita Pegasidum causa laborque viro est.

Ad

Ad Amplissimum Virum

ROCHVM HONERDV M

Senatorem.

Vivimus & medios inter juvenescimus hostes,
 Et veteri Danaï stamus, Honerde, loco.
 Nil rabies me sacra movet. nihil officit illi,
 Qui geminum triplici muniit are latus.
 Sum passus graviora. leves sprevisse libellos
 Quam leve. cum chartus tot periere mina.
 In foliis furor est. harent in cortice pugna,
 Tantaque deficiens bella papyrus habet.
 Fulminet & totis cumulet convicia plaustris
 Bruclerus, inque meum dirigat arma caput..
 Succedant Troës Rutulis, Batavoque Sicamber,
 Hic gladios frendens porrigat, ille faces.
 En, galea tegor, & defendor casside recti.
 Quo mea mens ictus arceat, intus habet.
 Allobrogas minus esse puto. non ista moramur
 Nomina. sunt sordes, docte Lemanne, tuae.
 Cum mea larvati proscindunt nomina Fabri,
 Densaque conglomerant scommata, non moveor.
 Quæ Trajædinis loquitur petulantia scammis,
 Rideo. non ad me pertinet iste labor.
 Invidia cum tela petunt, virtutibus obsto:
 Quæque nocent linguas religionem domo.
 Tota cataphractum cingit patientia vatem.
 Illa sales nigros discutit, illa metus.
 Sum cautes, sum dura silex. non sentio sperni.
 Hoc quoque quod sperni dicor, Honerde, placet.
 Sic disco nihil esse. nihil tibi velle videri.
 Quodque meum est, merito, ceu triviale, legi.
 Tu modo tot nixus veri jam testibus, aude
 Dicere, Barlaam nil nisi trita loqui.

Tot titulos revocate viri, dammate poetam.

Dicite me Marsum, dicite me Bavium.

Sim levior vates. alium vos esse putastis.

Iudicibus tantis Musa superba fuit.

Curia deliquit. potuit peccasse Senztor.

Erravere Scholæ, pulpita, rostra, toga.

Nesciit Auriacus, cui se donaret. Et omnis

Prona suo vati purpura, caeca fuit.

Seiani fortuna mea est. nunc tollor in altum,

Nunc titulo rui sum deteriore cado.

Magne virum, jocus est, quodcumq; hic degimus avi.

Ludimus, est scena pars sua quisque sua.

Quod sumus, haud sumus. aut saltem male credimur

Longe alios species ambitiosa facit. (esse.

Vexamus, vexamur. amat serviliter alter.

Quemque amat hic, studiis omnibus ille fugit.

Non una est persona foro. difforme theatrum est.

Et partes obeunt levior amorque suas.

Hic calamo, ferit ille manu. sunt bella potentum,

Ipsa piis etiam fratribus ira subit.

At mihi mens istos inter securo labores,

Blanda serenat a tempora pacis agit.

Nec pugnare parat. silet, æternumque silebit.

Hoc quoque quod sileat, se siluisse volet.

Quod non ira valet, peraget tranquilla potestas.

Heu male discordem Menada Menas agit.

Aut formidato Pentheus occurrit Orestis;

Aut ruit in Bacchas Baccha cruenta suas.

Cum crepitant nimbi, tumidum cum marmuras

Fluctibus et nimbis obstrepuisse, furor. (æquor,

Displicuisse malis, laudis est. qua recta putantur,

Crede mihi, paucis perplacuisse bonis.

Et licet hic justas aliquis mihi suggerat iras,

Et rigidas repetant ille vel ille minas,

Quamvis ultores spirent responsa libelli,

Et vindicta novum mascula dicter opus :

Te

Te sequar, ô venerande senex, quem dira cicuta
 Sustulit & patriæ vis scelerata sua.
 Vlciſci me Stoa vehat, vult ferre, quod ægrum eſt.
 Illa manu calamos exciuit una meos.
 Lam ſileo. at tibi ſi videar dicenda ſilere,
 Do veniam, pro me fas tibi plura loqui.

Nobiliffimo Viro.

I O A C H I M O
 V I C K E F O R T I O,

Equiti, ab Illuſtriſſimo Wimarix
 Duce reduci.

Q Vem procul armatas inter, Ioachime, cohortes
 Detinuit longâ Martiæ terra morâ,
 Et rutilis fulgens bellator Rauracus armis.
 Ingenio vidit diſſipare caſtra ſequi,
 V Kimario dilecte Duci, cui Gallia pridem
 Nomina pro meritis ſplendidiora dedit ;
 Cuius honorato pendent regaliæ collo
 Munera & athereo victus ab enſe Draco :
 Expectate veni, veteresque reuiſe penates,
 Hic ubi ſe refluis Amſtela miſcet aquis.
 Nuper ubi Regum genitrix & fulgidæ tædis
 Mater adoratos duxit in urbe pedes.
 Cum fora, cum vicos Medicæis curribus omnes
 Vidimus atque Italiſ. incaluiſſe rotis.
 Hic tua Penelope, tua te fidiffima conjux
 Exigit & propius te volet una frui.
 Qualis ab hyberna mœrens caligine tellus,
 Longius abſentem gaudet adeſſe diem.
 Illa tuis reddi thalamis & amoribus optat,
 Et ſobolis tecum ſpem rediſſe cupit.
 Allobrogum ſi regna tibi, ſi caſtra, phalanges,
 Claffica ſi aliquid, ſi placuere tubæ.

Hic tua pacati properant ad limina fratres,
 Nec fera Barlæi conspicias ora tui.
 Si volupe est Celtas illic Gallosque tueri,
 Seu quos bracca tegit, seu toga, siue coma;
 Hic Batavos spectare datur populumque potentem,
 Quem tremuit amissis urbibus acer Iber.
 Si te Ligeri capit admiratio Regis,
 Et divinum aliquid Rex Lodovicus habet,
 Hic quoque magna vides. hic bello clarus & armis
 Auriacus fama militat usque sua,
 Hesperiasque premit castris bellacibus arces,
 Et victi spoliis sæpius hostis ovat.
 Hic inter veterum vultus & marmora vivit,
 Et Latios vario cernis in ære Duces.
 Hic tibi Romulidum patet admiranda supellex
 Urnula, cos, culter, fibula, testa, stylus.
 Cumque libet, Macetas monstrat tibi Græciæ Reges,
 Quæ grandes Asia Græcia sorpsit opes,
 Pellæos, Pyrrhosque & nomina magna Philippos,
 Oraque Perdicæ Lysimachosque truces.
 Si caperis pulchrâ nascentis origine Rheni,
 Exonerat fessas hic tibi Rhenus aquas.
 Si Ligerim procul & Rhodanum novus advena po-
 Hic poterit pleno gurgite Mosâ bibi. (tas,
 Si celer excel'sis subsidit Sequana ripis,
 Hic Vahalis planos undique lambit agros.
 Si placuit Basilea tibi, domus hospita Musis,
 Et nostræ poterunt hic placuisse Scholæ.
 Ferrea si vinci Brisacimænia speras,
 Hic quoque quod vinci Belgicæ speret, erit.
 Gallia dat segetem, & Cereris tot mœnura læta,
 Hic eadem pandas occupat alimæ rates.
 Gallia non uno torquet sua prælia Lyæo,
 Et tamen hic nullæ, crede, bibuntur aquæ.
 Illic purpureæ frueris sermonibus Aulæ,
 Et Richeli missus respicias ora senis.

Hic

Elic Richeli voces non uno Consule mutas,
 Et celebris dominos exhibet Ta suos.
 Amstelii perchare veni: plus charior illi,
 Quæ thalamis reddet gaudia prisca tuis.
 Illa tibi dulci modulamine leniet aures,
 Et canet arguta voce suave melos.
 Illa tibi Druidum voces & verba reponet,
 Ante abitum non hac docta marita tuum.
 Hac nova discessus capies nunc commodæ. plenum
 Artibus infernet doctior Anna theorum.
 Euterpen cupis? Enterpe est. vis esse Thalam?
 Huic modulus par est ingeniosa suis.
 Vis Sapphum? pia Sapphus erit. vis esse se veram.
 Penelopen? talis vis tibi nupta mori.
 Vis matrem? vis esse pater? quid amice, moraris?
 Presentem poscent munera tanta virum.
 En tibi sat faciles promittunt fidera ventos,
 Et Zephyri velis annuit aura tuis.
 Condolet uxori Tethys, & cæcæ sternit
 Æquora, nec tumidis fluctibus atra fremit.
 Disiecta luget Morineus jam classe, nec audax
 In solitis hostis navita favit aquis.
 Quin Bataros pupposque timet. quæssisque carinas
 Dum reficit, nostri suspicit ausa Ducis.
 Affurgant tibi Næades, claræque gubernans
 Trudit in Aristolæ te Pamopæa fœtus.
 Et tandem cupit esse domi. rerumque viresque
 Tadia & invisas rumpit amica moras.
 Tæfora & effusis capiunt tua limina vois,
 Totaque se nescit, te redeunte, domus.
 Conjugis adventu conjux stupet, ipsæque possent
 Gaudia dilecta sic nocuisse tæ.
 Non uno for venit nunt mercatore penates,
 Et soror & frater, quod tibi placidæ, habet.
 Hoofdius exilissæ fidus venerabile Mulla,
 Quem tragædo constans curamine fama vehit,
 Digitized by Google Obvius:

Obvius occurrit reduci, defunctaque satur
 Verba, cataphraëdis suspicienda sonis.
 Hoofdia magnanimas inter memoranda maritas,
 Hoofdia amicitia digna corona tuas,
 Obvius gratatur reduci, & se blandula coram
 Sistit, & agnatas vult tetigisse manus.
 Sic Ithaco in rupes Ithacæ post lustra reverso,
 Undique gratantes exsilire sui.
 Tunc Ithacum montes, Ithacum somnare cavernas,
 Obviusque incolumi rura fuere Diici.
 Inter garrifices etiam Barlaam amicos,
 Accelerat faciles in tua lecta pedes.
 Quaque tuum lecto nuper quartana sodalem
 Fixerat, ad reditum cessit iniqua tuum.
 Noluit illa mihi gravis & funesta nocere,
 Dum tu spes nostra certa salvis ades.
 Tu morbos, loquimur, fugas, suspiria, lacus :
 Dumque redis, mihi me restituisse potes.
 Cum mihi te reddis, reddor. Phœboque tibi que,
 Officiumque vetus Musa benigna facit.
 Te procul amoto, me respexere Camœna
 Parcius, & Clavie conticuere deæ.
 Te presente loquor. laxataque fibula linguae
 Forte tibi nimium creditur esse loquax.
 Nil moner. hoc dico : post brumam, frigora, fabres,
 Nunc toto dabitur te, Vico forte, fruam.

Ad

D. LEONORAM HOOFT,

cum à febre convalesceret.

Improba fax, pulchro grassantes corpore flammæ,
 Magna quibus carpi se Leonora dolet,
 Ocyus in Stygias Munda secedite valles.
 Tartareis febris convenit ista locis.

C. B.

Cur palles Leonora? tui quæ conscia sexus
 Ora verecundo sæpe rubore notas.
 Cur langues Leonora? tuo quæ blanda marito
 Otia & illecebras officiosa facis.
 Cur serves Leonora? pii quam flamma caloris
 Egregiæ sobolis spe caluisse velit.
 Cur præstans Leonora sitis? sitis illa decori est,
 Illa sitis cælos appetit, illa Deum.
 Dum queror, abscedunt malesana è corpore febres,
 Et rediit matri qui fuit ante vigor.
 Tabifica periere faces. audita poetæ
 Leniit iratos vox miseranda Deos.
 Hoofdius uxori jam solvat debita. verum
 Quod possit, debes hoc Leonora mihi.

In disputationes Anti-Socinianas Cla-
 rissimi Theologi

IOHANNIS POLYANDRI.

Qui tutela tui Deus est, portusque, salusque,
 Hunc, Polyandre, Deum religiose colis.
 Afferis æterni titulos & nomina Iesu.
 Nec cupis hunc causis vilibus esse Deum.
 Par magno natura Patri est, de lumine lumen.
 Nec tamen hac luci cedit imago sua.
 Quæ se parte suo testatur patre minorem,
 Hac partes hominem pars redimentis obit.
 Quæ Deus est, ipsa victor de morte triumphat.
 Cetera, mortalis succubuisse potest.
 Stat totius pro labe mea servator, & unus
 Captivum nullo vindicat ære reum.
 Ara laborantis crux est. cadit hostia mendo,
 Et verum meriti victimæ nomen habet.
 Non satis est, monstrasse viam normæque salutis.
 Ipse viam fuso, Christe, cruore facis.
 Has voces, Socine, quævis. venerandaque cæli

Gratia sub signis stat libefacta tuis.
 Tu celsis, vir clare, suum decus asseris astris,
 Vimque sacerdotis protegis ore Dei.
 Vera loqui forsan facile est. sed ab hoste tueri,
 Intrepidi tandem presidis esse puto.

Ad Illustrissimum

D. NICOLAVM de BAVGIL

Regis Galliarum ad Ordines
 Legatum.

Gallia, quæ magni veneraris nomina Regis,
 Sceptraque Borbonio sanguine clara colis.
 Quæ dudum Batavis animos pugnantiibus addis,
 Nec sinis, ut nobis sit metuendus Iber,
 Accipe depositum, nostris quod reddimus oris,
 Quodque alibi fulsit, jam tibi sidus habe.
 Indita sacundas mirata est Austria voces,
 Cum fleat attentis barbarus Ister aquis.
 Obstupuit pro Rege suo Bruxella loquentem,
 Et cuperet Scaldis plus sibi posse loqui.
 Nos quoque Legati titulos & nomina Baugi
 Novimus, & tanti verba diserta viri.
 Gallia cur revocas? abeunt tot commoda nobis,
 Commoda quot patria prestitit ille mea.
 Gallia cur revocas? ista dum voce exremus,
 Destitui jam se vindice Belga videt.
 Gallia cur revocas? vestri sacundia regni,
 Assertrix nostra lingua salus abit.

ARNOLDO BYCHELIO

Advocato Vkrajectino, septuagenario.

I Nconcusse senex, cui post tot lustra, tot annos,
 Decurrit vegetis littera scripta notis :
 Qui curas inter senii vitæque labores,
 Barlai non vis immemor esse tui :
 Vive precor, Pyliæque dies transcendere senectæ,
 Et placido Superum munere perge frui.
 Mens tranquilla tibi est, nec grandis conscia culpa.
 Non gravis hac patriæ, non fuit illa bonis.
 Vixisti tibi, vixisti sine crimine Musis,
 Et placuit nullo fenore culta Themis.
 Rimari secreta, tuæ primordia gentis,
 Et veterum chartas volvere, cura fuit.
 Vita data est privata. minus placuisse videtur
 Publica, vel titulis ambiciosa suis.
 Nec odio tua fama libat, servitque favori.
 Involvis precio teque tuisque ius.
 Sic bene compositis ætas quæ ducitur annis,
 Si moritura tibi est, non moritura Deo est.

In mortem acerbam præstantissimæ
 Virginis

IOHANNÆ BICKERS,

Amplissimi Viri

ANDRÆ BICKERI

Consulis Amstelodamensium filia.

C Hara patris magni soboles, charissimæ matri
 Filia, & Amstelæ virginitatis honos,
 Cur moreris fasces inter titulosque tuorum ?
 Nec patriæ pergis laudis amore frui ?
 Bickera spes prima domus proh occidis. & dum
 Occidis, illa tuæ gratia frontis obit,

*Et nitidi mores placidique modestia vultus,
 Et quicquid pietas contulit ipsa tibi.
 Si passa est te terra mori, jam celsior illa es,
 Et propius summi Numinis ora vides.
 Consilibus nasci decus est. sed gloria major,
 Qua pudor & probitas ambulat, isse viam.
 Astra tenes, dum fama patrem sublimis Olympo
 Inserit, & narrat regibus apta loqui.
 At que virginitas nulli libata marito est,
 Pura creatori redditur illa suo.*

In Curtium à Cl. viro

IOAN. FREINSHEMIO

editum.

Q Vi populos, qui regna ferox sibi subdidit orbis
 Primus & incubuit gentibus, Assur erat.
 Prævaluit mox Persa potens: & Martia tandem
 Persarum tumidas Gracia vertit opes.
 Gens genti ceu latro fuit. raptoque triumphans
 Quilibet, in socios miles & hostis iit.
 Iste furor Pellæ dominum succendit, & enses
 Strinxit, Alexander sanguinolente, tuos.
 Noluit Emathiis claudi tua gloria terris.
 Effera trans Hellen castra Ducesque rapis.
 Non satis Europa est juvenem Troësque Phrygesque.
 Et debellatos subruit ira Syros.
 Imperii sitis Euphraten trajecit, & ipsa
 Viâ minus Babylon ambitiosa tibi.
 In Carram Petramque furis, Medosque Scythasque,
 Et spoliâ dextra Bactra fuere tua.
 Iam Darium Porumque premis. Regumq; Ducumq;
 Purpura vesano raptâ furore fuit.
 Iamque Clytumn rabies, nunc suspiciosa Philotam
 Mens necat, & vivo Parmenione vales.

Exstin-

Extincto minus. in terras grassaris & urbes.
 Sceptraque pirata plurima more rapis.
 Lysimachus Phythonq; favent, Perdicca, Seleucus,
 Antipatrumque tua flamma furoris agit.
 Arrogat Insanas angusta superbia voces,
 Et sobolem summi te cupit esse Iovis.
 At moreris, Iove nate tuo. discerpitur Orbis.
 Inque nova partis nomina mandus abit.
 Hac facunda refert laudati pagina Curti,
 Nec Macetium ingentes vult luisse vices.
 Eripit hac fato veteris solerti & Rhemi,
 Et gemino gaudet vindice Pella legi.
 Decedunt verbis tenebra, & caliginis umbrâ
 Non cupiant tanti Principis arma tegi.
 Rege triumphavit magno res Thessala. magni
 Scriptoris fastos belliger orbis habet.
 At tu, qui Curti purgas tot scrinia, Regem,
 Freinsheimi, fama est restituisse tuis.

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri

D. CORNEL. BAMBEECKII,

Et Præstantissimæ Virginis

LVCRETIE BALDVINÆ.

Quam tua se pulchro, Bambeecki, exporrigit
 anno

Cypris, & ad Geminos pergit adultus amor.
 Serius in Veneris recipis stipendia castris,
 Et tamen illa Deæ serius arma quatis.
 Omnis inoffensis aridet amoribus æther,
 Et natura tuo plaudit amena thoro.
 Adspice, turgidas trudit tibi vinea gemmas,
 Et tiliæ virides explicuere comas.

Adspice, quàm vernalis rubicundis floribus horti.
 Et juxta roseis amula Sponsa genis.
 Latior affulget thalamis Aurora. diesque
 Iam magis erecto dat tibi Sole frui.
 Non Sponso strictum ostentas, Lucretia, ferrum;
 Nec cupis afflicto sava pudore mori.
 Sed dici pudibunda minus gaudesque cupisque.
 Basia, non gladios, vis tibi nupta dari.
 Virginitas ratione perit. vis effera Regum
 Batavia dudum finibus exul iit.
 Nubis & insomni se libertate cubile
 Afferit; & pueris libera Sponsa virum.
 Non tibi nunc iltor Brutus, non ira mariti
 Expellet regnis impia sceptris suis.
 Hic potius rapti maltus conviva pudori
 Annuet, & grates dicet amica Venus.
 Longè alia hic thalami facies. candorque, fidesque.
 Et probitas Sponsos relligiosa facit.
 Hec novit Bamestra. patris matrisque voluptas.
 Quæ vestris miscet gaudia basiis.
 Hic tibi plus latis taurus mugitibus auras
 Verberat & plus jam vacilla lactis habet.
 Plus Corydon & Nisi firit. tibi rustica ludit
 Fistula; & amplexus blandaque vincla canit.
 Vivite, & in primis dum vernat amoribus atas,
 Dum sobolis vobis stem facit acer Hymen;
 Si tantum est otii, vobiscum hic volute, Sponsi.
 Gratam conjugibus sapiens esse moram.

In

IOCASTÆ & TRYPHOSÆ
N U P T I A S,

De, quibus Rhadamanthus mollior
latius loquitur.

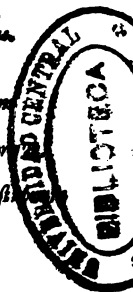
Virginitas geminis perit in de raptæ puellis;
Hæc Tryphosa dolens, illa Iocasta fuit.
Prægreditur passis traxerens Tryphosa capillis,
Es rigidas spirat sanguinolenta minas.
Vult luvenem præfracta mori. stans liætor & ensis.
Hæc, ait, hæc rapti pœna pudoris erit.

TRYPHOSA.

Hic legis violator ad est, & criminis ultor.
Vindictam facinus postit & ira suam.
Cur vivas? per quem mihi facta miserrima vita est.
Cur vivat thalami pars scelerata mei?
Cur vivat? quem damnat amor facilisque Cupido.
Et quicquid speciem suave procantis habet.
Dispereant oculi, mihi qui nocuere videndo.
Dispereant, miseram quæ raptare, manuum.
Bafia, quæ dedit invita, violenta fuerunt
Vulnera, & exitio dona parata meo,
Quos tulit amplexus, quæ cello brachia circum
Vis dedit, irrisi signa fuere thori.
Occidimus, genitor, genitrix. fraterque soror
Funera tot secum sors mea juncta trahit.
Plus, Index, latrone vides. plus funere, si
Bis cogor, raptæ virginitate, mori.
Quid vides, vitioque cupis favisse Iocasta?
Et pulchrum scelere condidisse putas?
Qui ferale cadet, postis vosana, cadaver.
Corporaque horrendi turpis amantis amas.
Et cupis amplecti, quem lex cupit optima plæti.
Ab nimium facili simplicitate mala es.

5 5

Postis

Poscis amatorem petulans. vis parcere culpa.

Et Sponsum titulo deteriore vocas.

Si corrupta places, poteris non casta videri,

Et laudem nuptâ de meretrice feres.

In thalamum descendet amor violentus, & exlex.

Quaque tua est, fiet pellicis illa domus.

Effuso madeat, Iudex, mihi sanguine, cujus

Crimine virginei bis doluere sinus.

Dixerat. & justi vindex Tryphosa doloris.

Hinc sociam frendens, hinc videt agra reum.

Tum gradiens, pulchrisque caput redimita corollis,

Orsa fuit tandem leta Iocasta loqui.

I O C A S T A.

Crimen idem nocuit geminis. sum passa, quod hac

Atque uni doluit succubuisse viro.

(est.

Attamen in facto misera distamus eodem,

Et mihi culpa rei creditur esse minor.

Qui modo me rapuit, cuperem nunc esse maritum;

Osculaque hac possem conditioe pati.

Si nimis insano juvenis sum lasa furore,

Corriget hunc placidi lex veneranda thori.

Nec conjunx patiar nolens, quod fecit inique,

Cum, nondum facto conjuge, virgo forem.

Qua mihi fama labat, tade reparate jugales,

Damnaque compensa virginitatis Hymen.

Qua cupit humano mulier se sanguine pasci,

Heu mihi, quàm sexu dissidet illa suo.

Femina sum, flecti facilis, blanda arbitra legum.

Longa viris, nobis aptior ira brevis.

Non cupio, Tryphosa, mori, qui lasit, amantem.

Ille tuus factus crimine & ille meus.

Si vis in geminas discerpi corpora partes,

Non erit ille meus, non erit ille tuus.

Si totum stricto juvenem vis ense feriri,

Pars mihi qua fuerat debita, nulla mihi est.

Hoc

*Hoc satius, totum juvenem mihi cedere, Iudex
Annue, & ingenium plus muliebri proba.
Sum polluta, tamen veni x m debetis amanti.
Natura vehemens crimine peccat amor.
Sum polluta, velim nunc impolluta vocari.
Sponsa scelus vultu diluet omne suo.
Hinc hixaris, redimita, nitens & comptula veni;
Conveniunt thalamo gaudia, non tumulo.
Audis, &, votis iudex contraria vota
Dum videt & dubium partibus esse reum,*

I V D E X.

*Virginis, dixit, raptor sceleratus honoris
Debuit exemplo, crimine, lege mori.
Flagitiumque duplex poena graviore rependi,
Bisque reus stupri, bis quoque posse mori.
Non finit hoc res ipsa. vetat sententia dispar,
Qua Tryphosa tua est, quaeque Iocasta tua est.
Vis Tryphosa mori, quem vis superesse Iocasta,
Vtraque pro rapto iusta pudore petit.
Hac urget voces & legis verba se vera;
Altera sed fama plus studiosa sua est.
Emollit dubium facilis clementia mentem,
Incolumique datur Sponsa Iocasta viro,
Et quæ mæsta dolet, rapto, Tryphosa, pudore,
In medio coctus invenit illa virum.
Iamque amba thalamis, amba letantur amando,
Vnaque non soti nupsit, & una reo.*

I N N U P T I A S

C O R N E L I I B L A E V,

Mathematici & Typographi.

Qui toties doctos excudis in ære libellos,
Et veteres cogis per tua prælia loqui;
Qui vastas aperis tabula sub imagine terras,
Et laxas arcto compede stringis aquas:

Iam tenera, Blæuvi, vis arrisisse puella,

Et tibi præ tabulâ dulcis Eliza placet.

Quin Tabulæ esse cupit, quæ tot eundantur amores,

Basiaque & Paphia tot sine lite faces.

Non hic terra tibi, non sculpsit æquor & unda,

Sed Cytheræa suos ordinat ipsi jocos.

Quin totam gaudet tibi depinxisse maritum,

Labra, genas, ipsos lumina grata Deis,

Brachiaque, amplexu cupidum complexa maritum,

Et Veneres, blando quas fovet illa sinu.

Hic domus, hæc patria est. hæc tu regione moraris,

Non alio mundi sidere Sponsus agis.

Hæc tabulæ est, quam pingit Hymen, telisque Cupido

Impetit, & specie bella gerentis amat.

Hæc tabulæ est, de qua poteris sperare nepotes,

Et generi toties lucra parare tuo.

Sic Tu, qui tabulis decoras illustribus Orbem,

Hanc Tabulam soli vis famulare tibi.

Nobilissimi Viri

CONSTANTINI HUGENII,

Eq. & Zulechemi Domini &c.

OPERA & DIES.

Nunc sordent, Aſcræ, tuæ sine lumine lucæ,
Et tuæ, nox nobis creditur eſſe, diæ.

Excitantur præſci denſæ caligine Soles,

Et tenebris horrent ſidera Graja ſuis.

Hoc, quod ſcribis, opus, nihil eſt, niſi ruris & otii,

Et ſterilis vanâ religione labor.

Inſtruis agricolam, dictas faciendæ colono,

Officiūque legunt boſ & aratra ſuum.

Sudant deſeſſa pigro ſub vomere dextra,

Quodque manus verſet ſedula, vile lutum eſt.

Noſtra

Nostra sibi pandunt meliores tempora luce,
 Metiturque suum dignior hora diem.
 Aula sapit, formatque virum. se perficit ipsa,
 Et socia recti conjugis, recta facit.
 Illa Deo Christoque suos pia nuncupat annos.
 Illa sacrosancta verberat astra prece.
 Sic prior in calos rapitur. mox Principis audit,
 Et bellatoris dicta severa Ducis.
 Prandia formantur monitis, & currus, & uxor,
 Et puer, & medio fabula nata foro.
 In leges liber, in leges coguntur amici,
 Stringitur ad normam prodigiosa turba novam.
 Asculant tanto stomachus, splen, lingua magistro,
 Quasque premunt partes crimina, jussa regunt.
 Vapulat obscuri maleficus carminis auctor,
 Vapulat abjecta simplicitatis epos.
 Fit schola totus homo, mundus, domus, aula, poëta.
 Quaque prais, decus est, te Zulecheme, sequi.
 Exemplo mandata paras, fax, lumen honesti,
 Dirigitur studiis quilibet ordo tuis.
 Tu Pharus es, vita lex optima, regula morum.
 Dum comes it Phœbo stella Susanna suo.
 Quæ tu luce nites, nitet hæc. qua vivis amussi,
 Vivit, & exactum quod facis, ipsa facit.
 Quodque bonam gemini faciris, jam discimus omnes.
 Fleclimur ad tantos femina virque duces.
 Tam pia cum scribas Aule precepta minister,
 Hoc loquar: Hanc subeat, qui volet esse pius.

Ad Victorinum Advocatum.

SI me Casarea ciperes accumbere mense,
 Hoc tibi sustineam dicere: non veniam.
 Si mihi victores apponant fercula Reges.
 Regibus hoc ausim dicere: non veniam.
 Pontificis si jussa vocent & pocula fundant,
 Pontifici possem dicere: non veniam.

At tibi, qui tepido me, Victorine, reposcis
 Carmine, religio est dicere: non veniam.
 Convivam tua Musa trahit. facundia Catzi
 Pertrahit, & Iunū vultus & ora tui.
 Quique gravis Batavas Vondelius intonat aures,
 Et patria loquitur verba severa sua.
 Hos ego Pontificum mensis Regumque Ducumque,
 Hos ego Caesaribus praposuisse queam.
 Omnis festivis majestas cedit amicis.
 Hos ubi Barlaus possidet, illa jacet.
 Funde merum. siccos calices odere poëta.
 Et Cereris Baccho munera junge tuo.
 Funde Deos nobis. & dic: ô caeca vetustas;
 Qua quos esse deos credidit, ipsa bibit.

In mensam Anatomicam.

Sternitur & toti prabet spectacula mundo,
 Qui jacet afflicta conditionis Homo.
 Exponit nudos miseris mortalibus artus,
 Et quia peccati labe, pudore vacat.
 Mensa Thyestæa similis stat cruda, rotatque
 Corpora, flagitiis irrequieta suis.
 Frons, digitus, ren, lingua, caput, cor, pulmo, cerebrum,
 Ossa, manus, vivo dant documenta tibi.
 Adspicis hic coram sanum quodcunq; vel agrum est,
 Et mala natura deficientis habes.
 Quo vitio pars queque ruat, qua lege resurgat,
 Discis & humani fata stupenda fori.
 Huic gula, vel funesta fuit male sana libido.
 Hunc furor, hunc pota perdidit humor aqua.
 Mille modis morimur, nec causâ ledimur unâ.
 Nunc mare, nunc tellus, nunc gravis aura necet.
 Qua nos cuncta fovent, obsunt elementa saluti.
 Et vario vitæ rumpitur hoste tenor.
 Hæc cum defunctis lustras spectator in extis,
 Disce Deo sospes vivere, disce Tibi.

Ad

IACOBVM BAECKIVM,

de turdorum captura.

Quid meruistis aves, gelido quas trudit ab axe
 Æolus & Borea scior aura plaga?
 Cur meus & laqueos vobis & vincula nectit
 Baecius, & foedâ vult periisse nece?
 Magnanimo moriens ictu procumbit humi bos.
 Innocuam jugulat culter & ensis ovem.
 Cum lepus aut cum dama cadit, cadit ore molossi:
 Et timidas vincit vis generosa feras.
 Dejecit excelsam velox ballista columbam,
 Dumque ruit fato nobiliore ruit.
 Viminibus se claudit anas, cum fistula ludit,
 lucundo saliens carmine sturnus obit.
 At vos foeda manent mediis suspendia sylvis,
 Et speciem turpis funera mortis habent.
 Hanc suus illaqueat salices pes inter & umbras,
 Pradaque subjectam pendula spectat humum.
 Hanc cervix, hanc ala tenet. pendentia lasè
 Cernimus ex ramis corpora prona suis.
 Heret adhuc medio fatalis gutture bacca,
 Et quæ causa mali funeris esca fuit.
 Forsitan Arctois fures fugistis ab oris,
 Atque alibi plenos depopulastis agros:
 Forte famas terris dum vos exegit iniquis,
 Horrida nec vestra sufficit Vrsa gula;
 In nostros ruitis domini sine iussibus, hortos,
 Nec concessa sibi pabula quisque rapit.
 Quare, cum Batarvos maneant suspendia fures,
 Civili fas est vos quoque jure mori.

Ad

Ad
IVSTVM VONDELIVM,
cum à
CONSTANTINO & HELENA
ad amores ipsum revocarem.

Vondeli, non quo toties interprete Musa
Teutonico populis, est tunc ore loqui:
Vondeli, Batava decus & laus prima Camœna,
Fontis inexhaustum flumen Apollinei:
Sperne truces vultus, tibi quos Mæxentius offert,
Gestaque per Latium bella cruenta solum.
Cur Licini cantare minas & castra laboras?
Aut Helena sacras ante sepulchra faces?
Cur Constantino gaudes comes ire per orbem?
Et magnum mundi sistere sede Ducem?
Da veniam bellis. satis est scripsisse renatum,
Exstincta veterum religione, Deum.
Paulisper jam vive tibi. tibi quare maritam,
Et post castra, velis mitia castra sequi.
Quin aliam thalamis Helenam genialibus infer,
Verbaque qua recites mollia dicet amor.
Ipse tuos cæca plectro leviore furores,
Et vidua loculos ingeniumque tua.
Sic tibi Constantinus eris, sic conjuge lætas
Finge Minervinam te sociasse tibi.
Invenies signum, quo possis vincere. verum
Ne tibi sis conjux crux, sapienter ama.

Ad

Ad Amplissimum Virum
D. THEODORVM van OS,
Aggerum Bamastræ Præfectum, cum prædio
suo me peramanter excepisset.

Viximus in mediis totique reviximus agris.
Hic ubi pandit opes pulchra Bamastra suas.
Vidimus Arctoa passim miracula terra;
Vidimus humane facta stipenda manus,
Et campos, ubi pontus erat; fluctusque, lacusque,
Et pedibus magnæ Tethyos arva teri.
Stant villa, surguntque domus & prædia, quæ se
Abdidit in gelidis plurima Naias aquis.
Prata virent, ubi vela suis Palinurus in undis,
Intrepidumque ferox navita fecit iter.
Pro rate jam curru vehimur, pro puppe caballis,
Et sonitu quævimus quadrupedante solum.
Terrarum Batavi fabri sumus. aquora freno
Stringimus, & stagnis iura superba damus.
Hic tuis habitas, Ossi lepidissime, pratis,
Iugibusque tuis aggeribusque præes.
Deliciæque facis blendis facundus amicis.
Et scio nescis tristis vate loqui.
Vive Bamastra tuo sub præside, vivite campi,
Vive Damus, Domino sed minor ipsa tuo.
Vive Domus, quæ tunc poteris fecunda videri,
Cum Domina exies basta ferre nova.

IN OBITU M
IACOBI BAECKII,

L. V. L.

Grande decus Invenum, Baecki, quo sospire can-
Vixit & erecta simplicitatis amor, (dor
Lingua mee concors lingua; mens congrua menti,
Et lateris toties afflecta fide mei.

C198

*Cui cura fuit, apta loqui; sapuisse, decorum.
Nec sine delectu res didicisse, labor.*

*Seu per Apollineos raperet nos fabulæ colles,
Et celerem traherent otia docta diem:*

*Seu nos Aurica recrearent prælia dextra,
Fataque Nassovii prosperiora Ducis:*

*Cur moreris, dilecte, prior? gaudesque beatus
Thesæa Piri, hoo dissociasse tuo?*

*Cur moreris? cui se pietas devovit alumno.
Cur moreris Iuris regulæ viva tui?*

*Ah, marces, solidaque labat structura Inventæ,
Et calor exutco corpore totus abit.*

*Cui Doctrina suos prændit non una penætes,
Occidis, & minus hoc, plurima nosse, putas.*

*Dum membris flammæque suis subducitur humor,
Parte tui sospes nobiliore, viges.*

*Sic tereris, viresque capis; surgisque cadisque.
Et socio vadunt morsque salisque gradu.*

*Permutas terrâ Superos, mortalibus astra.
Et Christo volupe est, jam propiore frui.*

*Stat genitor, stat mæsta parens, fratresque sororque,
Et stupet ad vultus turba propinqua tuos.*

*O felix! sua cui facies mundique bonorum
Displicuit, facies sufficit una Dei.*

A D . H V G E N I O S

Fratres Strena.

I Anus adest bisfrons annumque inspectat utrumque,
Quem lapsum egreditur Phœbus & ingreditur.
Hoc precor, ut faciles vobis ex ordine menses,

Astra, dies, quotquot permeat annus, eant.

*Qui madidam præceps effundit Aquarius urnam,
Imbuas officiis pectora vestra piis.*

*Quique premunt mæti Ganymedis proxima Pisces
Sidera, vos doceant verba diserta loqui.*

Cornibus

Cornibus insurgens Aries d:im fronte minatur,
 Pugnares prohibet fratribus esse manus.
 At qui pandit humum Taurus, Parnasia pandat
 Atria & ingenii liberioris opes.
 E Geminis si Castor equis, vel gaudeat armis,
 Nemo tamen Pollux aut velit esse pugil.
 Hi sunt Tyndaridae, quorum concordia monstrat,
 Non alia fratres vos quoque lege dari.
 Cancer in excelsa radians sublimis Olympo,
 Illustrem vobis monstrat ad astra viam.
 Magnanimos acuat Nemea leo. nolit ephēbos
 Virgo Themis semper virginitate frui.
 Libra pares omnes videat virtutibus. annus
 Posterior; studiis gestiit esse prior.
 Scorpius Autumnos faciles promittit, & una
 Vos animi fructus, corporis ille dabit.
 Phyllyrides Chiron magni preceptor Achilles,
 Imbuat armorum religione viros.
 At cum se gelido lux contrahit in Capricorno,
 Tot diffusa boni semina quisquis amet.
 Quot cælum vobis facibus, quot signifer ardet,
 Tot patriis omnes dotibus este pares.
 Phœbe, quibus pueris tu sidera dirigis, illos
 Belga sibi natos credat & esse tuos.

IN OBITVM

Amplissimi Clarissimique Viri
 D. GVLIEL. STAECKMANS.

Sic patria vixisse iuvat, cum funus & umbram
 Plorat & emeritum patria tota virum.
 Sic rexisse Scholas decori est, Phœbumque Deasque,
 Cum dolet extinctum Palladis aula ducem.
 Talis eras Frisii lumen, Staackmanne, Senatus,
 Qui tua, sic moriens, publica busta facis.

Qua

Qua tanti fuerint Belgis exordia belli,
 Quis furor in tumulum strinxerit arma Tagum,
 Et quam iusta truces excusserit ira Philippus,
 Seminaque ingentis principumque mali,
 Scripserat æternis labor & solerti chartis,
 Et per te poterant abdita multa legi:
 Cum te finis habet. supremæque linea rerum
 Implicat exorsis ultima fata tuis.
 Dum scriptor Mævortem aperis, in tempora pacis
 Incidis, & Superum regna beatus adis.
 Nullus ubi patris tergis instabilis Iberus,
 Aut gravis innocuis civibus hostis erit.
 Nullus ubi Granvella Patrum suffragia spernet,
 Calcarique volet nobilitatis apex,
 Aut inscripta novas monstrabunt pileæ partes,
 Aut Dominos sannis sibilat aula suas.
 Hos, Staackmannæ, supervectus motusque vicefque
 Exoptas Frisii omnia lata tuis.
 Iamque Deo propior, gaudes cognoscere, Belgam
 Placatum in medio figere rostra Tago.

I N N V P T I A S

secundas Clarissimi Viri,

IOHANNIS POLYANDRI

Sacræ Theologiæ Professoris.

Qualis cum socia magnus Iunone jocatur
 Jupiter, & vultum suave procanis habet.
 Aut sua Vestales componunt ora sorores,
 Cum cospit spreii formæ placere viri;
 Talis amas Polyandre senex. nec miles amoris
 Faris Apollinea verba severa schola.
 Nec tua jam sacras fundit Facundia voces,
 Aut solita mystam te gravitate probas.

Omnia

*Omnia concedunt Veneri, gelidæque senecta
Exuvias conjunx officiosa rapit.*

Ut novus Æetes possis, alterque videri

Alloquio, forma, virginitate Phaon.

Sic dudum desuetæ placent. tediisque reposcis.

Quæque micant flammâ languidiore faces.

Si tamen aqua minus sobol. in Lucina negabis.

Nec pote is, quicquid mox potuisse voles.

Sufficiat saltem castum tepuisse cubile.

Sufficiat sobolis spe caluisse senem.

Ad Illustriss. & Generos.

CHRISTOPHOR. à DHONAE

Præfectum Principatus Aransionensis.

Dum tua bellaces armat Germania Finnos,

Cæsareumque potens Suecia calcat ebur,

Lappionumque novis adsuescens vultibus Albis

Invitat profugos in sua regna duces :

Aurixas, Dhonae, tenes tranquillior arces,

Et Rhodano gaudes proximior frui.

Hinc procul, ut Gothicis victor Gustavus in armis

Militet, & pavidis horreat Ister aquis,

Et formidat & trepidant sub rege tiara,

Fluxaque mutato principe sceptrâ vides.

Ultioresque Deos, pavitantesque adspicis arces,

Victaque regali hæc tunc castra manu.

Interea latos tibi subdit Aransio fufces,

Præsidioque caput rutilior esse tuo.

Nescit Dhona dolos. ipsa se gente maritima

Cum bellatrix nobilitate fides.

Adi

Ad Amplissimum exactissimique ingenii
virum

D. CORNELIVM GRAVIVM.

D Vm mea, vah, lenta depascunt corpora febres,
Et bilis studiis incubat atra meis,
Tu mihi, tu fracto, toties solatia vati
Sufficis, & lucas officiose trahis.
Tempus erit, cum nostra tuis Respublica curis
Crescet, & optabit te superesse sibi.
Si titulum meruit probitas, prudentia fasces,
Et populo sapiens consuluisse potest;
Debe is, Gravi, patriæ. me iudice, jam nunc
Amstelii posses verba severa loqui.
In te docta senem mens prævenit. optima suades.
Et juvenes inter nil juvenile sapis.
A magno genitore fluis. virtutibus hares
Nasceris, & digno semina patre trahis.
Qui cum defessa senior cervice quiescet,
Donabit patria pignora tanta sua.

De

C O N C H I S.

O Ceani spoliū, quales Tritonia conjux
Sub vitreo sensim gurgite format opes,
Tot procul Eo detritas aequore conchas,
Pulchraque torilibus corpora turbinibus,
Adspice non levis oculis Barlae, tuoque,
Quæ repserè prius, pollice range domos.
Exuvias animalis habes, vacuosque penates,
Et picturatus limina tincta notis.
Mutus in his nuper vixit penetratibus hospes.
Et graciles illic delituere fera.

Hic

His lituis, his ipse tubis sua praelia Triton
 Inchoat. hoc Nymphas convocat ore suas.
 Hac medios inter strepuerunt classica fluctus,
 Hac tumido ventos incipeuere mari.
 Non hac Lucrinis veniunt conchylia ripis,
 Littoribus Catthus non habet illa suis.
 Misit in Arctoum Ganges locupletior orbem,
 Auriferisque vomit torridus Afer aquis.
 Quid tectis Dis Haga tuis trabibusque superbis,
 Aut precium celsas credis habere domos?
 Plus nitidos cochleis tribuit natura penates.
 Splendidior spretis piscibus aula patet.

In observationes Politicas

IACOBI ZEVECOTII,

Ad L. Annatim Florum.

Dum formidatos extollis, Flore, Quirites,
 Et genti loqueris grandia verba tua;
 Excussos solitis audaci Consule Reges;
 Et qua pro populo iura Tribunus amat;
 Rapta procul calidos victricia signa per Afros,
 Rapta per Eoas Sarmaticasque plagas,
 Imperiumque sua tandem sub mole fatiscens,
 Et tot civili bella cruenta manu:
 Roma stupet, tantoque tumens scriptore triumphat,
 Et pretium fama non morientis habet.
 At tu, qui propius monitis civitibus aulas
 Instruis, & reges dogmata magna doces,
 Egredieris Flori spatium; casusque potentum,
 Et plenum exemplis grandibus edit opus.
 E facili praecepta capis. sit regula recti
 Miles, & hac clypeos utilitate probat.
 Arma juvant sic lecta domi. Bellona magistra est,
 Et totas formant effera castra Scholas.

*Ite procul steriles doctorum ex ordine lingue,
 Et qui jejuna faris in historia.
 Hoc pulchrum est, monuisse duces. hic explicat arma,
 Qui fugienda suis & facienda notat.*

Ad Amplissimum Virum

G V I L I E L . B A R T E L O T T U M ,

Mercatorem, Sponsum.

Non tibi Erythræ petitur jam gemma profundo,
 Aut procul Eoa sollicitantur opes,
 Triptolemi jam cura jacet. jacet Indus & Ausler,
 Quasque tibi merces advehit unctus Arabs.
 Hetrusci mandata silent & jussa potentum,
 Nec calames lassant extera regna tuos.
 Anchora mordet humum, & positis tot carbasæ velis
 Gratantur domino fœdera pulchra suo.
 Quem ratibus premis Oceanus, quem Nereæ salcæ,
 Pro te, pro Sponsa Virgine vota ferunt.
 Bartelotte, novæ melior vectura maritæ est,
 Vna peregrinas Harpæ vincit opes.
 Illa tibi raris est, & amabilis aura Favoni,
 Illa tuo Teihys apta reperta thoro.
 Illa, (poëtarum vox est) faustissima surget
 Tyndaris, & thalamis inforet astra tuis.
 Tyndaridas quin ipsa dabit, materque leporum
 Basiolis duos teniet aqua dios.
 Tu Triton, tu Tiphis eris, tu rector amantis.
 Conjugii fluidus cum raticne reges.
 Qui rato, quæ tali vehitur per nubila mundi
 Remige, securam per mare currit iter.

B E V E .

BEVERORVM ELOGIA.

I.

GV LIELMVS de BEVEREN,

Dan. F. Guliel. Conf. N. Senator.

Continuat veteres Beverum Gulielmus honores,

Et genus à prisca nobilitate capit.
Qua Bavaros Fortuna Duces, exercuit illos ;
Et Comites potuit demeruisse sibi.
Præluxit Rudolphus Eques, titulisque nepotum :
Prætulit & stirpi Martia scuta sua.
Bellaces nostis Frisii ; cum sceptrâ Batavum
Afferuit tantæ provida cura domus.
His noster se tollit avis : hac inclita gaudet
Stemmata non dubio se tetigisse gradu,
Quin Doctrina comes claris natalibus ivit.
Hoc majus præcium credidit esse sui.
Ille tuus meruit dici, Dordrechtæ, Senator.
Cui tua libertas debeat, ille fuit.
Huic debes obfessa viro. Brabantia cum te ;
Et signis promerent undique castra suis.
Quod si Burgundo laus est placuisse Philippo,
Et voluit civi Dux Bonus esse bono :
Exemplum cape posteritas. bella inter & arma
Et mediâ Patriæ profuit ille togâ.
Pro Belgis pugnent alii. qui tempore duro
Pugnanti Batavo consulit, arma juvat.

I I.

GVLIELMVS de BEVEREN,

Iacobi F.

Merferat Australes funestis fluctibus agros
 Totque ferox late serpserrat unda lares.
 Deseruere domos Satyri; trux undique Nereus.
 Vndique crudeles incubuistis aqua.
 Quaque solo nocuistis aqua, tot stemmata juxta,
 Et veteres undis occubuistis avos.
 Emersit Beverum genus, Oceanique furores
 Sprevit & aquoreas stirps generosa minas.
 Hic vir, hic est, qui certa sua vestigia gentis
 Vindicat, & fatis eximit illa suis.
 Arcta nimis patria est. Asiam perlustrat & urbes,
 Pressa peregrino Barbara regna pede,
 Pergamaque, & quondam Priami domos, Ilium,
 & ingens
 Inter Achilleos diruta Troia rogos.
 Calcata Solyma colles, venerandaque Christi
 Limina, qua passum detinuere Deum.
 Excepit raducem Batarus, totque inter honores
 Secretis voluit consuluisse suis.
 Austriaci colere Duces, & Saxonis Aula.
 Iamque domi potuit, jam placuisse foris.
 Tu Dordrechtia potens sidus venerare sepulchrum,
 Nec cineri cupias nolle favere pio.
 Hoc preceio mæret Probitas. tunc posthuma gliscit,
 Cum famâ grata posteritatis orat.

III. C O R.

III.

CORNELIVS de BEVEREN

PETRI F. Consul.

TE, *Beveri, magno natum genitore Batavus*
Suspicit, & famâ non moriente vehit.
Tu Ducis Albani rabiem, tu tela repellis
A Dordracenis sanguinolenta focis.
Efferus in sociam cum se Bossusius urbem
Funderet & trepidis Rottera fletet aquis.
Ipse tuis Batavum nixus cervicibus Atlas
Fulsiit afflicta religionis onus.
Te praeunte aperit sacras Ecclesia portas.
Consule te, purum reddidit illa Deum.
Dumque serenatos, reduci sub Principe, vultus
Belga capit, studiis militat ille tuis.
Quid toties Marii jactas Vrbis Martia fasces?
Quid toties Sulla vota precesque facis?
Sapius hoc redeunt sub Dictatore secures.
Et quater hoc uno Consule civis ovat.
Sic vixit. neque mox dispar morientis imago est.
Excipit extremos Curia mœsta sonos.
Hic moritur; languensque inter subsellia sensim
Deficit, & gaudet Consulis ore mori.
Si medias inter Decii cecidere Phalangas;
Hic inter Patria munia rector obit.

II IV

CORNELIVS de BEVEREN
E Q V E S.

GVLIELM. Conf. F. CORN. Conf.
N. IV. Consul & Australis
Hollandiæ Quæstor.

Q Valis in Eoum volueris Titania Solem
Versa, venientes dissipat igne focos;
Vt posita redeat sôboles, post fata, senecta,
Extincto sôboles non aliena patri:
Talis ab eximio proles laudata parente
Nascitur, & magnum nomine reddit avum.
Hæc Batavum patriis implet virtutibus orbem.
Et seruum docta prævenit arte senem.
Huic rigidas præfert listorum turba secures,
Et Latii speciem sustinet imperii.
Publica congestos referant araria census,
Et Beveri crescunt uberiora fide.
Induit ille Deos animo, Phœbumque; Themisque;
Et titulis addit nomina tanta suis.
Delitium, Dordrecht, tuum. quæ pectore in isto
Iam modo defuncti cuncta parentis habes.
Cui gravis exactam format Prudentia mentem,
Et non fucat æ religionis amor;
Iam Patriæ donat mediis suffragia bellis.
Iam pia, sed tuta, nomina pacis amat.
Iam procul externum desert mandata per Albim,
Iam Batavâ tangit Cimbrica sceptra manu,
Aut gelidâ distat Regi sua verba sub Arcto,
Extera dum prudens regna sequester adit.
Huic Lachesis annos lentè si neverit, in se
Virtutes generis colliget Ille sui.

E P I.

E P I T A P H I U M,

Sacrum memoriæ Nobilis Summi-
que viri,

L A V R E N T I I R E A E L,

Equitis, non uno munere domi
forisque functi.

Hic recubant magni cineres & busta Reali,
Martiæ quem coluit Memmonis aulis Ducæ,
Et formidatæ Dominum sensere Molucca,
Cum procul Eoo sub Iove jura daret.
Mercurium Phœbumque rudes transmisit ad Indos.
Illius auspiciis vendidit, hoc sapuit.
Ivit Musa comes bellis, interque sarissas
Nobile bellatrix dextera scripsit epos.
Quin superis coelique plagis astrisque vacavit.
Sideraque ingenio vidit amica suo.
Hoc emptore Arabum vexit pater Amstela merces,
Persarumque gravis messibus Yasteit.
Legatus Reges adiit. Jussuque Potentum
Hesperio pœsit castra Britanna solo.
Afferuit pontum ratibus, virtutibus urbem,
Rostra, reos justis vocibus, arte Scholas.
Quo rectore foris crevit Respublica, crevit
Hoc etiam patria res moderante domi.
Pro Batavis toties & libertate locutus,
Hæc eadem vellet jam quoque posse loqui.

ALLOCVTIO FVNEBRIS

Ad Nobilissimum Dominum,

D. CORNELIVM MYLIVM,

Equit. Dominum vander Myle, &c,

Q Vi Patriæ flos nuper eras, tutela Minerva,
 Et fulgens Batava Nobilitatis honos;
 Auriaco dilectæ Duci, dilectæ Poëtis,
 Omnibus erecta simplicitate placens;
 Infantis mensura boni, mens nescia frangi,
 Et conjuratis succubuisse malis:
 Has terras, ubi fastus habet sua regna, relinquis,
 Invidiaque senex pallida tecta fugis.
 Non Reges legatus adis, donaris Olympo.
 Post Venetos, Superis fas tibi posse loqui.
 Borbonii tactus radiis, jam tangeris astris
 Altior, & vultu splendidiore nites.
 Inter sceptrâ Deum gradieris, turreſque potentum
 Despicis & nostros, verba remissa, Ioves.
 Non hic rura atavum numeras, sed præmia recti.
 Atque aliquid majus Principis ore vides.
 Differt Fama decus. partem capit Adria, partem
 Sequana. plus tanto Præsîde Rhenus ovat.
 Vnius sic terra viri est. quia scriberis omni.
 Excitat hac vates laudis arena tuos.
 Obruimur rerum cumulo. facundia Phœbo
 Deficit, & grandes conticuere tuba.
 Iungitur Heroum privato caussa dolori.
 Et gravis est Celso tanta ruina Duci.
 Nobilium marcent apices. fœrale Lycaum est.
 Palladis extinctæ stant sine luce faces.
 Mæret equus, læſique memor nunc Ordinis, exis
 Tristior, & guttis grandibus ora rigat.

Quint

*Quin procul hinc lachrymis Alpina cacumina stillat.
 Purpuraque Euganeis Patribus atra riget.
 Qua Mylii chartasque meas vectare solebant.
 Funeris ad famam disperiere, nives.
 Me luctus jubet esse breuem. suspicia fontes
 Et latices siccant publica damna meos.
 Adstringor, velut acre gelu. neque susa vagantur
 Carmina, per laxas precipitata vias.
 In cumulum dolor unus agit Phœbumque Deasque.
 Et tuus in punctum truditur amplius honos.
 At vos, qui cineres, etiam me tollite vatem.
 Nunc anima possim prodigus esse meæ.
 Dum squallent Schola, civis, ager, cum Principe Pa-
 Omne solum tumulus creditur esse mihi. (tres.)*

IN NVPTIAS

Præstantissimorum Fratrum, & lectissi-
 marum Virginum,

RODOLPHI BICKERI,

ET

AGATHÆ FLAMINGÆ:

NEC NON

IACOBI BICKERI,

ET

ALETHÆ BICKERÆ.

Qualis si socio germanus Castore Pollux
 Issent ad Paphii pronuba templa Dei,
 Undique Tyndaridis plausissent compita Sponsis.
 Et gavisæ soror Tyndaris ipsa foret :
 Talis amas fratri sociis, Bickere, manusque
 Idaliæ Fratres jungitis ade pares.
 Illuxere fates thalamis, matrumque virumque
 Agmina jam toto perstrepuere foro.

k 4

Conve-

*Convenere domus magna, stirpesque, patresque.
 Amstela queis fasces debet & Ya suos.
 Si genitor Sponsis non est rex Iupiter, ecce,
 Mox socer ambobus, pro Iove, Consul erit.
 Nubunt egregie geminis sine labe puellæ,
 Sorte, pudicitia, virginitate pares.
 Nubunt, & sterilis proscribunt oscula lecti,
 Hac etiam gemina conditione pares.
 Altera facundi proles generosa Flamingi.
 Altera Bickero patre modesta placet.
 Vtraque vestitur propriis insignibus uxor,
 Vtraque se pulchro lumine sponsa probat.
 Not ille par Fratrum, pariles opibusque domoque,
 Moribus, & digna gentis honore pares,
 Cetera cuncta pares, discordes vivite in uno:
 Basiolis Fratres vivite disparibus.*

AD POELGEESTAM

Minorem, cum me valetudinarium
 ibidem perhumaniter excepisset
 Nobilissimus

D. SCHONCKIVS.

P Arvula, quæ magnâ titulis, Poelgeesta, laccessis,
 Parvula, sed feudis clarior una tuis:
 Villa, sub irrigui ripis gratissima Rheni,
 Proxima quam placido lumine Leida videt:
 Alter ubi nasci cuperet cum Pallade Phœbus,
 Nat alesque volet Iupiter esse suos:
 Salve villa, meis requies placidissima curis.
 Salve villa meis certa medela malis.
 Tu rigidas toto depellis corpore febres,
 Nec sinis has ultra vatibus esse graves.
 Tu vires animumque mihi, tu robora reddis,
 Et stimulum Musis subdis amica meis.

Æser.

*Æternam Poelgeesta vire. nec iniqua beatos
 Inficiat pravis febribus aura lares.
 Sospite sis sospes Domino. testisque sub istis
 Alma Salus sedes deligat ipsa suas.
 Æger ubi vates vitam sibi reddidit, illic
 Febribus & morti non cupit esse locum.*

GENETHLIACON

in Natalem Filioli, Nobilissimi viri

D. DANIELIS SCHONCKII,

Poelgeestæ minoris Domini.

Nascere parve puer, non inficiande parenti,
 Nascere patris amor, nascere matris amor.
 Felices ordire dies, & nomina Schonckii
 Fac alio per te sape nepote coli.
 En tua Pegasides circum cunabula Musa
 Vota ferunt vita prosperiora tua.
 Agnoscat te Leida suum. te magnus Apollo
 Vult etiam doctos inter habere locum.
 Nasceris Aonides inter Phœbumque Deasque
 Castaliosque bibit cæta juventa lacus.
 Ipsa tuo iam nunc Pietas se pectore totam
 Abdit & in tenero Gratia corde latet.
 Qua placidos formet. generosa modestia mores,
 Iam volet indicitis emicuisse suis.
 Cresce puer, curaque dies præverte viriles,
 Et cum vir fueris, sat videre senex.
 Qua patria soboles, qua coelo deo vet annos,
 Nasctur illa sibi, nascitur illa Deo.

Ad Nobilissimam pulcherrimamque
Virginem,

D. W E N D E L A M
B E R C H E M I A M,

Doesburgi ad fossam Drusi habitantem.

WEndela, quæ cirris faciem circumdata pulchris,
VVenðela, quæ roseis stas speciosa genis,
VVenðela, quæ recto libras tua corpora gressu,
Qualis iit sociis Deianira procis;
VVenðela, quæ niveas abscondis veste mamillas,
Et timidâ gaudes virginitate frui;
VVenðela, quam gratis generosa modestia pingit
Moribus, at gratam plus facit ipse pudor:
Cur Drusi fossas habitas pugnacis & urbem,
Moeniaque armatis sanguinolenta viris?
Nibi tibi cum Marvorte rei est, telisque tubisque.
Arma gerant alii; VVenðela, semper ama.
Vultus, amor, vestis, fluidi per colla capilli,
Omnia sunt Veneris lusibus apta magis.
In Batavis habita. disces tunc VVenðela amari.
Hac Venus & Veneris possidet arva puer.
Ne Druso placuisse velis. amplectere Phœbum,
Et te Leucothoën mox volet esse suam.

In insignia

IOH. SCOTI TARVISET,

Cancellariæ Scotiæ Directoris, salinis
in sculpta.

Qui procul Arctos bellator vergit in oras,
In tenebris modico lumine Scotus agit.
Parrhasiamque videt longis sub noctibus Vrsam,
Et procul à Phœbo solstitiisque jacet.

Hos

Hos inter populos, illustres Scote, refidges
 Totque faces inter Cynthia ipse micas.
 Discutis ingenio tenebras. nomenque solumque
 Irradiat fama lux veneranda tue.
 Publica si loqueris, lutescent Cynthia regna.
 Si privata, tuum Scotia sidus amat.
 Si vatium decus & Musarum sacra laborant,
 Pierios vates Pieridisque foves.
 Annulus es, gelidumque tuis virtutibus axem
 Percutis, & duro sub Iove gemma nites.
 Quosque jacet radios adamas, sunt fulgura resti.
 Ingeniique, senex, fulgida signa tui.
 Hac jam cuncta tuis splendent insculpta satinis.
 Meque jubent Borei plus meminisse soli.
 Das Lunam mihi, das stellas. insignia gentis.
 Num dare quid majus Iuppiter ipse queat.

In librum epistolarum Clarissimi Viri
 REINERI NEUHUSII
 Rectoris Scholæ Alcmarianæ.

M Agne vir & Frisiis nuper celeberrime terris,
 Cujus Apollineum Musa laxcessit ebior,
 Qui Cirrham colis & plena Permesside Belgas
 Proluis & toto das Helicone frui:
 Mutasti cum gente solum, cum sidere terras,
 Et propior Batavis vis habitare meis.
 Ingenio, quod dulce tibi est, non una voluptas
 Sufficit, & latè mentis arena patet.
 Iam tenera rector moderaris frena juventa,
 Barbariesque tuo discit ab ore loqui.
 Auspice te prætecta sapit, gestitque renasci
 Almerius vestra sedulitate puer.
 Iam sua, Neuhusi, pandunt tibi templa Camæne.
 Et Clarius vates cingeris ordinibus.

*Iam, quàm blanda suo Pylades perscribat Oresti,
 Pirithousque suum Thesea scriptor amet,
 Voce simul calamoque doces. stat littera testis
 Federis & fidei pandit operta sua.
 Te duce felices animis sociantur amici,
 Quosque locus dirimit, jungit amantis amor.
 Te duce facundi permutant verba sodales,
 Dissimilisque licet dextera, sentit idem.
 Debet amor tibi & indomita cultura juventa,
 Debet inoffensam magnus Apollo chelyn.
 Audiat hoc Batavus, Bataroque hoc dicat: Athenas
 Atque aliam Almerius surgere Phocin aquis.*

Ad

ARCEM HEEMSTEDIAM,

*cum prandio excepisset Serenissimam
 Augustissimamque Reginam,*

MARIAM de MEDICIS.

Splendida quæ mediis Heemstedia surgis arenis,
*Iam titulo surgis splendidiore, Domus.
 Divertit Medicea tuis in turribus, & se
 Hic patitur genitrix suspicienda coli.
 Hospite prabusti frueris. dum regia conjux,
 Dum tua tot Regum limina mater adit.
 Quâ graditur, vadunt Cosmi. quâ cernis euntem,
 Austriacos illac conspicias ire Duces.
 Dic: mea rura placent Mariæ, sceptrisque suorum
 Fulgida Majestas se cupit esse minor.
 Quæ Batavas iuit nuper Regina per urbes,
 In Batavis mecum prandia sumit agris.
 Imperio quæ jussa dedit legesque potenti,
 Agricola vultu respicit aqua meum.
 Hoc credam fecisse Iovem. cum Creta Tonanti,
 Et fesso vultu tot placuere Deo.*

Ponite

*Ponite mortales fastum. Dis proxima Princeps,
Hic numen potuit dissimulare suum.*

IN PARNASSVM,

*Ex Autumnni fructibus ingeniose congestum,
in secundis mensis Nobilissimi viri*

IACOBI CATSII,

studio sagacissimæ matronæ

CORNELIÆ HAVIÆ.

Adspice nascentes mensis genialibus hortos.
Adspice in Arctoo totum Heliconæ solo.

Gracia Parnassum Grajis mentitur in oris.

Parnassum in Batavis Havia docta facit.

Gracia Parnassum monstravit vatibus olim.

Havia Parnassum conficit una mihi.

Eminet in mediâ generosa paropside laurus,

Et surgunt gradibus poma nuceque suis.

Pruna rubent & corna aliis pendentia ramis.

Turgent appositis Persica mala locis.

Berberis & coctis felix vindemia botris

Cernitur, & vultu discolor uva suo.

Quæ variis ornant florum redimicula fertis,

Carptaque prudenti permeat herba manu.

In Tenedo vivat Phœbus. nunc altera Pallas

Nascitur & mensis gaudia rara parat.

Hic ubi Dadelius lepidus cum vate Senator

Prandet & innocuos fert sine bile jocos.

Hic ubi, cum Boio, pulchris Barleus inerrat

Matribus & vidui conditione dolet.

Inter Dadelidem medius Boiamque locatus,

Ceu geminas inter magnus Apollo Deas.

Tum tacitus dixi mecum : hæc sunt altera Tempe.

Hic cuperem dentes sæpè locare meos.

*Hic alia Aonides habitant, hic alter Apollo est,
 Hic Musas explet Dadelis una novem.
 Grajus amat versus. noster Parnassus apricis
 Fructibus Autumni fercula plenus habet.
 Carmina sunt risus lepidi, ludique salesque
 Basiaque & tacta, sed sine labe, gena.
 Catius hic aulas differt, Themidisque sacerdos
 Rostra, scholas doctor negligit ipse suas.
 Omnes Parnassum pariter per frustra voramus.
 Hic aliquid vallis culminis alter edit.
 Omnes Parnassi natos in collibus, aquum est
 Parnassi saturos fructibus ire domum.*

In prædium

I A C O B I van N E S,

*Pictis undique tabulis insigne, ad
 Sparam.*

P Arva domus, speciosa domus, qua cineta tabellis
 Delicias oculis ingeniosa facis;
 Quàm mihi grata tua præbent spectacula partes,
 Undique quàm vario picta colore nites.
 Cerno peregrinas nostro sub sidere terras,
 Tot loca Battavia dissociata mea.
 Hic gelidos Borea montes & inhospita regna,
 Saxaque Barlei non adeunda pede.
 Est ubi sublimi tollit se ponte viator,
 Difficilique suum tramite ducat equum.
 Est ubi tranquillis pauper piscator in undis,
 Retia, sed sola spe luculenta, trahit.
 Est ubi suspensio spoliū sit casse scolopax,
 Et tetrico Moerim Tityrus ore videt.
 Est ubi prata rudis pecori præcludit Alexis,
 Et junctam lateri Phyllida Thyrsis amat.

Iamque

Iamque alibi ex altis descendunt montibus undæ,
 Præcipitatque suas Suecia celsa trabes
 Tolle oculos, volitat volucrum genus omne per auras,
 Aeriasque fecit discolor ala vias.
 Hic ferus accipiter pedibus prædatur aduncis,
 Hic modulos iterat dulcis alaunda suos.
 Passer amat. fringilla timet. se nuntia veris
 Exhibet & mediis nubibus acta strepit.
 Sparsæ rates, virides monstrat vicinia campos.
 Parte alia colles tollit arena suos.
 Tum dixi: Bæjis locus hic prælucebat amœnis,
 Nec meliore jacet Thessala terra situ.
 Maxima sed pictus fecit ludibria bubo,
 Quem circum volitans plurima ridet avis.
 Sic sapiens, Nessi, populo ridetur ab omni.
 Sic vates vulgi fabula sæpè sumus.
 Sed cum Pallas amet vates ululasque, decorum est?
 Sic nos bubones plebs male sana putet.

I N

ARCEM PURMERENDANAM,

ad arcis ejusdem, urbis ac territorii
 Præfectum,

FREDERICVM RICCIUM.

HÆ sunt in Frisiis exstructæ finibus arces.
 Hæc unus illustris Kermæra limes erant.
 Barbaricis sensere faces Cimbrumque furor,
 Cum nostro Boreæ incumberet ira solo.
 Pulsavit geminum Tethys latus. inde Bamastra.
 Parte alia tumidis Purmæra fluxit aquis.
 Mutasti, Neptune, domos, & Nereæ circum
 Et madidos pepulit Vesta Dryasque Deos.
 Fecundis cinguntur agris tot cincta procellis
 Mœnna; quaque fuit pontus, arena vires.

Quisquis,

Quisquis saxa vides, veteris vestigia secli,
 Bellacęque Patrum suspice, Belga, manus.
 Tunc quoque pro patria stetimus, templisque focisque,
 Iustaque in adversos torsumus arma duces.
 Afferuisse suos, laus est non unius ævi,
 Libertas proavum non sine cede stetit.
 Turribus his habitas, Ricci placidissime, nec te
 Bella vel atroces hic posuere tuba,
 Sed vigil Astræa facies, ultorque malorum
 Ensis & audaci læx metuenda reo.
 Scilicet humanis peccantem legibus urbem
 Instruis & populum vis tua iussa sequi.
 Et quam Nortmanna potuerunt perdere flamma,
 Restituis decori jam, Frederice, suo.
 Dirue Barbaries Bataros iræque penates.
 Hoc rectore domus redditur ista sibi.

In natalem Ducis Andegavenfis,
LODOVICI GALLIARVM
 Regis Filii secundo geniti.

I Ndyta progenies & magnis nascitur infans.
 Adspicit heredem Gallicæ læta novum.

Sequana Borbonios numerat, reſturaque sero
 Lilia jam Dominis tuta duobus habet.

Si Delphine cadis, statim salva in fratre corona,
 Si cadit hic, nondum Gallia regis eget.

Sic fati lethique vices, Lodo vice, coëctes,
 Et Druidum gemino fidere fides apex.

Atrebates cessare tibi, derictaque nuper
 Mœnia bellaci succubiere manu.

Nunc angusta domus crescit: laurisque triumphans
 Regia nascentes sufficit abna Duces.

In laudes Bellona tuas conspirat Amorque,
 Vnaque Mævorsis gloria & una chorus.

Te

Te rectore ruunt urbes & regna. tuoque
 Belliger intrepido vincitur ense Tagus.
 Te genitore alios fundunt palatia reges,
 Nec sibi, qua regnent, scepra deesse volunt.
 Patris obis partes & digni Principis, & te
 Inter bellorum fulmina Cypris amat.
 Desino Gallorum terris instare, Philippe.
 Quem regina ducem parturit, hostis erit.
 Rex in te populos. at magna puerpera cunas
 Armata, & Atridas fulgida mater alit.
 Vive pater, patriisque tuos informet Iulos
 Artibus & tota religione Deus.
 Vive parens regina, & dum tibi regna parantur,
 Imperiis gignas fulcra verenda tuis.
 Vivite Borbonii fratres, tot crescite votis,
 Et veteres post se quisque relinquat avos.
 Gallia qua vobis cumulet praesagia, gestit
 Iam valido junctus federe Belga loqui.

In infelicem primò, mox felicem Leporum,
 circa pradium Barlæi, capturam.

Venimus & laxis Leporem quaesivimus agris.
 Vidimus attentis gressibus ire canes.
 Edidimus miris strepitus barritibus, & qui
 Nusquam erat in campis, terruimus leporem.
 Calceus & multo caligæ mihi rore madebant.
 Ocrea nam pedibus deerat Achiva meis.
 Ivimus in partes, divisaque turba latentem
 Quaesivit, sed non repperit agra feram.
 Hic tribulos, illic filicem pulsamus eundo,
 Et tamen è latebris noluit ire lepus.
 Quàm sapit hic, quam desipimus nos pone sequendo.
 Qui nullâ dominos nos regione praest.
 Fallimur. & dictis insunt mendacia verbis.
 Ecce fero leporem detinet ore canis.

Et mox altera per campos fera capta molosso est,

Et duplici spolio dens furiosus orat.

Dicite iô vates, Batava gaudete Camœna.

Barleus leporem lentus amator habet.

Qui Venerem lentè, citius te Cynthia sector,

Tardigradusque domi, in gramine sum levipes.

Non possum viduam, possum venando tenere

Quadrupedem. causa est, hic timet, illa timet.

Dum timet hic, fugit & capitur. timet illa sequen-

Iamque fatiscentem spernit iniqua virum. (tem,

Ite procul vidua. lepus est captura pœta.

Hac jacet antè meos victima grata pedes.

Hanc sortem, Barlae, tibi debemus, & istas

Schoncki delitias officiose facis.

Ambobus Dryades benè dicite. numine vestro

Ille mihi campos commodat, ille canes.

In reditum Amplissimi viri

D. GVILIELMI BORELII,

Domini in Duynbeecke, postquam le-
gatione apud Suecorum Reginam
defunctus esset.

I Am satis Arctoa remoratus finibus ora,
Iunxisti Batavis scepra Ducesque tuis.

Audiit unanimes Belgæ Christina labores,

Et tua Parrhasium verba notavit ebur.

Dixisti patria causam & bellacis Iberi

Robora, & à tacitis hostibus esse metum.

Libera deberi cunctis commercia terris,

Nec pelagi proprias regibus esse vias.

Quam Sueonise Belga probet, quam consonet Arcto

Auster & alternis mercibus annus eat.

Teihyos & Vestæ pro libertate steristi,

Et tua vox populi publica Suada fuit.

Obitu-

Obstupuit regina poli, Scritofinnus amavit,
 Lappioque his nequirit vocibus esse ferox.
 Ensiser Orion strictum tibi condidit ensen,
 Et certam pugnam Vrsa spondit opem.
 Gustavi se terra tibi devovit & aquor,
 Tutaque non uno Belgica rege manet.
 Auriacis securo domi gens vincimus armis,
 Inuictosque foris purpura crebra facit.
 Maxime Boreli, tua quid facundia possit,
 Discimus, & sceptris, te praeunte, loqui.
 Nestore te, sacra solvit se lite Visurgis,
 Bremaque pacatum coepit habere Ducem.
 Nunc etiam Gothica repetunt sua fœdera rupes,
 Et tibi quod longè debeat, Arctos habet.
 Quod facimus, suasisse tuum est. legatus ad axem
 Eloquio fulcis arma Ducesque tuo.
 Sic stamus Batavi. nam quod non perficit ensis,
 Aut fera Mavortis dextera, lingua facit.

IN OBITVM

Nobilissimi præstantissimique Iuvenis,
 HENRICI PLOOSII
 ab Aemstel, in Galliis peracerba suis mor-
 te extincti.

Gallia, qua nostris unitis fœdere terris,
 Et Batavo validam porrigis una manum,
 Qua bellum commune geris, fortisque Philippi
 Arces à sociis arma minasque tuis;
 Cur immansueta Belgarum in pignora Parca,
 Inque tuo sevit trux Libitina solo?
 Cur rapis heroum sobolem & surgentia nobis
 Sidera, Battavia fulcra futura mea?
 Amstelie stirpis juvenem cur invida tollis,
 Et cupis his fatis illachrymasse patrem?

Fœde-

Foederis hac pars est, tantos servasse nepotes,
 Et patria dignas asseruisse domos.
 Peccasti. luctum genitor vix decoquit. ipsa
 Quod de te genitrix mœsta queratur, habet.
 Hac tamen, hac magnis prabe solatia damnis,
 Et facili crimen, Gallia, solve modo.
 Si Pietas angusta tibi delubra recludit,
 Hac pia defuncti corpora sede loca.
 Si templum Probitatis habes, hoc fornice bustum
 Virtutis referat premia iusta sua.
 Si sacros referat fulgens Astra recessus,
 Hac quoque sint illo limina clara rogo.
 Si placidas aperit generosa Modestia portas,
 Hic generosa, precor, molliter ossa cubent.
 Si spes, si pandi speris Sors lata penates,
 Æde sub hac cineres Spes bona, Sorsque colant.
 Aut si quas habitat, Pallas tibi condidit arces,
 Non aliis claudi nobilis urna potest.
 Omnibus his condi meruit penetralibus, in quo
 Certatim juncta tot viguere Dea.
 Sic, Ploosi, tibi fata favent, virtutibus ut jam
 Exstinctis etiam congrua reddat humus.

Ad Amplissimum, humanissimumque
 Virum

D. IOHANNEM LOTVM,

cum me prædio suo in Bamestræ agro
 excepisset.

P Radia felici Boreali sidere Loti
 Pressimus & facili rura beata pede.
 Hic ubi cum madidâ mutavit Naiade sedes
 Faunus & excussis siccus inerrat aquis.
 Stant turres surguntque domus, ubi navita nuper
 Veliferâ potuit puppibus ire via.

Quadr-

Quadrupedesque solum quatiunt currusque rotaque
 Grandis ubiquondam piscibus aula fuit.
 Naturam domuit labor, atque industria terras
 Fecit & aggeribus jugera tuta suis.
 Panduntur pulchri spaciis immanibus horti,
 Celsaque secundus culmina cingit ager.
 Arboribus suus ordo placet. silvaeque recessus
 Et Mysis praebeant otia grata meis.
 Ipsa Pales circum pecori vacat. assidet agnis
 Testhylis & patulo sub Iove mulget oves.
 Fraga rubent, pendet ramis Pomona recurvis,
 Et damnata Samo dant mihi ferula faba.
 Hinc equus, custos Romae strepit anser in herbis,
 Et matutine tot modulantur aves.
 Est canibus statio. pendent cassesque dolique
 Retiaque & miseris tela parata feris.
 Iupiter hic sociam vellet Iunone vagari.
 Hic juvenis Daphnen optat Apollo suam.
 Pyramus & Thisbe cuperent hic vivere tottis,
 Contiguasque velint hic habitare domos.
 Omnia, Lote, tibi dedit indulgentia caeli,
 Et tua nunc inter rura beatus agis,
 Hac discis debere Deo. sine numine tellus
 Horret & aetherea fertilitatis eget.
 Quid loquor? una deest & blanda penatibus uxor.
 Quam miserum in vidua dicere iura domo.
 Turtur habet sociam. ludit cum passere passer.
 Et sua magnanimus gaudia gallus habet.
 Vltimum vitis amat. pisces sine lito maritant.
 Flexibilisque beder a brachia jungit amor.
 Quae tua sunt, passim praesunt. spectantur ubique
 Oscula. nunc Dominum fas erit illa sequi?

ITER

I T E R

Per Trajectinos, Batavorum Insulam &
Sicambros.

Vix roseos terris Titan patefecerat ortus,
Sidereasque dies truserat alma faces;
Et portis effusa frequens cum Phyllide Thyrsis,
Lanigeras post se mane trahebat oves:
Cum thalamis excita suis insignis Alcida
Surgeret & socio vate pararet iter.
Ivimus. at duce Nieudalio, cui pulchrior uxor
Sollicito tenerum ventre ferebat onus.
Sic geminum par precipites vexere quadriga,
Et quadrupes frenis mollibus ivit equus.
Inquimus à tergo portas mirosque domosque,
Et patulis latè panditur orbis agris.
Adspicimus rutilo radiantem lumine Solem,
Quodque serenato fundit ab axe jubar.
Et totum immenso suspensum fornice mundum,
Et nitidum pulsâ nube patere diem.
Undique frondifera volucres ex arbore, nostris
Vocibus argutis accinuere sonis.
Et viduos spectans viduatus compare turtur,
Visus erat tantis plus gemuisse malis;
Et vatis pro sorte loqui. Pomona Ceresque.
Et vario stabat picta colore Pales.
Mollia pendebant tenerâ lanugine mala,
Prunaeque vicinis nos tetigere comis.
Quin celeri decerpta manu nux obvia risum
Movit, Alethæe ludicra furtiva mea.
Sapè mihi visa est ramis suspendier altis,
Dum spoliū rapidis praripit ipsa rotis.
Sapè manus fallens errorem objecit Amyntæ,
Diem qua captabat, noluit ille capi.

Turge-

Turgelant foeti donis Cerealibus agri,
Et matura, Deum munere, messis erat.
Hic Corydon, hic Damatas, hic fessus Alexis
In tumultos segetem disposuere suos.
Non operi Galatea suo, non defuit Ægle,
Quæ regeret currus, visa Neara fuit.
Vidimus hac, latoque viam sermone levavi.
Nunc hac, nunc lepidos mihi cuit ille sales.
Queis super effusis passim strepuere cashinnis
Compita, & attentos fabula fecit equos.
Interea se Lecca mihi placidissimus offert,
Et facili fessas transvehit amne rotas.
Mutamus cum gente solum, Batavumque rotamus
Sedibus & terris, Bato vetuste, tuis.
Quas Vahalis Rhenusque pater bellator oberrat,
Et quondam Latii tot tenuere duces.
Vidimus antiquas bellacia moenia turres,
Visaque semoto Principe, Bura fuit,
Auriacque domus, dominiisque habitata superbis
Oppida, majorum fulgida imaginibus.
Hic bona per fraudem sellis constringitur arctis,
Et similis capta risit Alcida dolum.
Hic tota vix pisciculus restabat in urbe,
Prandia qui faceret deliciasque mihi.
Iamque dies celso se subducebat Olympo,
Cum subii portas, Martia Tielæ, tuas.
Hic tabulas dum fortè meas contemplor & urbem,
Atque oculos per tot non mihi visa fero,
Advolat extemplo miles, cingitque legentem,
Suspectumque mala proditiōis habet.
Risimus, Auriaque orsus pro principe fari,
Laudavi patria prospera fata mea.
Et Tielæ procures & amici nomina Vighi.
Totaque in Hispani ferbuit ira caput.
Evassi, liberque omni custode recessi,
Et tantas Bacchi diluit unda vices.

Mox

Mox dum cœna levis nobis inenſaque parantur,
 Adſuit è medica vir quoque gente bonus.
 Qui propius pulchra ſe jungere cœpit Aleida,
 Utque viri mos eſt, mollia verba loqui.
 Sed matutino rapti per Geldrica curru
 Iugera, diſperit vix benè cœptus amor.
 Dum per rura vehor, (credas) terrorque pavorque
 Nec vanus circum me metus hostis erat.
 Sed riſere metum comites, timidoque pœta
 Illuſit lepidis ſuavis Aleida joci.
 Vrbs jacet ad Vaholim, priſcis celebrata Salinis,
 Illa juventutis prima magiſtra mea.
 Qua patriis ſervans cineres & buſta meorum,
 Immemorem nunquam me ſinit eſſe ſui.
 Iuimus hac, notamque mihi peragra vimus urbem,
 Et loca Cantabricum neſcia ferre iugum.
 Trajicimus Vaholim reduces Leccamque, per agros
 Currimus, & totum mente tenemus iter.
 Oſcula quàm memini, (non ſuſtulit oſcula ventus)
 Singula ſtant animo nunc inſcrata meo.
 Quàm memini voces (nec enim nocuere quadrigæ)
 Quas mea mellifluo fudit ab ore Chloë. (iram.
 Quàm memini tactam ſine vi, ſine crimine dex-
 Quàm memini tactas, ſed ſine labe, genas.
 Illa Niendali tibi gaudia debeo. teſtis
 Sera licet noſtra ſit mea Muſa via.
 Quicquid diximus unanimis, & fecimus omnes,
 Tandem etiam, vatem commemorare, juvet.

Gratia.

Gratiarum actio ad Nobilem Dominam
IOHANNAM à ZYPESTEYN,

Nobilissimi Viri,

IOANNIS LEDENBERGII,

conjugem, pro missis pyris.

Sic vatem vatumque melos, Iohanna, mereris.

Et tua dum mittis munera, nostra refers.

Quæ tuæ sunt, Bataris aliquis decerpfit in hortis.

Quæ meæ, sunt Clario carmina nata solo.

Tu pyra, Pomona faciles das, optima, fructus.

Nostibi, quæ facilis lusit Apollo, damus.

Permutamus opes gemini. quas parturit æther.

Quasque suo fundit Calliopea sinu.

His donis oculos, his donis pascere gustum

Dulce fuit. vestris gratia tanta pyris.

Et tetigi, risere genæ. dentesque manusque

In pyra mox vires exacuere suas.

Cedite, dicebam, Paridis feralia dona.

Scilicet hæc litis causa fuere mala.

Hæc pyra amicitia sunt symbola. cedite, dixi.

Quæ remorata tuos sunt, Atalanta, pedes.

Non opus hic celeri (nec enim sunt aureæ) cursu.

Quæ mihi l'argiris munera, morsâ placent.

Digna Ledenbergi conjunx, si vivere pulchrum est.

Post obitum missis vive, Ioanna, pyris.

In mare clausum Cl. viri,

IOANNIS SELDENI.

Non littus, Tamesine, tuum est. non pontus æther.

Hoc superum gestis mune; e quisque frui.

Nulli divisas pariter calcamus arenas.

Publica nec Dominis subditur a:u a suis.

l

Non

Non solis patet Oceani fortuna Britannis.

Nec generos Tethys hos sibi sola velit.

Per freta, per Scythicas, sine legibus, ivimus undas.

Herculeeque patent, & patuere via.

Imas in Ægeas nullo remorante procellas.

Et Siculum radit nostra carina latus.

Per mare nos alio positos sub sidere vidit

Indus, & Occidus barbara terra plaga.

Tot populos domus una capit. distincta culina est.

Commoda nec vita qualibet unus habet.

Hæc res ita urget iter. querit longinqua viarum.

Navigat, in fluctus imperiosa, fames.

Cur prohibes, Seldene? cupis, qua pessima res est,

Tot populos dura sorte perire domi?

Aliud.

LECTA fuit cunctis Seldeni pagina Divis,

Et Superi chartis obstupere novis.

Quis, Neptuneus ait, nostro dare jura profundo

Audeat, & regnis ponere claustra meis.

Oceani mihi sorte datus. sunt cetera fratrum.

Hic titulo solus liberiore color.

Assensit Cithærea seni. nam fluctibus orta,

Non passa est Tamesi subdere colla Deum.

Mnemosyne veterum tabulas & scripta revolvens,

Hæc, ait, intactas isse, redisse rates.

Phœbus, ut audaces Carolo fuisse poëtas

Audiit, imminuit vatibus ipse fidem.

• Tū Themis. omne patet, me iudice, gentibus aquor,

Inquit, & hæc nostri lex veneranda fori.

Ultimus intonuit strictis Mars horridus armis,

Et superos inter talia dicta dedit:

Non terrent Batavos chartæ. non aquora voces,

Non vitreas teneat pagina scripta Deas.

Inveniet gens ista viam. qua flectere vela

Charta veiat, clausas ira redidet aquas.

Ad

Ad Clarissimum Virum,
D. THEOD. SCHREVELIVM,
Cum Gymnasii Lugdunensis modera-
mine se abdicasset.

C Vi toties musæ, toties recitatus Apollo est,
Et trivii numerat plurima lustra labor,
Lata senectuti facis otia. displicet audax
Efferaque indomita turba furorque Schola.
Solvis anhelantem, Schreveli doctæ, caballum,
Illic ne ducat fractaque membra senex.
Palladis ad postem ferulas suspendis & iras,
Sceptraque supplicii jam saturata suis.
Cessant terribiles, juvenum suspiria, virga;
Iurgiaque in trepidos precipitata reos.
Gaudet Grammaticis dudum constricta catenis
Barbaries, melius te duce doctæ loqui.
Exulat è Batavum foeda ignorantia portis,
Doctrinæque tuo lumine fulget apex.
Curia, templa, lares sapient, atque potentum,
Castraque Romanis vocibus arma gerunt.
Discipulos patria omnis habet. per rura, per urbes
Doctorum per te spargitur ampla seges.
Quæ graderis, documenta tui fructumque laboris
Ad fœcis, & cura publica signa tua.
Dux tuus est, Consul tuus est, grandisque Senator,
A te, quæ loquitur, verba professor habet.
Cunctorum pater es, & pulchri doctor honesti.
Totam se probitas devovet ipsa tibi.
Desine, chare senex, fragilem lassare senectam.
Canities placidos impetret agra dies.
Hactenus assiduum voluisti pervigil orbem,
Perque graves abiit vita rotata vices.
Siste gradum. & quæ se mansuetis Sparsa fluentis
Explicat, exacta stet tibi meta via.

Hic veteres inter solatia quare propinquos.

Hic modulis Orpheus tempora falle novis.

Aut per vicina spatia ambacula silva,

Et quid agat Corydon, quid Galatæa, nota.

Talis, ubi patrias Chiron impleverat urbes

Artibus, ad lusus Thessalæ terra fuit.

Ausoniusque sui formator Caesaris, otii

Imposuit studiis gaudia fera suis.

Emerito, pia Leida, fave. quod docta vocaris.

Huic etiam debes, Vrbs veneranda, viro.

Egregiis totam struxisse penatibus urbem,

Res levis est. urbes qui docet, ille facit.

Ad Nobilissimum Virum,

D. T I L E M A N. S T E L L A M,

B. de M O V R I M O N T.

S Tella, procul posito, precor, exoriaris amico.
Stella, patrocini fax inopina mei.

Stella, Ducis magni quem Purpura diligit, ô si,
Stella, trahar post te, luminis umbra tui.

Stella salutaris Phœbo Musisque mihi que,
Sape tuo nobis sidere, Stella, fave.

Saturnique fuga radios, Veneremque Iovemque,
Et Druidum faciles effice, Stella, Deos.

Muneris hoc Stella est, sic arrisisse Camœnis;
Et placidos vati seposuisse dies.

Stella, decus nostrum, (quid enim, nisi vota, sper-
Perge mihi vestros conciliare Duces. (sunt?

Et medias Regum vatem rape, Stella, per aulas,
Absentemque tuis laudibus effer humo.

Nil sumus. hoc forsitan, quod dicimur esse poëta;
Si sumus, hac cupiam lege placere tibi.

Sape meos venit ad modulos, Rex, purpura, mitra,
Sape meam feriunt nomina tanta chelyn.

Hoc

Hoc juvat ; augustis titulis attollere fastum
 Carminis, & Reges ire per & superos.
 Et patri a jam bella loqui. jam subruta ferro
 Oppida, jam medio carbasa victa mari.
 Iam mea facundis transmitto carmina Gallis.
 Et male nata domi, perlegit Aula foris.
 Non mihi vel Rheni latices, Vahalisque vel Ta.
 Aut satis ad Musas est mea terra meas.
 Exul abis vatis furor, & longinqua pererro.
 Imbibit hoc pronis Sequana carmen aquis.
 Et Stellas avidax adit, & compellat amice,
 Et Domino Stellas querit & astra suo.
 Invenisse mihi fingam. dum, Stella, resurges,
 Crede, tuo potero gratior esse Iovi.
 Annue Stella juvet vestra me gratia lingue.
 Et tibi quem sentis, fac bene velle mihi.
 Maxime vir, viden' ut se laxeb libera varia
 Pieris, officiis garrula facta tuis ?
 Nil moror, affari fas est, quem vidimus olim
 Prandia cum multis disperiere jocos.
 Cum meus ad lectas epulas Vicfortius ambos
 Posceret, & lato tingeret ora mero.
 Ex illo medius vultus hasere medullis.
 Accensaque morâ plus valuerê faces.
 Quam meminî, cum bella mihi Sueonisque referres,
 Casaque Teutonico castra dutesque solo.
 Gustavumque patrem & bellaciam praelix Finni.
 Et fusas alibi Caesaris esse manus.
 Quam meminî, cum doctorum rapereris in orbem.
 Iudicio signans scripta virosque tuo.
 Tunc etiam lusus nostros & amœna probabas
 Otia, & heroum, quod modulamur, epos.
 Excitat hac faciles rursum fiducia Musas,
 Et totum Stella me tibi tradit amor.
 Dic, munda, mihi, Stella, jube, fecisse, quod optes,
 Fortuna fuerit sors satis ampla mea.

*Nunc tibi præludunt elegi. mox impete raptus
Ingenio pandam totam Heliconæ tuo.*

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri

IOHAN. WTENBOGARDI,

Quæstoris, &

LVCRETIAE van HOORN.

Qui Batavo, Quæstor, numeras stipendia Mar-
Et bellatrices erigis ære manus; (ii,
Publica qui loculis impleas araria nostris,
Et sortem usura pauperiore juvas;
Nunc aliud tibi, quod numeres, cum matre Cupido
Imperat & thalami debita poscit Amor.
Basia jam numerâ, & Sponsa cum basia centum
Fixeris, hæc centum non satis esse puta.
Basia sed centum ter centum millibus auge,
Et tunc illorum plus superesse velis.
Mox totidem amplexus numeris tot millibus adde.
Et totidem Paphius lusibus adde jocos.
Adde Cupidinis inter tot basia voces.
Sic voti crescet Summa benigna tui.
Quam das usuram populis, tibi redde. tuoque
Usuram, Quæstor provide, quare thoro.
Posteritas usura tua est. cum conjuge sors es.
His qua nascentur pignora, fœnus habe.
Quàm melior quæstura thori est. res vilior, aurum.
Nil moror argento scrinia foeta suo.
Nil hortos, Luculle tuos, nil jugera Crassi,
Aut quas congeffit rex sibi Cræsus opes.
Basia, quæ dignos gignunt fecunda nepotes,
Basia, nec noctu nec numeranda die,
Basia & amplexus & dulcia murmura amantium,
Attale, divitiis sunt potiora tuis.

Horum

*Horum cum Quæstor jam sis Bogarde bonorum,
 Ne cupias summi Consulis esse loco.
 Nec tibi Prætura placeant. una omnia Sponso
 Cypris erit, blandis officiosi jocus.
 Sic Quæstura duplex tibi contigit. una laboris,
 Una Cupidinei dulce furoris opus.*

In Poëmata

LAVRENTII NIENDALII,

Iurisconsulti & Poëtæ.

Quam leve rancidulis nitidas conspergere char-
 Versibus, & vatis nomine vana loqui. (tas
*Quam leve, Pieriæ genti debere cachinnum,
 Et nugas sedo deteriore legi.
 En, vates turbam facimus, strepimusque frequentes.
 Ipse sui Phœbus præda futura chori est,
 Iamque poëtarum Parnassius mole laborat,
 Cast aliosque bibit turba profana lacus.
 Docte Niendali, appropæra. & meliore Camœna,
 Hinc procul ignarum carminis agmen age.
 Et vulgus rancum & streperas sine lege cicadas
 Pelle & Apollineis castra molestas scholis.
 Ordiris plus dulce melos. patriamque serenis
 Vocibus & Latio jam facis ore loqui.
 Post Themidem Musas repetis. post jura furores,
 Causidicusque tuis ingeniosa canis.
 Præstat Cirrha foro. præstant hæc litibus artes,
 Mitior est querulo carminis aura reo.
 Nos nobis iudexque sumus legesque forumque.
 Arbitrio vates vivit agitque suo.
 Nos nobis rubrica sumus, decreta, Senatus.
 Nil juris nostra in carmina Casar habet.
 Cogitur in nostras Princeps cum Casare leges.
 Et faciunt nobis nomina tanta pedem.*

*Hec quoque cum possis, facias, peragasque poeta,
Dic, Themidis titulis, hunc placuisse magis.*

In domum

A N A T O M I C A M,

quæ Amstelodami visitur.

Viderat excelsas in se pater Amstela turres
Surgere & ingenti templa dicata Deo.
Viderat immensum dispargi vela per orbem.
Et portus ratibus tot patuisse suis.
Tot pandos natura opibus turgere penates,
Quas Oriens vel quas Vespera dives alit.
Viderat hic tragicis aptari tecta cothurnis,
Et nova diversopulpita vate loqui.
Viderat omnigenas librari pondere merces,
Officiisque aptas talibus esse domos.
Armaque disponi spaciis Marvortia magnis,
Arma, quibus duri frangitur ira Tagi.
Cum sic sospes ait: minis est, quod fecimus urbi,
Nec decor ad laudem sufficit iste meam.
Erige funereos prestans Respublica circos,
Erige, quos habuit trux Libitina, lares.
Vivimus incolumes alibi. hæc penetr alia morti
Condimus, hæc raptis pellibus aula riget.
Cernimus hic a vidi, quicquid sumus intus, & illa,
Quæ latet, in media fabrica luce patet.
Hæc anima locus, hæc mentis veneranda taberna est,
Hæc minor occultum capsula numen habet.
Quod fuimus, non jam sumus. En, defloruit ævum.
Et lacer extincto lumine sordet homo.
Adspicite hæc cives & dicite Fascibus: hic vos
Posse modos mortis discere, nolle mori.

In Librum

DANIELIS MOSTARTII,

Amstelodamensium Reip. à secretis,
de scribenda Epistola.

Scribite vidgares animæ: tunc scribitur aptè.
 Cum genio loquatur litera quæque suo.
 Decurris gravibus regalibus epistolæ dictis,
 Et tetricæ dictant verba severa toga.
 Acer honoratum sermo compellat Achillem.
 Acras ad Phrygiæ scribis Elisa ducem.
 Mitius Oenone Paridem formosa salutat.
 Mitius Agidem Cressa puella suum.
 Intererit mulierum; Davusne loquatur, an ipse
 In tabulis duro læget ore senex.
 Purpura grandiloqua est, lenis prætextæ, severus
 Miles, amans facilis, vir gravis, æqua parens.
 Vt difformis honos, sic dispar forma decori est.
 Atque aliis scribi vocibus illa cupit.
 Hac populos, Mostarde, daces, hæc, optime scriptor.
 In mediis præstans Amstela discit aquis.
 Scripsimus ad normam pueri. te præside vocum
 Discimus exactâ scribere lege viri.

Ad Nobilissimum Virum

CHRISTIANVM MOLLIVM,

de Feudis aliquoties cum laude
disputantem.

Nuper in Advaticis, Molli doctissime, campis.
 Victrices Batavorum tot sonuere tubæ,
 Cum puer Auriacus grandævos sterneret hostes,
 Captivasque Duci signa dedere manus.

Tu (si bella licet Themidis conferre cruentis)
 Bella geris studiis non aliena tuis.
 Lis pro Iure tibi est. pugnae sit arena Lycaum.
 Et sua jam vernans arma luventa quatit.
 Omnis ab ingenio labor est, ratione triumphus.
 Et partes peragit lingua diserta suas.
 Non alio, Astra miles, tua Feuda paratu
 Asseris & Gothico nomine victor evas.
 Munera prisca Ducum Legum virtute tueris.
 Nosque reos sprete conditione facis.
 Dat Princeps, terrasque suis largitur & agros.
 At memores tanti nos cupit esse boni.
 Libertas qua nostra fuit, donantis habetur.
 Et redit in Dominum gratia sola suum.
 Totaque posteritas fati innexa parentum,
 Non alia proavum premia lege capit.
 Hac, Molli, dum cuncta doces, pro Principe faris.
 Et tua magnorum pagina causa Ducum est.
 Imperet obstruulis Majestas gentibus. illud
 Grandius, Imperiis scribere jura Scholas.

Ad Nobilissimam Dominam

ANNAM TRESLONG,

Viduam, cum à me jussu Zulechemii
 & Hoofdii Muydam invitaretur.

A Nna veni, quò te vernans invitat Aprilis,
 Verque suum gestit fallere vere tuo.
 Vere tui vultus & centum vere leporum,
 Quis magis innocuum nil habet ipsa Venus.
 Anna veni, summisque viris ad sue sce vocari,
 Quos Zulechemus ager vel mea Muda colit.
 Ecce suis Helmannæ tuis arridet ocellis.
 Basioloque tuum lata coronat iter.

Ecce

Ecce tua *Satrapa* miscetur *dextera dextra*,
 Teque *salutiferi sideris instar* habet.
 Occurrit *Maria* insolitis *plexibus Anna*,
 Nec tamen *hac utero*, vel *venit illa gravis*.
 Occurrunt *vidua* & *capta novitate loquendi*,
 Negligit *illa mihi*, negligit *ista loqui*.
 Nil moror. *assurgam geminis*, *venerabor utramque*.
 Sufficiet *digitis fimbria tacta meis*.
 Forſitan *hac nostras accendet fimbria Musas*.
 Et poteris *per me nobilis Anna cani*.
 Non *virtutis eges*. *fama matrona litanda mi est*.
 Quanta *sies modico carmine Belga sciat*.
 A te *simplicitas mores*, *reverentia gestus*,
Temperiem Cypris, *seria discit amor*.
 Adpropere & *tantis Mudam virtutibus imple*.
 Tesselaeque *ad vestram fulgeat ipsa facem*.
 Non petit hoc *solus vates*. sed *fessa procellis*,
Mittor, ut venias, *supplicat aura tibi*.

In Laudem

I V B A L I S,

primi Musicorum instrumentorum
inventoris.

Lætitia primæve dator, clarissime Iubal,
 Mellifluum cuius fluxit ab ore melos,
 Cum tua tot rerum laudes vocalis arundo,
 Et summum caneret tibia docta Deum,
 Cum citharam digitis, cum pollice tensa ferires
 Barbita, cum numeris flaret avena suis,
 Cum calamis distincta fuit tibi fistula, cum te
 Cymbala inauditis delinere sonis:
 Quam potuit bis vita tibi placuisse canendo,
 Et nimis atrati displicuisse dies.
 Quam tua per longas duxisti gaudia luces,
 Quam tibi nulla fuit noxque diesque gravis.

*Sollicita quoties premerent praeordia cura,
 Discussit curas fistula prima tuas.
 Et tua cum valida torrerent viscera febres.
 Solamen tanti pleetra fuere mali.
 Terruit iratam Lachesis lituusque tubaque,
 Velocesque chelys traxit amica dies.
 Ad cantus lususque tuos, ceu nescia fati,
 Mors stetit, & potuit dememinisse sui.
 Buccina vix nati cecinit cunabula mundi.
 Classica pacificis insonuere modis.
 Pestem, chorda, fides, nervi, modulique, lyraque
 Verticuli, ingenii sunt monumenta tui.
 Qua pia posteritas quoties miramur, amantes
 Dicimus, hoc magni Iubalis audit opus.
 Ille dedit voces cannis linguamque salis, &
 Et lepidum è buxi cortice finxit epos.
 Magne pater Iubale, tua praeconia prolis
 Collige, & à sero praeamia vate cape.
 Si tua nascenti placuerunt carmina mundo,
 Nostra fatiscenti sit placuisse satis.*

In Hinnulum missum à

IOHANNE POLYANDRO

à KERCKHOVEN,

Heenvlietæ Domino, & Saltuum Hollan-
 diæ Præfecto, &c.

Hinnule, qui Bataurum silvis nutriti, tot inter
 Diceris agrestes gloria prima feras:
 Hinnule, qui toties saltus emensus & undas,
 Liquisti celeres post tua terga Notos:
 Hinnule, qui rapidis subdixisti crura molossis,
 Donec amatori victima facta meo es:
 Iam Batavo praebe illustra fercula vati,
 Et spoliis nostris dentibus esse cupis.

Salicet

*Scilicet est sua nobilitas & stemma poetis,
 Et genus ex alto nomina tanta trahunt.
 Nos genio studiisque Deum contingimus Aulas,
 Et genitor Phœbus fingitur esse mihi.
 Hinc epulas, hinc ferula Ducum, Polyandre, meremur.
 Et tuus hac nobis vult tribuisse favor.
 Hinnule, convivis dissecite in frustra voraris,
 Qui viridi saliens gramine totus eras.
 Hinnule, nos multo peraratas sumine costas
 Vidimus in mensis ordine stare meis.
 Hinnule, nos lauros costis infiximus illis.
 Hac decora, hac vatis signa fuere tui.
 Hinnule, te Satrapa, te discerpere poeta,
 Te meus insontem dilaceravit Eques.
 Hinnule, non hac res odii est, sed testis amoris.
 Hoc facit ad laudes, hinnule coctæ, tuas.
 Hinnule, qui propriis pedibus decurrere nescis,
 Iam discis pedibus currere posse meis.
 Hinnule, dic grates Domino. dic Hinnule, dentes
 Esse mihi cicures, nec minus esse feras.*

Ad Amplissimum virum

D. BARTHOL. MÜLLERIVM,

Reip. Hamburgensis Senatorem.

Accipe laudatos cineres & funera magni
 Consulis, & scriptum post sua busta senem.
 Quos meruit nuper vivus, quos gessit honores,
 Post obitum poterunt jam quoque saxa loqui.
 Succedis, vir magne, seni, & cervicibus urbem
 Consiliisque levas publica vota tuis.
 Te cives patriæque vident tot lamina, certè
 Iudice me, tantis nasceris exequiis.
 Atque alium vestris donant te Nestora terris
 Numina, in applausus officiosa tuos.

*Seu Batarvos legatus adis, nostrique Senatus
 Et coram Auriaci Principis ora vides :
 Seu tua Stormarias flebit facundia gentes,
 Et volupe est cives demeruisse tibi.
 Fallor ? an extincto, quem dixi, Consule, spes est,
 Ut novus in Patria commoda consul eas ?
 Hac virtus tibi sternit iter. sic auguror absens.
 Hoc cupiant cives, hoc voluisse Dii.*

Ad Nobilissimum

D. IACOBVM CATSIVM,

cum suffitus mihi Lusitanicos misisset.

Non Arabum jam thura moror melleſque Sa-
 bacas,

*Ipsaque Panchaiciſ balsama miſſa jugis.
 Nulla ab odoriferis veniant mihi dona Moluccis,*

Non recreor fumis dives læva tuis.

Catſius Hiſpanos plena mihi mittit odores

Pyxide, & officii nomina ſcire cupit.

Paſtilloſque Tagi & ſuffitus donat Iberum,

Illecebrasque meis naribus arte facit.

Iam veſtis nidore placet, nidore capilli,

Et viduo melius lectulus intus olet.

Fumea delectant nentes hypocauſta puellas,

Et ſub veſte latens fit medicamen odor.

Diſcutiunt foedas fragrantia ladana nubes.

Ille poteſt ſegnes aura juvare viros.

Quanta mihi mittis, Catſi, ſecreta Diones,

Quam tibi noſtra ſalus, quam tibi debet amor.

Quam fumis me multa doces. nos vivere fumis,

Et ſimiles fumis ocyus ire dies.

Faſtum fumus alit, ſumi ludibria luxum,

Ventilat ancipites fumus & aura ſcholas.

Fumant

*Fumant magnifica vanis suffitibus aula,
 Fumat dissidiis curia tota suis.
 In bellis fumant mixtis incendia flammis,
 Cunctaque fumigiis gloria pasta Ducum est.
 Nos etiam vates fumos divendimus orbi.
 Et cum carminibus res peritura sumus.
 Sic mihi dum fumi donas tot nomina, fumos
 Accipe pro fiamus, magne poëta, tuis.*

Ad Amplis. doctissimumque virum

D. S I L V E S T R V M
 T A N C K E L M A N N V M,

Iudicem territorii Lingensis.

QUas mihi mensarum mittis, Sylvester, amoras,
 Accepit cupidis nostra culina focis.
 Sylvestres donas pecudes & cruda Cherusci
 Fercula, grumitu non metuenda suo.
 Das animal, sine mente placens, post funera solum
 Utile, cui semen pingue sabarra facit.
 Das mihi, quâ casa junguntur federa, porcam.
 Scilicet hoc veteris religionis habet.
 Agnosco natale solum. pecus ilice pastum,
 Vectima VVestphalico qua cadit iëta solo.
 Qualia Baotum rudibus pascuntur in agris,
 Qualia in Arcadicis clara fuere jugis.
 Qualia mandatis superum fastidit Apella,
 Qualia liberior praputiatu amat.
 Hæc mihi in hybernos servantur dona Decembres,
 Cum sua Saturnus festa Batavus aget.
 Tunc epulas lentis torrebimus ignibus istas,
 Gloria symposii sus erit una mei.
 Totus in hac acuet dentes animosior hospes.
 Estimulat savam cum mora longa famem.

Sic

*Sic fervere focus facit & tua perna lebetes,
 Et medias inter stat speciosa dapes.
 In perna latices, in perna vina Lyæus
 Laudat & in perna parte viator ovat.
 Nunc etiam vates. & dum mihi pernuda sumat,
 Non sat cocta tibi carmina perna facit.*

*In observationes Medicas Clarissimi
 Viri*

N I C O L A I T V L P I I :

Quam miseri morimur, Tulpi. quàm plurima
 nostri

*In dominium pars est perniciofa suum.
 Conspirant dens, lingua, caput, confusum, cerebrum.
 Membraque jam tibi sunt, jam malefida mihi.
 Prodiunt & tacitis jurant in funera caufis
 Viscera, in humanas officiofa neces.
 Nunc capitis fatale malum est; nunc gutturis arctas
 Claudat & obvallat longior una vias.
 Turgit venter aquis & cœcis fluctuat undis,
 Et vivus tumultum bajulat ipse fuum.
 Labimur exanimés, membrisque ferocia crescit.
 Convulsaſque riget luxida ſpuma manus.
 Ut lapides ſumus ingenio, ſic feruida renum
 Temperies lapides ſaxaque dura fovet:
 Hac nos ſcena manet. tantis tortoribus ægri
 Vivimus & querulo corpore vita dolet.
 Talia dum memoras doctas ſpectacula chartis,
 Pagina quæque mihi carniſicina fuit.
 Ærumna facies crudique doloris arena.
 Et lachrymis undans flebilis verna fuit.
 Hac, ſcriptor præclare, docent. eademque malorum
 Charta mali cauſas, crimina noſtra, notat.
 Peccamus lumenſque ſimul. Venus improba morbos
 Parturit & rabies exitioſa gula eſt.*

Ira

*Ira nocet sanis. vitalem suffocat ignem
 Luctus & excussa religione dolor.
 Quæ mala si cessent, possent cessare libelli,
 Morborumque ferax Ilias esse minor.
 Et tuus agrorum properans ad limina currus,
 Attonitis posset stare quietus equis.*

IN PRÆDIUM
 IACOBI CATSI,
 Equitis, & Hollandiæ Ordd. Syndici,
 quod Hagam & Scevelingam inter,
 in arenis conspicitur.

I Am Batarus securus agit; dum turribus insons,
 Et sterilis vallis ludit arena suis.
 Mœnia conspiciamus, nullis metuenda Philippis.
 Tot fossæ, nullo bella movente, patens.
 Circum gleba riget spinisque exasperat arces,
 Quas viridi natas cespere fudit humus.
 Catsius hic totos muris accommodat agros,
 Et campos speciem Martis habere facit.
 Mutantur planis sublimia, summa profundis,
 Miraturque suas terra subacta vices.
 Arida se liquidâ distinguit Naiade Vesta,
 Torridaque æternis jugera tingit aquis.
 Insertis pulchrè frondent arbuta salicis,
 Ordinibusque suis conspicienda virent.
 Hic piger acclivi glebâ decumbit Iacchus,
 Et medio tangi Solis ab igne cupit.
 Hic, ubi Pan timidus lateat cum Phyllide fœsus,
 Silva verecundis surgit opaca comis.
 Hic Italiam poterunt Baiæ Cumæque locari,
 Et meliora mihi fata Sibylla canet,
 Seu Schuurmanna volet fieri, seu Tessela vates.
 Seu cupiet Princeps carmen Eliza loqui.

Scilicet

I N D I A T R I B A M

Nobilissimi Viri D.

C O N S T A N T I N I H V G E N I I,

Equis, Zulechemi Domini &c. de Organorum in Templis usu & abusu.

SI pia Seraphica modulantur carmina mentes,
 Excelsumque canit maximus ordo Deum:
 Si sua cœlorum series concentibus aptat
 Corpora & exactis incitat astra sonis;
 Regia si summum tacuerunt plebsq; Tonantem,
 Et Solyma modulis perstreperet suis;
 Si mediis olim sonuerunt organa templis,
 Cum pietas pressum tolleret alma caput,
 Nec fureret Martis rabies in sacra Daunusque.
 Otiaque asserta religionis erant;
 Cur nostro tetrica damnabimus organa sacro?
 Aut grave crediderim carmina sancta cani?
 Materies laudum Daus est, tot gloriæ rerum,
 Omnis in hunc hominum plausus & horror, abit.
 Hunc natura stupas & vis & norma canendi.
 Plena suo nunquam numine lingua silet.
 Cur sileant digiti? cur non faciundia vocis,
 Atque attenta manus nobila pulset obor?
 Dummodo mens digitis, digitus comes incubet arti,
 Et qua sunt aures gaudia, sint animi.
 Constantine, Dei si nos Sapiëntia totos
 Condidit, hunc quavis impero parte cani.

I N

IN OBITVM

Nobilissimæ & eximie Domine,
ANNÆ IONCQVER S,

Conjugis Nobilissimi viri
DANIELIS SCHONCKII,
Poelgeestæ Minoris Domini.

Vix thalamos, Ioncquara, tuos & fœdera lecti
Scripsimus, & patrie vota benigna tua;
En, vocor ad tumultum lachrymās, mœstosq; penates.
Ruptaque conjugii vincula fidemque queror.
Excipit officium teneræ Libitina Diones.
Attonitusque tuo funere plorat Amor.
Exstinctasque faces dolet eversamque pharetram.
Et subito impatiens vulnere latus obit.
Venisti ad Batarvos conjunx, ut mater abires.
Et moreris, titulo sed meliore parens.
Ereptamque sibi te servat in obside Natā
Schonckius. hoc pignus possidet ille rui.
Virtutesque tuas hac vellet prole renasci,
Nec tibi dissimili posteritate frui.
Cur Natura facis matres, ut perdere possis?
Et cupis hanc, istā conditione, mori?
Cur socias par dilectum, & sejungis amantes?
Copula cur nexu solvitur ipsa suo?
Cur, Lucina, thoro facilis, jam facta noverca es?
Cur tantis illam vis peperisse malis?
Et fieri letam tristi mercede parentem?
Gaudiaque ingenti prima dolore premi?
Scilicet humanis defuncta puerpera curis,
Spes alias vovit religioſa Deo.
Et potuit sprevisse levis dispendia mundi,
Quæque nimis volumus nos, voluisse minus.

Sic

Sic gignens, Christo genita est. partusque labores
 Finit, aterna facta quietis amans.
 Dumque sui nusquam vultus atque ora mariti
 Conspicit, his discit posse carere bonis.
 Optima tot gemitus genitrix ignorat in astris.
 Nec speciem misere parturientis habet.
 Latior in vultu species divina renidet.
 Gaudiaque à summo Numine plena capit.
 Quam suus implicuit castis complexibus Albis,
 Flebile nunc nobis, Rhene, cadaver habes.
 Et nuptis tanta veneranda exempla marita
 Objicis & velles sic adamare tuas.
 Tu, Schonki, tua damna doles. mihi divide luctum.
 Parte dolet, quisquis condoluisse potest.
 Destitui consorte, grave est. plus illud, amari
 A Superis, quam non semper amare queas.
 Sin oculis, hac ipsa geri, minus adspicis equis;
 Non alia est, homini quæ tibi scena patet.
 Insanum est, ipsi voces opponere cælo.
 Et tecum Pietas officiosa silet.
 Ne pete in amplexus, quam nunc amplectitur ather.
 Non tua dos, cæli est; mutua facta tibi.
 Quæ pia, quæ cunctis vixit peramabilis, illi
 Debuit in pacis sedibus esse locus.
 Maxime vir, solos non hic affligit Atridas
 Iste dolor. quæ nunc sors tua, nostra fuit.
 Ex a quo dolor ille nocet. sine compare possum
 Verba tibi à letis valde aliena loqui.
 Quos animos gerimus, libret Prudentia. fas est,
 Majores Fati casibus esse viros.

Ad Doctissimum Virum,
D. GVILIELMVM PISONEM,

III. Comitis Mauricii Nassovii Archia-
trum, cum ex orbe Americano in
Europæum redisset.

Sidera vidisti nostris non visa sub oris,
Pantagonumque truces, optime Piso, lares,
Barbaricasque domos crudique cubilia Martis,
Ludus ubi est, hominum dentibus esse hominem.
Suave fuit, gassasse graves dulcedine cannas,
Pisæque nominibus non aliena tuis.
Suave, tuas impleſſe novis concentibus aures,
Quos procul à Batavis discolor edit avis.
Et tetigisse feras & castigata veneno
Corpora & Occidua monstra stupenda plage.
Olfecisse suo manantes cortice succos,
Balsamaque effluviis luxuriosa suis.
Nunc cunctos Patriæ reficis dulcedine sensus,
Et post longa abitus tempora, Belga redis.
Et mores cum cœlo alios & miteresumis
Ingenium & veteris verba benigna soli.
Induis hic Batavum, crudelemque exuis Indum,
Et melior pristino sub Iove civis agis.
Non hic nigra polo nubes, sed stellæ refulget.
Non hic thuribulum, sed cynosura micat.
Non Argo nunc visa, nec implacabilis Hydrus,
Sed propius pronis cernitur Vrsa rotis.
Adspicis hic placidos cœlesti in Virgine vultus.
Forſan ut in terris Virgo placere velit.
Quique tibi tensum Chiron surrexit in arcum,
Ex oculis longè nunc abit ille tuis.
Et blanda te vult Veneris perferre sagittas,
Et casto domina delituisse sinu.

Sig

Sic aliis astris regeris. tua flumina potas,

Et patrium comedis latior hospes olus.

Quò trahimur Fatis homines. discernimur ipsis.

Orbibus, immensis dissociamur aquis.

Hæc, illæ, quæ terra patet, cum Sole vagamur,

Nec spatium voti gleba pusilla capit.

I, Piso, jam Piso redi. quem conscia recti

Mens habet, & cui splen ridet, ubique domi est.

I N P I C T V R A M

Eximii Pictoris

I O A C. S A N D R A R T I,

qua Apostolorum in terras omnes
abitionem exhibet.

Adspecto Apostolicos vultus spectator & ora,
Totque sacrosancto nomina sacra Deo.

His potuit peccans famulis resipiscere mundus.

His ducibus mores induit ille novos.

Hi sunt, qui foeda mersas caligine terras,

Nosque reos certa surripuere neci.

Hi sunt, quos Stygii tremuere palatia Regis,

Impietas quorum concidit icta sonis.

Sal terra, lax isto hominum est, & buccina veri

Plurima, & æthereæ signa facesque via.

Agrícolas, testesque vires, patresque piorum,

Et celeres in tot nuntia lata pedes.

En, abeunt missi per rura, per oppida. quisque

Intrepidus Christi voce vocatus abit.

Dant dextram dicuntque vale. mentemque Tonantis

Quilibet & coelo pectora tacta vocet.

Nil restat, nisi flagra, cruces, tormenta, secures.

Sustinet hoc precio spes animosa loqui,

Regnantumque minas populique opprobria spernunt.

Et volupe est Christo sub duce cuncta pati.

*Si tabulam excellens Sandrarti dextera pinxit,
 Si templis altè cernitur illa tuis,
 Res levis est. illud majus : si Caesar & Orbis,
 Quæ sacri vates nos docuere, velint.*

In Poëmata Cl. Viri

CORNELII BOII

Zelandi, Iurisconsulti.

Qui Leo Mattiacis medium se tollit in undis,
 Emergens Patria prisca figura fuit.
 Nunc vatis nova forma sui est. qui primus in illis
 Fluctibus è salsis dulcior exit aquis.
 Attollitque caput clarusque emergit & ipsum
 Obruit Aoniis fontibus Oceanum.
 Et tetricam absorbet Tethyn lenitque procellas,
 Neptunoque facit mitia vota suo.
 Barbaries sic mersa perit. lepor ille refurgit
 Atticus & Latii carminis exstat apex.
 Boyus, verba facit Batavoque à sidere robur
 Concipit & pergit nil nisi grande loqui.
 Seu Fama ostentat Belgas & consecrat ævo
 Bella Ducum & socio Principe scriptor ovat ;
 Seu thalamis miscet tumulos, funesta serenis,
 Iamque illum Veneres, jam Libitina vocant ;
 Sem Phœbum per sacra rapit Christumq; Deumque ;
 Nomina per terras relligiosa, sonat.
 Carmen res non una facit. patet omne theitrum ;
 Vātibus & passim, quod venerentur, habent..
 Ipsa Themis tetricas Boyo mitescere leges
 Imperat. absolvit Casaris ira reos,
 Indulget veniam miseris, faciliq; poëta
 Vult faciles etiam dicere jura togas.
 Femina cantatur, nec displicuere modesta,
 Irruit in doctos noster Apollo sinus.

m

Quique

*Quique unam colit, has laudes unius amorì
 Devovet. & vasi gratia nata domi est.
 Tis quoque te portasque tuas Zelandia debes,
 Magnaque gens isto surgis honore foris.
 Adspice, Mastiaci incipiunt ridere Leones,
 Caudaque praeconem mulcet amica suum.
 Et quæ lingua trucem solita est irata cruorem
 Lambere, mansucto verbare lambit epos.*

In Novam

P. VIRGILII MARONIS

Editionem, curante doctissimo viro

D. CORNELIO SCHREVELIO,

Gymnasii Lugdunensis Rectore,
 vigilantissimo.

Hoc est grandiloqui Carmen sublimæ Maronis.
 Ha voces Latii detinere Deos.
 Sceptra probant vatem, damnataq; pagina flammis
 Vivit & Augusti Cæsaris ore placet.
 Ista poëtarum norma est. tunc surgimus omnes,
 Fimbria cum nostrâ tangitur ista manu.
 Hic cunctos super exstat apex. hac lambit Olympo
 Gloria, nec sedis tot finit esse parem;
 Posteritas desperat. amat, quem suspicit unum,
 Et radiis tanti sideris agra jacet.
 Tu, Schreveli, reddis Soli sua lumina & illas
 Cernere das flamma fulgidioræ faces.
 Scena novum nuper per te Tarpeia locum
 Induit & nitidis vestibus Afer üt.
 Nunc tua magnanimum Æneam solertia nobis
 Vindicat & Phrygius Dux sine nube micat.
 Cingitur Andinus non uno interprete vates,
 Romaque jam melius Marcia verba capit.

Debet

*Debet Troia tibi, debet Sicheia Dido,
Ipse repurgato carmine Turnus orat.
Sic Ducibus castrisque Ducum bellisque tubisque,
Sic comites audent regibus ire Schola.*

I N N U P T I A S

Amplissimi Viri

HARALDI APPELBOOM,

Serenissimæ Suecorum Reginae res
in Batavis curantis,

Et Præstantissimæ Virginis,

S V S A N N Æ R O G E A V.

I Am Ver molle tuum est. jam ridet amoribus an-
Quique dies mundo, plus placuere tibi. - (nus
Optima tempestas Veneris descendit ab astro,
Et Geminos fratres pronuba signa facit.
Scilicet in thalamis Pollux cum Castore fulgent.
Inque tuas jurant sidera tanta faces.
Et cui Maja dedit Romana vocabula, mensis,
Principium vestri dulce furoris amat.
Nec vanum reor hoc. genatrix fuit illa loquentis
Pro Iove, pro Superum Numine Mercurii.
Ut tibi Suecorum pro Majestate loquenti,
Idem sufficeret verba diserta Deus.
Adspice Natura, prestans Haraldæ, favorem.
Omnis in hac tecum conjuge vernat ager.
Adspice Christina tibi suffragantis honorem.
Illa tuo Princeps quæ cupit ore loqui.
Sceptra favent, studiisque favet genialibus ather.
Hæc sunt conjugii prospera signa tui.
Et si quod vatis precium est, nos jungimus istis
Vota poetarum dextera Numinibus.
Ambiat Haraldum letis amplexibus uxor,
Basilisque neget posse carere tuis.

Tu quoque, dilatis Sueonum, suavitissime, jussis,

Ne numerata sponsa basia, funde lubens:

Si nimium gelida & rigida est tua Suecia, caute

In Batavis astro fervidiore cales.

Et dum Regales committunt praelia partes,

Praelia jam terrâ, jam metuenda mari,

Vos geminos thalamus, concordēs lectulus abdit,

Et spectem belli nil metuentis habet.

Hic hominum in terris furor est. Mars, oscula gli

Incubat ille ferox Regibus, hæc tua sunt. (scunt.

I N N V P T I A S

Ornatissimi doctissimique Viri

D. STEPHANI vander HAGEN,

I. V. D.

Et lectissimæ eximæque Virginis

M A R I Æ R E A L.

Optima qua toties Virgo, puerilibus annis,

Tempora fecisti candidiora mihi,

Cum gravitas hac nostra tuo penderet ab ore,

Attonitusque suo carmine staret Amor,

Gratiæque in labris (memini) facunda nasaret,

Et summos traheres blanda puella Ioves:

Tunc ignota tibi poteras, dulcissima, fari,

Et Venus insoniti fabula sæpè fuit.

Tunc Phyllis, Cassandra, tibi cantata revixit,

Et placuere tuis nomina ficta joci.

At nunc se veri testem Barlaus amoris

Præbet & à grato carmina vate refers,

Seria jam loquimur Sponsæ. mentita facessunt

Oscula, & ad Veneris limer. adulta venis.

Et jam vera probas, quæ quondam ficta probabas,

Lectæque amatorum pagina, tota tua est.

Iam

Iam quid tela, faces, iam Sponsa Cupidinis arcus
Discis & officiis Cypridis ipsa vacas.
Dum Sponsus partes Daphnis, tu Phyllidis imple,
Inque Cupidinea luditis arte pares.
Interea circumvolitat gens omnis amorum,
Inque tuo gaudet pulchra iuventa thoro.
Et tenerum quodcunque, recedas, imbelli, venustum
Invenit, & quicquid triste, senile, fugat.
Verna nitet facies geminis, facundia verna est,
Vernantes oculi. nil in amore grave est.
Talis juncta fuit Sappho formosa Phaoni,
Non alio vultu nupta Creusa fuit.
Æmula se Paphis acuit fervoribus æstas,
Et Sol à vestro concipit igne facem.
Sic Superos attingit amor. Geminisque sub ipsis
Hæc exuvies virginis ovant.
Conveniunt doctrina, Themis, probitasque pudorque,
Formaque præclara semina mentis amat.
Scilicet his sobolem dabitis virtutibus ambo.
Et pater in natis conspiciendus eris.
Tunc aliquis dicet, Maria frons ista, parentis
Ista, refert oculos ille vel illa tuos.
Hæc sunt conjugii voces, hæc præmia læti,
Illa suo genatrix personat ore Venus.
Vivite felices & ab ipso discite vate,
Illecebram flamma nubilis esse moram.
Vivite concordēs, & veram credite vocem,
Quod facitis, quondam perplacuisse mihi.

C. B A R L Æ I
P O E M A T V M
MISCELLANEORVM
LIBRI II.

Ad Illustrissimum Dominum,

D. DVDLÆVM CARLETON,

Magnæ Britanniae Regis apud Federatos
Ordines Legatum, postquam regium
mihi munus exhibuisset.

*Alvete puppes; qua Britannicum pi-
gnus,*

*Et Carletoni sanguinis decus clarum
Portatis undis; cujus Albion curis
Suffulta curas fulciet Bataavorum,
Et bellicosos Belgici soli patres*

Sororiente leni, eriget sceptro.

Salvete puppes: Tuque Nerei conjunx,

Et qui patenti rector incubas ponto

Neptune: seu jam Carolo favens regi

Classes adornas latus, & rates quassas

Bellis adaptas: sive transtra Flandrorum,

Hostesque Morinos, mobilesque prædonum

Invadis arces, vicissimasque Cattorum

Ultor cruenta rursus expias cade:

Expone terris creditum mari magno

Illustre nomen, cui vices dedit fandi,

Facundiaque celsa jura transcripsit

Princeps Stuartus, ille triplicis regni,

Boreique splendor orbis, alma majestas

Populi potentis, imperique majorum.

Mitescat aquor omne, nec sacrum pondus

Violent procella, donec ora Toxandrium

Aut Masa tanto gratuletur Heroi,

Cœatque dextra dextra Federatorum.

*Stamus Batavi, vivimusque non victi,
At Rege socio. cur satur triumphorum*

Turges

Turges trophæis Belgæ? cur tui Martis
 Stupescis ausus? poscit hic sibi partem
 Laudum Britannus. his Eliza vexillis
 Involuit ensē, Cantabroque nobi cum
 Cruore tinxit. Hæc Ibericam classē
 Demersit undis, hujus ultima Gades
 Arsere flammis. sola nec tui facti
 Vis tanta rerum est. cur superba despectit
 Ostenda Batim, messibusque plus terris
 Attrivit hostem? leniit famem Britto,
 Illaque arenā miles occubans Scotus,
 Formidolosi spector inclytus lethi,
 Terram momordit; quoque constitit valla,
 Patria trophæum fixit, & sibi bustum.
 Ille obsæcis victor irruit portis,
 Mauros fugavit, acer institit Flandris,
 Stravit Variatum, totque laureas junctis
 Divisit armis. ipsa pressa libertas
 Injuriosa servitute latronum
 Redintegrata debet huic decus sortis.
 Nec bella solum, & gentis Asturum diros
 Domuit furorēs, exulemque Gradivum
 Ferociente nuper exiit parma.
 Cum rex utrique jura dicit am Phœbo
 Victas sub ipsa cerneret rates Calpe,
 Tartessus atros fumigantibus transtris
 Spectaret ignes, Herculisque vicini
 Tremere labores, jamque fessus armorum
 Philippus acri posceret moram bello,
 Iterum phalanges scribit, & suas Rheno
 Sociat cohortes, Martiasque despumat
 Tamesis procellas. Vnus hostis ambobus,
 Commune bellum est. Tu Deos Bataavorum
 Procuresque nostros, Belgiue custodes,
 Affaris, Heros magne, tu Rosas leto
 Donas Leoni, regiosque facundus

Iussus recludis, consilique momentis,
 Latè patentis flectis imperi frena.
 Talis feroces voce flexit Atridas
 Nestor disertus, & duces Mycenarum
 Affatus olim est. talis arce Tarpeia
 Cyneas Quiritum Patribus dedit pacem,
 Docte locutus. Et velut mari vasto,
 Postquam furentes stella latior Cauros
 Fugavit undis, emicantque percussis
 Ledaæ signa, terror exulat ponto,
 Dimissa rursus vela Tiphys expandit :
 Tu sidus alnum, tu jubar salutare,
 Heliceque fulges, vindiceque belgarum
 Dexter secundas : quo loquente bellorum
 Horror faceffit, Hesperique regnator
 Ferale rebus augurat suis signum.

Sublimis anima, magne Regis interpres
 Dudlee, qui me purpura Britannorum
 Donis inauras, pessimoque tot votorum
 Offers stupendum munus optimi Regum,
 Musisque nostris censor æquus applaudis :
 Has sume grata mentis obsides chartas,
 Arrham clientis, candidique libamen
 Castum poëta. Sorte si meâ dignum est.
 Placuisse sceptris, jam benignus indulge,
 Placuisse vobis. cur iniqua sit Phœbe,
 Favente Phœbo ? cur neget serenatos
 Aurora vultus : quem serenus adspexit
 Titan, tuaque gentis editum Numen ?
 Me si favoris compotem tui facis,
 Excelsus ibo, quâ super Deum sedes
 Mundique tractus, fornicesque flammantes,
 Superum theatris destinatis, & cælo
 Præmittis amplum splendidæ decus fama.
 Sic læta semper Carolo fluant secla,
 Vivat beatus, veritatis assertor,

*Et Christiani nominis potens robur.
Sic gratus illi, particepsque curarum
Sobres super sis. Patriæque jam fave,
Quæ verba laudet Belga, damnet Hispanus.*

Ad Nobilissimum virum,

L A V R E N T I V M R E A E L,

rerum Indicarum nuper in India Orientali Præfectum, nunc Matheseos studiis vacantem.

V Ir magne, cujus dexteram calens pavis
Eous orbis, fervidoque supposita
Imperia Phœbo, cujus Occidens ductu
Latè potentis fregit arma Castella:
Quem fama belli, Martiique conatus,
Tidora supplex, Cantaberque depulsus,
Totiesque Belgis impetita Ternate
Vexere cælo, quæ latus per Arctoum
Delapsus Indus exteras rates ve stat,
Gangesque lato Bengalæ sinu latrat:
Iam pacis alme cultor, & procul fusi
Satur cruoris, exilique majorum
Laudatus ultor, victimis Iberorum,
Patriæ, tuisque plus satis parentasti.
Post bellæ Phœbum, barbarasque post cades
Cyrham capeffis, & furore Mavortis
Tandem expeditus, subdis ocio Martem,
Hastam Camœnis. pileoque commutas
Placidaque olivâ lauream triumphalem.
Non jam tremendus vindicem Moluccarum
Ensem coruscas, nec tuas Batavorum
Curas laceffit miles, aut minax classi

Inst. ut Malacca. raptâ Cantabro regna,
 Victum cubile Solis, æquor Eoum,
 Tuaque laudis spatia vasta metiris.
 Non jam superbas Amstelæ fori gazas
 Bellator auges, scriniisque mercantium
 Infers avara dulce pabulum mentis.
 Non ventricosas mercibus rates lassas ;
 Non federatas regibus manus jungis ;
 Valloque castra cingis, aut struis muros.
 Quid Banda vèctet, auribusque protentis
 Malbaricus hospes, Borneumque, securus,
 Stellata mundi templa, siderum lapsus,
 Ortusque rectos, & tueris obliquos.
 Deum penates jam placere cœperunt,
 Cui domita tellus ; quaque parte terrarum
 Emergat Arctos, occidatque, vel rectus
 Volvatur orbis, & moras tenebrarum
 Titan adæque lucibus vel extendat,
 Scrutaris, alti municeps novus cœli.
 Quæ causa priscis astra sedibus trudat,
 Cur Spica fugiat Virginem, & minans cornu
 Medio remotus orbe frigidum spectet
 Aries Booten, cur suos trahat currus
 Borealis Æthon, plusque pellat Australis.
 Vt axe in isto, quo ferox Duce[m] sensit
 Iberus, umbra dextra, vel sinistrorsum
 Flagellet astum, bisque torreat fruges,
 Bis altus ipsum verticem premat Phœbus :
 Toties quadrigas sistat ; & dies nocti
 Describat equos ; luminumque tot vultus
 Attollat omnes, & mari lævet cœlum.
 Quot vasta sese terra passibus pandat,
 Vestigat animus, aut quibus sagax China,
 Feraxque Timor santali, vel Ambona,
 Spatiis Batavo distet orbe, metitur,
 Discitque inermis, quæ subegit armatus.

Hac ipsa certe docuit accolam Nili
 Chaldaus Abram. norat ista cœlorum
 Librator Atlas, Herculesque suffectus.
 Hac involutos arte temporum fastos
 Caesar recudit, & novum decus sceptris
 Alphonsus addit: barbarosque crudeles,
 Tenebricosos Cynthia notans vidtus,
 Flexit Columbus, quosque contumax Indus
 Cibos negabat, eruditus extorsit.
 Hac arte mundi suspicis creatorem,
 Lustrator operum, machinaque solertis.
 Quantumque possit numinis vigor summi
 Nutu potente, mens quieta perdiscit.
 Vicēs beata, ter quaterque felices,
 Quæ te serenis hospitem Camœnarum,
 Divæque templis reddidere doctrina.
 Quam vita dispar, disparesque jam cura
 Pectus fatigant, spiritumque Bellona
 Furias perosum, & sæva jura Marvortis,
 Vel Archimedi mancipant, vel Eudidi.
 Qui castra nuper, militemque lunari
 Clausum figurâ, circuloque direxti,
 Impune circos, angulosque jam formas
 Levi papyro, & ficta castra depingis
 Dux incruentus. qui suetus armatam
 Numerare gentem, filiosque Neptuni,
 Quot Vrsa stellis, Pegasusve cœlesti
 Micent theatro, supputare jam gaudes.
 Nec trux machæra, fulminansque ballista
 Profligat hostem. circinos rotat dextra,
 Quæ strinxit ense, perticaque chartarum
 Se dissecantes arte dirigunt sulcos.
 Spharam volutas, hostiumque tot tractus,
 Goam potentem, vasta regna Sinarum,
 Ditesque Iavas: quasque adire non sivit
 Hispanus oras, tutus undique adspectas.

*Sic fama duplex posthumum vehet nomen,
 Patriaque Mavors te sacrabit, & Pallas.
 Quantumque vires horruit tuas Batis :
 Defensa quantum vindici suo debet
 Eoa tellus, insulaque non victa :
 Batava tantum, plusque terra debebit
 Bellona alumno, praeftitque Musarum.*

In Poëmata

Amplissimi & Clarissimi Viri

HUGONIS GROTII.

Praclare Groti, tota cui Caballino
 Incubriata fonte provocat priscas
 Thalia lauros, & prioribus sedis
 Ligata verba ; seu gradu cothurnato
 Sublimis altum nubibus caput condit ;
 Seu succos humili lenis ambulat gressu,
 Elegosque fundis, & necis Lycambeæ
 Testes iambos : Ecce, semipaganum
 Tuas ad aras sacra ferre vix ausum,
 Iam ferre cogit horror ille divinus
 Tua Carœna, & invidenda majestas,
 Quæ merelictos rursus ad lares Phœbi,
 Cirrhamque revocat, pallidamque Pirenen,
 Ut post faventes Vossii tui voces,
 Post vota Baudi, calculumque Iosephi
 Tanto poëta, vincicique Musarum,
 Ineruditum serus accinam carmen.
 Praclare vates, lux, decusque Belgarum,
 Libitina cujus nulla nomen exstinguet :
 Ut me loquentem perculit sacer Ionas,
 Iam tertium renatus, & solo coelum
 Placans redemptor ! Quis furor Deo dignus,
 Quæ sancta Manas pectori tuo sedit ?

Cum

Cum per sacratas mystica dapes mensa
 Rotas trochaos, altiusque subuectus
 Pia futurum mente concipis festum.
 An Pallas aliqua praesidens Dei templo
 Hac ipsa suasit? aut Apollo coelesti
 Afflatus aura sacra Christianorum
 Didicit sonare? vel recessit in Cyrrham
 Cyrrha creator, & scholas poetarum
 Nescire non vult, quae beare nos possunt?
 Vilescit omne, quicquid est profanorum
 Vbique vatium. non Catullus, aut Naso,
 Vaserque Flaccus, Bilbilisque lasciva
 Dicax alumnus pulpitu fatigabunt,
 Te vate. longolinqutur gradu Vida,
 Et Symmacho commissus ad pedes ponit
 Fasces poeta, terreos super quando
 Raptus penates vota nuncupas Christo.
 Cedit Iuveni, cedit illa Seduli
 Senis Camoena: dumque sancta destillas,
 Simul omne Clarium doctus artifex robur,
 Helicon totum, & quicquid est venustatis,
 Et erudite antiquitatis, expandis.
 Beata tellus nostra, quae decus tantum
 Ostendit orbi. si quid accola Galli
 Debent Thuano, si Casauboni manes
 Veneratur Anglus, plus vetusta Castorum
 Gens, terror orbis, artiumque fecunda,
 Plus tota passim turba laureatorum
 Tibi debet, heros, Tu relicta Civili
 Imperia Batavum, bella tot per aetates
 Pugnata Belgis, dexterasque commissas
 Dextris Iberum, tu vices laborantis
 Terra, gemensque Belgium sub Albano,
 Cades nefandas Principum, nurus raptas,
 Exusta templa, gentis improba motus,
 Fedusque toties Marte vel dolo ruptum

Tran

Transcribis ævo. Tu ferax triumphorum
 Arcessis altè stemma Nassova gentis,
 Dignumque sceptris Romuli genus cantas.
 Tu, ne trophæa parta dextera forti
 Arausiorum posthumus neget livor,
 Aut sileat ætas, das nepotibus sciri
 Ignara lethi. Quid per Isthmum littus
 Florem virorum, ludicrosq; victores,
 Vilesq; palmas, fervidasque quadrigas
 Thebane jactas? alter hic triumphalem
 Scandit quadrigam, victor efforagetis,
 Regisque Iberum, patriæ datos cadis
 Mauritius ultor. quique Belgicæ testis
 Virtutis esset, urbiumque captarum,
 Hoc solus axe Grotius quatit plestrum.
 Nec bella solum, militiq; funesti
 Depingit ora, sed furore Marvortis,
 Patriæque damnus expeditus, infestos
 Hostes adunat, exulemque Gradovum
 Multum petit a præco pacis exarmat.
 O cygne Delphum, non tæas Bataavorum
 Viris adæquant gesta, nec tuis una
 Sat regio coëptis. transmarinus assurgis
 Ad sceptræ Regum; quaque duplicis regni
 Iacobus hæres triplicem domat gentem,
 Albiona, Iernen, & Caledonis lucos,
 Festo recentem purpuram beas versu.
 Quis non stupe scat gratulantium voces?
 Sic posse fari Galliam, loqui Scotos,
 Et cum Britannus sedis incolas nostræ?
 Tu lingua cunctis, Musa, vox, & orator
 Tot subditorum vota solus exolvīs.
 His vectus oris Tethyos vias longè
 Transas poëta, radis Herculis metas,
 Mixtusque dura navigantium turba
 Mersas Iberos. Vivis acer Heemskerki,

Et

Et iste quamdiu Solis occidet currus,
 Carteia stabit, accolent fretum Gades,
 Fatale nomen pertimescet Hispanus.
 Sed mox se veros, facta mitior, ponit
 Thalia vultus, principum canens tedas,
 Mixtamque sobolem. qualis ille Verona
 Cecinit marinam Pelei ducis nuptam.
 Aut qualis uno nexuit thoro sponsam,
 Honoriumque Claudiana Pimpleis.
 Exinde Latios posse jam Syracusas
 Sonare cantus, Atticasque mirabar
 Veneres amictus induisse Romanos.
 Quid Gracia jam proprium? refert sermo
 Latinus illam, & si quod est decus Grajis,
 Et oris ampli Dorienſium genti,
 Non emulandus amularis interpres.
 Tandem gementis præſica capis munus,
 Et juſta ſolvis. ſequitur una defunctos
 Laus ſempiterna vatis, & truciſ lethi
 Sepulcra laxat. Scilicet fuit tandi
 Nunc occidiſſe, præmiumque virtutis
 Tuliſſe memores carminis tui faſtos.
 Hac inter, ibam, quæ per omne doctorum
 Agmen ſaventes prodigus rapis Miſſis,
 Nunc ora regum pingis, aut amicorum
 Cenſes labores, nunc libris poëtarum
 Præludiſ, amplum vel per æquoris littus,
 Miracla Bataviæ, mobilem Noto pinum
 Velis adornas. navigat tibi currus,
 Curritque navis. arguunt ratem venti,
 Currumque tellus. arguunt ratem vela,
 Rotæque currum. creditur licet currus,
 Nec triga tamen eſt, nec quadriga, nec biga.
 Riſi ſubinde Lentulum, tui riſi
 Fallax amoris ſonitium; ſed hærebam
 Adſtrieta cernens jura Caſarum verſu,

Oſque

*Osque hic disertum. donec illa me Cræsi
 Midaque gazis, annulisque Gorlai
 Potior supellex voce parvit arguta.
 Princeps pœta, mensque sœta doctrinæ,
 Quo thure quaeso, qua tibi novenarum
 Chorus Dearum, aut quisquis est Caballina
 Sititor unda, victima dabit sacrum.
 Tu major omni victima. placet solum,
 Vt jura moto des Pœtica Phœbo.
 Et nos, tuarum vilis umbra virtutum,
 Humiles myrice, verba vincta conantes,
 Qui farre tantum adoreo & molâ salsa
 Inopes litamus, te fatebimur proni
 Vatum (faceffe livor) Imperatorem.
 Tantoque cunctis vatibus magis vatem
 Quanto es Batavis omnibus magis charus.*

Ad
 CONSTANT. HUGENIVM,
 E Q V I T E M,

cum Panegyricum suum eidem mitteret.

Qui clara magni fata Principis luges,
 Mihi que latus accinis parentanti :
 Nunc vatis ausus alterosque conatus
 Dignare veniâ ; dum per inclytos raptor
 Ducum labores, præpetique sublatu
 Pennâ furentem Marte verticem stringo.
 Hic sceptrâ Princeps, & novos paludatus
 Fasces capeffit, & decus Batavorum,
 Toga secures, vasta regna Belgarum,
 Et fœderasi prisca jura Gradii
 Iussus tuetur. hic parentium lauros,
 Nomenque Adolphi, & tincta cadibus Thracum
 Gentis suorum bella spectat Henricus.

Loqui-

Loquitur Loysa, perfidosque Francorum
 Damnans amores, dexteraque venalis
 Scelus nefandum, tanta fata solatur
 Ultore nato. cui puertia fervor
 Porrexit enses, Martiusque conspersit
 Pulvis juventam : sive duplicis Rheni
 Circum fluenta Cantabrum globos sistit,
 Vahalinque turmis asserit laborantem ;
 Seu pene victis Marte Cimbrico muris
 Avertit hostem : sive dux Palatinas
 Conscendit arces, & futurus assertor
 Gaudente Nicro fessa castra disponit.
 Cœleste magna stirpe defluit semen,
 Originique mentis aura respondet.
 Se donat orbi, nec sibi petit vitam,
 Regnique poscit jura sanguis heroum.
 Privata spernit, publico vacant cura,
 Mundique causa lassat arbitros mundi.
 Quid non Batavum terra speret, Hugeni,
 Rectore tanto, quem Parentis excelsi
 Invieta virtus, indomabilis Frater,
 Et gesta clara bella destinant fama.
 Quem cum creari vellet Imperatorem
 Patrum voluntas, pronus annuit Mavors,
 Plausere cives, federisque consortes,
 Gallus, Britannus, Adriaque potator,
 Et Scotus audax : solus horruit Batis,
 Et servus Astur, & solo triumphantis
 Quicumque nobis hostis invidet laudem.
 Tu vota confer, quique Belgici scribis
 Arcana regni, & tot petacibus chartis
 Responsa reddis, sacculosque rixarum,
 Et litigantis emptæ Curia verba,
 Nunc decidentis vile jurgium stillæ,
 Nunc derelicti triste murmur haredis,
 Nunc quæ molestus poscit ara consultor,

Sere-

Sereniore Principis fugas vultu :
 Applaude mecum. Nassava favet genti,
 Defensus illa quisquis hic stetit dextrâ,
 Non victus hosti. si per Elidis campos,
 Olympicosque Pindarus ruit ludos,
 Et emulantum pulverem quadrigarum
 Non emulanda fert in arduum penna.
 Si consulares Muellii canis fasces,
 Romaeque dominos altus invehit caelo
 Nili poeta, fervidoque qui debet
 Cunas Canopo : nec pudebit audaci
 Cantare cantu Belgici soli Patres.
 Quod si superbus altius vehi credar,
 Ceraque niti ; mergar Icarus ponto,
 Pereatque Musa peior optimi civis.

I N O B I T V M

Clarissimi Viri,

ÆLII EVERARDI VORSTII,

Medicinæ apud Batavos Professoris
 celeberrimi.

Manes beati, tuque municipis cœli
 Mens casta Vorsti, qua negata jam terris,
 Mundique fœdis expedita cancellis,
 Tumultuantem cernis orbis orchestram :
 Et nos tragœdos, fabulasque, qua dantur,
 Sublimiore tutâ sede despectas :

Si celsus hisce condolet malis æther,
 Superosque tangunt mœsta verba viventium,
 Hos sume questus, consciasque virtutum
 Voces tuarum, nostra quas tibi Pallas
 Inerudito tristis ingemit lessu.
 Plorant dolores ceteri, stupet presens ;

Cyrreum

Cyrrhamque claudens, pallidamque Pyrenen,
 Haurire sacri fontis impedit lympham.
 Quin ipsa frontes irrigans Poëtarum
 Libethra rarâ labitur dolens guttâ.

Ereptus orbi est magnus arbiter fati,
 Domitorque mortis, & labantium vindex,
 Et restitutor, & peritus assertor.
 Qui proruentis tela contudit lethi,
 Iamque occidentes, jamque pœne clamasas
 Lucas retraxit, staminumque director
 Tardavit arte propera fila Parcarum.
 Cui jura vita, seculique languentis
 Imperia, Phæbo deferente, parebant.
 Hæc sensit ipsa, qua superstes excussit.
 Hoc orë priscos Græcia imbibit patres,
 Senemque Coum, Pergamique doctorem
 Studioſa pubes, & scholas Pelasgorum;
 Et quicquid olim sapuit Hællas antiqua,
 Traduxit ad se; totque damna morborum,
 Vita labores, abditas vias lethi,
 Attenta didicit. Hic senis Stagiræ
 Oracla genti prodidit Batavorum,
 Medicisque curis tanta verba præstruxit.
 Quippe illa sacri fœderis ligat nexu
 Doctrina prudens, nesciosque Natura,
 Cæcosque turpis inscientia mystas
 Damnât Machaon. non medebitur recte,
 Sanare quisquis, quem vult, stupens nescit.
 Nec fata solum, funerumque tot casus
 Mens cauta flexit, ingenique nascentis
 Caliginosos voce dispulit vultus.
 Hunc Federatæ Martis inclitæ salmen,
 Arausiorum gentis & solæ Principis,
 Humanitatis vindictam fœdè scripsit.
 Vt, qua potentem cura lassat Hispanum,
 Orbemque nostrum fulcit, ille fulciret.

Talis

Talis Lyceo, patribusque Musarum,
 Sic vixit urbi, quodque laudis est summum,
 Sprevisse potuit, quos stupemus, applausus.
 Sed vixit, eheu, fidus ille morborum
 Curator animus, & salutis antistes,
 Recti satellites, & severus exactor,
 Cultor bonorum, victor invidi dentis,
 Industriaeque pertinacis exemplum.
 In quo benigno lenitatis adspectu
 Gravitas verenda miscuit decus frontis.
 Abiit, eheu, speque plena natorum
 Terris dicavit vota, spiritum coelo.
 Vbi beatis celsus accubans mensis,
 Humum perosus, seculumque, quod fluxit,
 Orditur aliud, nec salutis humana
 Iam sospitator, corporisque quassati,
 Felicitatis occupat sua portum.
 Vbi perennes vita protrahit luces:
 Coram tuetur, quae remota speravit:
 Non luctus illi gaudio comes vadit:
 Nec membra quicquam carnifex dolor frangit:
 Morbi facessunt, febriumque tot turba,
 Clarusque terris Vorstius, viget felix.

I N

DIATRIBAS SCHOLASTICAS

Cl. Doctissimiue Viri

THEODORI SCREVELII

Gymnasiarchæ.

Rector Iuventa, ductor effera gentis,
 Scientiarum multiformium doctor,
 Et arbiter perite disciplinarum;
 Potens docendi, quum docentis ex ore
 Ignara pendet palpitantium turba:

Potens

Potens monendi, quum monere te possis
 Recalcitrantum dives aula Cyclopum,
 Et insolentis improbus furor seculi :

Quis hic serena pulpitum quatit fama
 Novus Palamon? porticusque doctorum,
 Et perstrepenes maximi lares Phœbi
 Redonat orbi? quis puertia primos
 Castigat annos? traducesque dilectos,
 Parentiumque tot propagines letas,
 Semen Batavum, patria renascentis
 Perenne germen, spemque gentis invictæ
 Sub jura cogit, & rebellis orchestra
 Retundit ausus? pandis ora, Schrevels,
 Diserta Rhetor, & scholasticum Belgis
 Regnum reformans, sceptræ pedagorum,
 Trepidusque fasces, & tribunal augustum,
 Totumque coetus litterarii circum
 Legum catastis vinculisque constringis.
 Hic oscitantum nanias magistrorum,
 Hic imperitos commatum latratores,
 Ineptiarum serios rogatores,
 Scabrasque voces, & superba fastidis
 Elementa vocum, ludicrosque natales.
 Hic sparsa latè regna Grammatistarum
 Arctas ephebis; dogmatumque congestos
 Purgas acervos. hic nepotibus diram
 Ferocientis Orbili dicam scribis:
 Corylisque lentis, frondibusque nodosis
 Prasfers minacis acre jurgium frontis.
 Hic Tullia stros verba more mendici
 Ferruminantes, sordiumque priscarum
 Quasi ostiatim lucidos petitores,
 Reos laceffis: hic rudes solœcismos,
 Feceſque Euandri, Rhetorumque tot merbos
 Arces Lyceis, puriorque præsaris.
 Hic erudita pubis impigros gressus

Vr̄ges

Vrges triumphis, laudibusque suffulcis.
 Avara fama pectora, & facem subdis
 Virtutis œstro. torpidas pudor mentes
 Incessit atrox, seculique despectum,
 Vivumque rerum nesciis parat bustum.
 Hic foeta vitiis induit repurgatos
 Natura vultus, & docentium curis
 Gaudet renasci, ne profana stribligo,
 Illiterata mens, proterva vecordem
 Alphabetis vita reddat etatem;
 Interque coetus semifaminatorum,
 Inersque vulgus langueat veteriosa.
 Quid prisca jactas Orpheum tuum Thraco
 Flexisse tigres, amniumque veloces
 Stitisse fluxus? horridas Hebri vatem
 Stupuisse rupes? hic tigres Batavorum,
 Rabidumque pectus fervida juventutis,
 Osque illud audax, & jecur leoninum,
 Furiasque docta voce mulcet orator.
 Quid sponte grandes credis erigi Thebas,
 Cantuque fleeli lubricum pecus Nerei
 Excors vetustas? quid laboribus fictis
 Alcmena natum laurea poëtarum,
 Superba donas? sordibus repurgatum
 Stabulum tyranni, saviensque Stymphalis,
 Et pullulantum feta Lerna monsterum.
 Schola fuere, agrestiumque pugnaces
 Juvenum palæstra, flagitique foecunda
 Sodalitates. Tu Batavus Amphion
 Has condis arces, urbiumque præmunis
 Virtutis portas. Tu renatus Alcides
 Hydras fatigas, & potente doctrina
 Nessum trucidas, frangis ora Centauris,
 Et versipelles arte subdis Anteos.
 Per te aleator, improbusque scortator,
 Perjurus, exlex, cœlitumque contemptor,

Et fastuosus, publicusque grassator,
 Et qui superbas inflat impotens buccas,
 Et qui bibaci vina gutture eructat,
 Æris paterni nominisque decoctor,
 Et quicquid usquam criminum atque monstrorum
 Perdit venustum impuberis decus vitæ,
 Mundo fugantur. Sanctitas, fides, candor,
 Sororianque veritas fatiscenti
 Redduntur ævo. Tu velut mari magno
 Plectens cirinam Tiphys, ocium fesso
 Donas ephebo, jam vigil truces ponti
 Diffringis æstus, & minis procellosum
 Componis aquor; mox severus obstantem
 Hellen flagellas, exuisque Neptunos.

Vir magræ, cujus insidens labris regnat
 Vis tanta fandi, quo nec alter hoc cœlo
 Aut jussa dicat rectiora cirratis,
 Aut verba balbis aptiora præmandit,
 Sive explicatos Rhetorum sinus pandis,
 Sen sensa vinculis contrahis Stagiraïs,
 Vel in recessus grandium poetarum
 Doctor recedis: Iam Palamonem Belga
 Audit loquentem. dumque gymnasi priscos
 Evolvit ortus, regibusque calcatos
 Legit penates, atriumque Pelidæ,
 Sublime majestatis arduus limen
 Veneratur ultro, & fascibus tuis charos
 Subdit Quirites. Ipse vocibus doctis
 Recoctus infans, jamque plus sibi notus,
 Fidem Tonanti, lumen ingeni fama,
 Consulta Patria, verba commodat rostris.
 Seque esse gaudet, qualis haud potest nasci.

Ad
ISAACVM DORISLAVM,

quum Iuris V. D. crearetur..

C Vipulvis oçi, & pedagogicum murmur
 Ferulaque tristes, & recocta ter crambe,
 Et elocati temporis dies lentissimæ
 Ereclioris mentis indolem frangunt,
 Animumque sellis mancipant magistrorum;
 Is face, quin te seculo tenebroso,
 Umbratricoque nomen eximis ludo,
 Et inquietæ prælegentium turba?
 An illa Graji docta suada sermonis,
 Orisque Latii prædicanda majestas,
 Sophiaque sacrum pectus, & labor Phœbi;
 Servire semper posset? & fremet voces
 Rudi luventa, barbarasque purgabit
 Illiteratis sordibus diu chartas?
 Captivus istis quando liber è vinculis
 Tibi vacantem spiritum trahes latus,
 Patriæ decorus? num Scholæ sacramentum
 Illiberale, pertinaxque dixisti?
 Nec sat superque laudis indigens fama
 Attrivit ævi primulum tui florem?
 Fallor. verendos en tibi lares pandit
 Astra a virgo, & prisca Caesarum iura,
 Ac purpuratas expedit Themis voces,
 Legesque regni, multiplexque sufflamen
 Prævaricantis dictat ausibus mundi.
 Hac arte nixus, altius Deum sedes.
 Fastigiumque laudis, & procul vulgo
 Ignaviaque dissitas domos scandis,
 Olidisque sensim pulpitis virescentes
 Subducis annos. altioribus curis

Debe-

Debetur atas ista, quæ sui juris
 Spectare Soles, plusque candidos possit.
 Non sat, Iuventæ profuisse; jam rostris
 Virisque sacri sensa juris imperii;
 Et ipsa tecum patriæ salus crescat,
 Tuasque laudes commodis suis jungat.
 Ecquid Palamon, Orbilius clamores
 Tardant euntem, ignobilique concludunt
 Cœlestis aura portuunculam circo?
 Vir doctæ, vir venuste, flos amicorum,
 Balbutientis hætenus scholæ verna,
 Iam majus adflet impetus tuos Numen,
 Tandemque vincta mentis expedi robur.
 Servire nescit, quem Senatus augusto
 Investit auro, pileoque libertas.

IN HONOREM LEONARDI SYPESTEYN,

I. V. Doctoris.

Prestans Ephebe, cœculum Camœnarum,
 Constans Batavæ humanitatis assertor,
 Et Summe cultor elegantie morum,
 Vindex severi Iuris Imperatorum,
 Quos vel superbis Roma collibus quondam,
 Rerumque dominos Occidens salutavit;
 vel quos Eoa parte vidit augustos
 Helles sepulchrum, barbarusque Thrax pavit.
 Seu jam profundos disputator illustras
 Legum recessus, Italosque doctores,
 Trucesque Baldi Bartolique rubricas,
 Balbutientis sæculi særas voces,
 Totque involutam nubibus Themin pandis:

Seu jam decorum verticem tibi lambit
Phœbea laurus, Caesarumque concedens
Indulta Pallas magna verba transcribit :

Exurge curis expedita morosis
Mens docta tandem, desidisque jamdudum
Spretor Vacans, inglorique languoris,
Vocem Poëta gratulantis hanc audi :
Excelsa virtus indolesque non vilis,
Discreta vulgo, semet erigit semper ;
Novoque gestit ire celsior motu,
Contenta nunquam. vivida focum mentis,
Ignesque sufflat laudis ora sopitos.
Nec precia spernit, anxieque nec poscit
Honestus ardor. illa spernit & damnat,
Majora meritis quæ sibi dari credit.
Quacunque lenis gratia favor confort,
Aliena dicit, emta nec placet fama,
Veniamque sperat inscientia nullam.
Sic teste Leida, pectus ussit erectum
Fax ista laudum, gloriaque vis prima
Fastidiosas otii moras rupit.
Nec docta Phœbi templa lentius intrasti,
Aut te sequentum studia ponè spectasti,
Sed quæ præibat turba litteratorum,
Sitiensque honoris alter, acer ivisi.
Et qualis ille fervidos rotat currus
Superbus Hiëro, totque despicit retrò
Ducum quadrigas, quas vel Isthmium litus,
Vel vidit Elis, carceres tuos linquis
Gradu citato, terminique jam compos
Apollinari laureâ caput cingis,
Plaudentiumque vota colligis latus.
At tu, beate, sive patrie solves,
Quæ docuit ipsa, sive regna Gallorum,
Veteresque Celtas, Ausonasque spectabis,
Iusti memento, nec leves puta voces

*Themidos verenda, & (ah) labantis Astræ.
 Tua scita præsta, sanctiorque commendet
 Doctrina mores. alterum cave ladas,
 Suumque Titius auferat, suum Caius.
 Non cura fallax pestilensve donorum
 Decidat aquo, nec malus clientelam
 Consultor unquam commoda improba cause.
 In lege jus sit. non diserta laudatur,
 Effronisque jura mentientium lingua,
 Vocisve multum differentis orator,
 Sed recta suadens, nesciusque mercari.
 Sic jura Minos gentibus dedit quondam,
 Sic Sparta causas dixit è tribunali,
 Sic gratia expers pallidique livoris
 Tot inferorum versat Æacus sortes.*

Clarissimo Viro,

P E T R O S C R I V E R I O,

novam Tragediarum Senecæ & aliorum
 Editionem paranti.

D Vro luctuosi carminis tragediam
 Molitur orbis, & cruentos induit
 Bellona vultus, dum Thyestes, & novus
 Tumultuaniem pulsat orchestram Creon;
 Dum savus altis Pyrrhus instat artibus,
 Et execrandi nurbus adventant dies,
 Phryges fugantur, & maritis dissita
 Lugent Creïssa, prisca Troas luditur,
 In se feroces tota convertit manus
 Europa demens, & furentem pellicem
 Imitata natis ipsa succenset suis:
 Tu Martialis docte Scriveri jocos,
 Pariterque grandes vatis Annaïsonos,
 Et insolentes foeneras luci nova

*Veterum cothurnos, Delphicæque præfides
Quæsitur urna litteratorum gregi.*

*Ex sanguis illa nempe conflictatio est,
In quâ triumphum victor & victoriam,
Victisq; clidis percipit fructum sue.
Stant bella calamo: nulla regnorum sitis,
Aut invidenda regibus cubilia
Materia litis. obritos sædo situ
Purgare sensus, involuta pandere,
Et impeditos lectionum compedes,
Erroneamque vindicare dexteram,
Hoc agitur omne. quisquis Oedipus fuit,
Aut Sphinx acuta, vel peritus arbiter,
Applaudit illi tota censorum schola,
Musisque amicis gloria palmam refert.
Hac arte lacerâ pelle fœdus Hercules
Nitet serenus. gaudet excuti suos
Atreus furor, & Thyestis ferculum.
Hac arte rursus Oedipus felicior
Lumen recepit; temporumque injuriâ
Distractus iterum Virbii currus ruit,
Sed restitutus. proximum Phœbo caput
Tiresia divum clarius pandit fidem,
Oracula reddens. raptâ filii manu
Redit Iocasta vita, teque vindice
Adest petitus omnibus votis Creon.
Quin Hecuba multis involuta plexibus,
Ut dixit olim, filios plangit suos.
Fugiens Iason redditur, mater furens
Discerpta multis membra colligit locis.
Sed ille læso mollis Ægisthus ihero,
Et bellicosi conjugis conjunx latro,
Dolent nefandum litteris prodi scelus.
Alcmena gaudet oblitum caligine,
Lentæque sæclis tæbe confectum decus
Redire nato. ringitur Caesar Nero,*

*Ostenditque vellet occasum sua
 Oblivioso suppressi silentio.
 Tu nil moratus monstra, pristinum decus
 Scena redonas; dumque picta fecibus
 Detergis ora, purius multo pater,
 Tragediarum nostra pulsat pulpita.
 Inimice vates gentis Hispana, tibi
 Cur illud adeo gentis Hispana placens
 Hostile carmen? cur iniqui lictoris
 Tractas Poëtas? an novenarum chorus
 Non tangit ira, si qua Principes ciet?
 Nec savae Musas odia sceptrorum premunt.
 Neuterque Apollo est? Omnis assurgit tibi
 Recentioris docta seculi cohors,
 Grataque fasces mente submitunt suos.
 Sic dum sepultis vindicas scriptoribus
 Priscos honores, posthumam laudem feres.
 Non ille lethi dentibus teri potest;
 Qui litterarum principes vetat mori.*

Ad Nobilissimum virum,

G O D E F R I D V M
 de H A E S T R E C H T.

varias Sciotericorum formas Astronomica
 arte delineantem.

T*V, qui citato promoves cursu diem,
 Sororisque crederis lucis parens,
 Auguste Titan, magne mensur aetheris,
 Pelusiorum gentis admiratio,
 Et sanctus horror, qui per obliquos sinus,
 Chelaeque Cancri. & fronte submissa Caprum
 Gradus retorto fervidos turris rotas:
 In quem vetustas primus annorum vias
 Caesar reduxit, Cynthique motibus
 Inordinatos arte transtulit dies:*

*Subsiste paulum : siue jam recens mari
Emersus umbras contrahi sensim cupis,
Seu vectus altum rectior gentes feris,
Seu fessus alnum fluctibus mergis diem,
Fumansque vultus terra dispandit tuos.*

*Metitur orbem pertinax industria,
Cœlique spatia circulo claudit brevi
Proles Promethei, & temporum signat notas.
Tu per patentes aetheris vadis domos,
Raptusque verum scribis in cœlo diem;
Horasque paribus explicas vestigiis.
Hic in tabellis orbitam pingit tuam,
Et usitatas ponit horarum moras,
Cursusque rarus artifex, mimus tui.
Te prodit umbra, quoque cœli cardine
Curant jugales, monstrat humanus labor.
Stat plana, & equo deserit libramine
Inflexa nulla parte terram lamina.
Quam recta tenuis linea secat via,
Mediumque Superis figit & mundo diem.
Hac limes ille est, umbra quo brevissima
Septentrionis dextera ferit latus,
Nullamque cernit his quot annis machina
Obliqua nusquam, quo Syene torrido
Supposita Cancro nescia est umbra semel.
Transversa rectis ducitur mox angulis,
Tangitque primam norma, quo distans pari
Statione tellus, hic cadentis lumina,
Nascentis isthic indicet Solis jubar.
Hanc umbra lambens parte quartâ circuli
Distat priori, & sexta mortales pigros
Vel poscit hora manè, vel sera expedit.
Quas inter alios scribit horarum situs
Mens arte certâ, qualis emensus polum
Colurus alter, doctus index temporis,
Terra incubantem dissecat cœli viam,*

Exinde

Exinde gnomon fixus umbram projicit,
 Tenebrisque spatia certa designat suis.
 Indocta non hunc ponit in circo manus,
 Sed gnara rerum. cernis ut celfo micans
 Cynosura coelo, nec Batavis occidens
 Hoc orbe justo surgat è terra gradu,
 Axisque curvo permeet centrum situs?
 Hac lege gnomon cuspidem tollit suam,
 Austrumque spectat hinc, & hinc septem videt
 Borea triones, horridumque Caucasum,
 Vbi Solis expers mensibus sex incola
 Tethyn perenni damnat adstrictam gelu.

Nec plana solam dicit horas machina:
 Erectus altis asser assurgens locis,
 Terraque recto dissidens libramine
 Partitur illas. flectit in muro calens
 Pyrois habenas, terminosque conspiciit
 Motus diurni lucis aurea parens.
 Hic arctiore verus horarum situs
 Regione distat, anguloque prominens
 Angustiore pendet ad poli gradus
 Stylus relictos. versat aetheris domum,
 Totamque sphaera obliquicris indolem,
 Mens erudita. fabricat Gallis suum,
 Suumque Iberis, accolisque Vistulae,
 Heteroscüsque, fervidisque Amphiscüs,
 Periscüsque frigidis tempus notat.
 Fluxere Gracis Solis indices aqua,
 Horasque mensa est discrepantes clepsydra.
 Imitatur illas, & vetustis invidens
 Hic Belga seclis vindicat palmam sibi.
 Godefride, quò non igneus mentis tua
 Perrumpit ardor, visque coelo debita?
 Quos Archimedes circulos duxit senex,
 Et quos Pelsagus docuit Euclides sinus,
 Triangulique multiformis indolem,

Numerosque doctis legibus coercitos,
 Transversa quoties aquet orbem linea,
 Quadrata quantum circulari discrepet
 Figura, nosti. vasta jugerum loca,
 Pressasque valles, montiumque vertices
 Metiris oculis. nec satis tellus tibi
 Vilisque arena est. scandit editos Deum
 Animus penates, quaque servat Parrhasin
 Vrsam Bootes, & triangulum micans
 Meruit locari, Siriusque urit solum,
 Spectator heres. hic nefas visum tibi
 Nescire, quantis passibus cœli ruant,
 Ut summus orbis inferos trahat Deos,
 Sequensque lentè vadat adverso gradu,
 Stellasque raptu velet haerentes sua.
 Quibus ille tardus exeat vestigiis
 Platonis annus, tertiusque qui queat
 Trepidare motus. cur propinquior premat
 Diana fratrem, nunc remota deserat.
 Cur illa plenas porrigat mundo faces,
 Conjuncta nullas, cur subinde cornibus
 Adspiciet Ortum, Eynthium sequi velit,
 Moxque antevertat. cur Draconis horreat
 Vterque nodos, cur petulantior Venus,
 Nunc ire, stare, nunc retrogradi audeat.
 Qua parte cœli noctibus minans dies
 Aries adæquet, latiusque non sinat
 Solam vagari Cancer. ut terram super
 Exorta serò Pleias Autumnum ferat.
 Qua zona radiis urat infestis caput,
 Qua temperatis gaudeat caloribus,
 Quas non solutâ Iuppiter damnet nive.
 Quantum Deorum tecta nostris sedibus
 Semota distent : quotque dimensus pedes
 Titan coruscans, Marsque suppetet minor.
 Hac arte socæ dissides inertia,

Vulgam-

*Vulgumque spernis, sanguinique nobili
 Nunquam labantis foeneras fama decus.
 Sic astra Caesar didicit, & Solus vias
 Ostendit olim gentibus. sic circulos
 Arausiorum pingit, inter praelia,
 Princeps stupendus. sic Olympi machinam
 Atlas superbis fulsit Cervicibus.*

Ad Clarissimum virum

ARNOLDVM BVCHELIVM.

In Huberti Goltzii libros de Vitis Cæsa-
 rum ex numismatis Romanis
 restitutis,

H E N D E C A S Y L L A B I.

Vltius Æneadum, duces Quiritum,
 Stantem curribus essedisque Romam,
 Et Roma dominos, & illa prisci
 Seculi nomina, Romulique stirpem,
 Nobis Goltzii exhibet videndos.
 Tu præbes mihi, Bucheli, legendos.
 De votasque animas perennitati
 Transcribis mihi, lege non loquendâ.

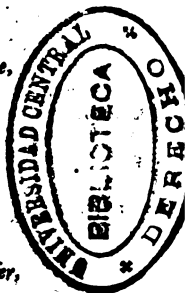
Specio Iuliaden, verenda qualis
 Dictator tulit ora, vel remissâ
 Obnubit caput insulâ sacerdos.
 Agnosco phialasque, laureasque,
 Et stellas, aquilas, decempedasque,
 Vexillum, capedunculas, aratrum,
 Cultros cum lituis, faces, patellas,
 Urnas, pileæ, Flaminum secures,
 Et quæcunque sibi poposcit augur,
 Et quæ promeruit sibi triumphans.
 Hic cernas patriæ decus parentis,
 Cernas indigetem, suosque quali

Deducat genitore *Cæsar*, ortus,
Ænea Venerisque matris ora,
 Seu victrix fuit illa, siue felix,
 Seu malit Genitrix Deum vocari.
 Luget *Gallia* perditis trophæis,
 Lugent *Teutones*, & pater bicornis
Romanas vehit invidus cohortes.
Ægypto domitâ ruunt carina,
 Et frendet *Crocodilus*, ampla *Nili*
 Rostris ostia permixt viator.
 Vltor *Brutus* adest, trucesque sicas
 Ostentat *Latio*, comesque *Cimber*
 Tollit pilea fascibus receptis.
 Indignor caput improbum ferocis
Antoni, *Lepidus*que me triumphum
 Plus vultu reficit gravi, decoro,
 Dum victor domat *Asturas* superbos,
 Exarmatque *Tagum*, ferumque *Batin*,
 Aut grandi sedet alior caballo,
 Aut curru dominam pererrat urbem,
 Aut vastos regit imperator *Afros*,
 Aut sævi exuviiis furit leonis.

Risi tergeminas sodalitates,
Antoni, *Lepidique*, *Cæsaris*que,
 Non hostes satis, aut satis benignos,
 Non charos satis, aut satis malignos.
 Vibrant *Armenii* graves sagittas,
 Vincit *Ventidius*, duplexque serpens
 Hinc illinc capiti imminet, viroque.
 Iungit castra manus, fides maniplos,
Ægyptum *Latio*; sereniores
 Expandit mulier superba vultus,
 Et sculpto *Cleopatra* fulget auro.

At tu, qui titulis Deum triumphas,
 Vatum grande decus, decus iuventa,
 Iam Consul toties, tribunus, augur,

Divi nate patris, trophæa præfco
 Oclavi tua colligis metallo.
 Iam Trinacria, jam subacta Memphis,
 Victrices tibi consecrant figuras.
 Sacrat Bilbilis ipsa, Cantaberque,
 Et qui signa gerit reducta Parthus.
 Te Germanice posteri loquentur,
 Dum Chaucos, Frisiosque, Saxonasque,
 Catthos subdis, & impigri Visurgis
 Accenses spoliis tuis pharetras.
 Sub te Rhenus arundifer recumbit,
 Lugent Vindelici, novisque victi
 Præbent præmia pineam triumphis,
 Aras intueor, bases, columnas,
 Cippos, quercea sæta, tot quadrigas,
 Deductos peregrè tibi colonos,
 Taurorum juga, quosque Græcus, Afer,
 Europæque Asiæque latus orbis
 Sculpendo tibi nuncupant honores.
 Cedunt arma togæ, ferocientem
 Claudunt templæ Deum, tuosque felix
 Ostendit mihi Capricornus ortus,
 Ac lauri tibi militant perennes.
 Mox fastos mihi Consules recludunt,
 Et quæ Caesaribus priora seris
 Currunt sæcula, temporumque fasces,
 Gallos, Semproniosque, Claudiosque,
 Pictores, Rutilosque, Iuniosque,
 Flaccos, Posthumios, Atiliosque,
 Fortes Scipiadas, Paterculosque,
 Cottas, Æmilios, truces Metellos,
 Et claros domitis duces Faliscis,
 Et claros Siculis duces subactis,
 Captisque Insubribus duces orantes,
 Et victum Fabio morante Pœnum,
 Pressis Sardibus inclytum Mæthonem,

Imbelles Ligures, Getas, Cethegos,
 Et Gracchos querulos, graves Catones,
 Mixtosque omnibus alites galeros.
 Quid Drusos referam? quid Africanos,
 Pisones, Curiosque, Cassiosque,
 Scauros, Cecilios, Papiriosque,
 Et capto Marium sexum Iugurtha?
 Quos ne dicere singulos laborem,
 Quotquot Romulidum duces fuisse:
 Quotquot Goltzius exhibet videndos,
 Tu præbes mihi, Bucheli, legendos.

I N H O N O R E M
 I O H A N N I S B O D Æ I
 à S T A P E L.

Medicinæ Doctoris.

V Eteres Pelasgi, palstata natio,
 Et vos togati gentis Italia patres,
 Veneranda senio turba, prisca glorie,
 Et eruditi prima nominis parens;
 Quos ipse quondam mille morborum vices
 Gratasque vita Cynthus docuit moras;
 Tunc, cum renatum Virbiū mundo daret
 Ars Æsculapi, territisque curribus
 Discerpta membra redderet Phœbi puer.
 Et tot cadentis Gracia Phrygum manus
 Sagax Machaon duceret lentè neces:

Speſtate Batavos, Belgicæque porticus
 Augusta templa, litteratorum domum,
 Sedes amœno destinatas otio,
 Circumque honoris, & bonæ famæ ſcholam.
 Majora certè, nec probata Cecropi
 Momenta laudum poſteri perſolvimus
 Doctæ Juventa, quam laboris orbita]

Ad

*Ad summa rerum vexit, & scientia
 Ardor profanis segregavit usibus.
 Tollit superbâ sede praeclarum caput
 Phœbi sacerdos, & decus subsellii
 Sublimioris altius mentem vocat;
 Nec humile quicquam, seculique ineptias
 Apinasque vulgi, fustilesque naxias
 Spectare suadet. laxat effusos sinus,
 Virumque monstrat digna majestas toga.
 Et ille celsas pileus radens comas,
 Insigne pulsa servitutis, libera
 Placitis magistri sensa doctorum expedit.
 Semperque servum, semper obsequens pecus,
 Et usque sectans antecedentum gregem,
 Erektus odit; nec faventibus Diis
 Didicisse credit, qui docere nesciat.
 Digito coruscans annuli solers labor
 Precium sciendi pensat, & tot artium
 Tractus patentes, disciplinarum modos,
 Totumque Phœbum circulo claudi docet.
 Sociata dextra dextra Musarum fidem
 Adjurat obses, symboloque publico
 Damnat Camœnas mentis indigas bona,
 Sterilesque rixas litterarii fori.
 Hic savientes commatum super situ
 Criticas cohortes & minaces paginas:
 Hic obsoletis sordit us Pacuvii,
 Vel discrepante lectionum indagine,
 Blattæque morfu, dentibusque aranea
 Enata bella, rupta fratrum foedera,
 Odiisque foeta pectora, atque irâ gravi.
 Nunc clausa celsis charta pulpitis jacens,
 Hoc scire nos vult, quod reservat abditum.
 Nunc ipsa celsis charta pulpitis patens,
 Crebro labantis ingeni prodit vicem.
 Dum nostra facili miscet ignorantia*

Humanus error scita, nec totam cupit
 Aut se videri vel recondi veritas.
 Non ista Pallas sedibus sanxit suis
 Monumenta laudum, nec nepotibus Remi
 Corona doctum dignior cinxit caput.
 Non sic Lyceo, non Cleanthea domo,
 Non Socratea gente prodiit puer.
 Qualis sub axe Belgico fama vadum
 Tentat Bodæus, invidique nominis
 Decus reportat, & serenum verticem
 Latius paternis inferet penatibus.
 Habet omnis ætas æstimatores boni,
 Sapientiaque rarioris arbitros;
 Non pretia recto defuere, non favor.
 Suique magnis debiti virtutibus
 Plausus fuero, nec recentis seculi
 Aut posterorum cura segnior fuit.
 Nunc vos favete, quotquot herbarum trahit
 Insons cupido. tu Camœnarum pater,
 Latè patentis magne lustrator soli,
 Et tu virentes Flora diducens sinus,
 Manesque, clarus quos beavit Atrebas,
 Fovete Iuvenem, quem triumphali vehit
 Doctrina curru. vestra non segnis sacra
 Veneratus hospes, graminum quidquid suis
 Extrusit agris vasta mundi machina,
 Ter mille servat paginis reconditum.
 Illi corollam dii, deaque, neſcite,
 Ter mille textam frondibusque & floribus.
 Sic doctus ille mille lector graminum,
 Examiner mille fibrarum sagax,
 Censor colorum, mille promus nominum,
 Herbasque pernox interens & exedens,
 Herbis tegatur vivus, herbis mortuus.

Ad

IOSEPHVM VORSTIVM,

I. V. Doctorem.

I Nufitatum cur mihi barbitum,
 Situque fœdam tendere me chelyn,
 Iosephe, cogis ? cur triumphos
     Dedecoras strepitu poetæ,
 Me vate famam, pilea versibus ?
 Cur invidendis clarius honoribus,
     Nec testis expers, vile speras
     Pauperis officium Camœna ?
 Dos ipsa virtus est sibi : quam sequax
 Licet procetur nominis ambitus,
     Se debet ævo, sola victrix
     Invidia, immemorisque fati.
 Crescis merendo, nec titulos tibi
 Ignava scribit gratia ; nec favor
     Aut servit indigna Iuventa,
     Aut vitium precio coronat.
 Tu juris acri præsidia potens,
 Inorta legum dogmata dissecas.
     Tu Principum consulta gnarus
     Excusis, & sinuosa Baldi
 Præcepta pandis. Tu Decios sagax,
 Accursiosque, & nomina labili
     Erepta seculo, quæque terris
     Sol Oriens dedit, Occidensque,
 Ediſta Regum digeris arbiter :
 Gravesque jussus Cafarei fori,
     Et vindices recti secures,
     Et scelerum recitas catastas.
 Astræa tali præside latior
 Terras revisit : jura legit reis ;

Nec

Nec innocens causa vacillat,
 Nec veniam meruere culpa.
 Privata cedunt commoda publicis;
 Emptum tribunal displicet; & manus
 Avara lucri, qua nefando
 Iudiciis famulatur auro.
 Cives tueris: fraudibus obicem
 Obdis profanis: te lachrymabilis
 Pupillus exorat, rogantque
 Te vidui gemitus patronum.
 Praestat trophaeis tuta domi salus,
 Victisque Iberis iustitia rigor.
 Plus, jura condidisse Belgis,
 Quam peregrè domuisse Calpen,
 Formidolosus vel mare classibus
 Stravisse totum. Scipiades pater
 Plus cive servato superbit,
 Quam domitis Numidum sarissis.
 Quin litterato nobilis otio,
 Per Graja raptus compita, Gracia
 Fontes bibisti, nec Latina
 Inferior studiis Minerva.
 Nunc vectus alâ prae petis ingenti,
 Vatum beatos sollicitas choras;
 Nunc voce facunda disertus
 Attonito loqueris Lyceo.
 Mox erudito das Venetum patri
 Chartas Philippi, & fluctibus Adria
 Infers Batavorum labores:
 Et veteris monumenta mundi.
 Augusta nescit mens spacio capi;
 Quocunque laudum fervida vis vocat,
 Grassatur audax, impetuque
 Insequitur generosiore.
 At cuncta blanda fama modestia
 Momenta honorum transfilit, & novos

Doctrina successus decenti
Diffimulat pudibunda vultu.
Beate Vorsti, Palladii decus
Diffunde regni; & Celsica dum peis
Illustris arva, vorticofo
Insinua titulos Garumna.
Ne docta Rheni pignora Sequana
Cedant alumni. Laxius explica
Laudum theatrum, nec tribuli
Sufficiat placuisse Belgæ.
Sic Leida jactet Vorstiadem suum,
Sic tanta Patri gaudia divide,
Sic Ælium reponere terris,
Et patrio cineri parenta.

In Vetulam libidinosam.

S*unt, quas dedecorant hircæ naris,*
Obstipum caput, & retorta cervix,
Aut centum facies arata rugis;
Sunt, quas depreciant putres mamilla,
Et foedis recubans caper sub alis;
Illis dens veluti ferocis apri
Pando prominet ore, pendulumque
Labrum non sinit admovere labro:
Hanc gibbus populo eximit Quiritum:
Illa est cernua, & ista prona multum
Terram vel gradients deosculatur:
Claudam spernimus, odimusque luscum,
Et balbam, tremulamque, garrulamque.
At tu Tartareo tremenda vultu,
Mater Tisiphones, soror Megara,
Orci filia, squallidum cadaver,
Impurissima sordium cloaca,
Dum prur is nimis, & libidinosæ es,
Vno in corpore plus habes malorum.

Clarissimo doctissimoque Viro,
D. THEOD. SCHREVELIO,
 pro missis filiolo libellis scholasticis,
 Gratias agit pater Hendecasyllabis.

Mittis munera, Schreveli, libellos,
 Qua possunt pueri placere patri:
 Mittis munera, Screveli, libellos,
 Qua possunt puero placere patris.
 Illic Grammaticos tonare casus:
 Illic Rhetoricum sonare schema:
 Illic daëtylicum rotare carmen:
 Illic verba referre Tulliana,
 Et fraudes recitare disputantium
 Addiscent pueri rudes, tenelli.
 Quo Flaccus socios suos aceto;
 Peccantes sale perfricat Quirites:
 Quàm tristes elegos remittat exul
 Vates, per Scythicas vagus pruinas:
 Quo cantu Corydon, feroxque cultu
 Tellus gaudeat: ut truces poëta
 Gradiui lituos canorus inflet,
 Et grandi tuba consonet Maroni.
 Hic voces repetunt suas Athenæ:
 Pelida stomachum legunt Batavi;
 Romanosque duces, & illa belli
 Quondam fulmina Romuli nepotes.
 Fastos Sulpicius sacros recludit,
 Iudæosque patres redonat orbi.
 Et postquam pueris misella terra
 Visa est gloria, & eruditionis
 Tanta portio vilior videtur:
 Spectat pusio siderum meatus,

Spectat

*Speñat retrogrados superbus ignes :
 Atque inter Veneris, Iovisque cydos,
 Inter Signiferos, polos, triones,
 Zonas, Andromedas, lyras, sagittas,
 Et pisces, aquilas, canes, leones,
 Fastidit ferulas, scholas, magistros,
 Ipsis altior ipse jam magistrus,
 Cunctis doctior ipse jam Lyceis.*

*Hac dum munera mittis, ac libellos :
 Libros mittere dico, non libellos :
 Quin grates toties loquor datori,
 Quot donas puero meo libellos.
 Quorum qui bene pondus aestimarit,
 Nullos dixerit esse plus apertos,
 Nullos dixerit esse plus disertos.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,

EQUITEM,

Poëmatum suorum libros Latino, Gallico,
 Italico, & Belgico sermone
 edentem.

O Cella Batavum, sidus Itali soli,
 Britanna Phœbe, Suada gentis Gallicæ.
 Cultor Latini nominis, togæ decus,
 Et inquieti digna portio fori,
 Sodalitatis erudite corculum,
 Omnisque plena pyxis elegantie,
 Quem magnus ille triplicis regni pater,
 Hæresque Elisa regia tangens manu
 Vulgi profanis segregavit coetibus,
 Et invidendo consecravît ordini :
 Ut quum disertis implicaris vatibus,

Chartas

Chartasque volvis, & levem Gnidi Deam,
 Nixumque centum fraudibus Cupidinem
 Do se flagellas, nominis tanti memor,
 Equitumque fame, nobilisque sanguinis,
 Dextram labanti commodares patria:

Quò te Poëtam raptat insolens furor
 Tua Camæne? quæ Thalia, quis novo
 Grandes cothurnos Phæbus aptavit pedi,
 Nec usitatâ ducit in cælum viâ?
 Non sic priorum lingua Belgarum ferax
 Sese locutam meminit, ipse quàm suis
 Leges Cheruscis ductor Arminius daret.
 Non victor isto VVestphali gen:em soli
 Affatus ore est, quum cruentis cadibus
 Aquilas Quirini terra stravisset ferox,
 Positumque longè Roma sentiret malum,
 Tu barbarorum verba Celtarum sagax
 Nobis recudis. tu propinquos Nereo
 Populos virenti laureâ vates beas,
 Latiumque reddis Belgio, Cirrham mari,
 Heliconæ Cattis. tu Gabalinos doces
 Potare fontes falsa regna Tethyos,
 Clariùsque lymphis ora Teutonum lavas.
 Seu quum stupendus vesperas amantium,
 Umbraticæque porticus deliria,
 Nemorisque grati basia, & murmur sacrum
 Cantu revelas: si ve moribus jureat
 Ineptientis seculi nasum dare,
 Fluxasque semper vestium lacinias,
 Et implicatos perfricas braccia sinus.

O flos virorum, debitum cælo caput,
 Secretioris magne possessor Dei,
 Animaque grandis hospes, & Iovis labor,
 Quàm nos, & omne, quicquid est vatium uspiam,
 Post te relinquis, totque scriptum gentibus.
 Nec amulandum posteris cantas melos!

Est,

Est, cui perennis foenerat fama decus
Germana Pallas, & perunctus fecibus
Tumultuantis vultus idtor Velsit.
Fuit Secundus, quem venusta, quem jocans
Neara blandis vellicavit osculis,
Suusque Latias traxit in Musas furor.
Sunt quæis suaves Sequana placent Dea,
Ligerisque Siren. cuncta concessit tibi
Natura solers, dum quadruplici sono.
Apollinaris plectra barbiti quatis.
Sic ahiores usque spiritus gerens,
Affaris omnes, Belgique terminis
Exis poëta, nunc Latnorum Albulam;
Nunc blandientis pocla Matrone bibens.
Mox te Britannus verba conantem sua,
Et cernit Auson, Italoque Vandalus
Permixtus ori. nulla non civem suum
Te terra credet, nulla non vatem colet.
Quò plus laborum restat, & se latius
Diffundit Helicon, impetus urges tuos;
Novaque laudis pectus accendis face,
Nec scire non vis, scire quod quisquam volet,
Qualis per alta montium cacumina,
Libyæque valles impotens sui ruit
Ferox leana, cui perirens Sirius,
Aut cura rapta prolis indomabiles
Accendit iras. illa fontis limpidi
Vestigat ortus, omne scrutatur solum,
Nec antè cessat, quàm repertus dispulit
Insanientem Nilus aut Nigris sitim.

Ad
I A C O B V M P E T I T I V M,
Advocatum Ultrajectinum.

Q Vi virtute petis Deum penates,
Doctis omnibus expetis probari,
Nec quicquam petis, haud tibi petendum :
Non aris malefidus appetitor,
Non laudum maleficus expetitor :
Quem suum Charites, suumque Pallas,
Et suum Themis, & suum sodales,
Et conjunx petiit, petiit, petetque,
Bonis omnibus expetite, qui me
Convivam toties petis petite,
Nomen conveniens habes Petiti.

In helluonem.

H Eri vocatus venit ad meam coenam,
Quo nil virorum Sol gulosius vidit,
Nec esitasse plus queat Saguntinus,
Mutinaeque civis, aut Cyclopicus venter,
Orcique custos, & vorax Phari monstrum.
Lactuca primum sessilis gula cessit,
Praludiumque vile perna coenanti.
Strinxit petaces pinguis ossa gingivas,
Artocreaque transiere fumantes,
Armusque ovillus dentium minas sensit,
Etiam scolopax pasta, praeda brumalis.
Moxque ore eodem petus anseris condit,
Quin sex placentis una bucca distenta est.
Totque esculenta diluit tribus tandem
Vini lagenis, & liquoribus coctis.
Posthac Milonem ne suum Croton jaçet,
Taurum vorare possit & Milo nostras.

D. WIL-

D. WILHELMO HERBERTO

Comiti Penbrociæ, Supremo Aulæ Regiæ Præfecto.

S C A Z O N.

Heros, Britannia sidus inclitum terra,
 Illustre regno nomen, & decus sceptri,
 Qui penè spretis solus annuis Musis,
 Batavoque precium grande feneras vati,
 Fautorque laudes asseris poetarum:
 Seu jam tixras purpurasque suffidcis
 Nestor verendus: seu remissus à curis
 Regum labores lubricamque perpendis
 Sortem potentiam: seu receptus in Cirrham
 Vatum sereniscantibus diem fallis:

Hunc, qui per atros Nerei venit fluctus,
 Viasque longè permeat procellosas,
 Leni libellum, prædicande Mæcenæ,
 Continge dextrâ. laudibus tui Regis
 Vacat, tuumque nomen exhibet Belgis.
 Si plura poscis, consecrabo me totum
 Tuas ad aras. quoque majus haud possum
 Donare, dono, mancipoque Barlaam,
 Tanto poetis omnibus minus clarum,
 Quanto es Britannis omnibus magis charus.

Honori Doctissimi Juvenis.

HERIBERTI de BEAUMONT,

de Nummis creditis, mutuo, commoda-
 to, deposito, &c. disputantis.

P Allens Nummule, tinniensque numme,
 Dati nummule pignoris redemptor,
 Ot ses nummule, commodate numme,

Quem

Quem nec credere vult bonus libenter,
 Nec quem reddere vult malus libenter :
 Litis Nummule mater, & sequester,
 Everfor male numme nummularum,
 Lucrator bone numme nummularum,
 Qui nunc hunc potes obligare, & illum,
 Nunc fidem vadimonio revincis,
 Nunc egentibus alligas penates,
 Agros, pradia, & incubare mœstis
 Noctes porticibus soles, diesque :

Quam tu per populos potens & urbes,
 Regum maxime, verticem superbum
 Circumfers, dominator Vniuersi !
 Quam te vocibus invocat disertis,
 Argenti gravis esuritione
 Aula cultor, & haurit usque ad ossa
 Clientem penitissimis medullis !
 Quam te castra cohorsque pessimorum,
 Et furti venerantur institores !
 Quam te templa colunt, & are cunctos
 Vendens sat modico Deos sacerdos.
 Quam te per Scythicas vagus pruinas,
 Quam te per Libycas vagans arenas
 Mercator malesanus expetisset !
 Quam te numina summa litterarum
 Summi numinis instar osculantur,
 Et seras tibi lucubrationes,
 Et chartas tibi consecrant & artes !

En Toxander, & optimi parentis
 Proles altera, gratulante Leida,
 Causas exequitur pecuniarum,
 Et leges tibi praelegit severas.
 Format pignora, mutui patronus,
 Docet depositum, tuosque casus,
 Et tot nequitias maligniorum,
 Et tot nequitias potentiorum.

*Conatur tribus explicare chartis.
 Illam post operas laboriosas,
 Curas multiplices, nec otiosas,
 Post laudum titulos, licentiamque,
 Iuris pramia, pileum, togamque,
 Inter caussidicos tuos loquentem,
 Inter virgineos choros amantem,
 Et mox conjugis optima maritum,
 Et pulchra sobole beatorem,
 Multis Nummule nummulis inaura,
 Pallens Nummule, tinniensque numme.*

Amplissimo doctissimoque viro,
D. IOHANNI SAECKEMA,
 Curiae Frisiorum Senatori.

A Vla Senator, curiaque praelustris,
 Cui verba Minos dicitur, Æacus iussa,
 Astræa sacras temperat fori leges:
 Ocelle Frisonum, qui ferè unus in clarâ
 Tellure Musas asseris sua laudi;
 Nec litterarum regna, nec veternosis
 Sordere Phœbi templa vis magistrellis:
 Vindex leporis Attici atque Romani,
 Omnisque tutor gratia ac venustatis:
 En quæ verendis iusta manibus scripsi,
 Atræque voces, funebremque discursum,
 Laudantiumque grande syrma verborum,
 Quæ fortè marmor poscet, aut dolens saxum,
 Aut ambulator manè vel die serò
 Cadaverosis cernet in sepulcretis.
 Interpres adsum rancidus tuæ chartæ,
 Tuisque verbis verba reddo, singultum
 Quæ leſtanti syncopenque mox faxint.
 Hic mos & usus optima vetustatis,

*Et seculi, quod currit, ut rogi laudes
 Aut scriptitet canatve posthumus testis.
 Si præsica me deesse partibus credis,
 Et invidendas ingredi per ampullas,
 Encomiastem, ignosce mœsta sribenti:
 Si placeo docto judici ac Senatori,
 Frisiæque ocellus illa non videt levus,
 Iuvabit hos expectorasse Scæzontes.*

In Tumulum Nobilissimi Viri,
 E R N E S T I ab A I L Y A.
 Dongriæ Orientalis Præfecti.

Viator adstas, paululumque, si vacat,
 Subsiste, donec, quis sit hic cinis, scias.
 Quem fata cæto, fama terris consecrat,
 Æternitati vitæ, patriæ fides
 Prudentiæque vis & impiger labor:
 Ernestus Alua clausus hac urna jacet.
 Hispanus odit, terra dilexit sua,
 Amavit omnis qui bonus, fugit malus.
 Præfectus agris jura, leges condidit,
 Fecitque, quicquid imperaverat, prior.
 Legatus aula jussa pandit exteris.
 Martem catastis Belgicum coercuit
 Bis sex in annos. sceptrâ federe illigans
 Iunxit potentes, consilique pondere
 Sororiantis juvit imperi Patres.
 At tu moneris, lenis ut sis civibus,
 Pernox honesti cultor, æquus arbiter
 Recti bonique, dantis osor dextera,
 Et juris empti. totus obses publico,
 Opum modestus aestimator & tui.
 Talis moneris esse, talis hic fuit.

D I R Æ

D I R Æ
FRANCISCI PETRARCHÆ

in tumuli sui violatorem improbum.

Quis heu quietam parricida nocturnus
Laceffit urnam? quis manu Thyestæ
Satelles Orci, barbarusque predator,
Dudum sepultis manibus ciet licem?
An rursus orbi monstra parturit tellus?
An aliter Atreus, artiumque discerptrix
Colchis resurgit? aut Lycaonis mensas
Dapibus nefandis hospes apparat quisquam?
An fas, pudorque, & lex verenda secreta
Mortalitatis, pulverisque sepositi,
Cessere mundo? perditusque suffossor
Impune sacris ossibus dicam scribis?

Impure scurra, dedecusque natura?
Probrum Deorum, sorde concubinarum
Contaminate prædo, quid ferox audes,
Et latro perniox mortuum fatigare?
Petraque tectum seculoque subductum
Laceras poetam? mortis archipirata,
Tyranne fati, subrutor sepulcrorum,
Terraque, nostrum matris, exterebrator,
Princeps malorum, sceleris antesignane
Et primipile, quo minus venenator
Sicariusque peccat, aut malus mœchus,
Pecunia recisor, & bovinator,
Tortorque & expilator urbis ac fisci.
In te omne crimen majus, ô pater furti,
Cui spem cadaver improba facit præda,
Spoliumque busto, lucra morte quaruntur.

Super paternum Tullia furor corpus
Egit quadrigas. Fulvia fuit lusus

Ludibriumque immane doctus Arpinas.
 Furens Orestes matre pessima peior
 Crudelis audit. omne flagiti punctum
 Tu raptor exples, lancinator exstincti,
 Sacrique foede funeris profanator.
 An hac Quiritum dicta, facta taxantem
 Maestas Petrarcham sorte? vapulans quondam
 Poenas sacerdos hocce poscit à saxo?
 Tam serus ultor. scilicet cui duplex
 Fortuna scripta est, experitur adversam.
 Et quem malignus livor horruit vivum,
 Iam mortuo jam bella dicit exangui.
 Gemoniarum compedumque possessor
 Future, flagris enecande tercentum;
 Non te nocentis ipsa Tartari mater,
 Non trux Megara, Cerberusque latrator,
 Erebi que servus portitor, nec implexam
 Quatiens Medusa mille ab anguibus frontem,
 Aut contueri aut tangere ausit in visum.

Fuge impudice. terra, pontus & coelum,
 Quicquid deorum est, quicquid est deos infrà
 Instant scelesto. quam mihi rapis partem,
 Quod corpori eheu brachium revulsisti.
 Ante ora crudum stabit, & minans furi
 Occultiore pectus ungue discerpit.
 Animumque pravi conscientia franget
 Tortor perennis. Interim mei vivet
 Pars ista melior, fama que inseret coelo
 Mortale nunquam nomen Itali vatis.

Tibi Patavì cultor, ac domus Phœbi,
 Tibi Arqua nostri longa corporis custos.
 Padique multus accola, atque Verona,
 Euganeæ tellus, Adriæque potator,
 Non expiandas imprecantur hic diras,
 Proque hoc scelestus scelere prada Campanis
 Eris, lupisque provolutus Hirpinis.

At

*At vita postquam cesserit, jecur nequam
Famelicus alter exidet tibi vultus,
Vel orbe raptus, quo rotatur Ixion,
Elumbis, exos, fractus & lacer totus
Rapti Petrarcha brachii lues poenas.*

M A N E S

Illustrissimi viri,

DOMINICI MOLINI,

Serenissimæ Venetorum Reipublicæ

SENATORIS.

NEPTUNVS.

Abstulerant terris ingentem Fata Molinum,
Et populis visa est flebilis umbra fuis:
Cum pater Adriacis regnans Neptunus in undis,
Dicitur athereos increpuisse Deos.
Deserimur Superi. secedunt numina. vix jam
Adria, quo sese vindice seruet, habet.
Non satis est praeclara geri. Tritone caremus.
Scribere tot doctis dextera sueta, jacet.
Reddite patritium. uel, Fama teste, profabor:
Iam Venetos, post tot secula, posse mori.

M O L I N V S.

Patrum pompa gravis severiorum,
Civium quoque turba grandiorum,
Et vos quotquot adestis eruditi,
Et vos quotquot abestis eruditi,
Manes dicite posthumos Molini,
Sub quo purpura clarius refulsit.
Sub quo purpura lauius rubenti

Sparsit lumina muris favillas.
 Qui rexit mare, classicum, triremes
 Belli consiliarius togæque,
 Sortis maximus utriusque victor,
 Spretor invidiaque sibilique,
 Iuris regula, viva lex honesti,
 Æternum decus elegantis avi,
 Omnis arbiter eruditionis.
 Quem prudentia floribus coronat,
 Libertas lachrymis suis inundat,
 Fides murmure lugubri reposcit.
 Quem plorant Charites, Apollo, Pallas,
 Rhetor, & Sapientia magister,
 Et quotquot coluit pater desertos,
 Aut illum coluere quot deserti.
 Idem namque Molinus & Camæna,
 Idem namque Molinus atque Apollo,
 Idem namque Molinus & poëta,
 Idem gloria, splendor Italarum,
 Civis optimus, optimus Senator.
 Quare quotquot adestis eruditi,
 Et vos quotquot abestis eruditi,
 Patrum pompa gravis severiorum,
 Civium quoque turba grandiorum,
 Manes dicite posthumos Molini.

V E N E T I Æ.

Q Vot me sceptrâ vident oculis vicina sinistris,
 Non uno toties surgit ab hoste labor.
 Nunc Ister, nunc arma parat vetus Albula, nunc me
 Sollicitas jussis, magne Othomanne, tuis.
 Hac inter secura steti. tot spervimus iras,
 Nec volui tantis succubuisse malis.
 Si moritur pars magna mei, si terra Molinum
 Condidit, & cessat purpura docta loqui;
 Erigi-

*Erigimur tamen, & quæ factus restat ab ipsis,
Intrepidam me nunc sola vel umbra facit.*

V R N A M O L I N I.

I Talia prae lustre decus, Patavique coruscum
Sidus, & in Veneto clarius orbe pater,
Tot cantate viris, tot delassate Camœnis,
Maxima doctorum gloria, cura, labor;
Cuius finitima strepuerunt laudibus Alpes,
Et volet à sero fama nepote cani:
Cui non una suas trivitt facundia voces,
Cum flueret siccis Castalis unda vadis:
Hoc rogo, clare senex, Bataro concede poeta,
Ut tua sublimi pendeat urna loco,
Sidereosque inter Tumulus præfulgeat ignes,
Possit ut à cunctis vatibus illa coli.
Tunc dicet Venetus, Gallus, Germanus, & Auson,
Dalmata, Cres, dicet Sarmata, Belga, Ligur
Illa Senatoris Veneti spectabilis urna est,
Nota domi, multo carmine nota foris.
Quem terras, pelagusque ultra, montesque lacusque
Scripsimus, ecce novis vocibus astra canunt.

Lachrymæ M Y L I I.

Myli, Bataro nomen inclytum solo
Myli, Senatus pars vetusta Belgici,
Myli, Lycei rector, & quondam Scholæ
Magna imperator, lumen ac decus meum,
Et tot bonorum factor & solatium:
Illustre bustum lachrymis riga tuis,
Et purpurato adsperge pulverem rogo.
Molinus, eheu, vixit, & cultum Tibi
Cœleste petitus, ubivique spiritus
Non emulandam robur astris reddidit.

Rupere Parca fœdus, & tuum truces
 Rapuere Orestem. destitutus Theseo
 Pirithous erras, Scipione Lelius.
 Quaque efficaci voce te nolunt sequi
 Iam fata, mœrens triste submittis Vale.
 Sic flesse Pollux creditur, cum Castori
 Gravis incubaret ultimus vita dies,
 Fratresque tantos Atropos divelleret.
 Tecum omnis ordo luget, & sororibus
 Luctu remissis naniâ Phœbus prait.
 Quin ipse celsis devolutus Alpibus
 Benacus, altus condolet singultibus,
 Ripasque streperis tundit ejulacibus.
 Euganea tellus, Tethyosque filia
 Corcyra, Naxos, & crepundiis Iovis
 Superba Cretâ, quique Veronam colunt,
 Et Addua potator, & præfertilis
 Civis Cremonæ, Antenorisque Troii
 Clari nepotes, iusta funeri parant.

At ille celsi rarus hospes ætheris
 Inter beatos eminentior choros,
 Mortalitatæ expeditus vinculis.
 Te flere non vult. questibusque prosequi
 Manes amici; quem per ora gentium
 Clangente semper Eama buccinâ vehet.
 Dum turbulento fluctuabit in mari
 Urbs terror urbis. dum Deorum porticus
 Marci que Fanum stabit, & frendens leo
 Sacrum tenaci stringet ungue Codicem.

P V R P V R A.

D Vm faciem mutat Venetus, moriente Molino,
 Et secura diu sceptrâ ducesque timens;
 Palluit, & veteres excussit purpura vultus,
 Et riguere, prius quæ rubuere toga.

Exan.

*Exanguis cum fronte dolet Respublica, fas est
Et vestes patribus condoluisset suis.*

F V G A morientis Molini.

Cum ferus Ausoniis Totilas incumberet agris,
Flammaq; Tarpeias perderet una domos,
Et spoliū foret omnis humus; cineresque rogosque
Adspiceret mœrens Itala terra suos:
Fit fuga, & Adriacis surgens Respublica stagnis,
Iura recollectis gentibus aqua dedit.
Adfuit, & magnam Nereus se fudit in urbem,
Testaque Naiades disposuere Dea.
Quam metuo, ne cuncta ruant, fugiente Molino,
Et Venetæ gentis gloria prisca cadat.
Hic vindex fuit. hic animis suffulsiit urbes,
Et profugos potuit detinuisse lares.
Italia fuga prima fuit. postrema Molini.
Illa Deos Veneris tradidit, hac rapiet.

A D R I A.

Qualis ubi immanes tollit feras Adria fluctus,
Attonitasq; tumens verberat unda rates,
Ille silet, Zephyroque truces mandante procellas
Ponit, & attentis mitior exit aquis:
Non aliter motusque Ducum rabiemque potentum,
Fregisti monitis, clare Moline, tuis.
Fallor? an à Tyberi jam surrexere procella?
Cur? non flat Zephyri lenior aura tui.

B A R L Æ I Threnus.

Oui fuisti vivus Adria fulgor,
Assertor urbis, & natantium latè
Tot insularum; jure horridi ac prisca

Et vindicator imperi senescentis,
 Præstans Moline, exemplar elegans nata
 Divinitatis, cymbalumque doctorum :
 Tibi dolentes versibus parentamus,
 Et fata premimus fascibus querelarum.
 Cur non amicis, ut soles, peregrinis
 Scribis frequenter ? litterisque Barlai
 Magni reponis litteras Senatoris ?
 Cessasque Phæbi missitare thesauros ?
 Seu Tiberis aliquid seculo movet dignum ;
 Padusve carmen Minciusque cantillas,
 Sive Athesis undas imbibit Caballinas,
 Seu Bergomas, sive Insubræ schola dictant
 Æternitati verba, quique Tarvisi
 Docta penates voce personat Vates.
 His, te remoto, ferculisque donisque
 Heros, caremus, & miselluli succo
 Hoc destituti, rore vivimus nostro.
 Quoties amœnis scriptionibus fronti
 Deterasa ruga est ; quam serenus applausum,
 Et densa vaturn vota transfarinorum.
 Calamosque legi dispares pœtarum.
 Sensit verendi ponderis notas tellus.
 Quacunque vexit, nec latrocinaus dextra
 Apollinare polluit sacramentum.
 Quoties Molinum, non tamen mihi visum,
 Potui videre, tot canentibus Musis.
 Quoties nivosas nomen exhibens nostrum
 Alpes papyrus transiit, nec invidit
 Felicitati, quisquis obvius, tanta.
 Tu non merenti, nec memor tue sortis,
 Responsa doctis sensibus remittebas
 Ad semidocti vatis aridas chartas,
 Quas in Batavis exaraverat stagnis.
 Audi beate, & de domo tenebrosâ,
 Hos sume questus, & superstitis lessum.

*Qui luctuoso emancipatus è ludo,
Se sperat inter sidera atque secura
Perennitatis regna Te reporturum.*

Ad Nobilissimum

CONSTANT. HUGENIVM,

fatis Molini condolentem.

I Ngemit, & mediis Nereus singultit in undis,
Dum videt atratos tardius ire patres.
Mœsta Senatorum magno palatia luctu,
Dalmaticæque procul perstrepuere fores.
Trans Alpes iit iste dolor. quæque insonat armis
Auriacus Veneto condolet aula Ducis.
Constantine doles. & quo sua federa mittit
Belgica, communis te quoque causa rapit.
Stas claros juxta cineres & busta Molini,
Et patrios spectas illachrymare Deos.
Vt se magnanimo frangat Constantia vulnus.
Vt laceret tabulas publica cura suas.
Vt trahat informem titubans Prudentia pulvum,
Ambulet excussa Musa Thalia chely.
Vt totas laniata genas concordia rerum
Marceat, & dabitet se superessa Fides.
Quæ dum mœsta vides, extinctum a sidere sidus
Hos Genios inter credis habere locum.

In Prædium

GVILIELMI BARDESII.

A Rces turrigera, superba tecta,
Bardesi domus, invidenda tecta,
Crassi prædia, splendidi penates,
Tot villa simul & domus Valere.

*Cœlum non alibi magis salubre,
 Nusquam latius explicantur agri,
 Aut fecundius excoluntur agri,
 Non Fauni, Dryadesque non petulcæ
 Vsq̃uam luxuriant magis Napææ,
 Non amœnior ullibi vel umbra est,
 Non valles rigue magis vel horti,
 Non piscosior unda, stagna, fossa,
 Non colles tumultique plus ferarum,
 Aut plus Thestylis exhibet leporum.
 Amnes veliferi patent, profundi
 Nerei pagina, Tethyosse campi.
 Præbet delicias canora Procne,
 Præbet mare strepitque suave sturnus,
 Et tot grex avium facit poëtam.
 At ne, quod magis est, premam silendo,
 Nil usquam domino magis benignum,
 Nil usquam domino magis venustum,
 Aut facetius aut magis decorum,
 Ha vos delitiæ, domus, penates,
 Agri, prædia, villula valete.*

IN SCAZONTES CONSTANT. HUGENII.

Zulechemi Domini, de Incendio Aulae
Hagiensis.

Q Vis ille recto Scazon ambulat talo?
 Quis ille docto cogit ore Vulcanus
 Fari poëtam? flamma parturit vatem
 Facesque dira grande carmen eructant,
 Et insolenti pectus incitant motu.
 Supraque celsas evehunt Ducum turres,
 Cœloque miscent. incalescis Hugeni,
 Et qua per atras Mulciber favillarum

Globos

Globos rotatur, nubila inter & fumos
 Humi jacentes despicias poëta stros.
 Sic sæpe recta, sæpe sic ruinosi
 Flagrent penates, porticusque lapsuras
 Ignēs adurant, dum tibi calefcentem
 Et claudicantem Vesta suscitet Phœbum,
 Furorque nostri scribat illa Constantis.

Nunc Aula demum vivis. hi tibi vitam
 Cineres redonant, sic perisse, vixisse est,
 Arsisse lucrum. clariore jam lucet
 Palatiorum fama luce Scæxontum,
 Vatesque grande fenerat decus Musis.
 Gaudete cives, quotquot efferos undis
 Pressistis ignes. Vindicata jam laus est
 Vestri favoris. si quis advocatorum,
 Si quis reorum dexteram ministravit,
 Si quis rogator, si quis attulit scalas
 Apparitorum, scribe si quis aut juvit
 Tabellionum, copiarum si quis
 Properavit urnam, vel ducis pitissator,
 Cellariusque, buccinator aut pistor,
 Sartor coquusve, laneo aut trapezita,
 Vel qui lupatis impetus caballorum
 Equis frenas, aulicisque pastillis
 Collyriisque vel malagimate exactas
 Nares focillas & pecunias mûlges,
 Venator & mirmillo, janitor, cursor,
 Et iliceti sector atque sylvarum,
 Et quotquot aula mancipēs fames fecit,
 Gaudete cuncti. gratia rependuntur,
 Chartasque salvas & fidem tabellarum,
 Delubra, turres, Principumque thesauros,
 Servata per vos Aula nuncupat vobis,
 Gratesque reddit. Scæxon iste victurus
 Vos donat ævo. quid loquar? fidem vestram,
 Silente lingua, muta saxa clamabunt.

In

ADRIANI TOLLII

libros de Gemmis.

E Recte Tolli, cuius indoles gestit
 Debere seculo, & otio fatiscientes
 Castigat horas semiseminatorum,
 Per eruditas ambulare doctorum
 Sueta curas, extricare perplexa,
 Purgare verum sordibus vetustatis :
 Γαληνικῶν τῶν decus perillustre,
 Recentiorum lima tersa scriptorum :
 Et nunc Eoos Indicosque splendores
 Inter refulges & tuos smaragdorum
 Radiis honores sapphyroque diffundis !
 Ditemque Hydaspem gemmeumque derivas
 In nostra Gangem regna ! non tibi sordes.
 Et semicocta fercla ventris affecti
 Molesta jam sunt, pituita vel putris,
 Aut ore stillans turpe foetido tabum,
 Aut prave olentis vultus ater urina.
 Quin transmarinis elegantissimis totius
 Nites decore & fulgetris lapillorum,
 Gemmisque luces undatque, & coruscantem
 Beryllon ardes, succinumque lychnique
 Onychesque nigras. ipse quas jacet flammæ
 Pyropus in te torquet, & virescentes
 Notas iaspis latior tibi pandit,
 Carbunculumque & Sardium jubar vincit.
 Preciosa scribis, ut cylindrus, ut baccam
 Vndis latenter obstrepant Erythraeis,
 Adamasque duras nil moretur incudes.
 Quam multiformis lividas averrunces
 Pestes Achates, languidæque Torcões

Venerem laceſſat, vulſaque è mari magno
 Coralla largas ſanguinum vias ſiſtant.
 Et tu feracis munus inclytum Cypri
 Cærulea Cyanos, ſeu Phæarum magis laudas
 Scythicaſque rupes, Caucaſique prærupta,
 Per te fugari diſce torva nocturni
 Portenta Morphei & Incubum gravem leſto.
 Cum ventre matris abditum latet pondus,
 Pullus medetur & ſonorus Ætates,
 Aquasque magnes allicit putreſcentes.
 Electra mentem, margarita languentes
 Vires redonat. quique friget, afflictiſ
 Hyacinthus agris ſomnolentiam gignit.

Quis ſplendor artis, quam ſuperba majeſtas
 Medici theatri eſt Æſculapidum patres!
 Quis apparatus cœlites parant tantos,
 Famulantur aſtra format unda quod ſanet.
 Aër medelam ſufficit, vomunt fontes,
 Montes miniſtrant, & ſalubre quodcunque eſt
 Arbuſta ſtillant, ſaxa robur indulgent.
 Hic Porphyriten, hic dat Alabaſtiten,
 Illic Pyriten, hic bitumen aut gypſum,
 Aurum, ceruſſam, nitra, ſulphur, argentum,
 Opesque cunetas mater alma recludit.

Centum juvatur, leditur modis centum
 Humana vita, totus orbis obiectat
 Et damna & uſus, commoduſque viventi
 Incommoduſque eſt: cauſa mortis atque idem
 Salutis author, qualis haſta Pelida.
 Ante ora morbi fomes, & comes juxta
 Medicina præſto eſt. quicquid obuium tangis,
 Sanum flagellat, allevat laborantem.
 Corpus vacillat ſæpius remordeſcens,
 Cadaverofiſ debitum ſepulchretis,
 Rurſum reſurgit, & valemus athleta,
 Vicesque ſervant ſanitaſque morbuſque.

Qua

*Quæ cuncta dum nos impiger doces Tolli,
 Æternitatis premio supervire.
 Et si nepotes nomen obsit abundi
 Tuum silenti nubibus tenebrabunt,
 Lapidēs loquentur. Et Boëtii famam
 Tuasque laudes gemmula recognoscent.*

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensē.

Vatum maxime, lima Belgicisſmi,
 Orchestra decus & pater cothurni;
 Cujus grandia verba, grande carmen,
 Seris Melpomene ſacravit annis;
 Cujus dulcia verba, dulce carmen
 Et tot blanditias facetiæſque
 Et tot candidulas tenellulasque
 Pulchra Phyllidis emulationes
 Suis ipſa Venus dicavit aris.
 Cordatiſſime ſcriptor acris ævi,
 Et quondam patriæ tumultuantis,
 Nec minus tamen, arbitris remotis,
 Suaviſſimè baſiator Helmans:

Cur perdicibus obruis poetam,
 Et ruſſum ſtomacho ſeveriori
 Offas objicis elegantiores?
 Quales rex edat aut Deūm miniſter,
 Aut pincerna Ducum vel Imperator;
 Cur menſæ violas mea decorum?
 Cur gula illecebras ſuperbienti
 Vates objicis? imperaſque denti
 Pradam dilaniare faſtuofam.
 Dudum paupere viximus ſalino,
 Et victu tenui nec erudito,
 Lactuca gracili, truciſque porro,
 Aut faba rudiore lenibusque.

Fecit

*Fecit prandiolum mihi minutal,
Pulmentum peta soque jusculumque
Ovi sorbilis optimum liquamen,
Vel cervix bovis impigrè saliti,
Aut buccella recocta brassicarum.*

*Nunc sordent vetera. & procax palatum
Spernit fercula pristini saporis.
Tot per diis effera a mensa est,
Et cara fames esuritione.*

*Venter prodigus ardens, palumbes,
Parvos somniat atque Phasianos.*

*Sic peccare facis tuum poëtam,
Et leges male subruis culina
Hoofdi splendide: si tamen jocantem
Barleum finis eloqui, quod optat,
Fac, peccem semet hoc modo quotannis.*

PASSER
SVSANNÆ BARTELOTTÆ,
artem nendi edoctus.

Alumne passer, virginis suavissima
Parasite passer, candidate passerum,
Tot artium magister & scientia
Pusille doctus, qui Susannula tua
Streptu procaci insultibusque lenibus,
Et morsione ludicra blandissimos
Moves cachinnos, & protervis motibus
Nunc altus ipso ludis audax vertice,
Vittasque rostro vellēcas tenellulo:
Nunc colla circum eburneosque subsilis
Domina lacertos, inde per mamillulas
Sororiantes hinc & inde lusitas,
Sedesque amoris quaris & Cupidinis
Fomenta monstras; o beate passerum,
Victure passer versibus perennibus

Perennis

Perennis Hoofdi ; quæ Diana, quis Deum,
 Quis Arcas altis educatus in jugis,
 Quis Pan Palefue vel rapacior puer
 Te mollicelle Bartelotte vendidit.
 Vt invidendo viveres passer sinu,
 Vt invidendum tangeres passer genu.
 Vt invidendam permeares dexteram,
 Stares sinistra, cum voles, & saltibus
 Totam pererres parvulis puellulam.
 Quod nec Menalca, non Adonidi licet,
 Nec hoc vel illud expetentibus procis.
 Tu lene rostrum conscius modestia
 Propius pudicis admoves labellulis,
 Primusque libra virginis de virginas
 Amator audax. tu suavis spirituli
 Exsugis undam, & ore de purissimo
 Mel, nectar ipsum & dulcius quid imbibis.
 Tu vectus humeris bajularis, & tibi
 Videris Isis esse, major virgine,
 Major decora matre. Tu sub auribus
 Cies susurros, & salacior licet,
 Tamen verendis mussitas hortatibus
 Castos amores. Tu genis vicinior,
 Quas osculari vellet aula pronubus,
 Aut Indicarum dives hares mercium,
 Basiola figis, & caves prudentior,
 Ne ladat unguis lacteas asper genas.
 Tu flammeos & amabiles ocellulos
 Coram tueris, & vagum tibi caput
 Obvertis illis, teque passer passerem
 Vides in illis, & stupes passerulum
 A te teipsum diligi ferventius.
 Miraris illic vitream tibi domum
 Cessisse Divos, & palatium dari
 Charitum tabernam, qua latere mavelit
 Pel Pyramus, vel ipse merseus improbis

*Leander undis, vel Phæon formosior,
Vel dux Achilles, aut amator Lesbia.*

*Tu dum per orbes gemmeos letus salis,
Quos dis Hydaspes alveo vomit suo,
Altoque solers Indus invenit mari,
Mordes, remordes; irritisque morfibus
Iras feroces excitat mendax Ceres,
Famesque duris ludit in lapillis,
Vexatque semet; nec, quod optat, accipit.
Petit, fugitque; dimovet, quod admovet,
Spretum reposcit. fallit alitem color,
Teresque gemma. deficit prudentia,
Ut jam Susanna credat esse passerem.*

*Tu lectulum audes, innubasque scandere
Lecti columnas. pervagaris omnia,
Vbi Bartelotta detrahit vestem sibi,
Vbi Bartelotta languidum ponit caput,
Vbi Bartelotta molle redinat latus,
Vbi Bartelotta blinda claudit lumina,
Vbi Bartelotta fomniat sœviter,
Vbi Bartelotta lenis expergiscitur,
Et te strepentem, te volantem cominus
Invitat ad se. Tu legenti seria,
Tu tu legenti mobiles Hylæ faces,
Heroidumque masculas epistolas,
Assistis unus. exulisque dum legit
Bætonis ausus, ales alas concutis,
Favesque Cattho. Proh, volucrum numina,
Quæ, quanta, qualis parvuli fors passeris.
Iam passer esse fulminum speret pater,
Cælumque mutet passeris cubilibus;
Quæis Bartelotta vivit, ambulat, sedet.
Iam passer esse Phœbus, hanc Daphnen velit,
Et passer esse Phtius, hanc Briseida.
Et passer esse pastor, illam Tyndarin.
Et passer esse Mars, & illam Cyprida.*

Et passer esse Flaccus, illam Lydiam.

• Et passer esse Naso, & hanc Corinnulam.

Et passer esse Gallus, hanc Lycorida.

Passer Tibullus esse, & illam Deliam.

Et passer esse Stella, & hanc Hyantida,

Vt cominus sit quisque compos osculi,

Vt cominus sit quisque compos lectuli,

Vt cominus sit quisque compos virginis,

Vt gaudiorum cominus nunc omnium

Compos, beatus ter quaterque passer est.

Dolere pica & discolores psittaci,

Dole coturnix, parvo, turtur, Daulias,

Gallina Numidum & Adriana. plangite

Vos Phasiani, & vos aquatiles aves,

• Queis cruea domus est, arctiusque ergastulum,

Cibusque vilis hordeum vel granulum

Militi pusillum. noster hic passerculus

Arces domosque possidet, turres ducum

Liber pererrat, & Susannula lares,

Dominaeque mensa, ferculis, bellariis,

Et esculentis delicatulis fruens

Aquilas Tonantis ridet & quas curribus

Veneris columbas Cyprius junxit puer.

Laudate passer, te supernis inseri

Superum theatris indoles, industria,

Et passerinae perspicacia volunt

Nota celebres. Tu sagax acus herae

Moderaris ore, ferrulumque acutius.

Et fila rostro gnarus artium trahis.

O docte passer, qui labores dividis

Cum Bartelotta, sarcinantis virginis.

Consarcinator, tu sumente dextera

Strophiola, vel subuculas, juxta suis,

Et flammeum vel supparum & pallam facis,

Quam Cinxia Thalassio donet tener.

Si quando capiti tegmen illa detrahit,

*Tu sedulus, tu morsiuunculis tuis
 Acicularum prensitas fastigia.
 Si quando capiti mane tegmen induit,
 Tu sedulus, tu morsiuunculis tuis
 Acicularum promoves acumina,
 Crinesque sparsos fasciasque colligis.
 Quid nunc Arachne es? quid superbis stamine
 Lanifica Pallas? quid tapetibus studes
 Nurus Laerta? passer ad leges venit,
 Et disciplinas & scientias capit.*

*Passer venuste, corculum tot passerum,
 Passerculorum rex, professor, satrapa,
 Passerculorum prima laus & gloria,
 Sartor tenelle, animula major passere,
 Munda voluptas, gaudium, solatium,
 Qui verba vati mille dictitas tuo,
 Nec phos volentem scriptitare, deseris;
 Ut te canentem, te suentem laudibus
 Sum profecutus, fata prosequar tua,
 Tumuloque carmen exarabo posthumum:
 Passer. Susannæ. lusus. hic. situs. jacet.
 Susanna. lusus. passeris. lulum putat.*

Ad doctiss. Iuvenem

D. IOHANNEM HELMONTE,

cum me prædio ampliss. Consulis

ANDRÆ BICHERI

avunculi sui excepisset.

HElmonde, pernox cura matris optima,
 Helmonde, matris gaudium piissima,
 Helmonde, dulce Divæ solatium;
 Qui moribus probissimis suavissimos
 Misce lepores, ingenique flammulam
 Sub me decoris artibus resuscitas;
 Prestans Ephebe, candidate Palladis,

Alumne

Alumne Themidis & gravis scientia :

*Iam Consulari pradio stamus duor
Auditor & praeceptor. hic vasi tuo
Faves benigne, & pulveres Scholasticos
Multum venusta comitate discutis.
Totus renascor. scribimus divortium
Severitati. vos valete pulpita,
Schola, labores & gravissima vices
Tot lectionum. Nunc amoenis ambulo
Securus agris, & serenus dormio,
Vbi torva nuper innatavit fluctibus
Feroxque Najas. piscium cubilibus
Iacet poëta. quaque velis navita
Arctous iuit, Æolique turbidis
Vixit procellis. Musa sedes otii
Et eruditis invenit locum jocis.*

*Helmonde, quo me, quo rapis vatem tuum
Per rura, campos, trans arenarum juga
Venator acer ? meque nescium cupis
Inusitatis passibus sequi feram,
Canibusque & hinc & inde visamam gule
Captare leporem ? pone tardus insequor,
Contentus illo mitior spectacula.
Tu glande seva dejicis fastigiis.
Guttur voracis & loquacis alitis,
Nec fata meritos tam cruenta passeris.
Te stagna propter garrula timent aves,
Anasque & anser planipes, & ardea
Intenta ranis, terra, coelum, flumina
Pradam ministrant. nec tibi negaverit
Natura quicquam. quin caballis imperas,
Et me superbis curribus jubes vehi,
Longisque ferrilatiorem semitis.
Monstras amœnum quicquid aut fecit Deus,
Aut ars magistra : queis carere possumus,
Et non carere : qua necessitas movet*

Curare,

Curare, vel qua suggerit mortalibus
 Dispar voluptas. Consulis nostri lares,
 Avunculorum tecta, matris provida
 Vidi penates, villicos, novalia.
 Vbi consul urbis liber à negotiis
 Vix nata rura bobus exercet suis.
 Vbi consul hortos ordinat, ponit pyros,
 Salicesque lentas, fraxinos quincuncibus
 Disponit aquis, & virentes adspicit
 Spatii decoris arborum tot ordines.
 Vbi consul amplis educat vivariis
 Genus natantum. & frena mordenti domos
 Aptat caballo. qualis olim creditur
 Duros Latinus Imperator vomere
 Fregisse sulcos, & famem cordatior
 Sedasse mensi vilioris ferculo.
 Hac vita nostra est. excipit curas quies.
 Gaudet remitti, publico si quis vacat,
 Suusque gestit esse, quisquis omnium est.
 Hac Laliorum vita, talis Tullii
 Fuit recessus. sic Catones maximi
 Vixere quondam, cum fatigatis darent
 Ville levamen, Formia vel Tusculum.
 Vel ipsa Circes imminens mari domus.

At tu recentis chare lustrator soli
 Helmonde, si vis commodis ruris frui,
 Nec vanus esse pradii cultor tui;
 Magni benignam numinus stupe maxnum,
 Quae vis creatrix rura tot mortalibus
 Donarit agris. quis labor tot fluctibus
 Subduxit agros, fabricaverit solum,
 Terrasque nutu portet immensas suo.
 Hic cerne, nobis ut ministret Cynethus,
 Sororque Phoebe & siderum fixa faces.
 Mirare ventos, aëris purgamina,
 Mirare pluvias, lapsa coelo flumina,

p

Mirare

Mirare siccum jam latrare Sirium,
 Mirare sicco Pleiades interseri.
 Mirare sensim lata nasci gramina.
 Mirare sensim lata pelli gramina.
 Mirare primi candidum veris decus,
 Brumamque & æstus, & remissius decus
 Labentis anni. sic tua totus Deus
 Menti patebit & potentia vigor,
 Sapientiaque grandius miraculum.

Hæc cum serena monte cogita veris,
 Te cerne propius & tibi renascere,
 Pectusque pulchris nuncupa virtutibus.
 Sic universi digna vires portio:
 Sic inter agros ambulabis dignior:
 Sic stirpe dignum splendida tolles caput,
 Sic tot propinquis, sic parenti Divera,
 Avunculisque, sic mihi, sic omnibus
 Placebis unus unice. sic osculis
 Te sponsa tandem pulchra, dives, optima,
 Crebris, pudicis, mollicellis obruet.

In

CONSTANT. HUGENII

Meteorologiam, sive de Meteoris
 Epigrammata jocosæ.

Contra ambulonem maximi Stagiritæ,
 Flagrum Lycai, Graciaque censorem,
 Nunc serium, nunc per faceta scribentem
 Legi poetam, temperata jucundis
 Severiorum verba disciplinarum,
 Salesque mixtos sensibus gravis Stoæ.
 Quos perspicacis scripsit arbiter veri,
 Et eruditi classica inter & vallos
 Et castra & enses fudit ardor Hugeni.

Vacat

*Vacat omne Musis tempus. inter armorum
 Strepitusque & iras, otiiis Camenarum
 Mens lata gaudet, & movet quiescendo.
 Nec tunc quiescit, cum quiescit insani
 Palaestra Martis. inquieta per coelos
 Terraque tractus aetherisque discurret,
 Originemque cogitat suam pernox.
 Dum miles umbra Martium latus donat,
 Segnisque cantat cantiunculas turpes,
 Dum ganeoni lurco commodat dentes,
 Et vinolentis ructibus calent hasta,
 Vel Thais hunc effeminat cataphraetum,
 Aut grande numen, ac Deos sacramentis
 Ipsosque Divos ore miles infamat:
 Dum sordida per vestis abditos calles
 Turbat satellites divagantium turmas
 Pediculorum, & quicquid invenit perdit:
 Rubiginosos alter illinit pingui
 Gladios amurca & vindicat situ parmam:
 Hic petit altos vertices caballorum
 Iubaque stringit ordinatque nummos,
 Nec una cura filios habet Martis:*

*Tu literarum lux inusitatarum
 Per avios Libethridum volas campos,
 Zulecheme noster. & Iovis Panomphae
 Sublimiore raptus altius penna
 Sedes pererras, ac tonitruis imple
 Delubra Phœbi, fulminasque per Chyrram.
 Tuisque terres fulgetrisque flammisque
 Cacutientis pavidæ tecta Barlai.
 Tu servientum cœca flabra ventorum,
 Et Æolorum regna, pallidam Lunam,
 Et nunc rubentem, nunc sive ridentem,
 Faces, Dracones, lanceas, resurgentem
 De sole solem, grandinesque saxosas
 Nivesque doctæ & horridum gelu cantas.*

Tu signa prodīs aëris serenati,
 Tu signa prodīs aëris procellosi,
 Pater sereni ac nubili, pater rerum,
 Quæ vel videntur Sole vel vident Solem.
 Tu discolorēs pingis Iridis vultus,
 Nunc Vespera cadentis aut renascentis
 Faciem diei. te docente jam scimus
 Cur vorticosis sese hiatibus magnus
 Diffindat ather, & Deū salutare
 Mingat procellas semipota majestas.
 Cur macula Phœben turpet, & coruscantem
 Titanis orbem polluat latens stigma,
 Cur dira mœrens horreat cometarum
 Ostenta mundus, purpuræque peccantes.
 Quis ventricosam vibret impetus terram,
 Eruet ignes, fixa, sulphur & fontes,
 Cur fatua flamma persequentibus cedat,
 Timidos sequatur, stella decidat cœlo,
 Et Tyndarin gemellus oderit frater.
 Inter vapores halitusque fumosque
 In abditis recessibusque natus
 Examinatum opinionibus verum
 Rides, sugillas & jocando castigas.

Nubi vage scriptor, vade, quo rapit vatem
 Vis tanta fandi. Perseo comēs vade,
 Aliosque fontes mentis ungula pande,
 Et Pegaso per alta nubium vêtus
 Me linque fessum, languidumque & exhaustum,
 Qui te secutus hæc lenus per & terras
 Tumidosque fluctus, amulusque cantanti
 Nunc ire juxta, pone & ante despero,
 Excors, remissus, plurimum ofsit abundus,
 Expers caloris, conjugis, thori, lusus,
 Quem concupivit Herculis pater valde,
 Nec concupivit mater Herculis raro.
 Hic quit allire rursus & Catullire

*Si siverint me fata, tunc tuum fulmen,
 Tonitru, pruinas, fulgura & faces nostro
 Aptabo amor. tunc tibi novos fontes,
 Pluviasque & imbres, flammulasque dementes,
 Terraque motus, & cubilium forte,
 Lambensque reddam basium, & tuas chartas,
 Acuta verba, mustulenta commenta,
 Mel Atticum & rorantis ingeni succum,
 Verbis facietis, vinnulis, venustillis,
 Amoris inter bella, castra, congressus
 Redimam poëta, amator & Stagirita.*

In prædium Boreale Amplissimi
 Consulis

A N D R E Æ B I C H Æ R I.

M Agni prædia Consulis valete,
 Horti, jugera, silvula, caballi,
 Et vos quadrijugi valete currus,
 Qui per rura, per aggeres poëtam
 Vexistis, sociisque tot leporum
 Helmondæ, sociisque tot viarum
 Charis fratribus, incitastis axes,
 Et Plutonis equos, quibus dolenti
 Posset Persephone rapi parenti.

Vos curas animi severiores,
 Vos urbis strepitus patientioris,
 Vos, ô prædia, sarcinas laborum,
 Tot rerum grave dispulistis agmen,
 Dum Bickarula molliter procatur,
 Dum Bickarula suaviter jocatur,
 Dum Bickarula basiis mariti
 Adsuescit, bona, lenis & venusta,
 Dum non virgo, sed esse mater optat,
 Et jam nupta puellulas repellit,
 Et conjux nova conjuges salutat :

Nos terras patrias agrosque leti
 Emetimur equis, lacusque vastos
 Calcamus pedibusque curribusque.
 Hic tubilia piscium tenemus,
 Domos Naiadum, domos natantum.
 Hic per limina Tethyos vagamur,
 Hic paludibus incubamus ipsis,
 Postquam cedere trux coacta Tethys,
 Et cunctos Satyri bibere fluus.
 Hic veli ratibus rotis vehuntur.
 Aurigis patet aula navitarum.
 Hic pandunt lepori viam procellæ.
 Hic velox leporem premit Molossus,
 Hic turdus laqueo misellus hæret.
 Hic se retibus implicat scolopax,
 Exertumque dolet nocere rostrum.
 Hic cum Phyllide Thyrsin ambulantem,
 Hic cum Thyrside Phyllidem jocantem,
 Hic cum Chloride Pana lufitantem,
 Hic cum Doride Pana saltitantem,
 Et tot gaudia sensimus beati,
 Quot tellus nova villulis abundat,
 Quot tellus nova fructibus redundat.
 Testes prædia tot facetiarum,
 Hostes prædia tot molestiarum,
 Horti, jugera, silvæ, caballi,
 Magni prædia Consulis valete.

In Prædium sive villam Nobilissimi
 IOHAN. HVYDEKOOPER,
 Equitis, Domini in Marſſeven.

A Mena villa, villa perplacens Diis,
 Hominum voluptas villa, prædium meis
 Vacans Camœnis, quale quondam Formia

Habuerere

Habueres sedes, quale Tusculum fuit,
 Tiburque fessis obvium Quiritibus,
 Aut pradicandus usque Bajarum nitor,
 Salvete tecta. Vechta qua strepentibus
 Pulsat susurris, cuius irrigat sinus
 Permixtus undis, Rhenus, & terras beat
 Fecunditatis uberes testes sua.

O villa Superum, quam vel ipse Iupiter
 Procator olim pratulisset Thessalis,
 Vbi Phoebe Daphnen persequi velis tuam,
 Vbi blande Thisben Pyrame optares tuam,
 Formose Adonis Cypridem, Sapphum Phaon,
 Mibi villa ride, meque amoenitatibus
 Perfunde centum gaudiisque percoque
 Mentem severam, tetricamque grandibus
 Curis Sophorum, Stoicisque iurgis
 Adsperge pacis spiritum lenem tua,
 Et literatis otius da perfrui.

Beata Villa, quam propinquam conspicit
 Mitrata turris, urbsque tot Divum sacris,
 Tot clara templis, coetuumque regulis;
 Ut jam virescis, & tuum late jubar,
 Umbris inumbras, ponticusque dadalas
 Disponis aptè, & ambulantum vertices
 Foliis coronas: ut ferax tot fructibus
 Iam nunc superbis, & rubentibus rosis
 Ornas Susannam & nubilis Constantia
 Pectus pudicum, & lacteis mammillulis
 Decerpta vati dona ridens ingeris.

Tibi lata circum prata porrigit Pales,
 Pomona pomis hortulos pingit suis,
 Avidasque cerasis mille provocat manus.
 Pan ludit agris, Thestylis lac elicit,
 Magistra multra, foena veclat curribus
 Lentè Menalcas, in decembrem providus.
 Tilia venustas explicans frondes tibi,

Et inter illas albicantes populi
 Sese proceris erigunt fastigiis,
 Cælo minantes. sensuum illices locos
 Et ordinata spatia tot quincuncibus,
 Fontesque vidi, fraudis humidas vias,
 Et innatantes rivulis altè pilas,
 Fluxasque semper mobilesque casibus
 Regum coronas, stellulasque turbine
 Natas aquarum, & nunc madentem Cynthium.
 Hic Taurus iste raptor Europam vehit,
 Latrant Molossi, tendit arcum Cypridis
 Salax puellus, saxa vortices vomunt,
 Spuunt Dracones, infremunt trux simius,
 Bibunt olores, permadescunt Orphei,
 Labentibusque plectra tingunt lymphulis.
 Hic magna Tethys arte speluncam facit,
 Marisque spoliis fornices condit labor.
 Vbique fons est, undique è conchis scatent
 Vnda, ruuntque fistulatim flumina,
 Tubisque longè Martiis volant aque.
 Dynasta Marsi, tuque conjux conjugis
 Coymanna tanti, quam beatos aspicit
 Vos aquas æther, vestra si nascitis bona.
 Hic expedita mens tumultus Amstela
 Fastidit omnes. hic avaras spernit
 Dextras eumentum & sarcinas vendentium.
 Vnique grati, quicquid hic est munerum,
 Debere cælo vultis. O par optimum,
 Salvete vati. germinent vobis agri,
 Non urat illos Sirius, non horridus
 Imber flagellet, aut ferocior Notus.

Et qui Poëtam feriantem longius
 Fovistis ambo, sic fovete crebrius.
 Et hic bibentem vina vestra suaviter,
 Et hic vorantem pruna vestra largiter,
 Et hic edentem fraga vestra fortiter,

*Sic incubantem permulis ferociter,
 Sic ambulantem, sic jocantem jugiter,
 Sociis puellis, blandulisque matribus,
 Sociis maritis, Hoofdijs, Vic-fortijs,
 Vectum caballis, splendidisque curribus,
 Leone quamvis astuante cœlitus,
 Latrante quamvis undequaque Sirio,
 Vir atque conjux, ad vocare sapius.*

In Capturam Turdorum, ad

IACOBVM BAECKIVM.

I Acobe Baecki, lene pectus, & fera
 Crudelitatis ac furoris nescie,
 Crudele quid me pascis ad spectaculum,
 Et vis videre semipendulas aves,
 Laniata fœdè membra, luxatos pedes,
 Et prafocatas vinculis tuis gulas,
 Suspendiorum multiformium modos,
 Quibus immerentes alites mortalium
 Damnat libido. dum petita gutturi
 Alimenta strictis seva nectit nexibus
 Rostroque mortis ingerit trux pabulum.
 Vidi alligatum Ixionem sua rota,
 Vidi voracis Tantalì vanas dapes,
 Vidi revinctum Caucaſo Promethea,
 Saxoque semper incubantem Sisyphum,
 Vidi Megara territantis verbera,
 Suspensa ventis corpora & diras faces,
 Laqueos Arachnes, queis pependit mortua,
 Flammisque tostas filias Orionis,
 Et quicquid ira Tartari in pœnam parat.
 At ficta vidi. fabulosum hoc credimus,
 Quodcunque vates finxit & vatum furor.
 Sed enecari & strangularier genus

Late volantum, vera verba credimus.

Tuus hoc theatrum multiformis supplicî
Ostentat hortus, pradiumque Bæckii
Orchestra cruda est & cruenta funerum
Palæstra, quam misellus implet lugubri
Clamore turdus, subdolisque retibus
Fringilla capta; cum tyrannidem ferox
Exercet auceps, & superbo pollice
Caput tenelli exile frangit alitis.

Quod si dolores eloqui possent suos
Turdi voraces, dicerent mox Bæckio,
Injuriosa morte se cunctos mori:
Non legibus, non jussibus volatilem
Turbam teneri. jussa natura sequi,
Cœcosque motus. Velle liberum sibi
Negasse divos. ætheris laxas vias
Patere cunctis. nunc sub Arcto vivere,
Nunc ire in Austrum præscias mala famis.
Volare passim, sic volentibus Diis;
Et visitare bacculis rubentibus,
Et morfitare, quicquid annus obvium
Aptumque vitæ serus Autumnus facit.
Non regna per se mutuis bellis premi:
Aut litigare litis arbitros sacra:
Non era posci nummulosque strripi,
Mercantiumque nomen expungi dolo:
Non advocatos esse, qui lucrum bibunt,
Non quadruplare parta fraudibus bona,
Non militare & oppidis dici graves,
Aut rusticantium nidulari in horreis,
Non ut pudicæ virginis ledant sinis
Thalamosque scandant & cubile conjugum
Huc ad volasse. transitum solum peti
Alias ad oras, & quod hospiti vago
Unquam negari jura natura vetant.
Non hac mereri innoxios suspendia,

*Laqueosque compedesque & altis vincula
Suspenda ramis. iudici scelus Iovi,
Et expiandum crimen atrox Æaco.*

*Amice Baecki, condolere si licet,
Nunc condolere turdulis, perdicibus
Concede vati. qui vit aula psittacus,
Et purpuratis χαῖρα dicit regibus.
Impune celsis clamat ulmis ardea,
Impune vultur sordidas vorat dapes,
Impune pennas arrigit parvus suas,
Impune latis innat at paludibus
Olor verendus. Eximit ciconiam
Pietas periclo. rustica quotquot volant
In montibus sylvisque vel stagnis aves
Suspendiosum nesciunt lethi genus.*

*Miselle turde, tu sub ilicis lates
Suspendus umbra, te probrosa victimam
Mors sacrat orbi. stringitur tibi gula
Sicariorum more, vel furis mali,
Aut perduellis aut nocentis publico.
At si poëtas esse quid putas tuos,
Preciumque mœsti carminis magni facis,
Nec vile censes, versibus clarescere,
Hac, crede vati, digna res suspendio est.*

Incomparabili Iuveni

CONSTANT. HUGENIO

Filio, cum Adamum suum peccan-
tem misisset.

Magni parentis magne & elegans Puer,
Caput Camœnis omnibus sacerrimum,
Alumne Phœbi, dulce ver Libethridum,
Charitum Iuventa, prima doctrina seges,
Præstans honesti furculo, herba latior
Messis futura, spes loquentis Patria,

*Turgens leborum gemma, torrens carminum,
Tyro canentis eminens facundia;
Qui penè gressus es supergressus tuos,
Metamque vixdum carcere emissus tenes:*

*Legi ruentis improbas Ada manus
Crimenque primi patris, & tristes vices
Mortalitatis & labantis seculi.
Sed illa mens est vatis & sensus tui:
Pœta, cujus lemma Adamus est Peccans,
Nunc lemma scribat hoc: Pœta non Peccans.*

Ad Magnificum virum

D. PETRUM C. HOOFT,
SATRAPAM MUYDENSEM,

cum Inviçtissimi Galliarum Regis HENRICI
Magni vitam & res gestas gravi ora-
tione enarrasset.

S Criptor stupende, Belgici soli vates
Non amulande, cujus incubat labris
Vocis Batava curiosa majestas:
*Qui sceptrâ verbis, purpuramque transcendis,
Eburque tollis regium cothurnatus:*
*Sic perge Fama, seculoque Belgarum
Debere nomen. non tuis leves cura
Chartis inerrant, dexteramque cantatus
Hylas fatigat, pulpitisque Theseis
Pulsata cunctis. sed velut Iovi magno
Tonitru decorum est, fulminumque sublimes
Per summa jactus, arduumque quodcunque est;
Incedis altè, verticique regali
Excelsus hærens, fata scribis Henrici.
Ut ille clara Borbonum genus ducens
De stirpe, regnis debitus Navarrorum,*

Titulos

Titulos Olympo fixerit, fidem terris.
 Ut per superbos hostium cataphraetus
 Grassatus enses, inter horridas noctes,
 Inter minaces mortis obvia vultus,
 Vicesque Martis, mobilemque Bellona
 Rotatus axem, victor ipse Fortuna
 Magnusque sortis improba triumphator,
 Dignam potenti straverit viam regno.
 Ut turbulento Gallia mari Castor,
 Ut mite sidus fulserit, cui frendens
 Tumultuantes fregit impetus livor,
 Longaque pacis pressit osculum Mavors.
 Ut exterarum litium sequestrator,
 Bellisque circum savientis Europa
 Pacator, ipsos increpaverit Reges,
 Tot partium, tot dissidentium iudex,
 Æquus potenti & impotentis assertor,
 Cunctis tremendus, indomabilis cunctis.

Hic Federatus vindicem suum Belga,
 Columenque discit. spectat Allobrox numen,
 Quod infidelis horruit. quod augusti
 Coluere Patres Adria laborantis;
 Nec Roma spreuit, Austriaque regnator,
 Non ipse ditis prevalens Tagi rector,
 Qui dictat unus iussa duplici Phœbo.

Magne Imperator, cui suam comam Celta,
 Braccata Narbo subdidit suos fasces,
 Bullam togatus: vive posteris, Princeps,
 Scriptore tali. qui tua facem fama,
 Iam voce, jam sententiis serenatis
 Praefert tiara. Tu Quiritium laudes
 Factis adaequas: hic Quiritium sensus,
 Gravemque Taciti donat ausibus tantis
 Mentem disertus. Te per orbis orchestram
 Vexere pugna, bella, tela, ballista;
 Hunc rebus aptus grandibus tonans sermo,

Divinitatis particeps. tibi legem
 Mortalitatís fixit efferus latro,
 Æternitati lingua vindicat nostras.
 „ Dignis coronæ laudibus parentatur,
 „ Cum nil malignus detrahit, nihil donat
 „ Favor benignus, gratiaque sectator.
 „ Tunc regnat ostrum, cum nepotibus seris
 „ Regnasse constat, seculisque venturis
 „ Trophæa monstrat. tunc Ducum viget virtus,
 „ Cum vivit avo. fortitudinis merces,
 „ Regisque fors est summa, non morte regem.
 Sublimis Hoofdi, quem Garumna narrantem
 Miratur, & decora Sequana sedes,
 Et Matrona potator, & Liger clarus,
 Venerare Gallum. si tuos per annales
 Borbonius ingens ambulat, per annales
 Regisque gesta Maximi perennabis.
 Regale crescit Liliū. Leo noster
 Te sic loquente, latior jubam quassat,
 Socioque triplex ungue Liliū prensat.

I N N U P T I A S

Amplissimi Viri

D. I A C O B I P E R G E N S,

Et laudatissimæ Virginis

L E O N O R Æ B A R T E L O T T Æ.

Leonora virgo, nec minus Cupidinum
 Fecunda mater; pars puellaris chori,
 Eademque princeps; casta formosissima
 Neptis Diones, vera proles Cypridis,
 Ocelle amoris; cuius è labellulis
 Insons venustas, ore spirant Gratia,
 Candor renidet & verecundus pudor;
 Mensura pulchri, amussis elegantiæ,

Et

Et multiformis officina Palladis :

Leonora, Te nubente, priscus carminis
Resurgit ardor. Te calente, flammula
Vrunt poëtam. crede, crede, ab osculis,
Amplexibusque risibusque, quos loquor
Stillant iambi. basiis tuis meos
Æquabo versus ; quotque noctibus feris
Lacerasque amantem, quot marita vinculis
Stringis maritum, quot suavitatibus,
Leporibusque ludicrisque plausibus,
Procacibusque pulchritudinis notis,
Sponsum laceassis, tot ligabimus pedes,
Venerique referam par pari vates tue.

Leonora, perge, quò priores iuimus,
Cum me pudici cura tangeret thori,
Nec tunc carerem, quâ velim præsens frui.
Leonora, perge, quò tibi pergit Paphum,
Gnidique culmen & Dionaam domum
Monstrare Pergens, optimus ductor tui,
Vitaque fidus conjugalis affecta.

Leonora, Sponsa es. solve zonam virginis.
Leonora, nupta es. flammeo vela caput.
Leonora, Sponsa es. myrteas corollulas
Suspende lecto. lusitent passeruli
Turturque compar & palumbes ad fores,
Et sterile quicquid audit & fugit parem.
Proscribe nupta. nil nisi concordia
Exempla fas est cogitare conjuges,
Odisse tetricos solitudinis patres,
Sexumque quotquot disparem ferunt minus.

Leonora, cœlos cœlitesque suspice.
Omnes procantur, Te procante. Cypridi
Mavors adharet, instat Hebe Phosphoro,
Apollo Phœben deperit, Iuno Iovem,
Bacchus Dianam. te procante, Cephœum
Astræa poscit, Herculi poscitur

Andr.

*Andromeda virgo. flagrat impotentius
Perseus amator, & licet stet frigida
Regione coeli, trux Bootes uritur.*

*Leonora, terras adspice. ad famam tui
Vivunt amoris populi. manus ligant
Lascivientes pampini. tenacibus
Hedera sequaces vinciuntur brachiis,
Et canna canna, & alnus alno assibilet.*

*Leonora, fluctus respice. ad tuas faces
Accensa Tethys languidum urget Nerea,
Squama calescunt piscibus, phoca rubent,
Mulli jocantur, atteruntur ostrea,
Perca liquecunt, ambiunt se rombuli.*

*Leonora, quàm tu tempora & dies tuo
Aptos amoris feligis. Gemellulis
Fratrum sub astris, tu Lacena, fulgidum
Iubar decoris explicas cubilibus.
Ver horridum renascitur, te conjuge,
Meliusque vernat. germinant tot herbula,
Florentque, te florente, mille flosculi,
Panduntque se, virente te, tot gemmula,
Truduntque letas hortuli propagines,
Prolemque tecum cogitant tot bulbuli,
Quot matris horto Flora dis recondidit.
Sic totus ather incubat mundo procus,
Et terra Sponsa est; seque desponsant aqua,
Maritat aer, nuptiis calens tuis.*

*Leonora, te ridente, pennas concutit
Ales Cupido, & dexterum thori latus
Plausu secundo verberat. gaudens puer
Quicquid leporum vel sagittarum sua
Clausum pharetra gessit, omne distrahit,
Venditque amorum filiis. quin ignibus
Circum crepantes astuant viciniis,
Volant ocelli amantibus, sororiant
Et hinc & inde nobiles mamillula,*

Et

Et hinc & inde Phyllidum molles gena,
 Et hinc & inde Thyrsidum susurruli,
 Venerumque passim blanda conspiratio est.

Leonora, amores occupa. fuga diem,
 Arcesse noctem. tristis expectatio est
 Et dura lecti. bis dolet, praesentium
 Carere fructu, & lactitari gaudius,
 Qua ratio laudat. res amor sanctissima est,
 Coelique species. conjugum sodalitas
 Lex prima mundi. non timet virgo mori,
 Qua mater optat esse. cuncta despicit,
 Consors mariti. vendicat terram sibi,
 Quam prole donat. perge perge in dulcius,
 Causamque gaudi perge complecti tui.

Præclare Pergens, si superstitem mihi
 Tanti furoris credis esse flammulam,
 Et appetentem conjugis suavissima
 Harere mentem, qua profabor mitius,
 Vultu sereno, verba vatis accipe :
 Quàm tu beatus Bartelottam repperis.
 Quàm bis beatus Bartelottam deperis.
 Quàm ter beatus Bartelottam amplecteris.
 Et quàm beata Bartelotta te videt.
 Quàm bis beata Bartelotta te cupit.
 Quàm ter beata Bartelotta te capit.
 Quàm vultis ambo, quod nefas non velle vos.
 Quàm vultis ambo, quod decet jam velle vos.
 Quàm vultis ambo, quod siletis strenuè.
 Quàm vultis ambo, quod silebo non minus.
 Quàm vultis ambo, quod silendo pradiimus.
 Quod ipse Brutus, quod Cato severior
 Patrique similis concupivit Porcia,
 Antoniaque & Iulia & Calphurnia,
 Cossutiaque & cum Mamaa Octavia,
 Etiam Sabina & Arria & Cornelia,
 Gravisque quamvis molle cor Sempronia.

Tu vir venuste, docte, comis, integer,
 Dilecte nobis, Bartelotta, & Amstela,
 Quem regna, mores, gentiumque tot vias
 Lustrasse dudum gloriosum credidi:
 Si non adoras fata Consul tertium,
 At nunc adora fata Sponsus tertium.
 Compesce linguam Livor, obloqui cave
 Votis secundis tertiisque conjugum.
 Si res amica, si jucunda, si bona est
 Puella conjux, cur vetas bonâ frui,
 Bis hac carentes? nubimusque & ducimus,
 Ne fœda sterilem vastitas mundum voret.
 At hoc cavemus bis quaterve conjuges.
 Bis ade Cypri, bis stesisse sub Papho,
 Bis vulnerari, ter medullitus peti,
 Ter igne carpi Romula possunt nurus,
 Et coelibatus nesci Græsum patres.
 Si suave ridens liberi, si penduli
 In ore matris lustrant tenerrimi;
 In ore patris vagiunt tenerrimi;
 Quis esse tales denoget ter conjugum?
 Non flamma, pestis, non procella liberis
 Conjux modesta est. non penatibus facos
 Immittit atrox, cui noverca perplacet.
 Noverca nulla est, quæ marito condolet.
 Noverca nulla est, orphanis quæ subgemit.
 Noverca nulla est, quæ mariti basius
 Placide fovetur. sunt amabiles thori,
 Placabileque, nesciaque litium,
 Et jurgiorum, cum leves cuna rotant
 Litis sequestrum pondus, & pacis vadem.
 Primos amoris impetus ciet furor,
 Ratio secundos. prima fax dementia est,
 Sequens malorum conscia prudentia.
 Quin prima amantum studia sunt discentium,
 Et nescientum conjugum miras vices.

Nos illa scimus, Sponse ; quis rebus modus,
 Quæ vis amoris, quæ fides, quæ gratia,
 Quid expetendum, quid cavendum mutuo.
 Si vidua turtur nuptias odit novas,
 At optat illas Lesbia p'asserulus.
 Soles redire cernimusque & oculi,
 Cur non amantes ? solitudo pessima est,
 Cur non Creusa, post maritales rogas ?
 Vagos amores odimus. sed & viri
 Facti secundo tertioque. plus amant,
 Experti amoris verba, rem, dulcedinem,
 Et quicquid hic est sesami & papaveris.
 Non ille Tiphys, qui ratem semel mari
 Committere ausus, sed frequentius, fuit.
 Non Hector audit, qui semel vaginula
 Distrinxit ensen. sæpè miles militat,
 Et ense crebrò hostile perforat latus.

Nunc vos silete exucca, mœsta corpora,
 Patres severi, humanitatis & joci
 Et conjugalis vinculi hostes improbi ;
 Aut sapite mecum. Te, virorum maxime,
 Iam teste, dictâ gloriôr sententiâ,
 Tuoque, Pergens, nixus exemplo loquor.

Leonora quàm te respicit, Britannicis,
 Quas Tamesis effert, plus diserta Nymphulis.
 Leonora quàm te suspicit Batavicis,
 Quos Ya laudat, plus disertum amantibus.
 Leonora Sponso porrigit flores tibi,
 Quos docta jam nunc carpsit hortulo manus.
 Dat illa myrtum, dat suavem amaracum,
 Dat florem amoris, & venusti Adonidis,
 Violaſque molles, liliūque candidum.
 Dat belidem, betonicam, & serratulam,
 Calthamque & igne fervidam Daphnoidem.
 Nondum caleſcis ? redde tu Sponse, precor,
 Veneris lavacrum, carduum, & fabas Iovis,

Lappas

*Lappas tenaces, lychnidique subijce
 Lapathi pusillum. redde nardi spiculas,
 Oculumque Solis Parthenique sarculos,
 Crocum rubentem & smilacem volubilem.
 Serpilla, & aptam pronubis atractylum.
 Nondum calescit? Nos favemus nuptiis
 Fecunditatis nuncii & propaginis.
 Ne Bartelotta pergat esse, quod fuit.
 At ipse Pergens pergat esse, quod fuit.
 Forsan sequemur. sin minus, vati & seni
 Amasse liceat, si potiri non licet.*

I N N U P T I A S

Præstantissimi Viri,

D. GERARDI ab HELMONT,

Et Præstantissimæ Virginis,

MARGARETÆ BICKERÆ

à S V V I E T E N.

Prestans, modesta, blanda, casta Margaritis,
 Tot Gratiarum corculum,
 Quam comitatis rore perpluit Venus,
 Cupido mille basiis
 Iocisque Sponsam fecit, & jam nubilem
 Deduxit in Paphi domum;
 Vbi limen omne densa myrtus obsidet,
 Fragrant odores optimi,
 Madet Sabæus, Persa fundit balsamum,
 Seresque sericis thoros
 Sternunt tapetis, tinniunt testudines,
 Domusque tota lusus est.
 Quàm te venustis, magna Virgo, ocellulis
 Chorus tuetur Virginum,

Et

*Et longa matrum turba. quàm candentibus
Gliscunt amoris impetus,
Latensque voti flamma sub mamillulis,
Aususque cogitat viri,
Secura damni. quàm pudoris conscie
Genæ loquuntur Cypridem,
Et dulce murmur errat in labellulis,
Ac non loquenda mussitat.
Non Pelei olim pulchrior se nuptiis
Ostendit excellens Thetis.
Non risit uxor blandius Calphurnia,
Tactura Caesaris latus.
Nec Cypris olim lætius pulcherrimo
Admovit os Adonidi.
Hebe fluentem pexuit tibi comam,
Gemmisque distinxit novis
Andromeda Virgo. vestis in talos fluens
Levante fulget Cynthia.
Adamasque medio pectori lumen facit,
Splendoris amulus tui.
Veteres amorum fabulas, Apollinem
Daphnesque fatalem fugam,
Casus amantis Sestiae, cum Pyramo
Thisben procantem, Acontii
Fallacis artem, basiantem Nerea
Et Amphitritem carulam,
Deos Deasque & festa magna conjugum,
Tunicis Arachne intexuit.
Inter puellas eminens Iunonias,
Et ditis Te filias
Et tot potentis Amstelæ illustres faces,
Juvenumque vultus illices
Laudata Sponsa confides. supra caput
Radiant corona pensiles,
Castæ character virginis. juxta tuos
Fovent amores Nymphula*

Sororiantes, fida custos utraque
Iam jam labantis zonula.
Accendit in te conjugis curam Fides,
Dat Suada leniter loqui.
Fomenta pellit litium concors amor,
Et innocentia tuos
Implet penates. exulat Superbia,
Fastusque nomen improbum.
Minus marito, conjugis partes putas,
Sapuisse velle conjugem.
Magis marito, conjugis partes putas,
Amasse velle conjugem.
Mansueta gressum dirigit modestia.
Virtus ocellis emicat.
Erecta mores ordinat prudentia.
Famam vereris & Deum.
Pandora nostra es, elegantiæ soror,
Suavitatum capsula,
Et promaconda, gemmularum gemmula,
Et margarita Margaris.
Helmonde præstans, quàm tibi latas faces
Accendit ardens Hesperus,
Æterque pronis insusurrat ignibus
Arcana lecti gaudia.
Legesque Sponso præcipit facillimas,
Leges amandi jugiter,
Leges jocandi & osculandi jugiter,
Et ambiendi jugiter,
Et colloquendi, & annuendi jugiter,
Idem cavendi jugiter,
Idem volendi. Tu bonorum conjugum
Exempla prudens cogita,
Flammæ Sichæi, Cepheique vincula,
Tedaſque Porcæ graves,
Et sempiternis verba digna seculis.
Pato loquentis Ariæ.

Cuius

Cum Sponsa praeſto eſt, dic, Creuſa tu mea eſt,
Dilecta tu Lavinia eſt,
Tu Siſigambis, tu Mamaea, & Olbia,
Metella noſtra & Nyſula,
Juſtina, Manto, Maja, Phyllis & ſuo
Amica Doris Ihyrſidi.
Perpende voces, Stoa quales edidit,
Graſiûmque rumina ſcholas,
Et qua Stagiræ doctor & Graſiſenis
Interpres olim tradidi.
Parum eſt, remotas noſſe cœlorum vias,
Coecaſque cauſas fulminum,
Solis labores, aſtra, motus, tempora.
Non his amica nunc eget.
Res ad cubile venit. omnis in thoro
Nunc explicandus eſt labor.
Tuum hic Lycaum eſt. altera his ſubſelliis
Præcepta poſcit Margaris:
Nil ſuſpicari, conjugi blande obſequi,
Probare voces mutuas,
Damnare raro, ſæpe amoribus frui,
Et non abuti baſiis,
Illam vereri, quam potenter diligis,
Miſcere gaudiis metum,
Favosque amaris melleos abſinthiiis,
Vtraroque fortunam pati,
Sperare prolem, & nuptiarum germina
Magna vovere Palladi.
Helmonde, menſas talis inter ambulas.
Sic nuptiis datus tuis
Accede propius, Margarimque quam colis
Ardens amator exue.
Silent poëta. Tu, quod Hymen imperat,
Curabis intus ſedulo.
Dum gratulantur Amſtela ciues tibi,
Faventque Curia patres,

Iuriſque

*Iurisque sella, quas socr tuus premit,
 Regitque Consul maximus.
 En, Divera aquos mater adspicit Deos,
 Latosque natorum dies.
 Et hoc senecta deputat solatium,
 Cur aque primum sua.
 Quin illa pulchrè turribus surgens suis
 Domus vetusta Survietia,
 Qua tot celebrem gentibus Rhenum bibit.
 Tot tollit agris verticem,
 Tot populis involvit umbrosum caput,
 Applaudit absens Margari.
 Iterant columba Margarini, vocant aque,
 Frondes loquuntur Margarini,
 Horti, Menalca, fossa, rura, porticus,
 Arbusta resonant Margarini.*

D I R Æ I N
C V L I C Æ S

B A M Æ S T R Æ & A R C I S M V Y D E N S I S.

V *Etusta Muyda tecta & amosi lres,
 Et vos Bamastrea fertilis nova domus:
 Cur culice crebro vatibus molestiam
 Dirisque noctu cantibus facessitis?
 Istis susurris rumpitis somni moram,
 Istis susurris vatibus suavissimis
 Obmurmuratis, & poëtarum melos
 Cantusque molles Pegasei chori,
 Phœbique totos ordines exploditis.*

*Audite Culicum disparem concordiam,
 Volucrisque magna parvula discrimina.
 Tuus, ô diserta Muyda, fortius canit,
 Minus Bamastrea. Muyda, plus tuus ferit,
 Tuus Bamastrea lenius. rostrum duplex*

Acutus

*Acutius Muydensibus. Bamastris
 Obtusiore me terebant cuspide.
 Quin grandius corpusculum Bamastris,
 Et literati sanguinis capaci.
 Magis tenella membra sunt Muydensibus,
 Magis canorum guttur, atque sibilum.
 Vos mane solum lanceinatis Bamastris.
 Quos Muyda gignit, ietibus favessima
 Et nocte pungunt & ruente vespere,
 Et plus micante servant sub Phosphoro.
 Scelesti turba, noctis horror optima,
 Invisa turba, garrula, leves aves,
 Sacra quietis jugis execratio,
 Seu dispares seu compares susurrilis
 Et hic & illic obloqui vultis mihi,
 Abite longè, Zailosque pungite.
 Et queis maligna bile torretur jecur,
 Quos livor ater exedit. modestia,
 Et Muyda sedes & Bamastra, vos jubent
 Procul exulare. quid moramini mala?
 En frigus adflat aëra, & ferox Notus,
 Pluviæque vestros obruunt exercitus,
 Finemque diro murmuri Ausuomus facit.*

In litem

SATRAPÆ MUYDENSIS

cum Domina

V I C O F O R T I A

uter alteri facem præferret.

Movit suaviem nata Eis discordiam,
 Placidamque fecit Anna Vicofartii
 Satrapæ tumultum. num præiret Hoofdius
 Facemque ferret ille, qui facem solet
 Præferre Belgi vatibus vatum caput:
 An hospes Anna, quæ facem modestia.

Et comitatis tot decoris inatribus
 Speciosa praefert. litigare Cynthium
 Phœbenque credas; Phosphorum cum Cypride;
 Cum Marte Vestam, cum sorore Castorem.
 Vult ille, quod non illa. non voluit duo.
 Quod urget alter. singulis sententia est,
 Sed quaque dispar. compares virtutibus,
 Hac lute nitant dispares. Apollinem
 Praferre terris lucis usitram sux.
 Sequi Dianam, diserebat Hoofdius.
 At Anna fatur, hospiti sese hospitem
 Debere tanto pravia munus facit.
 Dum litigant, dum fluctuant, dum lampadis
 De luce rixa est; Ecce raptor Hoofdius
 Attollit Annam, & brachiis circumdat am
 Ostentat altè, & feminam facit Phœrum,
 Novumque sidus. portat ignes prævios
 Marita victrix, lampademque exporrigit.
 Et ille victor Annulam, quam vit gerit,
 Obire famula vile munus haud sinit.
 Sic nullus ordo est aut sequentis hospite,
 Aut post sequentis hospitis. confunditur
 Cum laude sexus, bajulusque conjugis
 Fit ille magni bajulator imperi.
 Subordinantur Hoofdius, conjux, faces,
 Et per venusto cernimus spectaculo
 Preire nullum, pone neminem sequi
 Pedissequamque nec pedissequum dari
 Famulamque nusquam. salva paribus manent
 Honosque dignitasque. nec jam cedere.
 Dum distributa suaviter victoria est,
 Aut Anna dici, aut victus Hoofdius potest.

Illustri Viro

D. CONRADO vander BVRCH,

Reipub. Amstelodamensis viro Consulari,
Scholarum Curatori, à Cimbrica
Legatione reduci.

V Ir magne, vir diserte, vir potens fandi;
Doctrina Cujus abdidit sinu veri
Iustique formas, & scientiæ summam,
Quâ civitatum jura fascibus dictas,
Civesque lege flectis & cupis salvos:
Qui sub rigente nuper axe Russorum,
Moscho fuisti verba nostra præfatus,
Patriæque causam maximo Duci dixisti.
Et nunc ab Arcto Cimbricaque legatus
Redux tiarâ sospes Amstelæ vivis:

Dum Tu remotis jussa Federatorum
Sceptris revelas, Regibusque præduris
Suadere tentas conscientiam recti,
Sociisque terris asseris suas merces,
Peculiumque liberum tuæ Belgæ:
Nos in ferocis Cantabri trucem classem,
Puppæque magni Regis ivimus fortes,
Minasque Oquendi & impetus Philipporum,
Fluidasque turres & natantium ponto
Alvos patentes grandium carinarum,
Virtute sola spre vitæ. nec immanes
Animosa moles horruit manus Trompi,
Audaxque pectus. igne, glandibus, ferro;
Grassata gens est nostra, per foros, transtra,
Pilisque latera perforata luxavit,
Costasque fregit navium furens nauta.
Teresa merisa est. tot bibere Neptunum

*Vsta Britannis fluctibus rates celsæ.
 Salamandra capta est, & ferox Alexander,
 Et qui superbos vexit Asturas Feyus,
 Lopeziumque sorbuit mari Tethys.
 Meruere rostra tot Themistocles nostri,
 Duillique & Reguli renascentes.
 Cecidisse Xerxen crede, & alteras ligno
 Defendi Athenas, alteram peti frustra
 Salamina Medo. Tanta fecimus, Burchi,
 Te longius per regna Saxonum & Cimbrum
 Vrbes loquente. Si iuvat triumphantem
 Spectare vatem, & magna bella narrantem.
 Hac legere gesti. Per tot hostium puppes
 Tumultuatur Musa, pugnat imbellis
 Apollo, cadit, mergit, urit, exurit,
 Milesque factus credor in truci ponto,
 Manusque Iberum cadibus cruentasse.
 Tu vive sospes Patriæ, mihi, Phæbo,
 Et gratulantis prona verba Barlei
 Exosculare. sunt regentium cura
 Vrbes, Lycæa, bella, curiæ, vates.*

In diem Anniversarium Nuptiarum,
 Nobilissimi viri

D. PETRI HOOFDI,

Equitis & Goylandiæ Prætoris.

HÆc Nuptiarum sera sunt solennia,
 Latique Satrapæ dies,
 Quibus venisti rursus Hellemantia
 Virile passa basium est;
 Tragiciq; princeps pulpiti pedem thora
 Novus procator intulit.
 Famam creantis Vniuersum dextera,
 Diemque ludæus colat.

Terrasq;que

Terrasque seclis exigant mersas suis
 Noachidum propagines.
 Tu clara Mactæ fata Regis Græculæ,
 Olympicumque pulverem,
 Longis celebra temporum quinquennis,
 Et festa curribus para.
 Bellacis urbis Romuli natalibus
 Epulum, Quirites, condite.
 Tuque imperantis Carolæ cunas mero
 Adsperge Flander largius.
 Plus dulce nobis latiusque prandium,
 Dapesque ponit annuas
 Leonora mater, & cubantis ad latas
 Benignus Hoofdiï favor.
 O lux serena, qua severum vindicem
 Effeminas Goylandiæ.
 O lux amica, qua vetustis ignibus
 Subdis recentem flammulam;
 Risusque primos, illices amplexuum,
 Vocesque primas conjugum,
 Alimenta quondam Cypriidis, recogitas,
 Et jam facètè ruminas.
 Beate Vesper, dic mihi blandissima
 Amantium popysmata.
 Dic, quot sagittis læserit cor masculinum
 Chiron, Novembrium Deus.
 Dic, quot sagittis læsa Bartelottula
 Surrexerit vivacior.
 Sin illa non fas eloqui; dic Perseo,
 Dic Virgini, dic Cynthia,
 Dic & Diones filiæ, quàm jugiter,
 Quàm non remisse mutuum
 Et osculentur & procentur & velint,
 Par amulandum posteris.
 Dic, quàm modesta, matris ad normam suæ,
 Cristina proles arbutos;

Virumque verbis mentiatur Italus

Puella, sexu dignior.

Dic, ut parentis candidum germen sui,

Arnaldus, illis vocibus

Puer loquatur, quem locutus est Cato,

Et rex Latinus & Numa.

Vt ille, Threcis instar enseni fervidi

Mirmillo vibret parvulus.

Saliatque, qualis inter agrestes suas

Diana lege subsilit.

Es illa postquam dixeris palatii

Cunctis Deorum; ne sile,

Prandere mecum, fabulari, scribere,

Et disputare suaviter,

Et gratulari cantibusque & versibus,

Et Hoofdiis applaudere,

Helmanisique, & nuptiis tantis frui,

Insigne Belgii decus,

Frisisique ocellum, amœnitatis corculum,

Mensaque presentis facem,

Nunquam canendam vatibus nimis, mihi

Semper colendam Tesselam.

I N O B I T V M

Clarissimi Viri

IOHAN. ISACII PONTANI.

Pontane, quò me, quò tui colens dudum
Pectus relinquis! aetherisque transcendens
Vias beatus tot malis inerrantem
Mortalitatis sede desuper spectas?
Me sume socium, vallibusque subductum
Calumniantis seculi & suo more
Ineptientis, inter integras mentes,

Innoxiasque

Irenoxiasque nesciasque livoris
 Tecum reponere. quæ virile Cuncti,
 Et os loquentis præca verba Iacchæi,
 Virtusque nullum vollicantiis Erpeni,
 Spernit maligna virus improbum lingua.

Illic per astra, per faces tibi scriptas,
 Per regna Superum formiceque flammantes,
 Tonitruumque fulminumque per tractus,
 Geminumque mundi culmen ibimus lati.
 Propiusque cæli signa, circulos, puncta,
 Lunaque vultus & vagantium motus,
 Ortusque varios luminumque tot casus,
 Arcana mundi, permeabimus coram.

Hic nos moratur pigra corporis moles,
 Animumque glæbe affigit & solo mentem;
 Crepundiusque ludicrisque curarum
 Vanis que miseri nantes fatigamur.

Tu, quem docentem porticus Sicambrorum
 Flevisque lambens stagna Geldrus audivit,
 Iam multa discis, quæ negata sunt nobis,
 Et multa nescis, quæ profana nos scimus.
 Scrutator usque veritatis æterna,
 Saturque voris & Dei Redemptoris.
 Amore plenus, conscientia laudem
 Inferis Olympo, laureamque doctrina
 Felicitatis lucis clarus exornas.

Qui sceptræ Regum purpurasque Cimbrorum,
 Septentrionis numina, indicavisti,
 Eburque Gothicum lineasque regnantum,
 Rhæni bicornis oppida & Duces præcos,
 Et gesta Patria gnaris expedivisti;
 Qui præpotentis Amstelææ damos dices,
 Originesque, templæ, fata mercantium,
 Suffulcra sylvis tecta, mobiles arces
 Auri læbras, merciumque scripsisti,
 Nunc alia regna, & tot regentium Regem,

Et civitatis jura perspicis magna,
Opesque lustras, nescias vetustatis.

At nos dolemus, quotquot hic sacri Musis
Monumenta seclq. consecrata miramur,
Qua nec malignus Livor afflat aut Morni
Furor flagellat: Te caremus, Isace,
Nec jam benigna commitant amicorum
Voces, nec ales charta transvolat fluctus,
Testis salutis, & saevas illaest.
Hac summa vita est: hoc suave solamen
Afflictionum, leniore conspectu
Sodalitatis perscui verecunda.

Amplecti amicos, literisque testari
Flammam honesti, candidique convictus.

O literarum splendor, o senex doctus,
Tot noctibus, tot hic laboribus fracte,
Tot fesse scriptis, tot scholis fatigate,
Criticique dudum magna pars tribonalis,
Tot premiis, tot Imperantium donis
Illustris, audi; & mœsta verba Barlei
Sibi dolentis & tibi parentantis,
Tibi gratulantis, at sibi gemiscentis,
Lachrymas amantis, praefica puerilessum.

Illustri viro

D. LODOVIC. CAMERARIO,

Suecorum in Batavis Legato, suam
à prandio absentiam excusat.

Vir magne, vir serena, vir potens fandi,
Regina cujus ore fatior ad Belgas.
Batavumque patribus pandit imperi sacrum;
Quem terra quondam latior Palatini
Ducis fidelem sensit & sibi charum:
Quid me poetam possis ad tuas mensas,

Epulisque

Epulisque Divum vis fructu professorem?
 Et labra ferdis admoveere Legati?
 Nos inter umbras porticusque Musarum
 Humiles moramur, vivimusque secreti
 A luce tanta. me cathedra, non aula
 Assuevit uti. nec dapes potestatum
 Mereor sacerdos Palladis. Levi formo
 Coetus scholarum voce, & illa magnatum
 Aula & arces rarus hospes accedo.
 Tu jussa Regum Principumque promulgas.
 Ego jussa acuti interpretor Stagirita.
 Tu regna flectis, suggerisque vel belli
 Vel pacis artes; me rudis Inventutis
 Cultura totum possidet. Ducum vox es,
 Ego vox docentis Amstela. doces suasor
 Facienda grandi purpura & tuum pergis
 Sueonum probare munus Imperatrici.
 Mihi parca vati spiritum dedit lenis
 Clio Camoena, carminisque concessit
 Exile robur. sorte, laudibus, fama,
 Splendore dissidemus. hinc timet noster
 Calcare honoris atrium tui Phæbus,
 Pudorque magnis horret ingeri mensis.

Perite rerum publica que fortuna
 Lodovice, grata mentis obsides sume
 Testesque jambos, gratiamque conviva,
 Quam nunc rependo maximo Tibi verbis,
 Exosculare. mitto ferculum Cirrha
 Apollinaris dulce ferculum mensa,
 Procul à deserto fonte Phocidis natum,
 Vti Rhemus arces & Quiritium castra
 Subversa lambit, Schonckii que laudata
 Humanitate letus hospes involvor.

Vale ter ample vir, cui reflorescens
 Germana tellus debet & Nicri Princeps,
 Vultuque vestro prandioque semotum

*Illustris, aquus & benignus excusa.
 Sic te potentis sceptrā diligant terra,
 Sueonumque rectrix Finniæque regina.
 Sic Federatis Patribusque regnisque
 Digne colaris : fata prorogent annos ;
 Pulchramque Superi sospitent senectutem.*

Amplissimo Viro

D. GVILIELMO BORELIO,

Duynbekæ Domino , Reip. Amstelodamensis Syndico.

P Restans Boreli, si qua vis Apollinis
 Morbo superstes, pristinos valet modos
 Dictare vati ; nec benignum sanguinem
 Febris resorbens, fontis Aonum simul
 Exsuxit undas, torpidique spiritus
 Sublimis aura portuncula vigent :

Id omne & unum gratias agit tibi,
 Et me measque consecrat Musas tise
 Humanitati, publicoque interpreti
 Assurgit absens, & favoris maximi,
 Quo non merentem amplecteris, laxos sinus
 Audet remissis implicare versibus.

Hæc lege vivis ; non suis se commodis
 Natum putare. publico se mancipat,
 A plebe quisquis distat, & scientia
 Extendit annos. esse non cupit suus,
 Vindex suorum. civium facundia est.
 Quâ faris Haga. quod sibi plures petunt,
 Per te loquuntur. quicquid es, sic Patria
 Batavoque donas, & potentis imperi
 Fulcis labores, consilique pondere
 Desertus audis. Talis in Quiritium
 Cyneas Senatu verba fecit, & sui

Man-

Mandata Regis elocutus, os fuit
 Et lingua Pyrrhi. Talis Attilas Duces
 Nestor traherat, Herculesque Gallicus
 Vocis catena Galliam flexit suam.

Qui barbarorum corda Thracum leniit
 Orpheus canendo, muneris tui fuit.

Et qui suberbas arte Thebas condidit,
 Et saxa docta movit Amphion cheby.

Praire verba fascibus Tulli patris
 Partes fuere. Talis Æschines forum

Urbesque Grajas Atticosque principes
 Formavit olim. Federata nomina

Talem salutant, Belgique illustrior
 Urbs per patentis orbis excurrentes plagas,

Famamque longe Solis exaequans via,
 Pro se loquendi copiam tibi facit,

Curisque crescit magna Civitas tuis.

Nec hic subacta meta stat prudentia,
 Aut Consularis iussa solum Curia,

Nobis profaris. Indis per te sapit
 Potens Senatus, teque partem Concili

Vult esse tanti. consulis domi sagax
 Foris gerenda. quaque Titan curribus

Exsurgit undis, & Moluccas adspicit,
 Calidamque Lavam, tuque mœnibus valens

Ambona ferves, & Tidora praliis
 Hostem fatigat, gentiumque messibus

Iacatra turgēt; optimis suffragiis
 Moderaris orbem. sentit, ignarus tui;

Sua damna Batis, & latens nocēs Tago,
 Opeque suasor subruis Philippicas.

Hac VValachrus audit. & tuis se laudibus
 Vult esse testem. novit ingeni facem

Labor Metolli. destinariis exteris,
 Venetisque dudum, ut Belga profis Belgio,

Bellicque sedus Alpibus persuadeas,

Et purpuratis fortis *Adria* regis.
Duynbeka gaude, quæquæ collibus jaces,
 Claresce Domino. dic propinqua *Tethyi*,
 Tibi imperare fidus *Insula* tua,
 Columnen bonorum, patria lumen sua,
 Exemplar aqua mentis, *Amstela* jubar,
 Et comitatus & gravis prudentia
 Specimen severum. dic *Borelio* coli
 Illustre *Phæbi* nomen & *Phæbæios*
Mystras amari. dic alumnum *Phocidis*,
*Biveriicis*que montis atque *Palladis*
 Regnare ruri. dic vetusta secula,
 Grajùmque gesta & ausa gentis *Itale*.
 In hoc recondi. dic sacerdotem pie
Themidis vocari, conscium *Iuris* sacri,
 Et quod profanum causa civilis facit.

At tu minore, *Rhene*, currens alveo,
 Vbi castra quondam fixit *Albini* labor,
 Domos *Boreli* prædiumque lemnibus
 Pulsa susurris. gratulare sospiti,
 Agrisque dona perfrui feracibus.
 Quos nec locusta tondat, & zizania
 Steriles pererrent, aut adurat *Sirius*.
 Aut sævientis ira verberet *Noxi*.
 Si *Roma* ripis attulit decus tuis,
 Urbisque *Domina* gloriæ arcibus,
 Plus jam superbi, dum tuos per margines
 Orator habitat, *Syndici*que gloriam
 Late decoris fama differt urbibus.

Quamvis carinis mille, mille mercium
 Formis redundet *Ta*, & omnibus ferat
 Vendenda terris, ara transmittat *Gothus*,
 Pelleque *Moschus*, *Indus* advehat piper,
 Electra mittant *Sarmata*, marmor *Ligur*,
 Frumenta *Gallus*, servus enses *Cantaber* :
 In Te, *Boreli*, summa laudum colligit,

Voceſque

Vocesque praeferat rebus utiles suis.

Quibus profundum tranat, exteris natat

Mercator undis, luc. a conficit sibi,

Magis patefcit civitas, condit domos,

Latisque ciues ordinat pomariis.

Sapuisse primum est. alterum, vita dies

Donasse caelo. tertium, per publicas

Ivisse curas, civitatibus loqui,

Et erudita mentis otium bona

Dedisse causa, totque doctrina modos

Formasque grandi commodasse Curiae.

Per Te be:mur, te favente crescimus,

Vir magne, & atras pellimus febres procul.

Per te valemus. Tu laboranti tuis

Verbis mederis, erigisque languidum

Spe, jam silenda. pene nuper mortuo

Disrupta filia fortibus solatiis

Redintegrafti sic me & favor tuus

Certum salutis robur & fulcrum fuit,

Stygiiisque vatem vindicavit manibus.

Poscis medela vile premium tua?

Gratumque amici pectus? obsides cape

Testesque lumbos. meque credas non fore,

Cum te, Boreli summe, desinam loqui.

Nobilissimo viro

D. ANTONIO OETGENS.

Equiti, Domino in Waveren, &c,

Reip. Amstelodamensis viro

Consulari.

M Agnanimè Consul, ditis Amstela rector,

Fortuna cujus Amstela è manu vestra

Et optima um, quos amamus hic, pendet:

Germana proles undecunque virtutis,

*Et non euntis per remissa doctrina ;
 Qui stemma digno patre maximum ducis,
 Sortemque avorum fascibus tuis vinctis :*

*Salve ter ample vir, meisque paulisper
 Vaca Camœnis. æger, impotens, fractus,
 Totusque languens, dulce barbitum in vitæ
 Pressi tenebris. nunc alacrior reddor
 Luci Tibique, & per vireta Musarum
 Raptus, verendo pauca Consuli fabor.
 Scripsere Flacci Principi juventutis,
 Sceptris Marones, Claudiana Pimplais
 Honorioque fascibusque Romanis.
 Sequar priores, imperique nostratis
 Facem decusque audentior salutabo.*

*In diligentem me, meique fautorem
 Amo reflecti, vindicemque Phœbaum
 Et literarum vindicare Parnasso.
 Nefas sileri, quem benigna sceptrorum
 Extollit aura, insignibusque Majestas
 Arctoa donat. Aula purpuratorum
 Quem sacrat orbi, consecrabimus Phœbo,
 Libethridumque proluemus in lymphis.
 Mercantis urbis rector & Senatores
 Inter Senator, cujus ore jam pridem
 Excepta gratum magna sensit adventum
 Medicea mater ; me favore, quo polles,
 Involve totum, & gratis professorem
 Innecte vestra. Tu sacella discendi &
 Novas juventa porticus reclusisti,
 Meaque jam tum gratulatus es sorti.
 Qui VVaveræ das jura, qui Deus ruris,
 Numenque agrorum maximusque possessor
 Tibi faventis fata suspicis cœli :
 Scholæ labores Palladisque non segnes
 Fove ministros. Patriam gubernasti,
 Motusque grandes pacis atque bellorum,*

Regum

*Ragum Ducumque postulat a flexisti,
Tot Federatos inter eminens patres.*

*Rerum peritus castra Principis celsi
Comitatus, Illi te fidemque vovisti,
Periculorum particeps. dies, noctes
Arma induentem profectus, Hieronim
Adstes fuisti, ararioque bellaces
Excire dextras, pars fuit tua laudis.*

*Deesse non vult, quisque osor Hispani est.
Patria parenti. Nassova favet stirpi,
Quicumque Belgæ liberas amat mentes,
Aras focosque. & sarcinas Philipporum,
Et jussa duri Regis odit, assertor,
Servire Ibero nescientis, Hollandi.*

*Ocelle nostra gentis, ista qui curas,
Laudumque non labantium satur vivis,
Qui se eva mundi lividosque conculcas,
Malosque recti conscientia damnas:
Amoris in me ventila tui flammam,
Heliconidarum pallidaque Pyrenes
Cultor perennis. illa summa votorum est,
Placuisse vobis, & probasse me semper
Amore vestri. litterariam causam,
Inter Camænas natus educatusque,
Et fonte tinctus assam Latinorum,
Patrone grandis, vindica. sciat Cyrrha,
Clarosque docta, & quidquid ullibi Phœbi est.
Velerudite gentis, his tuos divis
Lares dicari. Sic tibi perennantes
Diducat annos Fama; fata transcendas,
Cineri superstes, nesciumque contempta
Mortalitatis nomen inferas cœlo.
Quin filiorum quilibet, paternorum
Hares honorum, semita patris magni
Vadat decorus, & suprema conari,
Batavisque studeat amulanda moliri.*

Vir

*Vir summe, vir colende vatibus, salve,
 Et vive felix patria, tuis, nobis,
 Me sique partem gratitudinis cense,
 Tibi mancipasse, quicquid est menum, Consul.*

P R Æ S E P E
 C H R I S T I.

C Vna Tonantis, lætule Imperatoris
 Præsepe, magni sella sospitatoris ;
 Cum te tuumque illustre dedecus specto,
 Sordent triumphi, sceptrâ, regna, fortuna,
 Fasces, trophæa, vestium venustates,
 Ausroque quicquid purpuraque splendet.
 En ipsa cæli prædicanda majestas
 Sordescit, ipso despicatior vulgo,
 Egena rerum : vilibusque sub pannis
 Crepundiisque grande numen occultat.
 Mundi Redemptor magnus incubat fœno.
 Hac vagit aula, anhelituque brutorum
 Blande incalescit. O stupenda paupertas.
 Creator orbis angulo jacet parvo
 Pene exul orbis. vestiumque donator
 Fastidit illas. ipse regibus major
 Rex universi, regios fugit cultus,
 Opesque nescit omnium ministrator.
 Non cinnama inter balsamique sudores
 Infans renidet, Persicosque splendores.
 Non hic iaspis, margarita, beryllus,
 Fulgens smaragdus tectâ sanctâ collustrant.
 Puer ipse splendor omnis & sibi lux est,
 Sibi ipse fulgor, ipse lumen & sidus,
 Omnisque pyxis elegantia rerum.
 Augusta proles, nate Patris excelsi,
 Squallentis obsolete sordibus tecti,

Vbi

Vbi illa decoris sempiterna maiestas?
 Pareſque patri gloria tua faces?
 Vbi patentis imperi potens ſceptrum?
 Vbi tribunal cœlitum choro ſeptum?
 Ex quo per omnes iura diuidis terras,
 Mandata ponto: juffa manibus dictas.
 Nempe illa triftis, mœſta fors egeſtatis
 Preſſit volentem. pauperesque paupertas
 Focillat inſons. ſic moleſtiæ præbes
 Exempl. in orbi turgidoſque deſpectas.

Te clara cœlo, clara gentibus cunctis
 Benedicta magnum Virgo parturit Chriſtum,
 Intacta Ieſum. plena gratia mater
 Tot gratiarum læta gignit autorem.
 Paſtor ſtupeſcis & tuetur infancem.
 Reges adorant. erudita Perſarum
 Ante ora vagit eruditor cunctis,
 Scientiarum & omnis arbiter veri,
 Ac dona paupæ colligit Sabaorum.
 Latatur Anna. jamque proximus mortis
 Cæleſte Simeon ſanctis inchoat carmen,
 Et nos beanti ſuccinit iuventuti.
 Applaudit æther & Deum Cherubina
 Canunt cohortes. ſolus horret Herodes
 Timetque noſtrum purpuratus infancem.
 Puelle Ieſu, particeps mea carnis,
 Agnoſce fratrem, quem tibi redemptori
 Fides adiunxit. condole tua genti,
 Eccleſiæque tot malis laboranti.
 Tibi gratulamur maximo ſacerdotum,
 Tibi gratulamur maximo prophetarum,
 Regumque quot fuere maximo regi.
 Poſt tot piorum gratulantium voces,
 Audi puſilli Chriſte canticum ſervi,
 Et verba veterum, quæ reponimus, Patrum:
 Æternus horas ſuppuitas tua vitæ.

Immen-

Immensus alvo clauderis tue matris.
 In matre totus, totus in sinu patris.
 Nec hic vel illic segregatus in partes.
 Nulli videndus, nunc videndus in terris.
 To: seculis premissus inchoans seculum.
 Deus perennis permanens, caro factus.
 Patri coævus, nec coævus in carne.
 Æqualis illi; nunc tamen minor Patre.
 Pater Abrahami, semen Abrahæ sanctum,
 Maria creator & creatus ex illa.
 Mundi creator, nunc creatus in mundo.
 Qui patre natus universa fecisti,
 Et matre natus Spiritu refecisti.
 Terrena servans & superna conservans.
 Infans loquendi nescius, tamen Verbum.
 Infans malorum nescius, tamen passus.
 Cui mater una mater & simul Virgo est.
 Virtute cujus facta mater est mater.
 Quem nutrit illa, quaque vivit ex illo,
 Quæ portat idnis, cuncta qui suis portat.
 Qui Sponsus idem est matris, & tamen proles.
 Matri colendus & tamen colens illam.
 Autor diei nocte proditus sera,
 Et lucis expers, lucis autor æterna.
 Stabulo recumbens imperator augustus,
 Fœno recumbens rector orbis immensi.
 Obses salutis, autor & simul pignus.
 Et victima idem Pontifexque mactandus.
 Infans stupende, nascere & Deus cresce,
 Infans stupende cresce, vive Servator.
 Infans stupende morte crimen expunge.
 Infans resurge, jamque celsior cœlis
 Miserere nostri. redde gentibus pacem.
 Et pace natus inquieta compone.
 Patria labores magne subleua princeps.
 Patria parentes vindica Deus fortis,

Aran-

*Arausique nomen inclytum Patris,
 Arausique germen inclytum Patris.
 Fac, ut per amplos nota Tethyos fluctus
 Urbs nostra, Cunis incubet tuis Iesu.
 Vivant potentis Amstela Senatores,
 Et civium quocunque Christianorum,
 Præsepe sanctum culcitraque non grandes
 Et te jacentem supplices adorabunt.*

Ad illustrissimum

D. CORNELIVM HAGAM,

cum à porta Ottomannica redux legatus,
 me Turcicis ferculis
 excepisset.

Illustris Haga, qui Aecus Batavorum,
 Et Federati grande Belgii nomen
 Latè extulisti ad Ottomannicas portas,
 Fidemque patria patribus probavisti,
 Tibique fama præmium reportasti:
 En hospes adsum, splendidaque vulgaris
 Conviva mensa, quem disertus orator
 Dignaris admoveere ferculo, quali
 Dominator Helles Bosphorique regnator,
 Durusque Thracum rector assolet vesci.
 Sic Roma quondam gentium triumphatrix,
 Asia magistra exoticas suis offas
 Fecit culinis & dapes peregrinas
 Invexit urbi. sic reversus è Bactris
 Macedo apparatu Persico fuit pransus,
 Paropsidesque balsamo Sabaorum
 Arabumque mille latus imbuit succis.

Creamur omnes unicoque rectori
 Debemus illud, quod sumus creatura,
 Deique germen. sed per orbis immensi
 Tractus patellis dissidemus & poclis.

Si

Si lingua multis barbarique sunt mores,
 At erudita singulis gula mens est,
 Sapiens palatum, & plenus ingeni venter.
 Hac arte Finnus, Sarmata & ferox Hunnus
 Scythaque sapiunt, Celta, Cappadox pauper.
 Et dives Indus; cuiuslibet sua est mensa
 Dispar voluptas multiplexque decoctum.
 Massylus unum civis expetit mullum,
 Romanus apros, ostreumque Lucrinum,
 Sumen Pelasgus, Memphis abstinet cepis,
 Amat Batarus. Phasianus in luxu est
 Colchis, nivofus expetit piper multum
 Septentrionum filius, fugit Sole
 Perustus Afer. secta carniū frusta,
 Olisque sapidum Turcicamque miscellam
 Apponis Haga, ferculisque permiscet
 Voces disertas, quolibet soles fari
 Ante ora, quondam prae potentis Osmani.
 Humanitati victimam hanc tua mactas,
 Humanitatis conscium tuum pectus,
 Animumque vobis, crede, semper obstrictum.
 Hac ipsa dicit Satrapa & loqui iussit
 Vatem benignus Vicosortii candor.
 Tu quem recenti federe hic adoptasti,
 Interque calices fabulasque amicorum
 Dixisti amicum, cui favente Brasserius
 Batavi Senatus splendor annuit fronte.
 Ut sospes hinc beatorum discedam,
 Verbis suctis Ottomannica genti,
 Benedic poetæ & hospiti professori.

Ad Amplissimum Virum

GERARDVM SCAPIVM,

Amstelodamensium Consulem & Cura-
torem Academiae Leydenfis.

V Ir erudite, vir diserte, vir Consul,
Curator almae Palladis, suis Rhénus,
Quam tingit undis, quamque mœnibus nostris
Te salutat Amstelæque potator:

Sepone curas, praeque lictorum
Vacent secures, dum tibi Camœnarum
Assurgit ordo, vindictique Musarum
Thalía claudos nostra consecrat Iambos.
Iam nuper epulis ferculisque tot Divium
Convivia tecum non severius assedi;
Cum fabulanti prandia inter & mensas,
Mylius benignas Catrusque praeberent
Aures poëtae, nec minus favor vester
Totum benigne involveret professorem.
Tunc frater alte è pulpitis perorantium
Laudes Pelasgum Cecropisque sermonem,
Et os rotundum dixerat juventuti.
Trivioque missus pulvere & satur tristis
Ferula celebri stabat in schola Rhetor.
Tunc ipse coram pristinam domum vidi,
In qua Sophorum verba, Graciae lites,
Prisci Platonis dicta, Socratis leges,
Senisque dogma multiplex Stagirei,
Fui locutus. tunc tot ora doctorum,
Notosque vultus, pristinosque collegas
Patresque tetigi literarii coetus:
Seu qui supremum voce detonant Numen,
Seu qui verendi arcana juris evolvunt,
Seu qui medellam corpori laboranti

Facit

Facit Michæon, seu per ætheris celsi
 Vias vagantem ducit altus ad spectum.
 Salvare jussi hos ordines togatorum;
 Sacrumque Phœboliterisque devotum
 Miratus agmen: illa sunt Bataavorum
 Futura, dixi, fulcra, Curia voces,
 Ecclesiarum lumina & renascentis
 Spes certa Belgæ. Sic docemur imberbes,
 Et discit ætas prima, mox adultorum
 Datura fructum & profutura tot Belgis.

Hac magne Scapi, regna literatorum
 Rector gubernas. hic Apollo submittit
 Fasces loquenti, præsidetque tot Musis.
 Et imperator flectis ingeni motus,
 Et savientis sæpe perperam turba.
 Sic sceptræ gestas imperique diversi
 Cives coërces. nec tibi favens solum
 Assurgit ingens Leida, sed per immensos
 Audita fluctus civitas & augustis
 Superba tectis, atriumque mercantium,
 Forumque ditis Mercuri, tuo donas
 Titulos honori Consulemque promulgat,
 Per quem modestis tuta civibus vita est;
 Per quem decoris pax penatibus salva est;
 Delubra gaudent & Schola reflorescunt.
 Per quem Juventa docta porticus surgit,
 Sedes docentis & sacrarium Phœbi.
 Vbi prisca narrat secula & vetustatum
 Longos recessus Principumque regumque
 Grandes labores eruditus orator.
 Vbi nos labantem mille fraudibus mentem,
 Ratione recta regulisque fulcimus.
 Vbi nos per altos nubium procul tractus
 Signamus axes, siderumque tot motus,
 Rerumque causas indolemque scrutamur.
 Vbi nos honestum quicquid & sibi pulchrum est,
 More & que

*Moresque jussis tradimus verecundis,
Juvenumque rectâ corda lege formamus.*

*His his, Senator, sedibus diu vive,
Hic Consul audi, Patriaque sedatæ
Largire mentis & scientia fructum,
Prudentiaque & candida venustatis.
Tuere Cirrham fontibusque Pimplæ
Adsperge lympham, Apollinisque cultores
Laresque sacros Palladi fove fautor.
Sic consulare nomen evahet civis,
Sic consulare nomen evaham vates,
Sic urbis ampla plausibusque Musarum
Tutela nostri Scapius perennabit.*

I N O B I T V M

Clarissimi viri

D. ARNOLDI BUCHELII,

Advocati apud Trajectinos.

Senex verende & erudite, Bucheli;
Dudum celebris lux decusque Trajecti;
Antiquitatum promecondæ nostrarum;
Scrutator usque veritatis abstrusa,
Propaginumque, & stemmatum vetustorum;
Quæ pene edaci dente roderant anni;
Cacisque caries admemorderat saxis:
Tibi parentat, manibusque fert iusta,
Tua senectæ cultor; & dolens vates
Fundit querelas, triste funeri donum.
Non jam per urbem, mitra cui dedit fumam,
Vetusque Rheni ripa, & Ordines sacri,
Tot templa diuinum, porticusque turræque
Gradior sodalis, & severus auditor.
Cum præfata rerum absconditosque natales,
Diesque doctæ præfulum, & sacerdotum,

Fastos

Fastos notares, Amstelaeque rectores,
 Et jus potentis, impetumque VVoerdani,
 Audaxque Velsi facinus, & duces pulsos.
 Non jam tuorum bella, & horridas pugnas,
 Irasque narras, vel truces Sicambrorum
 Bataurumque motus; nec perambulas mecum
 Vultus Quiritum, & Albulam triumphantem,
 Sculptas metallo Galliasque Memphimque,
 Trinacriamque, fibulasque pelvesque,
 Cultros, secures, lampadasque Vestarum,
 Semesa sedo marmora, & fasiscientes
 Aëvo figuras, lineasque labentes.

Non imus ultra, ut quicquid abditum servat
 Mercantis urbis institorque cruisque,
 Lustremus ambo, Caesares paludatos
 Urnasque tristes, Isidisque portenta,
 Aut qua remotis Persa sedibus mittit,
 Vel deus Indus, aut Hydaspis extremus
 Gangisque potor, & superbiens Eos.
 Nec scripta monstras, pulpitisque disposita
 Monumenta centum, tot voluminum classes,
 Diplomatumque tot cadentium ceras.

Rupere fata federis fidem tanti,
 Commerciique literarum nexum,
 Humanitatis Palladisque contractus,
 Sodalitatis jura longius cula.

Tibi per celebres editosque doctrina
 Mens gnara colles ivit, & salebrosas
 Vectus per artes & vires Musarum,
 Scientiaeque multiformis ambages,
 Phoebe profundis vallibus reledisti,
 Tota repletus Phocida atque Permessos.
 Tunc juris aeni predicanda majestas
 Astra, aluminum masculo imbuit succo,
 Legumque studiis Scaevolasque in exemplis,
 Acuriososque Bartolosque Baldosque,

Iasonasque objecit & Triphoninos.
Reis patronus, integerrimus tutor
Tui clientis, sanctitate pro rostris
Multa steristi, iudicique dictasti
Rescripta Regum Principumque responsa.
Sic dicta causa est, ut reus triumpharet,
Abiret actor, vindicemque pupilli
Pietas amavit, & severius rectum.
Osor superba mentis, & mali fastus,
Fœdique luxus improbique livoris,
Facilis minori, ferre doctus aequalem,
Majoribus cessisse, diligi cunctis,
Comis, benignus, lenitatis assertor,
Et equitatis & modestiæ, summam
Cœlo intulisti conscientia laudem.

Mox jura Gangi Bengalæque scripsisti,
Arabumque terris portubusque Persarum,
Tostæque rexti Tethyos forum grande,
Interritamque Nerei senis turbam.
Cum tot senator inter assidens patres,
Classes Batavas Amstelæque mercantem,
Yamque Eois mercibus beavisti,
Pactisque Reges Principesque junxisti
Vel Marte crudo, & classico subegisti
Bellator absens. Sed serenior visa est
Sors ista vita, quæ cruenta Gradiui
Horrescit ora, seque mancipat paci,
Et incruento devovet diem Phœbe.

Et jam tenebris involutus & longo
Situ relanguens Heda, redditur luci.
Caliginisque conscius suæ scriptor
Totus patefcit, prasulumque per fasces,
Episcoporum tempora & truces fastos,
Antistitum ferocientium bella,
Sacrasque mitras Beka tersius vadit.
Miratur ipsam se reconditam clare

Legi vetustas, impedita dissolvi,
 Arcana pandi, lumen inuehi nosse,
 Vmbraque veri veritate dispelli.
 Nunc iura lugent, ingemit tuus Codex,
 Sordent Novella, deficitque Pandoclis
 Lector suetus. nummuli, sepulcreta,
 Archiva, charta syngraphaque donantum,
 Exscripta, tabula, symbola, & sigillares
 Cera, queruntur pristinam sui curam
 Iam post haberi. sanguinisque cognati
 Pars prima digniorque Vorstinis mæret.
 Quem quando amabas, eruditior virtus
 Se passa amari est, & Machæonium germen,
 Latiaque lingua cultor & Pelasgorum.

Fax veteris avi & temporum senescentum
 Redintegrator & lucerna, Bucheli,
 Nunc occidisti: seculoque subducti
 Intaminatam labe seculi mentem.
 Et quicquid orbis hic fovet tenebrarum,
 Et quicquid hic sordescit, aut situ fœdum est,
 Lux sempiterna, lux teata discussit.
 Cani residunt crinibus, vacillantem
 Cœleste fulcit robur, induit numen
 Ipsum senecta, temporumque transgressus.
 Iniquitates & vagas vices rerum,
 Superbia theatra, criminum sedes,
 Calumniarum tecta, vim malignantium,
 Regum furores, imperantium fraudes,
 Crues profanos, invidiosque doctores,
 Mundo remotus, sic remotus immundo es.

T H R E N V S,

In obitum Nobilis Dominae

C A T H A R I N Æ

O V E R B E E C K I Æ,

D A N I E L I S S C H O N C K I I,

minoris P O E L G E E S T Æ Domini,

C O N I V G I S.

Poelgeesta luge, Schonckii domus plange,
 Foribusque taxum lugubremque cupressum
 Prasfige mœstis. Ecce, quam repentino
 Aulae pallent, rura personant luctu,
 Palatiique pradicanda majestas,
 Fulgensque culmen fornicesque sordescunt.
 Lachrymis liquefcunt marmora & rigens saxum
 Plorat magistram. Rhenus ipse singulit,
 Tanti doloris conscius. tremunt undae,
 Cubilibusque vitreis gemunt Nymphae,
 Dominaeque tristes orbitate suspirant.
 Circum penates turtur arbore excelsa,
 Recensque natis turribus, gravi questu,
 Sociam reposcit, exprobratque natura
 Disrupta lecti vincta & horridos casus.
 Batava Pallas, praestes alma Musarum,
 Bellique mater, dum cadaver adspectat,
 Innoxiumque funus & pios manes,
 Irata fati, tetricam agidem lava
 Excussit excoors, dexteraque bellacem
 Abjecit hastam, condolensque mitescit.

Catharina terris cessit, & satur mundi
 Mortalitatís lege succubat morti.
 Catharina felix occidit, laboranti
 Subducta seculo, & tot doloribus mater
 Vitaque semet expeditur arumnis,

*Animam quarecti consciam Deo vovit,
 Heres Olympi. digna conjugis digni.
 Conjux beatas inter altior mentes
 Beata vivit, pramiūque virtutis
 Felicitatis leta possidet summam.*

*Vidi cadaver, innocentia sedem,
 Vidi cadaver, conscientia sedem.
 Vidi cadaver, integerrima mentis
 Insons sacellum, pyxidem venustatis,
 Et lenitatis & pudoris & recti.
 Flevi cadaver, comitatus exacta
 Nuper tabernam, capsulam verecundi.
 Lares honesti, temperantia limen,
 Et castitatis; maximaque non fictam
 Pietatis aulam. Flete, flete vos matres,
 Perisse in illa matris optima normam,
 Perisse in illa conjugis proba formam,
 Domesticaque exemplar eminens cura.
 Ad hoc cadaver & modestie bustum
 Jugulate fastum, quo decus maritorum
 Virūque sava jura sapè calcatis.
 Ad hoc cadaver, hanc amabilem cunctis
 Ad pacis aram, foeda bella rixarum
 Mactate lenes. hoc facessite à busto
 Matres avara, inhospitalis, insolescentes
 Rebus secundis, prodige improbo luxu,
 Hirudines, scopaque divitis census.
 Et queis preterva dat loquacitas famam.
 Quas empti pulchritudo segregat turba,
 Vacuna damnat, vel procacior Circe.
 Catharina vobis grande fecit exemplum,
 Lex viva morum, symbolumque concordis
 In amore lecti, prolis unica custos,
 Et educatrix fida. Tullia quales
 Corneliaque Iuliaque vixere.
 Non opibus illa fidit, usa prudenter.*

Non

Non spes iniquas fovit. illa possedit,
 Qua tribuit aether; pauperesque solata
 Benigna dextras, alteri fuit dives.
 Hoc timuit unum, displicere consorti.
 Hoc voluit unum, perplacere consorti.
 Hoc esse studuit, esse quod videbatur.
 Cultus honesti, non vagantis à sorte.
 Vocis modesta, non euntis à vero,
 Gressus decori, non euntis à recto.

Hoc Francofurta pignus, hanc facem mundo,
 Hanc Mœne Batavis Schonkioque donasti.
 Cui stemma virtus dignitasque majorum
 Avita scripsit; elegansque doctrina,
 Humanitatis lima, plebe secrevit.

Amice Schoncki, si dolere me perfers,
 Et condolere serio tua sorti;
 Sum pars doloris. lachrymaque, quas fundo,
 Tuis inerrant; quique te premit dolor,
 Tangit sodalem, pristinique convictus
 Memorem poëtam. mutua est amicorum
 Fortuna. mœret, gaudet in vicem quisquis
 Venerandum amici & dulce nomen usurpat.
 Nunc forte pectus, teque grandibus muni
 Causis quietus. Numini geras morem,
 Cui cuncta parent. stat trabalibus clavis
 Lex scripta lethi. mortis hora cunctorum est,
 Eademque vitæ. singuli damur mundo,
 Ut hospites reddamur. incubant Parca
 Hac lege natis. occidit tibi conjunx,
 Sed non Tonanti. deficit parens proli,
 Et hac parenti forsan (omen averte
 Æterne rector.) perditam cave credas,
 Præmissa tantum est. cur dolere vis? salva est.
 Misericordia æquum est. si reposcis extinctam,
 Avertis astris, invidæque felici.
 Non moritur illa, qua Deo Redemptori

*Fidem probavit, conscientiam terris.
 Non moritur illa, quam profundius servas,
 Quæ vivit in te. ò quanta spes resurgentum est.
 Quàm post videbis, tot malis manumissam,
 Plenamque Christo, & pulchrius triumphantem.
 Hac sæpe tecum, sæpe cogita solus,
 Luctumque magnis frange fortis exemplis.
 Sic te dolentem vincis, expedis mentem
 Mortalitatis nube, sic domas Fatum.*

IN OBITVM MARIÆ

*Filiolæ Ejusdem, triduo post matrem extinctæ,
 & eodem, cum matre, fratre & sorore præ-
 mortuis, tumulo Ultrajecti clausæ.*

H*ic tumulus matrem pariter prolemq; recondit.
 Nec potuit genitrix sola, nec illa mori.
 Rara urnæ facies. tribus hic circumdata natis,
 Quas peperit, servat mortua mater opes.
 Causa uno sobolesque loco coiere. nec unus
 Quæ conjunxit Amor, terra dirempta cupit.*

Ad Illustrissimum virum

**D. GASPAR. COCQVETIVM
 THVILLIRIVM,**

**Regis Christianissimi apud Federatos Or-
 dines Legatum.**

I*llustris Heros, sanguinis Thuilliri
 Sublime germen, qui sub axe Belgarum
 Latè potentis verba Gallie fâris,
 Et Federatos Rege Maximo Patres,
 Populumque bellis totque adoreis clarum,
 Fulcis benignus: nuper Adriæ grandis
 Togis locutus; magne Regis interpres,*

Et liliorum : jume, quas tibi grates
 Dignas Camœna vindici suo solvunt,
 Et sempiterno nantupant sacramento.

Tu per patentes Tei hyos procellosæ
 Campos, pœtam gratia tua flabris
 Vexti libenter. tu Ducis celebrati
 Laudes & illud Purpura sacrum carmen,
 Apollinare munus, ah rudes Musas,
 Zephyro serena vocis & tuis verbis
 Aula intulisti, maximoque custodi
 Tot Galliarum Præsidiq; Francorum,
 Absens dedisti. splenduerunt tunc Musæ,
 Audaciusque te favente, conscendi
 Illustre limen Cardinalis Armandi.

Tunc Rector ille vatis exteri lusus
 His legit oculis; imperi quibus molem,
 Et hostium tot stragibus triumphancem
 Gallum iustur. nec moratus has laudes,
 Fecisse gaudet, que recensui scriptor.
 Hæc summa voti, Principumque Regumque
 Donasse fama gesta, & impetus Phœbi
 Permiscuisse Martis horridis telis :
 Cecinisse pugnas, bella, publicam pacem,
 Mutata regnis fata, busta regnantum,
 Casus potentum & quicquid acre & excellens
 Mortalitatæ lege solvit Heroas.

Hos inter, ille est, cujus exhibes nobis
 Gemmis coruscantem pyxidem Thuylliri,
 Aurique pulchris annulis coruscantem,
 Munus Deorum, præmium Camœnarum,
 Et præpotentis grande pignus Armandi.
 Quam Cirrha gaudet & superba se tollit
 Fautore tanto Pieris renascentes
 Cernas pœtas altius solo tolli,
 Et magna fari. Iam canit deauratus
 Phœbi sacerdos, ambulatque torquatus,

Seque ipse nescit, scire qui facit plures.
 Quid secla vates fingitis beatorum?
 Auroque tempus affluens & argemo?
 Feliciore vivitur mihi seculo.
 Dum colla circum nostra fulget Eoi.
 Adamantis orbis, gemmulaque fragrant
 Solis laceffunt lumen. aurei dudum
 Fuere Reges Principeque gemmisque
 Regum superba conjuges. decus tantum
 Refert professor. quæ caput triumphantum
 Circumdedit laure, jam mihi possis
 Vilis videri; dum meis fluunt fulva
 Humeris catena, Galliasque curantis
 Fulgens imago limen adspicit nostrum.
 Prestans Coqueti, quam mea est Philipporum
 Sors sorte melior. non mihi cavernosis
 Abstrusa saxi rupibusque quaruntur
 Pelopis talenta. nulla pallidus fossor
 Metalla in ipso scrutor Indus Occasu.
 Paratiores purpure mihi gazas
 Aurumque mittunt & monile laudatis
 Insigne baccis. qui nefarii peccant,
 Horrent catenas. has volens pati possum.
 Et ista Richeli vincula non reformido.
 Apollo jam se gloriatur auratum,
 Pimpleides sic aurea magis fulgent
 Et mons bi vertex culmen aureum tollit.
 Et aureis fons Castalis fluit lymphis.
 Iam post Marones laureaſque Flaccorum.
 Mereor potentum gratia cor emari,
 Aulisque letus inferor gubernantum,
 Ducumque chartis litterisque compellor.
 Qua voce gaudes publicas loqui causas.
 Pro me locutus Cardinalium summo
 Nuper fuisti; Nestoremque Gallorum,
 Regni columnam, ansistitemque Musarum.

Fecisti

*Fecisti amicum vatis & lares nostros
 Palatiorum luce plus beavisti.
 His vive meritis. claudicant vacillantes
 Pudore iambi, sed memor Thuilliri
 Mens recta, & ille nominis tui cultor
 Vates, tenebris invidet tuum nomen,
 Regisque magni interpretem celebrabit.*

Ad

ALBERTVM BANNIVM,

Iurisc. & musicum summaum.

Divine cantor, qui serenis vocibus,
 Et ordinatis gutturum concentibus
 Phœbum laceffis & beatam Cecilin
 Modulis sepultam suscitās coelestibus,
 Linosque terris reddis atque Amphionas,
 Cantuque Thraces barbarumque Strymona
 Lenire possis more suavis Orphei,
 Ipsiſque ſilvis Nereique fluctibus
 Aſtrumque monſtris imperes ſilentium:
 Quos mittis artis indices tua libros,
 Superis dicavi dulcibusque Gratiis,
 Venerique ſacra, Palladi, Cupidini,
 Dis uniſverſis & deabus omnibus.
 Debentur aſtris, cœlitus nobis dati;
 Interque Soles Cynthios & Cyprides
 Cyllenioſque & Martis arduas domos,
 Iduiſque ſedes & trucis falcem ſenis
 Alte canuntur, orbium juxta ſonos,
 Divinumque voces, & loquentis Bannii
 Cœleſte carmen perficit divinitas,
 Numeroſque verbis ordinant tot numina.

Faceſſe luctus, cura & inquires dolor
 Vultuque quiſquis egritudinem trahis.

Hic triste quicquid, inficetum & horridum
 Enorme, durum dissonumque legibus
 Proscribit insons Musa. reddunt pagina
 Ægris salutem, languidis robur novum,
 Vita morantur fila & ipsis inferum
 Portas recludunt vindicantque mortuos.
 Qui labe mille criminum sordet dolens,
 Qui Thyrsis Æglen forsitan ereptam vides,
 Qui naufragus tot puppibus miser gemis,
 Qui iudicis decreta deploras reus,
 Qui fata lugens patris aut matris pia,
 Cui Mars iniquos militum immisit globos,
 Qui purpuratis excedisti honoribus,
 Et rapta quereris sceptrum & iratum Iovem,
 Solamen illic multiformis nania
 Levamen illic inveni tuis malis,
 Hymnisque tristes pelle suavis dies.
 Curasque calca & mortis agrimoniam
 Et ponderosi sanguinis motus preme.
 Amice Banni, sic canendo jugiter,
 Inter disertos Musici chori patres,
 Inter sacrorum anhelitus Vestalium,
 Et cultioris inter Astræa probas
 Sodalitates, inter ista murmura,
 Modulorque vocum, & hoc Seraphicum melos,
 Cherubina quale turba precinit Deo,
 Immensa quale format ætheris domus,
 Philomela quale gestit emularier,
 Me teste, me fatente, non potes mori.

Nobili & insigni viro

D. IOHANNI BRASETTO,

Regis Galliarum res apud Federatos
Ordines agenti.

Brasette cuius ore fatior Gallia,
 Et Federatos saepe compellat Patres,
 Brasette, cuius ore gaudet lectuli
 Consors, remotis Federatis Patribus;
 Brasette, nuper qui benignis auribus
 Vatem jocantem pertulisti longius;
 Vis nos amicis inseri tandem tuis?
 Vis Celta Belgam sanctius jungi tibi?
 Et pectus hocce nescium fraudis mala
 Tuus, Brasette, abscondier prae cordis?
 Fac Gallicis saepe perfruar tuis,
 Fac dulcibus me saepe pascier favis,
 Et quo disertas melle condas litteras.
 Hic una nobis Socratem & Democritum
 Pagella monstrat, una Tullium & Numam
 Refert tabella, ridet & frontem implicat,
 Suumque prudens dulce miscet utili.
 Hic fata regum Principumque edisseris,
 Momenta belli, grandis imperi vices,
 Quid Allobrox, quid moliatur Cantaber,
 Quid Lotharingus, quanta promittat vaser,
 Et lentus Ister. nec minus mei memor
 Mittis salutem meque sospitem cupis
 Vacare Musis purpure, palatiis.
 Brasette, quanto munere obstringis tibi
 Vilis Camæna & pauperis Phœbi hospitem.
 Qui purpuratis, prodigus decentia,
 Qui te inficetus nescit uti parcius.
 Ignosce & illud crede; morbus est mihi,
 Tacere de te. rumpimur silentio.

In Clarissimi Viri
ARNOLDI VINNII,
 Iurisp. Professoris, Commentarium
 ad Instituta.

I Am crimen Orbi luridos sui vultus,
 Scelerumque formas gentibus renascentes,
 Propaginemque ostenderat tot errorum :
 Scenam Thyestes fecerat, Pelops torva
 Et trux Orestes fronte parricidarum
 Agmen trahebat, barbarusque in orchestra
 Spectatus Atreus, impias fatebatur
 Mensas parari ; adulter ibat Ægisthus,
 Iugulum petebat conjugis Clytemnestra,
 Furto Prometheus cœlites profanabat ;
 Plutonis atri regiam Thyæus
 Ducebat Orco, Tulliaque carpentis
 Patrium cadaver, Sole teste, calcabant.
 Laxata Ditis atria & fores quicquid
 Abominandum, barbarum, execrandumque,
 Ferale, dirum, sisaserant mala menti :

Cum nata lex est, improbosque regnantes
 Voces severa & horridi tribunales
 Edicta poenis terruere peccantes.
 Tunc Rex timeri coepit, & bonus Princeps,
 Ut regna vallis, sic proterviam iussis
 Scelusque quodvis sanctitate constrinxit.
 Chaldaus alti interpretem Dei primus
 Ægyptiusque audivit, hinc Magos Persæ,
 Scythæ Zamolxin. Indus à Sophistarum
 Tabulis pependit. horruit suum Pœnus
 Exlex Charondam, mox Decemviros Roma,
 Locri Zaleucum. porticus Athenarum
 Rabiem Solonis & cruore liventes

Timuere

Timuere chartas. Tunc catasta, furcaque,
 Numella, compes institere raptori,
 Et parricida culeus, cruces servis
 Virgaque viles. huic labor metallorum,
 Huic bestiarum bella & impares pugna,
 Aut frons iniusta rectiora persuasit.

Æqui magister & modestia doctor
 Carcer fuere carnifexque: tunc enses
 Astra virgo vindices ministravit
 Deditque sceptris. jamque jura creverunt,
 Paribusque lex & culpa passibus visa est
 Gradi per urbes. quoque prouit noxa,
 Nemesis secuta est, nec malos reformidans
 Lictorprehendit. cura Casari duplex
 Evenit, una juris, una Marvortis,
 Vna hostis hosti & una per dito civi.
 Et jam volumen adspicit Themis grande,
 Illustre regnis, imperantium normam,
 Vita magistram, praviā facem rostris,
 Gravem Cethegis, arbitranti mali moris,
 Causeque jam nunc judicem vacillantis,
 Causeque jam mox judicem triumphantis,
 Scholarum arenam, & dives horreum recti.
 Hic docte Viani, quidquid est tenobrarum,
 Informe quidquid, discutis novus Titan.
 Hic sensa scriptor pandis Imperatorum,
 Subsellisque Iudicum diem reddis,
 Et qua profaris, Bartholisque Baldisque,
 Accursisque Azonibusque sic munis,
 Ut hunc vetustas tota muniat librum,
 Tutumque vero livor unus horrescat.
 Inmixta passim barbara potestatis
 Seclique verba, pulcrius Latinorum
 Cultu renident & scholis Batavorum
 Per te Quiritum purius sonant voces.
 Hic multa liber discit & simul verna,

Libertus, & qui tutor additur. cumis,
 Curator annis; qui peculii rector
 Sui vocatur, improbusque possessor.
 Commune quid sit propriumque, decidis;
 Quousque ripa commodis meis crescat;
 Quando negentur. quæ profana, quid sacrum;
 Quod jus ab ipso fas receperit cælo,
 Quod Gentium, vel quod sit arbitri nostri.
 Quo teste tester mortuusque decedam
 Hærede rerum, quis futurus ex asse.
 Quæ vincla stringant quæque conjuges solvant.
 Quod jus ementis, quale mutui pactum,
 Et commodati; quanta fœnoris labe,
 Quis non ferenda limes obstat usura.

Vita theatrum pervagaris humana,
 Mortalitatis studia, facta, conatus,
 Et discrepantis mille formulas iusti,
 Consulta Patrum, scita plebis & quicquid
 Prætura sanxit vel rigor Tribunorum,
 Salusque populi summa. intervenit cunctis
 Censura dictis eruditior Vinni,
 Et omne rerum ponderat sagax punctum,
 Ac literatæ prælegit juventuti.

O Iuris almi Phosphore, ô gravis sanctæ
 Themidos sacerdos, vindica reis causam,
 Decus Lyceo, gloriam tribunali.
 Iam vindicasti. cerne, calidus chartis
 Subscribit istis dextra grandis Astræa.

Ad

Nobiliss. Clarissimumque virum
D. IOHANNEM FORESTVM,

Curiae supremæ Senatorem, cum Epi-
grammata mea in Incendium Tem-
pli Amstelodamensis Hagæ ipsi
conviva offerrem.

HÆ sunt Amsteliâ flagrantes ade favilla,
Sic sacer Aonio ferbuit igne focus.
Accendit fax ista facem, Vulcania Phœbum,
Et dum templa, piis vatibus arsit apex.
Magne vir & gentis decus immortale Foresta,
Nuper amicitia fax redi viva mea,
Cui summos regina Themis concessit honores,
Seque cupit tanto vindice di va coli:
Hos lege funestos populis mercantibus ignes,
Signaque ab irato Numine masta cape.
Non tamen irati sunt hac documenta poeta,
Sed potius luctus publica signa mei.
Quem si non ratio, jam mox, te præside mensa,
Discutiet primo vespere cana brevis.

IN

B A M Æ S T R A M,

quondam Lacum.

BAmæstra, queis te laudibus veham cœlo?
Beata tellus, jugerisque fecunda,
Et ordinatis in tuum decus prætiæ,
Cum fluctus esses Najadumque piscosis
Habitata tellis navitam fatigares,
Precii minoris unda navigabaris,

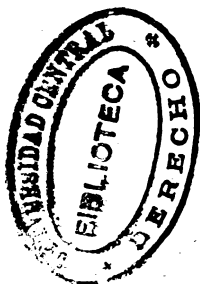
Iam

*Iam puppium expers & lacus procellosi
 Exuta nomen, terra dives excellis,
 Terrestriumque facta Numinum sedes
 Preciosa, Belgi principes praeis terras.*

*Quodcunque mundi est, quicquid est soli passim,
 Creantis illud dextera labor fecit.
 Te condidit vis grandis artis humana,
 Et prae potentis fossor amulus coeli.
 Mutatus in te vultus, & domus Fauni
 Pulchre patescis horreisque ditescis
 Tumultuosum nuper atrium Nerei.
 Pro puppe plaustrum est, pisciumque per regna
 Bos mugit & lac dant inutiles undae.
 Ceresque Tethyn pellit & Pales Nymphas.
 Tibi iura scribit Riccius, tuos Ossii
 Pernoc ruentes munit aggeres cura.
 Mercator illic portiunculam sortis
 Demens profundit aut quadruplicat prudens.
 Hic feriantes suavius canunt Musae,
 Urbs rusticatur, convalescit afflicta,
 Abest Machaon pharmaci pater tristis,
 Adest amator Phyllidis sua Thyrsis,
 Silet advocatus litiumque nutritor,
 Fessus cruentam miles abluit sicam,
 Sacer severam doctor explicat frontem.
 Omnesque, quotquot atterunt dies nostros,
 Iniquiores exulant procul cura.*

C. B A R L Æ I
P O E M A T V M
MISCELLANEORVM
LIB. SECVNDVS.
EPIGRAMMATA.

Vrbium præcipuarum
 H O L L A N D I Æ
 E N C O M I A.
 D O R D R E C H T V M.

*Me Battavicus suffragia prima Se-
 natus,
 Consiliisque petit provida verba
 suis.*

*Quondam mersa mari mediis emer-
 gere nitor*

*Fluctibus, & siccos Vesta reducit agros.
 Neptunus cedit Cereri, fluitantia Faux.
 Numina, & aquoreis sit minor usque Deus.
 Merva meis miscetur aquis : hoc Linga profundo
 Labitur, & Vahalis flumina Mosa bibit.
 Huc Tungri merces, & ferri munera mittunt,
 Et Nemetes plenis mustea vina cadis.
 Pomifer Autumnus mediam transmigrat in urbem,
 Vastaque Eburonum marmora casa jugis.
 Quisque suas largitur opes, & dona ministrans
 Distrahit imperio munera tanta meo.
 Virgo vocor, quondam furiis illasa Brabantum.
 Solaque libertas mœnibus hisce stetit.
 Tunc Batavas inter vigui non victa sorores,
 Vnaque dum mansi libera, prima loquor.*

H A R L E M V M.

*V*icta Pharos, fractique obices, & vincula Nilî,
 Et Pelusiaco littore fixa ratis,
 Serratique mihi recitant encomia dentes,
 Et procul externo sidere surgit honos.

Invidet

Irvidet excusas populosa Moguntia Musas,
 Quodque meum est, laudis jactitat esse sua.
 In me alium solers Batavus miratur Apellem,
 Pictaque Parrhasiâ subdola vela manu.
 Inventis arguta meis accedit Arachne,
 Dædaleoque suum pollice texit opus.
 Arma Toletani sensi crudelia Martis,
 Incubuitque meis civibus atra fames.
 Nec satis est pugnasse viros. his mascula portis
 Pro patria mulier stat cataphracta sua.
 At frustra me Delpha jussas. sum prada Philippo.
 Barbaricus victa miles in urbe fuit.
 Hæc didici, voluique pati. nunc adspicis hospes
 Tempora fortuna prosperiora mea.
 Hic mihi vicinâ Nereus admurmurat undâ,
 Et propius colles tollit arena suos.
 Illic umbrosis se condit Delia lucis,
 Explicat & lætas arbor opaca comas.
 Divisam me Spara secat, qui laxior undis
 Fit locus, & vastis luxuriatur aquis.
 Arridet Natura foris. sed doctior in me
 Æmula Natura crebra reperta manus.

D E L P H I

in Batavis.

Non ego fatidicis oracula suggero Delphis:
 Aut mea falsiloquus mœnia Phoebus habet.
 Ætherei responsa patris do civibus, & me
 Relligio, Grajum non beat iste furor.
 Infelix rapidis flagravi tota favillis,
 Cum rogas, & simplex nil nisi flamma forem.
 Condiderat tantos secura oblivio casus,
 Cum patriæ media concidit urbe pater.
 Quid rides Hispanæ? tui quoque nominis umbram
 Cernimus, atque ista cade Philippe cadis.

Venales

*Venales animas in mortem insonitis acerbis,
 Venditur at precio regia fama suo.
 Nunc tu Belgæ duos uno sub marmore Martes
 Adspice, Nassovia nomina magna domus,
 Mauritium Patremque Duces : hæc numina sensit,
 Et tutelares terra Batava Deos.
 Sed magis Henricum fuerit genuisse. quid horres
 Cantaber ? en patrii funeris ultor adest.*

L V G D V N V M.

C Revit ab Ausoniis olim mihi fama triumphis,
 Et victrix de me præmia Roma tulit.
 Reddidit ereptos fugiens Hispanus honores,
 Dum pro me totus militat Oceanus.
 In me terra famem, querulos discordia cives,
 Et falces acuit mors furibunda suas.
 Vix nocuit securus Iber. quas struxerat arces,
 Deserit, & pavidos excipit unda pedes.
 Dum patria pars magna perit, conservor ab illa ;
 Totaque ne pereat, sic periisse cupit.
 Nunc mihi Apollineos meruit sors ista recessus,
 Martiaque imbellis moenia Phœbus habet.
 Prælituis pax alma placet : præ milite Pallas,
 Linguaque Romanos apta referre modos.
 Sit bellum sensisse satis. jam præ alia dicto,
 Et mea faciundis vocibus arma lego.
 At mihi plus debet Pietas : dum pellitur exul
 Flandria, & hoc gaudet vivere tuta sinu.
 Hospitium cum dem profugis, atque otia Musis,
 Vis dici doctam me magis, anne piam ?

AMSTELODAMVM.

V Rbs spaciola, potens opibus, teñisque superba,
 Viribus invidiam, crimina lege domat.
 Civibus aucta novis, nunquam stat finibus iisdem,
 Latius expansis mœnibus hospes abit.
 Invertas, sit tota nemus. quo condita fundo est,
 Nuper Hyperboreo pinus in orbe fuit.
 Quicquid mortalis fingit solertia cura,
 Vel natura suo parturit alma sinu,
 Illa dabit, totoque parans commercia mundo
 Nunc emere, & totam vendere semet amat.
 Has adfert, has trudit opes. sic lucra parantur.
 Quid valeat fraus, sors, ars, mare, terra, docet.
 Moschus, Arabs, Persa, Maurus, Iudæus, uterque
 Quod ferat huc, rursusque auferat, Indus habet.
 Hanc dum mundus adit, mundumq; hac ipsa perer-
 Non urbs fixa loco, sed vagus orbis erit. (rat,

G O U D A .

I Sala si cedat Vahali, Rhenusque bicornis
 Hac quoque nata sis flumina jactet aquis:
 Attamen hunc teñis exornat Gouda superbis,
 Lata situ, studiis amula, clara viris.
 Hinc natura ferax, illinc concordia cives
 Nec sinit aut inopes, aut nocuisse malos.
 Templâ parat spatiosa Deo: nec quilibet illi
 Horrendi culpam criminis error habet.
 Bella premant alias, hac est securior, urbes,
 Nec placidos turbant tympana rauca lares.
 Exulat Odrysus, litui, Bellona, triumpho:
 Hac mansueta pia gaudia pacis amat.

R O T T E R O D A M V M.

I Ncluta veliferus pulsat mea moenia Mosa.
 Parte aliâ placidis Rottera lambit aquis.
 Occiduum late commercii porto per orbem,
 Gallia quas poscit, quasque Britannus opes.
 Hic meus Ausonii vindex sermonis Erasmus
 Vaguit, & cunis abdidit ora suis.
 Maoniden jaſſet Colophon, Verona Catullum,
 Sufficit ad laudes hunc genuisse meas.
 Nunc tantum fragili veneror sub marmore numen,
 Dum ſilet in medio lingua diſerta foro.
 Quem genui, Baſilea tegit, Sapientia fatiſ
 Eximit, & cineri vult ſuperſeſſe ſuo.
 Me timet Hiſpanus, timuit grex barbarus ipſum:
 Ille meis victus claſſibus, hic calamo.

G O R I C H E M V M.

A Dſpicit invictis hanc cinctam moenibus urbem,
 Quem Vahalſ, vel quem flumine Linga ve-
 Adſpicit Heſperius qua propugnacula bellis: (hic.
 Quam fremat excuſſis machina crebra pilis.
 Adſpicit adverſo quantum ſe opponat Ibero,
 Invigiletque ſuis Martia dextra focis.
 Sic didicit bellare ſibi. nec milite ſolum
 Tutâ, ſed ipſa ſuis civibus eſſe cupit.
 Erkelia quondam ſubmiſit ſceptra Dynaſtis:
 Hac quoque jam damnans nomina, tota ſua eſt.
 Cur toties Batavum depingis Belgâ leonem?
 Qui patriam cuſtos aſſerit, iſte leo eſt.

B R I E.

B R I E L A.

Adspectice vicinam nostro de littore Tethyn,
 Hic ubi Mosa suis laxior exit aquis.
 Briela vocor, fessis statio secunda carinis,
 Nunc quoque Vorniaci gloria prima soli.
 Najades hinc, illinc agrestia numina Fauni,
 Et secunda meos spectat Eleusis agros.
 Albano surrepta Duci crudelia sprevi
 Imperia, & fasces Batava terra tuos.
 Aprilus latas fastis inscribe Calendas
 Belga, nec hoc optes non superasse die.
 Scilicet illa dies, qua me vicere Batavi,
 Vltcrius vinci noluit Auriacum.

A L C M A R I A.

Tota paludosis Alcmaria surgit in undis,
 Pulchraque, Veronâ depereunte, nites.
 Ne Latium praefer Bajas, aut Thessala Tempore
 Gracia, vel campos Brixia terra tuos.
 Proxima Nereidum spumantes adspicit undas,
 Proximaque umbrosas spectat Hamadryadas.
 Serica Sidoniis decurrant stamina portis,
 Hic lassant Batavas linea fila manus.
 Quaeque tegant nudos velamina sufficit artus,
 Et memores primi nos cupit esse mali.
 Hesperios spreuit bellis infracta furores,
 Baticaque affusis castra fugavit aquis.
 Pugnavere viri. sed & hic (spectastis Iberi)
 Femina pugnanti porrigit arma viro.

H O R N A.

H O R N A.

Fortia, cantatus quondam, mea moenia Flevus
 Alluit, & portus verberat unda meos.
 Æmula me vultu spectas Enchusa sinistro,
 Et causam litis me cupis esse tuae.
 Accipe placatas aeterno sedere dextras,
 Dum pereat iunctis viribus hostis Iber.
 En tecum commune salum, commune profundum
 Navigo, & in mediis pabula seſtor aquis.
 Iam mea Cimbrorum redimunt commercia terra,
 Foetaque Gotthorum carbasa portus habet.
 Nunc onerat nostras pelagi captura carinas,
 Terrenosque fovet præda marina Deos.
 Me ferit, & ledit: me servat ab hostibus equor.
 Sic servasti aqua, sic notuisti aqua.

E N C H V S A.

Areta frequensque domus nomen mihi fecit &
 urbem,
 Primaque contempta tecta dedere casa.
 Navita me jactat pelago, mea rura colonus
 Laudat, & hinc terra claudimur, inde mari.
 Abscidit adversas à nostro littore gentes,
 Et Frisios mediis dividit æstus aquis.
 Albani sprevi furias, nec victa tyranno
 Oceani proles intemerata steti.
 Pandit vasta meis Neptunus regna carinis,
 Et procul à patria sedibus exul eo.
 Quero foris, quæ parca domi natura negavit,
 Quæque domi tribuit plurima, porto foras.
 Belga tuos mirare Deos. dum munera mundo
 Dividis, ex alio sidere plura refers.

GER:

G E R T R U D I S M O N S.

Nescio, num claris Brabantium debeat oris,
 An me Battavici vindicet ora soli.
 Quicquid erit, nostris sociavimus ora Bataris,
 Nec procul à Merva belligeramus aquis.
 Vendita sum sceleris precium : sed victa triumpho.
 Quam distant meritis victor, & emtor Iber ?
 Magna suum quondam me dixit femina montem,
 Nunc Martis potius Mons & arena vocer.

H A G A.

Sedes prisca Ducum, non urbs, tamen urbibus
 ipsa
 Major, & à Bataro principe nomen habens :
 Sto Tethyn Faunumque inter. latus inde procellis,
 Parte alia umbrosum robore cincta latus.
 Hic Themis, & sacras loquitur Prudentia leges,
 Et trepidos insons excipit aula reos.
 Hic edicta Patrum, & magni decreta Senatus.
 Colligit, & patria prospicit una sua.
 Auriacusque meis accedens laudibus heros,
 Altius augustum tollit ad astra caput.
 Quas aquilas, quæ signa vides, vexilla, triumphos,
 Hæc sunt Nassovia parta trophæa manu.
 Cum socia pugnant urbes, pugnantibus adsum :
 Et partem pugna, consuluisse, puto.

In militum ducem peculatus reum, &
 nobilium insignibus elatum.

Qui patrios fisco defendit milite vallos, &
 Publicaque infami diruit ara manu :
 Ficta suis moriens promittit stemmata bustis
 Postque obitum vana nobilitate tumet.

f

Scilicet;

*Scilicet, ut scurra furtum jam clarius esset,
Efferrî claro funere scurra cupit.*

In eundem lue Venerea extinctum.

Q*ui Batavum potuit bellator fallere Martem,
Et titulus simulat nobile stemma suis,
Iustior una Venus mutilatum corpore toto
Stravit, & ulterius noluit esse virum.
Ficta Deo, non ficta Dea sacraverat arma,
Dumque nocet geminis, disperiit geminis.
Vlta fuit belli scelus officiosa cupido.
Debuit hoc Marti Cypris amica suo.*

In amatorem superciliosum.

A*ccedis Batavas, mi Bartholomæe, puellas,
Et tamen hoc audes dicere: Nulla placet.
Accedis Frisias, mi Bartholomæe, puellas,
Pergis & hoc iterum dicere: Nulla placet.
Accedis Valachras, mi Bartholomæe, puellas,
Pergis & hic eadem dicere: Nulla placet.
Nec tibi Brabantæ possunt placuisse puella,
Flandrica nulla tibi, Geldrica nulla tibi.
Virgine sic nullâ, mi Bartholomæe, potiris.
Vis causam? nulli tu placuisse potes.*

In infelicem cuniculorum Venationem.

Q*uantus in aquoreis gradiar venator arenis,
Quâ steriles longè semita sulcat agros,
Dicite Hamadryades: vester nam terror habebat,
Terribilis famulis, terribilis canibus.
Dicite crudeli toleratos sole calores,
Funereamque mihi dicite penè sitim;
Potula cum sicca peterent Acheloiæ fauces,
Et tamen hac eadem pocula negaret ager.*

Dicite

*Dicite mille feras, vestigia mille ferarum,
 Et quæ mille suis vidimus antra locis.
 Dicite quasitam magno molimine prædam,
 Dicite decursa iugera multa via.
 Omnia Hamadryades cum dicitis, ista silete:
 Nulla quod in toto sit fera capta die.*

In Taurum hospitem.

T *Aure pater; tecum testor tibi claudor in uno?
 An quia vis mores me didicisse tuos?
 Ah didici: multa que pater jam prole salutor:
 Tempus erit mores dedidicisse tuos.*

Ad

GERARDVM THIBAVTIVM,
artis gladiatoria Principem.

P *Ythius à citharâ, laudatur ab ægide Pallas,
 Clariuit ob phæretras Delia, Castor equos.
 Castibus eminuit Pollux, Mars belliger hasta.
 Clarus Olympiacis est Lycus in stadiis.
 Et celebris remone Pelops, peltisque Camilla,
 Arcu Phillyrides, cursibus Hippomenes.
 Armat dente minax Neptunum fuscina, clava
 Amphitryoniadem, fulmina sæva Iovem.
 Laus sua cuique hominum, sit laus sua cuique Deo:
 Laus tua, Thibanti, doctior ensis erit. (rum;*

In eundem.

SÆpius immerito solvi sestertia nauta,
 Dum mihi crebra tua littera scripta manu est.
 Ne numerem posthac nauta, sic, Asule, paciscar :
 Ut taceas, cupio plus numerare tibi.

D. M. OLDISWORTH,

Illustriss. Penbrociæ Comiti
 à Secretis.

LAurea grandiloquum cinxerunt sorta Maro-
 nem,
 Inque tuis lisset laurea, Naso, comis.
 Vilis honoratum redimivit laurea Flaccum.
 Non aliud precium (crede) Catullus habet.
 Laurea mellito gracilis decreta Melisso est,
 Lauriger Ausonio sub duce Strozza fuit.
 Talia cantanti cesserunt dona Secundo,
 Talia Lotichii premia Musa refert.
 Laurigerum modulans Auratum Sequana vidit,
 Cum folia & frondes munera vatis erant.
 Oldiswvorthæ, mee melior fortuna Camœna est :
 Circundant humeros aurea ferta meos.
 Errarunt veteres, nunt erravere Britanni :
 Nobilius precium vilior auctor habet.

In Laurentium ædium multarum
 architectum.

DIrui, ædificat toto Laurentius anno,
 Et tamen in tota possidet urbe nihil.
 Centum tecta locat, fama que opulentus habetur,
 Quasque suas jactat, debet egenus opes.

At

*At postquam factus celebris cornicula Flacci est,
Risit ob has ipsas ingeniosus opes.
Quæ fortuna rapis, non hæc mihi surripis, inquit.
Restituis dominis serius illa suis.*

In Ponticum.

D *Ens tibi distorto tam grandis prominet ore,
Ut dentem Arcadici vincere possit apri.
Hoc tu dente voras, hoc ictus dente repellis,
Hoc te terribilem dente puella timet.
Et tamen in dentem quoties convitia torquet
Scepticus, imbellis Pontice, dente cares.*

In cœcum, inter equos Valckenburgi
ambulantem.

P *Er fera magnanimis latè celebrata caballis
Ambulat, & streperis cœcus inerrat agris.
Inter equos graditur, laudatque ferocia colla,
Terribilesque comas, compositumque gradum.
Non oculis opus est ultra tactuque probari:
Nam sint degeneres, olfacit unus equos.*

In hominem januæ suæ perpetuè
incumbentem.

S *Emi vir adspiceris populo, nec cerneris ultra;
Dividit & dominum janua seva suum.
Nescio num Siren, vel sis Nereia pistrinx,
Absumatque tuos integra cauda pedes.
Nescio, num femur, & suras, & prælia talos
Abstulerint; num sis loripes, aut quadrupes.
Nescio num vir sis, num femina; si modo sexum
Corporis è media noscere parte datum.*

*Forſitan anguinæos imitatur tibia flexus,
 Cruraque ſerpentum languida more trahis.
 Eſſe potes Minotaurus, Chironque caballo
 Mixtus, & è Lapithûm gente creatus eques.
 Eſſe potes Pan Arcadicus, Faunusque vocari
 Semicaper, quin & Cyllarus eſſe potes.
 Pande fores ; potero jam tunc cognoscere quid ſis.
 Aut te, ſi remas, ſuſpicor eſſe Caprum.*

In prætorium

P R I N C I P I S
 F R E D E R I C I H E N R I C I

quod in agro Delphcenſi viſitur.

Splendida Romano ſurgant Capitolia luxu,
 Luceat athereo vertice celfa Pharos.
 Ammonii delubra Iovis, Triviaque penates
 Afer & Argolicus tollat in aſtra labor.
 Erigat ipſa ſuas generoſa Semiramis arces,
 Feminaque exſtincto buſta ſuperba viro.
 Adſpectent Sículos Cumana palatia fluctus,
 Teſtaque Bajano conſpicienda ſinu.
 Ceteraque immenſo tumeant prætoria cenſu ;
 Ampla ſatis domino eſt qualibet aula ſua.
 Illa capit Circen, magnum capit illa Neronem,
 Teſtaque Lucullum, vel ſpatioſa, tenent ;
 Illa tamen, Frederice, tibi que ſidera lambit,
 Virtuti domus eſt non ſatis ampla tua.

Ad Nobiliss. & Matheseos peritissimum Virum,

G O D E F R. de H A E S T R E C H T

volantes aves balista dejicientem.

D *Vm medium tranant veloces aëra mergi,
Discolor & summis nubibus haret avis :
Dejicis arata volitantia corpora glande,
Doctaque suspensum machina sternit onus.
Icarus hoc faciat, vel fultus Dædalus alis ;
Nil mirum, pennam penna secuta premit.
Prendat avem Stygia Dæmon virtute vel astu ;
Res facilis : nullo corpore sulcat iter.
Tu volucres ima positus tellure reposcis,
Et vis, qua nobis invia, certa tibi est.
Nil tutum Natura tua jam subtrahit arti,
Aut proprias usquam provida servat opes.
Omnia rara facis. motiris sidera, terram,
Et victis spoliis atheris unus ovas.*

In effigiem Cl. Viri

P E T R I S C R I V E R I I.

H *Æc est Bataviam vatis scribentis imago,
Sic alibi poterit sic placuisse domi.
Ostia cui Rhenus, cui debet Corbulo fossam,
Et dominos dicat Belgica terra suos.
Bilbilicos legimus tibi censore lepores,
Et lumen Senecæ grande cothurnus habet.
Tempora qui reddit, nulli sua tempora pendit.
Ingenuoque cupit liberiore frui.
Scilicet Aonias gratis qui vindicat artes,
Præmia doctrinæ despicit emptæ suæ.*

aliquot

POETARVM LATINORVM.

Ennius.

Dilect me, Naso, rudem; quamvis tu cultior arte,
Te Scythæ, me claudunt marmora Scipia-
dum.

Plautus.

Cur te Plaute legunt omnes? quia credimur & nunc
Materies cuncti carminis esse tui.

Nævius.

Qui potuit foccum verbis vincere Latinis,
Hunc audes vinclis stringere Roma tuis?

Pacuvius.

Prima cui debent ingentem secula famam,
Ultima ne spernant secula Pacuvium.

Lucilius.

Perstrinxit primus Satyra Lucilius orbem:
Qui scribat Satyras ultimus, ecquis erit?

Lucretius.

Hic Phœbi furis, furis que exarsit Orestis.
Quam prestat solis versiculis furere!

Virgilius.

Non magis augustus potuit sub Casare vates,
Nec magis Augusto Casare digna loqui.

Ovidius.

Iudice sim quamvis damnatus Cæsare; pœna
Absolvat, causam si modo dicat Amor.

Hora-

Horatius.

*Omne vafer vitium ridenti dicis amico,
Sed dicet vitium Lydia sola tuum.*

Catullus.

*Si cantare Iovem proprios fas esset amores,
Hoc, & non alio posceret ore loqui.*

Tibullus.

*Cur tibi Sulpicia, tibi cur placuere Neara
Basia, quem Musa deperiere novem?*

Propertius.

*Cynthia te vatem fecit, lascive Properti,
Ingeniumque tibi sola puella dedit.*

Lucanus.

*Cui minus historicus credor, minus esse poeta,
Me minor est vates, & minor historicus.*

Persius.

*Martia sub crudo tremaret cum Roma Nerone,
Incepit crudo Persius ore loqui.*

Martialis.

*Ne Fescenninum, lector, contemne poetam:
Nam, quæ non facimus, sit cecnisse parum.*

Claudianus.

*Te sequimur Phario vates celebrate Canopo:
Solaque laus nostri carminis, umbra tui est.*

In Flardingam, Hollandiæ, ut fertur,
oppidum antiquissimum.

O Stia, quæ veteris spectas celeberrima Mosa,
Et gemino fissas flumine jungis aquas,
Si domino, Flardinga, novo, dominaque superbis,
Amsteliosque tibi præsicis una Deos:
Hospitio Batavum nunc excepisse poetam,
Pars fuerit fama quantulacunque tua.
Det leges, det iura novus placidissimæ rector,
Tantaque non una commoda prole beet:
Advectet pelago quasitas navita merces,
Et quadruplex narret fabula prisca decus:
Sis sapiens, sis dives opum, sine mœnibus audax,
Primaque Batavico constituare solo:
Addimus his precium titulis, totque inter honores
Laus erit à sero te quoque vate cani.

In obitum Clarissimi Viri

GILBERTI IACCHÆI,

Philosophiæ Professoris celeberrimi.

C Onditur hoc tumulto magni facundia Scoti,
Linguaque, sed posthac non habitura parem.
Immoriturque isto rerum Sapientia busto,
Quosque viri, cineres hos ait esse suos.
Claudit Socraticos tellus Argiva magistros,
Clara Stagiraum Cecropis ora senem.
Ausonio recubat Samius sub litore doctor:
Eosque tegunt Persica regna patres.
Sunt Druidum Gallis, sunt docta cadavera Nilo,
Et sua Aquinatem terra Bedamque capit,
Atque alibi adverso Cardani Casare inanes,
Semideosque tenet nobilis urna duos.

Quos

Quos omnes, Gilberte, tuo dum pectore clausos
 Subtrahis Auriaca, te moriente, Schola :
 Illorum pariter tumulos ac busta videmus,
 Quaeque tuo flagrant prisca Lycea rogo.
 Sic dum iusta facit Ratarus, se flere fatetur
 Funera funeribus tot sociata tuis.
 Quin foetus claris rerum doctoribus unus
 Dum moreris, cogis secula multa mori.

In ejusdem morbum cum mentis ac linguae
 stupore conjunctum.

Quisquis in hoc fragili praeclaram corpore men-
 tem,
 Et velut à magno Numine numen habes :
 Ingenio ne fide nimis : facundaque quamvis
 Sit tibi, coelestes vox veneretur opes.
 Aetherea mentis non delassata potestas,
 Oraque in argutos praecipitata sonos,
 Ingenii vigor, & virtus contermina caelo,
 Cuncta simul dominum destituere suum.
 Ne fari tam grande putes. ne, noscere verum,
 Materies laudis sit speciosa tuae.
 Quod loquimur, sapimusque, Dei est. si jusserit idem,
 Illicet elinguis stultaque turba sumus.

Amplissimo & eruditionis fama
 Illustri Viro

HUGONI GROTIO,

Cum Hymnum suum in Christum illi
 transmitteret autor.

CVi prius aquoreis vates demersus in undis
 Materies sacri carminis ampla fuit :
 Si vacat, ingentis praemia perlege Christi,
 Quodque salutiferum jam modulamur opus.

*Non hic discordes, vario sub iudice, voces,
 Aut male dissuta nomina pacis habes..
 Hoc canimus, quodcumque piis commune putamus,
 Rixantesque queant asservisse scholæ.
 Non abit in partes mea pagina. dicat Iesum,
 Qui potuit mundo conciliasse Deum.
 Sustulit has partes, Groti facunde, Redemptor,
 Ne faceret partes turba redempta novas.*

In cubile Doctoris

S T A P E L I I,
 suspensis monstris formidabile.

Inter monstra, feras, coeli, terraque, marisque
 Tutus inoffensa simplicitate cubo.
 Nil nocet innocuo virus, non toxica terrent,
 Cui sua præsentem fert medicina manum.
 Torqueat in spiras sinuosus corpora serpens,
 Fulminet igni-vomo pendulus ore draco,
 Et Pelusiæ missus crocodilus ab oris
 Immineat capiti bellua sæva tuo ;
 Illa minax acuat dentes, hæc acrior ungues.
 Terribilis nulla est, nulla timenda mihi.
 Quæ ratio vicisse potest, prudentia spernit.
 Nec sua qui domuit crimina, monstra pavet.
 Leetule, ne timeas. domino mens conscia recti est.
 Illa metus omnes despicit, illa minas.

In Albo eruditissimi adolescentis,

S Y F F R I D I S A E C K E M A,
 Gallias adeuntis.

Gallia, qui iuvenis Frisii tibi mittitur oris,
 Ut placeat, titulo nobiliore venit.
 Crede aliquid genitoris habes. pars illa Senatus
 Dignior hoc vultus explicat ore suos.

Dilige

*Dilige depositum. nec, si tibi nostra probantur
 Federa, quem canimus, sit tibi Belga gravis.
 At Druidum postquam voces & verba loquetur,
 Restituas patria pignora tanta sua.
 Hac laudis pars magna tua est, formasse iuventam.
 Gallia, post voces, vivere posse docet.*

In Albo Nobiliss. Iuvenis,
 LUDOVICI ab AISSEMA,
 convictoris mei.

Q*ua patriis, praestans Iuvenis, virtutibus absens
 Debeo, te coram non pudet illa loqui.
 Hospes abis. sed enim tanti generosa parentis
 Ante oculos pernox ludit imago meos.
 Hospitio sic neuter abest. non distat amicis,
 Non alio vivit sidere, quisquis amat.*

In effigiem Caroli Quinti Caesaris, à
 CONSTANT. HUGENIO
 metallo donatam.

Q*ualis laurigeras, victricia tempora, frontes
 Exhibuit populis urbs Tiberina suis,
 Seu fustum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos pressit in aere Duces :
 Talis apud Batarvos veteres Hugenius artes
 Reddit, & hoc seculo deteriore sapit.
 Ingenium nuper torni rapuere, rotaque,
 Et phialam docta disposuere manus.
 Ipsa suas stupuit formas mutabilis arbor,
 Lignaue tum poterant plus placuisse sibi.
 Iam coeptis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atque novis artibus ara domat.*

*Dextera Praxitelis, Polydetti industria, solers
Mentor in hoc uno nunc coëre viro.*

Adspice calato nostratem Casara plumbo,

Adspice, materiam nobile vincit opus.

Quos timuit vultus Germania, Gallus, & Afer,

Quos timuit vultus Roma superba, vides.

Constantine, tibi Carolum debemus. at illum

Fingere tu solus cum ratione potes.

Scilicet ingentem qui Casara nomine reddis,

Hoc titulo proprios reddis in are Deos.

In effigiem

L A V R E N T I I R E A E L,

rerum Indicarum ad Orientem Præfecti,

Equitis, è Dania post naufragium

reducis.

C*Vi procul extremos nuper diffusa per Indòs
Gloria cum socio Sole peregit iter :*

Sic oculos, sic ora refert. hic ille Reali

Vultus, & Aonii Martia forma viri.

Quos meruit virtus titulos, tribuere Britanni,

Et clarum tetigit Cimbrica dextra caput.

Si reduci nocuistis aqua, plus additur ergo

Laudibus. Ænean hac quoque sorte refert.

Ad

M A G N V M M O S C O V I Æ

D V C E M

M*Axime Dux, qui Sarmatica moderamina
terra*

Flectis, & Arctos sceptris tremenda plage,

Et Scythicos inter fluctus, Tanainque remotum

Grande Lycaonio sub Iove nomen habes:

Accipe quem Batavis Iuvenem tibi mittimus oris,

Imperio dudum pignora sacra tuo.

Ille

*Ille Machaoniâ languentes voce tiaras
 Eriget, & pallens mox recreabit ebur.
 Vt quantum generosa tua Moscoria vita
 Debet, & incolumi Russia tota Duci,
 Debeat huic eadem tantum: pariterque salutis,
 Et pariter regni fulciat unus opus.
 Dat nobis Natura Duces, sed servat Apollo.
 Vitaque sceptorum, cura laborque Deûm est.*

Ad

IOHANNEM VOSSIVM,

Post habitam de Tutela & Cura, cum
 laude, disputationem, in Britan-
 niam abeuntem.

Anglia, qua magni veneraris nomina Vossi,
 Scriptaque, posteritas qua studiosa leget:
 Hunc juvenem, quem cernis, ama; doctique parentis
 Progeniem cupias demeruisse tibi.
 Emicat hic noster patrûs virtutibus orbis,
 Inque tuas ardet clarior ire plagas.
 Credere te fas est; Tamesi dum mittitur obses
 Filius, & cause dat documenta sua.
 Quo prius ingenii fuerant transmissa paterni
 Pignora, nunc illo sanguine natus abit.
 Non poterat totum genitor se tradere. corpus
 Dividit, atque istâ jam quoque parte datur.

In

In effigiem
ADRIANI PONTIFICIS,
 Ultrajectini,
Ad Nobilissimum Virum
ADRIANVM PLOOSIVM,
 Ultrajectinum, Eq. Dominum in Thienho-
 ven, Oudegeyn, &c.

Cvlmen adorandum, triplicisq; insignia mitra,
 Sceptraque Apostolicis turgida nominibus,
 Et sacrosanctos (sed Roma iudice) fasces,
 Gessisti timida, Papa Adriane, manu.
 Scilicet hos Carolo titulos, hæc munera debes,
 Premiaque à grato Principe tanta refers.
 At tua tam grandi turgescent patria arve,
 Iactat Pontificem se genuisse suum:
 Quemque dedit Rhenus, Tiberini ad fluminis urbem
 Christigenum latè dicere jura gregi.
 Ecce tuos vultus donat meliore metallo
 Ploosius, & tanti prasulis ora notat.
 Quin gaudet donasse aliis, & munere in uno
 Nos geminos voluit demeruisse sibi.
 At dum Pontificem totus te suspicit orbis,
 Non hic Pontificem te volet esse suum.

In eandem.

Prasulis adspexi triplex diadema Batavi,
 Et Trajectensis nomina sculpta tui.
 Patria communis vobis, communia deinde
 Nomina, communis creditur ordo sacer.
 Attamen imperio gemini differtis, & ille
 Dum cœli librat pondera, tu patria.

Ad

Ad eundem ex Dominis ab Aemstel
oriundum.

D Vm genus & proavos claro de sanguine, Ploosi,
Ducis, & Amstelio stemmate stemma tra-
Totque fidem faciunt testes, insignia, charta, (his,
Secula qua nondum passa fuere mori :
Nomina prisca tuis titulis, proceresque potentes
Inseris, & causas nobilitatis habes.
Invide, quid dubitas ? seriem numerare parentum
Non satagit, virtus cui sua stemma facit.

Ad
CONSTANT. HUGENIVM,
trium natorum ex ordine patrem.

I.

N Atorum dum jura trium sibi postulat ἀπὸς
Bilbilibicus, sterili condolet aula thoro.
Quod natura negat, donat diadema poëta.
Et qui non fuerat, fingitur esse pater.
Constantine, tibi favit natura parenti,
Dum natos una conjuge tres generas.
Sic facilis Lucina tibi est, fortuna poëta ;
Tu pater es, verum jus patris alter habet.

I I.

Cum tibi prima daret genialis premia letus,
Et soboles risit mascula, jam Vir eras.
Cum secunda marem conjunx superadderet, ecce,
Te non difficili patre, Duumvir eras.
Tertia jam nato voluit cunabula nutrix,
Et me, si libeat, teste Triumvir abis.

Sic

*Sic tituli crescant, veterum pro more Quiritum,
 Et tuus à foeta conjuge surgit honos.
 At cum Septemvir fueris, vel fortè Decemvir,
 Optabis mecum parcius esse pater.*

I I I.

*Vnum Parmenidi placuit, tria Pythagoreis,
 Attamen ingenti bis duo Aristoteli:
 Infinita docent Leucippus, Anaxagorasque,
 Pro numero sectam dum sibi quisque facit.
 Constantine, tribus si stent tua basia natis,
 Crederis Samia gratior esse schola.
 Si quartum addideris, poterit Stagira placere.
 Quintus, & hinc sextus, sed sine lege ruant.
 Quod si Leucippi placeat sententia, tantum
 Vt possis numerum gignere, gigne atomos.*

Ad

IACOBVM BAECKIVM,

I. V. L. cum ad novos me amores
 hortaretur.

Iacobe Baecchi, mentis exemplar proba,
 Et perspicacis ingeni,
 Quem fovit ulnis sanctior Themis suis.
 Iunctaque Themidi Gratia.
 Cujus labellis Suada semet dedicat,
 Et tot leporum formulas,
 Et eruditi pectoris doctas notas,
 Et quicquid ipsum Cypridis
 Docuit puellum Cypris & Paphi domus;
 Amare cur vatem cupis
 Rursumque flammis cor aduri cereum?
 Et intricari amoribus?

*Amplexus, cheu, noster implexus fuit
Chara lacertis Barbara.
Hic basiaui & osculis vixi meis,
Et prolis optima pater
Pressi cubile non molesta conjugis,
Nec militavi inglorius.
Nunc marcet avi flosculus, vetus thori
Resedit ardor, & faces
Moderatur atas, & decens prudentia
Vult osculis me subtrahi.
Te, chare Baecki, poscit hic totum labor.
Te te Dione provocat
Citatque amantem. Tu labellis virginum
Plus grata figes basia,
Tu blanda fari & illices voces potes,
Ego severius loqui.
Tuis ocellis lufitant Cupidines,
Meis procaces exulant.
Tibi ver amorum vivitur, me mitior
Amoris afflat aurula.
Tibi pandit ignes latiores Hesperus,
Mibi remissos destinat,
Viduasque noctes, Te tenellula patrem
Lucina prolis exigit.
Ego credor esse proletarius pater,
Septem viratu nobilis.
Mutare clypeos prestat. occupa thorum
Amator, & complexibus
Ambi puellam. mille fige basia,
Et mille super hacingere.
Et dic: amores Baeckiani crescite,
Et mox nepotes fundite.
Ego moestus, excors & procandi nescius
Et Barbara mea memor,
Defuncta bello tela consecro Diis.
Insaniisse sit satis.*

TES-

T E S S A L I C A.

Ad honestissimam & erecti ingenii
matronam

M A R I A M T E S S E L S C H A D E,
V I D V A M.

Tessela, Thessalicis non enutrita sub oris,
Tessela, Battavia gloria prima tua ;
Tessela, qua sexum studiis & moribus ornas,
Atticus è placido cui fluit ore lepor ;
Tessela, cuius acus solertem vincit Arachnen,
Tessela, Apellaa pingere docta manu ;
Tessela, qua magni clarescis laudibus Hoofdî,
Et Constantino Tessela dicta meo ;
Tessela, qua coelo posses deducere Lunam,
Et tetricos cantu demeruisse Deos ;
Tessela, qua viduo recubas castissima lecto,
Et procul à viduo vate remissa jaces :
Accipe Barlai scriptos in imagine vultus,
Istaque non ficti signa favoris habe.
Tu generosa, tuos si nolis mittere vultus,
Qua toties mittis carmina, vultus erunt.

In domum hortumque

M A R I Æ T E S S E L Æ.

LAres diserti, Palladis sacrarium,
Phœbi penates, omnis elegantia,
Scientiaque & artium capax domus,
Augusta sedes, Principum palatii
Regumque longè regis illustrior :
Tuque erudita & sensibus dives tuis
Salve supellex pervenusta Tessela,
Quam fecit ipsa. sola qualem possidet,

Opum

Opum suarum mater, hospes, artifex.

*Vidi tabellas Tessela pictas manu,
Psyche volantem, celsa Myda moenia
Portusque & arces, eminentis Hoofdii
Celebres recessus. Tessela textos manu
Vidi tapetas. scripta Tessela manu
Monumenta vidi, versa Tassi carmina,
Italumque amores, quosque Vatibus suis
Modulos dicavit. Tessela vidi chelyn,
Quam fidibus illa pulsat exactissimis,
Musisque sacrat. pendulum vidi mare,
Marisque spolia, totque concharum ordines,
Quos illa docte sedibus fixit suis,
Placidaque junxit dispares concordia,*

*Te, Flora, vidi. facta Tessela manu
Hac ade fulges, sericâque discolor
In veste splendes. ipsa miratur nothos
Natura fetus, amulamque dexteram
Irata damnat, & potentis femina
Stupescit ausu. tuque pulcher Hortule,
Amœnitatum prome conde plurimum,
Vbi flos superbum barbarus tollit caput,
Precioque plorat excidisse se suo,
Index magistra es. per gradus iui tuos
Castumque juxta Tessela sedi latus.
Hic Cirrha, dixi, est. hic Apollinis Claros,
Tenedosque surgit altera. hic limen suum
Calcant Camœna. non tuos Semiramis
Veneramur hortos, quosque Phaeaces colunt,
Agrisque Graius ordinat feracibus.
Hic villa Superum est. hic vel ipse Iupiter
Optet morari, uxoris immemor suae.
Hic praecinentis Tessela blandum melos
Attentus audit, & Duarta vocibus
Captus, tremendi fulminis ponit faces.
Hic esse cygnus, imber, aut taurus volet,*

Nisi

Nisi impudicos Tessela horreret Deos.
 Leander illic Sestia velit loqui,
 Thisbe procator Pyramus, Mars Cypridi,
 Sappho Phaoni, Theseoque Gnosia.
 Nis cura, livor exulant penatibus,
 Moerorque & ira, & quicquid infestum bonis,
 Quicquid serenis permolestum matribus,
 Quicquid puellis noxium tenellulis,
 Quicquid decoris inficetum Gratiis,
 Quicquid modesto displicet vatum choro
 Cupidinique. calitum salve domus,
 Hominum voluptas, atrium modestia,
 Et lenitatis, & pudoris & bone
 Mentis sacellum. Tuque custos sedula,
 Domusque lumen & decus clarum tua.
 Quæ tanta nobis exhibes spectacula,
 Quæ tanta nobis parturis miracula,
 Quæ docta nobis scribis hic oracula,
 Favente cœlo, vive, vive Tessela.

In Corollas & lemniscos, opus.

T E S S E L Æ,

suspensos in atrio Satrapæ Muydenfis.

Adspice pendentes, quos Tessela nexuit, hortos,
 Translatoque sua suspice sede Deos,
 Autumnum, Bacchumque patrem, sacrataque
 pomis.

Numina, & arboribus pignora rapta suis.
 Miscentur Superi. pendant Pomona Ceresque
 Et socias Daphne noxii opaca comas.
 Mille vides pulchra disponi lege colores,
 Mille vides aptè frondibus esse locum.
 Dispersis sua forma deest. sic juncta stupemus.
 Quod commendet opus quodlibet, ordo facit.

Miramur

Miramur cuncti docta molimina dextra,

Miramur viduas hac potuisse manus.

Tessela, (dicebam) quæ jungis numina, digna es

Non homini, verum nubere numinibus.

Ad TESSELAM, turbato mari.

Tessela dic ventis, dic Tessela fluctibus, ut jam
Componant motus fluctus & aura suos.

Ni facias, non te Sapphum, bona Tessela, verum

Te sagam dicam, Tessela, Thessalicam.

Ad TESSELAM, placido mari.

Tessela, per medios placato flumine fluctus
Venimus in Mydæ testa vetusta mea.

Cum tibi sint placidi mores, facundia, vultus,

Imbibit ingenium ventus & unda tuum.

In lappam præfixam vesti

T E S S E L Æ.

Tessela, terribilem cur figis pectore lappam :
Cur tribulos castis objicis uberibus ?

Defendi cupis illa, quibus peccatur amando ?

Et custas vidua lappa pudicitia est ?

An, ceu lappa minax pungit, tu pungis amantes.

Spinofumque aliquid saepe minatur amor ?

An, quia se in formam contorquet lappa rotundam,

Expers fraudis amas verba rotunda loqui ?

An, quia se spinis distinguit pluribus illa,

Tu quoque distinctis artibus una sapis ?

Dixi ; terribilem jam decute Tessela lappam,

Non es, crede mihi, Tessela terribilis.

Quin

*Quin potius mansueta, tuis virtutibus aptam,
Pro lappa, Violam fige vel Euphrasiam.*

In TESSELAM cymbala in templo
pulsantem & canentem.

I Am privata ferit, jam publica cymbala prestans
Tessela & ingentem personat ore Deum.
Lingua Creatorem laudat, digitusque manusque
Et quem parte canit Tessela, tota colit.

Ad TESSELAM & Duartam
cantu nobiles.

M Atrona matresque mea miracula terra,
Qua canitis, quales non cecinere Dea.
Si sinitis vatem vobis dare premia, dicam :
Altera sit Seraphim, altera sit Cherubin.

In TESSELAM à venæ sectione
exanimem.

L Abitur exanimis, nec jam sibi Tessela constat.
Totque favor vatum deficit una sibi.
Maxima qua novit, non jam se Tessela novit.
Ingenii grandes debilis abdit opes.
Dextra jacet, pulchras toties dimissa per artes.
Linguaque cantandis versibus apta, silet.
In teneris haret species fatalis ocellis,
Innocuoque gravis pallor in ore sedet.
Membra rigent, casto melius servanda cubili.
Sueta manus docte scribere, tota gelu est.
Cujus inest numeris robur, sanguisque colorque;
Corruet & moestam languida sternit humum.
Ah moreris, moreris, dicebam, Tessela. certè
Palladis effigiem deficientis habes.

Sic

*Sic jacuit Sappho, Niobe sic pulchra rigebat.
 Sestia sic visa in littore virgo fuit.
 Tessela, si moreris, s'item his moriaris in ulnis.
 Sic moriens poteris non sine vate mori.*

In TESSELAM equitantem.

Tessela per terras equitat, per rura, per agros,
 Et mulier freno liberiore ruit.
*Qualis Volscorum egregia de gente Camille,
 Aut fera bellacem Clatia flectit equum.*
*Ecce tuis quadrupes incedit Tessela jussis,
 Et bene composito verbere pulsat humum.*
*Crederis esse ferox, cum sis placidissima morum
 Regula. dumque secas aëra, blanda canis.*
*Tessela equum domitrix. grande est, domuisse ca-
 ballos.*
Grandius hoc: vidua condicione mori,

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,

de versibus Tesselæ in Vmbram.

Quam mihi ab Almerius tua Tessela misit
 arenis,
Mittitur ad vestros pagina docta lares.
*Vmbra facit carmen. sed quæ Titania vincat
 Lumina. quæ rutilum provocet umbra diem.*
*Illa tuæ mulier venerabilis institit umbra,
 Deque tua solers lumina nosse capit.*
*Hugeni, cupere fieri jam femina, postquam
 Incipiunt matres versibus esse mares.*

In læsum, grandi infortunio, in fabrilis
officina sinistrum

T E S S E L Æ

ocellum.

O Celle, viduis imperans ocellulis,
Ocelle, sacris annuens facellulis,
Devotionis facula & hospes candidi
Animique nullum vellicantis scrinium;
Ocelle vatum, cuius ad nutum ciet
Heliconæ totum Mæyda, Barlaeus canit,
Zulechemus aulæ principesque posthabet;
Ocelle pallax, blande, mitis, innocens,
Et fastuosi nesciens supercili:

Quis te miselle ledere & caliginem
Inferre Soli & nocte gestiit diem,
Lumenque tantum cœcitate condere?
Megera qualis, qualis Aleæto tuis
Feriale ocellis subdidit trux scandalum?
Num nuda Pallas visâ Tessela fuit?
Aut hanc Lycurgum credidit Thrax barbarus?
An lumina omnes Tessela invident meæ.
Ob invidendum carminis Dîs melos?
An cœca cogitare quiddam grandius
Sublimiusque possit ingens Tessela?
Num Veneris alma Tessela esse vis puer?
Ut defocula nos amicos respuas?

Ocelle, tabo & pure stillans lurido,
Ocelle, circum discolor, pupillulis
Horrescis intus improbè rubentibus,
Cruor quæ lenes crudius inficit genas,
Tument iniquis palpebræ fastigiis,
Doletque pars, sueta gaudiis dari.

Hoc Tessela esse sponsa vultu non potes.
Hæc fronte Divum mœsta mensas despicias.

Sic ambulare, sic joculari carves.

Sic cellularia & domesticis tuis

Testudo lenta diceris, numen latens,

Auremque patiens fabulis donas meis.

Ne, Phoebe, spectata Tessellam, dispar sibi est.

Ne Tessellam, Hoofdi, crede, non est Tessela.

Ne, candor, intueri Tessellam, rubet.

Ne crede, probitas, Tessellam, nam livida est.

Nil dic poeta Tessela, loqui timet.

Crudele ferrum, quod tenebrosum specus

Te genuit orti? quis nocentior faber

Telluris alta te refodit è sinu?

Vt innocenti vulnus inferres Dea,

Et hos ocellos, queis superbit Almeris,

Superbit Ya, & potor Amstela frequens,

Queis lecta Tassi pagina est, scripti sales,

Picta tabella, floribus datus nitor,

Conchis figura, sculptus in vitris amor,

Fœdaret ictus? Nulla te posthac manus

Tangat nefandum. nullus his incudibus

Sudet Pyracmon. Semper erret ictibus

Fallatque nudum membra Bronten malleus.

Erravit hic in Tessela, & non noxiam

Fecit nocentem. collabascit Tessela,

Humumque mordet Dis propinqua femina.

Tristes tenebra Vesperaque flebiles,

Quid meruit insons Tessela? excors Cynthia

Cur distulisti tunc praeire Tessela,

Nostraque lumen commodare Palladi?

Cur occidisti, praescius discriminis,

Festine Titan? nulla cur in atrium

Se stella praeceps fudit? ecquid Hebere,

Et tu Dione tuque tardior Venus,

Tui furoris negligis poëtriam?

Expugne fastis, scriptor annorum diem.

Hunc adde cannis Aliaque casibus.

*Fabrile ferietur hoc die genus,
 Non ara Steropes fundat aut flectat manus.
 Non flamma ferro serviat, nec lancibus
 Statera constet, qua fefellit Tessellam.
 Florent ocelli, queis amatis Virgines.
 Florent ocelli, queis amatis conjuges.
 Prorent ocelli, queis procamini viri.
 Florent ocelli, queis iocamini vates.
 Floremus omnes. quippe mitis Tessella
 Dolente oculo, ocelluli cunctis dolent.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM.

Venit & Amstelios praelustris Tessella portus
 Appulit, illa Deum Tessella facta manu.
 Varibus arridet mulier, subridet amicis.
 Et geminos placida seditione movet.
 Invidet Aula schola, schola nubilis invidet Aula.
 Rivalesque facit frigida Vesta duos.
 Fallimur Hugeni. nescit Vestalis amare.
 Exstinguit Paphias Almeris unda faces.
 Vesta canit, pingit, sculpsit, net, Vesta precatur,
 Et sua tot modulibus barbita Vesta quatit.
 Oscula & amplexus & murmura nescit amantium.
 Et quidquid viduus dulce procator amat.
 Totum Deo vacat, & grandis celestia mater
 Cogitat, & Mariam spirat ab ore suam.
 Constantine, tua est. legit tua sacra diesque
 Tessella, carminibus religiosa tuis.
 Nos procul à sacris lituos & bella ducesque
 Scribimus, & diro charta cruore madet.
 Vincis Eques peditem. nostris tua culmina præstant.
 Et tua plus loculis perstrepat arca meis.
 Nobilitas sponsam titulo meliore meretur.
 Noster amor nullis turget imaginibus.

Cedimus

*Cedimus Hugeni. nam cum Rex Iupiter ardet,
Tempus erit minimos condere tela Deos.*

Ad TESSELAM, cum fraga illi
mitterem.

Tessela, fraga tibi mitto dulcissima, sed tu
Dulcior his fragis crederis esse mihi.
Tessela, fraga tibi mitto fragrantia, sed tu
Tessela tot fragis gratior esse soles.
Tessela, fraga tibi mitto sapidissima. sed tu
Tessela pro fragis millibus, una sapis.
Tessela, qua mitto, sunt fraga salubria, nam tu
Tessela sollicito sapè medela mihi es.
Tessela, si fragum fieres, tunc Tessela posses
Proximior labris tangere nostra tuis.
Tessela, si fragum fieres, tunc optima posses
In succum vèrti Tessela tota meum.
Si tecum hoc fierem, tunc, qua miracula! posses
Tessela Barlaam sape vorare tuum.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,

suppositis Tesselæ cubilibus cubantem.

Tessela sublimis recubat, vicinior astris.
Longius à fœdi condicione soli.
Constantinus humi jacet & demissior illâ
Suspicit ex humili numina tanta loco.
Iupiter inferior vidua Iunone recumbit,
Et mulier sedes alticonantis habet.
Inversa est regni facies Venerisque theatrum.
Incubat insigni femina docta viro.
Tessela verte latus, tonitru Zulechemus Olympum
Credet & athereis motibus astra quati.

Tessela sternuta leviter. jam fulmina credet

Te jacere & summo fulgura raptâ Iovi.

Tessela collectis per noctem despuè sputis.

Hæc pluvias dicet succubus esse tuus.

Tessela cum stertes & murmura rauca ciebis,

Has Superùm credet Principis esse minas.

Sed cum compositis membris tranquilla jacebis.

Iuno suo dicet conciliata Iovi est.

Maxime vir, tanti est vidua disponere lectum,

Pingat ut inversos hæc tua scena Deos.

Pro pace & bello.

I Am Themidem laudat Cyneas, jam damnat eandem.

Adversum stupuit cum sibi Roma virum.

Belgica, quam mihi met jam sim contrarius, audi:

Sic tuba, sic pelta, sic placuere toge.

Pro bello.

S Vcessus urgere suos, instare timenti,
Militis officium primaque cura fuit.

Vicinus, atque alios spondent jam facta triumphos.

Dum pacem postulat Cantaber, arma timet.

Sylvæ tuæ est, nostrisque patet Brabantia castris,

Austriacas alibi lassat Olinda manus.

Magnanimus trepidum Gustavus provocat Istrum.

Nec minus Hesperias Gallia sorbet opes.

Quid bellare times? laxant æraria cives.

Pauperies belli conditione placet.

En domus, en noster geminat stipendia fundus,

Officioque favent rura benigna suo.

Quod caput est, damnat tali sub Principe Mævers

Otia, nec segnes vult perisse dies.

Arma, duces, litui, rorantes sanguine campi,

Telaque fortuna sunt magis apta mea.

Ære

*Ære ciere viros jam tempus postulat & res.
E igni Batauvus non volo, bella volo.*

Pro Induciis.

C *Vr bellatrices acuis, mi Belga, sarissas?
Atque iterum irato cassis & hasta placet?
Nec formidati terrent te sceptrum Philippi?
Regnaque per cunctas imperiosa plagas.
Viceris Occiduum, restat dominator Eous.
Quo steteris cœli cardine, pugnat Iber.
Quas tibi civis opes, illi peregrina ministrant.
Quasque domicenses, invenit ille foris.
Immensi fundunt illi sestertia montes.
Longaque bellorum pabula saxa vomunt.
Perpetuisque statet locuples radicibus aurum,
Quod tibi nostra dolens prabet & agra manus.
Si, vicisse, juvat; tecum Fortuna jocatur.
Cum favet hac, vultum decipientis habet.
Bis vicit, qui victor amat concedere victo.
Sapè animus laeso major in hoste fuit.
Pugnandum est, ne sit semper pugnare necesse.
Pacem nec supplex postulo, nec renuo.*

Ad

BALTHASAREM WILLIVM

cum SS. Theologiæ Doctor
crearetur.

D *Vm fera Casareis ardet Germania bellis,
Et furit in patrios Martia flamma focos,
Barbaricos inter pralustris Brema furores
Ingemit, & speciem bella timentis habet.
Dumque cupit placuisse Deo, nec Caesaris iram,
Austriacosque timet relligiosa Duces.*

Quin simul officium cœlo partitur & Iſtro.

Et geminis magna se ratione probat.

Sic VVilli, tua Brema ſapit. Tu vindice lingua

Doct̃or adorandum pande ſalutis opus.

Si dolet, Auſtriæ ſfrangi conatibus urbem.

Laus erit, inviſta religione, mori.

In Comœdiam ſacram

I. M E Y E R I H O L S A T I,

de Virginibus prudentibus & fatuis.

H Vmana vitæ ſpeciem, vitæque labores,

Et multum variæ religionis iter,

Quantis impietas ſpatiis, pietasque recedant,

Quantum ſollicitâ virgine diſtet iners,

Meyeri nos ſcena docet. Tu, quiſquis Olympo

Gratior, & Chriſto proximus eſſe cupis,

Diſce laborantes ſtudiis æquare puellas,

Perpetuoque tuus luceat igne focus.

Crimina ſunt tenebræ, probitas pro lampade, Chri-

Effigiem ſponſi nos redamantis habet. (ſtus

Ludicra ſi veterum meruit Comœdia plauſum,

Debebit vatis plus placuiſſe pii.

Ad L E I D A M, abiturus A M S T E R-

L O D A M V M.

L Eida vale, noſtris ſtatio gratiſſima Muſis,
Iam ſtudiis facilis, jam minus æqua meis.

Leida vale, & multos qui ſe tibi credidit annos,

Iam, precor, augurio proſperiore iuua.

Imus in Amſteliam, (ſic fatiſ volvimur) urbem,

Quoque vocant Procerum vota Deusque ſequor.

Vivere ſic noſtrum, non una ſede morari, eſt.

Patria virtuti creditur omne ſolum.

In

In ædes meas inter meretricularum &
rabidorum domum positas.

T Haidas & rabidos inter jam versor Orestas.
Et geminum cingunt nomina tanta latus.
Hic sua dediscunt effrenes ausa puella,
Parte alia furiis aestuat aula suis.
Vt magis hac sapiat, vivant moderatius illa,
Non poteram poni commodiore loco.
Quas obeat partes sapiens, hic invenit. illic
Proximus insanus, proximus inde malis.

In Emblemata Politica

I V S T I R E I S E N B E R G I I ,
I V R I S C O N S V L T I .

A Dspice, quam paucis prodest prudentia chartis,
Vt niteant pictis fasque nefasque notis.
Adspice Socratico manantes pectore voces,
Verbaque ab erecto digna Platone legi.
Quo valeant monitore Duces, respublica, fasces,
Quove eadem spreto mox monitore ruant,
Pingendo docet hic scriptor, pingitque docendo,
Atque animum pulchra fascinat arte tuum.
Vt si non possit virtus, nisi visa, placere,
Plus oculis possit picta placere tuis.

Genethliacon ad

I A C O B V M P E T I T I V M ,
I V R I S C O N S V L T V M .

H Actenus imbellem secunda puerpera sexum
Edidit, & visa est plus potuisse viro.
Mascula nunc quantum valeant tua basia, lati
Discimus, & quanti sit genuisse marem.

*Otia cum lentam traherent tibi languida vitam,
 Pigraque plus pigrum duceret hora diem.
 Ipsa Venus caruit stimulis & lentus amasti,
 Et conjunx potior pars in amore fuit.
 Iam tua cum volitent extremos jussa per Indos,
 Et verbis egeant extera regna tuis,
 Altera progenies non inficienda parenti
 Nasitur, & melius te probat esse virum.
 Maeste animi. sic perge pater, sic perge Senator
 Consuluisse viris, progenuisse viros.*

*In numinum Triumphalem victæ
 Sylvæ Ducis, ab*

ARNOLDO BUCHELIO

missum.

D*Vm tibi devictum, Bucheli doctissime, Scaldm
 Mittimus, & valida carbasia capta manu,
 Tu mihi devicta pulcherrima moenia Sylva,
 Et sculptum pulchro mittis in ære Ducem.
 Permutamus opes gemini. dat Palladis alter,
 Exuvias Indi divitis alter habet.
 Quod Sylva est jam nostra, uni debemus Olympo.
 At mea quod Sylvam possidet arca, tibi.*

Ad eundem.

Q*Valis in augusto Princeps stat fulgidus ære,
 Victaque sub pedibus Martia Sylva jacet.
 Castraque, belligerique Duces, vexilla, cohortes,
 Et conculcati flebile Martis opus:
 Talis in hoc ipso, Bucheli, mihi fingeris ære,
 Sub pedibus Dis castra videre tuis,
 Et Phlegethontæas miles calcare phalangas,
 Et Christum intrepida religione sequi.*

Con-

*Concedant urbes Ducibus. quin tempora circum
Sapius Asriaci bellica laurus eat.
Cum titulis marcent lauri. plus vicerit ille,
Præmia cui cælum non peritura parat.*

In filiolum

A. DOMINICI LEEVWARTI

exciso calculo extinctum.

DUm misero occultus laceraret corpora tortor,
Parsque mei in poenam suppliciumq; foret;
Luctabar vitæque inter mortisque dolores,
Et mihi quæ vitæ, spes quoque mortis erat.
Hærebant solita clausis syphonibus unda,
Visceribusque latens calculus hostis erat.
Quem simul ac Solers Sabauti dextra magistri
Sustulit, & visa est certior esse salus;
Extinguor, liberque malis adscribor Olympo,
Atque opifex operi condolet ipse suo:
Sic puero in versis fluxerunt tempora fati,
Vitæque mors, contrà mors mihi vitæ fuit.

In Prætorium

BARDESIANVM,

quod HEYLOÆ visitur.

Circum terra patet, circū patet æquor & unda.
Hinc inde Almerius Caninefasque jacent.
Alluit & placido me pulsat Scærmæ fluctu,
Et lateri juncta est Heyloa parva meo.
Otia quæ Domino, Batarvo jam præbeo vati.
Bardesi pariter Pieridumque domus.
Ampla licet celsas attollant atria turres,
Ingenio domini sum minor una mei.

E P I G R A M M A

In Laudem Nobilissimi Viri

T. H V Y G E N S,

Centurionis fortissimi.

C Redite victores Belgæ, quid mascula virtus,
 Proque suis possit Martia dextra focis.
 Militat & patriam magnis Hugenus ausis
 Asserit, & forti dat documenta manu.
 Seu cum nole tuos scandit Vesalia muros,
 Et medio pugnaens concutit arma foro.
 Sive per aquoreos hostilia carbasa fluctus
 Disjicit, & mediis belliger audit aquis.
 Iam Ducis officium, jam partes militis implet.
 Et quodcumque suis imperat, ipse facit.
 Posteritas agnosce Ducem. qui iudice terra,
 Et pariter pelago iudice victor ovat.

I N O B I T V M

Nobilissimi Viri

GVILIELMI BARDESII,

Domini in Warmenhuyfen.

B Ardesi generose, jaces. jacet illa virilis
 Gloria & ingenii nobilioris honos.
 Nec sperata Venus, nec Di juvare penates,
 Nec patriis fulgens Heyloa porticibus.
 Deseruere simul dominum fundique laresque,
 Et medias inter busta parantur opes.
 Efferris, qua terra tua est. quaque illa, recumbis.
 Atque eadem vivi, qua morientis eras.

Iugera

Iugera tot tumuli spatio metiris & urna,
 Et brevior campos claudit arena tuos.
 Turrigerasque arces & recta minantia toelo
 Despicis, & jussis subdita rura tuis.
 Nos tamen ereptum peracerbo funere nobis
 Flemus, & ad cineres talia verba damus :
 Quem speciosa suis Alcmaria fovit in ulnis,
 Cui Batavum circa pectora pectus erat,
 Cujus in ore lepos, inerat facundia verbis,
 Quem Charis & Pallas dixerat esse suum.
 Quem frater, quem chara soror dilexerat unum,
 Occidit, & thalami spem locat in tumulo.
 Mortales sapite & vita subducite summam.
 Cum morimur, superest dicere cuique, fuit.

In libros Medicos

Z A C V T I

Hispani.

C Redimus, haud solos Hispania sufficit hostes.
 Nec Batavum terris semper iniqua nocet.
 Qua toties gladios, nunc ecce Machaona mittit,
 Atque aliqua nobis non nocuisse cupit.
 Scilicet Hesperiiis veniens Zacus ab oris,
 Ad leges Lachesis cogit adesse suas.
 Et formidati protendens tempora fati
 In populos aliquid cum Iove juris habet.
 Quin jam nascentes abeunt in secula libri,
 Scriptaque posteritas qua studiosa leget.
 Seu generosa novos stringit censura magistros,
 Seu Coum recoquit pagina docta senem.
 Belga, tibi faciles aude promittere soles,
 Manat ab adverso jam tibi vita Tago.

In
IOHANNIS BODECHERI
BENNINGII ETHICAM.

Socraticas voces & prisci verba Lycæi,
Et veterum placitis dogmata mixta tuis,
Quo virtus radiet precio, qua luce coruscant
Fulgeat in mediis intemerata malis,
Benningi praeclare, doces & scriptor honesti
Inter virtutes scriberis ipse tuas.
Non solum nos charta docet, tu perficis autor,
Quicquid inoffensa religione iubes.
Plus valet exemplo probitas. bisque optima suadet,
Qui docet, & rectum, quod docet, ipse facit.

In natalem
IOHANNIS BODÆI
à STAPEL,
Medicinæ Doctoris.

Dum tua fatidica circum cunabula Parca,
Omina, Stapeli, prosperiora darent :
Cresce puer, dixit Lachesis, populoque labanti
Hippocratis discas grandior ore loqui.
Vre, seca, vacuent crudos tua pharmaca ventres.
Et cupias morti proxima nolle mori.
Pulchra te pescentem recreet virguncula lectum.
Qua Medico donet sapius esse patri.
Mœsta thori facies in coelibè. crede, mederi
Sapius innumeris oscula posse malis.
Mollibus interea cunas adspargimus herbis,
Cingimus & teneris tempora blanda rosis.
Mille cui latis arident vultibus herba,
Protrahat huic unum qualibet herba diem.

In

In tumulum

LAVRENTII PIGNORII,
ab Ill. DOMINICO MOLINO
inscriptum.

P Ignori tumulos & magni verba Molini
Vidimus, & titulis incluta busta suis.
Quod meruit doctrina decus, generosa rependit
Purpura, & officium religione probat.
Laudat honoratos Venetum prudentia manes,
Et docto pietas annuit aqua viro.
Vivite Laurenti cineres. tu vive Senator,
Premia qui clero sufficis ampla rogo.
Hac ego, vel, quotquot facilis respexit Apollo,
Non alia cuperent condicione mori.

In extractionem foetus per Vncum.

C Asti concubitus, vos lati Cypridis ignes,
Quàm tristi Veneris fabula sine meat.
Parturit infelix genitrix & dulcia mater
Basia quàm dura lege misella luit.
Extrahitur moriens uncis crudelibus infans,
Et nondum natus dilaceratur homo.
Quàm cuperet nullos infans sic tractus amare,
Aut alio nasci se potuisse modo.

In Poëmation
M A R T I N I P I L I I,
 de Ambitione.

I Nter tot scelerum formas vultusque malorum,
 Cur tibi sola, Pili, vapulat Ambitio?
*An, quia cœlestes vesana superbia mentes
 Perdidit, & sensit plus potuisse Deum?
 An quia prima suo damnavit crimine mundum?
 Et sceleri stimulum fixit, Adame, tuo?
 An quia vix alio peccamus fonte nepotes,
 Turbaque, proh, omnes ambitiosa sumus?
 An quia calcatas turpi ambitione secures
 Vidimus, & fastu subruta regna levi?
 An quia per sacras repit malesana cathedras?
 Et tumido calcat regia colla pede?
 Quicquid erit, cœlum pariter qua perdidit & nos,
 Supplicium terris debeat atque Deo.
 Exequitur poenas vates. mundoque Iovique
 Prostituit dirum carminis ira caput.*

In Villam
H E N R I C I T W E E N H V Y S I,
 I. V. D. in cujus portis depicta erat
 balenarum capturâ.

T Erribiles nobis pandunt tua pradia porta,
 Et natat ante tuas bellua seva fores.
*Illic immanes expandunt corpora ceti,
 Et grandes feriunt tela trifurca feras.
 Optime Tveenhuysi, quam formidabile nomen,
 Quàm villa nimis est frons trisulenta tua.
 At mediis habitans doctrina & gratia tectis,
 Nil domino dicunt mitius esse suo.*

L I S

L I S

De gradibus comparationis, inter Ampl.

R. H O N E R D V M,

&

C. B A R L Æ V M.

Scripserat BARLÆVS in margine quorundam Epigrammatum C. HVGENII, Bonum, melius, optimum, prout epigrammata suo sapiebant palato.

Ad hanc censuram hæc rescripsit Senator
R. H O N E R D V S, ad HVGENIVM.

C Vr ad Grammaticos gradus poëtam
Nanquam non similem sui vocemus?
Semper scilicet optimum poëtam,
Cur illud melius, bonum sit istud,
Istud præcipua optimum monet a?
Non recte Zulecheme, censor iste
Hæc ad Grammaticum vocat tribunal.
Nam quæ nos bona simplices vocamus,
Nulla sunt bona comparatione.

Aliud ejusdem.

P Itissare tuos male versus ille videtur,
Omnes qui prima non putat esse notæ.
Dixerit hoc lene est, hoc acre, suavius illud:
Discrimen faciunt, non tamen ista gradum.
Disparitas non est, nisi quam paritate probamus.
Optima sunt & tunc singula, cum bona sunt.

B A R.

BARLÆVS HUGENIO.

Optima jam tua sunt Hugeni, carmina. nescit
 Excellens alio stare Thalia gradu.
 Non bona, non meliora facis. sunt singula vates,
 Optima. quaque suum linea pondus habet.
 Non primo medium, medio non discrepat inum.
 Quodlibet est genio par Epigramma tuo.
 Par Phœbe, Venerique facis paria omnia. versus
 Filiolis generas nonne pares paribus?
 Talia cum sapiens edat decreta Senator,
 Hoc merui, potuit quod meruisse Midas.

Ad eundem.

Scripsimus ingenue, qua me scripsisse volebas.
 Scripsimus, & scripti plurima causa mei est.
 Cogaris interdum non optima scribere: cujus
 Arbitrio nunquam labitur hora suo.
 Cogaris interdum non optima scribere, cujus
 Crebrius occurat versibus aula loquax.
 Cogaris interdum non optima scribere, cujus
 Circum saepe latus quattuor ora sonant.
 Cogaris interdum non optima scribere, cujus
 Basiolum interdum mollius uxor amat.
 Cogaris interdum mediocria scribere, cujus
 Dadaleum solers dextera tornat opus.
 Aut iterat testudo melos, cum pollice tactus
 Artifici mutus carmina bos loquitur.
 Qui studiis vates his sufficis omnibus unus,
 Optima nunc, bona tunc, mox meliora facis.

Ad

Ad Senatorem

H O N E R D V M,

de gradibus comparationis.

Sic est. Grammatica suspendi lance poetam,
Et numeris dixi carmina stare suis.

Dicam aliquem, dicam, prestans Honerde, colorem.
Barleus quo se jam tueatur habet.

Num gradus in vitio est? sic Dictatura paratur.
Perque gradus laudum culmina miles adit.

Num gradus in vitio est? sic Petro regna parantur.
Papaque fit, populo qui modo lector erat.

Num gradus in vitio est? gradus & mensura Deo.
Iupiter est. magno sub Iove semidei. (rum est.

Num gradus in vitio est? gradibus prudentia crescit.
Vitaque per plures curris anhelet gradus. (dam

Num gradus in vitio est? bona sunt, mediocria qua-
Vatibus. haud aliter surgit, Avite, liber.

Num gradus in vitio est? gradibus conscenditur
Perque gradus nobis ambulat ipsa salus. ather,

Num gradus in vitio est? qui causas sueverat olim
Dicere, num cunctis præsudet ille togis?

Ad Clarissimum

H O N E R D V M,

& HUGENIUM, Zuleche-
mi Dominum.

Nil mihi cum gradibus vel coepta lite negoti est,
Optima nil, bona nil, nil meliora moror.

Grammatici pulpam Latiæque crepundia lingua
Sibilo, si gradibus vincor & arte, quid hoc?

Scandat fatales scelerata venefica scalas.

Et gradus hic vita sit mala meta mala.

Ad

*Ad generum Cereris gradibus descendat Orestes
Improbis. ad me non pertinet iste gradus.*

*Attollat gradibus peccantes furca. quid ad me,
De trabe si pendent ille vel ille sua.*

Scribat mille gradus metuendaque multa Senator.

Rideo. res alias jam mihi fata parant.

Irradiat vestrum melior fortuna poetam.

Vigor, & insolito sacculus ere tumet.

Gustavi tumulum, bellacem flevimus umbram.

Nunc lachrymas terguunt regia sceptras meas.

Me novus insolito Legatus proluet auro.

Optima tempestas ex Aquilone venit.

*Hic gradus, hic gradus est, gradibus quem praefero
vestris,*

Credite. plus gradus hic utilitatis habet.

Hic gradus est, quo, Plute, tuas conscendimus arces.

Expediet reges sic mihi saepe mori.

Ad Senatorem

H O N E R D V M.

DO victas, Honerde, manus. contendere nolo.
Ne gradibus lapsu mox graviore ruam.

Ausa fuit summis Niobe contendere Divis.

Sed gravis audacem poena secuta fuit.

Crudeles legi dantem Salmona poenas,

Dum studet infelix amulus esse Iovi.

Et tu mentis inops Phœbumque insane lacescens

Marsya, detracta viscera pelle doles.

Qui tua componis domino, Lucane, potenti

Carmina, certando vinceris & moreris.

Ora Dares postquam totis cum viribus offert,

Castibus Entellus contudit ora senex.

Me terres, Narcisse puer. me improvida terres

Cassiope, Andromeda mater iniqua tua.

Cur laqueo fauces animosa ligavit Arabne?

Ansa

*Ausa fuit superos equiparare sibi.
Cedere qui norit rostris, aulisque Diisque,
Salvus & incolumi tergo sospes abit.*

In Poëmata Nortvicensia

V I N C E N T I I F A B R I T I I,

Hamburgensis.

F *Allimur? an steriles inter Parnassus arenas
Surgit, & aquoreis proximus exit aquis?
Non Helicon, non Phocis abest. tellure Batava
Castalii fundunt pocula plena lacus.
Nobile Nortvicum, florent in pulvere Musa,
Inque tuis scribunt carmina docta jugis.
Nec tamen exsuccos ferit levis ungula colles,
Aut latices ictu Bellerophontis habes.
Fabricius fontes aperit. novus accola vatis
Officio totis luxuriatur agris.
Hoc donat jam Saxo tibi, quod debuit Albi.
Invenit in sylvis, quod canat, ille tuis.
Quum magnos repetis, Batavum miracula, Dousas,
Post Dousas cupias hoc quoque teste loqui.
Si pius est, quisquis patriæ præconia solvit,
Bis pius est vates, qui peregrina canit.*

In Ducem de

F E R I A ;

in cujus cadavere desideratum dicitur cor,
reptis solum in Pericardio aquis,
fides penes autorem esto.

Q *Vid Siculas cogis magno sub rege phalanges;
Bellaque moliris Feria? corde cares.
Non tibi Campana laudem peperere cohortes,
Insubriaque acies plurima. corde cares.*

Non

*Non Alpes timuere Ducem, non accola Rheni,
 Horrui, aut victrix Suecia. corde cares.
 Sprevit vesanos dudum Germania motus.
 Vis causam? toto Feria corde caret.
 Diffluxere globi, tot diffluxere caterva,
 Cur? gelidis solum Feria vixit aquis.
 Obrigit paridum fatali frigore pectus,
 Et nulla in toto corpore flamma fuit.
 Feria dux venit. Sueonas dux Feria vidit.
 Non vicit. nullum Feria cor habuit.*

In eundem.

A *Vspicius, Romane, tuis qui credis & extis,
 Omina que in terris prodigiosa notas,
 Hunc specta, sine corde Ducem. miracula narro.
 Explerunt gelida munia cordis aque.
 Ne jam Mœnides μαραλήτορα jactet Achillem
 Ballator nullo Feria corde fuit.*

In necem Ducis

F R I D L A N D I Æ.

M *Axime Fridlandi, quis te casusve Deusve
 Abstulit, & voluit sic periisse Ducem?
 Cujus Hyperboreis dudum solertia castris
 Restitit, & belli vim remorata fuit.
 Si malesana tibi obrepserit scelerataque sceptri
 Ambitio, & foeda proditiōis amor,
 Ponè premit te pœna reum. si Caesar & aula
 Scava fides nimium suspiciosa fuit,
 Hoc caruisse tuum fuerat. peccasse putaris,
 Cum, minus audito Casare, bella geris.
 De te seava novum statuit Fortuna triumphum,
 Et testem ingenii te cupit esse sui.*

Quam

*Quas acies, qua castra tibi, vexilla, cohortes
 Scripserat, heu dominum deseruere suum.
 Irruit in jugulum audacis manus empti Photini.
 Atque alia fraudes praevenit arte tuas.
 Militet Austriacis, quisquis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet splendidiore coli:
 Militet Austriacis, quisquis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet deteriore mori.*

In vaticinium infelix de partu LOOSIÆ,
 filiae Domini de LOOSE
 Centurionis.

Filiola est, Barlaeus ait, quam Loosia gestat,
 Contra, filiulus, Loosius inquit, erit.
*Quid mirum est, solitos mentiri errare poetas,
 Nec bene de ventris pondere posse loqui.
 Quid mirum est, si vera pater praesagia dicat.
 Ipse suum melius judicat autor opus.*

In societatem belli initam cum Gallo-
 rum Rege.

Quod bene Di vertant patria, Regique Ducique,
 Cum Batavis coeunt Gallica sceptris meis.
 Nos magnus Lodovicus amat. bellique labores.
 Effsaque regalis ventilat arma favor.
 Galle, tuas promittis opes. licet India desit.
 Tu nobis Indi divitis instar eris.
 Sic socio Belgae pugnemus rege. quid heres
 Cantaber, et pacis federa lenta trahis?
 Proscripsit dubiam Druidum facundia pacem.
 En, sua Nassovius concutit ara pater.
 Ne propera citius, dux Arschottane, reverti.
 Non jam nostra tua Belgica vocis eget.

Cum

*Cum victrix Bellona tuos pessumdabit agros,
Cum lenta pacis condicione redi.*

In numismata Belgica Senatoris
H O N E R D I
Epigrammatibus illustrata.

Vidimus in muto radiantia bella metallo,
Et qua pro patriis strinximus arma focis.
Vidimus Albani furias, decussa potentum
Colla ducum, sevi flebile regis opus.
Vidimus ultorem Auriacum, celebrisque Batavi
Conversas in te, magne Philippe, manus.
Plorat in elingui libertas Belgica nummo,
Sculptaque Relligio, sed sine voce, fuit.
Crimen erat sub rege queri. Mavortis imago
Sola oculos potuit pascere picta meos.
De nummis nunc verba facis, vir magne. loquuntur
Funera, castra, rates, federa, bella, duces.
Si Dodonea fuderunt carmina quercus,
Si lapides fari, si potuere fera:
Parturit hac eadem Batavus miracula. per quem
Incipiunt doctis vocibus ara loqui.

In eadem.

Numme laborantis testis celeberrime Belgi,
Numme triumphantis testis & arrha soli,
Nummule crudeli toties inscripte Philippo,
Nummule Nassovius officiose meis,
Quod negat as precium, cupias debere poetæ,
Majus ab Honerdi carmine pondus habes.
Quid centum sudas Livi clarissime chartis?
Troge, quid immensa diffuis historia?
Dum meus ad nummos vates alludit, & ari
Accinit, en, nummus quilibet historia est.

Id

In Albo

ERICITORMII

Dani.

Dania, cui miseris quondam nocuisse Batavis,
 Et flammis urbes perdere cura fuit,
 Mitius ingenium & mores jam culta serenos
 Induis & Batavis redderis aqua meis.
 Tormius exemplo est. quem docta gratia linguae
 Quem placidi mores & sine felle probant.
 Tales Arctois juvenes cum mittis ab oris,
 Barbara qua fuerat Dania, Phocis erit.

In vinum Syracusium & aviculas Cyprias.

I O A C H I M E
 WICHEFORTII.

Nostra Syracusio spumant carchesia Baccho,
 Inque dapes Cypria suppeditantur aves.
 Qua bibimus, Siculis quondam placuere tyrannis,
 Quasque voramus aves, fertur amasse Venus.
 Si totis distant rarissima fercula regnis,
 Sit satis hac uni perplacuisse gula.

In captum Ducem Arschotanium & peractum
 foedus Gallo-belgicum eo p̄ die.

Dum procul infido Dux Arschotanus Ibero
 Pro Belgis recitat mitia verba suis.
 Et bellum lituosque & Martia nomina damnans
 Otia vult patriæ restituisse sua,
 Gallia pro Batavis bellorum pondera fulcit.
 Impertisque suas rex Lodovicus opes,

v

Quam

*Quàm distant ambo studiis bellique togaque,
 Gallus, & in pacis federa lentus Iber.
 Quàm multum distant studiis rectique malique,
 Quàm multum fidei perfidique notis.
 Quæ lux Arschothane fidem tibi lava fefellit,
 Hæc nos Rorbonii testis amantis erit.
 Lilia quæ nos luce beant, Iovis armiger ales
 Irato missum detinet ungue Ducem.
 Sic nos Gallus amat, sic te fastidit Iberus,
 Sic juvat ille bonus, sic nocet ille malus.*

Ad Nobilissimum .

D. FOPPIVM ab AISSEMA,

Equitem, cum Venerem meam Cimbri-
 cam ipsi misissem.

Aissema, qui propius Reges & regia tangis
 Limina, & angustos pellicis ore Ioves,
 Cujus Hyperboreis pridem facundia terris
 Mascula pro Belgis verba locuta fuit :
 Accipe, quod celebri carmen devovimus ostro,
 Et geniale tui perlege vatis epos.
 Si generosa, tibi nunc flebilis, occidit uxor,
 Et pietas charos ingemit ad cineres ;
 Hic amat uxorem Cimber. pro Principe Tethys
 Cimbrica, pro regis conjuge verba facit.
 Sic alterna ruunt permixtaque tristia latis,
 Et vicibus flagrant busta thorique suis.
 Hæc obit, hæc nubit. si vis audire poetam :
 Nunc homines condunt numina, nunc rapiunt.

In

HISPANVM,

cum ob subitas pluvias irrito stratagemate

BERKAM

impetisset.

Quid miser invitis moliris praelia satis
 Cantaber, & nullo numine bella geris?
 Cum virtute paras vel aperto vincere Marte,
 Et tua per Valachras transtra feruntur aquas;
 Dispereunt omnes subita caligine puppes,
 Et Iovis audaces subruit ira rates.
 Cum placuere doli, cum Berka reposcitur astu,
 Pro nobis pluvia belligerantur aqua.
 Tela madent. nescitque suum ballista furorem.
 Et creber, iratis glandibus, ictus hebet.
 Strata jacent celsis animosa cadavera muris.
 Quamque nequit miles vincere, mordet humum.
 Area qua pugna fuerat, brevis urna cadentum est.
 Quoque duces steterant, mox cecidere loco.
 Scilicet Auriacis toties qua cesserat armis,
 Noluit indecori subdere colla dolo.
 Quid mirum? Batavis famulantur sidera castris,
 Ipsaque vel pluviis oppida tuta manent.
 At tibi cum nebula, nunc irascantur & imbres,
 Credimus adversos bella movere deos:
 Vis me vera loqui. rursum de pace loquendum est.
 Fortè tibi melius cesserit iste dolus.

FREDERICO GVNTHERO,

Serenissimo Daniæ Regi à Secretis.

M Axime vir, cui Pegasei patuere recessus,
 Cui Claria valles totaque Cyrrha patet.
 Græca Charis, Romane lepos, facundia cuius
 Pro Cimbrum toties principe verba facit:
 Si placet, augustis hæc carmina Regibus offer,
 Carmina regales quæ cecinere thoros.
 Quæ loquimur, poterunt sceptris, te teste, probari,
 Et tanto invenient iudice forte fidem.
 Si Te, si potero Iovis exorare ministrum,
 Non potero Arctoo non placuisse Iovi.

In irritam obsidionem

TRAIECTI ad MOSAM,

tentatam ab Hispano, & Brædæ tentatam,
 ut videbatur, ab Auriaco.

Quod genus hoc belli est? quam nova nomi-
 na Mævors
 Parturit, & titulo deteriore favet?
 Cinxerat attonito bellaciz moenia Tungro
 Cantaber, & portus effere Mosa tuas.
 Sederat ad Clara Fredericus moenia Bredæ,
 Et patrias armis sollicitabat opes.
 Ne male pugnet Iber, Tungros obseſſaque linquens
 Oppida, vult Bredæ consuluisse sua.
 Ne Batavus male pugnet, amat secedere Bredæ,
 Et satis hoc, Mosa consuluisse, putat.
 Hic speciem fugientis habet, magis illo timentis.
 Hic votis abiens excidit, ille tenet.
 Exercet Bellona duces. abit, horret uterque
 Ille urbi, castris dux timet ille suis.

Ergo

*Ergo abeunt ambo. Tu dic victoria, cujus
 Sit tanto rerum turbine causa prior?
 Auriaci respondet. Iber, quam deserit urbem,
 Non habet. Auriacus, quam sibi servat, habet.*

In incendium, quo Aulæ

H A G I E N S I S

pars una conflagravit, salva parte superiore
 & sacello.

D *Vm fera terribiles rapiunt palatia flamma,
 Et proprios mœrens aspicit Aula rogos,
 Parcite, ait, flamma Ducibus, nec ladite divos,
 Ne geminos violet Vesta profana Deos.
 Mulciber obsequitur. flammisque furentibus inde
 Abstiniit Superum sedibus, inde Ducum.
 Prudenter nocuere faces, & proxima lambens
 Effera vis jam tunc officiosa fuit.
 Ne funesta nimis miseri portendite cives
 Omina. nil casus fors habet ista mali.
 Dum periit pars magna domus, pars restat utrinque,
 Vna Dei celebris vocibus, una Ducis,
 Sic Batavo salva est pietas & salvus Achilles.
 Hic hominum tutus turribus, illa Deum.*

Aliud in Principem.

Q *Vi belli flammæ inter patriaque favillas
 Accepit vitæ flamina prima sua,
 Qui validas flammis bellator subruit urbes,
 Cui totum Odrysio pectus ab igne calet;
 Quam benè natales flammis illustrat, & aulam
 Insolito Princeps igne perire videt.
 Nempe Ducem, per quem patriæ nova reddita lux
 Alius ad Superum limina flamma vehit. (est*

In easdem flammæ Culinae & Templo
aulico parcentes.

S Tant mediis illasa Daum penetralia flammis.
Stat medias inter salva culina faces.
Et superest, ubi venter edas, sua pabula quærat
Illa suo solum mens saturanda Deo.
Evasis totus Batavus. flammam inter & ignes
Unica pars aras repperit, una focos.

In idem incendium natalibus Auriaci
celebre.

N Atales rediere Ducis. concurrite cives.
Et bona solenni dicite verba die.
Dixissent una Superi. sed nubilus æther
Dum fuit & cœli sidera nulla forent:
Accendere faces alias casusve deusve,
Et Domino flagrans annuit Aula suo.
Quas Proceres, quas Haga patens, quas astra nega-
bant,
Indignata sibi subdidit ipsa faces.

In alterum incendium ejusdem Aulae.

C Oeperat in celebres grassari Vesta penates,
Tecta que Nassovio proximiora Duci.
Sed vetuere malum Superi. delusa que flamma
Vis fuit, & rabida mobilis ira Dea.
Flammarum rediere vices. turreſque potentum,
Et bellatores corripuere lares.
Non tulit hoc Natura nefas. glaciesque nivesque
Totaque cum flammis prælia gessit hyems.
Damna levant cives. caduntque securibus undas,
Et novus ad verso surgit in igne labor,

Ipse

*Ipse inter medios Princeps Marvortius ignes
 Fatur, & hoc sava increpat ore faces :
 Nil agitis flamma. vestras obtundimus iras
 Imbribus. en, pluvias urna lacusque vomunt.
 Se mihi Pleiades, si cœlum denegat illas,
 Publicus in flammâ flumina fundit amor.*

In Archiva salva.

Lentius ut vidit lapides flagrare trabesque
 Mulciber, & flammis pabula pigra dari,
 Irruit in patria tabulas, & ladere saxa
 Dum nequit, in siccis hæsit atrox foliis.
 Hæsit, & ut teneras coepit male lambere chartas,
 Imbibit affusas tacta papyrus aquas.
 Najadesque locis cœunt & Lemnius iisdem,
 Edomuitque ferum frigida Nympha Deum.
 Vos quondam Batavos unda servastis & urbes,
 Nunc Batavum per vos pagina salva manet.

Aliud in idem incendium.

Nondum prodigiis terret fortuna sinistris.
 Hac quoque, que nocuit flamma secunda,
 favet.
 Inferiora vorant flammæ. dum summa supersunt;
 Integra Battavica summa salutis erit.

In tripudium regium Parisiis à Rege
& regni Proceribus saltatum.

Cvr male regales subsannas, Mome, choreas?
 Et dicis reges ista decere minus?
 Exercet Diçlynnâ choros. totque inter & ignes
 Et Superos saltus conficit illa suos.
 Ipse per astriferi spaciola palatia cœli
 Sol speciem regis subsilientis habet.

*Si fas est saltare Deos & legibus ire ;
Fas erit ad leges currere semideos.*

In Principem

G V I L I E L M V M

Iunio rem, Principis Auriaci filium, cum
flammis ereptus in nives nudus
incidisset.

P *Arvule cur diris Princeps erepte favillis
In gelidas pronq laberis ore nives ?
Cur, quem flamma nequit, laedunt contraria flam-
mis
Corpora, & alternâ sors mala sorte premit ?
Optima vaticinor. flammis vexatus & undis,
Spartani nobis militis instar eris.*

Ad

G. V I L. S T A A C K M A N S,

cum Virginis Ultrajectinæ & incendiū
Hagienſis meminisset.

S *Iccine diversis flagrant tibi pectora flammis ?
Dissimilique tuus lampade gliscit amor ?
Sive cupis lepidos vates pravertere vates,
Et fieri nostris fabula blanda jocos.
Seu ruis in favos, aulis trepidantibus, ignes,
Caminibusque levas publica damna tuis.
Quas cives urnis vix exstinxere favillas,
Exstinguis lachrymis, doctæ poëta, pius.
Dum flammæ acuiunt Caucri & nimboſus Orion,
Despuis in rigidæ tristia verba faces.
Quare cum duplici per te succurritur igni,
Virgo tibi Veneres debeat, aula Duce m.*

In

In tumulum Filioli mei Iacobi, allusio
ad nomen Israëlis.

Hic situs est, fratris non supplantator, Iacob;
Planta cui nullam languida pressit humum.
Quod puer haud potuit, jam vult me dicere: tactum
Hoc etiam Superis succubuisse latus.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
cum Amstelodamum venisset.

ITe procul Pelopes Phryxæaque vellera Crassi,
Et turba in fraudes ingeniosa novas.
Mercantes procul ite viri, queis lucra voluptas,
Mundus avaritia semita, numen opes:
Nil mihi vobiscum est. cuncto dum charior auro
Hugenius vestra ponit in urbe pedem.
Ille forum solus faciet. pro pluribus unus
Ambulat, & varia nomina gentis amat.
Hic Italis Gallisque loqui mercantibus audet,
Hæc Latium, hæc una Belgica mente latet.
Vendere si vestrum est merces, hic vendere nescit,
Nec precio vates sordidiore meret.
Non opus hic sponsore. suis se donat, & illud
Quod vadis est, ultro præstat amantis amor.
Vos cassam & pelles, vos coccina pendite magni,
Hic Arabum succos distrahat, ille piper.
Pluris ego risus facio vocesque jocantis.
Plus vobis, tunc cum desipit, ille sapit.
Vobis vile forum est. quæ noster inambulat, illic
Pieridum cultu splendidiore forum est.

In libros Manassis Iudæi, de Creatione.

Qua coelos terrasque manus spaciofaque Nerei
 Æquora & haud unum, quod caput orbis,
 Condiderit, mersumque alta caligine mundū (opus
 Iusserit imperiis ilicet esse suis :
 Differit Isacides, & facta ingentia pandit,
 Et nondum exhaustum scribit Apella Deum.
 Hic atavos patresque suos & verba recenset,
 Sensaque Thalmudica relligiosa schola.
 Vera placent, placet egregius conatibus autor,
 Et pietas fidei disparis ista placet.
 Cunctorum est coluisse Deum. non unius avi,
 Non populi unius credimus, esse pium.
 Si sapimus diversa, Deo vivamus amici,
 Doctaque mens precio constet ubique sito.
 Hac fidei vox summa mea est. hac crede Manasse.
 Sic ego Christiades, sic eris Abramides.

Ad Senatorem

H O N E R D V M,
 cum H V G E N I V M & B A R L Æ V M,
 postscriptos ab ipsis in incendium au-
 licum Scazontes, increparet.

Egregias artes, veteratoresque Poëtas,
 Cur titulo, vates, deteriore notas ?
 Cur veteres, venerande senex, perstringis amicos ?
 Quos suus in flammis claudus iambus agit.
 Cum cives pedibus calcant incendia relictis :
 Cum tua stant pedibus carmina fulta bonis :
 Cum fervent opera, cum tot succurritur urnis :
 Cum properant facili femina virque pede :
 Cum pedibus scala figunt vestigia relictis :

Hic

*Hic glaciem glomerat plurimus, ille nives :
Cum fugit insanos ignes Dux passibus aquis :
Non pateris claudos accinuisse duos ?*

CONSTANT. HUGENIO,

Zuylechemi Domino.

S At flammis Vestaque datum. flagravimus
Et facibus vates tres caluere suis. (omnes.
Tu prior. inde mea caluit vis improba Musa.
Tertius hoc ipso ferbuit igne senex.
Constantine, petis versus ? nil possumus ultra.
Aruit assiduus tosta Camœna focus.
Absumfere meos latices ignesque trabesque.
Et misera in sicco gurgite Musa sitit.
Post flammam friget Princeps Guilielmus & alget.
Et mihi, post flammam, carminis alget amor.

Ad Senatorem

R. HONERDVM.

TV quoque carminibus tandem fax ultima no-
Adderis & flamma fervidiore cales (strio
Excellens Honerde, & tantos ignibus ignes
Obruis & facibus busta facesque domas.
Vreris & toto lassas incendia Phœbo,
Flammaque Apollineis cedit anhela focus.
Sic ubi non magna lambunt alimenta favilla,
Solis ab illustri vincitur igne minor.
Et postquam flamma incalui leviori poëta,
Extinguis nostras grandis Apollo faces.

In laudem

I V B A L I S

primi Musicorum instrumentorum
inventoris.

P Rincipio cœlum & terras fluctusque patentes,
Et valido mundum fecerat ore Deus.
Gaudia gliscebant totum diffusa per orbem,
Primaque concordēs astra dedere sonos.
Seraphin & Cherubin cecinit. perque aëra vastum
Non uno modulos carmine fecit avis.
Tum Iubal, ne terra suo cantore careret,
Aptavit fidibus consona verba suis.
Hinc feri canimus post secula multa nepotes,
Tanti progenies ingeniosa viri.
Vive voluptatum genitor, tot vivite Musa,
Quis sine mensa, thorus, vesp̄era luxque gravis.
Cum canitis cœlum mihi terra est, numen Apollo,
Os Superum, cantus vita, medela chelys.

In obitum charissimæ uxoris.

S cribere chara tuos cupiebam Barbara manes,
Cum mediis cœpi versibus ipse mori.
Ne pergas, clamat soboles; superesse parentem
Sit satius, quam te, me moriente, cani.

BALTHAS. BONIFACIO,

Canonico Tarvisano.

Q Vi mihi dilecta deploras fata marito
Balthasar, & viduo condoluisse potes,
Plus doleas, si sacra thori, si gaudia nosse,
Basilique à thalamis non aliena suis.

Hen

Heu miser, in gelido languent tibi corpora lecte.

Heu miser, ignavo nox tibi tota perit.

Nec dulces natos, Veneris nec premia nosti,

Et quicquid taciti numinis uxor habet.

Novimus hac, tantoque magis, vir docte, dolemus.

Ipse mei nunc est causa doloris amor.

Sed fato disruptus amor. Tu cœlibe vita,

Tu thalamo gaudes frigidioris frui,

Et curas sacrare Deo. mihi Barbara lecti

Pars fuit, & juxta cura laborque Deus.

Dissentire juvat. pietas tibi conjugis expers,

At mihi plus conjux cum pietate placet.

Ad Ampl. virum

WINANDVM SCHVYLIVM.

QUod mihi misisti Muydensis munus amici,
Hirsutus, le vipas creditur esse lepus.

Adpropera, VVinande. tibi tua fercula reddam.

Hac etiam vestri victima dentis erunt.

Sint timidi lepores, sint longis auribus hirti,

Sit proprio multum foeda cruore cutis ;

Nos tamen in cunctos nitidi grassabimur armos,

Nec metus in patina vel timor ullos erit.

Qui gelidos vivus fluvios potavit & amnes,

Mortua selecto proluet exta mero.

Cras ubi se medio Phœbus subduxerit axi,

Ad mea veloces dirige tecta pedes.

Nec velox, sed tardus abi. qui fugerit, ille

Dicetur sociis omnibus esse lepus.

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensem.

Mittis aves? nihil est. viduo non ista parantur
 Fercula. lascivas respuit ille dapes.
 Das leporem? nihil est. tu pulpamenta require,
 Quem fovet amplexu pulchra marita suo.
 Mittere vis aliquid, quod non nimis uret amantem?
 Mittere vis viduo munera grata thoro?
 Mittere vis aliquid, veterem quod placet amicum,
 Quodque mihi mitti postulo, mitte nihil.
 Si tamen hoc mitti nequeat, quod postulo mitti;
 Ad nos tot donis gratior ipse veni.

In

FRANCISCÆ DVARTÆ

Modulos.

Quà nitidis surgit formosa Alcmaria tectis,
 Et sibi surreptas Schermera luget aquas:
 Omne genus volucrum dulci modulamine silvas
 Perstrepit, & vario murmure mulcet avis.
 Hic gemit amissâ viduatus compare turtur,
 Hic petulans alio carmine passer amat.
 Plaudit anas, celsa cantillat in ilice cornix,
 Et moriens alibi concinit albus odor.
 Iam fringilla canit. nunc interludit alauda.
 Excitat aërias ipse susurrus apes.
 Garrula quin etiam tribulos percurrit acanthis,
 Et volitans humiles stringit hirundo lacus.
 Sola deest Philomela. domos, pomœria, cives
 Odit & hac circum mœnia nulla volat.

In

*In causa es Francisca. tua concedere vaci
 Nescit avis modulis ambitiosa tuis.
 Tu potior Philomela. tuo qua gutture coelos
 Afficis, & Superas detinuisse queas.
 Non mihi pro vitio jam gloria ducitur. ipsas
 In Frisius postquam gloria vexat aves.*

Aliud.

I *Am priscis celebrata, mihi non creditur esse
 Fabula. tot vatum carmina vera puto.
 Orphea jam credo rabidos flexisse Leones,
 Et rigidas sola voce stitisse feras,
 Eurydicen credo Stygiis rediisse tenebris,
 Et cantu illectum tunc siluisse Canem.
 Iam credo struxisse suas Amphiona Thebas,
 Saxaque mellito disposuisse sono.
 Fingitur, argutum qui vexit Ariona, Delphin.
 Fabula temporibus convenit ista meis.
 Commentis, Francisca, fidem facis. omnia per te
 Credimus. hoc majus tempore nomen habes.
 Cum caneres, stupui totus, dubiusque refedi,
 An fierem Delphin illicet, anne lapis.*

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensem, cum libris Poëmatum
 suorum me donasset.

D *Vm mihi Pegaseos vatum celeberrime cantus,
 Ingeniique offers tot monumenta tui;
 Hinc tragicum me raptat epos, grandisque cothurni
 Auribus infrendet vox misera mea meis.
 Inde fatiscentes iterum mihi ventilat ignes,
 Et tua Barlaam Cypris amare facit.*

Sto

*Sto medius lachrymas inter Veneresque jocosque
 Et tua quam donas pagina, luget, amat.
 Altera Democrisi est, flentis pars una magistri,
 Fungitur officio luctus amorque suo.
 Hac vitæ jam scena mea est. sic vivimus Hoofdi.
 Afflictos reficit latior hora dies.
 Me reficit speratus amor. cum prisca recordor,
 Cogor adhuc thalamis illachrymare meis.
 Fortuna sum verna. miser felixque gemisco
 Et jocos. ô Vates, sum tuus ipse liber.*

In Cornu vetus, quo apud

P. H O O F D I V M

in arce M V Y D E N S I bibitur.

C*Vr bibimus rigido Bacchi libamina cornu?
 Tot potare viros cornibus, omen habet.
 Nil moror. haud fallet viduum mala nupta poetam.
 Vos, quibus est conjunx, plus manet iste metus.*

In convivium

M V Y D E N S E,

cui interfuere viri Doctissimi, H O O F D I V S,
 H U G E N I V S, V O S S I V S, W I C K E -
 F O R T I V S, S C H V Y L I V S, alique.

Q*Va magnum scelerata, ferox & perfida quon-
 dam
 Clausisti foedo carcere, Muyda, Ducem:
 Pieridum jam blanda duces & lumina claudis,
 Lumina Battavia suspicienda tua.
 Mortales coiere Dii. velut athere in alto
 Errantes videas se sociasse faces.*

Anta,

*Aula, Schola, rigidaque simul sedere secures,
 Quisque bona mentis laudibus addit opes.
 Quæ dum clara tuas illustrant sidera turres,
 Omnis ab his, Hoofdi, sedibus error abest.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,

cum manentibus Muydæ amicis aliquot
 ob tempestatem, ὑδρὸφοβίας hoc
 est aquarum metum mihi
 exprobrasset.

I.

Cum tua te veheret velis audacibus Argo,
 Cum veherent matres transtra superba duas,
 Divisit sors lava viros. pars horruit undas,
 Pars medias secuit nescia mortis aquar.
 Detinuit timidos Hoofdi tunc Suada poetas.
 Detinuit vates Heleonora suos.
 Detinuit Susanna chelyn, qua passeris artes,
 Qua cecinit doctas, Aulice scriptor, aves.
 Si timui, tanto prudentia juncta timori est.
 Si timui, jussus (crede) timere fui.
 Si timui, si vela fui non vestra secutus;
 Sic placui Domino, sic placui Domina.

I I.

Non me Muyda tui nuper tenere liquores,
 Non ea vis Bacchi, non fuit illa gula.
 Vt decuit, timui Superos, Tethynque Iovemque,
 Nec potui tantis obvius ire Diis.
 Hos, vir dure, pius timui. nam piscibus æquor,
 Non homini fallax destinat unda viam.

Sē

*Si tua nacta fuit speratum audacia portum,
Fortianâ minus est, plus pietate regi.*

I I I.

C*Um dubias anceps traheret sententia mentes,
Et vellem, nollem te, Zulecheme, sequi;
Me sequitur magni facilis clementia Vossi,
Inque meas partes mox Ioachimus abit.
Tres sumus excordes numero. tres torva timemus
Flumina. tres solito tingimus ora mero. 1
Tres fugiunt, nec sueta Ducis vexilla sequuntur.
Et sociam gaudent tres violare fidem.
Res omnes facit ista reos. peccavimus in te.
At Satrapas, quo ves arguat, actor habet.*

I V.

V*ade per iratas, mi Constantine, procellas.
Vade per adversos, navita magne, Notos.
Hesimus in ripa. fateor. cur? damna timemus,
Quæ mediis sensit dux Palinurus aquis.
Hesimus in ripa. fateor. cur? aquore mersa
Non didicit modulis dextra natare suis.
Hesimus in ripa. fateor. cur? nolo poëtis,
Nolo meis toties esse vocatus Hylas.
Icarus Icareo si fecit nomina ponto:
Fluctus Abydeno si fuit urna proco:
Si Tiberim sese jecit Tiberinus in ipsum:
Femina si Thracum nomina fecit aquis;
Si Sappho mulier saltus aggressa viriles,
Non formidata Leucade mersa fuit;
Nil moror. hac pereant fama, quos poëmitet avi.
Non vacat exemplo deteriore mori.*

Ad

SVSANNAM BARLÆAM,

conjugem C. HVGENTI, cum per
latus mariti, ob aquarum metum
me acrius impetisset.

I.

Vicisti, Barlea, viros. plus ausa fuisti.
Plus animi, quam nos, mascula mater ha-
Erravit natura parens, cum condere te, me (bes.
Vellet, & in tanta culpa parente fuit.
Illa tibi grandes animos studiumque virile
Indidit, & voluit viribus esse marem.
At mihi femineos animos pectusque remissum
Dum dedit, hac fecit conditione virum.
Ista mares tibi causa dedit, natosque virosque.
Dum mea femineo murmure tecta strepunt.
Hinc fluctus, hinc spernis aquas animosa Notosque.
Virque Deos contra, femina sola viro es.
Me mea dum negat esse virum formido, vocari
Iam barbata tibi femina promereor.

I I.

Succubui generosa tuo Barlea marito,
Et dedimus victas, magna virago, manus.
Nunc chartis ovant ille meis. victoque poeta
Exprobrat & me vult succubuisse tibi.
Cedam iterum. intrepidaq; volo succumbere matri.
Et Constantina laudibus esse minor.
At si sorte tua est potior mea causa, pudoris
Hoc etiam fuerit dissimulasse mei.

Rom.

I I I.

Roma stupe. de me victrix jam nupta triumphum.
 Fortuna nunquam sors fuit illa tue. (phat,
 Captivus victusque trahor. mihi scommata mæser
 Objicit, & salso conspuat ore Scholas.
 Tanti undam timuisse fuit. me mergite fluctus.
 Mergite vesanos pontus & Ya metus.
 Vltius nolo proprio superesse pudori.
 Infamis tanto crimine fama mihi est.
 Scilicet, adscendet doctorem pulpita mater,
 Et timidam cupiet vitta docere togam.
 Peccavi, Superi. sexum mutare timentis.
 Vestiat ignavos pallida palla pedes.
 Aut si Barlaam cupitis me recta docere,
 Signa gerat sexus tanta magistra mei.

I V.

Orta mari Venus est. Veneris Barlaa propago est.
 Quid mirum? nullas si timet uxor aquas.
 Formavit tellure senex mea membra Prometheus.
 Quid mirum? terra si sua terra placet.
 Nec culpa est, timuisse, nec has sprevisse procellas.
 Nempe suo duplex causa probata Deo est.

V.

Si fatear peccasse viros, si prodita facti
 Causa, satisfactum non sibi Iuno putet.
 Si verè Phrygias, at non Phrygas esse poetas
 Eloquar, haud factum sit tibi Iuno satis.
 Si potui placare Iovem tot versibus, isto
 Thure satisfactum non sibi Iuno putet.
 Si scribam pelago matres periisse maresque
 Sape, satisfactum non sibi Iuno putet.

Mollia

*Mollia Barlaa tu suggere verba marita,
 Mollibus hanc ipsam sapius abde jocis:
 Suavius arride; nutu testare, quid optes;
 Tange verecundos, navita magne, sinus:
 Basia basioli superingere mille vel ultra:
 Crede, satisfactum jam sibi luno putet.*

IN OBITUM

Illustrissimi Principis.

M A V R I T I I,

Hassiae Lantgravii.

H *Affia, qua celebri donas cunabula Cattho,
 Hassia, Nassoviis incluta terra meis:
 Suspice Mauritiū cineres, & funere in isto
 Exanimis credas occubuisse Deos.
 Non solum tenet urna Ducem. tot numina juxta
 Hic proprios spectata deposuisse rogos.
 Clauditur hoc Pallas tumulto, Phœbusq; Themisque,
 Et busto pietas ingemit ipsa suo.
 Hic Princeps cum Vate coit, cum Principe Vates,
 Dexteræque in sacros ingeniosa modos.
 Et qui flammiferum radio descripserat orbem,
 Nunc sua, quæ vidit longius, astra putat.
 Deplorent homines alii; nos funera Divum;
 Sceptraque nunc populo, nunc operata Deo.*

In picturam Coronæ matronalis, H V G E-
 NII abiturientis constantiam
 expugnantis.

P *Inge virum, pictor, victum depinge poetam,
 Feminei lepidum pinget furoris opus.
 Pinget vices rerum, Constantem Protea pinget,
 Prostratum facilis turbine pinget patrem.*

Pinge

*Pinge laborantem septem cum matribus Aulum,
 Pinge fatiscentis dulcia fata viri.
 Maxima res nobis, sed ludicra scena paratur.
 Discimus exemplo, quod nocuisse queat.
 Nos suadere viros, sed persuadere maritas,
 Ingens dedecori gloria juncta virum est.*

V I R T V T I A C . F A M Æ

Fortissimi Ducis

C O R N E L I I I O H A N N I S,

cognomento G A E L I,

Monumentum hoc posuerunt Directores
 & vindices Oceani Septentrio-
 nalis.

Adspecte spectator nostra miracula gentis,
 Gestaque victrici bella stupenda manu.
 Hic jacet, Eoum qui duxit velis per orbem,
 Atque Arabum Hesperio sanguine tinxit aquas.
 Quem modo pradatrix potuit Dwynerka timere,
 Cum Morinum capta succubere rates.
 Vna triumphatum toties se torfit in hostem
 Puppis, & adversos exiit una duces.
 Ut vincatur Iber, Batavo non classibus ultra
 Est opus. una ratis, dux satis unus erit.
 Qui dum se Patriæ mediis bellator in undis
 Devovet, illustri funere victor obit.
 Iam Decios jactare mihi cessate quirites.
 Hac etiam Decii marmora corpus habent.

In tumulum parentis mei

CASPARIS BARLÆI,

qui Bommeliæ Salinarum in Sicam-
bris visitur.

M Axima quem pro se scribentem Antuuerpia
vidit,

Et quondam chartis consuluisse suis,
Hic jacet ad Vahalin. validis ubi mœnibus hostem
Arcet & objectis Bommela spernit aquis.
Trusit in has patrem belli fortuna Salinas,
Dum patria exoptat tempora blanda sua.
Palladis hic artes coluit, vatesque triumphos
Et memori cecinit bella ducesque tuba;
Et laudes, Battave, tuas. successimus illi.
Et sobolem juxta carminis urget amor.
Mauritium fratremque duo dum scribimus orbi,
Mixta viget fama gloria nostra Ducum.

In obitum doctissimi viri

IACOBI BARLÆI,

Brylani Gymnasii moderatoris,
patrui mei.

Hic est Verniaca qui dudum sceptrâ juventa
Flexit & ingenio noluit esse rudem.
Briela procellosis ubi Tethyn conspicit undis,
Et turrita suum tollit ad astra caput.
Doctrina melioris amans & censor honesti
Maximus, hac placuit conditione suis,
Formavit ratione viros. Respublica nosti
Nomina crescentis fulgidiora schola.
Quæ didicere, forum, fasces & templa loquuntur.
Et pueros, Patriam lingua docentis erat.

Hot

Hoc duce prae textâ sapui, totusque Camoenis

Tum sacer, Aonio pocula fonte bibi.

Quem genuit celebres Antverpia Scaldis ad undas,

Huic refluis fessus Mosâ parentat aquis,

Et solvit jam iusta seni. quin ipse loquentem

Me facit & patrui carmina jure refert.

Hunc tu, Briela, tuis primum splendoribus adde,

Quo plus fulsit honos erudiente tuus.

In Poëmata & obitum:

MELCHIORIS BARLÆI,

clarissimi apud Brabantos

Poëtæ, patrui.

C*Um Patriam charosq; furens Bellona Brabantes*

Perderet, & Martis, Belgica, præda fores,

Et misera ultorem gemeres Antverpia Philippum,

Et pax Advaticis exul abisset agris :

Tu placidis, Barlae, dabas læta ocia Musis,

Solamenque malis tunc tibi Pallas erat.

Tunc populos gentisque tua primæva canebas

Tempora & Austriacos, magne Poëta, duces.

Tunc Superum genus ex alto duxisse voluptas,

Et scripsisse Deos cura laborque fuit.

Ludicra tunc pigris agitabas bella cicadis,

Cum Venetus lepidum rector amaret epos.

Implebas Latium famâ. te Parma poëtam

Vexit & officiis inclita Roma suis.

Tunc Schettis dilectus eras. urbs maxima Belgi

Vnanimi vatem dixerat ore suum.

Montibus Hannonia moreris. non carminis istud

Fulgur & ingenii vis generosa tui.

Nos aliam Patriæ faciem miramur. at idem

Tu, calamo nunquam deficiente, manes.

In libros

GVSTAVIDOS VENCESLAI
CLEMENTIS.

CUm canis audaci Gustavi bella cothurno,
 Et tot belligera parva trophæa manu,
 Applaudunt doctis Parnassia numina curis,
 Et numeris gaudent Mars & Apollo tuis.
 Sarmaticas legimus regi cessisse phalangas,
 Et per te nobis gratulor illa legi.
 Cum cadit Arctoo non tutus frigore Moschus,
 Et premitur fessis Dacus anhelus equis,
 Hic etiam tecum Gothicis subscribimus armis,
 Et passim grati nomina vatis habes.
 Cum ferus ultrices frustra despumat in iras
 Ister, & exuti Caesaris arma canis,
 Vt sua magnanimus submittat sceptrâ Borussia,
 Et pavidas Viadrus colligat eger aquas,
 Vt totis aquilas pellat victoria campis,
 Et casum toties Tillius agmen agat :
 Materiem vatemque prebo. cum rege triumphas,
 Parrhasioque ingens cum Iove scriptor ovas.
 Omnia cum placeant, unum Germania vellet.
 Vnum est, quod cuperet Suecia posse cani.
 Vnum est, quod cuperem cunctos cecinisse poetas :
 Gustavum in terris non potuisse mori.

In prægrandem
SPHÆRAM PTOLEMAICAM,
a GVILIELMO BLAEV
constructam.

QUæ medio vastam suspendit in aëre terram,
Clausaque cancellis æquora, Numen erat.
Quæ terra pelagoque suos circ:indedit orbes,
Tantaque disposuit corpora, Numen erat.
Hoc potuit mens gnara Dei. nunc, adspice, cælos
Fabricat & terra pondera librat Homo.
Omnis in armillis labor est. hic fulget Olympus,
Et duodena suis sedibus astra meant.
Vadit in obliquos lampas Titania ductus,
Et plus veloces Luna fatigat equos.
Grande rudimentum, magni vestigia mundi
Cernimus, & dextra nobilioris opus.
Quæ cum terrarum miraberis incola, clama,
In terris etiam nunc habitare Deos.

In ejusdem
SPHÆRAM COPERNICANAM:

INversas Superùm sedes & mœnia mundi
Suspice, qui mundi sceptrâ capeffis, homo.
Suspice currentem circum tria sidera terram,
Atque alio Venerem Mercuri:umque loco.
Suspice distantem spatius immanibus æthram,
Et procul à Phœbo tot radiare faces.
Stat Phaëton, nullasque immotus flectit habenas.
Fabula tot vatum fuililis ille fuit.
Terra ruit. ruimus securis motibus ipsi.
Atque oculos nostros devius error habet.

Non

Non hoc Persa sagax, non hoc sciivistis Athena.

Nil thalamis debent hac, Ptolemae, tuis.

Hec serò sapimus. dum terra senescit & ather;

Vix miseri tanta discimus artis opus.

Vive, tuoque comes fulge, Copernice, Phœbo;

Nec laudes terra verberet umbra tuas.

In centro cum Sole mica. sic cerneris orbi,

Teque repertorem suspicit ille suum,

Qui mediis Solem disponit sedibus, illi

In medio Solis debuit esse locus.

Nobilissimo viro

D. IACOBO WESTERBANIO

Domino in Brandvviijk.

Qui lepus augustis insons cadit hostia mensis,

Insolitas nobis praeiuit ille dapes.

Forte quid augustum fingunt scribuntque poeta,

Atque aliquid Musa nobilitatis habent.

Prælucent humili Gracchorum stemmata turba,

Æneadumque suo sanguine surgit honos.

Hoc illustre, sua Paulos prætendere genti.

Aut clavis Latii patribus esse satum.

Nec tu degeneres, vel solo carmine, vates

Crede. suum sub te iudice, lumen habent.

Si mea regales cecinerunt carmina tedas,

Auriacos toties si cecinere Duces,

Si toties procerum vultus, si scripta fuere

Funera & exequiis fulgida busta suis,

Quam bene me censes iudex bellaria regum.

Eximiaque Ducum promeruisse dapes.

Vt quo nobilium trivit præconia vates,

Illo nobilium conterat ore cibos.

Ad doctissimum Iuvenem

CONRAD. BEVNINGIVM.

O Ptima Beuningi soboles, tua carmina legi
 Latior, ingenis pignora verna tui.
 Si valeo, melius te sic scribente valebo.
 Et tua spes nostra Musa salutis erit.
 Illa meo lentam proscribet corpore febrem,
 Languidulosque mihi fulciet illa pedes.
 Ver favet, & primi facies clementior anni,
 Cunctaque in auxilium sidera prona meum.
 His tua prasidius accedant carmina, sic te,
 Sic totus, Phoebo vindice, sospes ero.

In Coronam anni, diserta Oratione de-
 scriptam à Cl. Viro

THEODORO SCREVELIO.

Quid ver purpureum, quid turgida messibus
 aetas,
 Autumnusque ferax gignat & acris Hyems,
 Fecundi tot dona soli, tot munera coeli
 Implicuit strophis ista corona suis.
 Quaque renascentem decurrit Signifer annum,
 Munificum celebrat lingua diserta Deum.
 Cum Superis Aries equalem dividit orbem,
 Et calet à radiis languida terra novis,
 Exerit ipsa suas gliscens facundia voces,
 Neve decus fandi dividat, una capit.
 Cum premit ardentem lampas Phœbeia Cancrum,
 Ultimaque Arctos meta fatigat equos,
 Altius in Divum graditur praeconia Rhetor:
 Nec tamen hic Suada meta futura sua est.
 Quod si Libra pares terrarum fecerit horas,
 Æthereas vocum pondere librat opes.

Mm

*Mox ubi claudis hyems effret a viscera terra,
 Et sua jam moriens pignora Vesta tegit :
 Invenit in medio manifestum frigore Numen,
 Et varia Superos fronde latere docet.
 Cedite Romana victricia ferta corona.
 Hac, quo non uno nomine præstet, habet.
 Hanc Pietas, illam tumidi coluere Quirites.
 Illa omnes, solos ambiit illa duces.
 Si Latium Batavis præfers, conferte Coronas ;
 Hæc hominum manibus textitur, illa Dei.*

Ad

ZVLECHEMI DOMINVM

C V M

A N N A M M A R I A M

Virginem Ultrajectinam è tenebris
 in Solem protrahi cuperet.

SI cupis, ut claro spectetur sole virago
 Mascula, & in medio luceat Anna die,
 Omnis doctorum pandatur scena sororum,
 Et Claria veniant in tua verba nurus.
 Dic, nunquam Aonias tenebris latuisse Camœnas,
 Carminibus sexum dic viguisse suum.
 Pallada dic, dic sacundas scripsisse Columnas.
 Dic lyricis Sappho clauit illa modis.
 Objice, quæ magno Aspasia est sociata Pericli,
 Objice Cassandras, objice Zenobias.
 Objice Deiphoben, viracisque ora Sibylla,
 Et dic : Lucani Polla diserta fuit.
 Claudia quam fuerit Statio celebrata poetæ,
 Quæque Crati vixit docta marita comes.
 Hac ubi præclara objicies exempla puella,
 Exemplis cupiet clarior esse tuis.

*Sic totum elicies è docta virgine solem,
Et Solis fies tu pater, illa parens.*

In Mercatores in cloacam lapsos.

D*Vm sibi magnificas mercator splendidus ades
Quarit, & ex emptis lucra petuntur agris;
Corruit emptores quæ ceperat area tantos,
Et nitidos mer sit fœda cloaca viros.
Stillabant lento lachrymantia serica tabo,
Et faciès scena vociferantis erat.
Tunc risit natura parens. & sordida dixit,
Quæ petitis cives commoda, stercus olent.*

*In Dæmonem vitro Hermetice
inclusum Iocus.*

A*dspecte in angusto conclusum Dæmona vitro,
Et Stygii pulchra sede latere Deum.
Hic domus hic nigri pellucet regia Ditis,
Tartareoque patet janua nulla Iovi.
Hoc dubium: natura sagax an dextera solers
Fecerit arguta pulchrius artis opus.
Plaudite mortales, captum Phlegethonta tenemus,
Et capitur nostris subdolanus ille dolis.
Quàm cupere totum his claudi penetralibus Or-
Sic liceat nobis tutius esse malis. (cum.*

E C H O

Iocosa ad Nobilissimum virum

D. THEODORVM DOVSAM.

N*obilem sanguis, magni redi viri parentis
Gloria, tot suetus fratribus ire comes,
Cujus Apollineis resonans in rupibus Echo
A viduo resonum vate reposcit epos:*

Quid

*Quid misero mihi, quid toties clamatur? amatur.
 Quæ nimium lento crux in amore? mora.
 Posco individuum? viduam. cum conjuge quæ spes?
 Æs. quibus hanc terris inveniam? veniam.
 An placidi mores? ô res. ut forma marita est?
 Ritè est. num vates deprecia? precia.
 Versiculos lectura venit? venit. anne recondet?
 Condet. an excellens ingenio? genio.
 Num Phœbo furit? urit. amans testudinis illa est?
 Illa est. an modicis præfuerat? fuerat.
 Ambo pares studiis sumus & virtutibus ambo.
 At quid si loculis me superabit? abit.*

In Nobilissimi viri

GODEFRIDI de HAESTRECHT

Musæum Basilicæ Ultræjectinæ annexum.

I*nter templorum vivis laquearia & istud
 Augusto pietas fornice pectus habet.
 Altius hic, Vir magne, habitas, mentemque domum.
 Celsius ignava plebis honore levass. (que
 Astra vides & visa capis, Solisque labores
 Et Luna varias scis, Godefride, vices.
 Si faber ingenio darer, inter sidera, cœlos
 Inter, Phœbe, tuos tecta domosque darem.*

Ad Præstantissimam matronam

ANNAM WICKEFORT,

uxorem Nobil. viri

IOACHIMI WICKEFORTII.

Q*ua mea selectis recreas mœstissima mensis
 Tempora, nec solitas me cupis esse dapes.
 Optima VVickforti conjux, venerabile nectar
 Ambrosiamque tibi destinat aula Deum.*

*Tu mihi, tu vitam reddis placidissima, curas
 Tu facili toties discutis ore meas.
 Si Superum pater, in coelo si Iupiter essem,
 Magna Iovis conjux cederet ipsa locum.
 Illa cibos tibi porrigeret. mortalia donas
 Tu mihi, plus exlo traderet illa Tibi.*

In natalem filioli Amplissimi Viri

A N D R E Æ B I C K E R I,

Consulis Amstelodamensium.

D*um tuus arboribus vernat juvenilibus hortus,
 Consul, & in patulis luxuriatur agris,
 Dum nova ab aridulis prolestat gramina campis
 Iupiter & siccos corrigit imbre lacus,
 Dum crescunt lata salices, dum parturit annus,
 Et pulchris surgit fraxinus ordinibus,
 Naturam sequitur mater Bickera, domumque
 Consulis egregia prelis honore beat.
 Crescite nunc horti melius. nunc arva virete
 Latius, uberius gramina funde Pales.
 Parturit genitrix. pudor est, dum consulis uxor
 Mascula progenerat pignora, rura mori.*

Aliud.

A*bstulerat, vir magne, ferox Libitina Iohan-
 nam,
 Et spolium subita filia mortis erat.
 Non tulit hoc Lucina malum. cur perdimus, inquit,
 Resturam digna posteritate domum?
 Si tantum Libitina fuit tibi juris in illam,
 Ut tua virginem tolleret ira caput:
 Ius vitæ sobolisque meum est. dispendia fati
 Restituet Superum, me praeunte, favor.*

Præ.

*Progenit Bickera marem. tunc omine lato
 Dicitur hac Lachesis verba locuta patri :
 Hic Bickerus erit, clari gaude'e penates,
 Hæc soboles præscas mænula reddet avos.
 Hic hæres virtutis erit. si vivere terris
 Fata sinent, de te consule consul erit.*

Ad

MARTINVM LOONIVM

itineris socium.

Qui comes & cymba pariter curruque fuisti,
 Quem sociū tellus, quem dedit unda mihi ;
 Qui lepidus totas potuisti fallere luces,
 Cum flueret vicibus fabula crebra suis :
 Quem pluvia vetuere sequi leporesque ferasque,
 Quem pluvia mecum detinere domi :
 Iam Looni dilecte vale. nos Amstela rursus,
 Nos vocat ad vetex laetior Ya lares.
 Si leporum sperata duos captura fefellit,
 His tua nunc lucrum majus amicitia est.

Ad generosissimum virum

CHRISTIANVM FRISIVM,

cum Angliam peteret.

Anglia, si Frisii nomen, si numina nosti
 Sueta sub Aræoo regibus axe loqui :
 Excipe laudati germen prælustre parentis,
 Et Tamesi tantum vindice pignus ama,
 Parrhasium genitor curis prudentibus orbem,
 Et studiis fulcit Balthica sceptræ suis.
 Dum soboles per regna procul terrasque vagatur,
 Et fugienda sibi vel facienda notat.

*Tu fluctus compone tuos, compone procellas.
 Tu Frisio facilem per mare sterne viam.
 Sidera si mœstas recreant orientia terras,
 Hunc juvenem fausti sideris instar habe.*

In annum triumphalem

B R E D A

recepta excusum.

Incubat & mediis Batavum Leo frendet in ar-
 mis,

*Et ferus immixtis unguitibus ista tenet.
 Hic gladios hastasque vides, vexilla, globosque,
 Et varium dextra bellipotentis opus
 Breda jacet cumulatque tuos, Friderice, triumphos,
 Et domino gaudet succubuisse suo.
 Cingunt graminea validissima moenia gleba,
 Clauditur & clausus vincitur hostis Iber.
 Sculpite res tantas Batavi. non sculpitur illud:
 Oppida nunc vinci; nunc mihi sculpta dari.*

In prædium

D. A D R I A N I P L O S I I,

Equitis, absente domino à me
 lustratum.

Vidimus Amstelii surgentia culmina Ploosi,
 Vidimus illustrem nobilitate domum.
 Tunc risere oculi, cum vidimus omnia; sed cum
 Non vidi dominum, plus dolere oculis.

In libros Ephemeridum Clarissimi Viri
ANDREÆ ARGOLI

Mathematici Patavini.

IN cœlis habitare Ioves non miror, & astris
Non procul amotos dicere jura Deos.
Qui terris dant jussa, suis contermina terris
Imperiisque duces proxima regna tenent.
Argole, tu terras habitas & sidera versas,
Atque alio superos fixus in orbe vides.
Tu Phœbo Lunaque vias & tempora signas.
Tantaque spectator corpora pone premis.
Disponit grandes humana industria mundos,
Terribilesque nova contrahit arte faces.
Hic habitas, atque omne latus percurris Olympi,
Et secretâ Deum vastaque regna notas.
Sic cœlos meruisse potes. Si Iupiter essem,
Non tibi terra domus, sed Iovis aula foret.
Qui convexa, Deos, qui lucas ordinat, inter
Debebat medios hic habitare Deos.

In titulum

C E L S I T V D I N I S

à Christianissimo Galliarum Rege
donatum Principi

A V R I A C O.

GAllia, qua nostris junxisti federa terris,
Gallia, qua socias jungis in arma manus;
Gallia, qua Bataro ostendis sat prona Leoni
Lilia, & Vnanimes erigis una Patres:
Auriaco nunc prona faves. Comitisque Ducisque
Nominaque & titulos splendidiora facis.

Ille suis celsus Princeps virtutibus audit.

Et jam Borbonio iudice Celsus abit.

Non celsum, Ludovice, facis, das nomina solum.

Sic vocitasse tuum est : sed meruisse, Ducis.

I N O L O R E M

mihi ab Amplissimo viro

I A C O B O S A S,

Senatore Ultrajectino, missum.

F *Ingitur ipse sua cantare in funere cygnus,
Indubieque notam carmina mortis habent.*

Fallimur. hic tuus instanti modulamina fato

Nulla dedit. siluit jam moriturus olor.

Sed postquam conviva meus discerpfit olorem,

Et Sponsa factus victima grata fuit :

Me fatalis olor fecit post fata poetam.

Et qua cantillo carmina, jussit olor.

Fabula si ficta est, vatium mendacia vates

Corrigit, & cygno nunc moriente canit.

Dum mea cygneas imitantur tempora plumas,

Ingemit extremum fortè senecta melos.

In liberationem Captivorum in arce Lupesteinia.

Q *Vos tristes tenebra, formidatque penates
Ferrataque diu detinere sera,*

Excessere omnes latebris. sic, victa dolore,

Ipsa sibi pietas napperit arte viam.

Et quod non potuit precibus, jam perficit astu,

Fortuna vindex ingeniosa sua.

Claudite, Idumaei, vastâ sacra funera petrâ,

Et tumultum armiferis cingite militibus,

Clau-

*Claudite vos Christo famulantia nomina, Belgæ,
 Et captos totis cingite fluminibus.
 Nil agitis. cessere Deo custosque foresque.
 Iam famulis, illo vindice, claustra patent.*

*In quercum, ex arido & mortuo stipite
 mediis in aquis nascentem, in
 prædio Nobil. viri*

D. SCHONCKII.

A *Dispice. ab exucco tollit se stipite quercus,
 Et medio veluti funere vita redit.
 Ista resurgentis certissima symbola carnis
 Suspice, qui dubitas talia posse Deum.*

Ad

ARTVRVM IONSTONVM

Medicum Regium.

G *Allia Ionstono celebris fuit. itur in Arcton,
 Grandiaque Arturi nomina Scotus amat.
 Crescit virtuti precium. sibi vendicat illum,
 Et Tamesis tantum possidet aula virum.
 Clarior in victis vates sub regibus audit.
 Et Clarias ornat purpura crebra Deas.
 Nunc Carolo mens ista vacat. regisque saluti
 Dum studet, incolumi Principe quisque valet.
 Officium Medicina facit Phœbusque. nec ostrum
 Funus ab ingrata posteritate timet.
 Sceptra canit sanatque simul. cum fata minantur,
 Ille diem regi protrahit, ille decus.
 Vita duplex regi conceditur. una medentis,
 Altera, vel Carolo iudice, vatis erit.*

In effigiem Serenissimi Principis
B E R N A R D I,
 Saxoniz, Iul. Cl. &c. Ducis.

Adspecte Germanis referentem signa Camillum,
 Et nullo fractum turbine cerne Ducem.
 Dum pacis bellique vaga est fortuna, triumphos
 Colligit, & fuso victor ab hoste redit.
 Captivosque duces & magni Caesaris urbes
 Apponet spoliis, Mars violente, tuis.
 Saxonica spes sera domus & stirpis aruit
 Gloria, VVimarios pone relinquit avos.
 Saxone sic Caesar, sic gaudet Saxone Gallus,
 Et distincta Ducum praelia causa facit.
 Alter in Arctos acies, ruit alter in Istrum,
 Tantaque dissimili bella nepote vigent.
 Federibus pugnat noster, Celtamque Gothumque
 Armata, & hac summis regibus arma probat.
 Oppida, regna capit. frenoque augusta coercet
 Flumina, & Alpibus belliger audit aquis.
 En, suspensa nitent mediis anathemata templis.
 Fornicibusque Deum parta trophæa volant.
 Hoc, Bellona, stupe: VVitikindo rege creatum
 Tandem pro Gallo Saxona stare suo.

In filiolum natam
CONSTANT. HUGENIO,
 post quartam prolem masculam.

I.

Hactenus auspiciis thalamos auxere secundis
 Sidera, sed solos que genuere mares.
 Iupiter, Hugeni, partes exorsus amandi est.
 Et puero ingenium mite decensque dedit.

, Alter

Alter ab Odrysis est. & ni mea carmina fallunt,
 Belligeras quatiet Martia dextra faces.
 Tertius imbelli debet cunabula Phœbo,
 Et Claria discet plectra movere lyra.
 Quartus Atlantida secundo nascitur astro,
 Verbaque jam patria format & ora sua.
 Restabat Deus ille senex & falciger ignes
 Cœperat in thalamos explicuisse tuos.
 Cum Venus & Dictynna comes, Saturnia contra
 Oppressere suis sidera sideribus,
 Et tristem pepulere Deum. Lucina puellam,
 Edidit & gratas fecit amica vices.
 Exultas hac prole pater. dumque adspicis illam,
 Cernis in hac Phœben, cernis in hac Venerem.
 Non decuit tristi sobolem tibi sidere nasci,
 Qui tetricos hilari pellis ab ade deos.

I L.

Portia si genita est, genita est nova nata Catoni.
 Tullia si, soboles hac Ciceronis erit.
 Clœlia si fuerit, fluvios tranare virago,
 Et reges poterit fallere virgo novos.
 Dic fore Penelopen : alius nascetur Vlysses.
 Pallada dic : poterit Iupiter esse pater.
 Dic Sapphum : poterit pulchro nupsisse Phaoni.
 Dic Pyrrham : cupiet Deucalione frui.
 Dis, Tanaquil fiet : fatorum præscia mater
 Forte geret Latii sceptrum superba soli.
 Singula si fiet : tantum duo deprecor illi,
 Ne soror aut fiat Castoris, aut Hecubæ.

III.

Dispar fors homini est. dispar fortuna cubilis.
 Nubitur haud una conditione thori.
 Huic sterilis conjux & inanis gloria lecti est.
 Huic solos volupe est progenuisse mares.
 Alter in imbellem profundit basia sexum,
 Feminæque suo limine syrma trahit.
 In te mista fluit duplex fortuna. tuosque
 Perficit, Hugeni, femina virque lares.
 Macle heros, niveæque pater post pilea vittæ,
 Te mirare modis omnibus esse patrem.

IV.

Et vates patresque sumus: nunc mascula vīs est,
 Nunc velut amissa cuspide carmen hebet.
 Haud aliter pharetratus amor, nunc optima gignit,
 Nunc cum cuspis hebet, deteriora facit.

In Barbaram Thibantiam.

Si rigidos lenit pietas & gratia mores,
 Lector, in hoc tumultu Barbara nulla jacet.

II.

Virtutum fecunda, sui laus maxima sexus
 Hic jacet, & pergit virginitate frui.
 Nulli tacta viro, talem se reddidit astris,
 Et qualem genuit mater, Olympus habet.
 Virgo decens, facilis, comis, mansueta sagaxque,
 Dic mihi, quo casu Barbara dicta fuit?

Ad

Ad Nobiliffi. virum

LODOVIC. van ALTEREN,

Domini in Iaersfeld filium.

Vidimus ad placidū prætoria splendida Leccam,
 Vidimus arboribus prædia cincta suis.
 Vidimus expansos pulchris quincuncibus hortos,
 Vidimus exculti jugera multa soli.
 Turturis innocuos gemitus audivimus, & nos
 Cydonio fragrans flore refecit odor. •
 Præbuit asparagus gustanti sercla palato.
 Præbuit exactas agna tenella dapes.
 Delicias inter tantas, quam tangere posses,
 VVævera, Iaersfeldi, defuit una tibi.
 Ut sensus capiant omnes sua gaudia : jam dic :
 VVævera blanda veni, VVævera sponsa veni.
 Vates noster adest. nam quæ tibi basia mille,
 VVævera, defigam cominus, ille canet.

In

CONSTANT. HUGENII

filii, pileolum.

Pileus in summo nutat tibi vertice. qualis
 Instabili regum vertice nutat apex.

In ejusdem humeros.

His humeris forsam patrum portabis Olympum,
 Qui juvenis jam nunc fers Heliconæ tuis.

In ejusdem manus.

Non hirsuta tibi manus est. scis, optime, causam ?
 Hirsuto fratri non volo te similem.

In

In palliolum ejusdem.

*Serica quantumvis velem Te pallia, non es
Graculus, at nudo pectore Belga pates.*

In thoracem ejusdem.

*Thoracis pars clausa tibi est, pars una patescit.
Cur? quia cum loqueris plurima, plura siles.*

• In femur & femorale.

*Si femur & femorale tuum mihi gignere Bacchum,
Posset, adorandum sternerer ante genit.*

In caligas & ocreas.

*Ne fias Caesar, caliga qui nomina gessit.
Abscondit caligas ocrea densa tuas.*

In pedes.

*Est, bene quem novi, bipedum nequissimus. at Te
Quadrupedem glacies vidit & alipedem.*

In chirothecas ejusdem.

*Claudit theca manus. si nobis porrigis, audes
Impurum nobis porgere fortè canem.*

In umbilicum ejusdem.

*Nugarum satis est, ephebe Constans,
Iam pervenimus usque ad umbilicum.*

E P I T A P H I U M

Domini van

D Y D E N,

Victoris & Gubernatoris VESALIAE.

Quo victor stetit, hoc recubat sub pulvere vi-
ctus,

Atque eadem fama & mortis arena Duci est.

Qua titulos, illa tumulum quoque sede meretur,

Et tantas una sentit in urbe vices.

Hic lauros parat & pronas in fata cupressos

Belgica, & officium praeat utrumque tibi

Maxime Dydeni. qua victrix moenibus hisce

Visa fuit, dominum bajulat illa suum.

Quasque ferox portas ferro Bellona reclusit,

His testis facti sit Libitina tui.

Quique triumphanti cives plausere, jacentem

(Si modo fas fieri militis ossa) dolent.

Hac tamen exequias specie solamur: eundem,

Qui tuus, Hispani nominis esse rogam.

In Veterum dicta ab Amplissimo viro

D. N. N.

collecta.

Haec sunt Socratica, Frisii, praecepta senecta,

Hac Latium, hac voluit Gracia docta loqui.

Errant immixta salibus, ceu sesama, gnoma.

Et gravis hic fatur cum Cicerone Cato.

Mirantur sua verba Thales, Solonque Biasque,

Sensaque subtilis lector acuta stupet.

Invenit hic vocum globulos juvenisque senexque.

Invenit hic mores femina virque suos.

Discit amor, discit livor, male sana voluptas

Spernitur, insanus vapulat, ira sapit.

Ferte

*Ferte gradum, quotquot melioris gratia dissi
Dogmataque argutos ingeniosa movent.
Pagina quæque Schola est, & nostra regula vita.
Et praeceptores mille libellus habet.
Discitur hic monitis probitas, interque tot ævi
Crimina, nos faciunt secula prisca bonos.*

In

G V I L I E L M V M

*Principem Auriacum, cum novæ Domus,
quam Sagittariorum vocant, funda-
menta Hagæ jaceret.*

I.

Hæc est Auriaci patriam servantis imago.
Hac teneri species suspicienda Ducis.
Ædificat, primusque puer fundamina tecti
Ponit, & imperii dat documenta sui.
Una manus gladium, lapidem gerit altera. cives
Scilicet illa suos afferet, ista domus.

II.

Suspice surgentis specimen spectator Iuli,
Et lapidem, dextrâ quem gerit ille, nota.
Hic lapis est, quo tota domus se machina falcis.
Hic lapis est, ista primus in ade labor.
Hic lapis est, quo stante domus subducta ruina est.
Si ruet, hac primum parte ruente ruet.
Tu Batarum lapis es, Princeps Guilielme, salusque,
Sospite quo constant, quo moriente cadent.
Ut patria fortuna tuis se vindicet ausis,
Prospera das genii signa fidemque tui.
Fit tandem lapis iste domus; tu parvule, Princeps.
Crescunt principis tecta Ducesque suis.

Ædifica

*Ædifica puer, ædifica dum tecta struuntur,
Auguror à puero nunc quoque regna strui.*

I I I.

HÆc domus est, quam tot ferient impune sagitta,

*Hac domus est arcus testis, Apollo, tui.
Fundamenta locat teneris Guilielmus in ænīs.*

*Et fidei jam nunc ludit imaginibus.
Conditur armorum sedes, jocularis arena.
Inchoat imbellis bella futura puer.*

*At postquam firmata virum perfecerit ætas
Tela Ducis propius sentiet hostis Iber.*

*Sic puer, Ausonias dum territat Hannibal, æres
Ante suos jurat Punica bella Deos.*

I V.

VOs, o vos sancti Manes gaudete Georgi
Fulmineo cujus concidit ense Dræo.

*Auriacus tibi sera locat jam tecta domosque,
Ordinis Auriacus pars speciosa tui.*

*Hunc tu forma equitem, studiisque virilibus apta,
Et tua Nassovias impleat hasta manus.*

*Si tibi victori quondam cecidere dracones;
Illius Hesperius concidat ense Dræo.*

In

ARNOLDVM & CHRISTINAM,

*Satrapæ Mtydensis liberos, optimis
artibus initiatum par.*

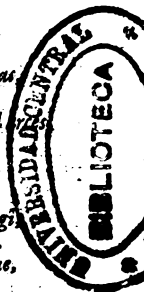
Imbibit Arnoldus Latia præcepta Minerva.

Et Christina potest verba latina loqui.

Ad numeros frater canit & soror amula fratris.

Hac facies parvi Castoris, hac Helena est.

Crescit

*Crescite praestantes pueri & praludite magnis.
Vestra patri messem nunciat herba bonam.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM

Fil. cum carmine suafisset deditionem
Sagunthi, Frater Christianus
dissuasisset.

N Vper ad obsessam Poeno oppugnante Sagun-
thi scripsisti heroo carmina fulta pede. (thum,
Vis dedi miseram attritis jam civibus urbem,
Dum male consultans Roma moratur opem.
Hugeni, placuere mihi versusque laborque,
Sed potuit sobus displicuisse timor.
Plus animi, plus frater habes constantis Ephebi.
Cui potior visa est deditione fames.
Tu Christo, quia bella veras & funera Rhetor,
Has poteris partes fortè probare magis,
Χριστιανὸς meruit sic Constantinus haberi,
Et Constantinus nomine, Χριστιανὸς.

In prædium

CONSTANTINI HUGENII

Vitaulium, quod ad fossam Voorbur-
gianam conspicitur.

P Arva domus, magni domus hospitis ista,
Viator,
Ad placidas, Haga proxima, surgit aquas.
Tuscula si quaris, Zulechemi Tuscula sunt hæc.
Invenit hic Tybur publica cura suum.
Hac fessa Cajeta patet peramabilis aula.
Hic Caprea, studio sed meliore, jacent.

Hob

Hoc doctis toties Prytaneum arridet amicis,
 Hic socio Pollux Castore latus agit.
 Lucullo si villa fuit, cui Pallas, Apollo,
 Nomina cui quondam clara dedere Dii,
 Hoc etiam nobis Batavis in Apolline cæna
 Sumitur, hac etiam Pallade sumat olus.
 Gaudet & alternis fruitur mens provida curis,
 Et placet officiis exonerata quies.
 Est animis studiisque suum nimis. expetit oti
 Commoda, qui patria vult studuisse sua.
 Aula Ducem curat, dominum hac Vitæ lux. quan-
 tum
 Illa sapit, cupiunt hæc sapuisse minus.
 Iam similis Zulecheme, Iovi es. qui fessus Olympum
 Deferit & præsum vadit ad Æthiopas.

Nobilissimo viro .

IOANNI FORESTO,

Consiliario, cum una mecum rate vehere-
 tur, post intermissa aliquot lustris
 amicitiae officia.

Felix, quæ veterem mihi conciliarit amicum,
 Et vatem vati junxit amica ratis.
 Crescit amicitiae titulus, dum dulcis Iacchi
 Nimbulus adbergit, doctæ Foreste, duos.
 Ipse ego. ne tanto credæ non dignus amico,
 Hoc tibi Regina trado, Senator, epos.
 Sic dixi & tecini Mariam, triplicisque corona
 Mater in his chartis seque suosque legit,
 Auricique Ducis thalamos, venerandaque Belgis
 Federa, & hinc Regum, Caesaris inde domos.
 Debemus quam multa rati. post prandia, Musas,
 Te penè amissum reddidit illa mihi.

In diem Veneris, Cruce & Passione
Servatoris nostri funestum.

Q Visquis adorandi juras in nomen Iesu,
Non Veneris, Christi sed venerare diem.
Pendet in infami peccantium gloria ligno,
Et cœli soboles creditur esse nocens.
Affligit Patris ira, Patris qui mitigat iras.
Seque mali alterius vult Deus esse vadem.
Quam spectas trabe, concurrunt altare, sacerdos,
Victima, & in tanto funere culpa deest.
Spectator reus est, moritur sine labe redemptor,
Scena laborantes Numinis ista fuit.
Non hunc Phœbe diem, fecisti gratia. lux hac
In media scelerum nocte serena micat,
Quid natura pudes? cur Sol sine crimine luges?
Conveniens causa plus pudor ille mea est.
Vultus ipse meos, Christo moriente, recondam.
Detegat ut vultus lux redvivat meos.

In Poëmatum

REINERI NIEVHVSII,

Alcmariani Rectoris libros.

C Vr hederam doctis poscis, Reinere, libellis?
Non opus est hedera deficiente tibi.
Ipse tuo radias vates fulgore. facessant
Lumina, luminibus non satis aqua tuis.
Scandere Parnassum nuper mihi visus, in ipso
Culmine stas, & jam celsior ire paras.
Deficiunt apices. noster miratur Apollo,
Talia nascentes scribere posse Scholas.
Nam postquam sapuit sub te rectore Iuventus,
Ipsa, domus Phœbi, Cithra relicta fuit.

In Expeditionem

F L A N D R I C A M ,

Hinc Galliarum Regis, illinc Ordd. Fede-
ratorum.

F Landria, qua gemino nunc oppugnaris ab hoste,
Et bellatrices adspicis agra manus,
Hinc Gallo exultante, hinc insidiante Batavo,
Prospice fortuna damna futura tue.
Imminet aduersis Francorum purpura turmis,
Iamque tuum viatrix Gallia littus habet.
Parte alia terris magnus Dux incubat. & nunc
Auriacum grandis Ganda timere potest.
Cingeris excubiis latè Regumque Ducumque,
Inque tuum jurant fœdera tanta caput.
Prima potens Grevelinga ruit, Brugaque tremi-
Et portus metuit VVasia tota suis. (scunt.
Expeteris spoliū populis. vis salva tueri.
Omnia? vis priscis esse beata bonis?
Lilia Belgarumque libens venerare Leonem,
Finitimisque soror gentibus esse velis.
Displiceat tibi solus Iber, vicina placebis.
Quique tuus noster Flandria civis erit.
Omnis in inuiso lis hac versatur Ibero.
Vnum hoc bellorum nomina nomen habet.
Pelle homines nomenque. tuis concordia terris
Hac & non aliâ conditione datur.

In

GREVELINGAM

Flandriæ frontispicium sub Rege
puero captam.

EN, puero cedunt urbes, & regius infans
Belliger in Morinûm finibus arma quatit.
Ipsa Ducem fundunt cunabula. natus in ostro
Nascitur in portis victor, Ibere, tuis.
Laurea prætextam decorat. Bellona triumphans
Vagit & è tenero fulminat ore minas,
Accenditque faces belli. & metuenda revellit
Oppida. & impubis præmia Martis habet.
Quondam victa vixis spoliûm Grevelinga juvenis
Formaque regnantis parvula, grandis ovat. (est
Flandria quàm metues, quàm formidabis adultum,
Qui puer in frontem verberat Austriacum.

In

GREVELINGAM

captam tempore Conventus Mo-
nasteriensis.

Qua vallis, quæ se fossis Grevelinga tuetur,
Cui totum faciles commodat aquor aquas.
Gallia quam vultu adspexit vicina sinistro,
Quam prima validam Flandria fronte locas,
Illa dolis toties & inexpugnabilis armis,
Corruit, & victas dat generosa manus.
Degeneri nec sorte cadit. sub Rege fatiscit.
Non nisi regali cedere sueta manu.
Aurelio Duce pugnatum est, ringente Philippa.
Et velox belli visa procella fuit.
Et soror in fratrem. solum discordia regni est.
Ambo pro populi bellâ salute gerunt.

In

*Tu Duxnkerka time. victori proxima Gallo es,
 Et pavidum claudunt Celsica signalatus.
 Scribite Vos mediis pacis commenta Cheruscis.
 Scribite quid magni Caesaris aula velit,
 Quid Cimber, Sueonumque patres. qui subruit urbes.
 Et pacem victis imperat, ille facit.*

In menses XII a

IOACHIMO SANDRARTIO

pictos, & Bavarum Ducis Filio
 inscriptos.

C*Vi patriis vernans crescit virtutibus atas,
 Et pietas certam spem facit ipsa sui:
 Accipe Zodiaci menses & sidera, Princeps,
 Et toto Solis tramite sospes age.
 Qui puer imperii tot signis emicat, illi
 Fas est Signiferi tot famulare faces.*

I A N V A R I V S.

I*Anus adest, geminoq; bifrons sua lumina Phœbo
 Objicit. hunc veteri proximus, inde novo.
 Frigidus humentem profundit Aquarius Vrnæ.
 Et liquidas stringit vis glacialis, aquas.
 Sulcatus ferro fluvios, portamur ab undis.
 Dum gelidus solem querit in igne senex.
 Ponite, mortales, veteris tot nomina culpa.
 Hic veniens aliis moribus, annus eat.*

F E B R V A R I V S.

E*N fervent calida, cœli sub Piscibus, olla.
 Et dapibus gaudet foeta culina suis.
 Gruda jacent passim laxis obsonia mensis.
 Materies laudis quanta, Magire, tua est.*

*Qui Carios simulant, jam Bacchanalia vivunt.
 Et Stygio vultu dissimulatur homo.
 Vera loquar : quisquis ficto sub damone prodixit
 Stultitiam, multum demonis intus habes.*

M A R T I V S.

Martius hic à Marte animos & nomina sumit.
*Inchoat hoc veteres Itala terra dies.
 Ver oritur pellitque trucidis tot tadia vita.
 Et captura maris piscibus ampla datur.
 Pellitur in scopulos puppis, totum aestuat aquor.
 Et socio tonitrus fulmine summa ferit.
 Dum medium lampas Titania scindit Olympum,
 Virtutis medium nos teneamus iter.*

A P R I L I S.

Terribilis coelo vernantem trudit Aprilem
*Taurus & adstrictam frigore solvit humum.
 Gramina jam campis redeunt, tot floribus hortus
 Pingitur & superum munere ridet ager.
 Prima suam Daphnis vocat ad mulcetraria Nisam,
 Dum violas calathis colligit ille suis.
 Sed tu Nisa cave, occultam ne forte per herbam
 Tentet inexpertam Daphnis inire viam.*

M A I V S.

Nunc Meliboeae tuae gliscant in Doride flammae,
*Dumque virent passim prata, virete duo.
 Sol est in geminis. gaudent hoc sidere ruptae,
 Et faciles spondent astra benigna thoros.
 Caelum, terra, dies omnes noctesque procantur,
 Dum tulipam digitis demetit Ida suis.*

Lesbia

*Lesbia cur tacitum nutrit sub pectore vulnus?
Dissimilis matri non cupit esse sua.*

I V N I V S.

D Vm Cancris chelis Phœbeos implicat ignes.
Signifer & summum lux vehit alma diem,
Lanigeras tondet pecudes intonsa senectus.
Et nunquam querula veller a carpit ovis.
Quas geritis domini vestes hac lana fuere,
Materiam fastus sordida prabet ovis.
Iunius est. assurge puer, dumque atheris alta
Sol habet, in recti vertice fige pedem.

I V L I V S.

P One premit Titan Nemeai terga Leonis,
Et ferus exsuccos Sirius urit agros.
Pascua diffusis refecantur gramina campis,
Pabulaque hinnitu belliger optat equus.
Nunc pisces fluviis, gaudet falconibus ather,
Et spoliis aer totus & unda patet.
At tu Nympha tuis pisces qua retibus abdis,
Effuge amatoris retia vafra tui.

A V G V S T V S.

T Riptolemi jam dona vides Cererisque beatæ,
Quasque ferax messes colligit omnis ager.
Fasciculos Corydon densis adstringit aristis,
Et tot fasciculis horrea plena tument.
Adspicit hæc virgo, & cuperet non virgo vocari.
Et foetus etiam gignere posse suos.
Curia, Palladiaque vacant hoc mense cathedra,
Cumque facit tellus maxima, nil facimus.

SEPTEMBER.

Libra dies noctesque pares suspendit in astris.
 Et medio Phæbus cernitur ire gradu.
 Poma dat autumnus, morbisq; alimenta ministrat.
 Prunaque, quam spectas, rustica Chloris amat.
 Venantur Bavarumque duces, Bavarumque ju-
 ventus,
 Et fugiens medlis præda tenetur aquis.
 Aëris aura tepet. qui sidera respicis, ignes
 Concipe, non tepida religione, pios.

OCTOBER.

Scorpius adversi diem spectas sidera Tauri,
 Pone sequi Caprum Philliridenque vides.
 Ecce, novum potat noster Silenus Iacchum
 Et sociis risum spongia plena facit.
 Grus, anser, merula ~~et~~ turdus, fringilla, scolopax
 Advolat in cupidam victima crebra gulam.
 Tempestas anni varia est. ea pessima non est,
 Fercula quæ denti fert peregrina meo.

NOVEMBER.

Iam nova Nobilium mensis obsonia fumant,
 Pabulaque in ludum frigida præstæferunt.
 Iam dama, lepores, cervi, sunt præda molossis,
 Et profuga laqueis tot capiuntur aves.
 Lapsa cadunt folia arboribus. Chironque superne
 Flaminaque ~~et~~ pluvias ejaculatur aquas.
 Venator toto canibus venare Novembri,
 Securus, num sit mæcha maris a domi.

D E C E M B E R.

D Elitet in tenebris, dum lux Phœbea fatiscit,
 Cereaque exanguis lumina portat anus.
 Nec tamen illa latens Iudæum porca Decembrem
 Arguit, hos jugulos horret Apella sacer.
 Sus immunda placet nobis. his vivimus extis.
 Dummodo cœnosum proluat unda pecus.
 Optima sus, quoties tua testamenta resignas,
 Me dic heredem suminis ossa tui.

D I E S.

P Vlchra dies pulchram forma fulgente juventam
 Exhibet. ô vite dulcis amica mea.
 Irradiat semet radiis, mundumque videndum
 Objicit, inque oculos qua latuere, rapit.
 Solis fida comes surgit cum solo; caditque.
 Precipitatque suas sole ruente facies.
 Si natura diem nobis concessit, in ipso
 Fas est justitia nos habitare die.

N O X.

L Anguida, dormitans hac foemina noctis imago
 Sideribus vestes undique picta suas. (est.)
 Cingunt demissam Lethæa papavera frontem
 Et pueris juxta membra sopore jacent.
 Interea pernox ferali carmine bubo
 Ingemit, & toto mussat in orbe quies.
 Evigila è tenebris anima, & dum cœlica versas,
 Displiceat vite nox scelerata tue.

In Incendium Templi
AMSTELODAMENSIS.

I.

Amsela, dum subitis flagrant tua templa sa-
villis,
Et pereunt uno sacra laresque foco;
Dum nudata suo fumant fastigia tecto,
Horrescitque aliis ipsa ruina minis;
Creditur hac vultu nobis dixisse sereno
Religio & dictis vix gemuisse suis:
Tunc vigui, cum nulla humilis mihi conderet orbis
Culmina, nec pulchro fornice culta fui.
Cum templum spelunca fuit, latebraque ferarum,
Araque de viridi cespite staret inops.
Cum silvis latuere pii, cryptisque fideles,
Et mediis Christi vox resonaret agris.
At postquam nixidis fastu sum tradita templis,
Et Regum impensis tam preciosa fui;
Et meus augustis voluit me claudere cultor
Sedibus, & coetus hic habitare meos:
Defeci, miseraque mihi cultusque decorque
Languit & forma vis veneranda mea.
Cordibus intepui, & dum comita, superba frequen-
Decessit studiis gloria vera piis. (tor,
Audiuit mea verba Deus. flagrare penates
Iussit & in cineres nobile vertit opus.
Discite mortales, tectis discernere Numen.
Nec lapides summum claudere posse Deum.
Illa malos justosque capit domus. intus honestum
Qua colit & Christum possidet. una Dei est.

Tecta

I I.

TEstae ruunt, cecidere trabes, tabulata, corona,
 Sacraeque Domus Area nuda patet.
 En, Veri domus illa fuit. nunc cernitur illud.
 Sublato flammis tegmine, nulla latent.
 Adspicit ex altis hac rudera sedibus aether.
 Et sacrum irradiat Luna diesque locum.
 Haec tenus humano sonuit sub iudice verum.
 Et potuit dictis terra favere piis.
 Nunc, quicumque soles mystes coelestia fari,
 Hic poteris, Caelo iudice, vera loqui.

I I I.

Nelugete Novi, Cives, dispendia Templi.
 Hoc locuples vobis dextera reddet opus.
 Flagravere trabes. alias speramus ab Arcto.
 Et cupiunt silva nunc magis esse pia.
 Exiliunt ultro terris Borealibus orni.
 Et facili pinus casa labore ruit.
 Ardua, vix ullis percussa securibus, ilex
 Labitur, in sacros officiosa lares.
 Haec lugete magis, Cives, dispendia: flammis
 Exuri priscum non potuisse nefas.
 Haeret adhuc animis veteris contagio vita.
 Nostraque ab ignavo frigore corda stupent.
 Si magis in caeli cultum pietate calemus,
 Ut iliter nobis arserit ista Domus.

I V.

Cum gravis in Solyma muros incumberet Assar,
 Arsit adorando Fabrica structa Deo.
 Nec perit tunc salva Fides. stetit illa superstes
 Ignibus atque isto luxit in igne magis.

Ardeat & foeda jam sit vicina ruina

*Hac Domus, & lapidum corruat alta strues;
Stant, queis nixa fuit, meliori sorte columna.*

*Quaque domum librant, fulcra stupenda manent.
Hinc omen dextrum capimus. Stant salva piorum*

*Dogmata, stat nullo mobilis igne Fides.
Inconcussa jacent salvis fundamenta muris.*

*Et Pietas in quo nostra recumbat, habet.
Nilimur unanimis Christo. si machina mundi
Ardeat, tot possum tutus abire Deo.*

V.

Quid gemitis pavidae matres? quid pectora
mœsta

*Tunditis? & lachrymis tingitis ora piis?
Non grævis est jactura boni. decussa calaptra est,
Et Superam facies spectat aperta domos.
Iam colitis sine nube Deum, sine tegmine cœlos.
Sic flamma, sic vos erudiere faces.*

V I.

Arsit sola suis Ecclesia nostra favillis.
Nec facta est damno proximior e nocens.

*Tot circum innexi flammæ caluere penates.
Et tamen in nullam fœvit illa domum.
Undique salva atque incolumis vicinia mansit.*

*Noxaque communis non fuit, horror erat.
Nam quæ vera cupit censerî Ecclesia mater,
Noxia filiis non cupit esse suis.*

V I I.

Dum vera in terris calidis Ecclesia rixis
Queritur, & verè iempla locusque Dei:
Iamque alias Latia suspendit ab urbe salutem.

Aliter

*Alter amat mentis libera sensa sua :
 Dum bellis, dum Regum armis hac ipsa probantur,
 Et potior victrix creditur esse fides :
 Ridet cuncta Deus quarula molimina turba.
 Et veram, mediis litibus, igne probat.*

VIII.

Non Aurora domum sacram, non Vesper ad-
 ussit,
*Sed medio flamma seruit ira die.
 Sol tragicus spectator erat. spectabilis urbs
 Res erat, intentis civibus, arsit apex.
 Tot testata fuit Majestas testibus iram.
 Nec voluit populos ista latere suos.
 Supplicium commune fuit. si nostra fateri
 Crimina non pudeat, publica culpa fuit.*

IX.

In ORGANA exusta.

Quætories cecinere Deum, qua carmine sancto
 Tot placuere piis organa, lapsa jacent.
*Summa nocent imis. pars hæc male servit in illam.
 Inque mali partem cuncta ruina rapit.
 Igne tubi, pulchri flamma periere canales,
 Ordinibusque suis qui sonuere, silent.
 Æstuat in dulcos rabies Vulcania cannas,
 Aptaque centenis vocibus ora liquat.
 Confunditque sonos omnes & barbara miscet,
 Materique artem tollit iniqua suam.
 Redde melos solitum. Inbal, tot redde loquelæ.
 Fac iterum nobis docta metalla loqui.
 Sic plus in templis Deus & divina placebunt.
 Ipsa voluptates Sacra decenter amant.*

X.

In exultum SUGGESTVM.

Hic arsit Christi studiis & vocibus umbo.
 Nunc ardent flammis pulpita sacra malis.
 Hinc nostri tonuere patres, & fulmina quisque
 Torsit in humanum relligiosa genus.
 Mulciber in sedes & sellas fulminat istas.
 Et ferus hic partes cuncta vorantis agit.
 Tu flammis lymphis & toto flumine, Civis,
 Obrue, & iratas in tua sacra faces.
 Et quos non audis fundi suggestibus altis,
 Auditor, monitus, à ratione cape.

X I.

IN CORONAS & LAMPADES
liquefactas.

Qua populis luxere faces, grandesque corona,
 Rudera sunt, foedo despicienda situ.
 Æra fluunt: squalent, quæ mox fulsere, metalla:
 Atque aliis facibus disperiere faces.
 Quid fiet? tenebris miseri vivemus in ipsis?
 Et nulla civis lampade flectet iter?
 Amstela, quæ longè facibus præluceat istis,
 Fax micat, & certam monstrat ad astra viam.
 Illa Dei Lex est, palantis regula vite.
 Illa præit pedibus lux veneranda tuis.
 Decepere faces alios. hæc nescia fraudum est,
 Errantesque suo discutit igne faces.

XII.

In SEPULCHRA ruinis adaperita.

Quis furor in sacris? turbant incendia Manes.
 Et placidos aperit crebra ruina rogos.
 Marmora dissiliunt. inque ipsa cadauera lapsa
 Desuper, horribili sorte, stetero trabes.
 Credibile est aliquem è tumultu (si cura quietos
 Sollicitat) tales ingeminasse sonos:
 Parcite, mortales, cineres violare sepultos.
 Non hic impietas, quod sibi querat, habet.
 Quid patriam, quisquis facis hac, inquiris in urnam?
 Aut pacata tua conjugis ossa cies?
 An, Iudex metuende, venis? & corpora poscis?
 Meque resurgentem vis tibi, Christe, dari?
 Omnia collucent flammis. hac ultima mundi
 Perditio est. summum sistimur ante Deum.
 Saxa crepant, sua frustra vomunt monumenta. piaq;
 Exuvias altè flamma profana vorat.
 Dixerit hac. sed nos qui vivi vidimus ista,
 Dicimus, extremum hac ante venire diem,
 Atque has ventura flammæ præludere flammæ.
 O homo, quam grandi nunc monitrice sapis.

XIII.

Curritis & totam, Cives, confunditis Urbem.
 Et cunctos Templi publicus ardor agit.
 Hi scalas validis librant cervicibus. illis
 Dissecat adstrictas crebra securis aquas.
 Scanditis & celsis altè laquearibus undas
 Fertis & immenso luditur igne labor.
 Cunctorum pereunt opera. subvectus in auras
 Auxiliatricem respuit ignis opem.

Sistite precipites operas. exstinguit ignis
 Nescis & excelsa vertice flamma furit.
 Quid cœlos urnis petitis? demissior hic vos
 Plurisque nocens animis flamma, perurit hœni.
 Ardet amor lucri cupidus in menibus. ira
 Æstuat & facibus cœca libido suis.
 Huc agiles properate; istas exstinguite flammæ.
 Hæc omnes sanæ fundite mentis aquas.
 Expedit hos frigere focos. nil flumina profunt.
 Pœnula peccatus tollite, frigus erit.

XIV.

In TURREM & CAMPANAS
 lapsas.

Labitur ex alto turris, tot salva per annos.
 Et lapsu Manes contremuere pii.
 Campana cecidere, pia pro gente loquaces.
 Nec, quod jam populis æra loquantur, habent.
 Nempe, luunt pœnas Superis. à coetibus absunt,
 Et procul, in templi vertice, quæque sonat.
 Immemoresque Dei, crebra nos voce laceßunt.
 Exmemores summi Numinis esse volunt.
 Hinc mediis lapsæ templis damnantur inesse.
 Vox ubi damnatis publica jure silet.

XV.

In effigiem CÆSARIS in vitris
 exustam.

Exusti perire duces. & Cæsaris illud
 Augustum in vitris desit esse caput.
 Quam leve, si vitreus Cæsar subducitur urbi
 Aureus in nummis restat adhuc Carolus.

Accus.

X V I.

Accendit Latium Didonis flamma poetam,
 Et Rhrygii incaluit Principis igne Mæro.
 Flamma fuit, quæ vesanos accendit Orestas.
 Vrit amatores Cypria flamma suos.
 Nos quoque, dum sacris ludunt incendia templis,
 Vrimur, & vates improba flamma facit.
 Attamen in flammis sapimus, quia frigora prosunt,
 Carmina frigoribus frigidiora damus.
 Dum desunt latices, constrictaque flumina, forsan
 Exstinguunt istas frigora nostra faces.

In

T E M P L I G A L L I C I

Et Aulici Incendium, quod accidit Hagæ
 Comititis, me spectante.

Vidimus infandis Superum flagrare favillis
 Limina, terribiles vidimus igne focos.
 Rudera sunt delubra Dei, laquearia sordes,
 Quæque precum fuerant atria, sunt cinerum.
 Quæ populum Christi que gregem campana vocabat
 Liquebit, inque suo funere muta silet.
 Organa, quæ modulis recreant coelestibus aures,
 Foeda situ vultus occulere suos.
 Quæ circum monumenta Ducum suspensa nitebant,
 Virtutum memores disperiere nota.
 Ex alto cecidere enses, calcaria, crista,
 Depictosque furens flamma peredit aves.
 Auriaci periere patris subsellia, quæque
 Religiosa sedet Patriæ, sumat humus.
 Optima varcinor. Pietas incendia fecit,
 Ut flammis caleant pectora nostra piis.

Vt

Vt cedat ferale gelu, quod strinxerat omnes.

Et fervens animi dissipet aura nives.

Forſitan & ſacris gliscent in vatibus ignes,

Et novus athereis mentibus ardor erit.

Forſan ab his facibus frendens exurit error,

Et verum facie ſplendidiore micat.

Forſitan his ipsis vicinior Aula calebit

Ignibus, inque Deum promior ibit amor. - (tem,

Aut Batarum præmiſſa acuent hac fulmina Mar-

Flammaque Cantabricos acrior uret agros.

Si male vaticinor, tu Civis, diſce: piorum

Poſſe quati flammis limina, ſtare pios.

I N N V P T I A S

Ornatiffimi, doctiffimiq; viri

D. IOHANNIS BLAEV,

I.V.D. Et Mathematicorum ſtudiorum
cultoris ſerii;

Et laudatiſſima Virginis

GEERTVDIS VERMEVL.

Quam tibi nunc alia gliscent ſub pectore cura;

Quam ſpeciem, Blavi, vultus amantis habet.

Quam tibi vita prior jam ſaſtiditur; & illi,

Conjugis ignari qui periere, dies.

Nil tibi cum libris, vel ſicca cortice charta eſt.

Nec vigiles laſſat pagina crebra manus.

Præla jacent. ceſſant opera: nec dextera ſolers

Ordinat ingenii docta reperta tua.

Non jam flammiferos, claro cum patre, penates,

Et ſpatiis ſcribis ſidera quæque ſuis.

Pleias ubi, radietque ſua cum conjuge Cephæus,

Æmula vel Sponſa Caſſiopææ tua.

Ipfæ

Ipse suis te subduſtum cervicibus Atlas
 Sentit, & ingenti preſſus ab axe gemit.
 In terris alii ſurgunt tibi, Sponſe, labores.
 Altera adeſt ſtudiis Sphæra parata tuis.
 In qua flammeolos Sponſa mireris ocellos,
 Atque aliam videas luxuriare Comam;
 Collaque, & in pulchra fulgentia Cingula pallâ.
 Quasque ſibi Virtus nexuit ipſa Deas.
 Si tibi prægrandem verſat Ptolemaus Olympum,
 Et longo perſtat terra quietâ ſitu:
 Si tibi prægrandem ſiſtit Copernicus æthram,
 Et novus hic gyro nos brevior rotat:
 Tertia Sphæra tua eſt. qua jam tibi nubilis adſtat.
 Sphæra novi motus, Sphæra quietis amans.
 Hunc orbem, Vir doctè, tuis virtutibus orna.
 Hic Veneres omnis pone Cupido tuas.
 Quodque rei caput eſt, Tu, Blavi, volve puellam.
 Et dic: Sphæra meis volvitur iſta jociſ.
 Quare polos, axemque vigil. dumque omnia laudas;
 Tota tibi fiat femina Zodiacus.

In effigiem

G V S T A V I

Suecorum Regis.

HÆc Martis facies, hac magni Regis imago eſt.
 Talia Guſtaviuſ belliger ora tulit.
 Se major Natura fuit, cum gigneret illum,
 Et ſtatuit poſthac gignere nolle parem.
 Vnus Pellao juveni ſi ſuccubat orbis,
 Huic orbis poterant ſuccubuiſſe duo.

In

In effigiem

F R E D E R I C I

AVRANSIORVM PRINCIPIS

equo insidentis.

Quem procerum votis, populi quem voce petebas,
 Fortuna còlumen suscipe, Belga, tua.
 Talis erat Cyri facies, cum vinceret urbes.
 Hac species Pyrrhi belligerantis erat.
 Talis Pellao sonipes surrexit alumno,
 Et magno domiti frendais orbis hero.
 Asriacos hic portat equus. natumque patremque.
 Hic decus invicti fratris & ora vides.
 Tres totire Duces, & qua divisa beatos
 Efficiant, uno in Principe mixta fluunt.
 Collige Roma tantos vario ductore triumphos,
 Imperii finis Tigris & Ister erunt.
 Promovit Fredericus iter: jam pugnat ad Indos.
 Ignotoque procul sidere bella gerit.
 Surgunt cum Phœbo tituli: cum mergitur ille,
 Occiduis victrix gloria surgit aquis.
 Horret Iber, miratur Arabs, formidat Hydaspes,
 Istaque longinquus nomina Persa colit.
 Nec satis est pugnasse Ducem. respública felix
 Pacata laudem religionis habet.
 Libertas secura domi, quæ vicinus, inquit,
 Non tua sunt, Princeps, commoda. civis erunt.

In

In effigiem Nobiliss. viri

P E T R I H O O F T

Prætoris Goilandia & Satrapæ
Muydenfis.

S Vspice, Belgæ, virum, tragico quo vate paratus
Coepit & Arctoo scena sub axe loqui.
Gallia quem titulis, Batavus tot fascibus ornat,
Et dominum gaudet Mydæ præesse sibi.
Qui patrias scripsit Veneres. Cyprumq; Gnidumque
Transtulit in terras, Amstela clare, tuas;
Sceptraque Borbonii vitamque & fata recenset,
Et tantum dictis grandibus implet opus.
At cum gesta leges nostris quoque bella sub oris,
Vittæque Nassovæ regna ducesque manu:
Dic, illum qua nos facimus, sic scribere, tanti
Vi fuerit, Reges succubuisse tibi.

In effigiem celeberrimi viri

G E R A R D I V O S S I I.

C Erne Palatina, lector, miracula terra.
Quem suus haud una perficit arte labor.
Sufficit acta dies aliis, non sufficit illi.
A solida studiis tempora nocte petit.
Quid non exequitur scriptor? nos sponte fatemur,
Non alia scribi secula posse manu.
Et puer & juvenis chartis impalluit & vir,
Et nunc non alium se cupit esse senex.

In effigiem Cl. viri & Medici

SAMVELIS COSTERI.

C Vi toties molli recitata est fabula socco,
 Qui tragicum Bataro carmine scripsit epos;
 Serius adspicitur, vultumque Machaonis orbi
 Exhibet, & Cois legibus agra iuvat.
 Ista sales fundit gravitas, vindexque bonorum
 Arguto solos verberat ore malos.

In effigiem Nobiliss. viri

CONSTANT. HUGENII

Equitis, quinque liberis stipatam.

P Ingeris, Hugeni, propriis permixtus Achivis,
 Parsque tui totum tingit amica patrem.
 Autor honorat a sobolis circumspicis omnes.
 Dissimilesque tibi per similesque vides.
 Splendida concordies exornant atria fratres
 Quatuor, & vultu Tyndaris una suo.
 Hac thalami fortuna tui, & spes tota nepotum est.
 Hac dominum cingunt sidera quinque Iovem.
 Assideat matrona Iovi, perfecta tabella est.
 Mater ubi, soboles prostat & ipse pater.
 Non aliam, Hugeni, matrem, nes quere novercam;
 Ne leva adspiciat, quos negat esse suos.

In effigiem Clariss. viri

CLAVDII SALMASII.

G Allia quo nuper, jam sidere Leida superbis.
 Pralucet magnis artibus ista Pharos.
 Hac sunt perspecti, Lector, compendia mundi.
 Fronte sub hac Pallas prodigiosa latet.

Partimur

*Partimur doctrinam alii. hic se tota recondit.
Immensosque habitat mens spacioſa lares.
Scribite ſcriptores. cui pagina ſcripta Solini eſt,
Iudice me, ſcripti circulus orbis erit.*

In effigiem

P E T R I V Æ N I I,

Syndici Hagenſis, à filio ſculptam.

T Alem decrepita Batavum vixiſſe ſenecta
Vidimus & trepidis conſuluiſſe reis.
Ha ruga ſapere Deo, patriaſque, ſuiſque.
Hac facie, Vani maxime, Zeuxis eras.
Non ſimplex eſt forma viro. Themidemq; Fidemque,
Et non corrupti Neſtoris ora vides.
Pingitur à nato genitor. res mira. parentis,
Qui genuit, facta eſt dextra lima ſui.

In effigiem

N I C O L A I C O P E R N I C I.

N Atura novus iſte faber fuit. athera, terras
Reſtituit magna cum ratione ſenex.
Quam calcamus humum, mediis ſuſpenderit in aſtris,
Et Luna comites altius ire cupit.
Mercurius priſcis migrat de ſedibus. ipſe
Immenſi medium Cynthius orbis habet.
Hunc circum raptamur & omnis machina mundi.
Immotoque hominum quilibet igne calet.
Inverſa eſt rerum facies. humana quid ultra
Mens queat? hic noſtri terminus ingenii eſt.
Cuncta ſibi conſtant, luces nocteſque, minorque
Eſt labor, hoc coelos conſtituiſſe modo.
Conſudit mundum Ptolemaus gentibus. unus
Hic verum potuit reddere. quis potior?

In effigiem

TYCHONIS BRAHE.

Dant.

I Nicola terrarum summis habitavit in astris,
 Semideumque inter sidera vixit humi.
 Emensus Phœbi cursus Lunæque Iovisque
 Transtulit in terras astra Deosque suas.
 Utque oculis totum humanis exponat Olympum,
 Æmula naturæ Sphæra reperta fuit.
 Qua terras, qua tellus Deum, fluitæque coercet.
 Et spacio mundum dat brevior capere.
 Dic mihi, spectator, Tycho, qui supputat astra,
 Quisque locis pernox ordinat illa suis,
 Qui lapsus astrorum omnes signavit & ortus,
 Num meruit cœli Iupiter esse sui?

In effigiem

GVILIELMI IOH. BLAEV.

Astrologi & Typographi celeberrimi.

H Ipparchos antiqua suos si prædicat ætas,
 Sofigenem Memphis religioſa colit:
 Cantaber Alphonso, Cimber Tychone superbit,
 Atque aliquid tanta Sarmata laudis habet:
 Casius hoc omne est Batavis. quem fulgidâ dudum
 Vranix lumen credidit esse suum;
 Et toties istis nixus cervicibus Atlas,
 Vestaque, quam tabula jam manus una gerit.
 Ære emittur parvo mundus, quis venditor? hic est.
 Hic minimâ docuit sidera puppe vehi;
 Portari Oceanum ratibus, portusque viasque,
 Littora, & immensis diffita regna plagis.
 Navita, quid noctu gelidas inquis in Arctos?
 In puppi ante oculos Arctos iterque patens.

In effigiem

S I M O N I S E P I S C O P I I
exulis.**Q**uem tu Leida prius, Synodus mox ipsa loquen-
tem*Audiit, hoc vultu vivit Episcopus.**Vivit & externis pandens sua limina Gallis,**Exoptat Patriæ tempora blanda sua. (doctis,**Tempora dant precium, rapiunt quoque tempora**Ludit & in magnis fors mixta viris.**Res levis exitium est. grande hoc: mens nescia pravi.**Hac duce securus vixit ubique domi.*

In effigiem

T R O M P I I,

Archichalassi.

Adspice victoris vultus & praelia Trompi,*Et cinctum rostris Belga tuere caput.**Nos quoque Pompeios stantesque in puppe Cimones,**Intrepidumque mari Timoleonem damus.**Hic alia Salamine, alia stant Aulide classes,**Atque alias alius poscit Iason opes.**Flamma furit. tabulata ruunt & transtra foriques**Et mediis Chalybum fluctibus ara tonant.**Hostibus immixtus trucibus trux hostis inerrat.**Nec nebula Hispanum dedecus atra tegit.**Pro Batava pugnant Zephyri, coelumque Deusque,**Parvaque vis valido perniciose Tago est.**Glossica Trompiadem celebrant, lituique tubaque,**Nec moritura Ducum premia victor habet.**Attilios dic, Roma, tuos. nos diximus illum,**Briela cui patriam, Duna trophaea dedit.*

In

In effigiem

A D R I A N I S P I G E L I I,

Medici & Anatomici apud Patavinos
celeberrimi.

Quem terris Bruxella dedit, Patavique Lycaum
 Obstupuit grandi Palladis ore loqui;
 Talis erat Veneto radians Spigelius auro,
 Talis erat, vivum quem volet ipsa salus.
 Exuviiis latè nostris clarescit & extis.
 Materies fama fulgida seclius homo est.
 Hunc Italus Belge dedimus. novus iste Machaon
 Luxit in Ausonio fax peregrina solo.
 Non querimur, Patres Veneti. nunc reddit is illum.
 Inter scripta sibi frustra superstes agit.
 Emeruere Duces servata cive triumphum.
 Hic in dissecto cive disertus ovat.

In effigiem

A L B E R T I B A N N I I,

I V R I S C O N S V L T I

& Musici summi.

Qui Themidem ad leges, cantum revocavit ad
 artem
 Bannius, hoc vultu conspiciendus erat.
 Mutæ sonos numerat facies. cantare videntur
 Omnia. frons, oculi, dextera, labra, gena.
 Sic reor: audiri Cherubinos inter & ipsos
 Angelicos aliquid discere posse choros.
 Scilicet in verbis vis est inventa canenti.
 Hoc plus antiquis Musica nostra sapit.
 Letitia dator in terris, cantillat in astris.
 Quoque homines olim, jam canit ore Deum.

In

In effigiem Serenissimæ Palatinorum
Principis

I V L I A N Æ L O Y S Æ,

matris Frederici Electoris &
Bohemiæ Regis.

A Vriaci soboles, titulis illustris avisque,
Magnorum genitrix suspicienda Ducum;
Exhibet hos vultus populis. Veneranda Loysa est.
Inque oculis princeps femina numen habet.
In nato Regum thalamos suspexit & ostrum,
Sceptraque qua dederat sors, violenta rapi.
Inconcussa malis, non fecit, sentit hostes.
Imperii rectrix religiosa sui;
Immiscet Superis Fratres Bellona, suumque
A gemino robur vindice Belgæ capit.
Sed dum sceptrâ thorosque rotat Fortuna ducesque,
Immotæ Princeps vim pietatis amat.

In effigiem

M A R I Æ,

Regis Britannorum Filiæ, uxoris Celsissimi
Principis G V L I E L M I Auran-
siorum Principis.

P Rincipis hæc Mariæ facies. sic filia Regis
Cernitur, & reges inclita spirat avos.
Auriaco jam nupta Duci, lux maxima Belgis
Emicat, & terris gaudet adesse suis.
Crescit & id magnos adolescit Sponsa nepotes,
Nassoviosque dabit mater adulta Duces.
Publica res amor est. sed regum ducere natas,
Non thalami res est sola, sed imperii.

In effigiem

M A X I M I L I A N I,

Serenissimi Ducis Bavarix, &c.

Q Visquis in imperio leges, in legibus æquum
 Asseris, & cives moribus ipse facis,
 Suspice, quem spectas Bavarum. tot nomina redi.
 Tot virtutum apices Maximilianus habet.
 Irradiat priscos majorum gloria fasces.
 Qui se jure ducem, plus ratione probat.
 Præluceat titulis pietas, Regumque coronas,
 Sceptraque conjugis miscet avita suis.
 Bella gerit, gladiumque Aquilis impendit & Istro.
 Dum grave momentum Cesaris esse putat.
 Et tamen hac pacis studiis se bella tubasque
 Tradere, si posset, vellet imago loqui.

In effigiem Celsissimi Principis

G V I L I E L M I,

FREDERICI ARAVSIORVM

Principis Filiæ.

Q Vi prius imbellem thalamis induxit amorem,
 Cum data Nassovio regia Sponsa fuit,
 Cernitur his ipsis Princeps cataphractus in armis.
 Et patriis crescens moribus, illa quatit.
 Spirat avos patruosque Duces generosa Juventus.
 Et patrem ante annos, noster Iule, refers.
 Fortè etiam nova per Batavos tibi conditur Alba.
 Romanosque ex te Iuliadasque dabis.

In effigiem

E L I Z A B E T H Æ -

Electoris Palatini & Regis Bohemiae Filiae.

Adspecte sceptriferæ germen venerabile gentis,
 Cujus in innumeros purpura currit avos,
 Regnantis neptim Caroli. quam, Rege Bohemo
 Patre, Palatini nominis aula vehit.
 Irradiat pulchros mæjestas Cimbrica vultus,
 Totaque cognatum supputat Arcios ebur.
 Pinge tibi Tamesis Venerem, tu Rhene Minervam.
 Hac eadem pingi numina fronte volent.
 Pingite Castalidum veneranda exempla sororum,
 Fulgeat has inter Castalis illa deas.
 Si natale solum & possessum deficit ostrum,
 Hoc regale, suis posse carere focis.
 Sceptrorum satis una gerit, quæ sceptrâ meretur.
 Hoc quoque dissimulans, regnat Eliza magis.

In effigiem

A D O L P H I N A S S O V I I

Cæsaris.

Cæsaris augustum gessi diadema. mihique
 Imperii septem vota dedere decus.
 Non tulit Austriacus, solioque excussit Adolphum,
 Et rapuit fasces ira furorque meos.
 Posteritas fuit ulta nefas : lux altera Iulî
 Alberto vidit cedere Nassovium.
 Altera lux Iulî, seris venientibus annis,
 Albertum vidit cedere Nassovio.

Z 2

Cum

*Cum mediis Morinūm ruerent hostilia campis
 Agmina & Austriaci succubuerē duces.
 Discite vos etiam scelere abstinuisse potentes.
 En, notat admissi posthuma pœna diem.*

In effigiem

RENATI de CHALON,

Principis Auriaci.

PRo Carolo miles pugnasti Casare. mox te
 Gallia pro Carolo succubuisse dolet.
 Nassovium facis Auriacum, sobolique tuorum
 Auriaci donas sceptrā vetusta soli.
 Magne Renate, tuas iterat Chaldonia laudes,
 Dum vultus iterat terra Batava tuos.

In effigiem fortissimi Herois

GISBERTI HOGENDORPH,

Militum Tribuni & Moguntiaë nuper
 Gubernatoris.

PRussia quem Gothiis pugnantem vidit in ar-
 mis,

Et timuit rapido Sarmata veltus equo ;
 Cum multo madidum Gustavus sanguine corpus
 Crudaque bellaces cerneret ora viri ;
 Quem tua, magne Ducum , clades & funera, Tilli,
 Per populos fama splendidiore vehunt ;
 Ipsa cui claros devicta Moguntia fasces
 Tradidit & regni sceptrā verenda sui ;
 Talis Hogendorpi facies. sic cernitur orbi.
 Talis Hyperboreas duxit in arma manus.
 Objice sic pictum castris hostilibus. ipsa
 Casareos jam mox pellet imago Duces.

Id

In effigiem

ABRAHAMI DOMINICI,

Leovvartii, Concionatoris in Frisiis
paludibus.

Si pingi possent pietas, facundia, candor,
 Et non fucata religionis amor,
 Hac species, hac forma foret. Leovvartius isto
 In Frisiis jam nunc cernitur ore suis.
 Plura loquar. magni pandit mysteria Christi.
 Oblitumque Dei fulminat in populum.
 Quaeque sibi privata putat, sunt carmina, Musa.
 Quàm vates gleba deteriore latet.
 Nec satis est, Hebraea loqui. magis illud, amari.
 Utque hominem fas sit vivere, posse loqui.
 Hac, Abrahame, doces. mihi pro doctore tabellae,
 Nam, quem non loquitur, spirat imago Deum.

In effigiem

CORNELII BOII,

Advocati & Poëtae eximii.

Qui Themidi loquitur Phoebum, vatesque tri-
 bunal
 Concutit & trepidos asserit ore reos,
 Talis Boyus agit. VValachrum cui fluctus & equor,
 Et patriam dulces dant Heliconis aqua.
 Exuvias hic vatis habes. nihil adspicis ultra.
 Mentitur verum tota tabella virum.
 Sed Rhodopen, raptasque nurus Silonque pererra.
 Non alibi Boyum cernere, Belga, potes.

In effigiem præstantissimæ Virginis
A P O L O N I Æ à V E E N,
 sculptam à fratre.

S Culpis Apollineam, frater germane, sororem.
 Et tamen hic nullam sculpis Apoloniæ.
 Sculpe oculos, exsculpe manus, exsculpe capillos,
 Hoc, quod dextra nequit sculpere, Apolonia est.

In effigiem & obitum
E V E R H A R D I vander S C H E V R E N,
 Jurisc. & Advocati Ultrajectini.

S Vspice, quem pacis studiis secrevit alumnum
 Illa reis nimium litigiosa Themis.
 Maluit arbitrio dirimi, quam jure, querelas.
 Et facilis stricto prætulit aqua foro.
 Dum trahit in visas Minois Curia causas,
 Abrumpit lentis jurgia grata togis:
 Nunc Themidis nunc juris habes placidissima, Scheu-
 Præmia & æthereo judice saluus abis. (ri,
 Quique boni civis partes patronus obisti.
 Post obitum Superis desinis esse reus.

In effigiem
M. Z V E R I I B O X H O R N I I.

A Dspice Palladii vultum spectator ephœbi,
 Claraque facundis vocibus ora stupe.
 Ipsa senum velox sapientia prævenit annos.
 Et spatiis ætas fallitur acta suis.
 Vir loquitur, scribitque senex vernante juventa,
 Et Satyra mores liberiore notat.

In

*In Batavis prætecta sapit. sub sidere nostro
Pene puer fatur mascula verba Cato.
Pingitur imberbis, qualem se pingit Apollo.
Quantum est, ipsa etiam fronte referre Deos.*

In effigiem Nobilissimi viri
TH. GRASWINCHELII,
Eq. Fisci Holl. Advocati.

Adspecte, non quem Cirrha dedit, sed Belgica va-
Cui sacrum atherea Phocide fluxit epos. (tem.
Principis Hebraei numeros & verba disertus
Fatur, & ad Latii plestra Sionis opus.
Palladis augustas implet Sapientia chartas,
Gorgoneasque timet livor & ira minas:
Regia seu pulchris majestas scribitur ausis,
Seu Veneti sedes imperiosa soli.
Publica cum dubias aperit facundia causas,
Isto Mercurium credimus ore loqui.
Ipsa dedit Nemesis gladios, Astra ea bilancem,
Et Batavum tali vindice jura valent.
Cingitur his patria famulans insignibus etas,
Et Superos gaudet conciliasse sibi.
Desine pro rostris mirari, BELGA, loquentem.
Cum tot numinibus rem Theodorus habet.

In effigiem Clariss. Rotterod. Ecclesiastæ
& Medici

FRANCISCI LANSBERGII.

Cernitur elinguis, cujus facundia cives
Attonitos tenuit, Rottera, saepe tuos.
Cernitur exanimis, vitam qui reddidit agris.
Et celeres jussit tardius ire dies.

Virtutum tuba, coelestis praeceptor honesti.

*Maxima quo timuit Roma loquente loqui.
Cernitur imbellis, qui fratrum bella vetabat.*

Es pacis rupto federe suasit opus.

Lansbergi, sanare animas & corpora noras.

Es gemina nobis causa salutis eras.

Sic totus tibi debet homo. Te vindice nostri,

Vna homini sospes pars fuit, una Deo.

In effigiem Reverendi viri

P. S Y L V I I,

Amstelodamensium Ecclesiastæ.

C*Vjus adorandum docuit facundia Christum,
Et populis veram pandit ad astra viam.*

Talis erat Sylvi facies. audivimus illum

Amstelis isto civibus ore loqui.

Hoc Frisii præcepta dedit. pietasque sub illo,

Religioque diu vindice tuta stetit.

Praluxit veneranda suis virtutibus ætas.

Erudiitque ipsos fessa senecta senes.

Simplicitatis amans fucum contempsit honesti.

Nec sola voluit fronte placere bonis.

Sic statuit : Iesum vita meliore doceri

Reclius & vocum fulmina posse minus.

Amstela, sis memor extincti. qui condidit urbem

Moribus, hanc etiam post sua fata docet.

In effigiem Reverendi viri

G E R A R D I A N S L O

Theologi.

Q*ui patria mores & perditæ secula damnat,
Innocua fretus religione senex,*

Qui

*Qui mundum meliore volet splendescere vultu,
 Et Christum studio fervidiore sequi;
 Cedit in exemplum Batavis. sic pingitur Anflo,
 Sic pietas vultus exhibet ipsa suos.
 Vt si forte loqui cesset grandæva senectus,
 Ad populum præsens possit imago loqui.*

In effigiem Clarissimi viri

IOHAN. VTENBOGARDI
 tum exulis.

Q*Vem pietas coelo, rerum prudentia terris,
 Tutæque commendat simplicitate fides:
 Cujus Arausiacis tonuit facundia templis,
 Et potuit lituos inter & arma loqui;
 Hic silet, atque aliqua præbet se parte videndum,
 Vt totum cupias posse videre virum.*

In locum Anatomicum recens

AMSTELODAMI
 exstructum.

Q*Vi vivi nocuere, mali, post funera prosunt,
 Et petit ex ipsa commoda morte Salus.
 Exuvie sine voce docent. & mortua quamvis
 Frustra, vetant ista nos ratione mori.
 Hic loquitur nobis docti facundia Tulpi,
 Dum secatur artifici lurida membra manus.
 Auditor te discere. & dum per singula vadis,
 Crede vel in minima parte latere Deum.*

I N N V P T I A S

Spectatissimi viri

NICOLAI PANCRASII,

Et lectissimæ Virginis

PETRONELLÆ de WAERT.

Perdiderat sacros feralis flamma penates,
 Istaque Vulcani damna furentis erant.
 Spectabant mœsti miseranda incendia cives,
 Quique steterè dix, disperiere Lares :
 Tunc Cithæraa, sui furis offensa mariti,
 Accendit Paphias officiosa faces.
 Si flammis, ait, ille suis veneranda perussit
 Culmina & in summos sevit igne Deos,
 Conjugis officium est, tantos lenire dolores,
 Conjugis est, aliis ignibus esse bonam.
 Non mea crudeles sanctis penetralibus ignes
 Inferet aut Superum subruet ira domos.
 Mitius ingenium est Veneri. tu tela, Cupido,
 Suffice, tu tædæ porrige, Nate, meas.
 Flagrent his facibus soboles magnique penates
 Consul & totam, flamma, perure domum.
 Vrat Amor jam Pancrasium. dum consulit Urbi
 Et civi Genitor se ratione probat,
 Exemploque regit ; victrix Erycina triumpho,
 Et, non invito Consule, læta loquor.
 Ardet Sponsa meis, populo gaudente, favillis,
 Et facili Sponsum blanda calore fovet.
 Non hæc attonitos reddent incendia cives,
 Plaudit ad has ipsas urbs spaciola faces.
 Scilicet his poterit facibus flammisque renasci
 Consul & à sera posteritate coli.
 Vitalis Fax ista patri matrique nepotes,
 Et generi vestro nomina digna dabit.

*Sic non, Sponsa, tibi Sponsum, sed civibus optas,
 Amsteliiisque parens vis peperisse tuis:
 Sic dum, Sponse, tuis amplexibus abditur uxor,
 Ardet inoffensis publica causa focis.
 Has, Cives, has, Sponse, cave restinguere flammās.
 Non opus hic gelidis, Amstela noster, aquis.
 Ignibus his flagrate diu. sperataque vobis
 Et patria & patri commoda flamma ferat.*

In Maximi Viri

P H I L O M V S I
 MVSAS IVVENILES.

I Tala gens, Batavos quæ quondam Martia fra-
 Imperiique tui socios erecta vocasti; (tres
 Iam Batavos vatum socios fratresque tuorum,
 Post tot secla, voca. Cirrha concludimur una,
 Pegaseisque simul populi conspergimur undis,
 Et Phœbi communis amor nunc incitat acrem
 Ausoniam, nunc vult Musis adsuescere Belgam,
 Dum Latios Arctoa vehunt præconia patres,
 Nostraque Senensi applaudit fiducia vati.

Illustris Philomuse, tuæ generosa loquela
 Verba placent; seu per grandes augusta cothurnos
 Sensarapis, lenique elegos diffundit ab ore
 Calliope, seu per Lyrici modulamina cantus
 Vectus honoratam compellat purpura Romam,
 Et magnis fatur patribus, patrumque cathedra
 Annuit, & summis Vrbis destinat astris.
 Prisca supersticio, venerandi nescia Christi,
 Infames tonat ore Ioves, Venerisque profanus
 Perstrepat illecebris Helicon, mentitaque multum
 Pagina Pieriam meruit decerpere laurum,
 Et lethi calcare domos. Hoc sanctior ævo
 Nascitur Aonia felix opulentia vena,

Et gaudet meliora loqui, non fabula vati
 Priamides canitur, siætaque insanus Elise
 Æneaque furor, vel versa in corpora forma.
 Longe alios vultus Italum sapientia terris
 Exhibet, & totum pietas facit ipsa poetam;
 Canaque religio, Clarius dum splendida fulget
 Artibus, atque alte Phœbeos imbibit ignes,
 Sacrosancta canit, solumque in carmine mutat
 Materiam, & studiis Senam cœlestibus implet.

Felix Sena viro, quem cum produceret Orbi
 Tot vatium Lucina parens, sua flumina large
 Castalii fudere lacus, risere Camœna,
 Et tenera coepere hederam pratexere fronti,
 Et melius posthac nobis promittere carmen;
 Mirata puerile decus, lususque iuventa,
 Et consummati roburque & numen ephēbi.
 Legi grandis epos Bembæ: placuere furores
 Naugerii, Strossæque patris, magnique Maronis
 Æmula Sinceri rabies post illa, labantes
 Restituis, Philomuse, Deas, patriaque poeta
 Infers immortalē jubar. Tibi sufficit una
 Ad famam validis animosa Tragoedia nervis,
 Et fatum, Pompeje, tuum. quem Corduba Magnum
 Dixit, Sena facit magnum, & dum damnat Achillā,
 Voces pro Latio & pro te, Romane, loquentis
 Approbat, & generi defendit mascula causam.
 Quæ, si non Superis, saltem placuisse Catoni
 Creditur, & si non armis, ratione triumphat.
 Hæc te scena dabit seculo, quantum illa meretur!
 Quam cerni vult luce palam! quin pulpita scandis
 Itala & orchestram conjux Cornelia pulsas?
 Indignata tui crudelia fata mariti,
 Decussumque caput Romæ. quo tota cadente
 Libertas collapsa fuit, foedoque Quirites
 Servitio sensere suæ dispendia culpa,
 Et sicas acuit Bruti vindicta feroces.

Magn

*Magne vir, his olim coeptis agnoscimus omnes
 Ingenii momenta tui, juvenisque virile
 Condís opus, tragicoque exurgis clare theatro.
 Dic juvenes Musas, quas mecum dicis adultas,
 Phœbe pater, semique graves pravertere curas.
 Hæc avis fors lata mei est, spectare potentum
 Carmina Pieriasque faces. nunc esse beatam
 Auguror Italiam, cum te Respublica vatem
 Repperit, & grandi rerum prudentia causa
 Applicat, & tali vult sub rectore pacisci,
 Bellorumque truces furias componis Apollo.*

Æ N I G M A T A.

Liber.

Magna mihi rerum vis est, vis maxima vocis,
 Et tamen hic vili venditur ære labor.
 Ignarus doceo, credor sine voce magister.
 Cum profum, taceo: non sapiens, sapio.
 Sapius exuror, dominis peccantibus, insons
 Victima, nec culpa conscius ipse mea.
 Vestior exuviis, vinculis constringor ahenis,
 Et tandem tineis vermibus esca teror.

Eadem vox.

Integra si fuerim, potero placuisse Latinis,
 a Principium tollas, displiceam Batavis.
 a Iber.

Farcimen.

Tota mihi teretem mœstitur forma cylindrum,
 Et fata in medio sus mihi ventre latet.
 Quam me Belga colit, tam me fastidit Apella;
 Heu quam dissimili spernor amorque fide!
 Non mihi supplicium, non mors decernitur una.
 Mergor aquis, flammis torreo, ore voror.

Osculum.

Prima mihi lepidis blanditur portio dictis,
 Posterior fœdo vilis odore mihi est.
 Prima trahit vitæ causas, exhibilat illas
 Ultima. (crede) fuit, qui caret alterutro.

Colus.

Cingit lana caput, contortaque viscera corpus,
 Parte mei moveor, parte quiesco mei.
 Quos sine me nudos paupertas detegit artus,
 Hos opibus per me dextera fulta tegit.
 Lingua, manus, digiti, factæ glomerantur in uno:
 Decedens capiti gloria finit opus.

Ocrea.

Hoc decus, hos habitus prisce petiistis Achivi,
 Meonidæque meo nomine charta tument.
 Bos, vitulusque sui, quæ carpsi gramina, calco:
 Et premo, quæ timui, colla minacis equi.
 Me fastus documenta sui cupit esse Bataurus,
 Et Martis propriam nunc studiosus amat.

Pluteus.

Quæ fueram duris infesta bipennibus ilex,
 Nunc domini custos abdita servo mei.
 In me demorso vates sacer ore recumbit,
 Ingeniique sagax expedit ausa sui.
 Aonidum me lassat opus. laus unica nobis,
 Doctorum celebres sustinuisse manus.

Navis.

In natat Oceano; cælo spectatur in ipso:
 Ventre premit laxo cerula, dente vadum.
 Rostratas meruit bellis infracta coronas;
 Et spoliū ē dii Colchide grande tulit.

a Tolle

*a Tolle caput, volitat; b sublato ventre tyrannis
Annuit; audaces c tota pererrat aquas.*

a avis. b vis. c navis.

Bubo.

*a I Nguina sollicitat, miserosque exasperat artus;
Cecropiâque frequens visus in urbe fuit.*

Ægida depingit: doctis insignia præbet:

Stultitia pariter symbolon, & Sophia.

Impatiens Phœbi, mundo ludibria debet:

b Nominibusque simul terret, & c ominibus.

a Bubo tumoris est species apud Medicos.

b βῆ. c Statius: Feralia bubo Damna canens.

Curro.

D Ividor, & membro Sapientia crescit ab a uno:

b Irato reliquum frendeat ore canis.

a cur quærendi est adverbium,

b ῥ, canina littera est.

Portus.

*A Dspicio Solem a mutilus, b navalia totius,
Sola potest lasum flectere c cauda Iovem.*

a ortus, b portus, c thus.

Ovis.

*M E Graii petiere duces: mactavit Apella:
Et toties Superis victima grata fuit.*

Muta Redemptorem refero: sine crimine, eundem.

Prata meis resonant templaque nominibus.

Mille meas Siculo Corydon in monte sorores

Ducit, & ingenium simplicitate probat.

Exuvius nitet aula meis: quid stercora damnas?

Stercora delitiis sunt mea mixta tuis.

Annu-

Annulus.

Optima forma mea est, Megara laudata magistro.

Principium passim, finis ubique mihi.

Fulgeo, claudio, pramo, medeor, promitto, corono,

Gestor, cador, amor, do capioque fidem.

Currus.

Tracimus Hippolytum, distraximus Heclora magnum:

Et belli quondam pars scelerata fui.

Falcatum me Persa cupit: sine falce Batarus,

Sustinui stantes altius a Æmilios.

Persephonen rapui: scindant vada carula puppes,

In Bataris etiam pontus b arena mihi est.

a stantes in curribus Æmilianos.

b notatur currus velifer Principis Mauriti.

Penna.

Aeris quondam volitans in nubibus hæsit,
Et refluis eadem viva natavit aquis.

Magnificas procerum decorat, sed mortua, mensas,

Et tremulam summo vertice Teuto quatit.

Præteritos reddit, præsentis prorogat annos,

Invidiam feri temporis una domat.

Absenti loquitur, lædit rostrata, juvatque:

Dumque aliis vitam foenerat, ipsa caret.

Sus.

Mactatur Cereri, a Romanaque federa firmat,
Arcadibus multum culta, b pægosa Phari.

a Virg. Cæsa jungebant federa porca,

b Sus Ægyptiis abominationi erat.

Sordet

*Sordet c gemma, rosa: d capiti si littera desit,
Grajugenis fiet, quod fuit Ausoniis.*

c Proverbium est sacrum : Margaritas non esse
projiciendas porcis.

d ὅς Græcis idem, quod Latinis sus.

Pileus.

ME gaudet pugnax capiti circumdare a Sparta,
Gracia me testem nobilitatis habet.

b Libertas per me Latia portenditur urbi :

c Istaque Romanus premia servus amat.

Me Brutus, me Galba suo spectavit in are :

Ipse meum vindex pugio fulcit onus.

a Lacones pileati pugnabant.

b patet ex Bruti numismatis.

c servi manumissi Imperatoris triumphantis cur-
rum pileati sequebantur.

Venter.

Opprobriū Creta: tonitrus domus: abdita vitæ
Regia : b Mennenī fabula ; meta gula,

a Κρήτης αἰὲ ψόυσαι, κακὰ μέγα, καί τις
ἀργαί.

b Mennenius orator Romanus fabula de Ventre
populum Romanum in urbem revocabat.

Manus.

NOxia sum, si bella geram : a si proluor, insons;
b Viribus, c auxilio, d religione probor.

a Gestus abluendarum manuum innocentiae fi-
gnum erat. Deuter. cap. 21.

b Manus pro robore & potentia sumitur.

c Hinc proverbium manus manum fricat. & a-
pud Græcos τὴν χεῖρα ἐπιβάλλει, manum
admovere.

d Multa Iovem manibus supplex orasse supinis.
Virgil.

Oscula

*Oscula do supplex : mihi me permiscet Achates,
e Rhetoribus laxor, claudor Aristoteli.*

*c Zeno Rhetoricam palmæ, Logicam pugno
comparabat.*

Barba.

Q *Vid Thetis ipsa Iovi? b Cynico nonaria vellit?
Quæque virum pariter res facis, atque
c caprum?*

*a Apud Homerum Iliad. α, Thetis Iovi barbam
vellicat.*

*b Persius : Si Cynico barbam petulans nonaria vel-
lat. c Lucretius barbigeras capellas vocat.*

Aqua.

M *E sitiens vates ; me torrida prata biberant.
a Pindarica serio barbita prima lyra.*

Credor Aristoteli pars corporis ; b omne Thalesi.

c Sto, moveor : Tiphyn stans fero, mota ratem.

a Αἷον ὑδὴ ὕδαρ.

*b Thales Milesius omnia ex aqua constare di-
cebat. c Glacie constricta.*

Toga.

P *Er me Grajugenūm populis discernitur a Auson,
b Bilbicus raram me volet esse sibi.*

c Arma odi, terrensq; sagum : d peto candida fasces.

Pulla rogam, latum pura e tyrocinium.

a Romani togati, Græci palliati incedebant.

b Martialis : Lis nunquam, toga rara.

c Cedant arma togæ.

*d Toga candida induiebantur, qui magistrarum
ambiebant. unde Candidati dicti.*

*e Puram togam induebant tyrones forenses, ipso
tyrocinii die. Lucan. lib. 7. Pura venerabilis
æque, Quam currus ornante toga.*

Zona

Zona.

a **V**irginitas dilecta mihi est; vinculumque jugale.
b Templa mihi mediâ Cecropis urbe patent.

Ætheris immensos etiam distermينو tractus.

At, me qui sociam perdidit, c Irus erit.

a Homerus : Ἀὐτὸς ἢ παρθένῳ ζώνῳ.

Catullus : Qui zonam solvit diu ligatam.

b Athenis fanum fuit Solvizoniæ Dianæ sacrum.
vid. Apollonium Argon.

c Ibit ed quo vis qui zonam perdidit. Horat.

Adamas.

Divites mea grata mihi est : damnatur amica.
Si libeat , a verbum, mox quoque b nomen
- ero.

a amas. *b* adamas.

Leo.

a **A**ysonias traxi, populo spectante, quadrigas,
b Pelidæque meus vultus & ira fuit.

c Partem hominum apposuit stomacho pater ipse
Prometheus,

d Indomitusque licet, parco tamen domitis.

a Antonius leonibus triumphavit.

b Hom. de Achille : Λέων δ' ὧς ἄγχι οἶδεν.

c Horat. Infani leonis Vim stomacho apposuisse
nostro.

d Ovid. Corpora magnanimo fatis est prostrasse
leoni.

Marmor.

Iam a Superos adspectat ovans : jam b tartara
lucens

Respicit, objeetis triste cadaveribus.

a colossos marmoreos intellige.

b marmora sepulchralia.

Sapius

*Sæpius c illachrymat, d lachrymis sed flexile nullis.
Dant Lgures, nescit Belgica; Roma colit.*

c Etiam nunc marmora plorant. Ovid.

d Ad surdum lachrymas nequicquam emittere marmor.

Tabacum.

Non bibor, & bibor, & populo sum potus, &
haud sum.

Mandor ab Occiduis, nec tamen esca fui.

Cum bibor, ipsa sitis crescit. sum victima vulgi.

Torqueor, incidor, torreo, uror idem.

Consedere viri, & conspecto munere Divum,

Qualibet exitio est dextra reperta meo.

Pars in frustra secant, pars igni humentia siccant

Corpora, pars flammæ admovent, atque faces.

Otia qui fugiunt, in nobis otia perdunt,

Et magnâ peragunt sedulitate nihil.

Quo capior, perdor. quo claudor, pello ab ore,

Nostræque mox diffilat fercula, quisquis amat.

Quæ mihi, quæ nitidos aperis, matrona, penases,

Premia tam clari sputa laboris habe.

Canis.

Prepositus Laribus, Roma Capitolia Gallis

Prodidit, & facti crimina morte luit.

Hunc Cynici coluere patres. miraris? a acutis

Cum verum toties colligat ille modis?

Littera vesanum testabitur una b furorem:

Signaque qui c fidei, nulla pudoris, habet.

a Vide Lipsium in epistola de Canibus.

b R.

c Canis, fidei & impudentiæ symbolum.

Afinus.

PArte mei quidam Phrygios supereminet omnes,
Solaque litigium corporis umbra parit.

Vapulo, contemnor, nec, cui contemnimur, à me
Dissidet, ingenio proximus ille meo est.

Aurículas nostras quis non habet? accipe sacrum
a Phœbe tibi, vel me sume b Priape tibi.

Si stolidum plebs esse putat; cur turgida quaso
Doctorum nostris scrinia sunt c titulis?

Si vocat ignavum: cur lassant tergora merces?
d Nec statuat spernit Martia Roma meam?

a Τέρπυς (ε) λιπαραί Φοῖβον ὀνοσφάζει,
Exhilarant Phœbum pingues epulæ ex afino.

b Etiam Priapo sacer afinus.

c De Afino scripsit Apulejus, aliique.

d Vide Pier. in Hieroglyphicis.

Nasus.

Cæsar gibbosum, a Cynicus me ostentat adiuncū,
Et vates de me nomina grandis habet.

Hac qui parte valent, credam magis esse b sagaces.

Emunctum quisquis me volet, ille sapit.

a Proverbium, naso aliquem suspendere, pro ir-
ridere. Persius:

Callidus excusso populum suspendere naso.

b Hominem acri judicio præditum dicimus
emunctæ esse naris, & apud Oneirocritas,
qui se magno naso per somnium viderit, ma-
gna in rebus agendis prudentia & sagacita-
te fore promittitur.

Lingua.

Quam a noceo, quam prosum eadem! sum pes-
sima rerum,

a Anacharxis rogatus, quid esset in homine pesti-
mum, quidque optimum, Lingua, respondit.

Opti-

*Optimaque: b Ausonio pulsa, recepta solo.
Mercurio sum sacra deo, Samiusque magister
Alligas imperio tempora nostra suo.*

*c Fulvia, quid fodis exanimem? manet illa superstes;
Suspendis rostris dedecus ipsa tuum.*

b Rhetores Romæ aliquando prohibiti sunt aperire ludum.

c Fulvia Antonii uxor exfectam Ciceronis linguam acu perfodisse perhibetur, & rostris affixisse.

Oculus.

N *Omne lascivo placuerunt nostra Catullo,
Nomine laudatur virgo puerque meo.*

*Si vivam, pateo; moriar, si claudar. a A' ἦν
Me glaucum, b nigrum Graja puella velit.*

a Γλαυκῶπις A' ὀλύν.

b Apud Græcos in precio erant nigras oculis præditæ.

Quercus.

A *Vgusti stetit ante fores interfita lauris,
b Signaque servati splendida civis habet.*

*c Triptolemus latissimam mutavit aristas;
Quisque hominum fuerat, jam cibus ille suum est.*

*a Ovid. Postibus Augustis eadem fidiſſima custos
Antè fores stabis, mediamque tuebere quercum.*

b Corona civica ob cives servatos è quercu erat.

c Virgil. Triptolemus pingui glandem mutavit arista.

Lepus.

Q *Vot timidum vexant a Hecuba, lassantque
fugacem,*

Exspacior propriis dum ποδαὶς αἰνὸς agris.

a canes. Hecubam enim in canem mutatam fingunt poëtæ.

M

Me comedat Marcus, formosum Gellia dicet :

Quin pulpamento discet amare meo.

*b Martialis : Si quando leporem mittis mihi ,
Gellia, mandas,*

Formosus septem, Marce, diebus erit. &c.

c Pulpamento vis effœminandi inesse creditur.

*Terentius : Tute lepus es , & pulpamentum
quæris?*

Vulpes.

M*E fecit natura vasfram, sed fabula Davum :
Cauda Philistæos depopulatur agros.*

Nostra leonina si jungas tergora pelli,

Qua nequit virtus, perficit illa dolus.

Corvus.

I*mpatiens sobdilis, b venturos nunciat imbres ;*

c Scenæque sub tali tristia voce vocet.

d Hac quoque Romanus non spernat nomina ductor.

Barbaræ vox quamvis, ingeniosa e gula est.

*a Corvi pullos suos , si quando volandi potestatem
affecuti fuerunt , nido expellere dicuntur.*

b Corvus imbrium augurium habet.

*c Proverbium apud Græcos Comicos utilatissimum,
E's *κροκοῦς*.*

d Messala Corvinus.

*e Refert Plutarchus , corvos, si quando in urnas
immissis capitibus aquam sorbillare nequeunt,
lapillos conquirere , iisque in urnam injectis,
assurgente aquâ, sitim explere.*

Capra.

C*vm mihi sint similes Satyri, Panesq; quid unus
a Æpolus absimilem se dolet esse mihi?*

a Locus est Theocriti.

Æpolus incendi videat si quando expellam,

Liquitur obtutu, quod non caper ipse creatus.

Cur.

*Cur sculpor priscis b Augusto Casare nummis?
Cum maior c Baccho, diligor una d Iovi?*

b Augustus sub Capricorno natus nummos argenteos excudi iussit cum capricorni imagine.

c Capra Baccho immolabatur, quia vitibus noxia.

d Iovem à capra nutritum Poëtæ fabulantur.

Mola.

B *Rachia spirantes lassant immania Cauri,
Primaque sum mensa, prima ministra gula.
Ala alam festina premit, paribusque rotata
Viribus, antevenit nulla, priorque gradu est.
Quid procul intentos arces industria fures?
Hac domus, hac domino regia fure patet.*

Olor.

A *Dispice a fatidicum, quin me mirare b poëtam:
Ad vada Meandricum cano dulce melos.
Induit ipse meos Orpheus & Flascus honores,
c Gaudet & augurio navita scpe meo.
Quin ego purpureis frenatus colla capistris,
d Lascivam Venerem per loca iussa traho.
e Candida decrepitæ similis mihi forma senectæ est.
Sed dubito, num sit Lesbia candidior.*

a ob præfagia mortis.

b Notum, poëtas cygni symbolo & appellatione significari.

c Auguria lege apud Virgil. lib. I. Æneid. & Cælium Cælcag. lib. de naut.

p Fingunt poëtæ Veneris currum è cygnis trahi.

e Ovid. Iam mea Cygneas imitantur tempora plumas,

Inficit & nigras alba senectæ comas.

Pavo.

Pavo.

D Eformis pedibus, plumis formosior, Irin
 Æmulor, & a Samia sum sacer usque Dea.
 Cum gradior, quid me dicis matrona superbam?
 Non gressus forma convenit iste tuae.
 Cum gradior, quid iniqua pedes virguncula dam-
 Si mihi pes, sordent vultus & ora tibi. (nas?
 a Pavo Lunoni sacer.

Gallus.

A Vroram clarâ consuetus voce vocare,
 Post sua gavissus praelia victor ovat.
 Non capiti crista, pedibus calcaria desunt,
 Sola gula rabies a non sinit esse virum.
 Non valeant ipsi contrâ me stare. b leones,
 Illicot infamis sed meminere fuga.
 a solent enim castrari, ut pinguescant, in gulæ
 gratiam.
 b Ad cantum galli fugit leo.

Loca Bataviæ, unde cespes eruitur.

D Ic, quibus in terris pereunt sua rura colonis,
 Ipsaque concepto fomite flagrat humus?
 Et mox effossi veſtantur navibus agri,
 Naiadesque natant nunc, ubi Vesta stetit?

Cuculus.

O Mnia cum a timeam, b sociis cum ridear, ecce,
 Credor c adulterio spurcior esse meo.
 Tempora verna fero, repetitaque carmina canto.
 Quid rides? similis tu quoque fortè mihi es.
 a Cuculus avium timidissimus.
 b ludibrium debet avibus & hominibus.
 c Adulteræ uxoris maritum cuculum vocamus.

a a

Cicada.

Cicada.

S I cythis pascuntur apes, ego victo rore.
 Et mea, si dubitas, carmina Thyrsis amat.
 Thyrsi Musa placet, soli nocitura magistra;
 Vatis hac merces debita, certa famas.

Anas.

a **T**ota nato; **b** sine fronte, natus; **c** inversa
 mederi
 Te volo: **d** pluralis, sed sine fronte, strepit.
e Lamda facit Lanas, Elatrantum murmura ranas.
 Adde **g** suam Argolicam, pars mea nasus erit.
a anas **b** nas **c** sana **d** nates **e** adde **l**, erit lanas,
f præfige litteram caninam. **g** ad syllabam nas,
 adde **ŭs**, erit nasus.

Culter.

P Ars bove, sed stricto constat pars altera ferro.
 Totus taurinis abditur exuviis.
 Non uno nocet ille modo. pungitque, secaturque,
 Istaque ruricolū postulat arma furor.

Formica.

A Dispice fecundis inimicū messibus hostem,
 Et piger exemplum sedulitatis habe.
a Agricolis pluviā, **b** sevo mala fata Neroni
 Nunciat, at **c** dii prosperiora Mida.
d Si pennata volet, Veneri jam prompta medetur.
 Credimus hoc nasci semine Myrmidonas?
a Vide Suetonium in Nerone.
b Midæ dormienti formicæ in ostritici grana
 congestere, ex quo ditissimum fore prædi-
 ctum est.
c Satyriā fin excitare creduntur formicæ alæ.
 Galenus in libro secretor.
d Nota est fabula de formicis in homines muta-
 tis. hinc ἀπὸ τῶν μυρμηκῶν Μυρμιδόνες
 ἐκλήθησαν.

Culex

Culex.

Q Valia terribili resonant fera classica cantu,
 Terrificos edit a buccina nostra sonos.
 Sum pecudum custos, somni gravis hostis, & otii,
 Et propero, noctu quo properabit amans.
 Labra, manus, oculos, & eburnea colla pererro,
 Quin magis abstrusa parte latere velim.
 Meque aliquis poterit longè sentire volantem.
 Hei mihi, dum lumen depereo, pereo.

a Martialis lib. 8 Epigram. de phiala : Illa potest culicem longè sentire volantem &c.

Pediculus.

a **G** Raculus interitu : pedibus sed gloriator Auson.
 Quaq; animi domus est, est domus illa mihi.
 Ut vigilent homines, vigilo : sum filius otii.
 Corporaque infesto regia dente neco.
 Dum capior, perdo; dum non capior, tibi servor :
 Ferculaque antiquis praebeo phtheiophagis.
 b Pignora cur nasci vobis invisa doletis ?
 Nasctitur è quorum corpore tale pecus.

a Græcis φθέρω à φθεῖραι, corrumpo.

b Aristippus, causante quodam, quod filium, quasi non ex se natum projiceret : An vero, inquit, ignoramus, & pituitam & pediculos gigni, quæ tamen, ut inutilia, quam longissime projicimus. Laertius in vita Aristippi.

Papilio.

Non hanc bruma rigens, sed torrida conspicit æstas,
 Candidulamque, licet stercore surgat, avem.
 a Mellificis infesta apibus, sit præda juventa
 Ludicra, dum toto clauditur à petaso.

a Columella papilionem apibus exitio esse scribit lib. 9. cap. 14.

a a 2

b Cur

b *Cur celerem Cancri chelis, Auguste, moraris?*

Præcipiti gaudent sceptrâ, ducesque mora.

b Augustus Cæsar pro symbolo habuit papilionem, cancri marini chelis prehensum, ut ostenderet, Principibus convenire lentam festinationem.

Concha.

Non animal, non planta vocor, vicinior illi.
Tardigradam mediis testa moratur aquis.
Me legis Oceani spoliûm a dux magne Quiritum,
Nereidesque ista personuere tuba.
Officium murare duplex: do fercula mensis,
Exuviasque petit spurca latrina meas.

a Caligula.

Grus.

ME Palamedis avem: ne natam Strymone
specta.
Cui gula mandenti gaudia longa facit.
Occurrit parvis nobis bellator in armis.
Docta que litterulas ordine penna facit.
Me veniente solo sulcos inducit arator,
Me fugiente ferox frigora portat hyems.
Ibycus ut periit, veni justissimus ultor.
Disctur exemplo cura fidesque meo.
 a Vide Lucanum lib. 5.

Bombyx.

PEnè nihil fueram: jam longum tender in orbem:
Nunc eo: mox pennâ liberiore volo.
Iam lateo tectis: mox rursus liberor iisdem:
Nunc d'apibus potior: nunc d'apibus careo.
Iam piger incedo lentè: jam fila laboro:
Iam Veneris posco gaudia: jam fugio.
Vixi, & quem dederat cursum natura, peregi.
Fataque dum subeo plurima, sponte necor.

Quot

*Quodque prius fueram, rursus dissolvor in ovum,
Principio finis conveniente suo.*

In librum clarissimi viri

IOHANNIS BEVEROVICII,

de Calculo vesicæ & renum.

Traximus è saxis rigida primordia vitæ,
Istaquæ nascendi semina Pyrrha dedit.
Hinc documenta damus, quæ simus origine nati,
Et præfractum aliquid quilibet intus habet.
Quid mirum ! occultis rigeant si viscera saxis,
Et medio lateat plurima ventre silex.
Principiis duris nati, succrescimus iisdem,
Suppliciumque ferox mens truculenta parat.
Non satis est vitæ irasci sidera. de se
Ipse capit poenam, qui sibi peccat, homo.
Dic lapides, Beverovici, describe lapillos.
Dic quibus hos gignat flamma calorque locis.
Forte malis poteris tantis, vir docte, mederi
Et minus à medica saviæ arte malum.
At lapides causasque simul tunc crede repelli,
Cum sibi peccator desinet esse lapis.

In picturam

SANDRARTII,

qua Iesum Servatorem, Annam, Mariam,
Ioannem & Iosephum exhibebat,
Electrici Bavarix.

Sublimis Bavarum Princeps, quæ lumina coram
Cernis, adorando chara fuere Deo.
Hos vultus exemplar habes sanctique bonique.
Grandis ubi sociâ Filia matre sedet.

*Hic Annam Mariamque vides, sacra nomina quæ
 Proxima nominibus stant speciosa patris. (nunc
 Consideras has inter matres venerandus Ioseph,
 Et tacita versat mente salutis opus.
 Adspice, ut impositum gremio tibi monstret Iesum,
 Præcæus ille gravi religione puer.
 His ducibus, magna Electrix, dum vèris, honestum
 Credimus hac oculis exposuisse tuis.*

Ad Nobilissimum virum

D. G O D E F R I D V M
 H A E S T R E C H T I V M,

à nephreticis doloribus convalescentem.

H Vmani generis genitor, tot prima virorum
 Materies vati creditur esse Lapis.
 Deucalion post terga mares, sed Pyrrha puellas
 Iecit & e saxis gens mala nata sumus.
 Non hac, Haestrechtii, nos fallit fabula. verùm
 Fabula quos lapides finxerat, esse reor.
 Moribus, ingenio praduri nascimur, & nos
 Virtutum indociles arguit iste Lapis.
 Corpora si species, latitant hic saxa. dolensque
 Exemplo poterit quilibet esse tuo.
 Tot lapides intus nutris, Godesfride. sed istis,
 Natura validus munere, liber abis.
 Quid mirum? quem fecit amor, quem Gratia mol-
 Vexari saxis non cupit aqua Salus. (len,

In obitum Illustriss. Herois

HENRICI CASIMIRI

COM. NASSOVIE,

Frisiæ Gubernatoris.

Quò, Casimire, ruis? densum quò ferris in hostem?

Et medios inter truderis acer equos?

Laberis & fatale latet sub pectore telum,

Victurumque necat glans inimica Ducem.

Sic Decios inter fulges, clarissima quorum,

Fuso pro patria sanguine, fama viget.

Exuvias servat Frisius. devotaque Marti

Dextra, sub hoc ipso pulvere bella ciet,

Et pugnas, Heros, alias & praelia spiras,

Auriacumque voles & tua castra sequi.

Tu frater, Guilielme, pios ulciscere manes,

Et cum Belgarum fascibus, arma cape.

At geminos, tu Belga, stupe Mavortis alumnos,

Quorum hic bellator nascitur, ille cadit.

In obitum honestissimæ matronæ

A L E X A N D R A E,

amplissimi Consulis

GERBRANDI N. PANCRAS

conjugis.

Felix Alcida, quæ faventis Amstelæ
Decora vixti sedibus,

Recti, pudoris & modestia, & pia

Exemplar innocentia;

Tot Gratiarum mater inter Gratiar,

Matrumque mater optima:

A A 4

Quam

Quam nunc beatis mixta coetibus Deum

Tueris, & totam capis

Æternitatis orbitam & Christo comes.

Deforme fastidis solum,

Inter furores totque vultus criminum

Tumultuantis machina.

Marita nuper fascibusque Consulis

Illustrior Pancrasii,

Iam Consulatus vecta terrenos super

Trabeasque & ora civium,

Plus dignitate, plus honoribus nites,

Majoris imperi capax.

Nec prolis expers, sedibus cœlestium

Pia parentis nomina

Et signa transfers, teque subductam tuæ

Thalamoque donas atheri.

Hic Sanctitatis totque virtutum chorus,

Decensque sexum Comitatus,

Et illa morum predicanda Lenitas,

Et rara seculo Castitas,

Facesque calcans litium Concordia,

Pandunt beatorum domos,

Et sempiterna fronde cingunt verticem,

Laudesque colligunt tuas.

Aleida, quam nos impedivi vinculis

Mortalitatis, longius

Distamus à te. mille mercantium globis,

Permista nuper, adspicis

Feliciores Angelorum exercitus,

Et gloriosos ordines.

Nec jam tumescens fluctibus tuas ferit

Neptunus insolens domos

Et limine arcet hospitem malus tuo,

Ratesque tectis admovet.

Non timida matrum corda terret Æolus,

Et vis furentis Africi.

*Secura nescis quot sit agritudinum
 Hic noster orbis atrium.
 Vbi nos profusis busta lachrymis pii,
 Cineresque tingimus tuos,
 Mœstumque vates consecro tibi melos,
 Fatique testem naniam.
 Et nulla quamvis deditum pectus Deo
 Perverterit fama sitis,
 Vivis superstes, invidisque dentibus
 Oblivionis eximis
 Sublime nomen consularis femina,
 Et matris optima decus.
 Quiesce conjunx digna conjugis tui,
 Et qua sepulta conderis,
 Resurge melior. ecce porrigunt manum
 Tibi Redemptor & Salus.*

In Poëmata Maximi viri,
D. SIMONIS BEAUMONTII,
 Nuper Reip. Middelburgensis in Walachris,
 nunc Rotterodamensis in Batavis,
 Syndici dignissimi.

HÆc docta magni Musa Bellimontii est.
 His illa chartis ludit, osque Teutonum
 Miscet Latino, turbidisque è fluctibus,
 Vbi VValachus udo civis emergit salo,
 Madidasque quassat belliger Leo jubas,
 Apollinarem læta percutit chelyn.
 His sæpe Triton torvus allusit jocos,
 Acremque dictis glaucus adpersit salem.
 Neptunus alba tectus horridum caput
 Hac è tridenti verba suspendit suo,
 Marisque tum legenda porrexit diis.
 Narravit illa Doris alma Tethyi,

Melicerta claro *Phorbadi*, *Nereus* senex
Matri Amphitritæ, *Protæus* *Palæmoni*.
Cum sacra ponto *Najadum* fecit chorus
Panopæa virgo *conchulis* strepentibus,
Galatæa virgo *rombulo* rotatili,
Lasciva *Spio* mugiente *buccino*,
Petulans *Calypso* tinniente *cymbalo*,
Variisque *Iole* clara *turbinum* sonis,
Simonis hymnos intulit mensis deum,
Nymphisque iussit *præcini* *sororibus*.
Posuere fluctus aquora, & ne carminum
Auram suam fortè differrent *Noti*,
Siluerunt venti. Sensit ipse navita
Feliciores *classibus* portus dari,
Turgere *vela* laxius, *sublimibus*
Aplustre *malis* explicari *latius*,
Sub *vate* tanto. *Quæ* *procellarum* fuit
Invisa *sedes*, *servientis* *Æoli*
Carcere *domusque*, *nanfraga* *gentis* *parens*,
Zelanda *tellus*, *hoc* *carente* *Phocis* est,
Clarusque *facta*, & *Cyrrha* & *aula* *Castalis*,
Aganippidumque *terra* & *atx* *Pimpleidum*,
VValachraque *Athæna*, & *Aonum* *dives* *solum*.

Dum *castra* *campis* *explicat* *Neptuniis*
Nerei *propago*, & *Martia* *natant* *trabes*,
Geminumque *Soloni* *iugumque* *commerciis*,
Ridet *pœta* *tot* *contibus* *pœti*
Mundi *puffillam*. *dum* *intraantur* *Vespero*
Belga *potentes*, *num* *taque* *Colchidem*
Præ *adamur* *avidæ*, *gaudet* *otio* *suo*
Fruis *serenus*, *Colchis* *ipse* *tum* *sibi*.
Ope *que* & *aurum*. *Dum* *petax* *luero* *manus*
In *haret* *uni*, *nescias* *recti* *manus*
Musa *flagellant*. *Dum* *per* *ambitus* *loves*
Struma *vagantur*, *dignitatum* *hirudines*,
Viles *honorum* *spongia*, *pleni* *spei*,

Folles inanis gloria. Beaumontius
 Virtutis unum nomen inclytum putat,
 Famamque honesti. dum ferocis Belgii
 Orchestra crudis immadescit cadibus,
 Sine cade mactat, bella, pacem cogitat
 Apollo noster. dum cada verum strues
 Mavors cruentus colligit, sternit duces,
 Lauros reposcit, ara tympanis ciet,
 Magnus Senator Rotter & Cyrrham movet
 Blando tumultu, cantibusque personat
 Heliconis arces. Seu cubilibus melos
 Geniale dictat, seu triumphat Principum
 Ducumque dignus praeo, seu se praeficam
 Bustis suorum commodat, seu dulcibus
 Epos iocosum dividit sodalibus,
 Aut sacra fatior, & severa civibus
 Consultus aequi. Sic verenda possidet
 Astraea vatem, Pieris juris patrem,
 Ut mutuis sororient amplexibus
 Clara sorores. Inter astus publicos
 Et civitatum commoda atque incommoda
 Scribit disertus, Curiamque civibus
 Musisque donat. Talis olim Tullius
 Patribus vacabat Consul, & suo domi
 Vates Arato; jamque fasces Pollio
 Regnique formas, jam parabat carmina
 Legenda sceptris. Ecce, vatis ad modos
 Auscultat undans Mosa, Maron proximo
 Heret sub urbis moenibus, Nymphe canunt
 Ripae loquuntur, plectra vates sentiunt,
 Et os Erasmi misce pulcherrime nitet.

IN

IN LIBROS XII
M A V R I T I A D O S,

Clarissimi viri

FRANCISCI PLANTE,

nuper apud Brasilienses Ecclesiastæ.

D*Vm tuus adversos acer bellator in hostes
Dux ruit, atque alio sidere bella gerit,
Nassoviaque volant per barbara regna phalanges,
Et circum attonitis gentibus, horret Iber;
Tu Phœbi, Francisce, tubam non Martius inflas,
Quaque Deum, lituos voce ducesque canis.
Buccina celestis fidei, jam buccina belli es.
Et placida pacis præco cruenta sonas.
Vt jaculis pictoque tuus trux accola vultu
Militet, & nudus corpora victor ovet.
Vt victos laniet crudis sub dentibus artus,
Tantaque victorum præmia ventre gerat,
Et credat potuisse mori, quos vincere nollet.
Et vita fieri pabula membra ducum.
Scilicet ignorant Samii præcepta magistri
Et sapidis vesci carnibus esse nefas.
Ista per Occiduos narras pugnata recessus,
Quaque cadit Titan curribus, exoreris.
Et vates vexilla levas. celiq; minister
Victrices memoras Numinis esse manus.
Mauritium tua Musa vehit, quem vexerat Orbis.
Famaque carminibus spargitur ampla tuis.
Quas lauros meruere, domi meruere, Camilli.
Quas noster, voluit promeruisse foris.
Æmulus Æneadum, Drusique, per aquora Martem
Vexit & ignoto fixit in orbe pedem.*

Hespe

*Hesperiasque accidit opes, Batinque Tagumque
 Exiit, & puppes, magne Philippe, tuas.
 Iam nostra fundunt dulcissima sacchara canna,
 Et Batavum versat barbara dextra molas.
 Iam procul hinc visis cives habitamus in oris,
 Nostraque Pantagonum facta farina fuit.
 Clauditur hoc uno Pellei gloria mundo;
 Herculei Gades meta laboris erant.
 Implet Nassavius geminos & militis hujus
 Æthiopum longè gloria transit aquas.
 Tipli novos orbes aperi. si tertius esset
 Hoc etiam posset littore stare Comes.*

E L E G I A

Ad Illustrem virum

D. W I L H E L M V M
 ADOLPHVM CROSECQ,

Serenissimæ Hassiæ Comiti à consiliis, & ejusdem in celebri Conventu Monasteriensi Plenipotentario, cum post afflictam valetudinem Solpes ad Batavos rediisset.

O Ptime Nobilium, prisca virtutis imago,
 Hassia quo gaudet gentibus ore loqui,
 Seu tua, Crosecqui, veterem sacundia Cattum
 Afferit & patrii regna decusque soli;
 Seu mediis loqueris pacis consulta Cheruscis,
 Consiliiisque juras grandia coepta tuis;
 Cur subducte meis oculis tam grata moraris
 Tempora, & à Batavis longius hospes abes?
 Iam te Chautorum invisæ tenuere querela,
 Et Frisiis harena belliger Hesus agris;

Iam fera languenti, laevo sub sidere, febris
Morborumque graves incubuere mora.
Sapius ad nostras pervenit lethifer aures
Nuntius & fati prodiga fama tui.
Tunc miser indolui toties, gemisque feroces
Stamina Parcarum praesecuisse manus.
Increpuique Iovem & vita tot Numina nostra.
Es tibi Diva Salus parcere iussa fuit.
Nunc periere mala voces & nescia veri
Nuntia. plus faciles sensimus esse Deos.
Incolumis saluusque mihi jam cerneris, & qua
Ægra fuit nuper dextera, sana datur.
En iterum lati mensis accumbimus isdem,
Et bibimus reduci vina falerna tibi.
Et veteres longè, Batavo gaudente, dolores
Pellimus & quicquid triste ferumque fuit.
Nunc juvat Æmilia grandes memorare labores,
Sumptaque in Austriacos Principis armatae.
Cum Gallo quid Cattus agat, cum Cesare Gallus,
Belgica quas socias jungat amica manus.
Nunc Bavari crebras, media inter pocula, pugnas
Pingimus, & pugna pars, procul hoste, sumus.
Aut spectata Patrum jactamus nomina, qua nunc
Destinat Europa pax veneranda sua.
Aut in Palladias animam diffundimus artes,
Et loquimur pedibus carmina fulta suis.
Sublimemque Helicon tuis conscendimus ausis.
Quo ruit ingenii vis animosa tui.
Hic tibi inexhaustis manat Sapientia rivis,
Castaliasque bibis non saturatus aquas.
Teutonicumque potes pleno mihi fundere carmen
Flumine, & hac nullo nata labore loqui.
Publica sic mices privatis commoda curis.
Et pulchras obeunt Mars & Apollo vices.
Et Batavo nunc orator, nunc esse poeta
Crederis, & studio dispare saepe places.

Maximè

Maxime vir, faciles currant tibi lenius anni,
Nec malus afflictum te velit esse dolor.
Quin potius vacuum rugis exporrige frontem.
Crede mihi, his poteris vultibus esse melius,
Et pulchra meruisse fidem amplexusque serena
Virginis, aut vidua basia casta tua.
Blanditias Cithæraa cupit. non illa Cætones
Eligat. austeros nescit amare Deos.
Aut quibus ille niger turbat præcordia sanguis,
Et Veneres moerens odit habere suas.
Hac iterum te lege velim. dic ire caballos,
Dic celeres nitidis curribus ire rotas.
Tunc lateri me junge tuo. consorsque bonorum
Claudat honoratum virgo decora latus.
Imus & angustam pariter raptamur in urbem,
Et properant currus, quò nequiere pedes.
Et, mox optatis silvarum abscondimur umbris,
Et foliis circumfundimur & tiliis,
Ne noceat Titan capiti. tunc Principis illic
Obvia sit bigis forte quadriga tuis;
Aut reginarum vultus spectamus & ora,
Aut socios secum quos trahit aula duces.
Faunorum passim latebras scrutamur, & illic
Quid Corydon faciat Nisæque, scire parum est.
Inde domum reduces, siccas damnamus arenas,
Et sitis affuso pellitur ager mero.
Et sit cæna brevis, finitque hac gaudia vespër,
Quaque venit placido nox per amica pede.
Dic age, Crescequi: melior num vita Deorum est?
Aut meliore putas ludere sorte Iovem?
Hac mihi stat regum titulis prælata voluptas,
Ista sodalitii gratior aura tui est.
Latitia dator, in Batavis agnosce poetam,
Qui tibi morosus vel gravis esse nequit.
Dum rident coeli facies, annusque, diesque,
Temporibus nolo degener esse meis.

Ad Illustres & generosos Dominos
Barones

O X E N S T E R N I O S,

Patruales, Propempticon.

Q Vos facit illustres bellatrix Suecia, & ipsa
Erigit in laudes Parrhasis Vrja suas,
Iamque hinc nobilitas, illinc doctrina perennes
Nuncupat & patria vult superesse duos,
Spes Sueonum, Decus Arctoum, surgentia regnis
Astra, iuventutis fulgidioris honos:
Tyndarida gemini, veluti cum Castore Pollux,
Et consanguinei biga sodalitiū:
Ite meis reduces Musis & Apolline nostro,
Et comes ambobus gratia vatis eat.
Gratia, quam vestri peperit clementia vultus,
Et favor & studiis promior aura meis.
Credite, meredit praesens fortuna superbium,
Et per vos possum plus placuisse mihi.
Glorior heroum mensis accumbere & inter
Tot Batavos vestrum me tetigisse latus,
Et testis cyathisque humilem maduisse sub isdem.
Et Rhenense pari lege bibisse merum.
Seu Regina sua sensit fecunda saluti
Pocla dari, & vatem non renuisse suum:
Seu nostros pleno Procere immersumus auro,
Et potuit nobis Belgica tota bibi.
Seu pater Auriacus, seu moenibus Amstelā turgens:
Convivas voluit nos bene velle sibi.
Tunc narrata fuit stantis sententia caeli,
Quaeque queat totum vis agitare solium.
Num medio rutillet lampas Phœbeia centro,
Inque procul positam lumina vibret humum.
Sic lepidas docto sermone fefellimus horas,
Et sapiens nimium mensa gravisque fuit.

Nm

Nec satis hoc : patuit grandis facundia Vossî,
Et late celebris sensismus ora senis.
Atque hominem, qui cuncta capit, verique recessus
Et contenta libris omnibus, intus habet.
Gallia si visa est vobis, plus mentis in illo est.
Illa potens armis pravalet, hic calamo.
Si teneri visa est facies innoxia Regis,
Hic aliquid, Phœbo iudice, Regis habet.
Palladias dudum scriptas Dictator in artes,
Fulget Apollinei fax speciosa chori.
Qui dum ferula mihi, dum vobis ferula latius
Sufficit, officium Palladis esse reor,
Et nos excepisse Deam. Vos dicite Suedis,
Cum dapibus libros doctaque scripta dari.
Et veteres inter voces desuetaque nobis
Verba, trahi vinis prandia nostra novis.
Ite duo, & cum Parrhasium defertis in orbem
Carmina & hac Musa dona pusilla mea,
Plus Patribus, plus Axelio promittite, cum me
Pertrahet in thalamos regia nupta suos.
Et qui Gustavum cecini, te, Filia, dicam,
Maxima Semideum filia digna thoro.
Forte, procellosum dum vos conscenditis aquor,
Hac tetricos fallet pagina lecta dies.
Aut si displiceat, cum fastidita movebunt
Æquora vos salsis fluctibus, evomite.

In Nobilissimi viri,

CONSTANTINI HVGENII

Equ. Zulechemi Domini, & Celsissimo
Arausionensium Principi à consiliis
& secretis.

D I E S F E S T O S.

Silete noctes Attica & vos Vespera
Siculis feroces, vosque noctes & Dies
Scribentis Ascræ. insanientis Græciæ
Silete festa, queis Eleusis tollitur,
Vel Roma fœdis dissoluta gaudiis,
Colit Lupercal; seque Baccho devovet
Lascivientis fœx profana Romuli.

En, Christianis Vespera, Noctes, Dies
Alii resurgent, & fugatis noctibus
Cacutientis seculi, crepusculum
Illustre mundi devius mortalibus
Cœleste lumen fundit & sacrat Deo.
Zulechemus Aula cultor & Celsi ducis,
Divina satur, & salutis principes
Sacrosque nobis tot dies loqui facit.
Qui nuper orbi tot diserta prodidit
Commenta vates, ingenique fulgetra,
Qui curtum & acre in multiformes nantias
Epigramma torfit, & per impetus breves
Saliens, acutam provocavit Bilbilim:
Satur latini masculique spiritus,
Latiiue doctis expeditus vocibus;
Iam verba donat Belga Belgis matribus,
Decusque grandis Hoofdia in lucem rapit,
Sacerque linguam mutat & facundiam.

NUM

Nunc Solis illam mystici illustrat die,
 Causasque prodit ter verendi nominis,
 Solemque Soli ab ipso Sole foenerat.
 Egressus annum, ceu renascens Virbius,
 Novum salutat, hospitemque corporis
 Animum reformat, induitque vestibus
 Recti, pudoris, juris, innocentia,
 Humanitatis, gratia & modestia.
 Dum vagientis quarimus cum Regibus
 Cunas Iesu, & stella pralucet Magis,
 Sequitur satelles noster, & per invias
 Vias eunti stella fit puer Deus.
 Sol ora condit, occidente Cynthio
 Æternitatis, sed medentem crimini
 Crucem tuetur, qui suum dolet nefas,
 Diemque poenis horridum placat sibi.
 Ruentis iram & servientis Angeli
 Evadit ictus, qui cruenta limina
 Nihil merentis victimæ tabo madent.
 Hoc Pascha vatis. Illa gentibus fuit
 Aurora felix, quæ sepultum reddidit
 Vita parentem & morte mortem contudit.
 Mox raptus altè nubiumque curribus
 Vetus poëta, se potentis vindicis
 Infert triumphis, seque adunari cupit,
 Ceu Sponsa Sponso, filius suo patri,
 Capitique membra, miles optimo duci,
 Fraterque fratri, palmes ipsi vineæ.
 Hinc lapsum ab alto Flamen omnes occupat,
 Variisque linguis dum loqui facit Patres
 Bissex, in ipso Vate fit miraculum,
 Vnoque Batavis ore diversum sonat,
 Grajusque Grajo, Belga Belgis, Ausoni
 Respondit Auson, Celta genti Celtice.
 Præsepe sanctum, pauperes Christi lares,
 Deforme tectum sospitatoris Dei,

Supplex adorat, sordidisque culcitris
 Vna quiescens, invenit sibi locum,
 Quicumque fastum damnat hoc foeno suum,
 Opeisque querit indigum juxta Deum,
 Tandem patescit mensa, qua det pabula
 Anima labanti, & sanguine occultam fetim.
 Famemque carne pellat indomabilem.
 Donat seipsum corpus & simul datur.
 Idemque sanctis pluribus corpus datur.
 Quin plus farina vescimur. mens digerit.
 Quod dens nequivit, intrat os pium Ceres
 Stupenda, mentes esca fracti corporis.
 Res tota vera est, discrepamus in modis.
 Hos discrepantes dulcis uni Charitas.

Hac sacra scribis Autor Hellemantia,
 Dumque Orbis orbi donat orbis frustula,
 Strenisque amoris vincla stringit vilibus,
 Ta summa donas, quemque cuncti poscimus,
 Quo cuncti egemus, involutus fasciis,
 Cadens, resurgens, tot repertus Regibus,
 Tot dona mittens, Strena mittitur Deus.

Ad Amplissimum virum

SILVEST. DANCKELMAN,

Territorii Lingensis Iudicem.

L Inga potens, Batavum bellis illustris & armis.
 Per varias Martis capta, recepta vices,
 Nassoviae dos prisca domus, qua juncta Cherusci
 Innocuis Amasis leta rigaris aquis?
 Non jam belligeras in proxima rura phalanges
 Evomis, & Frisio vis gravis esse solo.
 Neutra places, motusque truces & praelia nescis.
 Nec veteri nobis more cruenta nocet.

Nempe

*Nempe alio felix jam possessore triumphas.
 Et tua Pieridum moenia cultor habet.
 Bella legit, sed nulla cupit. turmasque Quiritum
 Voluit, at has terris gaudet abesse suis.
 Totus in historia veterum est, Romamque recenset,
 Et transacta Ducum tempora mente notat.
 Dum paci, vacat Astræa, & Marvortia quondam
 Limina vult Themidi jam patuisse sua.
 Sunt Phœbi, quas fulmineus Mars condidit, arces.
 Claraque Bellona regia, facta Claros.
 Mutasti Lingæ faciem, Vir magne, Ducumque
 Area iudiciis annuit aqua tuis.
 Quæ fuit Auriaci statio, quæ regis Iberi,
 Iudice tam facili, jam quoque Linga mea est.*

Ad Ampl. doctissimumque virum
 IOHANNEM INGELIVM,
 Advocatum & Poëtam insignem.

I Ngeli, mea quo toties sub iudice Musa,
 Affata est Batavos officiosa suos;
 Sume tui versus irritamenta furoris,
 Et tibi non sprete carmina vatis ama,
 Tui placidum Vechtæ vacuum modularis ad annem,
 Grata tuis quoties otia quaris agris..
 Nos medias inter, Phœbo indignante, paludes
 Scribimus, & nostrum sordet & horret epos.
 Illic Cirrha tibi est, illic cantillat Apollo
 Suavius, & iterum fundit ab ore melos.
 Cum voci citharam, cum barbita cantibus aptas,
 Quæque canis, sequitur ludere docta manus.
 Cum tuâ Terpsichore, cum docti Filia patris
 Orphea vult plectro detinuisse suo.
 Sperne fori rixas, mercantum sperne tabernas,
 Sperne nimis trepidis limina tarda reis,

*Optime, quas nescit decidere Curia lites,
Abriumpunt modulis Tuscula vestra tuis.*

Ad

GERARDVM NIENDALIVM

de Nuptiis Vltrajecti disputaturum.

D *Vlces conjugii tabula primævaque mundi
Fœdera, non ullo dissocianda die,
Iam litis sint caussa foro. quæ jungimur omnes,
Disjungunt totas oscula casta scholas.
Et de basiolis nunc disceptare Cupido
Audet & in partes optima Cypris abit.
Cur? quia Niedalio Paphii placuere furores,
Et validus quinta prole superbit amans,
Hoc Citherea cupit dici sub Præside caussam,
Et pro se expertum basia stare virum.
Vos Themidis juvenes thalamos defendite verbis.
Rem Veneris melius, qui pater audit, ages.*

I N O B I T V M

Illustri ac Eruditionis fama celeberrimi viri

H V G O N I S G R O T I I,

Serenissimæ Suedorum Reginae, apud
Christianissimum Regem,
cum viveret,

L E G A T I.

S *Istite cantandi rabiem, celeberrima, Musa,
Numina & afflictam dilacerate chelyn.
Pegaseos subverte apices & culmina & omnes,
Quæ passim coleris, subrue, Phœbe, domos,
Et Claron & Pataram Tenedonque, & quicquid
Et toto sacrum Vatribus orbe fuit. (amœnum
Vile*

Vile pœtarum est, prostrato Principe, nomen,
Et tuus Illustri funere marcet honos.
Diva Themis, sileant leges & rostra, feroxque
Damnet & attonitos negligat hora reos.
Iam Minœ carent. justique interpretes & aquī
Vult tibi, vult profugis legibus ire comes.
Gallia, qua Gothicis mîscet tua tela sarissis,
Iam caussas, Gothico cum love, litis habet.
Cur, Tethys malesana, furis? tibi nexa refringens
Vincula, liberius per Mare stravit iter.
Nunc jus omne tuum, Mavors, rescinde. furorī
Do veniam. tanti destina juris obit.
Optima Pax, terris nimium crudelibus exi.
Ille tuus, laeso Numine, doctor abit.
Belgica, Hyperboreis irascere fluctibus. & tu,
Æole, flagranti crimine, conde caput.
Barbarus es. docto claram Pharon eripis orbi.
Sceptraque praeclsa mentis egere facis.
Infelix Europa, tuo pars ista dolori
Additur & decori deficiis ipsa tuo.
Nec laudum jam veſta tubā per regna, per urbes,
Gentibus hunc monstras, Delfa superba, virum.
Doctrinaque facem cunctis ostendis Athenis,
Et nostro exortum grande sub axe jubar.
Exequias comitatur Arabs, Chaldaus & Assur.
Hebrausque suum suspicit autor opus.
Cunctorum vox hujus erat. tot scripserat annis,
Et puer hæc dixit, quæ stupuere senes.
Quo quondam latuit tenebroso carcere, fulgens
Et celebris capta Palladis Aula fuit.
Hic secura suas mens exspatiata per artes,
Tot veterum secum sola recoxit opes.
Reddita libertas. angustis finibus, ingens
Quem Fama spatium non capit, arca capit.
Tunc Batavum spissis Solem latuisse tenebris
Vidit & obstupuit Sol pater ista geri.

Tunc

Tunc Vahalis tunc Mosa ipsi iurasse salutem
Creditur & ventos increpasse truces,
„ Et dixisse : vehis contractum capsula Magnum,
„ Qui mox, in Sueonum commoda, major erit.
Es fuit, & tanta motus ac pondera caussa,
A sera voluit posteritate legi,
Posthuma nascentes ibunt in secula libri.
Es tua pralustris praelia, Belga, leges,
Excussumque Tagi Dominum, partosq; triumphos,
Affertamque inter busta necesseque Fidem.
Lux Prisci, lux ille Novi, se subtrahit Ævo.
Scriptoremque necant tempora scripta suam.
En, Moses sine nube patet, sine tegmine Christi
Pagina, & hoc totus discitur ore Deus.
Non, Groti, me teste, viges. te purpura dudum
Extulit & Regum crevit honore tuus.
In te Borbonius nostra miracula terra,
Et Patria potuit fata notare tua.
Docta Caledonia tetigisti sceptrum corona,
Parrhasiumque tibi, Maxime, favit ebur.
Quem venerata fuit totis Sapientia castris,
Vndique tot mundi Regibus horror eras,
Es sacrum caput Augustis. quo sospite forsan
Bella suum poterant dedidicisse nefas.
Indoluit fors leva tuisque asperrima rebus,
Invidiam in partes traxit iniqua suas.
Subductamque suis, non jam subduxit Olympo.
Vnius spoliū sed sinit esse Dei.

F I N I S.

